

Acerca de este libro

Esta es una copia digital de un libro que, durante generaciones, se ha conservado en las estanterías de una biblioteca, hasta que Google ha decidido escanearlo como parte de un proyecto que pretende que sea posible descubrir en línea libros de todo el mundo.

Ha sobrevivido tantos años como para que los derechos de autor hayan expirado y el libro pase a ser de dominio público. El que un libro sea de dominio público significa que nunca ha estado protegido por derechos de autor, o bien que el período legal de estos derechos ya ha expirado. Es posible que una misma obra sea de dominio público en unos países y, sin embargo, no lo sea en otros. Los libros de dominio público son nuestras puertas hacia el pasado, suponen un patrimonio histórico, cultural y de conocimientos que, a menudo, resulta difícil de descubrir.

Todas las anotaciones, marcas y otras señales en los márgenes que estén presentes en el volumen original aparecerán también en este archivo como testimonio del largo viaje que el libro ha recorrido desde el editor hasta la biblioteca y, finalmente, hasta usted.

Normas de uso

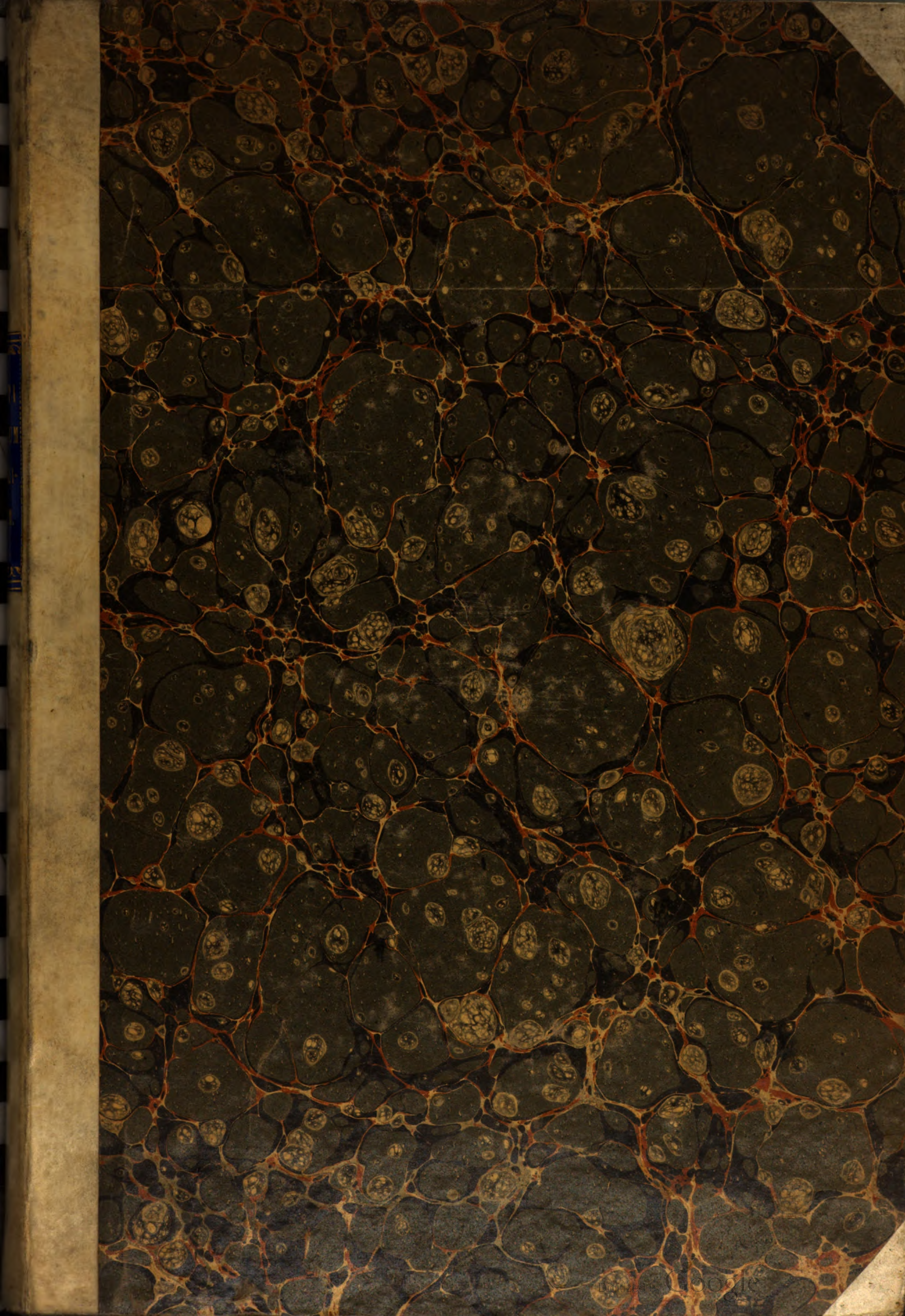
Google se enorgullece de poder colaborar con distintas bibliotecas para digitalizar los materiales de dominio público a fin de hacerlos accesibles a todo el mundo. Los libros de dominio público son patrimonio de todos, nosotros somos sus humildes guardianes. No obstante, se trata de un trabajo caro. Por este motivo, y para poder ofrecer este recurso, hemos tomado medidas para evitar que se produzca un abuso por parte de terceros con fines comerciales, y hemos incluido restricciones técnicas sobre las solicitudes automatizadas.

Asimismo, le pedimos que:

- + *Haga un uso exclusivamente no comercial de estos archivos* Hemos diseñado la Búsqueda de libros de Google para el uso de particulares; como tal, le pedimos que utilice estos archivos con fines personales, y no comerciales.
- + *No envíe solicitudes automatizadas* Por favor, no envíe solicitudes automatizadas de ningún tipo al sistema de Google. Si está llevando a cabo una investigación sobre traducción automática, reconocimiento óptico de caracteres u otros campos para los que resulte útil disfrutar de acceso a una gran cantidad de texto, por favor, envíenos un mensaje. Fomentamos el uso de materiales de dominio público con estos propósitos y seguro que podremos ayudarle.
- + *Conserve la atribución* La filigrana de Google que verá en todos los archivos es fundamental para informar a los usuarios sobre este proyecto y ayudarles a encontrar materiales adicionales en la Búsqueda de libros de Google. Por favor, no la elimine.
- + *Manténgase siempre dentro de la legalidad* Sea cual sea el uso que haga de estos materiales, recuerde que es responsable de asegurarse de que todo lo que hace es legal. No dé por sentado que, por el hecho de que una obra se considere de dominio público para los usuarios de los Estados Unidos, lo será también para los usuarios de otros países. La legislación sobre derechos de autor varía de un país a otro, y no podemos facilitar información sobre si está permitido un uso específico de algún libro. Por favor, no suponga que la aparición de un libro en nuestro programa significa que se puede utilizar de igual manera en todo el mundo. La responsabilidad ante la infracción de los derechos de autor puede ser muy grave.

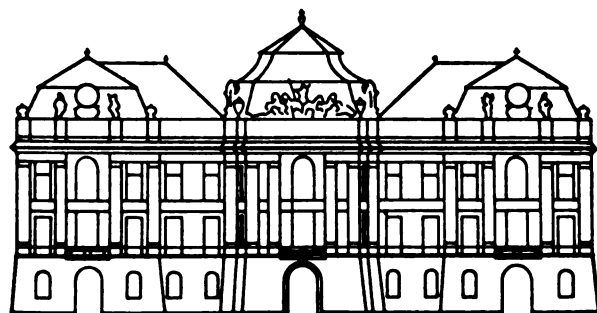
Acerca de la Búsqueda de libros de Google

El objetivo de Google consiste en organizar información procedente de todo el mundo y hacerla accesible y útil de forma universal. El programa de Búsqueda de libros de Google ayuda a los lectores a descubrir los libros de todo el mundo a la vez que ayuda a autores y editores a llegar a nuevas audiencias. Podrá realizar búsquedas en el texto completo de este libro en la web, en la página <http://books.google.com>

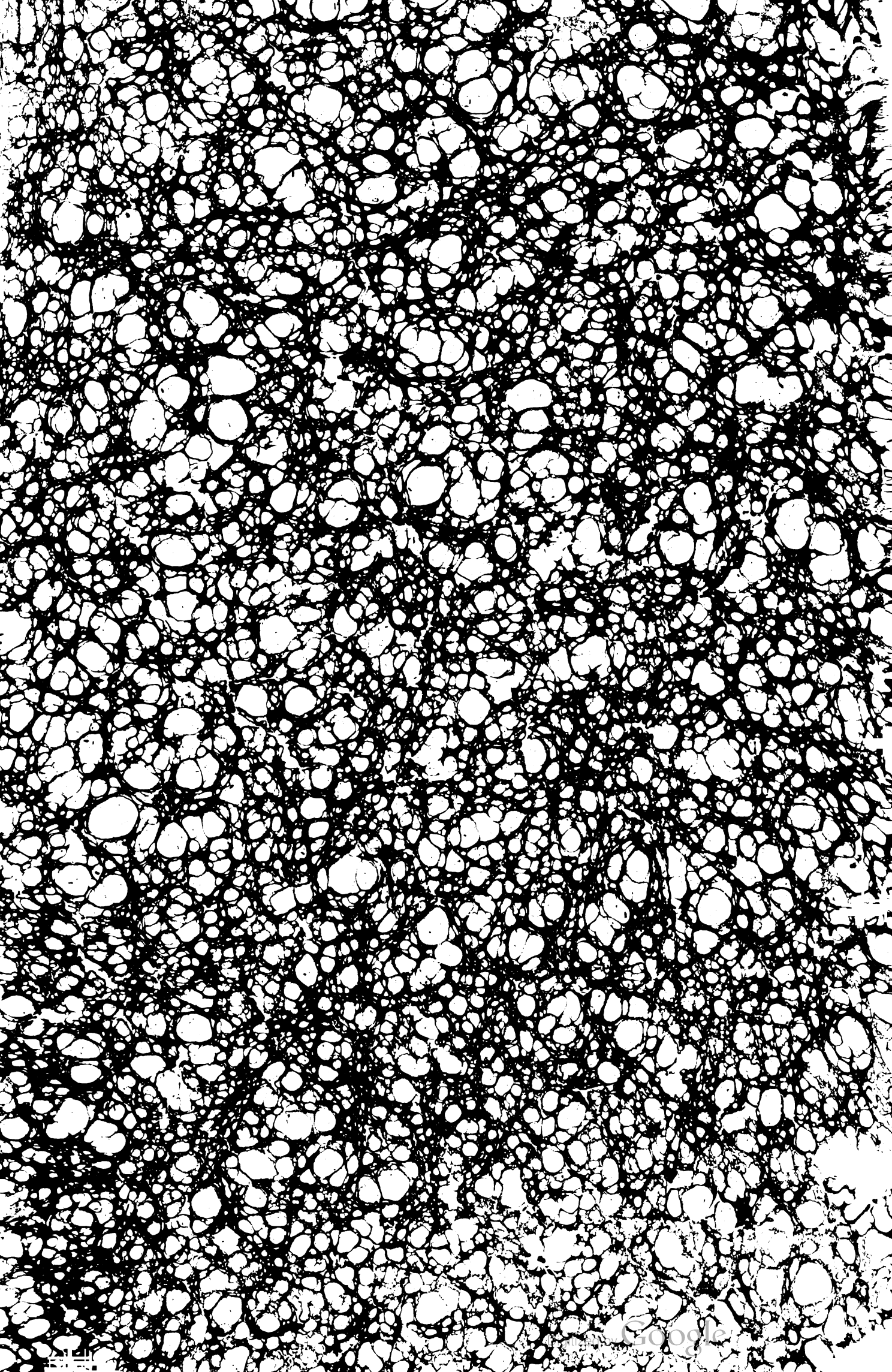
19.O.35.

MENTEM ALIT ET EXCOLIT

K.K. HOFBIBLIOTHEK
ÖSTERR. NATIONALBIBLIOTHEK

19.O.35

19.0.35.

MARE MAGNUM
**Speculum ordinis Fratrum
Carmelitarum noui-
ter impressum.**

De institutione et peculiaribus gestis Monachorum Carmelitarum

Handwritten text, likely a title or description, appearing in a cursive script. The text is faint and difficult to decipher.

BIBLIOTHECA PALAT.
VINDOBONENSIS.

Incipit prologus in decem libros de institutione & peculiaribus gestis religiosorum Carmelitae.

Vm populū israel haberet dominus ita peculiarē sibi ut de ipso diceret exodi. iiii. Filius meus primogēitus israel: docuit eū prae ceteris populis deus tāquā filiū carissimū p setuū suū moīsen specialibus doctrinis legis: quibus & uolūtātē dei itelligeret bonā: & intellectu opēribus adimpleret. Hinc propheta primo. cxlvii. ait. Annunciat uerbū suū iacob. iustitias & iudicia sua israel. Non fecit taliter omni naciōi. & iudicia sua nō manifestauit eis. Populus autē ille tandē gloriās se ab abrahā carnalē originē traxisse: cōfidebat illā originē sibi sufficere ad salutē siue imitatioē operū abrahe. de qua fiducia redarguēs eos dominus iohānis. viii. ait. Si filiū abrahe estis opera abrahe facite. Ex cōfidētia siquidē illa populus p̄dictus nō tolū legē moysi adimplere omisit: sicut iohānis. vii. ait eis. Moyses dedit uobis legē & nemo ex uobis legē facit: imo etiā legē illā scrutari & itelligere neglexit. pp quod irā dei incurrit. scđū quod iosias rex. iiii. Regū. xxii. ait. Magna ira dei succēsa ē cōtra nos. quia nō audierūt patres nostri uerba libri huius ut facerēt quod scriptū ē nobis. Quemadmodū autē populus israeliticus prae ceteris populis fuit a deo p Moysen doctus specialibus doctrinis legis: ita religiosi Carmelitae p ceteris uiris illius populi fuerūt a deo p helyā prophetā instructi specialioribus documētis & institutionis monasticāe religiōis. Quos ne irā dei incurrāt oportet nō quidē gloriari: qā talē ac tantū prophetā meruerūt habere auctōrē & institutōrē religiōis suae: sed magis imitari uirā illius pphetā & scrutari ac itelligere dogmata eius & instituta religionis p̄dictae. illaq; opibus adimplere. Qui ut ad hoc iplenda libentius tendāt. Ego Frater Philippus Riboti Magister in sacra pagina Priorq; puincialis Prouinciāe Catholōiae religiōis p̄dictae. debitam adhibui diligentia perscrutandi & in unum uolumē redigendi ea quae p̄cedentes patres huius religionis ueridice scripserunt de eius primaria institutione: & de p̄cessu religionis p̄dictae per tempora tam legis ueteris q̄ nouae. donec in nouissimis diebus nostris fuit multiplicata per diuersas puincias europaē. Fui autē in hiis maxime directus p. iiii. p̄cedentes patres huius religiōis: quibus fuit curā de ea diligenter scribere. Quorū primus uocatus iohannes qui fuit heremita montis carmeli. & postea episcopus ierosolimitanus. cum summa diligētia scripsit primariā huius religionis institutionem: & exemplaria gesta fundatorū ac p̄fessorum religionis uestrae. Hic floruit tēporibus Archadii & honorii imperatorū. Secundus uocatus Cirillus: qui fuit propheta & heremita mōtis Carmeli scripsit de hiis in quibus processit religio ista a tēpore p̄dicti iohannis usq; ad dacionē regulae religionis p̄dictae. Hic floruit tēpore imperatoris Henrici sexti. Tertius uocatus Gulielmus de Sannico qui fuit heremita mōtis Carmeli scripsit cronicā de multiplicatōe huius religiōis p̄ puincias syriae & europaē: & de perditione mōasteriorū terrae sanctae. Hic floruit tempore imperatoris radulphi. Quartus uocatus Gibertus de reke Magister in sacra pagina scripsit tractatū de cōsideratis sup̄ regula huius religiōis. Hic floruit tēpore imperatoris henrici septimi. Praesens ergo uolumen in titulatū liber de institutione & peculiaribus gestis religiosorum Carmelitae: cōfiscitur ex dictis memoratorum patrū huius religiōis. quorum sentētis iterdū ad cōcordiā annexi auctōritates aliorum tam sanctorum q̄ ceterorum auctōrū autenticorū. Omnia enim quae immediate post allegationem cuiuscunq; auctōris scribuntur in hoc uolumine sunt uerba auctōris allegati. etiā si capitulum imiteretur donec alius auctōr subsequenter alleget. Nā qā nō ambigo omnē hūani eloqui sermōnem calumniae & cōtradictionem emulorum semp fuisse obnoxiiū: studui allegare litteris rebus auctōres & libros a quibus sumuntur sentētiae & auctōritates. incertae in hoc uolumine ut singuli eas in fronte suo legere ualeant priusquam despiciant. Sicut enim ait beatus ysidorus soliloquiorum libro secundo. Quia scripta medulitis non indagantur: in erroris laberintum nonnulli incertando impinguntur. cum ante iudicant quoniā itelligant ante culpant quoniā iterando lecta perquirant. De meo autem modicum in hoc opere inserui nisi ubi auctōres maiorum reperiretur. ne ordo historiae uel processus ea interposita impediret. Causa uero praecipua edendi hoc uolumen fuit dispersio sententiarum & auctōritatū quae dum in uno codice simul collectae non legebant. quaelibet se sola uestrae religionis institutionem & processum incompletā describebat. Cum autē in hoc uolumine sub cōpendio in libris distinctis per ordinem cōpinguntur: originē dictae religionis & institutionē cōuersationem quoq; & p̄cessum. atq; statum satis perspicue pandunt. Distinguitur autē praesens pondus decem libros parciales. quorū quilibet in octo capitula diuiditur. & cuilibet libro praefatio breuis praepōnitur cōprehēdens in summa materiā totius libri & capitulorum eius. Primus liber describit institutionem huius religiōis sicut fuit p̄ deum

Auctor libri

Titulus Libri

LIBER

prophetæ helyæ ad obseruandum proposita: & per Dominum Iohannem episcopum hierosolymitanum exposita. ¶ Secundus liber ostendit qualiter helyas dictam institutionem obseruauit: & ad eam obseruandam discipulos traxit & habuit. ¶ Tertius liber considerat de locis quæ primetur professores huius religionis incoluerunt: & qualiter in eis secundum dictam institutionem conuersati fuerunt. ¶ Quartus liber ait de ascensu helyæ in paradysum: & qualiter hæc religio post eum fuit recta per helyseum: & præseruata a captiuitatibus iudæorum. ¶ Quintus liber tractat de tempore in quo professores huius religionis primo baptizati fuerunt: & de uiris qui eos baptizauerunt: & quæ ad noticiam uerbi incarnati perduxerunt. ¶ Sextus liber determinat de huius religionis titulis: & maxie cur eius professores uocantur fratres beatæ mariæ uirginis. ¶ Septimus liber contemplatur habitum religionis huius & causas mutationis ac uarietatis eius. ¶ Octauus liber declarat primos scriptores institutionis & regulæ religionis nostræ & correctionem ac declarationem atque mitigationem eiusdem. ¶ Nonus liber uersatur circa multiplicationem huius religionis per prouincias sirie & europæ: & circa perditionem monasteriorum terræ sanctæ. ¶ Decimus liber monstrat exemptionem huius religionis: & approbationem ac confirmationem nostri ordinis. In hiis decem libris poterit uerus carmelita quantum scire sufficit pie contemplare suæ religionis originem: processum: ac multiplicatiōem: & fundatorum ac priscorum eius professorum dignitatem: & monasticæ uitæ heremiticæ institutionem: ac finem & digne conuersationum in ea beatam remunerationem. Obsecro ergo uos fratres carissimi hæc adinstar sanctorum præcedentium patrum amplectimini legite hæc scrutamini: & intelligite hæc experiamini: & obseruate quoniam per obseruationem horum: iram dei uitabitis: & adoptionem filiorum æternæ hereditatis recipietis. restante ecclesiastici quadragesimooctauo & dicite helyæ patri uestro. Beati sunt qui te audierunt & in amicitia tua decorati sunt.

¶ Incipit præfactio in primum librum.

iber iste primus agit totus de primo huius religionis fundatione & de dictæ religionis origine & primaria eius institutione idest de forma perueniendi ad propheticam perfectionem: & ad finem monasticæ uitæ heremiticæ. Habet enim hic liber capitula octo. ¶ Capitulum primum quod incipiendum est a primo huius religionis fundatore: & quo tempore floruit ipse: & a quo fuit genitus: & unde ortus & ubi in suis primordiis conuersatus. ¶ Capitulum secundum quod helyas monasticam & prophetalem uitam heremiticam primus hominum deo mandante incepit: & quod deus formam perueniendi ad finem ac perfectionem illius uitæ sibi partim a parte & partim mysticæ expressit. ¶ Capitulum tertium quod ad perueniendum ad perfectionem propheticam & finem monasticæ uitæ heremiticæ expedit monacho terrenis possessionibus & diuitiis abrenunciare. ¶ Capitulum quartum quod oportet monachum carnales concupiscentias crucifigere & propriam uoluntatem relinquere ut perueniat ad perfectionem propheticam & finem religiosæ uitæ heremiticæ. ¶ Capitulum quintum quod ut attingatur perfectio prophetica & finis religiosæ uitæ heremiticæ conuenit monacho solitudinem querere: atque humana confortia & præcipue uxorem uitare: & in continentia uiuere. ¶ Capitulum sextum quod ad apprehendendum perfectionem propheticam: & finem religiosæ uitæ heremiticæ primo exigitur ut monachus sit in caritate: & qualiter debet deum & proximum diligere ad hoc ut sit in caritate. ¶ Capitulum septimum qualiter monachus per quattuor præmissos gradus ad perfectionem propheticam peruicit & finem religiosæ uitæ heremiticæ attingit & in eo quiescit. ¶ Capitulum octauum qualiter monachus debet humiliter perseuerare dum peruenerit ad perfectionem propheticam & finem religiosæ uitæ heremiticæ.

Incipit liber primus de institutione & peculiaribus gestis monachorum carmelitae. Capitulum primum quod incipiendum est a prio huius religionis fundatore: & quo tempore floruit ipse: & a quo fuit genitus: & unde ortus: & ubi in suis primordiis conuersatus.

Ioannes quadagesimusquartus episcopus hierosolymitanus in libro de institutione primorum monachorum in lege ueteri exortorum: & in noua perseverantium ad caprasium monachum.

Rincipium religionis huius: & quemadmodum: & unde primo ipsa processit ratione petis dilecte Caprasi ante alia per scrutandum. Quamvis namque conuersationis huius ratio sola experientia consistat: & nequaquam posset haec ratio plene uerborum doctrina nisi ab experto tradi neque etiam a te totaliter percipi nisi eam pari studio ac sudore per experientiam apprehendere laboraueris multo tamen efficacius poteris susceptae huius professionis assequi disciplinam: & ad exortandam eam ardentius incitare: cum auctorum atque fundatorum eius agnoueris dignitatem: & primariam religionis ipsius sciueris institutionem. Propter quod ut ordine debito: procedamus de supremo huius religionis fundatore: & primaria eius institutione eloqui paulisper inchoabimus. Deinde aliqua sancta gesta: &

gloriosas uirtutes: & exteriorem habitus ornatum de ipso fundatore: & primis eius discipulis ceterisque huius religionis praeceptoribus succincte disponemus. Sicut haec omnia antiqui huius nostrae conuersationis sectatores ante nos intellexerunt: & nobis tam in ueteri quam in noua lege doctrinis: & exemplis philosophati sunt: Ut per haec distas quanta sanctorum praecipuorum auctoritate haec nostrae uitae religio confirmetur. Est cum quanta mentis securitate formam huius conuersationis sequentes non per nouitates sumptas neque per inanes fabulas: sed per approbata totius uitae monasticae primaria exemplaria uiam ad corda nostra domino dirigimus ut semitas ueniendi ad nos deo nostro rectas facimus ut cum uenerit & pulsauerit confestim ei aperiamus: qui ait. Ecce sto ad ostium: & pulso si quis audiuit uocem meam: & aperuerit ianuam: introibo ad illum: & coenabo cum illo: & ipse mecum. Scio igitur: & animaduerto ab initio regni Achab regis israel usque ad christi aduentum in carne decades annorum circiter nonagintaquattuor fluxisse: per quas: ut cronographi tradunt cepit Achab regnare ante incarnationem domini lesu. In diebus uero huius achab regis israel: & in regno eius Fuit quidam propheta magnus de tribu aaron cui nomen erat helyas ex patre uocato Sabacha: ortus in ciuitate Thesba: quae est in regione Galaad: ex qua thesba helyas est thesbites dictus: qui helyas postmodum habitator ciuitatis galaad ab illo monte nomen est sortita sicuti: & regio monti illi circumuicina transiordanem sita in sorte dimidia tribus manasse.

Capitulum secundum quod Helyas monasticam uitam: & propheticam heremiticam primus hominum deo mandante incepit: & quod deus formam perueniendi ad finem ac perfectionem illius uitae sibi partim aperte: & partim mystice ei expressit.

Ille propheta dei helyas monachorum princeps primus exstitit: a quo sancta eorum prima institutio exordium sumpsit. Ipse enim obrectu contemplationis diuinae: & desiderio sublimioris perfectus longe ab urbibus recedens: & seipsum cunctis terrenis ac mundanis exuens: religiosam: & prophetalem uitam heremiticam primus hominum a proposito ducere coepit: quam sancto dictante: & mandante spiritu inchoauit: & instituit. Quippe deus ei apparentis mandauit ut eorum hominum habitationem fugeret: & se a turbis in deserto absconderet: atque deinceps in heremo monasticae secundum formam ei indicatam uiueret. Quod euidenti sacrae scripturae testimonio comprobatur. Legimus enim de hoc ita scriptum in libro regum: Factum est uerbum domini ad helyam dicens. Recede hinc: & uade contra orientem: & abscondere in torrente Charit qui est contra iordanem: & ibi de torrente libes. coruique praecipui: ut pascant te ibi. Haec autem promissa salubria mandata ad quae splendida spiritus sanctus helyam instigauit: & desiderabilia promissa ad quae adipiscenda eum erexit. tanto debet maiori intentione non solum historicae sed potius mysticae a nobis monachis heremitis per singula uerba pensari: quanto in eis plenior comprehenditur institutio: id est forma ad perfectionem prophetica: & finem religiosae uitae heremiticae perueniendi. Cuius uitae duplex dinoscitur esse finis. unus quidem quod per laborem nostrum: & uirtuosum exercitium diuina adiunata gratia acquirimus. hoc autem est offerre deo cor suum: & purum ab omni actuali forde peccatorum. Quae finem attingimus cum sumus perfecti: & in charitate. in caritate illa absconditi. De qua sapiens ait. Vniuersa delicta operit caritas.

A iii

LIBER

Ad quem finem uolens deus helyam peruenire: ei dixit. Abscondere in torrente charit. Alius autem huius uitae finis est ex mero dei dono nobis collatus. uidelicet non solum post mortem sed iam in hac mortali uita: aliquantulum gustare in corde & experiri in mente uirtutem diuinae praesentiae & dulcedinem supernae gloriae. Hoc autem est de torrente uoluptatis dei bibere. Quem finem promissit deus helyae dicens. Et ibi de torrente bibes. Propter utrumque finem horum duorum prophetalis uita heremitica est a monacho assumenda: testante propheta. In terra inquit deserta inuia & inaquosa sic in sancto apparui tibi o deus: ut uiderem uirtutem tuam & gloriam tuam. Per hoc. n. q. in terra deserta inuia & inaquosa manere elegit ut sic in sancto idem in corde puro a peccato appareret deo: monstrat primum electae per eum uitae solitariae finem: qui est offerre deo cor sanctum: id est ab omni actuali peccato purum. Per hoc autem q. addit: ut uiderem uirtutem tuam & gloriam tuam: monstrat manifeste secundum finem uitae praedictae. Qui est iam in hac uita aliquantulum experiri seu mystice uidere in corde uirtutem diuinam praesentiae & gustare dulcedinem supernae gloriae. Ad primum autem horum scilicet puritatem cordis peruenit per laborem & exercitium uirtuosum diuina gratia adiuuante. Et per perfectionem dilectionis deuenitur ad secundum scilicet ad experimentalem gustum diuinam uirtutis: & gloriae coelestis: dicente domino. Qui diligit me diliget a patre meo: & ego diligam eum: & manifesta bo ei meipsum. Idcirco deus per ea quae in superioribus omnibus praemissis uerbis sancto helyae proposuit propheta. illi primo & praecipue monachorum principi: & nobis eum imitantibus suadere maxime uoluit ut simus perfecti sicut: & pater uester coelestis perfectus est: & super omnia caritatem habentes quod est uinculum perfectionis. Quapropter ut ad perfectionis suae: & uisionis gloriae promissae ualeamus dona pertingere: formam ad hoc perueniendi per deum in dictis uerbis beato helyae propositam curemus aure intentam distinxerit per ordinem percipere & opere adimplere. Loquens enim dominus sancto helyae: ait etiam tam in ueteri quam in noua lege. cullibet monacho heremiticae. Recede hinc scilicet a rebus caducis mundi & transitoris & uade contra orientem scilicet contra originalem cupidinem tuam carnis & abscondere in torrente charit: ne in urbibus moreris similiter cum turbis: qui est contra iordanem ut scilicet per caritatem sis diuisus a delictis. His namque quattuor gradibus ad culmen propheticae perfectionis conscendens & ibi de torrente bibes. Sed ut in hoc quas perseverare: coruus praecipi ut pascant te ibi. Haec autem intelliges melius si per singula discurrendo ea distinxerit per ordinem exponamus.

¶ Capitulum tertium q. ad perueniendum ad perfectionem prophetica & finem monasticae uitae heremiticae: expedit monacho terrenis possessionibus & diuitiis abrenunciare.

EA quae tibi suadeo singillatim intellige per ordinem & discurre. Nam primo dixi tibi in mea uisione. Recede hinc scilicet de terra & de cognatione tua: & de domo patris tui: non solum animo ut terrenis possessionibus tui generis & caducis mundi diuitiis cor tuum non apponas: sed etiam opere ut ipsas non possideas. Nisi enim quis renouerit omnes quas possidet non potest meus esse discipulus. Quoniam licet possidere diuitias non claudat diuiti introitum coelestis regni si cor suum ad eas non apponat. sapiens dicente Beatus est diues qui inuenit eum sine macula: & qui post aurum non abiit nec sperauit in thesauris pecuniae: attamen per hoc q. sapiens prius subdit dicens Quis est hic & laudabimus eum: meminit enim manifeste difficultatem repiendi tale uirum qui diuitias possidens ad eas cor non apponat. Cor enim facile heret hiis quae frequenter: propter quod dum possidetur diuitiarum naturae: sis maioris flammam accendere in corde & uehementiore cupidinem gignere. quemadmodum sapiens ait. Saturitas diuitis non finit eum dormire. Occupatus quippe in superuacuo possessione diuitiarum amore cum habeat ipse rebus domesticis intendere: affligit assidue ab eterna continuata curae quae non finit ad ipsum ingredi desiderium adimplendi uerbum quod audiuit diuersorum preceptorum. Erumpne enim saeculi & deceptio diuitiarum & circa reliqua concupiscentiae introeunt: suffocant uerbum: & sine fructu efficiunt. propter quod diues difficile introibit in regnum coelorum. Tu ergo fili mi si uis perfectus esse: & ad finem monasticae uitae heremiticae peruenire: ibique de torrente bibere: recede hinc. a rebus caducis mundi huius relinquendo corde: & ope omnes possessiones tuas terrenas & facultates propter me: quoniam facilius & tucior uia ad perfectionem prophetica tendendi: & tandem ad regnum coelorum perueniendi est ista. Omnis enim qui reliquerit domum aut fratres aut sorores aut patrem aut matrem aut uxorem aut filios aut agros propter nomen meum. centuplum accipiet iam in hac uita. gustans suauitatis meae dulcedinem cunctis terrenis centupliciter praesentem: & tandem uitam eternam possidebit. Ecce breuiter audisti primum gradum quo conscendere possis ad p.

pheticæ perfectionis summum.

¶ Capitulum quartum q̄ oportet monachum carnales concupiscentias crucifigere : & propria uoluntatem relinquere ut pueniat ad perfectionē ppheticā & finē religiosæ uitæ heremiticæ.

Nunc attende secundum. Sequitur enim in exortatione mea. Et uade contra orientem. scilicet cōtra originale tuæ carnis concupiscentiam. Scire namq; debes q̄ in die ortus tui non est a peccato præscisus umbilicus tuus. quoniā in peccatis natus es totus. Quemadmodum in persona cuiuslibet hominis geniti a uiro & foemina ait ppheta. Ecce iniquitatibus cōceptus sum & in peccato concepit me mater mea. Ab hoc autem originali peccato in quo concipitur homo illud. provenit q̄ Caro hominū aduersus spiritum concupiscit. Video inquit apostolus aliam legē in membris meis repugnantē legi mentis meæ & captiuantē me in lege peccati quæ est in mēbris meis. Hæc lex peccati est illa lata porta per quā quis intrat cum ei consentit : & spaciola uia p̄ quā homo ambulat dum secundū eā uiuit quæ ducit ad p̄dicationē : & multi sunt qui intrant per eam. Accedente uero ad seruitutē dei optet abstinere a carnalibus desiderijs quæ militāt aduersus animā : & stare in iusticia & timore dei & præparare animam suā : nō ad requiē : neq; ad delicias : sed ad tēptationē & angustias : qm̄ optet per mltas tribulationes introire in regnū dei. Angustia namq; est porta & ardua uia q̄ ducit ad uitā & pauci sunt qui inueniūt eā : qm̄ pauci sunt electi : & pusillus est rex cui cōplacuit patri dare regnū. Tu ergo si si mi si uis esse pfectus & usq; ad uitā monasticæ uitæ heremiticæ puenire : ibiq; de torrente bibere : uade contra orientē : hoc est cōtra originale tuæ carnis cupidinē ac cōcupiscētias eius. Ego enim noui iniquos in die iudicii reseruare cruciados : quāto autē magis eos q̄ post carnē in cōcupiscentias imūditatē ambulāt : dominationēq; cōtēpnūt. Post cōcupiscētias ergo tuas nō eas : & a uoluntate tua auertere : eā pr̄sus relinquēs : & recto supiori arbitrio usq; ad mortē ppter me humiliter submittere : nō est enim discipulus sup̄ magistrū pfectus autē ois erit si sit sicut magister eius. Ego uero dñs pphetarū & magister descēdi de cōelo nō ut faciā uolūtātē meā sed uolūtātē eius qui misit me patris : factus obediēs usq; ad mortē mortē autē crucis. Quāobrē si quis uult post me uēire : abneget semetipsū & tollat crucē suā quotidie & sequat me. Qui. n. nō baiulat crucē suā & uēit post me nō potest meus ēē discipulus. Si ergo uis cōtra orientē. i. cōtra originale tuæ carnis cupidinē. post me uēire : attēde q̄liter optet te crucē baiulare. Sicut nāq; crucifixus quis iā nō p̄ sui aī uolūtātē mēbra sua quoq; monēdi uel cōuertendi habet potestātē : sed illic tm̄ heret immobiliter ubi crucifigēs ea fixerit : ita nō ad id quod tibi placet req; delectat ad p̄sens : tuā uolūtātē conueras : sed quo te uolūtas mea cōstrinxerit : tuā uniuersām uolūtātē applicare debeas : ut iā nō hominum desiderijs sed uolūtati dei quod reliquū est in carne iuuat tēporis . Et quēadmodū ille qui crucis patibulo est affixus p̄sentia nō cōtēplatur : p̄teritoz obliuiscit̄ : de crastino nō sollicitus : nulla cōcupiscētia carnali pmouet̄ : nulla supbia : nulla cōtēntiōe : nulla ulcione : nulla emulatiōe succenditur : sed cū adhuc aspiet in corpore se mūdo credit esse defunctū : illuc tm̄ p̄mittēs sui cordis intuitū quo se nō dubitat illico trāsire. Ita quoq; te timore dñi confixū optet hijs p̄missis omnibus esse defunctū : illic tm̄ oculos animæ tuæ habēdo defixos : quo te sperare debes singulis momentis intraturū. Hoc ergo modo uade cōtra orientē. i. cōtra originale tuæ carnis cupidinē. Sic enim qui xpi sunt carnē suā crucifixerūt cū uicijs & cōcupiscētijs : semp̄ mortificationē xpi in carne sua circūferētes : ut & uita eoz. in corpibus eoz. māifestet̄ : & in qua cū fuerint trāsformati : pueniūt ad illā supnā gloriā quæ ē aeterna : p̄ illā quēadmodū eis ait apostolus. Mortui enim estis & uita uestra abscondita ē cū xpo in deo : cū enim xpo apparuerit uita uestra tūc & uos appebitis cum ipso i glia. Ecce ostēdi succincte scdm̄ gradū quo puenire queas ad pphetis p̄fectiōis gradum.

¶ Capitulum quintum q̄ ut attingatur perfectio prophetica & finis religiosæ uitæ heremiticæ conuenit monacho solitudinem querere : ac humana confortia & præcipue uxorem uitare : & in continentia uiuere.

Nodo amplectere tertiū. Sequit̄ enī in p̄suasione mea. Et abscondere in torrēte charit̄ : Nolo enim ulterius te morari inter turbas in urbe : qm̄ uidi iniquitatē & cōtradictionem in ciuitate : die ac nocte circūdat eā sup̄ muros eius iniquitas & labor in medio eius & iniusticia : & nō defecit de plateis eius usura & dolus : Propter quæ oīa uitanda

A iiii

ipse propheta in exemplū tibi datus: maluit in solitudine habitare: q̄ in urbe. Ecce inquit elongaui fugiens: & mansi in solitudine. Ait enim sapiens. Nō pecces in multitudine ciuitatis nec te immittas in populum nec alliges duplicia nec enī eris in uno immunis. Quia ergo secundum sapientem in monos. i. in uno seu in singulari degens nō eris a peccato immunis: ideo debes solitarius pauere: & flere. i. officium monachi exercere. Mones enim græce: latine dicitur unus siue singularis aut solus. Achos autē græce: diciſ latine tristis: inde dictus est monachus quasi singularis & tristis: sua scilicet & aliorū peccata solitarius lugens. Et hoc tibi eligibilius q̄ inter turbas conuersari in urbe. Si enim teste sapiente in uno. i. i mōade seu singularitate aut solitudine degēs non eris a peccato usquequaq; immunis: quātomagis ipso testante: si te immittas in populū: duplicia tibi peccata alligabis: ac per hoc pauere amplius & flere te oportebit. Declia ergo frequēti as turbas: ne in ciuitate positus facere cōpellaris quæ te non tam natura cogit facere q̄ uoluntas: uidelicet ne alterius furore mouearis: ne aliena bella paciaris: ne te capiat oculus meretricis: ne forma pulcherrima ad illicitos ducat amplexus: ne auaritiæ cæterorumq; uitiorum alligeris uinculis: quæ omnia uitant in solitudine. Quis nā dimisit onagrū liberū: & uincula eius quis soluit: nisi qui ei dedit in solitudine domum: & tabernacula eius in terra saluginis. Iccirco cōtemnit multitudinē ciuitatis: clamorē exactoris nō audit. Onager quidē aīal solitudinē diligēs: illum significat qui remotus a turbis populariis: solitarius cōuersatur. Cuius peccatorū uicula deus soluit & liberū a peccati seruitute eū dimittit: dum sibi domū in solitudine cōstituit: & tabernacula eius in terra saluginis: quæ sitim attendit: ut iusticiā coelestis patriæ faciat qua tandē facietur. Beati enim qui esuriunt & siciūt iusticiā quoniā ipsi saturabūt. Tu ergo fili mi si uis pfectus eē: & ad finē monasticæ uitæ heremiticæ puenire: ibiq; de torrente bibere: abscondere i torrente charit: colens scilicet i absconsa solitudine silentiū. Quippe sciens imbecillitatē tuā: & uas fragile qd portas: timere debes in urbe offendere: ne inter turbas impingaris & corruas atq; frangaris. Sede bis ergo solitarius & tacebis: quia bonū est homini p̄stolari cū silentio salutare dei. Quāobré abscondere in torrente charit. qui diuisio interpretat: quia expedit ad tui prophetica pfectionem: ut ita absconsus ab hūano & diuisus sis consortio: q; etiā mulieri nō iungaris cōiugio. Bonū est homini mulierē non tangere. Porro hæc ad utilitatem tuā dico & ad id quod honestū est: & quod facilitatē pbeat sine impedimento dño obsecrādi. Oportet enim te diuidi ab hīs que te impediunt: ut perfecte tendas in deum. Sollicitudo uero sæculi istius & fallacia diuiciarū suffocant uerbum dei: ac per hoc impedit animū ne perfecte diligat deū: teste enim sapiente. Qui diligūt deū: conseruabūt uerbū illius. Qui uero cum uxore est: sollicitus est quæ sunt mundi: & ppter ea retrahitur ne perfecte inhereat perfectiōi dei: cogitat quomodo placeat uxori. Qui autem sine uxore est: sollicitus est quæ sunt domini: & cogitat quomodo placeat deo: Quamobrem si non es alligatus uxori noli querere uxorem. Beatior enim eris si sic secundum meum concilium permanseris: ut sis ex illis eunuchis: qui se castrauerunt propter regnum celorum. Quoniam dabo eis in domo mea locum: & nomen melius a filiis & filiabus: & nomen sempiternum dabo eis quod non peribit. Ecce expressi tibi tertium gradum quo peruenire ualeas ad propheticæ perfectionis altum.

¶ Capitulum sextum q̄ ad apprehendendum perfectionem propheticam & finem religiosæ uitæ heremiticæ: exigitur ut monachus sit in caritate: & qualiter debet deum & proximum diligere ad hoc ut sit in caritate.

A Modo percipe quartū. Sequit enim in admonitiōe mea. Quæ scilicet charit est cōtra iordanem. Certe iordanis descensio eorū interpretat: per quē hoc in loco non absurdè peccatū significat. Quid enim facit tam descendere hoīes a dignitate ymaginis & similitudinis dei in miserā & turpitudinē: q̄ peccatum: quod est transgressio diuinorū præceptorum. Teste enim sapiente. Miseros facit populos peccatum. Hinc moyses populo præcepta dei transgressuro: dixit. Descendes & eris inferior. Omnis enim natura licet in suo genere sit munda: superiori tamē cōparata: reddit turpis & immūda. Et a sua dignitate cadit atq; sordescit res nobilis cum in flori naturæ miscetur: licet in suo genere natura inferior non sordidetur. Nam & aurū cum argento sordidatur: si ei misceat. Ego autē testāte scriptura feci tam excellen-

tis naturæ hoīem: q̄ eū cōstitui uniuersæ creaturæ p̄fidem. Quamobrē licet creaturæ sint mun-
 dæ in suo genere: humana tñ corda cadunt a sua dignitate: & sordescūt in creaturæ fructione.
 Hinc de hīs qui corda in rebus creatis figunt: per prophetā dicitur. Facti sunt abhominabiles si-
 cut ea quæ dilexerunt. Hinc rursū per p̄phetā alibi dicitur. Vastata est superbia iordanis. s.
 peccati. Quia uidelicet unde peccatores contēpnendo dei p̄ceptum in peccato contra deū super-
 biunt: inde in uastitatē corruptiōis & abominationis descendunt: dicente propheta. Corrupti
 sunt: & abhominabiles facti sunt in iniquitatibus. Charit uero diuīso interpretatur: per quā ca-
 ritas merito intelligitur: quia ipsa sola hominem diuidit a iordane scilicet a peccatorum descen-
 tione. Hæc namq; charit scilicet caritas perhibetur esse contra iordanem idest contra peccatorū
 descēntōnem: quia sicut ait apostolus. Quilibet homo si cæteris omnibus bonis polleat: etiam si
 loquat̄ omnibus linguis: & habeat omnem propheticam: & omnem scientiam: & distribuāt om-
 nem substantiā suam in cibos pauperum: & tradat corpus suum ita ut ardeat: caritatem autē nō
 habeat: nichil ei prodest: nec transfertur a morte peccati in uitā. Qui. n. non diligit: mæret in mor-
 te. Ab hac tamen mōrte diuiditur per caritatē: & ad uitam dicente Ioanne apostolo transfertur.
 Nos inquit scimus quoniam translati sumus de morte ad uitam: quoniam diligimus fratres. Bene
 igitur charit idest caritas est contra iordanem scilicet contra peccatores descēntionem: quoniam
 sicut ait sapiens uniuersa delicta operit caritas. Tu ergo fili mi: si uis esse perfectus: & ad finē mo-
 nasticæ uitæ heremiticæ peruenire: & contra iordanē idest peccatorum descēntionem abscon-
 di debite in charit idest in caritate ibiq; de torrente bibere: diliges dominū deum tuum ex toto
 corde tuo & ex tota anima tua & ex tota mente tua. Nam cum hoc adimpleueris: tūc perfectus
 eris: & contra iordanem in charit idest in caritate absconderis. Si hoc adimplere renueris: miser
 & improbus efficieris: & non in charit sed in iordane idest in peccatores descēntiōe eris. Si enim
 quicq; aliud amas plus q̄ me: iam non me diligis ex toto corde tuo nec es in charit scilicet in ca-
 ritate. quare non es dignus uidere me. Qui enim amat patrem aut matrē plus q̄ me: non est me
 dignus. Aut qui amat filium aut filiam super me: non est me dignus. Sed & si quicq; aliud tantū
 amas quantum me: nondum me diligis ex toto corde tuo: nec es in charit scilicet in caritate. Si
 enim ex toto corde tuo me diligeres quātumq; anima tua & cætera omnia eēnt tibi cara: eis om-
 nibus dilectionem meam præferes & cuncta quæ cor tuum ab ea abducerent protinus respue-
 res: & odio haberes. Si quis enim ueni ad me & non odit patrem filium: aut matrem & uxore
 & fratres & sorores: adhuc autem & animam suam. non potest esse meus discipulus. Si uero cor
 tuum mihi tanto amore offeras: & teipsum mihi tanta dilectione committas: ut quod uolo & ti-
 bi prohibeo quātumlibet sit difficile cauere: totum tamen amore mei uites & odias: quod autē
 uolo & tibi præcipio quātumcūq; sit durū fieri: nichilominus totum amore mei serues & adim-
 pleas: tunc incipis me utcūq; diligere ex toto corde tuo & ex tota mente: & in charit scilicet in
 caritate esse. Qui enim habet mandata mea & seruat ea: ille est qui diligit me. Primum autē mā-
 datum omnium est. Audi israel dominus deus tuus deus unus est: & diliges dominum deum tu-
 um ex toto corde tuo: & ex tota anima tua: & ex tota mente tua. Hoc est primum & maximum
 mandatum. Quod quia seruari non potest sine dilectione proximi: eo q̄ qui non diligit fratrem
 suum quem uidet: non potest deū diligere quem non uidet: ideo secundum mandatum simile
 huic est. Diliges proximum tuum sicut teipsum scilicet in quo & propter quod debes diligere te-
 ipsum. In bono uero & non in malo: debes te diligere. Si enim in malo te diligeres. iam non teip-
 sum amares: sed odio haberes. Qui enim diligit iniquitatem: odit animam suam. Ideoq; proxi-
 mum debes sicut & teipsum in bono & nō in malo diligere: ut omnia quæcūq; uis ut faciant tibi
 homines facias: & tu illis: & quod ab alio oderis tibi fieri: uide ne feceris aliquādo alteri. Dile-
 ctio enim proximi: malum non operatur. Quapropter hoc in proximo amare & operari debes
 per quod iustus fiat si malus est: aut per quod iustus permaneat si bonus est. Rursū te debes di-
 ligere: non propter teipsum sed propter deum: quod enim propter se diligitur in eo finis læticiæ
 & uita beata constituitur: cuius adipiscende etiam spes iam hoc tempore consolatur. In te uero
 uel in alio homine non debes spem beatæ uitæ ponere. Maledictus enim homo qui confidit in
 homine: & ponit carnem brachium suum: & a domino recedit cor eius. Debes ergo in domino
 finem tuæ læticiæ & uitam beatam constituere. Apostolo dicente. Nunc autem liberati a pec-
 cato: serui autem facti deo: habetis fructum uestrum in sanctificationem: finem uero uitæ æter-
 nam in christo iesu dño nostro. Ergo si liquide aduertas: deū debes diligere propter seipsum: te

LIBER

uero nō ppter te sed ppter deū. Cūq; debeas diligere p̄ximū tuū sicut teipsum: debes utiq; eū diligere nō ppter se: nec ppter te: sed ppter deū. Hoc autē quid aliud est q̄ in p̄ximo diligere de um. In hoc inquit iohannes apostolus cognouimus qm̄ diligimus natos dei cū deum diligimus & mādata eius facimus. Quæ oīa utiq; in pr̄paratiōe animi facis: si deū diligas ppter seipsum: & si ppter deum diligas p̄ximū sicut teipsum. In hīs qppe duobus mādatīs: uniuersa lex pendet & pphetæ. Plenitudo autē legis est dilectio. Propter quod ad eā p̄cipue habēdā: hortatur petrus apostolus dicens. Ante oīa mutuā in uobis metip̄s caritatē habētes: quia Caritas opit multitu- dinem peccatorū. Sed tanto minus charit̄ idest caritas tua opit peccata: & est cōtra iordanē idest contra peccatorū descensionē: quanto minus deū & p̄ximū diligis. Minor quippe dilectio: mino rem meretur peccatorū dimissionē: sicut scriptū est. Cui minus dimittit̄ minus diligit. Tanto ue ro magis charit̄. scilicet caritas tua opit peccata: & est contra iordanē. i. cōtra peccatorū descensionem: quāto magis deū & p̄ximū diligis. Quoniā maior dilectio: maiore meret̄ remissionē peccatorū quēadmodū scriptū ē. Remittunt̄ ei peccata multa: qm̄ dilexit multū. Ecce exposui tibi quartū gradū: quo contingere queas ad pphetalis perfectionis donum.

¶ Capitulum septimū qualiter mōachus per quattuor pr̄missos gradus ad perfectionem per- uenit: & finem religiosæ uitæ heremiticæ attingit: & in eo quiescit.

Restat nūc attēdere qualiter ad culmē p̄fectiōis p̄pheticæ & finē mōasticæ uitæ here- miticæ p̄ hos p̄missos quattuor gradus puenias. Sequis enī in p̄positiōe mea. Et ibi de torrente bibes. Nempe expedit tibi sapiētis eloquio: abstrahere a uino carnē tuā: & animū tuū trāsseras ad sapiētiā: deuitiesq; stulticiā. Luxuriōsa enī res ē uinū & tu- multuosa ebrietas. Quicūq; hīs delectat̄: nō erit sapiēs: ppter quod ut facilius ad ueram pueni- as sapiētiā: a uino in charit̄ abstinebis: & in remediū tuæ sitis ac tutamentū uitæ tui corpis bi- bes ibi de torrente materiali scilicet de aqua torrentis Reminiscere tū qualiter antea dixerim tibi: & ibi de torrente bibes: pr̄missi: abscondere in torrente charit̄. Quod ideo p̄dixi: quia ad hoc ut de torrente spiritualiter bibas: oportet te prius in charit̄. scilicet in caritate abscondi: In qua nō illico abscon- deris cū in ea esse incipis: quoniā sicut dictū ē: nō quātūlibet caritas: sed sola p̄fecta opit uniuersa delicta. Licet ergo mox ut me incipis ex toto corde tuo diligere: & si uere in charit̄. i. in caritate tñ nō es p̄tinus absconditus in charit̄. scilicet in caritate: quia non confestim es totalit̄ dimissus ab actua- li peccati cupiditate. Non enim mox gescūt. imo insurgūt ī te carnales cōcupiscētiæ & cogitatio- nes immūde: conātes cor tuū ī uetita trahere: & a dilectiōe mea totaliter euellere. Propter quod nondū potes p̄fecte diligere me ex toto tuo corde. Nam & si cor tuū retineat tūc assidue dilectio- nem meā habitualiter in se: adhuc tñ nō potest trāquille p̄ actualē amorē p̄fecte ferri in me. Qui ne totaliter decidas a mea dilectiōe: oportet te tūc intēdere ad expugnādū ī surgētes cogitationes immūdas & carnales cōcupiscētiās cōtrarias dilectiōi meæ. Quas cū uelut elicitas edomaueris: non tñ continuo in crit. i. in caritate absconditus eris: quia nōdum me ex toto tuo corde p̄fecte amabis. Adhuc. n. restabūt multa tibi licita q̄ p̄ me nec p̄cepta sūt tibi: nec uetita ut nuptiæ: diui- tiæ: negocia s̄cularia: & similia q̄ supra memorauī. Quibus cū te īplicas: & si cor tuū nō diuellat̄ totaliter a mea dilectiōe: sinunt te de me cogitare: sed frequēter te īpeditūt a mea desideratione & cor tuū subducūt a meæ dilectiōis seruire. Quo quāto minus inflāmaris: tāto minus ī charit̄ idest in caritate absconderis: & quanto minus in caritate absconderis: tantominus ad p̄fectio- nem propheticam & ad finem monasticæ uitæ heremiticæ tendis. Tu ergo fili mi ut prompti- us queas abscondi in charit̄ scilicet in caritate & ad finem destinatum pertingere. ibiq; de torrente bibere: uita non solum per me tibi prohibita quæ te totaliter a mea dilectiōe separant: ut sunt carnales concupiscētiæ ei contrariæ: & cogitationes immundæ: sed etiam diffuge ea quæ te ab ardore dilectionis retardant: ut sunt ea quæ propterea tibi prius dissuolūcāt. Nemo enim militans deo implicat se s̄cularibus negotiis ut ei placeat cui se probauit. Illa uero summo stu- dio exquire quæ te ad meæ dilectionis ardorem uocant: ut sunt pr̄cepta legis meæ: & ea quæ propterea tibi supra persuasi scilicet paupertas: & carnalis concupiscētiæ crucifixio: obedi- entia: & uoluptatis propriæ abrenunciatio: continentia: & heremi solitudo: Nam cum in mandatis & consiliis meis taliter exercitatus fueris: ut non solum cogitationes immundas: & carnales concupiscētiās dilectiōi meæ contrarias: sed etiam cetera seruorem dilectio- nis meæ impediētia & retardantia a te fugaueris: & ea quæ amorī meo opitulantur elegeris:

si inde tam feruenti amore me trāquille dīligas: tamq̃ uehementi dilectione mihi totaliter adhe-
reas: ut nullū desiderīū contrariū dilectioni meæ uel eius ipeditiū aut retardatiū in mēte tua
sentias: tunc incipis me diligere p̃fecte ex toto corde tuo: & in charit scilicet in caritate abscon-
ditus esse: atq; finē destinatū pertingere. Finis enim p̃cepti est caritas de corde puro & consciē-
tia bona & fide non ficta. Quidq̃ enim in lege tibi p̃ceptio aut cōsulo: siue de fugandis a te cog-
itatiōibus imūdis: & carnis ac mūdi cōcupiscēciis ut cor tuū ab hīs purū teneas: siue de exhibē-
dis proxio officiis: & uirādis eius offensis ut sine reprāhensione conscientia bonā ad eum habeas
siue de impendendis cultui meo obsequiis: ut ex fide non ficta sed uera mihi deferuias: totū hoc
ad hunc finem tibi suadeo: ut de corde tuo puro & feruens & uehemens amor totum pacificans
cor tuum p̃cedat quæ totaliter mihi sine renisu cōiungaris: ut nichil penitus cōtrarium dilectio-
ni meæ uel eius retardatiū cor tuū in se sentiat: sed tranquillum in amore meo totaliter cōqui-
escat: quod nihil aliud est q̃ habere cor purum ab omni peccati actualis sordē: & esse absconditū
in charit idest in illa caritate de qua sapiens ait. Vniuersa delicta operit caritas. Cum ergo ad hūc
finem mōasticæ ac prophetalis uitæ heremiticæ perueneris: & ita in charit scilicet in caritate ab-
sconditus fueris. tunc ibi de torren e bibes: quia in hac tam perfecta cognitione tui ad me: pota-
bo te & tuos sodales illo torrente: de quo propheta mihi loquens ait. Torréte uoluptatis tuæ po-
tabis eos. Scriptū est enim. Si reuersus fueris ad omnipotentē edificaberis: & longe facies iniqui-
tatem a tabernaculo tuo. Dabit pro terra filicem: & pro filice torrentes aureos: eritq; omnipotēs
contra hostes tuos: & acruabitur tibi argentum. Tunc super omnipotētem deliciis afflues & ele-
uabis ad deū faciem tuā. Vbi uide si ad deum ex toto corde tuo ut p̃mittitur reuertaris: qua-
liter in bonum gradatim edificaberis. Primo quidē longe facies iniquitatem a tabernaculo idest
a corde tuo: quia aliter cum omnipotente cōiungi nō possēs: sicut scriptū est. Si dixerimus quo-
niam societatem habemus cum deo & in tenebris ambulamus: mentimur. Quoniā iniquitates no-
stræ diuiserūt inter nos: & deū nostrū & peccata n̄ra abscondērūt faciē eius a nobis. Scdo p̃ terra
idest pro terrenis affectionibus & diuiciis a te dimissis: dabit tibi deus filicē idest fortem & ardē-
tem caritatē. Est enim filix lapis durus & focarius: a quo salit ignis. & significat illam perfectam
caritatē de qua sapiēs ait. Fortis ē ut mors dilectio: dura sicut infernus emulatio: lapides eius la-
pides ignis atq; flāmage. Hāc deus dat sicut ait apostolus. Caritas dei diffusa ē i cordibus uestris:
p̃ spiritum sanctum qui datus est nobis. Tertio pro filice forti idest perfecta caritate seruata a te:
dabit tibi deus torrentes aureos illas uidelicet ineffabiles & suauēs delicias spirituales: de quibus
scriptum est. Oculis non uidit nec auris audiuit nec in cor hominis ascēdit quæ p̃parauit deus
hīs q̃ diligūt deū. Hæc quidē deliciæ dicunt torrētes: quia istar torrētis cum impetu & magna
uoluptatis habūdantia: ad mentē prophetæ fluunt: sicut scriptum est. Torrens redundans fons
sapiētiae. Sed sicut torrēs orto solis ardore cito arefcit: ita dapes ille spirituales orta carnis cupidi-
tate mox a mente prophetæ descendunt & torrescunt. Sunt uero hii torrentes aurei idest fulgē-
tes tam ex ardore dilectionis dei ex qua ad mentē prophetæ p̃fluunt: q̃ ex māifesta noticia dei
ad quam hominē propheticum mistice producant: sicut dominus ait. Qui diligit me diligetur
a patre meo & ego diligam eum & manifestabo ei meipsum. Quarto cum ad talem dei noti-
ciam perueneris: erit oipotēs cōtra hostes tuos uisibiles & inuisibiles p̃tegēs te ab eis: sicut ipse ait.
Protegam eum quoniam cognouit nomen meum. Quinto acruabitur inde tibi argentum: de
quo propheta ait. Eloquia domini eloquia casta argentum igne idest caritate examinatum.
Quia enim propter caritatem dei mundum & consortia hominū relinquens ut puro corde deo:
inhereas mereberis diuino habunde perfrui colloquio: ita ut occulta & futura interdum reuelē-
tur tibi a deo. Tu ergo super omnipotētem deliciis inestimabilibus afflues & eleuabis ad deum
libere contemplandum faciem mentis tuæ. Ecce docui qualiter ad perfectionem propheticam
peruenias: & finem monasticæ uitæ heremiticæ attingas.

¶ Capitulū octauū qualiter monachus debet humiliter perseuerare dum peruenerit ad p̃fectio-
nem propheticam & finem religiosæ uitæ heremiticæ

Einceps oportet q̃ ultimo uideas quomodo in perfectione uitæ propheticæ here-
miticæ perseuerare debeas. Sequitur enim in promissione mea. Coruique p̃æ-
cepi ut pascant te ibi: Quod utique ad tui consolationem necessarium iudica-
ui. Nempe licet inenarrabilibus afflues deliciis quandiu bibes de torrente meæ

uoluptatis: duplici tamen ratione tuum gaudium nondum erit plenum. Primo quidem quoniam uehementissime ex totis tuis praeordiis desiderabis tunc faciem meam clare cōspicere quā tamē non poteris perspicue uidere. Non enim uidebit me homo: & uiuet: quia ergo lucem inhito inaccessibile quā nullus hō in hac uita uidet: sed nec uidere potest. Scdō qm dū ī illis ineffabilibus delectis quas bibes de torréte me uoluptatis regescere diucius cōaberis: repēte tā pp fragilitatē tui corporis ab eis semotus: ad teipsum reuerteris. Corpus enim quod corumpitur aggrauat animā: & terrena habitatio deprimit sensum multa cogitantem. Hac itaq; duplici ratione: quia sanctā faciem meam non poteris clare cernere: & quia oppressus corruptibili corpore non ualebis diucius degustare. nec permanere in illa gloriosa dulcedinis contemplatione. Orabis tunc si uis in perfectione perseverare: & dices incipies gemere Deus deus meus ad te de luce uigilo: sitiuit anima mea in te quā multipliciter: tibi caro mea. In terra deserta in uia: & iaguosa sic in sancto apparui & ut uiderem uirtutem tuam & gloriam tuam. Verum ne tunc irremediabilibus gemitibus & cordis mestitudine inconsolabiliter dissoluaris ex desiderio uidendi me: & fame gustandi suauitatem dulcedinis gloriā meae ad consolationem tui: Coruis praecepi: ut pascant te ibi. Quippe coruorum nomine ratioe intelliguntur sancti prophetae: tibi in exemplum dati a me: quia nequaquam de iusticiā suā luce superbiunt: sed per humilitatis gloriā: & infirmitatis propriā: noticiam peccatorum in se nigredinem confitentes aiunt. Si dixerimus quoniam peccatum non habemus: ipsi nos seducimus: & ueritas in nobis non est. Proinde de eorum quolibet scriptū est: Quis prae parat coruo escam suam quando pulli eius clamant ad deum uagantes eo quod non habeant cibos. Coruus huius est nature quod pullorum suorum in ortu candidorū ora hiantia huc illucque in nido uagancia: & cibos experientia respicit. Quibus cibum prius non ministrat: donec per pennarum nigredinem proprii coloris similitudinem in eis recognoscat. Postquam uero nigrescere eos conspiciat: totis suis uiribus eos deinceps pascit. Sic interdum prophetae sancto a me misso nascuntur pulli scilicet discipuli ad tantam tandem gratiam peruenientes eius exemplo: ut bibant de torrente uoluptatis meae: quēadmodū: & propheta ille. Sed cum ex infirmitate propriā naturae nondum fuerunt ad gustandum illam suauitatem perducti huc illucque desiderio uagantes ad me clamare eo quod desideratos cibos illius internae dulcedinis nequeant adhuc sumere. Et iuxta id quod scriptum est: Nisi conuersi fueritis: & efficiamini sicut paruuli nō intrabitis in regnum coelorum. debent se tūc per humilitatem adhuc reputare pullos id est paruulos in bono: & formidare ne augmentum ostendant ex malo. Scriptum est enim. In multis offendimus omnes: Et tamen ipsi plerumque a peccatis suis memoriam auertunt: & considerare propriam infirmitatem nesciūt. Ac per hoc nigredinem quam assumi oportet contra mundi nitorem non ostendunt. Tanto autem minus spiritualem illam refectiōem interius summere possunt: quāto exterius per cultum uitae praesentis magis quasi ntescunt. Coruus igitur in pullis ora hiantia respicit: sed antequam cibum ministraret corpus indui pennarum nigredine in eis querit: quia missus a me propheta priusquam ad absconditam escam uoluptatis meae discipulos perducatur: admouet eos: & expectat: ut exemplo sui a nitore uitae praesentis per humilis lamenta prius nigrescant: & peccatorum propriorum in se nigredinem recognoscant: qui si in confessiōe uitae praeteritae lamenta sui gemitus uelut nigrescentes plumas ex interioribus proferant: illico propheta eis hiantibus in ore praeparatam a me escam ministrat: quia ad gustandam dulcedinem de torrente uoluptatis meae emanātem eos inuitat. Quos tanto ardentius de torrente reficit: quanto uerius a mundi nitore eos nigrescere per humilis penitentiae lamenta cognoscit. Sed ut cognoscant discipuli se escam ad quam propheta eos uocat a me recipere: ratione proponitur sub petitione. Quis prae parat coruo escam suam quando pulli eius clamant ad deum uagantes eo quod non habeant cibos: Subaudis: nullus prae parat nisi deus: qui sicut scriptum est: dat escam pullis coruorum inuocantibus eum. Tu ergo fili mi cum ad perfectionem propheticam: & finem monasticae uitae heremiticae perueneris: & de torréte meae uoluptatis biberis ne inde de tanta suauitate gustata extollaris: repente ab ea ad tempus remoueberis propter fragilitatem: & corruptionem tuae carnis: caue ergo tunc ne de perfectionis testō descendas tollere aliquod ex hiis quae renuncians abdicasti. Nemo enim mittens manum suam ad aratrum: & respiciens retro aptus est regno dei. Quamobrem quae retro sunt obliuiscens ad ea quae sunt priora. extendens temetipsum persequere donec peruenias ad destinatum brauium supernae uocationis. Non enim qui haec perscripta incepit: sed qui in eis perseverauerit usque in finem hic saluus erit. Et propterea uagans instar pullorum corui debes ad me incessanter clamando dicere. Sicut ceruus desiderat ad fontes aquarum ita desiderat anima mea ad te

deus. Nam si ad illam dulcedinis mee prægustatam suauitatē nō confestim reducaris. hoc ideo fiet primo ut scias te non ex tuis meritis sed ex mea gratia ad illam suauitatem prius peruenisse. Secundo ut ardentius eam desideres: & multiplicius desiderando capacior reddaris ad eam adipiscendam. Ne autem interim a perfectione poenitus corruas: coruis præcepi ut pascant te ibi quia prædecessoribus tuis prophetis mandauit ut te doctrina exemplorum humilis poenitentiæ pascant qua peccatorum in se nigredinē humiliter recognoscebant & nitorē uitæ carnalis uitabāt. Quapropter ut interī saturatus esse queas: eorū doctrina auide pascaris sicut scriptū est. Sapiētiā antiquorum omniū exquiret sapiens & in prophetis uacabit. Quoniam si eorum exemplo a nitore uitæ præsentis per propriæ fragilitatis noticiam & ueræ humilitatis noticiam istar pulsorū cor ui totus nigrescas: & per deuotam orationem ac debitam peccatorum confessionem copiosos la menti gemitus uelut nigrescentes plumas ad deum proferas: tunc reducet te deus iterum ad gustandam dulcedinem genere effluentem de torrente uoluptatis suæ. Hinc enim scriptum ē. Considerate coruos: quia non seminant neq; metunt: quibus non est cessarium neq; orreum: & deus pascit illos. Ecce docui te quomodo debeas humiliter perseverare in perfectione prophetice uitæ heremiticæ.

¶ Explicit institutio. idest forma perueniendi ad perfectionem propheticā & finem monasticæ uitæ heremiticæ per deum ad obseruandum tradita prophetæ helyæ: & per dominū Ioannē episcopum hierosolymitanum commentata & exposita ex dictis tam legis ueteris q̄ et nouæ.

¶ Explicit liber primus de institutione & peculiaribus gestis religiosorum carmelitæ.

¶ Incipit præfatio in secundū librū. Actor.

Liber iste secundus agit totus de uita monastica quā helyas secundū formā per deum ei expositam in heremo duxit: & de uiris quos in obseruantia dictæ uitæ discipulos habuit. specialiter autem de quattuor prophetis quos ad dictam uitam traxit: & qualiter suos discipulos illius uitæ disciplinam docuit. Habet autē hic liber octo capitula.

¶ Capitulum primum q̄ helyas monasticam uitam heremiticam secundum formam per deum ei expositam incepit: & ad perfectionē ac finē dictæ uitæ peruenit & i ea perseverauit. ¶ Capitulum secundum q̄ helyas disposuit successores habere in obseruantia monasticæ uitæ heremiticæ & qua ratione ipsi in sacra scriptura appellati fuerūt prophetæ. ¶ Capitulum tertium q̄ aliqui ex dictis helyæ prophetis sine discipulis fuerunt a deo spiritum prophetiæ consecuti: & qua ratione dicti discipuli fuerūt etiam in sacra scriptura filii prophetarum appellati. ¶ Capitulum quartū q̄ ionas propheta fuit per helyam a mortuis resuscitatus: & eius discipulus effectus: & a deo spiritum prophetiæ consecutus. ¶ Capitulum quintum q̄ helykus propheta fuit perfectus helyæ discipulus. & ydolatrias perfectus. & in signis clarus. ¶ Capitulum sextum: q̄ ancheas propheta adhefit helyæ in disciplina prophetica uitæ monasticæ & tandem accepit spiritū prophetiæ. ¶ Capitulum septimum. unde abdias propheta fuit ortus & qua ratione fuit factus helyæ discipulus. ¶ Capitulum octauum q̄ helyas tam factis q̄ uerbis exemplar monasticæ uiuendi se discipulis suis præbuit: & q̄ quicquā perfectionis est in monachorū uita ab helya tanquā a primo exemplari originem traxit.

¶ Incipit liber secundus de institutione & peculiaribus gestis monachorū carmelitarū. ¶ Capitulum primum q̄ helyas monasticam uitā heremiticam per deum ei expositam incepit: & ad perfectionem ac finem dictæ uitæ peruenit & in ea perseverauit.

¶ Ioannes quadagesimusquartus episcopus hierosolymitanus i libro de institutione primorū monachorū in lege ueteri exortorū & in noua perseverantiū.

Elyas itaq; audita a deo præfata lege perueniendi ad perfectionem propheticam & monasticæ uitæ heremiticæ finem & perseverandi in eadem considerauit: q̄ non auditores sed factores legis iustificabuntur: propter quod ex totis suis præcordiis studuit ad dictam perfectionem propheticam & finem monasticæ uitæ heremiticæ peruenire: & legem ad eam perueniendi quam a deo audierat opere adimplere: sicut de eo ita legimus scriptum in superiori lectione libri regnorum. Abiit ergo helyas: & fecit iuxta uerbum domini. Cūq; abiisset: sedit in torrente chari: qui est contra iordanem. Corui quoq; deferebant ei panem & carnes mane: similiter panem & carnes uesperis: & bibebat de torrente. Hæc autem præmissa uerba exponemus tam historice quam mystice: quia utroque modo de helya uerificata fuere. Abiit ergo helyas. Quo abiit: contra orientem. hoc est contra ori-

LIBER

gnalem suae carnis cupidinē: quia enim in carne eius non inhabitabat bonum: arbitratus fuit se esse debitorem non carni ut secundum carnē uiueret: quia sicut inquit apostolus: Si secundū carnem uiueritis moriemini. Si autem spiritu facta carnis mortificaueritis: uiuetis. Ideo helyas ut in spiritu perfectus deo uiueret: crucifixit carnem suam cum uiciis & concupiscentiis: mortificans membra peccati quae sunt super terram: fornicationem: libidinem: imundiciā & concupiscentiam malam. Altiori quodammodo antecessoribus suis: quā ut p puritatem castitatis & incorruptionem suae carnis equaretur angelis: imitatione conuersationis seipsum propter deum uirginitate perpetua primus hominum sponte deco rauit.

¶ Isidorus libro secundo de origine officiorum capitulo quadagesimo tertio.

¶ Nunc autem quae sit sacrae uirginitatis integritas uel a quo tam sancti propositi studium sit ex ortum: breuiter intimabo. Quantum enim ad uetus testamentum attinet: Helyas ieremias & daniel castitati & continentiae bene primi studuisse noscuntur.]

¶ Hieronymus libro primo contra iouinianum.

¶ Heliam ergo q̄ stulte posuerit sanctus iouinianus in cathologo maritorum me tacente manifestum est. Si enim iohannes baptista uenit in spiritu & uirtute helyae & iohannes uirgo est utique non solum in spiritu eius uenit: sed etiam in corporis castitate.

¶ Cassianus libro primo de institutis monachorum capitulo primo.

¶ Prior scilicet helyas qui in ueteri testamento uirginitatis iam flores & castimoniae continentiam praefigurabat exempla.

¶ Iohannes quadagesimus quartus episcopus ierosolymitanus ubi supra.

¶ Qui semetipsum prorsus abnegans & uoluntati propriae abrenūcians, semper superioris idest dei uoluntate prorsus secutus fuit. quēadmodū de eo scriptū ē. Abiit quocūq; eū ferebat uolūtas. s. dei. Seq̄. Et fecit iuxta uerbū dñi: quia scilicet de terra & de cognatiōe sua & de domo patris sui. in solitudinem recessit. deo pro ipso aliquod melius tunc providente: ut scilicet a morte eriperetur: & ad perfectionem monasticae uitae traheretur. Quippe populus israel per achab regem recentē seductus adorabat tunc baal tanquam deum largitorem pluuiarum & fertilitatū ceterorumq; temporalium bonorum. Non aduertebat autem populus ille omnia haec puenire a deo uero israel & non a baal. sicut dominus conqueritur per prophetam dicens. Et haec uel stuit quia ego dedi ei frumentum uinum & oleum & argentum multiplicauī ei & aurum quae fecerunt baal. Ob hoc uolens helyas tunc regi achab & populo israel ostēdere illum esse uerum deum quem ipse colebat. & baal: etiam falsum deum quem rex instigante regina nouiser a populo adorandū introducebat. praedixit eis uerbo domini q̄ quantumlibet inuocarent baal pluuiā eis largiri non posset: neq; annis illis ros aut pluuiam super terram descenderet: donec pro hoc ipse helyas deum israel peroraret. Et quia propter carentiam pluuiā secuta fuit tunc fames uehemens in regno samariae: ideo querebat eum. rex interficere. Sed helyas priusquam a rege quereret: fecit iuxta uerbum domini. Quoniā ne a rege inueniretur: recessit nutu dei de terra & de cognatione sua & de domo patris sui in solitudinem: relinquens de cetero mundanas diuitias. nō solum mente sed etiam opere. ne per domesticam curā aut per facultates & terrenas possessiones impediretur a consecutione perfectionis uitae monasticae: ad quam per deum tunc uocabatur ipse.

¶ Crisostomus in commentario super matheum omelia. xlii.

¶ Vnde mirabilis factus est helyas: nonne a libera ad regē pro palacione: Nonne a zelo qui erat in eo ad deū: Nonne a repudiatione possessionum: Nonne a melota spelunca & montibus.

¶ Iohannes quadagesimus quartus episcopus ierosolymitanus ubi supra.

¶ Sequitur: Cūq; abiisset sedit in torrente charit qui est contra iordanem: quia scilicet squalorem heremi ex tunc helyas cum silentio equanimitē sustinens: monachalem uitam heremiticā primus hominum a proposito seruare studuit. Quam bene secundum ethimologiam uocabali sine nominis in solitudine torrentis charit inchoauit. Interpretatur enim charit diuisio ut etiam nomen loci in quo sedit: iudicaret eum esse diuisum a consortio & uita saecularium hominum. Sedit itaq; solitarius in torrente charit. deducens quasi torrentem lachrimas per diem & noctem: ut sic esset contra iordanem idest contra peccatorum descensionem: quatinus ex sua uita conuersatione innotesceret quā rectae a proposito primus hominum officium monachi ipse tunc inchoaret. Monachus enim uere deinceps ipse fuit: quia singularis siue solus & tristis sedit peccataq; sui & aliorum solitarius uberrime luxit.

Isidorus libro secundo de origine officiorum: capitulo quintodecimo.

Vnde autem ad monachos studiū defluxerit paupertatis uel quis huius conuersationis extitit auctor: Cuius isti habitum imitantur: Quantum enim attinet ad auctoritatem ueterum scripturarum: huius propositi principes helyas & discipulus eius helyzeus fuerunt.

Iohannes. xliiii. episcopus ierosolimitanus. ut supra.

Mistice autem. Cumq; abiisset helyas contra iordanem. i. cōtra originalē suā carnis cupidinē sedit in torrente charit qui est contra iordanē. quia i charit. i. in dei caritate eū diuidente A iordane. i. a peccatoꝝ descensione ex tunc semper stetit. sicut ipse ait. Viuit dñs exercituū ante cuius uultum sto. Iure autē merebatur ipse ante censitudinē diuinā maiestatis stare. quia in tanto culmine perfectionis existerat. licet namq; saluator dixerit. Inter natos mulierum non surrexit maior iohanne baptista. helyam tñ iohanni esse equalē angelus Gabriel euidenter testabat. dum Zachariam affaus iohānem in spiritu & uirtute helyæ præire christum assentiuit.

Augustinus in libro questionum noui & ueteris testamenti. questione. xxvi.

Dictum est a spiritu sancto ad Zachariam cuius meriti futurus esset iohannes. Veniet inquit in spiritu & uirtute helyæ. parem ergo iohannē helyæ ostendit. Et dominus dicit. Nemo maior inter natos mulierū iohanne baptista. Non dicit omniū maior est. hoc est equalē habet. maiore non habet. Helyas ergo par illi est. non utique minor.

Iohannes. xliiii. episcopus ierosolimitanus ubi supra.

Cuius helyæ cor ut in deserto ex feruenti caritate inter se cōcaleret & in meditatiōe sua ignis diuini amoris exardesceret: gustabat frequēter ineffabilē dei gloriā. & sedebat. i. quiescebat in terrēte uoluptatis diuinæ. quo deus potat diligētes se. dicēte ppheta. Torrete uoluptatis tuæ potabis eos. Sed quāuis satageret tunc helyas in cōtemplatiōe tā ineffabiliū diuiciarū sine delictis affidue requiescere. Oppressus tamen corruptibili corpore nequibat in eis diutissime pmanere. Qui ad seipsum reuersus: modo lætabatur in corde tacite ex recordatiōe suauitatis gustate. modo uero gemebat ualide ex desiderio & fame gustandi suauitatē dulcedinis tam iucunde. Sequitur. Corui quoq; deferrebant ei panē & carnes mane. similiter panem & carnes uesperī. Quibus cibis helyas exinanitum corpus in deserto reficiebat tantum ue deficeret. Nec dubium quin deus panem & carnes illi ministrabat per coruos ei deferendos. Sic enim antequā ad torrentē charit iret: prædixit ei deus. Coruis pcepi ut pascant te ibi. Propter quod helyas dū in charit existeret. confidens in domino. escam suam in manu dei comittebat. cui cura erat de eo. Illa autē omnia ad uitam necessaria adiciebat ei deus. quia ipse primum querebat regnum dei & iusticiā eius. Mistice uero prophetæ prædecessores sui. dicti corui. ratione superiori deferrebant ei panem doloris & penitētiæ & carnes humilitatis uere. mane. i. quādo ipse ex recordatione suauitatis gustate lætabatur. Similiter & uespī. dum scilicet de absētia illius suauitatis gustate tristabatur. Quippe ne de ineffabili iucunditate sibi subtraheretur ipse ex tristitia dissolideretur Corui deferrebant ei panem. de quo scriptum est. Cibabis nos panē lachrimarum. Nam sancti prophetæ eorum exēplis sibi in diuinis scripturis relictis reducebant ei ad memoriam nigredinē suorum peccatorum. Ex quorum cōsideratiōe faciebatur panē lachrimarū & doloris. propter quod humiliter reputabat se indignū bibere illam ineffabilē suauitatem. quam non ex suis meritis sed ex dei gratia cōsiderabat se prius gustasse. Similiter ne in læticia ex recordatione suauitatis gustate ipse per inanē gloriā extolleretur: corui deferrebant ei carnes. quia sancti prophetæ eorum exemplis ad memoriam ei reducebant suā carnis fragilitatē & corruptiones quæ auferebant ab eo illas delicias tam suauis. Cuius fragilitatis pascus agnitione humilis manebat in se. cernēs q̄ omnis caro foenū & omnis gloria eius tanquā flos agri. Tam igitur ex fragilis carnis cōsideratione quoniā ex peccatorum suorū recordatiōe: fuerūt ei lachrimarū suarū panes die ac nocte: dum corui. i. prophetæ dicebant ei cotidie ubi est deus tuus. Hæc uero dicētibz prophetis recordatus scilicet q̄ ex peccatorum nigredine & ex proprie carnis fragilitate remouebatur ipse ab illa archana dei participatione: effundebat in se animam suam. quia per deuotam orationem & humilem peccatorum cōfessionem: copiosos lamenti gemitus ad deum proferebat: Et bibebat de torrente idest de aqua torrentis. abstrahens a uino carnem suam. ut animum suum transferret ad illam salutarem sapientiæ aqua. de qua dicitur. Aqua sapientiæ salutaris potabit illum domus. A cuius ubertate in ebriabatur & torrente uoluptatis eius potabatur. Rursum in spiritu raptus: transibat helyas in locum tabernaculi admirabilis usque ad domum dei. Hoc itaque prædicto modo prophetalem uitam monasticam ducebat helyas in heremo.

¶ Capitulum secundum q̄ helyas disposuit successores habere in obseruantia monastica uita heremitica: & qua ratione ipsi in sacra scriptura appellati fuerunt prophetae.

Eniq; helyas in mōastica uita heremitica quā primus hominū a pposito inchoauerat successores post se ip̄perpetuū relinquere disposuit. Qui ut pater primus mōachorum fieret in suos discipulos elegit quosdā uiros qui iccirco ad ipsum in solitudine torrens charit. tunc latentē cōfugiebant. ue per regē achab & reginā iezabel cogereñt sicut & ceteri populares adorā baal. Viri quippe isti timore dei repleti. cernentes helyā ita uerbo domini tunc cōtinere coelū q̄ pluuiā nō dabat super terrā: ad eum tanquā ad ueri dei custorē accedebant occulte in solitudine charit. ut sub eius doctrina in cultu ueri dei p̄sistere possent. & ydolatriam uitaret. Hos itaq; deo deuotos uiros helyas secundum formā a deo ei traditā habuit sēc mōasticae uitae primos discipulos & imitatores ueros quos etiā docuit pphetare. i. ad laudē dei cantica & ymnos & psalmos cū instrumētis musicis canere. Cōsiderauit enim q̄ bonū ē cōfiteri domino & psallere nomini suo altissimo. ad annūciādū mae misericordiā suā & p noctē ueritatē suam. inde cōcordo psalterio cū cantico in cithara. Sapiens ergo hīs omnibus helyā cōmendans sibi in eius laudē ait. pphetas facis successores post te. Hāc at sapiētis uerba qdam in cortice cōsiderantes: ad hunc sensum it̄pretari cōati sunt: ut quia helyas p̄dixit deus helyseū unges post te: ideo estimauerūt sapientē cōsequēf sancto helyas dixisse. Prophetas facis successores post te: quasi ex hoc licuerit helyas suos successores facere pphetas. i. futura p̄nūciātes: quia deus ei dixit. Helyseū unges pphetā post te. Sed an hic sensus intentionē sapiētis cōueniat: satis patet. Ait enim apostolus Petrus. Non uolūtate hūana allata est aliquādo pphēcia sed spiritu sancto inspirati locuti sunt sancti dei hoies. Quomodo ergo helyas faceret pphetas. i. futura p̄dicētes: q nō a uolūtate humana sed a solo spiritu sancto efficiunt. Quēadmodū apostolus Paulus testat̄ dicens. Alii datur opacio uirtutū. alii pphēcia. alii discretio spiritūū. Hāc aut oīa operat̄ unus atq; idē spiritus. diuidēs singulis p ut uult. Nō ergo ē putādū q̄ helyas tales pphetas fecerit quos solus spiritus sanctus cōstituerit. Quapropter p̄missum sensum ab intētiōe sapiētis deuium relinquētes: ad mentē sapiētis emichandū pperamus. Scimus qdē in diuinis scripturis nō solū appellari pphetas illos q̄ futura p̄uident & p̄nūciant: sed etiā illos q̄ ad hoc officiū sunt instituti: ut scilicet cū instrumētis musicis deuote deū laudent & ei psallant. Quid enim aliud ē qd in libro paraipomenō sic legis. Porro cātatores filii asaph stabāt in ordine suo iuxta p̄ceptū dauid. & asaph & eman & ydithū pphetaz dauid. Hoc qppe i loco asaph & eman & ydithū ideo dicti sunt pphetaz dauid: quia p eū erāt instituti cantores ad psallendū deo cū instrumētis musicis. quēadmodū alibi in eodem libro sic scribitur. Dauid & magistratus exercitus segregauerūt in ministerium filios asaph & eman & ydithū. qui pphetaret cū citharis psalteriis & cimbaliis secundū numerum suum dedicatū sibi seruientes officio. Et post pauca. ydithū in cithara pphetabat sup oēs confitentes & laudantes deū. Filii igit asaph eman & ydithū hoc in loco dicti sunt pphetaz. nō ideo quia futura tūc p̄uiderēt uel p̄nūciarent: sed quia deum laudabāt & cū instrumētis musicis ei psallebant. sicut paulo post ibidem scribitur. Vniuersi sub manu patris sui ad cantandū in tēplo domini distributi erant in cymbaliis & psalteriis & citharis in ministerio domus dñi iuxta regē asaph & eman & ydithū. Quamobrē dum sapiēs sancto helyas dicit. Prophetas facis successores post te. non ideo hoc dixit ut spiritū p̄uidentū uel p̄nūciandū futura cōferret: sed ideo potius. quia helyas monachos successores post se instituit. nō tantum ad uitam monasticam obseruandam secundum formam a deo sibi traditam: sed etiam ad hoc seruicium ut prophetarent hoc est ut in psalmis canticis & impius deuote deo psallerent. & ut deum non solum corde & ore: sed etiam cum instrumētis musicis laudarent. Et propterea appellati sunt: prophetae. i. psallentes. & eorum uita dicta est prophetica. i. ad psalmos cum instrumentis musicis domino canendos dedicata. Et quia in psalmis taliter domino canendis & in obseruanda uita monastica secundum formam per deum traditam helyas obtemperabant ipsi prompto corde illi sancto prophetaz: meruerunt ob hoc benedici a sapiēte. dicēte eorum patrī helyas. Beati sunt qui te audierunt & in amicitia tua decorati sunt. Hiis quidem illi sunt prophetae domini quoz liber regnorū meminuit centum fuisse. a nece per abdiam p̄seruatos cum regina iezabel ceteros eorum it̄ficeret. Quos diuina appellat illic scriptura prophetas domini. non quia tunc futura p̄uiderent uel p̄nūciarent: sed quia ut p̄a diximus cum instrumētis musicis psalmes cātica & ymnos deo deuote psallebant. Quod ex hīs tibi prospiciuum fiet: legimus enim in libro regnorū q̄

cū helyas indicasset abdias se i spelūcis abscondisse & seruasse centū ex dictis dñi pphetis helyas mox in mōte carmeli israelitico dixit pp̃lo. Ego ppheta dñi solus remāsi. Sed cū helyas tūc nō ignoraret centū ex hīs pp̃his dñi p abdiā fuisse a nece p̃seruatos: quomō salua a mēdacio cōsciētia poterat uir dei populo dicere. Ego remansi ppheta dñi solus? Absit aut̃ uel suspicari q̃ mēriter cantus ppheta: cuius uerbum teste sapiēte ardebat q̃si facula: uel arbitrari q̃ ignoraret tūc alios prophetas dñi prāter se uiuē. Quomodo aut̃ hos uiuere ignoraret helyas: qui neq̃ numerū pphetaz baal ignorabat quos tūc reuelauit q̃dringētos quinquaginta & pphetas lucorū quādringentos esse. Nōne ēt p abdiā recentus certificatus erat: q̃ pphetas cētū dñi abdias ipse i spelūcis abscondērat & a morte prāseruauerat. Cum ergo hos prophetas dñi uiuere helyas nō ignoraret: quomō populo uerū loq̃bat̃ dicens. Ego ppheta dñi remansi solus. Nisi iō uerū dicēt q̃ sciebat q̃ nullus p̃ter eū erat tūc in regno israel ppheta dñi talis q̃ futura prenosceret p sp̃ritū dñi: uel uobis prenūciaret quib̃ eō sciēte essent: tūc in israel hī pphetaz dñi quos abdias in spelūcis abscondens a morte p̃seruauerat. Sed q̃ isti uiri prophetaz i sacra scriptura sunt appellati: eo q̃ deuote cū instrumentis musicis deo canebant: non aut̃ eo q̃ uentura tunc p̃uiderent uel prenunciarent sicut solus helyas in regno israel tūc p sp̃m dñi futura p̃uidebat & pnūciabat: p̃pte rea ad hunc sensum uere & a sua mente mendacio pp̃ulato helyas dixit tūc populo Ego remāsi ppheta dñi solus. Nullus quippe p̃ter eū ppheta prānoscēs p sp̃m dñi futura in regno israel tūc remanserāt: q̃m filii israel eos oēs occiderant. Quēadmodū helyas postmodū fugiens i speluncam montis oreb p̃pter metū reginaz iezebel uolentis ēt eū occidere: conquerens de nece dictorū pphetaz domino dixit. Dereliquerūt pactū dñi filii israel. Altaria tua destruxerunt & prophetas tuos occiderunt gladio: & relictus sum ego solus.

¶ Capitulum tertium q̃ ex prādictis helyaz discipulis fuerunt a deo sp̃m pphetiaz cōsecuti: & quā ratione ipsi fuerunt in sacra scriptura filii prophetaz appellati.

Vm autem de spelunca montis oreb in qua aliq̃diu mansit fuisset helyas iussu dei reuersus in terram israel ipse collectis in unū. s. discipulis in monte carmeli protinus studuit sōdm formam a deo sibi traditam denuo inducere eos ad obseruandam uitā monasticā: quos ēt solcite docuit disciplinā propheticā: ordinans ut deuote in psalterio in cithara & in cimbālīs iubilatōis deū laudarent. Cui officio prius non poterant p̃fecte intendere p̃pter grauēs p̃secutiōes quas passi fuerant a rege achab & precipue a iezebel uxore sua. Sedatis autē p deum p̃secutionibus illis: ex tūc quosdam horū monachorū excellentes uiros ceteris p̃fectius cū instrumentis musicis deo in psalmis deuote iubilantes: cōstituit: deus pphetaz scilicet sicut helyas pphetarent. Per hunc quippe psalmorū iubilū ap̃iebāt ita deuote dño penētalia mentiū: ut frequenter in eorū corda imiteret deus pphetiaz sp̃m. Propter q̃ dū de occultis certificari a dño uolebant: ad hunc psalmorū iubilū deuotissime recurrēbāt. Hinc in libro regnorū legimus q̃ heliseus in hac disciplina eruditus: cum per regē iosephat eē quadam uice de futuris consultus: & deesset sibi tūc pphetiaz sp̃ritus: psalteriū ad se duci fecit. In cuius caritūcor deuote domino ap̃iens: pphetiaz sp̃ritū de quesitis a deo accepit.

¶ Gregorius omelia prima super ezechielem

Vox etenim psalmodie cum p intentionem cordis agit: per hanc oīpotenti deo ad cor iter paratur: ut intente menti uel prophetiaz mīsteria uel cōpunctionis grām ifundat. Vnde scriptū est. Sacrificiū laudis honorificabit me: & illic iter quo ostendam illi salutare dei. Quod enī latine salutare: hoc hēbraice iesus dicit̃. In sacrificio igīf laudis fit in iesu iter ostensionis. q̃a p psalmodiā cōpōndio inueniūt sicut ipse de sua ostensione loquitur dicens. Qui diligit me diligetur a p̃e meo & ego diligam eū & manifestabo ei meip̃sam. Hinc quoq̃ scriptū est. Cantate domino psalmū dicite nōi eius ioc̃ facite ei qui ascendit sup occasum dominus nōmē illi. Ipse enim super occasum ascendit: qui montem resurgendo calcauit. Cui dū cantamōs iter facimur: ut ad h̃m eorū ueniat & sui nos amoris gratia intēdat.

¶ Ioannes uigelinus quartus episcopus hierosolymitanus ubi supra.

¶ Diuina itaq̃ disponente sapiā ex tunc scūm fuit q̃ helyas multiplicatis istis monachis p̃cū institutis. quosdā ex eis excellētes pphetas qui futura p̃uidebant: assumpsit ad hoc officiū: ut scilicet cū eo & post eū dictos monachos solcite in uita monastica sōdm formam ei traditam a deo erudirent: in disciplina prophetica & in psalmis in psalterio canendis eos instituerent.

& ita diligētē curā eorum gererēt: ac si filii eorum essent. Et propterea hii monachi qui prius ut prædiximus uocabant̃ pphetæ: fuerūt postmodū appellati filii pphetæ: quia dictorū excellētium pphetæ huius religiōis erant discipuli & in prophetica ac in mōastica disciplina sub regimine ip̃orum tanq̃ patrum suorum prophetarum. Et sub hoc titulo quo dicebantur filii pphetarum sit sæpe in libro regnorum de hiiis monachis mentio.

¶ Super cantica in expositione quarti capituli:

¶ Greges caprarū qui apparuerūt de mōte galaad utiq̃ greges sunt ratiōales qui tūc apparuerūt cū illi uiri esse ceperūt: de q̃bus apostolus dicit. Circuierūt in melotis in pellibus caprinis: egētes angustiatī: afflicti: q̃bus dignus nō erat mundus: in solitudinibus errātes: in montibus: & in spelūcis & in cauernis terræ. Apparuerūt inq̃ de mōte galaad. i. de ciuitate eiūsdē nominis sita ad radicem montis galaad: cuius habitator fuit helyas: sicut scriptū est: Hæc dicit helyas thesbitēs de habitatoribus galaad ad achab. Viuit dñs deus israel de cuius cōspectu sto si erit annis hiiis ros & pluuiā nisi iuxta oris mei uerba. Hæc dicit & fecit ille primus actor & institutor eorū q̃ dicti sūt filii pphetæ: quos fuisse mōachos in ueteri testamēto cōsentit auctoritas pat̃e. Qui tūc dicuntur apparuisse: quia iam dictus eorū institutor helyas sic repente illic inducit: ut antea nusq̃ scriptura meminerit quis fuerit uel unde p̃genitus. Illi aut̃ in solitudinem fugerunt propter sanguinem quem persequēbatur iezabel secundum nomen suum quod interpretatur fluxus sanguinis interficiens prophetas domini.

¶ Capitulū quartum q̃ Ionas propheta: fuit per helyā a mortuis resuscitatus: & eius discipulus effectus: & a deo spiritu pphetiæ cōsecutus. Ioannes. xliiii. episcopus hierosolymitanus ubi supra.

Igitur cū eorū religio esset iā tēpore helyæ ita multiplicata: q̃ tam in heremis q̃ in ciuitatū sub urbiis erāt pluries eorū cunei: necesse fuit ut præter helyā qdā ex eis excellentes pphetæ discipuli helyæ eos regerēt & gubernarēt: quos mōachi prædicti uocabant patres suos & ipsi dicebant̃ filii pphetæ. Horū autē pphetæ helyæ discipulorū: non quidē oīum sed paucorū. i. quattuor ex p̃cipuis decet hic aliqua succincte memorari. Inter hos pphetas helyæ discipulos: primus ordine tēporis: ad uitā monasticā p helyā uocatus fuit sanctus ionas de regiōe ieth: quæ est in offri filius illius mulieris uiduæ: cui ligna colligenti in sa reptā sydomorū helyas obuiauit: & in cuius domo latuit dū rex achab p oēs gentes & regna eū ad mortem perquiri fecit: Hunc ionam puerum helyas tunc resuscitauit a mortuis: cum sustentaretur in domo suæ matris.

¶ Hieronymus in prologo super ionam.

¶ Sanctū ionā hæbrei affirmāt filiū fuisse mulieris uiduæ sareptanæ: quæ helyas ppheta mortuū suscitauit: matre postea dicēte ad eum. Nunc cognoui quia uir dei es tu & uerbū dñi in ore tuo uerum est. Ob hanc causā etiā ipsū puerū sic uocauit amathi. Amathi in nostra lingua ueritatem sonat. Et ex eo q̃ uerū helyas locutus est: ille qui suscitatus est filius dicitur esse ueritatis.

¶ Ioannes quadagesimus quartus episcopus hierosolymitanus ubi supra.

¶ Quem ob hoc mater ex deuotione tradidit helyæ erudiendū in disciplina prophetica uitæ monasticæ: & factus helyæ discipulus ministravit ei. Cū autē oraret deū helyas pro pluuiā i mōte carmeli: misit semel hunc ionam puerū ut de monte prospiceret si aliquis in mari appareret. Qui cum contemplatus esset: ait. Non est quicq̃. Et rursus dicit ei helyas. Reuerte te septē uiciis: & in una uice uidit ionas nubeculam paruam quasi uestigiu hoīs afoēdētē de mari. Quod cū helyas renunciasset: agnouit helyas pluuiā grandē tūc descensuram super terram: quā pluuiam fore uenturam ionas per helyam missus regi achab eā desideranti indicauit. Post captū uero helyæ in coelum ionas ab helyæo in ramoth galaad missus unxit hien regem israel ad ultiscendū necē pphetæ helyæ discipulorū. Demū monitus a deo ionas ut in niniuen pergens prædicaret eam infra quadraginta dies subuertendā: uidit sancto reuelante spiritu: imitantes per suā prædicationē conuertēdos ad penitentiā & cōsecuturos dei nummā. Ideo ne falsa uidentur eis renunciare: renuebat illic ire: donec in mare proiectus & a beſua marina deuoratus: post triiduum a pisce in terram euomitur. Qui sancto reuelante spiritu sciens conuersionē gentium fore ruinā hæbreorū p̃dicās niniuitis: ideo de eorū cōuersione dolebat: quia hac occasione suū populum israel ruiturū timebat. Sed dñs ostendēs ei tēpus nouissime ruinæ populi israel: nōdū uenisse: iussit eū ad terrā israel redire & pphetarū terminos israel ab introitu emath usq̃ ad ma-

re solitudinis restituendos per Ieroboam regem israel.

¶ Comestor in historia scolastica sup. xv. capitulo quarti libri regum.

¶ Hic ionas prædixit signū euerfōis hierusalē: q. dū uiderint lapidē luctuose clamāre ppe. lit si nis. Et cū uiderint in hierusalē gentes uniuersas tūc. tota illa ciuitas irrecuperabiliter euerteret. Mortuus est & sepultus in spelunca unius iudicis israel. Cuius sepulchrum monifatur in una uibum geth in uitulo iuxta fephorum.

¶ Capitulū quintū q. Helyzeus ppheta fuit factus helyæ discipulus: & fuit ydolatras persecutus & in signis clarus. Ioannes. alii. episcopus hierosolymitanus ubi supra.

Lius ppheta & suppmus helyæ discipulus fuit factus helifeus ex patre uocato saphat de urbe abelmanla sita in regiōe zelmaan. Et sicut in libro regnoz legit dū de spelūca mōtis oreb reuerteret helyas in terrā israel: iueniēs hūc helyseū arantē in agro: mō sit sup eū palliū suū: & ita elegit eū in discipulū: q. post ipositionē palli: par boum manans: cōiuiū populo fecit. Et inde relictis patre ac matre & terrenis oībus: helyā sequēs & ei mō nūstrans: monasticam & prophetalē uitam imitatus est.

¶ Ambrosius libro primo de officiis capitulo lxi.

¶ Cæterū dñs nō uult simul effundi opes sed dispēari: nisi forte ut helyseus q. bones suos occidit & pauit pauperes ex eo quod habuit: ut nulla cura teneretur domestica: sed relictis omnibus in disciplinam se propheticam daret.

¶ Ioannes quadragesimus quartus episcopus hierosolymitanus ubi supra.

¶ Hoc sancto helyseo nascente: magnū cōtigit p̄digiū: una qppe ymago ex uulnibus aureis quos filii israel adorabāt: in ortu helysey acute mugiuit. Quod cū sacerdos dñi in hierusalē audisset: diuino nutu ait: ppheta natus est in israel q. sculpsit deos: destruet & fusilia. Sanctus quippe helyseus postq. discipulus helyæ fuit factus: spiritū pphetiæ a deo accepit: p. quē spiritū indicabat regi israel oēs insidias quas cōtra eū rex siria parabat. Qui uice quadā exercitū regis syria p̄cussit cecitate: & adduxit ad regē israel in ciuitate samaria. Hanc quoq. ciuitatē obcessā a rege syria & oppressā fame: releuauit helyseus a fame & obsidiōe. Deniq. p. signa & p̄digia quæ incessanter operabatur: reuocabat populū israel ad ueri dei cultū: destruēs: miraculis & p̄dicatiōe cultum falsorū deorū. Quod p̄spicue tūc mōstrauit cū unū ex religiosiis filiis pphetarū. s. ionā in ramoth galaad misit: ut ungeret hyen in regē israel. Qui mox ut fuit in regē unctus iussu helysei omnes pphetas baal occidi fecit: & statuā de fanobaal proferens cōbullit: edemq. destruēs: de israel baal deleuit. Mortuus autē helyseus sepultus fuit iuxta sepulcrū abdie prophetiæ in ciuitate samaria. In cuius sepulcro cū qdā posuissent cadauer unius hominis mortui: reuixit ille homo mox ut tetigit ossa helysei.

¶ Capitulū sextum q. micheas propheta adhesit helyæ in disciplina prophetica uitæ monasticæ & tandem accepit a deo spiritum prophetiæ.

Micheas quoq. propheta ex patre uocato hyempsa fuit helyæ discipulus. Sed iste non est ille micheas moralites: qui tēporibus ioathan achaz & ezechia regū iuda p̄phetauit: & in. xii. numero prophetarū ponit. Quoniā iste micheas helyæ discipulus lōge antea prophetauit. s. in diebus achab ochozyæ & iorā regum israel: qui adhesit helyæ cum helyas de spelūca mōtis oreb fuisset iussu dei reuersus ad terrā israel. Et eruditus micheas iste per helyā in disciplina pphetica mōastica uitæ cū esset ipse ex filiis prophetarū: tandem accepit a deo spiritū prophetiæ. In quo spiritū prædixit regi achab duplicē belli uictoriā: quā achab optinuit de benadab rege syria: sed quia achab in secūda uictoria regem syria benadab morte dignū quē ceperat pmisit abire ille sum: ideo micheas regi achab in spiritu dñi dixit. Hæc dicit dñs. Quia dimisisti uirū dignū morte de manu tua: erit aia tua pro aia eius: quod ei euenit. Nam dū ascendisset achab cū iofaphach rege syria unus de pte benadab tetendit archū in incertū sagittā dirigens: & casu p̄cussit regē achab inter pulmonē & stomachū: ex quo uulnere eadem die achab uespere obiit iuxta uerbū quod locutus ei fuerat micheas dicēs Audi sermonē dñi. Vidi dñm sup soliū suū sedētē & oēm exercitū coeli assistētē ei a dextris & a sinistris. Et ait dñs. Quis decipiet achab regem israel ut ascēdat & cadat in ramoth galaad: Et dicit unus a sinistris uerbo

huiusmodi: & alius aliter. Egressus ē autē spiritus & stetit corā dño & ait. Ego decipiā illum. Cui locutus ē dñs. In quo? Et ille ait. Egrediat & ero spiritus rēdax in ore oīum pphetarū eius. Et dicit dñs. Decipies & pualebis. Postea cū regnaret iorā filius huius achab: redarguebat eum micheas de cultura ydologarū: quē rex iorā p̄cipicio interfecit. Et ita martirio coronatus: sepultus est imorasti solus iuxta sepulturā senachim.

¶ Capitulū septimū unde abdias ppheta fuit ortus: & i q̄ ratiōe fuit factus helya discipulus.

Lter uero ppheta discipulus helya fuit beatus abdias: de terra sichē ortus i agro bechataran: q̄ ut in libro regnorū legi timuit ab infancā sua ualde dñm. Et prius qdē abdias dispēsator regis achab existēs: cū regina iezabel interficeret pphetas dñi: tulit ipse sicut p̄diximus cētū ex illis pphetis helya discipulis. Quos durāte illa psecutione qnquagēos in spelūcis abscondēs: pane & aq̄ pauit. Deīde mortuo achab rege cū filius eius ochozias rex principes duos qnquagenarios ad helyā misisset: q̄ orante helya: fuerunt cū suis ab igne de coelo descēdente cōbusti: rursus misit rex abdīā cū qnquaginta uiris. Qui i mōte carmeli corā helya genua flectēs p aīa sua & p aīabus suorū qnquaginta helyā humiliter exorauit. Porro helyas cernēs abdiē hūilitatē: & recolēs q̄ cētū suis discipulis uitā restaurauerat: uicissitudinē ei repēdit: qm̄ sibi & suis qnquaginta uitā clāmēter seruauit. Hāc igit ḡram ab helya optentā ab dias recognoscēs: relicto obsequio regis ochosia: factus fuit discipulus helya: dimissis filiis pphetis i domo cū sua uxore. Igit̄ quia cētum pphetas helya discipulos pauerat: accepit & ipse a deo spiritu pphetia. In quo spiritu p̄uidit ydumeos adiuturos exercitū assyriorū cōtra hēbreos: propter quod pphetauit dictos ydumeos tandē p exercitū nabucodonosor dissipandos.

¶ Comestor in historia scolastica sup. xv. capitulo quarti libri regum.

¶ Fuit autem abdias de terra sichem de agro betanio: quinquagenarius ille cui pepercit helyas: qui relicto obsequio regis factus est helya discipulus. Cuius sepulcrum usq; hodie cum mansoleo helyae & iohannis baptistae in sebastē uenerationi habetur.

¶ Capitulū octauū q̄ helyas tā factis q̄ uerbis exēplar mōasticāe uiuēdi se discipulis suis p̄buit: & quicquid perfectionis est in monachorū uita: ab helya tamq̄ a primo exemplari originem traxit. Ioannes quadragesimus quartus episcopus hierosolymitanus ubi supra.

Voniā autē qui altis seipsum p̄bet exemplar uiuēdi monasticāe: necesse habet ut uitā suā ita recte intra se cōponat ne ceteros p malū exēplum offendat: dicēte dño. Ve homini illi p quē scandalū uenit. Propterea uir dei helyas sic uitā suā in se disposuit: q̄ ab omni offendiculo se terfit. Sed quia nō sufficit magistro monasticāe uitae ppheticāe ut studeat sine offendiculo cōscientiā habere ad deū & ad homines nisi suo exemplo ad bonum puocet cōsortes: dicēte apostolo. In omnibus teipsum p̄be exēplū bonorū operū. Ideo helyas ut suo exemplo animos omnium p̄dictorum mōachorum eius discipulorū prouocaret ad suae religionis exercitiū: studuit secūdam formā per deum sibi traditam pollere coram eis frugalitate paupertatis: uti abstinentia parsimonia: domare concupiscentias carnis nitere candore castitatis: abnegā libertatē uolūtatis uitare tumultū plebis: & ardere seruire caritatis. Et quia i eius imitatiōe decreuit deus cōsistere huius religiōis ppheticā p̄fectionē: p̄pterea helyas ipse magna ppheticāe disciplināe & mōasticāe uitae exēplaria. s̄gesta sui & merita demonstrauit cordibus p̄fessorū huius religiōis: p quē ipsi ornarent penetralia mentis: ut u3 ad rōnē eius saeculo ac terrae nīs oībus ex totis p̄cordiis renūciātes: & carnales cōcupiscentias p cōtinētiā & abstinentiā crucifigentes: uolūtātēq; ppriā abnegantes: & eam sup̄iori hūiliter cōmittentes: a cōspectu etiā hoīum absconsi: pphetale uitā heremiticā q̄ helyas ipse in solitudinibus & maxie in mōte carmeli: mōachi p̄dicti i eodē mōte carmeli & in aliis heremis ac locis ad hunc finē continuarent: quatinus eam accolentes: liberius etiam mētes suas cum deo p amorē perfecte unirent. Qui dū per legem disciplināe ppheticāe & uitae monasticāe ab helya eis traditam pergunt: & ardētī amore dogmata helya tam aure cordis q̄ execucione operis audiunt: proculdubio de animarū suarū salute securi sunt. Quemadmodū testat̄ sapiens sanctum helyam ita alloquens. Beati sunt qui te audierunt & in amicitia tua decorati sunt. Quicquid igitur & perfectionis est in hac uestra religione heremitica ab hoc propheta dei helya tamq̄ a primordiali & principali monachorum auctore

exemplariter emanauit. Et primo quidem in præmemoratos uiros filios prophetarum eius discipulos: deinde ab illis in ceteros nostræ religionis professores ei tam in monastica eorum conuersatione quam in locorum habitatione succedentes: & demum ab hiis in reliquos alibi de gentes. Sed & omnium monachorum conuersatio sancta ab helya & a dictis eius discipulis filiis prophetarum est deriuata: Quamuis etiam in diuersis mundi partibus post helyam surrexerint in lege noua diuersi monachorum principes secundum diuersa statuta siue instituta specialia suos discipulos in obseruatione uitæ monasticæ regulantes: ad nullum tamen alium finem neque per alios gradus intenderunt suos discipulos principaliter perducere: quam ad illum finem & per illos gradus per quos helyas ad finem & perfectionem uitæ monasticæ secundum formam per deum ei traditam suos discipulos perduxit. Propter quod predicti monachorum principes in sana doctrina uitæ monasticæ fuerunt uelut quidam particulares riuuli ab helya tamquam a primordiali & uniuersali omnium riuulorum fonte deriuari.

¶ Ilidorus libro secundo de origine officiorum capitulo. xv.

¶ Vnde autem ad monachorum studium defluerit paupertatis? Sed quis huius conuersationis extitit auctor? Cuius isti habitum imitantur? Quantum enim attinet ad auctoritatem ueteris scripturarum huius propositi principes helyas & discipulus eius helyseus fuerunt filii etiam prophetarum qui habitabant in solitudine urbibusque relictis: faciebant sibi casulas prope flumina iordanis. Huius etiam propositi in enunciatione iohannes baptista auctor extitit: qui heremum solum incoluit: locustis tantum & agresti melle nutritus. Iam demum perfectos conuersationis huius nobilissimos principes Paulum Antonium Hillarionem Macharium ceterosque pres: quorum exemplis per uniuersum mundum adoleuit sancta institutio monachorum.

¶ Explicit liber secundus de institutione & peculiaribus gestis religionum carmelitarum. Incipit præfatio in tertium librum. Auctor.

Liber iste tertius agit totus de locis quorum fuerunticole primeui professores huius conuersationis specialiter autem de monte carmeli ubi hæc religio ab initio plantata fuit & semper uiguit: & etiam de genere monachorum sub quo ipsa consistat. Habet autem hic liber capitula octo. ¶ Capitulum primum quod in exordio huius religionis primi eius professores propter graues quas paciebantur persecutiones: nullius loci fuerunt incole a quo possent denotari congrue. ¶ Capitulum secundum quod dicti huius religionis professores fuerunt consequenter per deum de suis persecutionibus uindicati: & securitati manendi in regno israel restituti. ¶ Capitulum tertium quod ratione helyas & tunc ad sui & suorum discipulorum iugiter mansionem elegerit per alios heremis carmeli montem: & de situ ac descriptione carmeli in quo ipse mansit: & quod alius est ille carmelus ubi nabal habitabat. ¶ Capitulum quartum quod helyas magnis miraculis montem carmeli decorauit: & populum israel ad deum in eo conuertit: & in credulos ibi cremauit. ¶ Capitulum quintum quod multi huius religionis patres tam ueteris quam noue legis sunt iugiter conuersati monasticæ in monte carmeli ad imitationem helyæ: in qua ratione huius religionis omnes professores appellantur carmelite: quibus non omnes non manserint in monte carmeli. ¶ Capitulum sextum de diuersis mansionibus quas dicti carmelite habuerunt in solitudine: & quid mystice significet mansio cellæ. ¶ Capitulum septimum qua ratione helyas & helyseus licet precipue conuersarentur in solitudinibus: habuerunt cuneos filios prophetarum in ciuitatibus: quos post eruditionem in rudimentis uitæ monasticæ transferebant ad solitudines longe ab urbibus. ¶ Capitulum octauum cur professores huius religionis uocati sunt anachorite: & de triplici monachorum genere: & sub quo genere comprehenduntur carmelite.

¶ Incipit liber tertius de institutione & peculiaribus gestis monachorum carmelitarum.

¶ Capitulum primum quod in exordio huius religionis primi eius professores propter graues quas paciebantur persecutiones nullius loci fuerunt incole a quo possent denominari congrue. iohannes: xlii: episcopus hierosolymitanus in libro de institutione primorum monachorum in lege ueteri exortorum & in noua perseverantium.

Nterea sciscitaris dilecte caprasi qua ratione monachi in hac religiosa disciplina conuersantes: appellantur carmelite. Cum namque helyas conuersationem hanc non in carmelo sed in charitatis iussu diuino inchoauerit? Videtur nonnullis ut asseris quod deberent potius charitate appellari quam carmelite. Verum si diligenter aduertas: prope deum uoluisse quod helyas conuersationem quam acceperat ab eo obseruandam ideo in solitudine charitatis inciperet: & ibi ad tem-

b iii

pus a facie regis achab & reginæ iezabel lateret: ut ad eum haberent facilem licet occultum accessum quidā uiri timorati: quorū ipse in uita mōastica pater fieret. Tunc enim ut iam p̄diximus uiri q̄dam deū timentes cōfugerūt illuc ad helyā ne p̄ achab uel iezabel cōpellerent sicut ceteri populares adorare baal. Hii pauco tēpore in charit cū helyā mōastice cōuersantes: didicerūt ab eo illius loci significationē misticā cōuersatiōi monachali necessariā quā supra exposuimus. Deus autē nō iussit q̄ helyas inchoaret hāc cōuersationem monasticā in charit ut illic eā plantaret. hoc est in diuturnā mansionē ipsi uel eius discipuli in loco illo facerent: quoniā locus ille erat in eptus habitationi mōastice ppter carentiā aquæ. Vnde post dies aliquātos quibus helyas sedit in eo: iussu diuino ab eo discessit: quia torrēs siccatus fuit. In diebus autē illis helyas ppter regis achab & reginæ iezabel ydolatriā: & alia eorū ac populi peccata ita cōtinebat uirtute diuina cœlum: q̄ nec rorē nec pluuiā dabat super terrā sed erat fames uehēmēs in samaria. De qua fame in dignata ualde cōtra helyā regina iezabel: procurauit ut rex achab faceret ad mortē p̄quiri eum p̄ oēs gentes & regna. Propter quod helyas in nulla heremo poterat tūc secure pphetālē uitam monasticā assidue colere: sed uagus & pfugus eā excolebat: modo in heremo torrentis charit: modo i domo mulieris uiduæ sareptanæ: modo autē i deserto berfabæ: modo uero in spelun ea montis oreb. Quē cū nō reperirent: effudit regina iezabel ultionē famis in eius discipulos: interficiens aliquātos quos deprāhēdit ex pphetis dñi. Quos alia ratiōe usq; ad mortē persequēbatur: quia cū ipsa esset ydolatria moliebat cultū baal p totū regnū israhel extēdere: & cultū uerī dei de israhel delere. Ad quē iugiter restaurādū: helyas nouiter instituerat ut p̄dictū est religionē horū pphetarū: deo deuote p̄sallētium. Qui in heremis latitantes in nulla solitudine regni israhel audebant tunc iugē morā trahere ppter merū regis achab & p̄dictæ iezabel uxoris suæ. Sed sicut ait apostolus. Circuierūt in melotis in pellibus caprinis: egentes. angustiatī: afflicti: q̄bus dignus non erat mūdus. In solitudinibus errātes: in mōtibus: & i spelūcis & in cauernis terre. Quā obrem cū tunc in charit uel alibi iugiter nō māferint: nō potuerūt a charit dici charite: neq; ab alio loco denōiari cōgrue. quoniā pp̄ p̄secutionē q̄ patiebant: nullius loci fuerūt tunc incole: qui teste apostolo Compellebant hinc & inde uagari ac fugere.

¶ Capitulum secundum q̄ dicti huius religionis fuerunt consequenter per deum de suis p̄secutionibus uindicati: & securitati manendi in regno israhel restituti.

Eniq; compatiens deus tribulationi eorum & finem debitum eis impōere uolens: apparuit helyæ manēti in spelunca montis oreb: & dixit ei. Quid hic agis helya? Quasi redarguens ipsum eo q̄ nō mābat in regno israhel. Helyas autē de hoc se excusans: respondit domīo. Zelo zelatus sum pro domino deo exercituum: quia dereliquerunt pactū tuū filiū israhel. Altaria tua destruxerūt & pphetas tuos occiderūt gladio. Sicut at̄ ait sapiēs. Audiuit tunc helyas in oreb iudicia descendiōis. Quoniā dominus ostendit tūc sibi in uisiōe mirabili iudicia quibus se & suos cultores defendere decreuerat de omnibus illis qui de regno israhel cultum uerī dei abiecerunt & suos prophetas occiderunt & ibi cultum baal introduxerant. Quorum quosdam per azahelam: alios per hyen: nonnullos uero per helizeum occident & de regno israhel extirparet. Ad helyæ quoq; consolationem reuelauit tunc sibi deus adhuc in regno israhel plures eius discipulos uerī dei cultores remansisse: qui pactum dei non relinquerunt: quos secum ab inimicis eorum defendere: & deinceps cum eo in regno israhel in tranquillitate pacis seruaret. Vnde dicit ei. Egredere & sta in monte coram domino. Qui egressus stetit in ostio speluncæ. Et ecce spiritus grandis & fortis subuertens montes & conterens petras transiit ante dominū: non in spiritu dominus. Et post spiritum commotio non in commotione dominus. Et post commotionem ignis: non in igne dominus. Et post ignem sibilus aure tenuis: ibi dominus. Spiritus quippe grandis & fortis transiens prætendit azahelam quem deus in p̄dicta uisione ostendit helyæ transiturum per regnum israhel subuertendo montes idest maiores: & conuertendo petras idest fortes populos israhel: hinc azahel interpretatur fortitudo dei: quia per eū uoluit deus subuertere maiores & conterere fortiores populi israhel qui ab eius cultu recesserāt. Quemadmodum helyzeus propheta a zaheli p̄dixit. Ostendit mihi dominus te regem syriæ fore. Et scio quæ factururus sis filiis israhel mala. Ciuitates eorum munitas igne succendes: & iuuenes eorum interficies gladio: & paruulos eorum elides: & pręgnantes diuides. Hæc autem omnia testatur liber regnorum manifeste per azahelam postea in populo israhel completa fuisse: &

quidem iuste. Nam sequitur: non in spiritu dominus: quia in populo qui spiritu azazelis fuit punitus non erat dominus quem per ydolatriam abiecerant. Commotio uero transiens pramonstrauit hien quem deus in prædicta uisione ostendit helyæ transiturum per regnum israel commouendo inde domum achab: Hinc hien interpretatur commotio: quia per eum commouit deus de regno israel: demum achab quæ cultum baal in regno israel introduxerat: & cultum ueri dei abiecerat: & prophetas dei occiderat. Quæadmodum ionas propheta ipsi hien prædixit dicens. Hæc dicit dominus deus israel. Vixite in regem super populum dei israel: & percuties domum achab domini tui & ulciscar sanguinem seruatorum meorum prophetarum & sanguinem omnium seruorum domini de manu iezabel quoque comedet canes in agro iezabel nec erit qui sepeliat eam. Hæc autem omnia testatur liber regnorum perspicue per hien in domo achab postea completa fuisse: & quidem iuste. Nam sequitur. Non in commotione dominus: quia in domo illa per hien ut præmittitur commotio non erat dominus: a quo per ydolatriam totaliter recesserat. Ignis autem transiens designauit helyseum quem deus in prædicta uisione ostendit helyæ transiturum per regnum israel instar ignis: consumendo pueros ydolatrarum. Hinc helyseus interpretatur dei mei salutare: quia consumptis per eum filiis ydolatrarum quibus in nomine domini maledixit: aduenit dei salus suis cultoribus. Nec mirum si hoc pueris illis accidit: nam sequitur. Non in igne dominus: quia in pueris instar ignis consumptis non erat dominus: qui a parentibus nutriebantur ad culturam ydolorum. Sibilus uero aure tenuis transiens significauit helyam cui dominus in prædicta uisione ostendit quod esset per regnum israel transiturus instar sibili aure tenuis: uocatus scilicet duos discipulos & cæteros dei seruos ad refrigerium pacis persecutionibus eorum sedatis. Hinc helyas interpretatur deus dominus: quia deus pro eis ostendit se dominum inimicis eorum quibus ut præmittitur consumptis: hos in regno israel pacifice seruauit eo quod ibi scilicet in hiis per quos transit sibilus aure tenuis: erat dominus: a cuius cultu per ydolatriam ipso teste non recesserant. Dereliqui inquit mihi dominus in israel septem millia uirorum quorum genua non sunt incuruata ante baal: & omne os quod non adorauerit eum osculans manum. Hiis itaque omnibus helyæ in uisione ostensis exponens eam sibi deus dicit. Vade & reuertere in uiam tuam & unges azahel regem super syriam idest ungendum seu promouendum a me prænunciabis azahel in regem syriæ. Et hien unges idest ungendum seu promouendum a me prænunciabis hien in regem israel. Helyseum autem unges idest ungendum siue promouendum a me prænunciabis prophetam pro te ut scilicet post tui raptum prophetet & prænunciet azahel & hien a me promouendos in reges. Hos quippe tres uiros azahel hien & helyzeum ad prædictas dignitates promouit deus ut exequerentur iudicia que in prædicta uisione ostenderat ipse helyæ. Et propterea dicit deus rursum helyæ. Et erit. Quicumque fugerit gladium azahel: occidet eum hien: & quicumque fugerit gladium hien: interficiet eum helyseus.

¶ Capitulum tertium: qua ratione helyas ex tunc ad sui & suorum discipulorum iugem mansionem elegerit præ aliis heremis carmeli montem: & de situ ac descriptione carmeli in quo ipse mansit: & quod alius est ille carmelus ubi nabal habitauit.

Reuersus itaque helyas iussu dei de spelunca montis oreb in terram israel: confestim instar aure tenuis sibilauit idest conuocauit suos discipulos & cæteros dei seruos ad deum deinceps in regno israel secure colendum: nuncians sicut a deo acceperat: quod eos in pace dimitteret dominus sedatis eorum persecutionibus. Dereliqui inquit mihi dominus in israel septem milia uirorum: quorum genua non sunt incuruata ante baal & omne os quod non adorauerit eum osculans manum. Quia igitur ex tunc & non antea fuit helyæ & suis discipulis liberum in regno israel secure conuersari: studuit ipse deinceps religionem quam inchoauerat in loco idoneo plantare: quoniam ad sui & suorum discipulorum iugem mansionem elegit præ aliis heremis carmeli montem tamque commodiorem ad propheticam disciplinam & uitæ monasticam in eo edocendam & exercendam.

¶ Gregorius nazauenus in libro suo apologetico.

¶ Quem uobis de loco silentii & quietis desertinus nos probare nam quod aptum sit silentium & habemus ad philosophandum docet helyas libenter carmeli montis rupe contentus.

¶ Ioannes quadragesimus quartus episcopus hierosolymitanus ubi supra.

¶ Mons quippe præbet heremita homini ex sua solitudine silentium & quietem: ex suis an-

b iiii

tris congruam mansionem: ex suo saltu iucunditatem: ex suo imminente situ aerem salubrem: ex suis herbis & fructibus pastum uberem: & ex suo fonte aquae uiuae haustum dulcem: Propter quae oia helyas in monte isto nedū habitare elegit: uerum etiam domū orationi consecratam appellatā seunion in eo edificauit. Quae ideo seunion dicta fuit: quoniam helyas & discipuli eius de eorum tabernaculis & speluncis egredientes: ad domum illam honeste tribus uicibus conue-
niebant: non quidem ad refectionem corporalem uel ad reliqua corporis misteria peragēda: sed ad creatorem omnium letaniis & orationibus suppliciter placandum. Et ut unusquisq; eorum cum propheta diceret uespere & mane & meridie narrabo & annūciabo & exaudiet uocem meam. Conueniebant namq; ibi in unum ad psalmos cantica & ymnos corde & ore: ac cum instrumentis musicis in laudem dei canēdos ad uolumina quoq; legis & prophetarum a patre eorum audienda pariterq; legenda. In quorum disciplinis atq; exercitiis institutis: ad perfectam beatamq; uitam studiis iugibus in heremo carmeli coalescebant secundum formam uitae mōasticā per deum creditam helyae. Actor. Est autem mons carmeli in terra sancta in eius occidentali plaga situs iuxta magnum mare in confinio prouinciarum foenicis & palestinae.

¶ Glosa super sextodecimo capitulo ysaiā prophetae.

¶ Carmelus mons est inter foenicem & palestinae eminens ptholomaydi in quo helyas orauit. Actor. Hic mōs sicut latine uocatus est carmelus: ita hēbraice ē chermel dictus: qui cessit in possessionem tribui asser dum terra promissionis filiis israel sorte diuidebatur sicut in decimono-
mo capitulo libri iosue legitur. Distat autem iste mōs a ciuitate uero nazareth tribus miliaribus a ciuitate autem ptholomayda quattuor miliaribus: a ciuitate cesarea sex leucis: sed a ciuitate sancta hierusalem triginta duabus. Hic mons fertilis est in pascuis herbis & fructibus oliuis constitutus: arbutis uineisq; condensus. Habet etiam plurimum saltus & heremi ac solitudinis. Iuxta hunc montem ad partem eius aquilonarem est ciuitas quaedam quae olim porphiria appellabatur: nunc autem cayphas uocatur. In parte huius montis quae supereminet ciuitati cayphas sine porphirie est unus fons qui helyae fons nuncupatur: quia de illius fontis aqua helyas propheta bibebat: quando in speluncis ac cauernis ac tabernaculis huius montis prope praefatum fontem cum discipulis suis religiosam uitam propheticam & solitariam ducebat in orationibus a silentio & ieiuniis atq; aliis diuersis carius mortificationibus ibidem in cultu diuino persistens.

¶ Iacobus de uictorico libro primo historiarum orientis & occidentis capitulo. lii.

¶ Est autem alius carmelus trans iordanem iuxta desertum solitudinis: in quo latuit dauid fugiens a facie saul. ubi erat habitatio nabal uiri stulti. Hic autem carmelus in quo conuersatus est helyas: situs est in maritimis: distans ab accon quattuor miliaribus.

¶ Gloa super Nono capitulo prophetae Amos.

¶ Duo sunt carmeli: unus iter foenicem & terram promissionis: ubi orauit helyas. Alter in tribu iuda ad austrum: ubi fuit nabal carmelites:

¶ Capitulum quartum q; helyas magnis miraculis montem carmeli decreauit: & populum israel ad deum in eo conuertit: & incredulos ibi cremauit. Ioannes quadragesimus quartus episcopus hierosolymitanus ubi supra.

AD continuam autem residentiam in carmelo semper faciendam: helyas montem hūc deuotio-
riorem suis discipulis reddidit. Non solum exemplo sui qui ex tunc q̄diu in hoc mundo mansit scilicet per sexdecim annos montem istum incoluit: sed quia praeter ceteris heremis in quibus habitauit: montem hunc quibusdam magnis miraculis specialiter insigniuit: per quae deum israel esse uerum deum manifeste ydolatrias mōstrauit. Cum enim ante helyae ortum fuisset de eo i hierusalem patri suo dictum Puer hic iudicabit israel in gladio & igne: non est dubium uaticinium illud fuisse per helyam in monte carmeli adimpletum. Testante namq; sacri libri histo. cum populus israel simul cum achab rege eorum fuisset per prophetas baal seductus: & deo uero derelicto ad colendum baal deditus: tūc helyas zelum dei in praecordiis gerens: & de populi transgressione dolens: congregato uniuerso populo cum rege in hoc monte carmeli mirum iudicium eis proposuit: uidelicet q; baal a populo deus reputaretur si suos prophetas in hoc monte sacrificaturos ita exaudiret: ut ad uorandum eius sacrificium de caelo ignem mitteret. Alioquin q; baal a populo prorsus respueretur: & deus israel uerus deus.

a populo firmissime crederetur se baal non ualeret per ignem suos prophetas exaudire: & deus israel ignem de coelo mitteret ad uorandum sacrificium quod helyas in hoc monte sibi offerret. Cuius propositio helyae populo placuisset: sed baal super sacrificio per suos prophetas sibi ablato ignem de coelo mittere non posset: tunc helyas in hoc monte carmeli altare domino edificauit: ubi sacrificium deo offerens: cunctis uidentibus ignem de coelo descendente ad uorandum suum holocaustum: a deo israel impetrauit: Sicque populum israel per prophetas baal prius in errore detentum: ad unius ueri dei cultum in monte carmeli helyas tunc reduxit. Prophetas uero qui populum seduxerant: ne iterum ipsum deciperent: omnes in torrére sydon: gladio interfecit: Amplius uero cum rex achab & populus israel per prophetas baal deceptis tribus annis & sex mensibus incessanter inuocassent baal pro pluuia: tamen baal in diebus illis pluuiam eis dare non potuit: nec soluere uerbum helyae quod eis praedixerat. Non erit annis hiis ros neque pluuia nisi iuxta oris mei uerba: ideo offensa tanto tempore ipse baal impotentia: tandem clauit eis dei israel magna potentia. **Q**uoniam helyas tunc fusa in hoc monte carmeli ad deum israel oratione: mox ab ipso abundantem pluuiam illi populo obtinuit. Praeterea cum helyas ochosiae regi israel aegrotanti: suos legatos remississet nuncios ei quod ideo merito moreretur: quia spreto deo israel moliebatur super sua infirmitate consulere beelzebub deum accharon: rex de hac destinatione nimium commotus in helyae necem spirans ad eum in monte carmeli principem quendam quinquagenarium misit cum quinquaginta uiris: ut si sponte uenire ad regem renueret: eum inuitu ducerent. Princeps ergo ille criminis enim regis particeps cum suis quinquaginta in helyam bachans eum sedentem in uertice carmeli hominem dei derisorie appellauit. Cui & superbe praecipit ut de monte descendens ad regem ueniret. Helyas autem intelligens in sua persona deum uerum per illos satellites inhonorari: ignem de coelo super montem carmeli descendere fecit: qui principem illum cum suis quinquaginta combussit.

Origenes in omelia super Matheum octauo. Cum aut introisset iesus capharnaum.

Illi quondam ad helyam in carmelo ascendentes quinquagenarii mox in infidelitate sua combusti sunt.

Ioannes quadragintaquatuor episcopus hierosolymitanus ubi supra.

Hiis itaque euidentissimis ignis & gladii iudiciis monstrauit helyas hominibus inuidelicis quod ille esset uerus deus quem ipse in monte carmeli colebat & non baal quem perfidus rex achab cum filiis israel adorabat: neque beelzebub ad quem deo uero spreto sacrilegus rex ochosias mittebat.

Augustinus libro primo de sermone domini in monte capitulo decimo septimo.

Magni autem & sancti uiri qui iam optime scirent mortem istam quae dissoluit animam a corpore formidandam non esse: secundum eorum tamen animum qui illam timerent non nulla peccata morte punierunt. Quo & uiuentibus utilis metus incuteretur: & illis qui morte puniebantur non ipsa mors noceret: sed peccatum quod augeri posset si uiuerent minueretur. Non temere illi iudicabant quibus tale iudicium donauerat deus. Inde est quod helyas morte multos afflicto: & propria manu & igne diuinitus impetrato.

Capitulum quintum quod multi huius religionis patres tam ueteris quam nouae legis sunt iugiter conuersati monastice in monte carmeli ad imitationem helyae. Et qua ratione omnes huius religionis professores appellantur carmelitae: quis non omnes manserint in carmeli monte. Ioannes quadragesimus quartus episcopus hierosolymitanus ubi supra.

Voniam igitur helyas praeter ceteris heremis in quibus habitauit montem carmeli tanquam comodiorem ad plantandum in eo prophetica religionem uitae monasticae & docendam melius & exercendam ut dictum est elegit. quem etiam montem praefatis miraculis clarissime decorauit: quibus deum israel esse uerum deum palam populo ostendit: & baal tanquam falsum deum reprobauit: ideo helyseus & ceteri helyae discipuli religiosi uiri prophetarum: nec non eorum tam ueteris quam nouae legis successores montem carmeli in ueneratione speciali semper habentes: ipsum aliis heremis eorum religioni commodius praeulerunt. Et propterea in heremo dicti montis praecipue ad exemplum & imitationem illius sancti uiri & solitarii helyae prophetae praedicti religiosi secundum formam per deum helyae creditam in iusticia propheticae uitae monasticae domino deo israel deuote seruierunt. Vbi religiosa uita solitaria singillatim in modicis tabernaculis & spe

luncis & cauernis atq; cellis continue & incessanter duxerunt iuxta fontem helyæ: ob cuius sanctitatem & loci deuotionem ad maiorem seruandæ uitæ heremiticæ oportunitatem: ibiq; passionibus animæ uiriliter resistētes pemerunt nequiciā: & bonorū actuū exercitatione secuti sunt cordis mundiciam.

¶ Balbinus in epistola ad antonium imperatorem.

¶ Mons est noīe carmelus in quo uetus religio & sanctitas antiqua est. Helyas illic sacrificia sp̄ deo offerebat. Apparent etiam & nunc uestigia de ara sacrificiorū.

¶ Iacobus de uitiaco libro primo historiarum oriētis & occidētis capitulo quōgesimo scđo.

¶ Quidam ex religiosis uiris ad exemplum & imitationem sancti uiri & solitarii helyæ pphetæ in monte carmeli & maxime in parte illa quæ supereminet ciuitati porphiriz quæ hodie caphas appellatur iuxta fontem qui fons helyæ dicitur: non longe a monasterio beatæ uirginis Margaritæ uitam solitariam ducebant in aluearibus modicæ cellularum tanq̄ apes domini dulcedinem spiritualem mellificantes.

¶ Ioannes quadragessimus quartus episcopus hierosolymitanus ubi supra.

¶ Qui administria se diuina disponentes omnibus contentionibus & certaminibus priuati cū silentio & unanimitate & comunione animorū quotidie ad seumon horis statutis conuenerūt: celebrantes in pace cum timore & reuerentia creatoris quæ ad cultū pertinent diuinitatis & ad iusticiā regni cœlestis. Quēadmodum prædictæ de eis & de eorū loco dicto isayas ppheta in persona domini uaticinatus fuit dicens. Habitabit in solitudine iudiciū & iusticia in carmelo sedebit: & erit opus iusticiæ pax: & cultus iusticiæ silentiū: & securitas usq; in sempiternum. Et sedebit populus meus in pulcritudine pacis & in tabernaculis fiduciæ: & in requie opulenta. Vbi uide q̄ pulcre describit propheta per ordinem bonam eorū uitam a posteris monachis carmelitis imitabilem. Primo quidem ipsi singillatim habitantes soli in cellis montis carmeli citabant quotidie semetipsos ad iudiciū discernendi in propria mente: si cogitationes accusarent uel defenderet eos de aliquo iniquo idest deuante a rectitudine iusticiæ. ideo prædixit propheta. Habitabit in solitudine. Secundo dū testimoniū nisi reddebat illis conscientia de quocunq; iniquo exercebant ipsi officium monachi. qm̄ sedebat inter eos iusticiam in carmelo qua illud iniquum tristes & soli puniebant per ueram penitentiam: & emendabant illico: ob hoc prædixit propheta. Et iusticia in carmelo sedebit. Tertio cum nil iniquum reperiebant in uiribus anime: expiandum: tunc opus quo ipsi cæteras uires animæ conseruabant ī concordia perfecte cum recta ratione: erat interna pax iusticiæ: iccirco prædixit propheta: Et erit opus iusticiæ pax. Quarto quia teste sapiente. In multiloquio non deerit peccatum: qui autem custodit os suum custodit animam suam: ideo ipsi ut essent securi a peccato: colebant assidue iusticiam silentio. propterea prædixit propheta. Et cultus iusticiæ silentium & securitas usq; in sempiternum. De his autem omnibus commendans eorum uitam dominus: prædixit. Et sedebit populus meus in pulcritudine pacis scilicet eternæ & in tabernaculis fiduciæ de obtinenda scilicet iucunditate supernæ gloriæ: & in requiæ mentis opulenta: uidelicet ex gustu & contemplatione deliciarum procedentium de torrente uoluptatis diuinæ. Quia ergo dicti monachi ad exemplum helyæ coluerunt iugiter ī carmelo iusticiam uitæ monasticæ: propterea appellati sunt carmelitæ: a monte scilicet carmeli: cuius fuerunt incole secundum modum prædictum: residentes ibi in iusticia assidue sicut propheta prædixit. Iusticia in carmelo sedebit. Sed & cæteri huius religionis monachi habitantes alibi: cupiunt etiam iccirco carmelitæ appellari: quia eorum religio & sancta conuersatio est ab illis uiris diriuata & sumpta: qui prædicto modo satagerunt in monte carmeli continue religiosam uitam prophetæ helyæ & usq; nunc satagunt humiliter imitari. Omnes quippe huius religionis ueri sectatores tam in monte carmeli q̄ alibi habitantes: profitentur se humiliter sequi illam sanctam uitam & propheticam iusticiam uitæ monasticæ quā propheta dei helyas seruauit & instituit ac quam esse sequendam ipse secundum formam a deo sibi creditam uerbo paritet & exemplo discipulis suis tradidit: & in heremo montis carmeli residendo docuit maxime ac demonstrauit.

¶ Capitulum sextum de diuersis mansionibus quas dicti carmelitæ habuerunt in solitudine. Et quis mystice significet mansio cellæ. Actor.

Mansiones in quibus prædicti monachi carmelitæ in solitudinibus terræ sanctæ singillatim residētes fuerūt: uariis sunt nūcupatæ noibus. Q. m̄ dictæ sunt antra. spelūca: cauerna: tabernacula: casulæ: & cellæ. Antrum est dictum quasi atrum idest obscurum eo q̄ sit locus indensitate arborū uel in profunditate terræ seu rupium abscondus & aliquatiter obscurus. Spelunca uero est concauitas saxorū seu rupiū naturaliter & ullo hominū artificio facta. Cauerna autē est locus concauus humano ingenio perfossus uel pforatus. Tabernaculū est habitaculū a tabulis dictū: eo q̄ de tabulis cōstrui soleat: uel quia tabulis iter stantibus cantaria funibus distenta appendantur ad uitandum solis ardores: imbriumq; tēpestates & frigoris rigores. Casa autem est aggreſte abitaculum palis: & uirgultis atq; arundinibus contextum: quibus homo possit tueri a ui frigoris uel a caloris iūria: & inde diminutiue dicif casula idest parua casa. Quodlibet autem prædictorum habitaculorum comuni nomine dicifur cella: eo q̄ celet & abscondat manentem in se. In quali habitaculo iussit deus helyam manere dicens ei: supra libro primo capitulo quinto. Abscondere in torrente charit. Nam qui uitā solitariā desiderat digne colere: debet in absconſa mansione habitare: excluso a se toto sæculo ut se totum includat cum deo.

¶ Bernardus in libro de uita solitaria ad fratres de monte Carmeli.

¶ Cella autē nequaquā debet esse reclusio necessitatis: sed domiciliū pacis: hostium clausum: nō latebre sed secretū. Cellæ siquidē & cœli habitatio cognate sunt: quia sicut cœlū & cella uidentur adinuicem habere aliq̄ cognationem nois: sic & pietatis. A celando enī cœlū & cella nomen habere uidentur: quia quod celatur in cœlis: hoc & in cellis: & qđ gerif in cellis: hoc & in cœlis. Quid nā hoc est? Vacare deo: frui eo. In cella dñs & seruus eius sæpe collocunt: sicut uir ad amicum suū: in qua credo fidelis aīa uerbo dei cōiungif: sponſo suo sponſa ſociat: cerrenis celestia. hūanis dīna iūgunf. Siqđem sicut tēplū sc̄m̄ dei: sic cella est serui dei. Et in tēplo enī & in cella diuina tractant: sed crebrius in cella. In tēplo uilibiliter & figuratiue xpianæ pietatis sacramēta celebrant & dispenſant. In cellis uero sicut in cœlis ipsa ueritate: ipso ordine: & si nondū ipsa puritatis maiestates uel æternitatis securitate res ipsa oīum sacramētorū fidei nræ assidue celebrantur. Et cū i cellis iugiter celestia attractant: cœlū cellæ & sacramēti similitudine & pietatis affectu: & similis opis effectū p̄ximū efficiū. Nec iam sp̄m̄ oranti uel ēt a corpe exeunti longa uel difficilis a cella in cœlū uia iuenif: A cella enī i cœlis sæpe ascēdit. Vix aut nunq̄ a cella i infernū descendif nisi sicut ait psalmista. Descendant in infernū uiuentes: ne. i. descendant moriētes. Hoc enī mō cellarū incole sæpe descendūt in infernū. Sicut enī assidue contemplando reuifere amant gaudia celestia ut ardentius eā appetant: sic & dolores inferni ut horrescant & fugiant. Moriens autē uix unq̄ aliquis in infernū a cella descendit: quia uix unq̄ nisi coelo prædestinatus in ea usq; ad mortē præſistit. Filiū enī græ fructum uentris sui cella fouet & nutrit amplectif: & ad plenitudinis p̄fectionē pducit: & colloquio dei dignū efficiū. Alienū uero uel spurīū abdicat a se cicius & piicit. Vnde domūs ad Moysen ait. Solue calciamēta pedū tuorū: locus enim i quo stas terra sancta est. Morticinū enī mortuorū affectionū uel hoiem mortuū a corde: locus sanctus. i. cella diu non patif: sed a se piicit tāq̄ abortiuū: a se euomit tāq̄ inutilē & noxiū cibū: nec diu talem pati potest in uisceribus suis officina pietatis. Venit enī pes superbix & asportat eū: manus peccatoris & mouet eū. Et expulsus nō pōt staī sed fugit miser nudus & tremebūdus sicut canis a facie dñi. impulsus uiciis & demonibus: ut qui prior inuenerit eū: morte afficiat eū: & occidas: Vel si aliquādiu durauerit in cella nō uirtutis querendæ cā sed prinaci miseria: sic cella ē ei quasi carcer. Aut sicut uiuēti sepultura: nec solitarius sed solus dicēdus ē: cui cella nō cella sed carcer & reclusio est: Vere enī solus est: cū quo deus nō est. Veræ reclusus ē: q̄ in deo liber nō ē.

¶ Capitulum septimum qua rōne helyas & helizeus licet præcipue cōuersarentur in solitudine: habuerunt cuneos filiorū prophetarum in ciuitatibus: quos post eruditionem in rudimentis uitæ monasticæ transferebant ad solitudines longe ab urbibus. Ioannes quadragesimus quartus episcopus hierosolymitanus ubi supra.

Iacet helyas & helyseus cum cæteris eiusdem propositi religiosi uiris manerēt p̄cipue in heremis: iubente tñ deo pp utilitatē sui populi ciuitates uillas iterdū frequētabāt miracula in populis operantes: & futura eis prædicantes: uiciatq; hoīum castigātes: & eos ad deū reuocantes: atq; ad suā propheticā religionē multos attrahentes. Vnde

& in suburbanis quarundā ciuitatum & uillag: terræ promissionis: maxime autē in galgala & in bethel & in iericho & in samaria habuerūt cuneos religiosorū uiroꝝ filioꝝ prophetarū: sicut legitur in libro regnorum: apud quos manebant dū ad ciuitates & uillas ueniebāt. Et illos de populo quos ad suam propheticam religionē trahere poterant primo quidem in hiis conuentibus faciebant erudiri in disciplina prophetica & in rudimentis religiosæ uitæ monasticæ ut eos paulatim a conuersatione urbiū distraherent: quos postmodū ad heremos transserebant. His enī monachis filiis prophetarū habitantibus in urbibus postq̃ erant ī rudimentis disciplinæ propheticæ & uitæ monasticæ eruditi. uidebant̃ urbes quasi carceres: & solitudo paradysus apparebat. Ea igitur suæ perfectionis curantes monasticā ac prophetāle uitā longe ab urbibus ducere malebant in solitudinibus uel solitudine: q̃ appetentes ad eā secedebāt nutu prophetarū qui eos regebant. Hinc in libro regnorum legimus hos filios prophetarū duxisse ad helyseum. Ecce locus in quo habitamus coram te augustus est nobis. Eamus usq; ad iordanem: & tollant singuli materias de silua & uirgulas ut edificemus ibi locum nobis ad inhabitandum. Erant autē ipsi tam multiplicati q̃ iam non uolebant oēs in solitudine montis carmeli comodo recipi pp̃ quod ad nutū prophetarū p̃ quos regebant̃ eligebant sibi non solum mōtem carmeli: sed & alia præter montem hūc loca heremitica proposito suo & deuotiōi oportuna: & præcipue illa quæ p̃ heliā & helyseū fuerant porrecta & decorata. Qm̃ igit̃ helyas & helyseus in iordanis flumine magnis claruerunt miraculis: nam aquæ iordanis pallio helyæ percussæ: ī duas partes fuerāt bis diuisæ: prebentes ter siccum præfatis prophetis: & Naaman leprosus ī iordane lotus. a lepra fuerat p̃ helyseū mū datus & sanitati restitutus: iō aliqui horū monachorū filioꝝ prophetarū deuotione prædictorū miraculorū p̃moti: & aquarū oportunitate tracti: faciebāt sibi tabernacula ī solitudine prope fluenta iordanis: prout eis dictabat propheta dei helyseus: quēadmodū in libro regnorum legimus helyseum dixisse eis. Ite. sc̃ ad iordanem. Et ait unus ex illis. Veni ergo & tu cum seruis tuis. Respondit. Ego ueniā. Et abiit cū eis. Cūq; uenissent ad iordanem: cedebant ligna pro tabernaculis sibi ibidem edificandis.

¶ Hieronymus ī epistola ad rusticum monachum de uita monachi.

¶ Filii prophetarum quos monachos in uere legimus testamento edificabant sibi casulas iuxta fluenta iordanis: & turbis urbiū derelictis polenta & herbis agrestibus ubi uictitabant.

¶ Ioannes quadragesimus quartus episcopus hierosolymitanus ubi supra.

¶ Quidam autē dictorū monachorū filioꝝ prophetarū: in monte effraym suā mansionē elegerunt. Hōz meminebat gyezi famulus helysei dū dicebat naaman syro. Dñs meus misit me ad te dicens. Modo uenerunt ad me duo adolēscētes de monte effraym ex filiis prophetarū. Isti quidē segregantes se a turbis quas uidebāt colere uitulum aureū: quē ieroboam posuerat ad adorandum in bethel: secesserunt nū: u helysei in solitudinem montis effraim ne possent exemplo populi idolatria infici: sed uacarēt in solitudine liberius diuino cultui. Ab hiis itaq; memoratis uiris filiis prophetarū inoleuit q̃ pleriq; nr̃i gñis monachi nō solū ī mōte carmeli: sed ī diuersis solitudinibus terræ promissionis sunt ī disciplina prophetica uitæ monasticæ ad imitationē eorū laudabiliter conuersati.

¶ Capitulum octauum Cur professores huius religionis uocati sunt anachorite: & de triplici monachorū genere: & sub quo genere comprehenduntur carmelite.

PRedicti autē monachi a plerisq; fuerūt anachorite appellati: quia corda sua augentes ieiuniorū inediis & cæteris corporum āgustis: nō timuerūt ut dictū est ad imitationē helyæ incessanter & cōtinue penetrare uastos secessus solitudinis montis carmeli: & aliorū heremorū terræ promissionis: ubi cogitationibus sanctis & intentione oronū ac ceteris armis iustitiæ minuti: non solū occultas diaboli insidias uincebant: sed & aptos confictus demonum calcantes tanto conatu mentes suas ad exemplum helyæ principis eorū sursum in dei cōtēplatione eleuabāt: ut in cōlestibus choris putarentur translati: & reuelata facie gloriam dei speculari perfruentes colloquio dei cui puris mentibus inherebant.

¶ Gerardus episcopus laodicensis in libro de conuersatione uiroꝝ dei in terra sancta morantium ad Guillelmum præbyterum.

¶ Aliud ē gēus religiosorū q̃ singillatī hitāt a scl̃i rebus aliēi quos laudabile sp̃ fuit. Hiī sūt q̃ ad exēplū heliæ filētū solitudinis p̃ferunt tumultibus ciuitatis. Amant enī secretā cōtēplatiōem

deitatis. Vnde dauid a sæculi molestiis in solitudinem fugiens se elongabat. In terra inquit deserta inuia & inaquosa sic in sancto apparuit tibi ut uiderem uirtutem tuam & gloriam tuam: Hanc quippe gloriam moyses in deserto: hanc tandem helyas in solitudine quesierunt uidere: Hinc & saluator a monte seorsum a turbis inter moysem & helyam gloriosus effulsit.

¶ Isidorus libro secundo de origine officiorum capitulo decimoquinto.

¶ Tria sunt optima monachorum genera: primum genus est cenobitarum. id est in cōi uiuentium adinstar sanctorum illos qui temporibus apostolorum in hyerosolimis uēdita ac distributa sua oīa indigentibus habitabant in sancta comunione uitæ: non dicentes aliquos propriū: sed erant illis omnia communia: & aīa una & cor unum in deum. Secundū genus est heremitarū qui procul ab hoībus recedentes deserta loca & uastas solitudines sequi atque habitare phibent ad imitationem. scilicet helyæ & iohannis baptistæ: qui heremi secessus penetrauerūt. Hi quippe incredibili contēptu sola solitudine delectabant herbis tantum agrestibus uictitantes pane solo uel aqua contenti: quod eis per certa interualla temporum deferebat. Sic quæ secretissimi penitus & ab oī hominū conspectu remoti: dñio tantum colloquio perfruunt. Cui puris mentibus inheserunt: & propter cuius amorē non solum mūdum: sed hoīum consortia reliquerūt. Tertiū genus est anachoritarum qui iā cenobiali conuersatione perfecti: includunt semetipsos in cellulis procul ab hoīum conspectu remoti: nulli ad se prebentes accessum: sed in sola contemplatione dei uiuentes.

¶ Cassianus in libro collationum patrum: capitulo sexto collatione decima octaua.

¶ De perfectorum cenobitarum uero ut ita dixerim secundissima. id est adice sanctorum et anachoritarum post hæc flores fructusque prolati sunt: Cuius professionis principes sanctum. scilicet paulū & sanctum antoniū nouimus extitisse. Qui desiderio sublimioris perfectionis contemplationisque diuinæ solitudinis secreta sectati sunt. Ita ergo procedit ex illa qua diximus disciplina cenobitarum. alius perfectionis genus cuius sectatores anachorite. id est secessores merito nuncupant: eo quod nequaquam contenti hac uictoria qua inter hoīes occultas insidias diaboli calcauerunt: sed aperto certamine ac manifeste conflictu demonibus congredi cupientes: uastos heremi successus penetrare nō timeant scilicet ad imitationem iohannis baptistæ qui in heremo tota ætate permāsit: helyæ quoque & helyzei atque illorum de quibus apostolus cōmemorans ait. Circuierunt in meloris & in pellibus caprinis: egentes: angustiiati. afflicti: quibus dignus non erat mundus. In solitudinibus errantes & in montibus & in speluncis & in cauernis terræ. Actor. Sicut ergo scdm ysidorum Monachi heremitæ imitantur helyam: ita scdm Cassianum Anachorite imitantur & helizeum filiosque prophetarum. Vnde licet ysidorus destruxerit tria optima genera monachorum: tertium tñ genus. scilicet anachoritarum uidet coincidere cum scdo genere. scilicet heremitarū: sicut ipse alibi scribit

¶ Isidorus septimo ethimologiæ capitulo decimotertio

¶ Plura sunt genera monachorum. Cenobite sunt quos nos in cōi uiuentes possumus appellare. Cenobili enim plurimog est. Anachorite sunt qui post cenobialem uitā deserta petūt & soli habitant per deserta ut ab eo quod procul ab hoībus recesserūt tali noīe nuncupant: Sed anachorite helyam & iohannem: cenobite apostolos imitant. Heremitæ hii sunt qui & anachorite ab hominū conspectu remoti heremū & desertas solitudines appetentes: nam heremum dicitur quasi remotū. Actor. Videt ergo prius distingui tertiū genus ex primo genere. scilicet cenobitarum: & ex secundo. id est heremitarum cōfectū genus eorum. scilicet monachorum qui ita exemplo helyæ abdicatis possessionibus & facultatibus terrenis seruant uitam solitariā in cellis separatis qui nihilominus exemplo apostolorum proprietate abdicata habent oīa cōia: distribuenda tum per superiorem singulis prout cuique opus est. Sub quo genere comprehenduntur hii diebus carmelitæ. ut dicetur libro octauo. capitulo tertio: & aliis quatuor capitulis sequentibus: quibus dudum comprehenduntur solum sub secundo monachorum genere. scilicet heremitarum ut ex dictis patet.

¶ Explicit liber tertius de institutionibus & peculiaribus gestis religiosorum carmelitarum. Incipit præfactio in quartum.

Liber iste quartus agit totus de ascensu helyæ i paradisu. Et quomodo helyzeus habuit post helyā regimē huius religionis & mōriū. Et quāliter durāte lege ueteri mōachi huius religionis habuerūt siue fuerūt pseruati a captiuitatibus iudæorum. Hæc autē hic liber octo capitula. Capitulum primū quod helyas fuit unius ex hoc mūdo in paradisu uoluptatis translatus: & quod illic uiuet forliciter usque ad antechristi tempus. Capitulum secundum quod helyas est

LIBER

tempore antexpi iudeos ad fidē xpi conuersurus: & ab antexpo martiriū suscepturus: & post tres dies resurgens gloriose in coelum ascensurus. Capitulum tertium q̄ dū helyas in paradysum uoluptatis ascendit: regimē huius religionis helyzeo cōmisi: q̄ a filiis pphetarū i pfem receptus fuit. Capitulum quartū q̄ helyzeus suscepto huius religionis regimine: cuos filioz pphetarū singillatim uisitauit: & qualiter corā eis multa miracula fecit. Capitulum quintū q̄ ionadas cū rechabitis ab eo descendentibus fuit helizeū in monastica uita heremitica imitatus. Capitulum sextū q̄ helyzeus filios prophetarū ad obseruantiam uitae monasticae induxit: et eis in necessariis uitae et miraculose interdum ministravit. Capitulum septimum q̄ monachi montis carmeli fuerunt pp̄ eoz iusticia a captiuitatibus iudeoz per deū p̄seruati: & pascuis doctrinae monasticae pasci. Capitulum octauū q̄ licet monachi rechabite essent tpe trāsmigrationis iudeoz i iherusalem inclusi: ipsi tñ nō fuerūt i babilōe ducti: sed pp̄ meritū obediētiā fuerūt i terra sancta relictī.

¶ Explicit praefatio. Hic incipit liber quartus. Capitulum primū q̄ helias fuit uiuus ex hoc mūdo in paradysum uoluptatis trāslatus: & q̄ illic uiuet feliciter usq̄ ad atē xpi tēpus. Ioannes quadragintaquatuor episcopus hierosolymitanus in libro de institutione primoz monachorum in lege ueteri exortoz: & in noua perseverantium.

Egit ite itaq̄ helyas administrata religione per eum instituta agnouit per diuinā reuelationem q̄ deus uolebat eū ab hoc mundo eleuare p̄ turbinē ignis i paradysum uoluptatis. Pergens ergo ad locū unde assumendus erat i coelum: profectus est cum helyzeo eius discipulo ad iordanē: quē helyas pallio suo inuoluto percussit. Et sicut sacra libri regnoz tradit historia: diuisa tunc fuerunt aquae iordanis in duas partes: cedentes illis uitis dei: qui trāsierunt per alueum siccum fluminis. Cūq̄ pariter incedētes sermocinarentur ecce currus igneus & equi ignei appuerunt qui utrūq̄ abiucem dimiserunt. Q̄ tñ remanente helyseo in terra: helyas receptus in curru equoz ignez ascendit per turbinem ignis in coelū. i. in paradysum uoluptatis: q̄ longo spacio & terrae tractu a nra terra hitabili secretus a deo est editus ut p̄ eū usq̄ ad coelū attingat. In quo loco una cū enoch qui longe ante illic helyam praecesserat cōmorat. Viuet aut̄ ipse helyas i magna quiete carnis & spiritus usq̄ ad tēpus antexpi sed tunc in hunc mundum reuertet: quemadmodum testatur domius dicens. Helyas quidem uenturus est & restituet omnia.

¶ Gregorius in omelia festi ascensionis christi.

¶ In ueteri testamento cognouimus q̄ helyas sit raptus in coelum. Sed aliud est coelum aereum aliud aethereum. Coelum quippe aereum ē terrae proximum. Vnde & aues coeli dicimus: quia eas uolitare in aere uidemus. In coelum itaq̄ aereum helyas subleuatus est: ut in secreta quadam terrae regione repente duceret: ubi in magna iam carnis & spiritus quiete uiueret quousq̄ ad finem mundi redeat & mortis debitum soluat. Ille enim mortē distulit: non euasit. Notandum est quoq̄ q̄ helyas in curru legis ascendisse: ut uidelicet aperte monstraret: quia hō purus aduitorio egebat alieno. Per angelos quippe illa facta & ostensa sunt adiuuamēta: quia nec ad coelū quidem aereum per se ascendere poterat. quem naturae suae i firmitas generabat.

¶ Augustinus in libro nono super genesim ad litteram: capitulo octauo

¶ Non aut̄ est arbitrandum helyam uel sic esse sicut erunt sancti qñ peracto opis die denarium pariter accepturi sunt: uel sic esse quēadmodū sunt hoies qui ex ista uita nondū emigrauerunt: de qua tūc ille non morte sed translatione migrauit. Iam enim aliquis melius habet q̄ i hac uita posset: quis nondū hēat q̄ ex hac uita recte gesta in fine habiturus est.

¶ Augustinus libro primo de baptismo paruulorum.

¶ Talem autē puto habitudinem adhuc in corpore aiali atq̄ mortali ē illis. i. helyae & enoch qui sine morte hinc trāslati sunt fuisse concessam. Neq̄ enī helyas & enoch tam per longā aetatem senectute emarcuerunt: Nec iam credo in illam spiritualem qualitatem corporis eos cōmutatos qualis erit in resurrectione quae in dño prima precessit nisi quia isti fortasse nec hiis cibis egent qui sui consumptione reficiunt. Sed ex quo trāslati sunt ita uiuunt ut similem habeant facietatem illis quadraginta diebus quibus helyas ex calicis aquae & ex collirida panis sine cibo uixit. Aut si hiis sustentaculis opus est ita in paradiso fortasse pascuntur: sicut adā priusq̄ propter peccatum axine inde meruisset. Habebat enim quātum existimo delignorum fructibus resectionem contra deflectionem: & de ligno uitae stabilitatem contra uetustatem.

¶ Capitulum secundum q̄ Helyas est tempore ante xp̄i iudæos ad fidem xp̄i conuerſurus: & ab antixpo martiriū ſuſcepturus: & poſt tres dies reſurgens: glorioſe in cœlum aſcēſurus. Actor.

ANte autē diem iudicii mittet de paradifo terreſtri deus helyam ī hunc mundū: ad cōſolationem ſuoz electoz: præcipue uero ad cōuerſionē iudæoz: tunc per antexpm̄ decipiendoz. Sic enim promiſit deus p̄ pphetam ſuam malachiam quarto capitulo ſuæ prophetiæ ī pſona dñi dicētem. Ecce ego mittam uobis helyam prophetā anteq̄ ueniat dies domini magnus & horribilis & conuertet cor patrum ad filios & cor filiorum ad patres eorum.

¶ Auguſtinus libro. ix. de ciuitate dei capitulo. xxix.

¶ Per hunc helyam ē magnum mirabilēq; prophetā expoſita ſibi lege ultimo ate iudicium ſu dæos in xp̄um uerum. i. in xp̄m noſtrum eſſe credituros celeberrimū eſt in ſermonibus cordibus quæ fidelium. Ipſe quippe ante aduentum iudicis ſaluatoris non īmerito ſperatur eſſe uenturus qui ē nunc uiuere non merito credit. Curru nāq; igneo raptus eſt de rebus humanis: quos euidentiffime ſcripta ſacra teſtaſ. Cū uenerit ergo exponēdo legē ſpūaliter quā nūc iudæi ſapiūt carnaliter: conuertet cor patrum ad filios: ut. ſ. filii. i. iudæi ſic intelligant legē quēadmodū eam patres. i. prophetæ intellexerunt. Sic enim cor patrum conuertet ad filios: cum intelligentia patrum perducet ad intelligentiam filioz: & cor filioz ad p̄res eoz: dū in is quos conſenſerint illi: conſcientiant & iſti. Actor. Teſte nāq; ſapiente eccleſiaſtici quadageſimo octauo. Helyas inſcriptus eſt in iudiciis tempum lenire iracundiā domini: conſiliare cor patris ad filium: & reſtituere tribus iacob. Cum helya autē ueniet tunc enoch: & ut ex undecimo capitulo libri apocalipſis & ex gloſis eius colligitur: Ambo teſtificabuntur xp̄m ieſum fuiſſe illum uerum meſſyam quē deus promiſerat in ſcripturis ſacris pro ſalute humani generis uenturum. Et prophetabunt helyas & enoch diebus mille ducentis ſexaginta: amitti ſaccis. Hii ſunt duæ oliuæ & duo candela bra luencia in cōſpectu domini terræ ſtantes. Et ſiquis uoluerit eos ledere ſic optet occidi: hii habebūt poteſtatē claudendi cœlum ne pluat diebus prophetiæ eoz. Et ſi quis uoluerit eis nocere: ignis exiet de ore eoz: & deuorabit inimicos eoz. Et poteſtatē hēbunt ſup aquas conuertendi eas ī ſanguinē & percutere terram omni plaga quotieſcūq; uoluerint. Et cū finierint teſtimonium ſuum de xp̄o. beſtia ſcilicet antexpus qui aſcendit de abyſſo malitiæ faciet aduerſus eos bellum & uincet eos & occidet: Et corpa eoz iacebūt per tres dies & dimidiū in plateis ciuitatis magnæ ſcilicet iheruſalem: ubi & dominus eoz crucifixus eſt. Et uidebit de tribubus & populis & linguis & gentibus corpa eoz: quæ nō ſineſ poni in monumētis. Et in hītantes terram gaudebunt de morte eoz: & iucūdabunt & munera imittent adinuicem: qm̄ hii d. o prophetæ dū uiuerent cruciauerunt eos qui inhabitant ſuo terram. Et poſt dies tres & dimidium: ſpiritus uitæ intrabit in eos. Et ſtabūt hii prophetæ ſup pedes ſuos reſuſcitati & timor magnus cadet ſuper illos qui uidebunt eos. Et audient hii prophetæ uocē magnā de cœlis eis dicentem. Aſcendite huc. Et aſcēdent dicti prophetæ in cœlum in nube ad perfruendum gloria cœleſti.

¶ Capitulum tertium q̄ dum helyas in paradifum uoluptatis aſcendit: regimen huius religionis helizeo cōmiſit: qui a filiis pphetaz in patrem receptus fuit. Ioannes quadraginta quatuor epiſcopus iheruſolymitanus ubi ſupra.

PRiuſq; autē helyas ab hoc mundo transferretur in paradifum uoluptatis fuit ei curæ imminente trāſactione monachos diſcipulos ſuos filios prophetaz ſingillatim uiſitare: & de p̄te ydoneo eis prouidere: qui eos oēs generaliter loco regeret & gubernaret: p̄ quos deſcēdēs ipſe & helizeus de mōte carmeli uenerūt abo ī galgala: deū ī bethel & inde ī iericho. Nā ſicut p̄diximus ī hiis locis hītabāt uiri religioſi filii prophetaz helyæ diſcipuli: quos ipſe uiſitans cōmonuit ut iminenti eius corporali abſentia trīſtes nō fierēt: Quibus uiſitatis ualefaciens perrexit cum helyſeo ad iordanē ſicco pede. Quo pertrāſito: dixit helyas ad helizeum: poſtula quod uis & faciā tibi anteq̄ tollar a te. Habebat autem helias duplicem domini ſpiritum: uidelicet ſpiritum occulta præſertim futura prophetādi: & ſpiritū miraculi faciēdi. Quorum ſpirituū non unum ſolum ſed duplicem prædictum poſtulans helyſeus dixit. Obſecro: ut fiat ſpiritus tuus duplex ī me. Prædixerat autē helyæ deus dū manebat in monte oreb ī oſtio ſpelūcæ: helizeum filiū ſaphat qui eſt de abelmania unges p̄phetā p̄ te. Per q̄ dñi uerba

intellegerat helyas non quod q helyzeus esset ei successurus in altero spiritu. scilicet prophetico: Propter quod helyzeo petenti: suum duplicem spiritum tradidit. Rem difficilem postulasti. Perpendens tamen a deo quod si helyzeus esset dignus uidere: modum illum archanum & mirabilem quo deus subleuaret eum in coelum impetraret quod ab eo postulauerat. Helizeus uero illud uidebat: & ad eum clamabat: & quod ab eo postulauerat: obtinuit: succedens helyae tam in spiritu prophetiae quam in spiritu signorum. Quodammodo sapiens testatur dicens: Helyas in turbine testus est: & in helyzeo completus est spiritus eius: Videns itaque helyas discipulum suum heliseum suo spiritu plenum: nouit eum a deo factum ydoneum ad regendum suos discipulos filios prophetarum: propter quod totius religionis per eum institutae commisit tunc sibi regimen ac magisterium: Et in huius signum tradidit: tunc helyzeo suum insignem religionis habitum: relinquens ei pallium suum dum ferebat in coelum. Quo helizeus se optans abiicit a se uestimenta sua in duas partes scindens ea: ut filii prophetarum uidentes eum habitu helyae indutum: agnoscerent eum spiritu helyae repletum: & sic recipient eum promptius per helyam in patrem eorum & magistrum: Et rediens inde percussit bis pallio helyae iordanem uidentibus uiris religiosi filii prophetarum: qui e contra erant eius regressum expectantes. Et cum uice prima non fuissent diuisae aquae: in secunda tamen uice diuisis hic inde aquis iordanis: transiit helyzeus per siccum alueti fluminis.

Gregorius libro primo dialogorum capitulo secundo.

Helyzeus quoque magistri pallium ferens atque ad iordanem ueniens: percussit semel & aqua minime diuisit. sed cum repente diceret: ubi est deus helyae. et nunc percussit fluuium magistri passio: & iter iter aquas fecit. Perpendens petre quantum in exhibendis uirtutibus humilitas ualet. Tunc exhibere magistri uirtutem potuit: quoniam magistri nomen ad memoriam reduxit: quia enim ad humilitatem sub magistro rediit quod magister fecerat & ipse fecit.

Ioannes quadragesimus quartus episcopus hyerolosimitanus ubi supra.

Cernentes ergo filii prophetarum iordanem miraculose cessisse helyzeo: agnouerunt eum succedere helyae in duplici spiritu predicto. propter quod adinuicem dixerunt. Requieuit spiritus helyae super helyzeum. Et uenientes in occursum eius: adorauerunt eum proni in terra: recipientes eum pro helya in precipuum eorum patrem & magistrum: quem uidebant habitu helyae & spiritu dotatum. Praebuerunt autem ex hoc actu formam suis successoribus ut quando ab eis erit ablatus pater eorum precipuus: illum loco eius in patrem humiliter super se suscipiant qui exemplo helyae erit ad eos per signa & prodigia a deo missus. Signis uero non appareribus omni sollicitudine unanimiter studeant illum ex eis in patrem super se ponere quod ceteros praecedat qui eum receperunt in patre super se.

Capitulum quartum quod Heliseus suscepto huius religionis regimine: cimeos filios prophetarum singillatim uisitauit. & qualiter coram eis miracula multa fecit.

Suscepto itaque helyzeus regimine propheticae religionis per helyam institutae: sollicitus fuit cimeos monachorum filios prophetarum singillatim uisitare. Quos cupiens consolari de absentia helyae operabatur coram eis signa & uirtutes. ne inuacuum uideretur gratiam dei recepisse. tum ut per hoc eis ostenderet se gerere uices helyae. tum etiam ut sic eos solidaret in perseuerantia uitae monasticae. Nam cum esset apud monachos filios prophetarum habitantes in iericho: eis curatibus dulcorauit helyzeus ad petitionem utroque iericho amaras aquas ciuitatis: mittendo sal in aquam fontis. Cum autem inde ascenderet ad uisitandum filios prophetarum habitandos in bethel: uiri ciuitatis illius qui erant ydolatre habebant ipsum propterea exosum: quia erat cultor ueri dei. In cuius contemptum prouocauerunt tunc pueros eorum paruos ut deriderent helyzeum. Et egressi pueri de ciuitate: illudebant ei dicentes. Ascende calue: ascende calue. Helyzeus autem per hoc intelligens deum uerum cuius cultor erat flectipendi a uiris ciuitatis cum respexisset pueros: maledixit eis in nomine domini. Et sic magnificaret in ciuitate nomen ueri dei quem contempnebant illi. Et mox egressi de saltu duo ursi: lacerauerunt ex eis quadraginta duos pueros. Quod scientes uiri ciuitatis: trinuerunt nomen dei helysei. Filii uero prophetarum illic commorantes uiso hoc signo: cum gaudio & honore receperunt helyseum in patrem eorum & magistrum. Abiit autem inde helyzeus in montem carmeli uisitans & consolans filios prophetarum habitantes ibi: apud quos tunc non diu mansit: quia desiderabat prius ceteros filios prophetarum uisitare & tandem in montem carmeli redire. Pergens ergo uide samariam uisitauit filios prophetarum illic habitantes. ubi relictam prophetam abdicatam oppressam alieno aere propter alimoniam quam abbas fecerat centum helyae discipulis quos absecos seruauerat in speluncis: helyzeus a debito releuauit: & uictum sibi & suis

filiis ministravit multiplicans miraculose in magnā q̄tatem paze olei in domo mulieris sancti. Quod ipsa uendens & creditori satisfecit: & de reliquo pecii uictum sibi & filiis suis pcurauit. R. diens autē inde helyseus in montē carmeli: trāsiit p ciuitatē sunan ubi erat mulier quēdā magnā ad quam helyseus diuertebat quotiēs p sunā trāsiat: quē mulier prādicta in suo hospitio hōest recipiebat: i quo coenaculū sibi fecerat: & ei decenter de suis facultatibus ministrabat.

¶ Hieronymus in cōmentario super Matheum.

¶ Consuetudinis iudaicæ fuit: nec ducebat i culpam more gēis antiquæ: ut mulieres de substantia uictum & uestitum pceptoribus suis ministraret.

¶ Ioannes quadragesimus quartus episcopus hierosolymitanus ubi supra.

¶ Quæ cū filio careret eo q̄ haberet uirū ineptū ad generandū ppter senium: p̄misit sibi helyseu in remuneratiōem dictæ hospitalitatis q̄ filiū de uiro suo cōciperet & haberet. Et cum ita euenisset: contigit processū tēporis q̄ postq̄ puer creuerat: mortuus fuit. Iudicauit ergo mulier uiro suo se uelle ad helyzeū ascendere in carmelo. Cui uir nesciēs filiū esset mortuū: dicit. Quam ob cām uadis ad eū hodie: nō sunt kalende neq̄ sabbatū. Quasi diceret. Si hodie esset festum: causam haberes ascendēdi ad eū. Consueuerāt sigdē deuotæ psonæ benedictionē secū uictualiu afferētes uisitare diebus festiuis helyzeū & ceteros monachos montis carmeli: prācipue autē deuotione audiendi ab helyzeo & ab aliis prophetis uerbum dei.

¶ Hieronymus cōtra uigilantiū.

¶ Hic in iudæa usq̄ ad hodie p̄seruat cōsuetudo non solum apud nos: sed etiam apud hæbreos ut qui in lege domini meditant̄ die ac nocte & patrē non habent in terra nisi solum deum: totius orbis foueantur ministeriis.

¶ Ioannes. xliiii. episcopus hierosolymitanus ubi supra.

¶ Cum ergo uenisset mulier illa ad helyzeum in mōte carmeli: corruens apprahēdit pedes eius & dicit ei. Nunquid petiui filium a te? Nunquid nō dixi tibi ne illudas me? Illulam se reputabat eo q̄ filium quem sine eius petitione sibi helyzeus a deo impetrauit: ita cito perdidisset. Cernēs autem helyzeus eam in amaritudine magna positā: surgens secutus est eam in domum suam. Et ingressus in cubiculum ubi puer mortuus iacebat: fusa ad dominū oratiōe: suscitauit helyzeus a mortuis puerum. Quē cū matri assignasset uiuū: illa corruens ad pedes helyzei: adorauit super terram: gratias reddens deo & helyzeo. Per hæc itaq̄ prādicta signa manifestauit helyzeus religiosis uiris filiis prophetarū helyæ discipulis duplicem helyæ spiritū esse in eo cōpletū. Et ppter ea prādicti oēs mōachi receperunt eum pro helya in p̄sem eoz p̄cipuū & magistru.

¶ Capitulum quintum q̄ Ionadab cum rechabitis ab eo ostendētibz fuit helyzeum in mōastica uita heremitica imitatus.

Helyzeus etiam per signa & uirtutes quæ operabatur inter plebēs: trahebat ad suā propheticā religionē multos deuotos homiēs. Inde est q̄ uir dei ionadab filius rechab sciens helyzeum a mortuis resuscitasse sunamitis filium: tractus fuit per hoc ad sequēdū in prophetica disciplina uitæ mōasticā prophetā illū. Cinei uero p̄gēitores rechab hominis dei qui ab inclito iabes legis doctore fuerant p̄funde in lege dei eruditi: suos posteros legem dei canere & laudes eius resonare docuerunt. Ionadab autem in hiis omnibus plene istructus: ad maiore p̄fectionis cumulū fuit ut prāmittit: helyzeū prophetā in mōastica uita heremitica imitatus. Et quāuis in uirginali castitate helyzeū secutus nō fuerit: uolens ppter hoc fragilitatē carnis tam se q̄ suos uti cōiugio: & prolem ad cultum dei licite p̄creare tamen exemplo helyzei relictis omnibus extra urbes cū cineis ab eo descendētibz in tabernaculis habitauit. De quibus in libro paralipomenon legimus. Hi sunt cinei qui uenerunt de calore: hoc est de sermone uitæ religiosæ domus rechab: canentes atq̄ resonantes: & in tabernaculis commorantes. Cinei itaq̄ ab hoc rechab descendentes: & cū ionadab filio eius religionem helyzei heremiticā sequentes: dicti fuerunt rechabite. Quoz pater scilicet ionadab p helyzeū pphetā in disciplina prophetica mōasticæ uitæ heremiticæ iniunxit ip̄is rechabitibz & cunctis eiusdem ppositi p̄affinitatē eis coniunctis: cetera prāter continentia in institutione helyæ cōsulta. Vt uidelicet patri eorum semper obedirēt: & uinum in sempiternū nō biberent: & domos nō edificarent: & sementem non fererent: & agros nō possiderent: & uineas non plantarent: nec haberent: sed in solitudine: & iuxta urbes cunctis diebus in tabernaculis habitarent: pro ut hæc & alia de ip̄is plenius testat

tur hyeremias propheta.

¶ Cassianus in libro collationū patrū capitulo.x.collationis.xxii.

¶ Helyzeus ac reliquos eiusdē propositi uiros moysaica legimus supasse mādata: de quibus apostolus ait. Circueiūt in melotis: & in pellibus caprinis: egentes: angustiat: afflicti: quibus dignus non erat mūdus. In solitudinibus errātes: in mōtibus & i speluncis & in cauernis terrā. Quid de filiis ionadab filii rechab dicam. quos hyeremias ppheta offerenti ex pcepto dei uinum: ita legimus respōdisse. Non bibimus uinū: quia ionadab filius rechab pater ur̄ pcepit nobis dicens. Nō bibetis uinū uos & filii uestri usq; in sempiternū. Et domū nō edificabitis: & sementē nō seretis & uineas nō plātabitis nec habebitis: sed in tabernaculis habitabitis cūctis diebus uestris. Vnde etiā ab eodē ppheta merentur audire. Hāc dicit dominus deus exercituum deus israel. Nō deficiet uir de stirpe ionadab filii rechab stans in cōspectu meo cūctis diebus. Qui omnes offerre passionū suarū decimas nō cōtenti: sed ipsa p̄dicta respuentes semetipsos potius deo ac suas animas obrulerunt: p quibus nulla ab homine fieri cōmutatio potest. Sicut domus in euangelio testatur. Quam dabit homo cōmutationem pro anima sua.

¶ Hieronymus in epistola ad paulinū monachū de institutiōe monachogē.

¶ Si cupis eē quod diceris: scilicet mōachus idest solus: quid facis in urbibus quā utiq; nō sunt solorū habitacula sed multogē. Habet unumquodq; ppositū principes suos. Et ut ad ur̄a ueniamus: episcopi & p̄byteri habēt ad exēplū apostolos & apostolicos uiros: quorum honorē possidentes habere nitantur & meritū. Nos autē idest monachi habemus ppositi ur̄i principes: paulū antoniū: iulianum: hiliarionē: machariū. Et ut ad scripturarum auctoritatē redeā: noster princeps est helyas: noster dux est helyzeus: nr̄i duces filii pphetagē: qui habitabāt in agris ac solitudine: & faciebant sibi tabernacula ppe fluēta iordanis. De hiis sunt & illi filii rechab: qui uinum & ciceram nō bibebant: qui morabant in tentoriis: qui uoce dei p hieremyā laudant: & pmittitur eis: q nō deficiet de stirpe eogē uir stans corā domino.

¶ Capitulum sextum q helyzeus filios pphetarum ad obseruantiam uitae monasticæ induxit & eis in necessariis uitae etiam miraculose interdum ministravit. Ioannes quadragesimus quartus episcopus hierosolymitanus ubi supra.

DEniq; helyzeus summa cum diligentia creditos sibi monachos filios prophetarum regebat: quos suo exemplo & magisterio inducebat ppter regnū dei melius consequendum ad pfectionem inquirēdā secundum formā disciplinæ uitae monasticæ p deum traditā helyā. Quibus etiam de crastino nō sollicitus puidebat in uitae necessariis nō solum p humanā industriā: imo interdū miraculose supra naturalem potentiā. Legimus namq; in libro regnogē q cū esset fames in terra & dicti filii pphetagē habitaret corā helyzeo: compatiens ipse fami eogē dixit quadā uice uni de famulis suis. Pone ollam grandē & coque pulmentū filiis pphetarū. Egressus ille ut colligeret herbas agrestes. inueniens quasi uitē siluestrem: colligit ex ea colloquintidas: implens pallium suum: & nesciens quid esset: conscidit in ollam pulmenti. Infuderunt ergo focī cum comederent. Cūq; gustassent filii pphetagē de coctione hac: clamauerunt ad helyzeum dicētes. Mors in olla uir dei: mortiferum enim erat p̄ amaritudine colloquintidagē illud pulmentū. Non fuit autē helyzeus iratus coquo: Laucioris enim mensē consuetudinē nō habebat: sed dicit eis. Afferte farinā. Et cum attulissent sibi: misit in ollam: & dulcorata statim fuit esca. Iussit ergo helyzeus iterum infundi filiis pphetagē: qui tunc ea dulce facta laute comederūt. Altera quoq; uice cū uir quidā ex deuotiōe attulisset de bethsāyda helyzeo panes primitiuos uidelicet uiginti panes ordeaceos & frumentū nouum in pera sua dicit helyzeus ministro suo ut daret filiis pphetagē ad comedendū. Qui respondit. Quantū est hoc ut apponā corā centū uiris: quasi diceret parū aut nihil erit inter tantos. Cui dicit helyzeus. Da eis: quoniam comedēt & superit eis: posuitq; corā eis. Qui comederūt: & eis faciatis supfluit iuxta uerbum helyzei. multiplicās miraculose p̄dictos panes sine aliqua extrinseca additione. Dicebat quippe ut hāc omnia addicerent: eis nō sollicitis indebite quid manducaret aut quid biberent: aut quo operirentur. Quoniam primum & ante omnia quarebāt regnum dei & iusticiam eius: proiciētes omnes sollicitudines suas in deum cui cura est de hominibus.

¶ Capitulum.vii. q Monachi montis carmeli fuerūt propter eorum iusticiam a captiuitatibus

iudæorum præseruati: & in necessariis uitæ administrati.

Voniā igit̃ p̃dicti monachi dū regebant p̃ helyzeū & etiā post eius decessum: querebant ex totis eius præcordiis dei regnū: p̃ quo facilius cōsequendo: terrenas diuicias & carnales delicias respuebāt: humanaq; cōsortia & turbage tumultus uitabāt: ideo p̃seruauit eos deus a captiuitatibus ad quas ante incarnationē x̃pi iesu induxit populū iudæoz; p̃pter peccata eorū. Quod tñ ad maiore iudaici populi cessit cōfusione ut ipse in fortissimis ciuitatibus & munitis saluari nō posset: cum monachi carmelitæ in aperta montis carmeli heremo & nō minuta: ab insultibus assyrioz; & exercitus caldaici p̃ deū tūc p̃tegerēt. Sed causa huius diuersitatis fuit ex parte quorūdam illius populi legis diuinæ p̃uaricatio. Econtra uero ex parte dictoz; monachoz; eiusdē legis obseruatio. Quod totū bene significauit p̃pheta dei isay as dū in p̃sona dñi captiuitatem & terræ dissipationē populo iudæoz; ueturā uaticinare: ita inter cætera dicens. Plangite super regiōe desiderabili: sup̃ uinea fertili: sup̃ humum populi mei spineæ & uepres ascēdent: q̃to magis sup̃ omnes domos gaudii ciuitatis exultantis. domus enim dimissa est multitudo urbis relicta est. Et paulo post de monachis carmelitis illius tēporis cōtrariā sententiā subdens p̃pheta in persona domini ait. Et erit desertū in carmelo: & carmelus in saltū reputabit̃: & habitabit in solitudine iudiciū & iusticia in carmelo sedebit. Et erit opus iustitiæ pax: & cultus iustitiæ silentiū: & securitas usq; in sempiternū. Et sedebit populus meus in pulcritudine pacis: & in tabernaculis fiduciæ: & in requie opulenta. Licet namq; temporibus iudæarum captiuitatū esset desertū in carmelo: ita q̃ carmelus nō in minutionē uel edificiū: sed in saltum uere reputabāt: populus tamen mōachoz; illic cōmorantiū faciebāt in solitudine illa iudicium dei: & seruabat carmelo iustitia in cōlestis regni: sicut p̃pheta p̃dixerat. Habitabit inq; in solitudine iudiciū: & in carmelo iustitia sedebit. Cuius iustitiæ opus erat pax: qua adiūcē perimebant bellum. Et cultus p̃dictæ iustitiæ erat silentiū: quo in ore uitabāt multiloquium. Cuius quoq; dictæ iustitiæ erat securitas: quia a corde fugabant inimicoz; metū. Quippe monachi ita erant adinuicē p̃ pacē dispositi: q̃ inter eos nullū erat bellū: & sic erant in ore p̃ silentiū inimici: q̃ inter eos nullū erat multiloquiū: & ita erant in corde quieti & securi q̃ cor eoz; non repræhēdebat eos ante deū. Ideo cōfidentes in deo eos protegente cuius beneplacita faciebāt. semp̃ nullum habebant de inimicis metū. Teste enim sapiente. Cum placuerūt dño uia eius: scilicet hominis: inimicos quoq; eius cōuertit ad pacē. Quia ergo ipsi studebāt deo p̃ iustitiā placere. ideo protexit eos deus a timore & insultibus inimicoz; & a captiuitatibus iudæoz; sicut p̃miserat dicēs. Sedebit populus meus in pulcritudine pacis & in tabernaculis fiduciæ & in rege opulenta. In uirtutibus & pascuis doctrinæ ueræ religiōis uberibus. Quemadmodū micheas p̃pheta cōcludendo terram iudæoz; fore p̃pter peccata eoz; desolandā dicens. Terra erit in desolatione p̃pter habitatores suos: & p̃pter fructū cogitationū eaz;. Subdit aliter de hiis monachis inquiring. Pasce domine populum tuū in uirga tua gregē hæreditatis tuæ: habitantes solos in saltu. In medio carmeli pascentur basan & galaad iuxta dies antiquos. Vbi p̃pheta primo orat deū ne populus monachoz; montis carmeli concludat̃ simili sententia desolationis cū iudæis: sed pascat̃ ut prius doctrina religiōis p̃ deū sub uirga: idest regula suæ directionis: ideo ait. Pasce dñe populum tuum: idest uirga tua: de qua ait psalmista. Virga directionis uirga regni tui. Ne autē p̃pheta uideretur pro toto populo iudaico orare: specificat hunc solū dicens. Gregem hæreditatis tuæ habitantes solos in saltu: scilicet carmeli. Secundo p̃uidens micheas se esse exauditū: p̃phetauit uenturū qđ orauerat dicens. In medio carmeli pascent̃ basan & galaad: intellexit autē per basan & galaad hos monachos montis carmeli. Tum primo: quia q̃ plures eoz; erant tunc de regionibus galaad & basan oriundi. Tum secundo: quia basan interpretat̃ pinguis: & cetus eoz; religiosorū siebat in medio carmeli pinguis pascuis diuinis. scilicet doctrinis ueræ religiōis. Galaad quoq; interpretat̃ aceruus testimonii: & deus centū horum monachorum aceruauit in monte carmeli in testimonium cōtra populum iudæoz; ut intelligeret populus q̃ p̃pter p̃uaricationē legis diuinæ fuit catinatus: & in terra eorum desolata: cum hii religiosi quia seruauerunt legem dei & remanserint liberi in terra illa in medio carmeli. Deīde exponit propheta qualiter in medio carmeli pascerēt̃ dicens. Iuxta dies antiquos in quibus scilicet uirga directionis regni dei pascebantur ab helya in mōte carmeli doctrina prophetica uitæ monastica secundū formā institutionis per deū creditā helyæ.

¶ Capitulum septimū q̃ licet rechabite monachi essent tempore transmigrationis iudæorū in

c ii

hierusalem inclusi: ipsi tñ non fuerūt in babilonē ducti, sed propter meritū obediētiæ fuerunt in terra scā relictī. Hieronymus in epistola ad paulinū mōachū de institutiōe monachorum.

R Eor hoc & lxx. ps titulum significare: filios ionadab & eorū qui primo in captiuitatem ducti sunt. Iste est ionadab filius rechab qui in regno: libro scribitur corrū ascēdisse cū hyen. Et huius filii sunt qui in tabernaculis semp habitātes ad extremū propter irruptionē exercitus caldaici hierosolymā intrāre cōpulsi: hanc primi captiuitatē sustinuisse dicunt: q post solitudinis libertatē: urbe quasi carcere sunt reclusi.

¶ Ioannes. xliiii. episcopus hierosolymitanus ubi supra.

¶ Monachi etiā rechabite quāuis essent in hierusalē reclusi: dum exercitus caldaicus hierusalem & ceterā terram iuda deuastauit: ipsi tamē nō fuerūt cū reliquo populo iudæorū in babylonem translati: sed in terra pmissionis derelicti sicut & monachi carmelitæ prædicti. Quoniā nabuzardan princeps exercitus regis nabugodonosor: dū pdictā captiuitatē iudæorū in babilonē trāsseret: hos monachos rechabitos cum hyeremia ppheta liberos abire concessit.

¶ Augustinus super psalmum. lxx.

¶ Ionadab homo fuit qdam. Cōmendat nobis ex pphecia hyeremias: qui filiis suis pceperat ut uinū nō biberent: neq in domibus residerent. sed in tabernaculis habitaret. Præceptū autem patris filii tenuerūt & seruauerūt: & ex hoc benedici a dño meruerunt. Dñs non hoc pceperat sed pater eorū. Sic at hoc acceperūt tāq pceptū a dño deo suo: quia & si dñs nō pceperat ut biberēt uinū & in tabernaculis habitaret: pceperat tamē dñs ut filii patri obedirēt. Non enim ergo solum filius debet obedire patri suo si aliq pater ipsius iusserit cōtra dominū deū suum: neq enim debet irasci pater quādo ei pponitur deus. Vbi autē hoc iubet pater q cōtra deū nō sit: sic audiendū ē quomodo deus: quia obedire patri iussit deus. Benedixit ergo deus filios ionadab propter obediētiā: eosq obiecit inobedienti populo suo exprobrans: quia cum filii ionadab obediētes essent patri suo: illi nō obedirent deo suo. Cū autē ageret ista hyeremias: id agebat cū populo suo israel ut pararent se ad captiuitatē ducendos se esse in babiloniā ut nō resisterēt uolūtati dei: nec sperarent aliud nisi quia essent futuri captiui. Videtur ergo inde coloratus titulus psalmi huius ut cum dixisset. Filiorū ionadab subiceret: & eorū qui primi captiui ducti sunt: nō quia filii ionadab captiui ducti sunt: sed quia illi captiui ducendi erant. O præpositi sunt filii ionadab: quia patri obediētes erant: ut intelligerent illi ppterea se fieri captiuos: quia deo obediētes nō fuerūt.

¶ Ioannes quadragesimus quartus episcopus hierosolymitanus ubi supra.

¶ Quemadmodū hyeremias & populi captiuitatē & rechabitag liberatiōē pphetauit in persona dñi dicens. Firmauerūt filii ionadab filii rechab pceptū patris sui quod pceperat eis: populus autē iste nō obediuit mihi. Iccirco hæc dicit dominus exercituū deus israel. Ecce ego adducam sup iudā & sup hyerusalē uniuersam afflictionē quā locutus sum aduersus illos: eo q locutus sum & nō audierūt: uocaui illos & nō respōderūt mihi. Domui autē rechabitag dicit hyeremias. Pro eo q obedistis pcepto ionadab patris uestri & custodistis oīa mandata eius & fecistis uniuersa quæ pcepit uobis: ppterea dicit dñs exercituū deus israel. Non deficiet uir de stirpe ionadab filii rechab stans in cōspectu meo cunctis diebus. Intellexit autē deus: uir de stirpe ionadab non quidā principaliter carnalē ipsius ionadab generationē: sed potius nræ religionis heremiticæ genus: neq enim filii carnales ipsius ionadab aut ab eis geniti sed solum monachi in hac religiōe heremitica eis succedētes steterūt in cōspectu dei cunctis diebus: quāuis carnalis stirps rechabitag perdurauerit usq ad ruinā ciuitatis hierusalē a tyto & uespasiano patratā. Nā dū beatus iacobū alpheī qui pauloante ruinam pdictæ ciuitatis decessit: iudæi i dicta urbe lapidibus obruerent: sacerdos quidā ex hiis rechabitis nitebatur eū a morte eruere: qm apostolus iacobus uinū nūq bibit: & alias abstinentias grādes similes rechabitag obseruantis secutus fuit.

¶ Explicit liber quartus de institutione & peculiaribus gestis religiosorum carmelitarum. Incipit præfatio i quintum librum. Actor.

Liber iste quintus agit totus de tempore in quo pfectores huius religionis primo baptizati fuerūt. Et de uiris q eos baptizauerūt: & qliter eos ad noticiā incarnati uerbi perduxerunt. Habet autem hic liber capitula octo. ¶ Capitulū primū q licet ex pfecto-ribus huius religiōis aliq fuerit olim iudæi & alii cristiani: hoc tamen nō derogat hu-

sus religionis idemplitati & unitati. ¶ Capitulum secundum q̄ sanctus iohannes baptista fuit eximius huius religionis cultor: & in mōastica uita heremitica p̄fectissimus propheta helyæ imitator. ¶ Capitulum tertium q̄ beatus iohannes baptista p̄fessores huius religionis prius baptizauit: & eis christum nō solū uerturū p̄phetauit: sed p̄sentē demonstrauit: eosq; baptismo xp̄i baptizādos p̄dixit. ¶ Capitulum q̄rtū q̄ tēpore ip̄erii tiberii p̄fessores huius religionis iudæos diuersaq; nationū ad eā traxerūt: & māsionē ī hierusalē habuerūt. ¶ Capitulum quintū q̄ durāte lege ueteri: p̄fessores huius religionis annis singulis ī hierusalē tribus uicibus cōuēire cōsueuerāt: & ī anno ī quo xp̄s ascendit ī ccelū: ipsi oēs p̄pe domos apostolorū ī mōte syon manebant. ¶ Capitulum sextū: q̄ p̄fessores huius religionis ad domū apostolorū ī die p̄thecostes accesserūt: & pleriq; eorū ab apostolis tunc baptizati fuerūt. ¶ Capitulum septimū q̄liter residui p̄fessores huius religionis ad uerā fidē baptisimi christi p̄uenerunt: & eos apostoli postmodū baptizauerunt. ¶ Capitulum octauum q̄ religio si p̄dicti per apostolos ī doctrina euāgelii & ī allegoriis legis ueteris eruditi: p̄dicauerunt per fœnicem & palestīnam fidem christi.

¶ Incipit liber quintus de īstitutiōe & peculiaribus gestis religiosorū carmelitay

¶ Capitulum primū q̄ licet ex p̄fessoribus huius religionis aliqui olim fuerūt iudæi & alii postea christiāi: hō tñ nō derogat huius religionis idēptitati & unitati. iohannes. xliii. episcopus hierosolymitanus ī libro de īstitutiōe primorū mōachorū ī lege ueteri exortorū & ī noua perseuerantium.

Ntuentes quidā uiri monachos mōtis carmeli nūc inhabitantes esse xp̄ianos putauerunt ut asseris dilecte caprasī eos nō esse eiusdē religionis cū illis monachis qui olim per sanctū dei helyam p̄phetā fuerūt ī eodē monte īstituti: p̄ eo q̄ illi nō fuerūt christiani sed iudæi. Quā autē erronea istorū uiroorū opinio a ueritate demet ex sequentibus manifestū tibi fiet. Antiqui nāq; huius montis monachi & si nō nomine: tamē recta fide fuerunt ueri christiani sicut sunt monachi moderni. Quoniā illi firmā fidē ī xp̄m habuerūt: a quo & animarū salutē sperauerunt: pro qua cōsequēda mūdū reliquerūt & corpora ac animas suas deo optulerūt: de q̄bus ait apostolus. Circuierūt ī meloris & ī pellibus caprinis: egētes: angustīati afflictī: q̄bus dignus nō erat mūdus. In solitudinib; errātes ī mōtibus: & ī spelūcis & ī cauernis terræ. Et hii omnes testīmōio fidei p̄bati fuerūt: Si ergo teste apostolo illi fuerunt p̄bati testimonio si dei: quis nō uideat q̄ ipsi nō perfidī quales sunt moderni iudæi: sed ueri fuerūt orthodoxi. Quorum tēpore si domūs ur̄ iesus christus quē cupiebāt uidere & audire uenisset ī hunc mūdū sicut ī n̄ris uenit tēporibus: nō minus sancti fuissent illi nō solū fide sed noīe christiani: eius doctrinam & sacramenta suscipiēdo sicut eorū successores. De illis saluator ur̄ suis loquēs discipulis ait. Amē dico uobis quia multi p̄phetæ & iusti cupierūt uidere quæ uidetis & nō uiderūt: & audire quæ auditis & nō audierūt. Sed quāuis sacramenta gratiæ quæ nos hīs diebus uidemus ī remissionē peccatorū a christo iesu īstituta: illi nō uiderunt: & licet dogmata & miracula quæ ad salutem animarū & cōfirmationē fidei diebus ur̄is audiuius a dño iesu dicta & facta illi nō audierunt: hæc tamen oīa suis successoribus uaticinari fuerunt. Quēadmodū ait petrus apostolus. Omnes p̄phetæ & samuel & deinceps qui locuti sunt: annunciauērūt dies istos. Quāobrem nō est existimandū successores illoz ad regionē illorum seu eorum ideo nō p̄tinere: quia sunt christiani: sed multo magis esset arbitrandum ipsos successores nihil religionis illoz attinere si christianitatis ritum ad aiā salutē consequendam nō suscipissent: sicut eis illi p̄phetæ uaticinati fuerunt. Teste enim beato petro apostolo. De animarū salute exquisierunt atq; scrutati sunt prophetæ: q̄ de futura ī nobis gratia p̄phetauerūt: scrutantes quod uel quale tempus significaret eis sp̄itus christi: p̄nunciāns eas quæ ī xp̄o sunt passiōes & posteriores glorias. Quibus reuelatum est quia nō sibi ipsis nobis autē ministrabant ea quæ nunc nunciata sunt nobis.

¶ Capitulum secundum q̄ sanctus iohannes baptista fuit eximius huius religionis cultor: & ī monastica uita heremitica p̄fectissimus helyæ imitator.

Successores igitur illorum sanctorū p̄phetarū monachi filii p̄phetarū qui sicut dictū est ī heremo montis carmeli & ī solitudinibus prope fluentia iordanis ac ī aliis desertis & ī urbibus terræ promissionis habitabant ab ipsis prophetis incnctāter traditū ut p̄mittitur tenebant xp̄m pro humani generis redēptione incarnandū: moriturū

c i i i

& gl'ose resurrectione que ex totis eorū præcordiis desiderabant & sperabāt uenturum: quos si-
cut deus per helyam & cæteros eiusdem propositi prophetas instituere de aduentu christi futu-
ro dignatus fuit: ita etiam ut de præsentia christi in mundo per eius præcursores eos doceret
disposuit q̄ dictus præcurfor sic ante iesum christum in spiritu helyæ & uirtute præcederet:
ut iam in sua præsentia monasticam eorum uitam heremiticam ab helya propheta institutam
assinueret. Quod nec lucas euangelista siluit de ipso præcurfore dicens. Puer autem crescebat
& confortabatur spiritu: & erat i desertis. Notādū āt ait lucas i desertis: q̄a iohannes tā in desertis
solitudinis iordanis sicut filii prophetarum q̄ i desertis montium latuit sicut helyas & helyzeus.

¶ Iacobus de uictriaco libro primo historiarum orientis & occidētis. ca. liii.

¶ In solitudinibus autem iordanis beatus iohannes baptista fugiens hominū turbas: ut liberius
uacaret deo: ab annis puerilibus deliquit.

¶ Iohannes. xliiii. episcopus. hierosolymitanus ubi supra

¶ Hinc illinc processerunt uiri helyas & helyzeus & iohannes elyzabeth: q̄ pellicis tunicis & ca-
prinis induti: inopes atq; egentes angustis & doloribus afflicti in solitudinibus errabant inter
alta & condensa montium: in uia ruppiū speluncag; horrenda fouearum uadosa. Quog; cōuer-
sationem dignus orbis terrarum nō erat

¶ Ambrosius in epistola ad uercellenſes capitulo decimoquarto.

¶ Cum ergo uenit sacra plenitudo temporis: fuit ad dictos monachos in desertis missus homo
Illic a deo: cui nomē erat iohānes: scilicet baptista: monasticæ uitæ heremiticæ ab helya institu-
tæ cultor eximius. Ambo enim tam helyas q̄ iohannes fuerunt indumentis hispidis induti. lu-
xucasti: uictu frugi: conuersatione solitarii: & deserta iugiter secuti: Fuerūt etiam electi per deū
præcursores christi. Iohānes quidē aduentus primi: helyas uero ultimi: dicente dño. Helyas qdē
uenturus est & restituet oīa. Dico aut uobis quia helyas iam uenit & non cognouerunt eū sed
fecerunt inest quodcūq; uoluerunt. Tunc intellexerunt discipuli q̄a de iohanne baptista dixisset
eis. Et propterea sacerdotes & leuite ab hierosolymis per iudæos ad iohāne missi: intuentes eum
in oībus cōuersatiōem mōasticæ uitæ helyæ præcipue sequi: quærebāt ab eo si ipse erat helyas
Q̄m̄ sicut angelus gabriel de eo p̄dixerat: uenit in spiritu & uirtute helyæ: ad exēplū cuius do-
mo sui p̄ris & terrenis opibus derelictis conuersatus fuit iugiter in desertis. Et ad instar illius ui-
num & ciceram nō bibens: habuit ad imitationem eius uestimentum de pilis camelorum & zo-
nam pelliceam circa lumbos suos: ut testat matheus euangelista.

¶ Crisostomus in commentario sup Matheum. ome. x.

¶ Neq; hæc supfluit effiauit euāgelista dicere de scola iohānis Erat. n. mirabile & padoxū. i. ino-
pinabile in humano corpore tantā paciētiā uidere: qd utiq; & iudæos magis attrahebat magnū
helyam in xpo uidētes: & ad beati illius memoriā ex hiis q̄ uidebant tunc missos.

¶ Iohannes. xliiii. episcopus hierosolymitanus ubi supra.

¶ Ideo christus sciens iohannem expressam monasticæ uitæ prophetæ helyæ ymaginē gerere: di-
xit de eo turbis. Si uultis accipe ipse est helyas.

¶ Hieronymus in commentario super Matheum.

¶ Iohannes helyas dī: non scdm̄ stultos phariseos & quosdā hereticos: q̄ reuerſionē aīarum intro-
ducūt. Sed quia iuxta aliud testimoniū euangelii uenerit in spiritu & uirtute helyæ: & eandem
spiritus sc̄i uel grām habuerit uel mensuram. Sed & uitæ austeritas rigorq; mentis helyæ & iohā-
nis pares sunt: uterq; in heremo: uterq; zona pellicea cingebantur.

¶ Capitulum tertium q̄ beatus iohānes baptista p̄fessores huius religionis primo baptizauit &
eis christam non solum uenturum prophetauit: sed præsentem demonstrauit eorq; baptismo xpi
baptizādos prædixit. Iohannes. xliiii. episcopus hierosolymitanus ubi supra

Iohannes uenit i testimoniū: ut testimoniū phiberet de lumine ut oēs crederent p̄ il-
lum: p̄iuit enī ante faciē dñi parare. Anno siqdē q̄ntodecimo imp̄i tiberii cæsaris fa-
ctū fuit uerbū dñi sup iohannē habitantē in deserto apud fluētā iordanis ubi p̄dicti
religiosi filii p̄phetag; manebāt Et uenit in oēm regionē iordanis prædicans baptis-
mū p̄nitētiæ i remissione p̄ccōg;. Tūc sicut testant euāgelistæ exibat ad eū hierosolyma: & oīs iu-
dæa & oīs regio circa iordanē & baptizabant ab eo i iordane cōfiteſtes p̄ctā suā. Propter qd̄ reli-
giosi filii p̄phetarū mōtis carmeli & alii i tabernaculis p̄pe fluētā iordanis & i cæteris heremis

terræ promissionis habitantes: fuerunt tunc a sancto iohanne duce eorum sicut & cæteri de populo baptizati. Præparabantur autem ipsi per hoc ad unigenitum dei filium digne cognoscendum: qui tunc inter homines ignotus conuersabatur: sicut ipse baptista palam reuelauit tunc in deis dicens. Medius uestrum stetit quem uos nescitis. Ipse est qui post me uenturus est & ante me factus est: cuius non sum dignus ut solua corrigiam calciameti eius. Cum ergo prædicti religiosi uoce præconis intellexissent unigenitum dei filium esse in mundo præsentem quem ex totis eorum præcordiis cupiebant uidere: & a cæteris hominibus discernere: proposuerunt baptistæ inseparabiliter assistere: scientes in eius baptismo dei filium manifestandum sicut ipse baptista testabatur dicens: ut manifestetur in israel propterea ueni ego in aqua baptizans. Quædam autem iesum absentem iohannes eis euangelizauerat: ita postmodum ipsum præsentem eis manifestauit. Venit enim iesus a galilea in iordanem ad iohannem ut baptizaretur ab eo. Videns autem iohannes iesum uenientem ad se: indice eum omnibus prodens ait. Ecce agnus dei ecce qui tollit peccata mundi. Hic est de quo dixi. Post me uenit uir qui ante me factus est: quia prior me erat. Ut autem hæc præcursoris testimonium credibilius redderetur: baptizato iesu a iohanne: confestim aperti sunt coeli: & descendit spiritus sanctus corporali specie in ipsum tanquam digitum quondam fidei omnibus demonstraret hunc esse illum qui eis a iohanne in baptismo manifestandus prædicabatur. Denique hunc super quem columba mansit uerum esse dei filium uox patris de coelo tunc facta eos etiam docuit dicens. Hic est filius meus dilectus in quo mihi complacui. Quæ obrem baptista testimonium iterum perhibens christo: extollebat eius baptismum dicens. Vidi spiritum descendantem quasi columba de coelo & manentem super eum & ego nesciebam eum: sed qui misit me baptizare in aqua: ille mihi dixit. Super quem uideris spiritum descendantem & manentem super eum: hic est qui baptizat in spiritu sancto: Ne itaque prædicti religiosi spem salutis ponerent in præcursoris baptismo: ipse perfectiori baptismo scilicet christi eos fore baptizandos prophetauerat dicens eis. Ego baptizauis uos in aqua: ille uero scilicet christus baptizabit uos spiritu sancto & igne. Quam ut iohannes testatur euangelista iesus non baptizaret sed discipuli eius. Verum quod ille dicitur præcipue rem aliquam facere cuius auctoritate & nomine eam alius facit. Et quia apostoli post acceptum spiritum sanctum baptizabant homines in nomine domini iesu sicut beatus lucas testatur: & sub inuocatione huius nominis descendeat super baptizatos spiritus sanctus in specie ignis uisibilis. Ideo dixit iohannes religiosi prædictis. Ille scilicet spiritus baptizabit uos spiritu sancto & igne. Iminebat autem per hoc eis quo tempore essent ipsi baptismum christi baptizandi: quia scilicet tunc apostoli baptismum conferrent in nomine iesu christi & spiritum sanctum in specie ignis uisibilis acciperet illi qui ab eis baptizarentur sub inuocatione nominis christi. Quod ante christi resurrectionem & gloriosam eius in celos ascensionem factum non fuisse: iohannes euangelista euidenter testatur: dicens. Nondum erat spiritus datus: quia iesus nondum erat glorificatus.

¶ Capitulum quartum quod tempore imperii tiberii professores huius religionis iudeos diuersarum nationum ad eam traxerunt. & mansionem in hierusalem habuerunt.

Temporibus ante baptismum iohannis præcedentibus: gens iudeorum a diuersis gentibus & regibus multas perpessa fuerat captiuitates & dispersa in diuersas gentium nationes. Maxime autem ab anthioco epiphane rege syriæ durissimas sustinuerat in lege persecutiones. Sicut namque refert sacra libri machabeorum historia: anthiochus ad tantum iudeos deduxit opprobrium: ut legem dei obseruare uolentibus: mortis infligeret tormentum. quisque enim cogebatur ydolis offerre sacrificium: uel necis pati supplicium. Propter quod multos promiscui sexus de populo iudeorum oppressiones has & abhominaciones ferre non ualentes: oportuit propriam patriam relinquere: & in aliis diuersis mundi regionibus dispersos habitare. Qui in dispersione genuerunt filios loquentes ydiomata & linguas gentium illarum regionum in quibus nascebantur & educabantur. Ex hiis autem iudeis natis in regionibus illis: multi deuotione terræ promissionis tracti: tempore imperii tiberii cæsaris ad terram illam cum in pacis teneretur tranquillitate remeantes: studebant religiose illic uiuere: copulantes se prædictis religiosi habitantibus in terræ promissionis urbibus: & præsertim illis qui manebant in hierusalem. Quorum memoratus fuit beatus lucas in actibus apostolorum: dicens. Erant autem in hierusalem habitantes iudei uiri religiosi ex omni natione quæ sub coelo est.

c. iiii

Habebant siquidem prædicti religiosi tunc mansionem maxime in hierusalem: quia cum esset ciuitas insignis & metropolis iudæorū in qua cultus diuinus præcipue uigebat: reperiabant in ea plures deuotos iudæos: qui se ad eorum religionem conuertebant. Quos postquam prædicti religiosi in rudimentis disciplinæ propheticæ & monasticæ uitæ heremiticæ erudierant: ad heremos transferebant.

¶ Capitulum quintum q̄ durante lege ueteri professores huius religionis annis singulis in hierusalem tribus uicibus conuenire solebant: & q̄ in anno quo christus ascendit in coelum: ipsi oēs prope domum apostolorum in monte syon manebant.

P Ræceperat autem in lege ueteri deus tres festiuitates peculiare: scilicet Pasce Penthecostes & scenophegiæ debet per iudæos solemniter celebrari. Quas iudæis alibi celebrare non licebat: quam in loco quem elegerat deus nomini suo: sicut mandauerat moyses in deuteronomio. Et sicut ex libro paralipomenō docemur templum quod erat in hierusalē constructum: fuit locus ille quem deus elegit nomini suo. In quo. loco annu- tim tribus uicibus scilicet in prædictis festiuitatibus omnes masculi plebis iudaicæ debebant ex præcepto legis in conspectu domini apparere. Quāobrem religiosi uiri filii prophetarum heremitæ montis carmeli & alii iuxta fluentia iordanis & in cæteris heremis & suburbanis ciuitatum terræ promissionis habitantes: ne præcepta legis transgredirentur: annis singulis in hierusalem ibi uenire consueuerant: ut iuxta legis præceptum tres festiuitates peculiare pasce pēthe costes scenophegiæ illic celebrarent. Et ob hoc quā maxime mansionem religiosorum filiorum prophetarum habebant in hierusalem: ut in dictis festiuitatibus conuenirent ad eam. Anno ergo in quo christus iesus ascendit ad coelum: omnes prædicti religiosi mox post eius ascensionem in hierusalem conuenerunt: ut ibi instans festum penthecostes celebrarent. Habebant autem tunc in hierusalem apostoli domini nostri iesu christi prope mansionem dictorum religiosorum: scilicet in cenaculo grandi & strato: in quo christus in die coenæ fecit sibi parari pascha: ubi sacramentum eucaristiæ instituit: & corpus suū sub speciebus panis sumendum: discipulis tradidit: eosq; sacerdotes ordinauit. Quod coenaculum erat in monte syon: in parte illius montis quæ dicitur mello: ubi olim erat palacium quod rex dauid sibi construxerat. Et ita prædicti religiosi fuerunt habitationi apostolorum tunc uicini.

¶ Capitulum. vi. q̄ professores huius religionis ad domum apostolorum in die penthecostes accesserunt: & pleriq; eorum ab apostolis tunc fuerunt baptizati.

I N die itaq; penthecostes sicut beatus lucas refert: factus fuit de coelo repente sonus tamquā uenientis spiritus uehementis: & repleuit totam domum illius coenaculi ubi erant apostoli christi & discipuli sedentes. Et apparuerunt illis dispersitæ linguæ tanquā ignis seditq; supra singulos eorum. Repleti sunt omnes spiritu sancto & ceperunt loqui uariis linguis prout spūs sc̄us dabat eloqui illis. Religiosi autem præfati in monte syon nō multum remote a prædicto coenaculo ut præmittitur habitantes: obstupuerunt audientes prædictum sonum insolitum resonare in coenaculo apostolorum. Et scire cupientes quidnam hoc esset: ad illud coenaculum apostolorum accesserunt. Qui cum illic peruenissent: stupebant omnes & mirabantur: quoniam non solum illi ex religiosi qui in terra promissionis: sed etiam omnes illi ex eis qui extra dictam terram in diuersis regionibus fuerant nati: audiebant apostolos linguis suarum regionum loquentes & deum magnificantes. Et propterea religiosi magis stupebant scientes apostolos galileos qui nunquā extiterant in eorum regionibus: neq; a quoq; homine docti fuerunt loqui eorum linguis seu ydiomatibus. Alii autem ex iudæis qui superuenerunt audientes apostolos loqui diuersis linguis: & eos minime intelligentes: irridebant dicentes eos esse ebrios. Beatus uero petrus apostolus cernens religiosos & quosdam alios ex superuenientibus esse scientes: incepit detrahentibus obuiare. ostendens apostolos non esse ebrios: & probas per scripturas prophetarum eos spiritu sancto repletos. Euangelizauit quoq; religiosi iesum a mortuis surrexisse & ipsum esse deum qui apostolis spiritum sanctum effudit: exortans ut a pra-

ua generatione iudeorum segregarentur. Auditis ergo sermonibus petri: religiosi compuncti sunt corde: & dixerunt ad petrum & ceterum apostolorum: Quid faciemus uiri fratres. Ad quos petrus. Penitentia agite: & baptizetur unusquisque uerum in nomine domini nostri iesu christi in remissionem peccatorum: & accipietis donum spiritus sancti. Aliisque pluribus uerbis exhortatus est petrus eos. Multi ergo ex predictis religiosi uidentes quod illi quos apostoli baptizabant in nomine iesu christi recipiebant in specie ignis uisibilis spiritum sanctum: recordati fuerunt aduenisse tempus de quo dux eorum beatus iohannes baptista christum prophetans eis prädixerat. Ille scilicet christus baptizabit uos in igne & spiritu sancto. Quamobrem acceperunt sermones apostoli petri & baptizati sunt ipsa die in christo: recipientes in signo ignis uisibilis spiritum sanctum.

¶ Capitulum septimum qualiter residui professores huius religionis ad ueram fidem baptismi christi perueniunt: & eos apostoli postmodum baptizauerunt.

Altera autem die cum illi ex predictis religiosi qui nondum erant ab apostolis baptizati: essent causa orandi in templo cum reliquis de populo ad horam orationis nonam suppliciter a domino deo postulabant ut per signum eis ostenderet si aduenisset tempus de quo dux eorum iohannes baptista eis prädixerat: quod christus iesus spiritu sancto & igne baptizaret. Titubabant enim de hoc nonnulli eorum qui non uiderant neque audierant christum iesum manibus suis quemque baptizasse: ipsi cum iohannis uaticinium non perfecte intelligentes sperabant: & sicut iohannes suis manibus eos baptizauerat: ita christus propriis manibus eos baptizaret. Exaudiuit autem tunc deus orationem eorum: & ad rectum intellectum uaticinii iohannis eos perduxit. Contigit eum eadem hora sancto instigante spiritu apostolos christi petrum & iohannem ascendere in templum: & ad portam templi quae dicebatur speciosa: obuium habere hominem quendam annorum amplius quadraginta ex utero matris claudum: rogantes eum pro elemosyna: quem intuens petrus cum iohanne dixit. In nomine iesu christi nazareni surge & ambula. Et apprehensa manu eius dextera leuauit eum. Qui protinus exiliens ambulauit & intrauit cum illis in templum laudans deum. Videntes autem predicti religiosi & omnis populus eum in templo ambulante & laudante deum: & cognoscentes quod ipse erat qui ad elemosynam sedebat ad speciosam templi portam: repleti sunt stupore & extasi: in eo quod contigerat illi. Et cum uiderent petrum & iohannem in porticu quae appellabatur salomonis: cucurrerunt omnes ad eos. Quibus petrus praedicauit iesum quem populus per ignorantiam interfecerat a mortuis resurrexisse in fide cuius & nomine & non in propria petri uirtute claudus curatus fuerat: propter quod petrus eis dicebat. Nomen christi & fides quae per eum est dedit illi integram sanitatem in conspectu omnium nostrum. Exortabatur quoque eos petrus quod poeniterent & conuerterentur ad fidem christi ut deleterentur eorum peccata: probans per scripturas prophetarum fidem christi & doctrinam esse ab eis suscipiendam: & omnes eos renuentes fore ex terminandos. Ut autem uehementius religiosos attraheret cognominans eos proprio titulo quem a prophetis traxerant dixit eis. Vos estis filii prophetarum & testamenti quod disposuit ad patres uestros dicens ad abraham. In semine tuo benedicentur omnes familiae terrae. Vobis primum deus suscitans filium suum misit eum benedicientem uobis: ut conuertat se unusquisque a nequitia sua. Igitur religiosi praefati uiso miraculo claudi: & audito sermone petri: intellexerunt quod sicut christus suo nomine per petrum inuocato dederat integram sanitatem claudum: ita illos baptizabat in igne & spiritu sancto: super quos apostoli effuderunt aquam nomen eius in uocando. Huic ergo perpenderunt quod ideo iohannes baptista dixerat eis prophetice. Ille uos baptizabit spiritu sancto & igne: quia super uos apostoli aquam effundendo inuocabant nomen iesu christi: illos baptizabat tribuens eius spiritum sanctum in specie ignis de caelo missi. Quamobrem crediderunt perfecte in iesum quique milia hominum: qui postmodum ab apostolis baptizati: receperunt in signo ignis uisibilis spiritum sanctum.

¶ Capitulum octauum quod religiosi praedicti per apostolos in doctrina euangelii in allegoriis legis ueteris eruditi: praedicauerunt per foenicem & palestynam fidem christi.

Rant aut persequentes in doctrina apostolorum in comunione fractionis panis: quotidie quoque perdurantes in orationibus unanimiter in templo cum exultatione & simplicitate cordis collaudantes deum. Quibus omne spatium diei in studioque exercitiis & eruditione sacri euangelii ducebatur. Habebant quoque tractatus sacrorum uoluminum leges patrum in allegoricam intelligentiam deducentes. Quoniam in omni lex uetus eis uidebatur animali esse similis: eo quod extrinsece nihil ut corpus habeat ipsam litteram & ea quae secundum litteram designant. Intrinseca uero ut littera tamquam anima lateat cuiusdam profundi diuinique misterii sensus inuisibilis & spiritalis. Quem illi ab apostolis edocti sublimius & nobiliter uelut per speculum inspicientes: & ex ipsis litterarum nominibus admirandas quasdam species intelligentiae concipientes diuina & profundiore sapientia sacrorum uoluminum tamquam copiosis dapibus imbuebant. Denique eorum multi ea quae ab apostolis hauserant: ceteris effundentes fidem christi per foenicem & palestynam praedicarent dilatantes dogma fidei & moribus uitae ac monasticae conuersationem ecclesiam dei insignissimam demonstrantes.

¶ Ex cronica romanorum.

¶ Fuit tempore praedicationis christi quod Fratres de monte carmeli in hierusalem accesserunt. Et quidam illorum anno septimo a passione domini regnante romano imperio usque ad tempus tyti & uaspsiani imperatorum apud hierusalem in perta aurea religiosae confederunt. Et tempore beati petri anthiochiae cathedrati: ipsi in circūquaque regione adiacente diuersis locis catholicae pro fide insistebant.

¶ Iosephus antiocheus in speculo perfectae miliciae primitiae ecclesiae. ca. xii.

¶ Perfectorum militum christi apostolorum coadiutores surrexerunt strenuissimi uiri solitarii contemplationisque debiti sanctae prophetae helyae & helyzei sequaces. Qui de monte carmeli descendentes per galileam samariam & iudaeam fidem christi constantissime sparserunt. Quique in uirginis mariae honore in montis carmeli declino fabricantes oratorium saluatoris matri specialissime seruerunt.

¶ Explicit liber quintus de institutione & peculiaribus gestis religiosorum carmelitarum.

¶ Incipit praefatio in sextum librum Actor.

Liber iste sextus agit totus de titulis quibus professores huius religionis decorantur. specialiter uero docet cur praedicti professores fratres beatae mariae specialiter appellentur. Habet autem liber iste capitula octo. ¶ Capitulum primum quod helyae & eius discipulis fuit figurate reuelatum uirginem mariam fore mundam nascituram absque sordibus peccatorum. ¶ Capitulum secundum quod ueteribus professoribus huius religionis tempus significatum fuit in quo beata maria nasci debuit. ¶ Capitulum tertium quod religiosis carmelitis fuit praestitum beatam mariam esse uirginitatem seruaturam exemplo eorum. ¶ Capitulum quartum quod antiqui carmelitae pro incarnatione filii dei orauerunt: & in suis orationibus exauditi fuerunt. ¶ Capitulum quintum qua ratione professores huius religionis fratres beatae mariae uirginis appellabantur: & quare huic uirgini specialiter famulantur. ¶ Capitulum sextum quod huius religionis professores in lege ueteri fuerunt & prophetae & filii prophetarum & carmelitae appellati: & cur fuerunt ita cognominati. ¶ Capitulum septimum quod sub lege euangelii professores huius religionis fuerunt & religiosi & fratres beatae mariae uirginis & monachi & heremitae & anachoritae nuncupati: & qualiter huius titulis fuerunt decorati. ¶ Capitulum octauum de illis titulis quibus professores huius ordinis nunc designantur: & qualiter aliis antiquis titulis modo non denoiantur.

¶ Explicit praefatio. Incipit liber sextus de institutione & peculiaribus gestis monachorum carmelitarum. ¶ Capitulum primum quod helyae & eius discipulis fuit figurate reuelatum uirginem mariam fore mundam nascituram absque sordibus peccatorum. Ioannes quadragintaquatuor episcopus hierosolymitanus in libro de institutione primorum monachorum in lege ueteri exortorum & in noua perseverantium.

Postquam autem professores huius religionis fuerunt per apostolos baptizati: & in sacri euangelii eloquiis eruditi: intellexerunt plene illud misterium esse impletum quod per deum fuerat propheta helyae in monte carmeli reuelatum. Legimus quidem in libro regum quod helyas ascendit ad montem carmeli: & prius in terram posuit faciem suam & genua sua & dixit

est ad puerū suū. Ascende & prospice contra mare. Qui cum ascēdisset & cōtēplatus esset: ait. Non est quicq̃. Et rursū ait illi. Reuertere septem uicibus: In septima autē uice ecce nubecula parua quasi uestigium hominis ascendebat de mari in carmelum: Ab eo autē loco carmeli montis unde puer ascendebat usq̃ ad summitatem montis unde poterat mare prospici: erant decem gradus. Quos cum puer semel ascendens prospexisset contra mare: Mandauit sibi helyas sicut est dictū ut iterum aliis septē uicibus p̃ eosdem gradus reuertens: contra mare prospiceret. Et in septima uice reuersionis: uidit puer nubeculā illā quasi uestigiū hoīs de mari ascendente in carmelū. Et dixit ei helyas. Ascēde & dic achab. Iunge currū tuū & descēde ne occupet te pluuia. Cūq̃ se uerterent huc atq̃ illuc: ecce coeli cōtenebrati sunt: & nubes & uētus: & facta est pluuia grandis. Quid autē sacramenti rerum futurarū prāter historiā uisio illa intrinsecus contineret: & q̃ iugis misterii deus helyæ tūc statī p̃no p̃ eam portam tenderet dignatus fuit helyas apire non palam hoīb̃: sed secretius consortibus. A quibus traditum tenemus deū sub figurata uisione reuelasse tūc helyæ quatuor magna misteria quæ p̃ ordinem explicabo. Primo q̃ quādā infantula uastaret quæ ex utero matris suæ ab omni peccato munda egrederetur. Scđo tempore in quo hoc adimpleretur. Tertio q̃ hæc infantula uirginitatem perpetuam ad exemplum hely amplexaretur. Quarto q̃ deus iungens naturam suam humanā: de uirgine illa homo nasceretur. Per hoc namq̃ q̃ ille puer helyæ uidit de mari nubeculā paruam oriri: reuelauit deus helyæ q̃ quādā infantula scilicet beata maria: per illam nubeculam significata: & instar illius nubeculæ per humilitatē parua nasceret de humana natura peccatrice designata per mare. Quæ infantula iam in suo ortu esset munda ab oī peccatoꝝ sordē quēadmodum nubecula illa fuit de mari amaro sine tñ aliqua amaritudine. Licet nāq̃ nubecula illa esset originatē eiuſdem naturæ cum mari alterius: tñ fuit qualitatis alteriusq̃ pprietatis. Mare quippe ponderosum est & amarū: sed nubecula illa leuis fuit & dulcis. Sic quāuis ī quolibet alio hoīe natura humana instar maris: sic in sua origine ita amaritudine peccatoꝝ & uicioꝝ pondere p̃ſa ut fateri cogat iniquitates meæ sup̃gressæ sunt caput meū: & sicut onus graue grauante sunt sup̃ me. Beata tamen maria de hoc mari idest natura humana aliter fuit orta. Quæ in suo ortu non fuit onerata amaritudine delictōꝝ: sed instar illius nubeculæ fuit leuis per immunitatem peccatorum: & dulcis per plenitudinem carismatum. Ipsa enim in suo ortu fuit nubes illa de qua per moysen figurate est scriptum: Ecce gloria domini apparuit in nube.

¶ Capitulū secundum q̃ ueteribus professoribus huius religionis tempus significatum fuit in quo beata maria nasci debuit.

Significauit autē deus helyæ in prædicta uisione quo tpe nubecula illa: scilicet beata maria uideret a discipulis helyæ de mari. i. de amara & uitiosa natura hūana oriri & ascēdere: Nā ostensum fuit in eadē uisione q̃ nullus eorū uideret eā ascendere: anteq̃ ipse semel per decem gradus ascendens contra mare p̃spiceret: & iteq̃ aliis septem uicibus ad eorū gradus ad contemplantum contra mare rediret. Dixit enim helyas ad puerum suū. Ascende & prospice contra mare. Qui cū ascēdisset & cōtēplatus fuisset: ait. Non ē quicq̃. Quero ergo quid fuit puerū helyæ semel p̃ decem gradus ascendere ad prospiciendum contra mare & tūc ei nil appareretur? Certe hoc nihil aliud fuit: nisi q̃ puer: idest cætus discipulorum helyæ contēplando ascendit per illas decem generationes humanas a beato luca in geneologia christi positas quæ fuerunt ante diluuiū ab adam usq̃ ad noe in prima mundi ætate. Et per eas discurrendo totum tempus quod fuit a noe usq̃ ad adam: puer prospexit si forte eo tempore nubecula idest infantula aliqua esset nata contra mare idest contra solitam amaritudinem in uitiosa propagine naturæ humanæ. Et quia nubecula illa non fuit a puero uisa nasci in illa prima ætate mundi: ideo puer dicit Non est quicquam. Precepto tamen helyæ rediit iterū puer septies per decem gradus ad prospiciendū contra mare. Et rursū inquit ait illi. Reuertere septē uicibus: & in primis sex uicibus nil sibi apparuit. Hoc autem scilicet q̃ puer iterum idest cætus discipulorum helyæ sexies per decem gradus rediens nil uidit: denotat eum ulterius per alias sex ætates generationum humanarū contemplantum ascendisse quam beatus lucas in geneologia christi texit a sem filio noe usq̃ ad iamne filium ioseph. Quæ generationū ætas priā incipiens a sem filio noe: terminata fuit in thare filio nachor. Secunda uero ætas incipiens ab

abraham filio thare: terminata fuit in salmon filio naalon. Tertia autem ætas incipiens a booz filio salmon: terminata fuit in iona filio elyachim. Quarta uero ætas incipiens a ioseph filio iona: terminata fuit in elmadan filio her. Quinta autem ætas incipiens a chosan filio elmadan: terminata fuit in ioseph filio iuda. Sexta uero ætas incipiens a semei filio ioseph: terminata fuit in iamne filio alterius ioseph. Per has quidem sex ætates generationum a beato luca in genealogia christi positarum ascendit puer idest coetus discipulorum helyæ discurrendo totum tempus quod fuit a iamne usque ad sem & contemplando si forte eo tempore nubecula idest infans tula illa esset nata. Et quia in toto illo tempore nata non fuit: ideo tunc discipulis helyæ minime apparent. In septima autem reuersionis uice: nubecula eis apparuit: quia in tempore comprehenso infra septimam illarum generationum ætatem: beata maria nata a discipulis & uisa fuit helyæ. Unde una inquit uice: ecce nubecula parua quasi uestigium hominis ascendeat de mari. Prædictus namque iamne in quo sexta illarum generationum ætas terminatur: genuit filium nomine melchi: in quo incepit harum generationum ætas septima. Hic autem melchi genuit leui: & iste leui duos habuit filios: unum qui a beato luca appellatur mathat: sed ab illo dicitur melchi nomen aui sui retinens: & alium qui uocatus fuit panthera. Iste uero panthera genuit filium nomine barpanchera. Et hic barpanchera genuit filium nomine ioachim: qui ex anna uxore sua genuit beatam mariam. Et ita in una reuersionis uice hoc est in una generationum ætate quæ fuit una ab illa in qua homines per dei præceptum reuersi fuerunt post diluuium ad multiplicandum genus humanum nata fuit beata maria scilicet in medio illius ætatis septimæ. Quæ etiã fuit defuncta antequam prædicta generationum ætas septima esset terminata. Sed priusquam ipsa dei genetrix ab hoc sæculo migraret: fuit in nazareth & in hierusalem & alibi a professoribus huius religionis multoties uisa.

¶ Capitulum tertium quod religiosi carmelitis fuit præostensum beatam mariam seruaturam uirginitatem exemplo suorum.

Venadmodum hæc nubecula scilicet beata maria in septima generationum prædictorum ætate fuit nata: ita etiam in eadem septima ætate fuit a discipulis helyæ uisa in carmelum spiritualiter ascendere. Nam antequam decem generationes ascendissent a melchi: a quo sicut dictum est ætas una incepit fuerunt docti professores huius religionis in hierusalem a summo templi pontifice quod beata maria uirginitatem deo seruare proposuerat ad exemplum helyæ sicut præostensum fuit in prædicta uisione. In una inquit uice ecce nubecula parua scilicet beata maria quasi uestigium hominis descendebat in carmelo. Quæ ideo uisa fuit quasi uestigium hominis ascendere in carmelum: quia in hoc suo spirituali ascensu non foeminam quam imitaretur: sed hominem habuit in exemplum: nunquam nubecula illa ascenderet in carmelum. Ascenderunt utique helyas & puer suus ad montem illum. Ascendit inquit helyas in montem carmeli. Interpretatur autem carmelus scientiam circuncisionis. Ad quam scientiam ille præcipue ascendit: qui ita scit præputium impudiciæ a sua carne & mente circuncidere ut non solum se ab illicito carnalis cogitationis coeno alienum per castitatem reddat: uerum etiam ab omni impudicæ uoluptatis experimento se immunem per uirginitatem custodiat. Propterea quippe data fuit circuncisio in ueteri lege: ut facta in uirili membro: in quo libido solet dominari castitatem mentis & corporis seruandam & pudiciam resisdendam indicaret. Nemo autem unquam ad hanc ascendit circuncisionis scientiam priusquam helyas & puer suus idest coetus filiorum prophetarum discipulorum eius. Ipsi namque primi uirorum se ipsos deo per uirginitatem perpetuam sponte dedicantes castrauerunt prorsus ueneris uoluptatibus suas mentes: & propterea appellati sunt carmelitæ: quod est interpretatum scientes circuncisionem: quia hoc quod circuncisio iudicat: sciuerunt perfecte in se adimplere. Cupientes inquit carnis & mentis impudiciam a se omnino rescindere: elegerunt primi uirorum in uirginitate perpetua sponte uiuere. Primo ergo ascenderunt uere ipsi in montem carmeli idest in altitudinem scientiæ circuncisionis: quia altius cæteris præcedentibus hominibus inchoantes sciuerunt præputium impudiciæ ita poenitus a se circuncidere quod elegerunt primi hominum uirgines permanere.

¶ Hieronymus in epistola ad eustochium de uirginitate seruanda.

¶ Alia fuit in lege ueteri foelicitas Beatus qui habebat semen in syon & domesticos in hierusalem. Et maledicta sterilis quæ non pariebat. Et ut de tipicis taceam: sola erat liberorum

benedictio: quia uacuus erat orbis. Paulatim uero crescente segete: messor immixtus est uirgo helyas: uirgo helyseus uirgines filii prophetarum. Inueniebatur ergo ut diximus in uiris tantum hoc continentiae bonum: & in doloribus iugiter eua pariebat.

¶ Ioannes. xliii. episcopus hierosolymitanus ubi supra.

¶ Ad montem quoque carmeli. i. ad hanc altam circuncisionis scientiam nubecula illa. s. beata maria ideo quasi uestigium hominis ascendebat: quia non foemina sed homo scilicet helyas exemplum ascendendi ei praebebat: quem ipsa imitari satagebat. Nam sicut helyas prius prapucium impudiciae sciuit a sua carne & mente prorsus circuncidere dum primus inter homines studuit uirginitatem perpetuam sponte ichoare: ita postea beata dei genetrix prapucium impudiciae sciuit exemplo helyae a se poenitus circuncidere: dum quasi uestigium hominis illius elegit prima foeminarum propter deum in uirginitate perpetua uiuere.

¶ Beda in omelia supermissus est.

¶ Vere maria gratia erat plena cui diuino munere collatum est: ut prima inter foeminas gloriosissimum deo uirginitatis munus offerret.

¶ Ioannes. xliiii. episcopus hierosolymitanus ubi supra.

¶ Hic est sponsus in ephitalamo sibi ait gratulabundus. Caput tuum ut carmelus ubi per caput intelligitur recte animae mens: quia sicut in corporis membris caput praeminet: ita in uiribus animae mens est dignior: & sicut a capite membra: ita a mente caeterae uires animae reguntur. Carmelus uero cognoscens circuncisionem interpretatur: recte igitur sponsus huic uirgini congratulans ait. Caput tuum idest meus tua o dei genetrix est ut carmelus idest uere cognoscens circuncisionem: quia prima foeminarum per spontaneam uoluntatem & uirginitatem sciuit a te prorsus circuncidere omnem ueneream uoluptatem.

¶ Isidorus libro primo de origine officiorum capitulo decimo septimo.

¶ Foeminarum uirginum caput beata maria est ipsa eorum auctrix. est ipsa mater nostri capitis.

¶ Capitulum quartum. q. antiqui carmelitae pro incarnatione filii dei orauerunt & in suis orationibus exauditi sunt. Ioannes. xliiii. episcopus hierosolymitanus ubi supra.

Indem demonstratum fuit discipulus helyae in eadem uisione quo ordine nascetur dei filius de hac uirgine. Nam mox ut puer helyae scilicet coetus discipulorum eius uidit nubeculam illam de mari quasi uestigium hominis in carmelum ascendere: dixit helyas puero suo. Ascende & dic achab. lunge currum tuum & descende ne occupet te pluuia. Signum quippe expressum imminentis incarnationis filii dei fuit scilicet: q. coetus discipulorum helyae uidit nubeculam & infantulam illam quasi uestigium hominis ascendere per modum praedictum in carmelum: hoc est tantam circuncisionis laeticiam & scientiam: ut seruare uellet continentiam. Vnde cum coetus professorum huius religionis audisset in hierusalem iuenculam illam uouisse deo uirginalem continentiam: confestim perpendit q. aduentus filii dei prope & in ianuis erat. Et quemadmodum helyas praeceperat: ita ascendit tunc coetus discipulorum eius per orationem ad achab qui fraternitas paternitatis interpretatur. Significat enim dei filium: inter quem & genus humanum anteq ipse incarnaretur: erat fraternitas tantum paternitatis: a quo patre fuit dei filius aeternaliter genitus: ab eodem patre fuit creatum humanum genus. Huic dei filius non confunditur patrem suum appellare patrem eorum dicens. Ascendo ad patrem meum & patrem uerum. Sed quia inter genus humanum & dei filium anteq ipse incarnaretur non erat fraternitas maternitatis: quoniam dei filius nondum erat ex matre natus: ideo optans coetus discipulorum helyae ut haec fraternitas inter eos fieret: ascendit per orationem ad achab idest ad dei filium. Et sicut helyas praeceperat: ita suppliciter dei filio dicebat. lunge currum tuum. Currus quidem a currendo est dictus: est enim uehiculum circularis figurae & habilis ad portandum onus. Significat autem diuinam filii dei naturam quae est circularis idest aeterna carens fine. instar carri principio & fine per quam ipse exultauit ut gigas ad currendam uiam: portas ut ait apostolus omnia uerbo uirtutis suae. Dicebat ergo suppliciter tunc sibi puer idest coetus discipulorum helyae. lunge naturae scilicet nostrae currum tuum idest aeternam naturam tuam & descende ad nos ne te occupet idest retardet sed magis prouocet pluuia: scilicet q. descendes sicut pluuia. Decet enim te sicut pluuia in uellus descendere. Quoniam uellus pluuiam in ipsum sine strepitu descendentem accipiendo uel reddendo non rupit

sed integrum seruauit: ita quoque te decet taliter absque strepitu operationis humanæ in nubeculam idest in uirginem mariam placido illapsu descendere & currum tuum idest æternam naturam tuam humanæ naturæ in utero uirginis iungere ut uirgo te deum simul & hominem concipiendo: deinde pariendo non rumpatur: sed integra in sua uirginitate conseruetur. Fuerunt autem exauditi helyæ discipuli in hac supplici eorum deprecatione sicut sequitur in predicta uisione: Cuius inquit se uerterent huc scilicet ad contemplandam in adolescentula spontaneam uirginitatem atque illuc. scilicet ad depræcandam pro descensu filii summam deitatem: ecce cœli contenebrati sunt: & nubes & uentus: & facta est pluuia grandis. Per cœlos honor uirtus & celsitudo filii dei intelligitur cuius aduentum præstolans propheta dicebat. Domine inclina cœlos tuos & descende. Per nubem uirgo maria sicut dictum est designatur: per uentum uero spiritus sanctus asseruatur: quem admodum per prophetam dei. Flabit spiritus eius & fluent aquæ. Ideo cœli & nubes & uentus fuerunt tunc contenebrati: quando uirtus altissimi obumbravit illi uirgini quod dei filius per operationem sancti spiritus iunxit sibi ex carne uirginis illius animatum corpus humanitatis quasi umbraculum suæ diuinæ lucis: quemadmodum gabriel angelus illi uirgini ita prædixerat. Spiritus sanctus superueniet in te: & uirtus altissimi obumbrabit tibi: Ideoque & quod nascetur ex te sanctum uocabitur filius dei. Et tunc facta est pluuia gratiæ grandis: quoniam uerbum caro factum est & habitauit in nobis. & uidimus gloriam eius gloriam quasi unigeniti a patre plenam gratiam & ueritatis: de cuius plenitudine nos omnes accepimus: & gratiam pro gratia ut ait iohannes euangelista.

¶ Capitulum quintum qua ratione professores huius religionis fratres beatæ matris uirginis appellantur: & quare huic uirgini specialiter famulentur.

Recedentes ergo religionis huius professores deum predecessoribus eorum per uisionem predictam specialiter reuelasse in fantulam quandam fore nascituram quæ ex utero matris suæ munda ab omni peccato sordibus egredere: & istarum eorum uirginitatem spontaneam amplexare: de qua uirgine deus homo nascere cõtemplantes et ipsi hæc omnia postmodum fuisse adimpleta: & genus humanum per hæc uirginem accepisse a filio dei desideratum ab eis pluuia. id est gratia beneficium: curauerunt cum deuotione assidue deservire huic uirgini dudum eorum professoribus reuelate ac desiderate: & postea eis exhibite. Et studuerunt hæc specialiter uirginem ideo sibi ipsis in patronam eligere quia nouerunt ipsam solam singulariter eis cõformem in primiciis uirginitatis spontaneæ. Quemadmodum. n. uirginitas spontanea fuit primo per priscos professores huius religionis ichoata & in uiris introducta ita eadem uirginitas fuit postmodum per dei genitricem primo in foeminis introducta & accepta sicut cõmemorauimus supra: per quod sicut religiosi carmelitæ sunt primicerii uirorum uirginum: ita beata maria est foemina uirginum uoto primiceria. Quæ cõformitas primiciarum spontaneæ uirginitatis singulariter iter dei genitricem & religiosos carmelitas dudum prophetata & postea adimpleta fuit: ita quod religiosi carmelitæ uirginem mariam iam tempore apostolorum dicebant sororem suam: & per dictam cõformitatem se ipsos fratres beatæ mariæ uirginis appellabant. Non arbitror autem quod negare uelis quoniam eadem religio ne salua professores eius ex causis diuersis possunt in temporibus discretis designari uariis titulis. Alioquin in illud incideres error: quod religio christiana non esset eadem in nobis: quæ fuit in apostolis & christi discipulis. Quoniam christianæ religionis professores in exordio predicatiois christi & apostolorum: non eadem designabant cognomine: quo nunc designantur. Testatur namque beatus luca cum christianitatis professores prius dicerent discipuli: postmodum uero cum antiochiæ prius cogniti fuerunt christiani: nunquid autem quia prius alio quam nunc cognominabant titulo dicentes aliam fuisse in eis religionem christianitatis quam sit in nobis? Absit. Hæc ergo dictos absurdum reputare monachos nunc montem carmeli inherentes eiusdem esse religionis cum illis quod in dicto monte cõuersabantur ante incarnationem saluatoris: licet illi prophetæ & filii prophetarum dicerent: & isti fratres beatæ mariæ uirginis cognouerunt. Tunc enim ut diximus ipsi uocabantur prophetæ quoniam cum instrumentis musicis & psalmis & canticis deo psalebant. Adueniente autem noua lege ritus psallendi deo cum illis instrumentis musicis cessauit & fuit in alium imitatus: sicut ait apostolus. Implemini spiritu sancto loquentes uobismet ipsis in psalmis & ymnis & canticis spiritualibus cantantes & psalentes in cordibus uestris deo. Et quia ritus ille antiquus deo psallendi cum instrumentis musicis nunc in uestra religione non obseruatur: ideo eius professores modo prophetæ non appellantur. Tunc et ipsi recte filii prophetarum dicebantur: quoniam per prophetas regebantur: ut prædiximus. Tunc autem ne quæquam per prophetas reguntur: ideo nec filii prophetarum uocantur: sicut eos tunc appellati fratres beatæ mariæ uirginis nullus sanæ mentis diceret: cum uirgo maria nondum nata esset. Sed sicut dictum

est postq̃ tam expressam & propriam premiclarum spontaneæ uirginis conformitatē inter se & dei genitricem cognouerunt adimpletam: ipsi ex tunc fratres beatæ mariæ uirginis appellati fuerunt. Et in memoriam uisionis de ortu huius uirginis præostensæ sctō prophetæ helyæ sub specie nubeculæ ascendens de marii ī carmelū: monachi prædicti arno incarnationis filii dei octogesimo tertio diruentes eorū seunion antiquum. ædificauerunt huius primæ uirginis deo dicatæ capellā quādā in montē carmeli iuxta fontē helyæ in situ illo in quo helyas orans uiderat nubeculam illam quasi uestigium hoīs de mari ascendere in carmelum. ubi professores p̃dicti seip̃os huic uirgini commendantes singulis diebus in septem horis canonicis ad effundendum dictæ uirgini & eius filio sedulas p̃ces & supplicationes atq; laudes ēr tunc semper conue nerunt. Ibiq; de uerbo diuino: culpiscq; uitandis & aiarum salute procuranda humili colloquio adinuicem contulerunt. Et propterea cæteri etiam ab eorum religione externi eos deinceps fratres beatæ mariæ uirginis de monte carmeli semper appellauerunt.

¶ Super cantica in expositione quarti libri.

¶ Capilli tui sicut greges capraz quæ apparuerūt de monte galaad. Greges capraz quæ appuerunt de monte galaad: utiq; greges sunt rationales qui tunc apparuerunt cum illi uiri esse ceperunt: de quibus apostolus dicit. Circuierunt in melotis & in pellibus caprinis: egentes angustiiati afflicti: quibus dignus non erat mundus. In solitudinibus errantes: in montibus: & in speluncis & in cauernis terræ. Apparuerunt inq; de monte galaad. i. de ciuitate eiuldem noīs sita ad radicem montis galaad: cuius habitator fuit helyas sicut scriptum est. Hæc dicit helyas thesotes de habitatoribus galaad ad achab. Viuit dñs deus israel in cuius conspectu sto: si erit annis hiis ros & pluuiæ nisi iuxta oris mei uerba. Hoc dicit & fecit ille primus actor & institutor eorū qui dicti sunt filii prophetarum: quos fuisse monachos in ueteri testamēto consentit auctoritas patrum. ¶ Qm̃ tunc dicuntur apparuisse: quia iam dictus eorū institutor helyas sic repente illis inducit: ut antea nusq; scriptura meminerit quis fuerit uel unde progenitus. Capilli ergo tui o maria mater dei misericordiæ sunt similes gregibus istis: q̃a cogitatus tui adeo subtilissimi fuerunt: ut fugeres ad desertā genciū propter sanguinem quem sinagoga effudit sicut illi in solitudinem fugerunt propter sanguinem quē persequēbatur iesabel: secundum q̃ nomen suū interpretatur fluxus sanguinis interficiens prophetas dei. Ergo capilli tui. i. cogitationes tuæ sunt sicut greges capraz. i. similes illis gregibus: quia sicut illi: ita oīs meditatio tua solitudinem & requiē in omnibus quesuit.

¶ Capitulum sextū q̃ huius religionis professores in lege ueteti fuerūt prophete & filii prophetarum & carmelitæ appellati: & cur fuerunt ita cognominati. Actor.

Vidam ignorantes pluralitatē titulorum diuersis ac iustis rationibus nostræ religioni attributorum inciderunt in hunc errorem: ut illud quod in uno loco de nra religione sub uno titulo scribitur. & illud quod alibi de eadem sub alio titulo dicitur: putauerunt de diuersis religionibus esse dictum. Ideo ut huic errori obuieretur: sciendū hanc religionem octo preclaris titulis fuisse suis tp̃ibus designatā: quorū tres fuerunt ei attributi sub lege ueteri: & alii quinque sub lege euangelii. Et licet titulus multis modis dicatur: tñ ut hic sumis titulus est signū siue inscriptio laudis & honoris illius rei cui inscribit. Hæc at̃ inscriptio nihil aliud est q̃ honorabilis rei denotatio siue designatio. Et dñs titulus q̃si titantis. i. illuminans siue decorans. i. rē ipsam cuius ē titulus. Professores ergo nra religionis prio ī lege ueteri intitulati & appellati fuerūt pphetæ. i. psallētes. p̃ eo sicut supra libro scdo ca. ii. dictū est q̃a ipsi p̃ helyā pphetā fuerūt ad hoc officiū instituti ut pphetarēt. i. deo psallerēt: & ut ipsum nō solum corde & ore: sed eū istrumētis musicis deū laudarēt. Deinde q̃a helyas quosdā ex professoribus huius religionis excellētes pphetas assumpsit ad eā secū regendā: iō p̃fessores huius ordinis sctō intitulati & appellati fuerūt filii prophetarum: quia sicut supra libro secundo capitulo tertio fuit dictum ipsi fuerunt dictorum prophetarum discipuli: & sub disciplina regiminis eorū constituti: Consequenter quia helyas præ cæteris heremis montem carmeli frequentauit: ac magnis miraculis decorauit: propter quæ sui discipuli & sub disciplina ad eius imitationē in mōte carmeli præcipue habitare semp̃ elegerūt: sicut supra libro tertio capitulo quarto. & quinto dictum fuit. Ideo professores huius religionis tertio intitulati & appellati fuerunt carmelitæ a monte carmeli: quia hæc religio ab initio in dicto mōte carmeli plantata fuit: & ibi maxime semp̃ uiguit: & ab

eo in cæteras mûdi partes diriuata fuit: ut supra libro tertio capitulo tertio & quinto dictum fuit. Ideo et uocati fuerunt carmelitæ quod est interpretatum sciētes circuncisionem: quia hæc q̄ circuncisio iudicat. s. castitatē mentis & corporis seruandam & ipudiciā restringendam: professores huius religionis sciuerunt in se adimplere. Nam ipsi primi uiroꝝ spontaneam uirginitatem custodientes circunciderunt prorsus ab oibꝫ ueneris uoluptatibus suas mentes: sicut supra capitulo tertio huius sexti libri dictum est. Hiis tribus titulis præfatis fuerunt iam sub lege ueteri propter causas prædictas professores huius ordinis designati.

¶ Capitulum septimum q̄ sub lege euangelii professores huius ordinis fuerūt & religiosi & fratres beatæ mariæ uirginis & monachi & heremitæ & anachoritæ dicti: & quare hiis titulis fuerunt decorati.

¶ In noua uero lege ipsi primo quidem intitulati & appellati religiosi fuerunt quasi deo religati & eius cultui totaliter mancipati: quia se a sæcularibus actibus prius abstrahebant: & seip̄os deo religabant totam uitam suam cultui diuino dedicantes. Et sub hoc titulo memoratur eorū beatus lucas in secundo capitulo libri actuum apostolorū sicut supra libro quinto capitulo quarto fuit dictum. Dein aut ipsi secūdo fuerunt fratres beatæ mariæ uirginis iō intitulati & cognominati: quia in primiciis uirginitatis spontaneæ fuerūt singulariter cōformes beatæ uirgini mariæ. Sicut enim ipsa fuit prima foeminarum quæ deo uouit perpetuam uirginitatem: ita prius professores huius ordinis primi uiroꝝ uirginitatem ppetuam deo optulerunt. sicut supra capitulo tertio huius sexti libri fuit dictum. Propter quam spontaneæ uirginitatis similitudinem singulariter repertam inter eos & dei genetricem: professores huius ordinis iam tēpore apostolorū uirginē mariam appellabāt sororē suā: & seip̄os fratres beatæ mariæ uirginis cognōiabant: sicut supra capitulo quinto huius sexti libri est dictum. Et q̄a in mōte carmeli ad honorem huius primæ uirginis deo dicatæ genetricis dei: anno incarnationis christi octogesimo tertio capellam quādam edificauerunt: in qua eidem uirgini iugiter deseruiērūt: ideo et cæteri ab eorū religiōe externi eos ex tunc fratres beatæ mariæ uirginis de mōte carmeli uocauerunt: sicut supra in hoc sexto libro capitulo quinto fuit dictū. Consequenter quia eorū cōuersatio a sæculariū uita discrepabat quā fugiētes extra urbes soli in mōtibus & solitudinibus præcipue stabant se & mūdum exemplo helyæ lugentes: ideo tertio intitulati & fuerunt uocati monachi: quasi tristes & soli. A monos græce quod ē unus latine: & achos græce quod est tristis latine. Et quia monachorum alii sunt cenobitæ alii heremitæ: professores huius religionis & ordinis olim in heremis maxime degebant: propterea quarto intitulati & appellati fuerunt heremite: quasi a cōspectu hoīum remoti quia solitariam uitam appetentes: desertas solitudines montis carmeli & aliæ heremorum penetrabant. Q̄m aut in solitudine corda sua pp̄ deum ieiuniis & aliis uariis afflictionibus augebant ut mente in cœlestibus choris hītarent: sicut supra in tertio libro capitulo octauo fuit dictum: ideo quinto ipsi intitulati & appellati fuerūt anachoritæ: q̄si corda augētes ieiuniis & afflictionibus & quasi sursum in cœlestibus choris mente hītantes. Hiis itaq̄ q̄nq̄ titulis fuerunt professores huius ordinis sub lege noua decorati.

¶ Capitulum octauū de illis titulis quibus professores huius ordinis nunc designantur: & quare aliis antiquis titulis modo non denominantur.

Predictorū aut octo titulorū: quidā sunt cōes tam professoribus nr̄i ordinis q̄ aliis: quidam uero sunt speciales & proprii professoribus huius religionis. Quippe professores huius ordinis cōi titulo sicut multi alii uocant̄ religiosi & monachi & anachoritæ & heremitæ ppter causas prædictas. Sed q̄a hiis diebus ipsi magis inhītant uillas & ciuitates q̄ desertas: iō ex dissuetudine q̄si euenit q̄ nūc raro appellantur anachoritæ uel heremitæ. Specialibus uero titulis ipsi uocati fuerunt pphetæ & carmelitæ & filii prophetarum: & fratres uirginis mariæ. Ex horum specialiter quatuor & proiorum titulorum duos retinent hīs diebus. quoniam propter rationes prædictas adhuc ipsi appellantur carmelitæ & etiam fratres uirginis mariæ. Alios uero proprios titulos non ualent modo retinere. Quoniam ritus psalendi cum instrumentis musicis dudum in lege ueteri obseruatus: adueniēte noua lege cessauit & fuit in alium mutatus: sicut supra quinto capitulo huius sexti libri dictum fuit. Quia ergo modulus deo psalendi cum instrumentis musicis quondā in lege ueteri obseruatus nunc in noua lege non seruatur: ideo professores huius religionis modo non appellātur prophetæ: sicut qui cū

instrumentis. musicis deo psallentes solebant olim in lege neteti appellari: quia non utuntur. illis instrumentis musicis ad psallendum deo quibus tunc utebantur. Similiter etiam quia hiis diebus non solum in nostra religione sed etiam in tota religione christiana raro reperiuntur. aliqui habentes spiritum prophetiae: ideo nostrae religionis professores cum a nullis prophetis uiuentibus modo non gubernentur neque regantur: propterea ipsi nunc prophetarum filii non appellantur sicut tunc appellabantur: quando a prophetis regebantur. Non est autem nota immo antiqua consuetudine approbatum quod religio aliqua ab illo loco intituletur. ubi primo fuit orta & primitus obseruata & a quo in ceteras partes mundi est diriuata. Sic enim ordo cluniacensium intitulus est a cluniaco ubi primo fuit ortus & obseruatus: & a quo in ceteras mundi partes est diriuatus: & ordo cistercium intitulus est a cistercio: & ordo cartusiensium a cartusio: & ordo hospitaliariorum ab hospitali hierosolymitano sancti iohannis: quia dicti ordines fuerunt in praedictis locis orti primitus obseruati. Et idem est uidere in multis ordinibus aliis: quod scilicet sumunt suum titulum ab illo loco ubi primo fuerunt incepti & a quo in diuersas mundi partes sunt diriuati. Quoniam ergo religio nostra de monte carmeli habuit initium in dicto monte carmeli quo ad residentiam loci in quo fuit primo plantata: & ab illo monte in uniuersos christianorum fines fuit diriuata & multiplicata. ideo ipsa merito est ubique intitulata religio de monte carmeli: & sic fuit semper appellata.

Explicit liber sextus de institutione & peculiaribus gestis religiosorum carmelitarum.

Incipit praefatio in septimum librum. Actor.

liber iste septimus agit totus de habitu professorum huius religionis & de significatione eius: & qualiter fuit in aliquibus uariatus. Habet autem hic liber capitula octo. ¶ Capitulum primum qualis generaliter debet esse habitus monachorum: & quod illud quod a paucis circa eum praesumitur: debet tam uitari a fratribus. ¶ Capitulum secundum quod exemplo fundatoris huius religionis debent eius professores incedere cinctis lumbis: & quod hoc significet mortificationem luxuriosae libidinis. ¶ Capitulum tertium quod fundatores huius religionis & prisci eius professores melotis induti fuerunt: & cur eorum successores illas in alium habitum mutauerunt significantem illud idem quod melote significauerunt. ¶ Capitulum quartum quod huius religionis professores scapularibus semper usi sunt: & quid per scapularia per significationem innunt. ¶ Capitulum quintum quod antiqui religionis huius professores palliis albis desuper uestiti fuerunt: & quid illa pallia significant. ¶ Capitulum sextum cur huius religionis professores pallia alba dimiserunt: & pro eis pallia barrata assumpserunt: quae aliam significationem habuerunt. ¶ Capitulum septimum cur posteriores huius religionis professores dimissis palliis barratis incedunt induti cappis albis. ¶ Capitulum octauum quod decet professores huius religionis exemplo antiquorum patrum baculos in manibus gestare: & quod hoc denotet ex sua significatione.

Incipit liber septimus de institutione & peculiaribus gestis monachorum carmelitarum.

Capitulum primum qualis generaliter debet esse monachorum habitus: & quod illud quod a paucis circa eum praesumitur debet tam uanum uitari a fratribus. Cassianus libro primo de institutis monachorum capitulo secundo.

Estis monachi sit quae corpus contegat tantum ut repellat nuditatis uerecundiam: & frigoris circundat iniuriam: non quae semina uanitatis aut elationis enutriet: ita apostolo praedicante. Habentes autem alimenta & operimenta hiis contenti sumus. Operimenta inquit non uestimenta idest quae corpus operiant tantum: neque amictus gloria blandiantur: ita uilia ut nullius coloris uel habitus nouitate inter ceteros huius propositi uiros habeantur insignia. Ita a studiosis accurationibus aliena ut nullus rursus sint intractis per incuriam sordibus decolorata: Postremo sic ab huius mundi separarentur ornatu: ut cultui seruorum dei in omnibus communia perseuerent. Quicquid enim inter famulos dei praesumitur ab uno uel a paucis nec catholicae per omne corpus fraternitatis tenetur aut superfluum aut elatum est: & ob id noxium iudicandum: iugiter uanitatis speciem quam uirtutis ostentans. Et ideo haec

quæ nec a ueteribus sanctis qui huius professionis fundamēta iecerūt: neq; a patribus uestri tēporis qui eorū p̄ successionē instituta: huc usq; custodiūt tradita uidemus exempla ut superflua & inutilia nos quoq; refecare conueniet.

¶ Capitulū secūdū q̄ exēplo fundatorū huius religiōis debent eius p̄fessores incedere cunctis lumbis & q̄ hoc significet mortificationē luxuriolæ libidinis iohannes. xliiii. episcopus hyerosolimitāus i libro de institutione primorū mōachorū i lege ueteri exortorū & in noua p̄fuerantium.

Nuestigato in præcedētibus & aliquatū de scripto fundatorū ac priscorū p̄fessorū nostræ religiōis cultu īteriori a nobis imitādo superest tibi breuiter exponere dilecte caprafi exteriorē habitus ornatū p̄positū uobis ad exēplū p̄ quē interioris dispositionis illoz patrū a uobis imitādo nō modicā recencies notiā. Teste nāq; sapiēte Amīctus hoīs annunciat de eo. Quēadmodū fundator primus religiōis huius fuit a rege ochosia cognitus exposita regi p̄ nuncios qualitate sui uestitus. Sciscitabat nāq; rex a suis nūciis cuius figure & habitus esset uir q̄ eis occurrerat & loquutus fuerat. Cui respōdentes nūci dixerūt. Vir pilosus est & zona pellicea accinctus renibus. Ex quo habitu cōfestim pueniēs rex in p̄phetæ noticiā ait. Helyas thesbites est. Zonæ q̄ppe iudicio & hirsuti incultiq; corporis specie uirū dei indubitanter cognouit: qm̄ zona pellicea uelut quoddā speciale signū īpressum suis renibus perpetuo coherebat: qua accinctis lūbis helyas dudū occurrerat a monte carmeli usq; in iezabel ante regē achab patrē ochosia. Hoc ergo exēplo suo docuit helyas mōachū huius p̄fessionis debere cinctis lūbis incedere. Nā & iohannes baptista qui in spiritu & uirtute helyæ uenit: eū in accinctiōe lumborum imitatus fuit: de quo euangelista sic ait. Erat iohannes uestitus pilis camelorū & zona pellicea circa lumbos eius.

¶ Cassianus libro primo de institutis monachorū capitulo primo.

¶ Itaq; monachi ut militem cristi in præcinctu semp belli positū cinctis lūbis oportet semper incedere. Hoc enim habitu etiam illos ambulasse q̄ in ueteti testamēto p̄fessionis huius fundauere primordia: helyam scilicet & helyzeū diuinag; scripturag; auctoritate monstratur.

¶ Iohannes. xliiii. episcopus hierosolymitanus ubi supra.

¶ Huius autē zonæ habitu nō parū est quod a monacho exigitur sacramentū. Lumborū enim accinctio & ambitus zonæ pellicæ significat mōachū debere mortificationē illoz mēbroz circumferre: in q̄bus luxuriæ seminaria cōtinētur. Vt ita uidelicet sint lumbi eius zona pellis emortuæ exterius præcincti: quatenus interius inuēiant seminaria coitus in eo prorsus extincta: decā tans digne cū p̄pheta. Factus sum sicut uter in pruina: quia scilicet gelu cōtinentiæ ita cōstringēdo in lumbis cōscietia concupiscētiæ carnalis ardorē sicut pruina congelando perstringit utrē. Hinc i sacra scriptura legimus helyam ideo primo omniū zona pellicea fuisse in lumbis cinctū: quia primus hominum hoc signo dedit mōachis exēplum restringendi in lumbis & mortificandi omnis luxuriosi motus incentiuū: per modum de quo apostolus ait. Mortificate membra uestra quæ sunt super terram: fornicationem: immunditiam: libidinem & concupiscētiā malā.

¶ Capitulū. iiii. q̄ fundatores huius religiōis & prisci eius p̄fessores melotis induti fuerunt: & cur eorū successores illas in aliū mutauerūt significationē illud idē q̄ melotæ significauerunt.

Melotes quoq; gestasse fundatores primi huius religiōis helyam scilicet & eius discipulos filios prophetarum. Apostolus de eis loquens asseuerat dicens. Circuierunt in melotis & in pellibus caprinis: egentes: angustiiati: afflictii quibus dignus non erat mundus. In solitudinibus errantes in montibus & in spelūcis & in cauernis terræ. Dicitur enim melota proprie a melo animali: quod etiam taxus appellatur: de cuius pilis uel pelle facta uestis quæ est ualde hispida: est melota proprie uocata. Quāq; quælibet uestis de pilis animalium asperis aut de pellibus hispida facta sit: melota uulgariter dicta. Nam & indumentū de camelorum pilis uel de pilis caprinis consueuit melota comuniter dici a multis. Quo etiam habitu in noua lege iohannem baptistam fuisse indutum: euangelista testante qui ait. Ipse autem iohānes habebat uestimentum de pilis camelorum. Huius autem melotæ gestatio succrescentibus temporibus derisus potius q̄ edificationem eam uidentibus comparabat. Idcirco uestem illam cilicinam circumpectam cunctis quæ ex hoc ipso nullam poterat spiritum emolumenta cōferre sed elatio-

his concipere natiuitatem. Professores huius religionis concordī sententia refutarunt: loco autem eius tunicam lanæ nō præciosā sed mediocriter asperā eiusdem coloris cuius existerat melota quā subtus scapulare gestare assumpserunt. Quoniam dictorū sanctorū patrum nostrorū tam ueteris q̄ nouæ legis exemplis ostenditur: mōacho huius p̄fessionis cōuenire uestē habere asperam & magis cōtrahentē corpus q̄ fouentē sibiq̄ repugnare uestem habere p̄ciosā & delicatam seu mollē aut delectantē carnē. Si enim habitatiōi solitudinis cōueniret: indumētis mollibus uestiri: concessisset utiq̄ dominus hominē uestimētis mollibus indutū ita in desertis esse uidendū sicut in domibus regum. Hoc autē uigilanter abnuī dicens. Quid existis in desertū uidere. Hominem mollibus uestimētis indutū? Ecce qui in ueste p̄ciosā sunt & in deliciis: in domibus regū sunt. Huius autem tam melotæ q̄ uestis asperæ gestatio significat monachū: cuius officium est iugere se & mundū debere deo & exhibere sedulū penitentiæ fructum. In asperitate quidem uestis punctio peccatorū: in colore autē eius quæ reo uel nigro puluis ostēditur mortuorū. Et ideo utrūq̄ horū debet monachus adhibere ad penitentiā: ut in punctione asperæ uestis recognoscat quid p̄ culpam fecit: de quo pungatur & doleat. Et in colore uestis quero seu nigro: perpendat quid per iudiciū meruit: quia mortē nedum tēporalem: sed æternam: quā patēat: quē admodū p̄pheta ait. Accingere cilicio & cōspargere quē luctū unigeniti fac tibi planctum amarum.

¶ Capitulum quartum q̄ professores huius religionis scapularibus usi sunt semper: & quid scapularia per significationem imminuit.

Superhumeralibus etiam p̄isci uestræ religionis professores tempore legis ueteris utebatur. Præceperat enim iudæis lex in quatuor angulis suarum uestium fimbrias & in fimbriis funiculos facere. Quas fimbrias cum funiculis dicti professores iuxta legis præceptum in quatuor inferioribus angulis superhumeralium gestabant. Erat autē superhumeralis uestis sine manicis usq̄ ad renes descendens in utroq̄ latere aperta: brachiis etiā ea nudatis: cuius posterior pars in humeris copulabatur parti anteriori. Nōne autem legis tempore huic uesti in apertura colli iunctū fuit capuciū tegens caput & spatulas. ideo hæc uestis ex tunc dicta fuit scapulare: quia suo capucio operit nō solum caput sed spatulas. Quā nostræ religionis professores fimbriis & funiculis ab ea resecans usq̄ nunc summa cum diligētia diebus ac noctibus indefinenter gestant. Per hoc autem q̄ hæc uestis capite & spatulis ea onustis & operitis iugiter a monacho portatur: denotat monachū debere semper iugum obedientiæ super se humiliter ferre: & superiori suo irrefragabiliter subiacere: apostolo paulo ita prædicante. Obédite præpositis uestris & subiacete illis. Ipsi perugilāt quasi rationem pro animabus uestris reddituri: ut cum gaudio hoc faciant & non gementes. Hoc enim non expedit uobis. Nam si eis non obédieris christū qui eos posuit sup̄ capita uestra sperneretis. Ipse enim p̄positis ait. In eo autē q̄ hac ueste brachia & latera corporis nudantur ut expeditiora reddantur ad opus: significatur q̄ monachus eam gestans debet esse semp̄ promptus ad exercēdum deo opus: quē admodum apostolus præcipit dicens. Itaq̄ fratres mei dilectissimi stabiles estote & immobiles habundātes in omni opere deo semp̄ scientes q̄ labor uestis nō est inanis in domino. Et propterea omnem desidiam debet monachus ab opere domini repellere: quoniam sicut propheta ait. Maledictus ē qui opera domini facit negligenter.

¶ Capitulum quintum q̄ antiqui huius religionis professores palliis albis desuper uestiti fuerāt & quid illa pallia significant.

Pallium quoq̄ indutum fuisse monachi primum fundatorē huius religionis helyam scilicet prophetam sacre scripturæ auctoritate monstratur. Nempe hoc habitu operuit helyas uultum suum cum in mōte oreb transiret deus ante eum. Hoc quoq̄ pallium misit ipse super helyzēum quando accepit eum in discipulum. Pallium autem istud fuit uestis rotunda a collo usq̄ ad medias tibias: totum corpus operiens: antierius aperta: sed alibi undiq̄ clausa: superius angusta: inferius amplitudine expansa. Hoc pallium helyas propheta helyzeo dimisit: dum ab eo in paradysum uoluptatis ascendit. Docuit autem per hoc helyas monachos hanc religionem proficentes debere pallio superuestiri albo: quemadmodum eos albis indutos dominus præostēdit: sabache pater helyæ. Ante quippe filiū sui helyæ natiuitatem

uidit sabacha in somnis uiros candidatos qui ipsum salutabant.

¶ Comestor in historia scolastica super secundo capitulo quarti libri.

¶ Legit q̄ sabacha pater helyæ nondum nati uidit in somnis uiros candidatos se saluantes.

¶ Ioannes. xliiij. episcopus hierosolymitanus ubi supra.

¶ Quæ uisio sibi præsignauit quales eius filius helyas imitatores suæ uitæ mōasticæ habiturus esset. Cernens nāq̄ sabacha uiros candidos: uidit in spiritu religiosos per helyam instituendos. Quos ideo candidatos uidit: quia helyam uelut monasticæ uiuendi exēplar erant imitati in candore nedum mentali scincere puritatis: sed etiam corporali habitus albi eos desuper tegētis. Huius autem pallii gestatio significat monachos istius professionis debere & puritatem mentis seruare & etiam sanctimoniā carnis custodire. Quēadmodum apostolus prædixit dicens. Mundemus nos ab omni inquinamento carnis & spiritus p̄ficientes sanctificationē in timore domini. Non enim uocauit nos dominus in immunditiā sed in sanctificationē. Hinc helyas qui primus usum huius pallii albi in monachis introduxit: per hoc significauit monachum pallio albo operum debere: exemplo eius seruare sanctimoniā nedū in mente sed in carne. Quatinus uestimenta illa de quibus beatus iob domino loquens ait: Pelle & carnibus uestisti me: seruet monachus p̄ sanctimoniā semp̄ mūda sicut scriptū est Omni tēpore sint uestimenta tua candida.

¶ Capitulum. vi. cur professores huius religionis pallia alba dimiserunt & pro eis pallia barrata assumpserunt quæ aliam significationem habuerunt. Cirillus heremita montis carmeli in epistola ad abbatem ioachin.

DVm homar rex arabia cum ingenti multitudine saracenorum terram sanctam cepisset: & cristianos in ea degētes suo dominio subiugasset: saraceni moleste ferebāt q̄ nostræ religionis p̄fessores ueste alba desuper induti incederent: cum soli eorum satrapeli albi dictis p̄fessoribus introduxerunt: pro quo professores prædicti pallium barratum tunc unanimiter assumpserunt. Quod pallium ex septem partibus duplicis coloris ab inuicē distinctis sed cōsuetis ipsum totaliter integrantibus: p̄pendiculariterq̄ a collo usq̄ ad talos descendētibz constat. Quarū tres sunt nigrae siue griseæ: alia uero quatuor sunt albae quæ sic existunt in pallio ordinatae. Indutum siquidem palliū ante a pectore descendēdo usq̄ ad pedes: est totaliter fissum seu apertū: & partes fissionis sunt albae. Secunda autē pars a latere dextero est nigra: & etiā secūda a latere sinistro. Tertia uero pars a latere dextero est alba: quē colorē retinet tertia a latere sinistro. Sed nulla pars retro in medio pallii existens est nigra. Hoc pallium professores huius religionis antiquitus appellabant tarpicā: postmodum cōsueuerunt ipsum uocare clamydē seu mantellum. Huius autem mantelli gestatio significat monachum debere cristi euangelium in pectore semper per obseruantiam gerere. Color enim albus in eo consistens significat puritatem ex obseruantia euangelii provenire monacho hoc palliū gestanti. Qui color iccirco in quatuor partes est in pallio distinctus. Est enim euangelium illud uas quod uelut lumen magnum quatuor iniiciis submitri de cœlo in terram uidit apostolus petrus. In quo erant quadrupedia & serpētia terræ & uolatilia cœli dictumq̄ per deum petrō. Surge petre occide & manduca. Ait autē petrus. Absit a me domine: quia nunq̄ manducaui omne commune & immundum. Et uox dei iterum sibi dicit Quod deus purificauit tu ne commune dixeris. Hoc autem factum ē per ter & statim receptum est uas in cœlum. Considerandum ergo circa hoc q̄ obseruantia euangelii a monacho custodita propter mortificationem carnis & candorem sanctitatis comparatur lintheo. Quod licet quatuor uideatur habere initia propter quadriformem euangelistarum narrationem sicut & pallium quatuor habet partes albas. Verumtamen sicut unum est pallium: quia quatuor euangelistarum: una & eadem est fides & doctrina quæ de cœlo per dominum christum submissa ē in terram scribentibus eam euangelistis. In hoc uasē uisā sunt omnia quadrupedia & serpētia terræ & uolatilia cœli. Homo enim cum in honore esset non intellexit: ideo comparatus est iumentis insipientibus & similis factus est illis. Quadrupedia itaq̄ terræ sunt homines terrenis herentes: & serpentes sunt homines uirulēti & dolosi: sed uolatilia sunt homines superbi. Omnia enim hominū peccatorū genera admittuntur ad obseruantiam euangelii: sicut dominus ait. Prædicete euangelium omni creaturæ. Ideo in persona petri dicitur prælato congregationis monachalis Surge occide & manduca. Qui enim cibum foris positum manducat: trahit illum in corpus suum. Sic peccatores extra corpus monachalis congregationis positi postq̄ fuerint per doctrinam

a prælato peccatis occisi & māducari idest carne mortificati sunt ad corpus & unitatē mōachalis congregationis per professionem recipiendi. Licet enim petrus responderit q̄ nunq̄ manducauit commune: uox tamen cōlestis sibi dixit. Quod deus purificauit tu ne commune uel immundum dixeris. Quoniam cum peccatores per obseruantiam euangelii fuerint peccatis mortui: nō sunt a prælato reputandi immundi: sed mundi idest per deum purificati: præsertim cum hoc factum fuerit per tres: uidelicet per tres partes poenitentiae idest per contricionem confessionem & satisfactionem. Quis color niger in tres partes in dicto pallio distinctus significat. Tunc enim recipitur uas cum quadrupedibus serpentibus & uolatilibus in coelum: quoniam peccatores hoc pallium gestantes: & de peccatis poenitentes sicut & cæteri obseruatores euangelii nō sunt repellendi sed recipiendi ad unitatem congregationis monachalis: cū etiā ipsi recipiantur ad regnum cōleste: domino ita prædicante. Poenentiā agite appropinquabit enim regnū cōloge.

¶ Capitulum septimū cur professores huius religionis professores dimissis palliis barratis: incedunt induci cum capis albis. Actor.

Ausa imitationis pallii albi in clamydem barratam fuit ut dictum est in præcedenti capitulo inhibitiō saracenorū: apud quos professores nostræ religionis olim in terra sancta debebant: sed propter saracenorum persecutionem ab illa patria ad partes europæ postmodum transfretare compulsi sunt. In diuersis autem europæ partibus ut puta in italia: alemania angulia: frācia & hispania: pallium barratum christiāis minus religiosum uidebatur: & propter eius uarios colores in derisum a pluribus habebatur: propterea professores huius religionis desiderabant ipsum dimittere: & loco eius alium honestiorem habitum assumere. Qui licet gestationem meliorē & pallii albi dudum dimisissent pro quibus tunicam nigram & pallium barratum auctoritate propria assumerant sicut in tertio capitulo & in sexto huius libri dictum est: hiis tamen diebus pallium barratum dimittere & alium honestiorem habitum auctoritate propria mutare formidabant. Quoniam gregorius papa decimus nuper in generali concilio per eum lugduni celebrato anno domini. M. cc. lxxviii. statuendo inhibuit ne quis de cætero nouum ordinem aut religionem inueniat uel habitum nouæ religionis assumat. Ideo ne contra istud statutū agere uiderentur pcurante fratre petro de amiliano priore tunc generali huius religionis: honorio quarto fuit supplicatum per dominum gerualdum tituli sancti martini in montibus præbyterum cardinalem ut huius pallii sine mantelli gestationem: in alium decentem habitum edificantem auimas fidelium mutaret. Quam supplicationem idem pontifex anno primo sui pontificatus: uidelicet anno domini. M. cc. lxxxv. uiua uoce concessit. Iccirco dictus prior generalis disposuit capitulum generale pro mutatione dicti habitus conuocare. Sed anteq̄ dictum capitulum celebraretur: contingit prædictū papam honorium quartū ab hoc sæculo migrare. Propter quod dubitabant fratres ad huiusmodi mutationē habitus procedere: donec dictus dominus cardinalis gerualdus ad illud exequendū eos per litterā suā corroborauit in hac forma. Gerualdus miseratione diuina tituli sancti martini in montibus præbyter cardinalis religiosi uiris i christo sibi dilectis priori generali ac cæteris fratribus ordinis beatæ Mariæ de mōte carmeli in hoc instanti generali capitulo congregandis salutem & sinceram in domino caritatē. De statu ordinis uestri prospero cogitantes illa uobis suademus libenter per quæ ordinē ipsum optatū speramus suscipere incrementū: confidentes nec imerito propter hoc gratū altissimo ipendere famulatū. Recolimus siquidē quomodo fœlicis recordatiōis domini Honorius papa quartus de consilio fratrum uobis pia ac prouida deliberatione concessit ut habitū uestrū siue uarietatem eius minus docentem & displicentem q̄ pluribus in alium decentem mutaretis. Quare cum uos ut in negotio huiusmodi procedentes maturius mandaueritis capitulum generale cōgregari: ne ut q̄ absit occasione obitus pontificis eiusdem ad hoc procedere dubitetis: tenere præsentium uobis suademus quatenus ad mutationem ipsam sine dubitatione aliqua procedatis: detrahentium immo potius de tanto bono inuidentium ora claudentes: qui dicunt q̄ licet illud fuerit ex parte uestra petatum: non tamen obliuente præuentione mortis prædicti domini papæ uidetur plene fuisse concessum. Ad id uestre mentes minime dirigantur: nam q̄ sic per dominum papā & fratres conceditur: firmum & irrenuocabile perseverat. Et si q̄ deus auertat per aliquem uestre id contingeret impediri: præter hoc q̄ essetis exinde aliis in fabulam & derisum: hii qui huc usque intercesserint pro uobis super hoc & pro aliis negociis uestris præ pudore partes suas alias

d iii

interponere non curarent. Cæterum uos confidenter requirimus & attente rogamus ut deuotitas uestras præces pro nobis apud dominum efundatis: & sic actus nostros in sua uoluntate disponat: & ea semper meditemur interius & exterius operemur: quæ nobis in præsentī ueniant ad quietem: & tandem ad uitam proficiat sempiternam. Valete. Vigore itaq; prædictæ litteræ fratres corroborati in capitulo eorum generali in monte pessulano: anno domini . M. cc. lxxxvii. in festo beatæ Mariæ magdalenzæ celebrato: pallium prædictum auctoritate dicti summi pontificis & sedis apostolicæ dimiserunt. Et ad imitationem fundatorum ac præscorum professorū huius religionis ipsi eorum successores pallium album quod dudum a saracenis compulsi dimiserāt in generali eodem capitulo reassumpserunt: cui pallio capucium album addiderunt. Quod pallium album ut præmittitur capuciatum ex tunc cappam albam uocauerunt: quam usq; in hodiernum diem gestant: idem in omnibus significans quod & pallium album significabat: de cuius significatione in quinto capitulo huius libri dictum est. Horum autem palliorum barratorū depositionem & caparum albarum assumptionem Bonifacius papa octauus fratribus uestris confirmauit. anno domini. M. cc. xcy. scribens eis de roma.

¶ Bonifacius papa. viii. in registro primi anni sui pontificatus.

¶ Dilectis filiis generali ac cæteris prioribus & fratribus ordinis beatæ Mariæ de monte carmeli salutem & apostolicam benedictionem. Iustis peretium desideriis dignum est nos facilem præbere consensum: & uota quæ a rationis tramite non discordant: effectu prosequente complere. Sane lecta coram nobis uestra petitio continebat q̄ olim bonæ memoriæ latino hostiensi episcopo & geruasio tituli sancti martini in montibus præbytero cardinali: significantibus per suas litteras inter alia continentes. Priori generali cæterisq; fratribus uestri ordinis in generali tunc instanti capitulo congregandis: q̄ foelicis recordatiōis Honorius papa quartus prædecessor uester de fratrum suorum consilio eis pia ac prouida deliberatione concesserat: ut eorū habitum siue uarietatem ipsius minus decentem & displicentem q̄ pluribus in alium decentem commutaret. Idemq; prior generalis & fratres postmodum in capitulo congregati prædicto: deliberatione sua per mutatione huiusmodi præhabita diligenti unanimiter statuerunt: ut ex tunc cæteri priores & fratres ipsius ordinis mantellis diuerforum coelorum quibus uti consueuerant dimissis omnino capis albis imposterum uterentur. Nos itaq; uestris supplicationibus inclinati q̄ circa huiusmodi mutationē habitus i hac parte prouide factū est: ratū & firmū habentes id auctoritate apostolica cōfirmamus: & p̄sentis scripti patrociniō cōmunimus.

¶ Capitulum. viii. q̄ decet professores huius religionis exemplo antiquorum patrum baculos in manibus gestare: & quid hoc denotat ex sua significatione. Ioannes quadragesimuquartus episcopus hierosolymitanus ubi supra.

Baculum deniq; gestasse primos deniq; huius religionis professores helyzeus qui unus fuit ex ipsis docet. Mittens enim giezi puerum suum ad suscitandum mulieris summi filium dicit ei. Tolle baculum meum in manu tua & uade & pone baculū meum super faciem pueri. Quem utiq; non dedisset ei propheta gestādum: nisi eum manu sua solitus esset portare. Hoc autem suo exemplo docuit helyzeus monachum huius professionis debere baculum in manu sua circumferre. Huius uero baculi gestatio spiritualiter mouet monachum nunq̄ debere inermen intendere inter tot oblatrancium concupiscentiarum & uiciorum canes: & inter tot inuisibiles spiritualium nequiarum bestias: de quibus propheta postulans per deum liberari ait. Ne tradas domine bestiis animas confitentis tibi. Debet enim monachus fide munitus resistendo eas longius propulsare apostolo iacobo ita dicente. Rescicite diabolo & fugiet a uobis. Aduersum se etiam seuentes concupiscentiarum & uiciorum canes debet monachus recundere imitatione dominicæ passionis: & eiusdem mortificationis exemplo: ita dicente apostolo. Qui christi sunt carnem suam crucifixerunt cum uiciis & concupiscentiis. Vides ergo quia sicut accictio zonæ pellicæ specialiter denotat monachum debere omnem luxuriosum motum extinguere in membris in quibus seminaria coitus continenter in castitate in membris illis pollere: ita gestatio pallii albi generaliter monstrat monachum debere omnem culpabilem immundiciam a carne & a spiritu suo repellere: & in utroque per uirtuosam puritatem fulgere. Et sicut gestatio scapularum significat monachum debere suo superiori propter deum præexercere obedire: & opera dei prompte exercere: ita baculi gestatio designat

monachū nullis diaboli aut mundi uel carnis tēptationibus debere parere : sed longe a se eas p
pulsare. Melote autē seu uestis aspē gestatio significat monachum debere per dignam peniten
tiam emendare omne quod ex ignorantia uel ex infirmitate contingerit eū circa prāmīssa pec
care. Hæc de nræ religionis habitu & eius significatione a nobis præscripta breuiter admonēt
huius professionis monachum ut reuerentiam sui habitus in ope in locurione & in cogitatione
sua semper circūspiciat: atq; ea quæ mundi sunt perfectæ deſerat: & quod ostēdit humanis ocr
lis habitu: hoc ante dei oculos moribus pretendat: amictus semper lumine uitæ sicut uestimen
to: sicut scriptum est. Beatus qui uigilat & custodit uestimenta sua ne nudus ambulet & uideat
turpitudinem eius. Quod nobis præstare dignetur dominus noster iesus christus dei filius qui
cū p̄re & spū sc̄to uiuit & regnat: deus benedictus & gloriosus p̄ oīa sæcula sæculorum amen:

¶ Explicit liber. vii. de institutione & peculiaribus gestis religiosorum carmelitarum. Incipit
præfactio in octauum librum.

Liber iste octauus agit totus de primis scriptoribus institutionis & regulæ huius re
ligionis: & i qbus tpibus: ac pp quas cās oportuit institutionē & regulam scribere: &
per sedē apostolicā approbare regulā dictā & cōfirmare: & aliquas eius clausulas de
clarare: corrigere: ac mitigare. Habet at hic liber capitula octo. ¶ Capitulum primū q
institutio nræ religionis quæ prius legebat i sacra scriptura fuit p iōanem. xliiii. episcopum hie
rosolymitanum in unum uolumen redacta: & p longa tempora a professoribus obseruata sicut
a iōane fuerat scripta. Capitulum scdm Aymericus patriarcha antiochenus prio p̄fessores huius
religionis per uotum obedientiæ sub uno prior colligauit: quibus Albertus patriarcha hieroso
lymitanus ad eorū requisitionem de quibusdam articulis certam uiuendi regulam scripsit: & in
monte carmeli monasteriū edificauit. ¶ Capitulum tertiū in quo ponit in sua forma huius reli
gionis regula sicut p albertū patriarchā fuit scripta & fratribus ad obseruādū tradita. ¶ Capitu
lū quartū q nulla aut pauca albertus in p̄dicta regula iſeruit: q iohannes prius i institutione huius
religiōis non scripsit: sed q iōanes i gñali suadēdo scripserat albertus i regula i speciali determinat
¶ Capitulum qntū q regula huius religionis fuit p honoriū papā tertiū approbata: & p gregoriū
nonū & inocētiū quartū summos pontifices confirmata. ¶ Capitulum sextū cur & in qbus clau
sulis dicta regula fuit auctoritate sedis apostolicæ p dñm fratrem hugonē p̄byterē cardinale: &
fratrem guilielmū āteradēsem episcopū declarata aut correctā seu mitigata. ¶ Capitulum septimū
in quo dicta regula ponit in sua forma sicut fuit p dictos dños declarata: correctā & mitigata.
¶ Capirulum octauū q ea quæ in dicta regula extiterūt declarata correctā & mitigata: fuerūt
per plures summos pontifices confirmata: & q mox quo prior fuerit scdm dictā regulā electus
potest fungi officio prioratus: nec oportet ut prius sit ab aliquo supiore confirmatus.

¶ Incipit liber. viii. de institutione & peculiaribus gestis monachorū carmelitarum.

¶ Capitulum primū q institutio nræ religionis quæ prius legebat in sacra scriptura fuit per
ioannem. xliiii. episcopū hierosolymitanū in unū uolumē redacta: & per lōga tempora a profes
soribus huius religionis obseruata: sicut a iōanne fuit scripta. Cirillus heremita mōtis carmeli
in epistola ad abbatem iōachim.

Acrae huius religionis prisci professores institutionem suam in diuina scriptu
ra tāq in ameno paradiso speculabant: ubi & fundatorum dictæ religionis uir
tuosa exemplaria ab eis imitāda ipsi intuebant: a pphetis cōmēdata: & multis
sacrore uoluminū testimoniis approbata. Ex qbus dicti professores diuersos
profundæ sapiētiae tractatus deducebāt: qbus tāq copiosis dapibus reficieban
tur. Fuit autem tempore archadii & honorii impatorum in monte carmeli pa
ter dictorū religiosorū quidā uir miræ uirtutis & p̄fectiōis iōanes nomine: qui
ceteros confortes suos eiusdem montis monachos exemplo suo & magisterio
solicite sducebat ad p̄fectionē acqrendā scdm p̄pheticā disciplinā uitæ monasticæ p helyā pro
phe tam iſtitutæ. Quā disciplinā iōanes eis expōebat ex diuersis dictis tā ueteris quā noue legis
& ex nōnullis tractatibus editis a p̄decessoribus suis. Qui tādē pp eius sc̄litarē i pōtifice hiero
solymitanæ eccl̄iæ sublimatus: apostolo iacobo in episcopatu eiusdē eccl̄iæ q̄dragesimus q̄rtus
d iiii

succesit. Hunc iohannem carissimus eius discipulus caprasius nomine eiusdem montis & religionis monachus suppliciter flagitauit: ut quæ de institutione huius religionis & primis eius fundatoribus & de perfectione ad exemplum eorum acquirenda frequenter disseruerat dignaretur sibi & suis confortibus breuiter redidere in unum uolumen in quo omnia per ordinem intuerentur: ne oporteret eos librorum multitudinem euoluere. Iohannes ergo cernens quod propter occupationem suscepti officii non posset ulterius iugem in monte carmeli residentiam trahere: quod caprasius ab eo flagitauerat: opere contempsit. Scripsit enim eloquio & litteris grecis in quodam libro primariam nostræ religionis institutionem: & fundatorum eius dignitates: atque priscorum professorum gesta sancta & gloriosas uirtutes: exterioremque habitum ornatum. Propterea prædictus iohannes breui & lucido eloquio ordinate descripsit: successores dictorum patrum in illo libro tamquam in nitido speculo institutionem suam intuentes eam obseruare propius conarentur: & sanctam uitam ac uirtuosos mores dictorum patrum ex totis precordiis imitarentur. Quod librum ipse iohannes sodalibus suis religiosi heremitis montis carmeli legendum & obseruandum tradidit tempore honorii imperatoris anno domini quadringentesimo duodecimo. Et ex tunc professores nostræ religionis saragerunt ad perfectionem & finem uitæ solitarie tendere secundum formam institutionis prophetæ helyæ per dictum iohannem in præfato libro descriptæ. In cuius disciplina ex tunc usque ad tempora heracii imperatoris per annos circiter ducentos quinque ad exemplum fundatorum & priscorum patrum dictæ religionis pacifice in terra sancta conuersati fuerunt. Circa annum uero domini sexcentisimum decimumseptimum sacrilegus cosdroe rex persarum hierosolimam adueniens totam terram sanctam deuastauit. In qua ex quo mala sumpsere exordia per annos plurimos multiplicata fuerunt. Cum enim christianissimus imperator heracius de persarum cosdroe prædicto uictoria optinuisset: & post reparationem terræ sanctæ cum triumpho ad propria remeasset: quidam prophetanus rex arabiarum nomine homar discipulus perfidi machometi: atque regni eius successor secundus cum ingenti multitudine saracenorum contra terram sanctam ueniens: eam totam obtinuit sanctamque ciuitatem hierusalem anno domini sexcentesimo tricesimonono cepit: alios ex christianis huius patriæ necans: alios ad suam perfidiam trahens: ceteros autem & si non perfidie: suo tamen dominio subdens. Illo itaque tempore quamuis pauci: uerumtamen prestantissimi monachi nostræ religionis dimissis mansionibus quas habebant in urbibus & uillis: hunc carmeli montem non deserentes: iugiter in eo & in quibusdam aliis heremis terræ sanctæ permanserunt sub disciplina monasticæ uitæ heremiticæ per helyam prophetam institutæ. & in prædicto iohannis libro descriptæ. Qui sicut & ceteri christiani huius patriæ duro infidelium iugo dediti multis tribulationibus & iniuriis fuerunt a paganis per annos circiter quadringentos sexagita afflicti. Clamanerunt autem ipsi & ceteri huius patriæ christiani cum tribularentur ad dominum: qui tandem de necessitatibus eorum eduxit eos: quoniam placuit ei ciuitatem hierusalem: anno domini millesimo nonagesimo nono: & consequenter totam terram sanctam pedetendi a perfidis saracenis liberare: & eam ac indigenas eius fideles potestati & dominio christianorum reducere. Propter quod cepit tunc cultus religionis in monte carmeli ampliari. Quamplures enim deuoti peregrini qui ab occidente superuenerant odore huius sancti loci tracti: & deuotione religiosorum heremitarum montem hunc inhabitantium permoti: mundo renuntiabant: & pro contemplatione celestium: se eorum contubernio iungebant.

¶ Capitulum secundum quod Aymericus patriarcha antiochenus primo professores huius religionis per uotum obedientie sub uno priore colligauit: quibusque Albertus patriarcha hierosolymitanus ad eorum requisitionem de quibusdam articulis certam uiuendi regulam scripsit: & in monte carmeli monasterium edificauit.

Rar autem in diebus illis patriarcha antiochenus & in terra sancta apostolicæ sedis legatus: uir quidam amabilis deo & hominibus nomine aymericus malosayda natione lemonicensis de uilla appellata salamiacum. Qui prædictorum antecessorum nostrorum heremitarum fratrum beatæ mariæ de monte carmeli laudabilem conuersationem attendens. eos multum specialiter suo tempore in domino enutriuuit. Intelligens autem quosdam eorum qui ex occidente superuenerant spreto seniorum monitis non recte ambulare ad ueritatem religiosæ uitæ heremiticæ in prædicto iohannis libro descriptæ: & propendens hoc ideo maxime contingere: quia grecas litteras ignorantes nesciebant codicem illum legere: fecit librum illum de greco in latinum transferri. Et

ut illorum improboꝝ coherceret audacia: tutaq; inter eos esset senioꝝ heremitage huius montis innocetia: ipsos omnes p obedientiaꝝ uinculū colligauit. Statuit enim q; ex ip̃s unus qui diceretur prior deinceps eis ita præflet: ut quilibet alioꝝ obedientia ei deuoueret: sub cura cuius & regimine omnes uiuerent. Quibus antea licet unus p̃flet: quonia alba lingua syra & patre latina appellabāt: sub regimine cuius etiam tunc tēporis manebant: & cui etiā sponte obediebāt: nunq̃ tamē ad obediendū alicui se uoto prius obligauerant donec p̃dictus patriarcha Aymericus eos ad hoc primū astrinxit. Inter quos ipse fratrem suum habuit: scilicet fratrem bertoldū uirū religiosum sanctum & famosum: quē de unanimi omniū assensu anno domini. M.c.xxi. in primum priorē eis instituit: & cui curā animarū ceteroꝝ iniunxit. Quibus & mōasteriū in hoc mōte carmeli ad honorē beatæ margaritæ edificari faciebat: infra quod eos includere intendebat: sed priusq; mōasteriū hoc cōsumasset: sustulit eū de mundo deus. Processu autē temporis mortuo primo eorum priorē uidelicet fratre bertoldo: sub regimine cuius. xlv. annis manserat: pplexitas magna eoꝝ animos inuasit de successore eius instituēdo de cuius institutione nullam certā formam prædictus patriarcha aymericus morte puentus eis reliquerat. Tandē post lapsū tēporis fratre brocardū uirum pfectum unanimiter præficiētes: ei omnes obedientia p̃miserūt: sub regimine cuius triginta tribus annis pmanerunt. Quo eis præsidēte patriarchæ hierosolymitāo domino Alberto pposuerūt q; a tēpore quo prædictus patriarcha Aymericus eos omnes sub circa unius prioris per obedientiaꝝ uinculum colligauerat: ipsi desiderauerāt uiuere inclusi in mōasterio sub obseruātia religioꝝ uitæ solitariaꝝ p helyā prophetā institutæ: qui licet p eoꝝ institutionē essent certi qualiter unusquisq; eorum singulariter degens deberet ad perfectionem & finem uitæ solitariaꝝ tendere: quia tamen pponebat in hoc carmelo includi in mōasterio in quo nequaꝫ fuerāt adhuc inclusi: ideo priusq; in eo includerētur: obnixe requirebant a prædicto patriarcha alberto ut iuxta propositum eorum traderet eis de quibusdam articulis per eos tunc sibi oblatis conuersioni monasteriali necessariis breuem uitæ formulam quam tenere imposterum deberent. Et primo qualiter prior cui promittenda erat ab aliis obedientia: esset deinceps in suo officio instituendus. Secundo ut describeret eis figura monasterii edificandi apta & comoda ad uitā solitariā in eo obseruandā: & qualiter ipsi deberent conuersari ibi. Tertio qui psalmi essent maximæ ab eis in singulis horis canonicis dicendi: & qualiter ab eoꝝ laicis deberent hore dici. Quarto an eis in monasterio inclusi: liceret aliquid habere in pprio uel saltem in comuni: & qualiter deberent superuentura eis bona distribui. Quinto in q̃ pte mōasterii potius deceret oratoriū collocari. Sexto si culpæ in aliquo eoꝝ fratre essent dephensæ an illas possent & q̃liter corrigere ipsi. Septimo quanto tēpore anni deberet ieiuniū obseruari: & quādo essent ab esu carnū abstinendū uel quando eis liceret carnibus uesci. Octauū quibus armis q̃ maxime essent ipsi specialiter muniendi contra diabolū pugnaturi. Nono an liceret eis propriis manibus corporaliter operari aut cessare totaliter ab opere corporali. Decimo quibus horis diei esset præcipue silentium ab eis tenendū: & quādo liceret eis loqui. Nam quīs ipsi essent in cæteris bene instituti: de præmissis tamē decem articulis dubietas & opinionū diuersitas apud eos exorta fuerat de qua nequibant per institutionem eoꝝ determinate certificari. Dicitur autē dominus patriarcha albertus lecta primo institutione eoꝝ antiqua in prædicto iohannis libro descripta: & uiso q; nullus prædictorum articuloꝝ plane per eum determinabatur: annuit eoꝝ humili requisitiōi. Et de prædictis decē articulis certā uitæ formulā cōtinentē statuta decem scūdum quā uiuere deberent latino eloquio eis scripsit: quā tempore sempiterno imposterq; ab eis & successoribus eorum obseruandā ipse Anno domini. M.c.xc. nono eis tradidit. Quibus postmodū eodem anno mōasteriū in hoc mōte carmeli iuxta fontem helyæ prophetæ edificari fecit infra cuius cepta includi ac renouari iussit capellam quā ad honorē beatæ dei genetricis mariæ prædecessores eoꝝ post ascensionem christi constrinxerant. Et eos omnes in antris atq; cellulis distantes per hunc montem carmeli habitantes: ipse dominus albertus tunc cōgregauit. Et in dicto monasterio sub obseruātia religioꝝ uitæ solitariaꝝ per helyam prophetā institutæ eos inclusit ut ibidem conuersarentur scūdum regulam eis per ipsum nouiter scriptā cōsequenter in sua forma transmittito.

¶ Capitulum tertium q; in quo ponitur in sua forma huius religionis regula sicut per albertum patriarcham fuit scripta & fratribus ad obseruandū tradita.

Albertus dei gratia hierosolymitane ecclesie uocatus patriarcha Dilectis in cristo filiis brocardo & cæteris heremitis qui sub eius obedientia iuxta fontem in monte carmeli morantur in domino salutem & sancti spiritus benedictionem: Multipharie multisq; modis sancti patres instituerunt qualiter quisq; in suo ordine fuerit uel quæcūq; modum religiosæ uitæ elegerit: in obsequio iesu cristi uiuere debeat: & eidem fideliter de corde puro & bona conscientia deservire. Verū quia requiritis a nobis ut iuxta ppositū uestrum tradamus uobis uitæ formulā quā tenere imposterum debeatis. Illud i primis statuimus ut unum ex uobis habeatis priorem: qui ex unanimi eorū assensu uel maiores & sanioris partis ut hoc officium eligatur: cui obedientiam promittat quilibet aliorum: & promissam studeat operis ueritate seruare. Præterea iuxta situm loci quē inhabitare pposueritis: singuli uestri singulas habeāt cellulas separatas sicut per dispositionē prioris ipsius & de assensu aliorum fratrum uel sanioris partis ædem cellulæ cuiq; fuerit assignatæ. Nec licet alicui fratrum nisi de licentia prioris qui pro tēpore fuerit: deputatū sibi mutare locum: uel cum alio permutare. Cellula prioris sit iuxta introitum loci: ut uenientibus ad eundem locum primus occurrat: & de arbitrio ac dispositione ipsius postmodū quæ agenda sunt: cuncta pcedant. Maneant singuli in cellulis suis uel iuxta eas die ac nocte in lege domini meditantes & in orationibus uigilantes nisi aliis iustis occasionibus occupentur. Hi qui litteras norūt & legere psalmos: per singulas horas eos dicant: qui ex institutione sanctorum patrum & ecclesie approbata cōsuetudine ad horas singulas sunt deputati. Qui uero litteras non norunt: uiginti quisq; uicibus pater noster dicant in nocturnis uigiis: exceptis dominicis & solennibus diebus: in quorum uigiis prædictum numerum statuimus duplicari: ut dicatur pater noster uicibus quinquaginta: Septies autē eadem dicatur oratio i laudibus matutinis: In aliis quoq; horis septies similiter eadē singillatim dicatur oratio: præter officia uespertina: in quibus ipsam quindecies dicere debeatis. Nullus fratrum dicat sibi aliquod esse proprium: sed sint uobis omnia comunia: & ex hiis quæ uobis dominus dederit: & distribuatur unicuiq; p manum prioris: id est per hominem ab eo ad idem officium deputatum: prout cuiq; opus fuerit in spectis atatibus & necessitatibus singulorum. Ita tamen ut sicut præmissum est in deputatis cellulis singuli maneant: & ex hiis quæ sibi distributa fuerit: singulariter uiuant. Oratorium prout commodius fieri poterit: construatur in medio cellularum: ubi mane per singulos dies ad audienda missarum solemnia conuenire debeatis: ubi hoc comode fieri poterit. Dominicis quoq; diebus uel aliis ubi opus fuerit de custodia ordinis & animarum salute tractetis: ubi etiam excessus & culpæ fratrum si quæ in aliquo depræhensæ fuerint: caritate media corrigantur. Ieiunium singulis diebus exceptis dominicis obseruetis a festo exaltationis sanctæ crucis usq; ad diem dominicæ resurrectionis: nisi infirmitas seu debilitas corporis aut alia iusta causa ieiunium solui suadeat: quia necessitas nō habet legem. Ab esu carniū semper abstineatis: nisi infirmitatis & nimie debilitatis remedio sint sumendæ. Quia uero temptatio est uita hominis super terram: & omnes qui pie uolunt uiuere in cristo: persecutionem patiuntur. Aduersarius quoq; uester diabolus tamquā leo rugiens circuit querēs quem deuoret: omni sollicitudine studeatis indui armatura dei ut possitis stare aduersus insidias inimici. Accingendi sunt lumbi uestri cingulo castitatis: muniendum est pectus cogitationibus sanctis. Scriptum est enim. Cogitatio sancta seruabit te. Induenda est lorica iusticiæ ut dominum deum uestrum ex toto corde & ex tota anima & ex tota uirtute diligatis: & proximos uestros tamq; uosmetipsos. Sumendum est in omnibus scutū fidei: in quo possitis orania tela nequissimi ignea extinguere. Sine fide enim ē impossibile placere deo: & hæc est uictoria fides nostra. Galea quoq; salutis capiti imponenda est: ut de solo saluatore speretis salutem: qui saluum facit populum suum a peccatis eorum. Gladius autem spiritus quod est uerbum dei habundanter habitat in ore & in cordibus uestris: & quæcūq; uobis agenda sunt: in uerbo domini fiant. Faciendum est uobis aliquid operis: ut semper diabolus uos inueniat occupatos: ne ex ociositate uestra aliquem intrandi aditum ad animas uestras ualeat inuenire. Habetis in hoc beati pauli apostoli magisterium pariter & exemplum in cuius ore cristus loquebatur: qui ppositus est & datus a deo prædicator & doctor gentium in fide & ueritate: quotidie si securi fueritis: non poteritis aberrare. In labore inquit & fatione fuimus inter uos nocte ac die operantes ne quem uestrum grataremus. Non quasi nos non haberemus potestatem: sed ut nosmetipsos formam daremus uobis ad imitandum nos. Nam cum essemus apud uos: hoc denunciabamus uobis: quoniam si quis non uult operari: non manducet. Audiuius enim inter uos quosdam ambulantes in quiete: nihil operantes. Hiis autem qui huius modi sunt denunciamus &

obsecramus in domino iesu christo: ut cum silentio operantes: suum panem manducent. Hæc uia sancta & bona: ambulate in ea. Cōmendat autē apostolus silentium cum in eo præcipit operandum. Et quēadmodū propheta attestatur. Cultus iusticiæ silentiū est. Et rursus in silentio & spe erit fortitudo uestra. Ideoq; statuimus ut ab hora uespertina usq; ad horam tertiam sequētis diei silentium teneatis: nisi forte necessitas uel causa rationabilis: aut licentia prioris silentiū interrompant. Alio uiro tempore licet silentii non habeatur obseruatio tanta: diligentius tamē a multiloquio caueatur: qm̄ sicut scriptum est & non minus experientia docet in multiloquio non deerit peccatum: & qui inconsideratus est ad loquēdum: sciet mala. Item qui multis uerbis utitur: ledit animā suam. Et domūs in euāgelio. De omni uerbo ocioso quod locuti fuerint homines: reddent rationem de eo in die iudicii. Faciat ergo unusquisq; stateram uerbis suis & frenos rectos ori suo: ne forte labatur & cadat in lingua sua: & silentium in quo est cultus iusticiæ: diligenter & caute studeat obseruare. Tu autē frater brocarde & quicunq; post te institutus fuerit prior: illud semper habeatis in mēte & seruetis i opere quod domūs ait in euāgelio. Quicunq; uoluerit inter uos maior fieri: erit uester minister. Et quicunq; uoluerit inter uos primus esse: erit uester seruus. Vos quoq; cæteri fratres priorē uestrum humiliter honorate: christum potius cogitantes qm̄ ipsū: qui posuit illum super capita uestra: & ecclesiarū propositis ait. Qui uos audit: me audit: & qui uos spernit: me spernit: ut non ueniat in iudiciū de contēptu: sed de uestra obediētia mereamini uitæ æternæ mercedem. Hæc breuiter scripsimus uobis conuersationis uestre formulam statuētes secundum quam uiuere debeatis: Siquis autem super erogauerit: ipse dominus cum redierit: reddet ei. Utatur tñ discretione: quæ uirtutum est moderatrix.

¶ Capitulum quartum q̄ nulla aui pauca Albertus i predicta regula inserit quæ iohannes prius in institutione huius religionis nō scripsit: sed quæ iohannes in generali suadendo scripserat: Albertus in spiritali determinat regula Actor.

N regula in præcedenti capitulo posita: dominus albertus nulla aut pauca inserit quæ essent iam per iohannem in libro institutionis huius religionis fratribus uel uerbis sua uel exēplis sanctoꝝ patrum præcedentiū eis monstrata: sicut ex dicendis in hoc capitulo patebit. Verum q̄ ea quæ iohannes in dicto libro suadendo in generali dixerat albertus amputando a fratribus scrupulum dubitationis in regula statuendo in speciali determinat. Hæc ergo est cā pp quā post descriptionem institutionis huius religionis oportuit maxime etiam dictā regulā scribere: ut. s. oia a fratribus seruanda quæ in institutione fuerant i generali eis suasa: breuiter statuerent in speciali & determinate in regula. In primis ergo albertus ubi dicit Multiphariz multiscq; modis. &c. diuersa a diuersis sanctis patribus fuisse instituta gratia tendendi ad finem religiosæ uitæ: sicut iohannes dixerat supra libro secundo capitulo octauo. Deinde alii Verum quia requiritur a nobis. &c. ad requisitionem fratrum dat eis uitæ formam per quam ad dictum finem tendant: quam comprehendit sub decem statutis respondentibus per ordinem decē articulis fratrum interrogatoriis supra in secundo capitulo huius libri positis. Quorum statutoꝝ primū respondens primo fratrum articulo est istud: ut fratres unum ex eis superiorem habeant: sicut de facto habebant & semper habere consueuerant: quoq; primus fuit helyas: sicut pater supra libro secundo capitulo. secūdo. Determinat autē modū instituendi superiorē p̄dictū: ut. s. ex unanimi oīum fratrum assensu uel maioris & sanioris partis ad prioratus officiū eligat. Quē modū iohānes i libro institutionis religionis tacuerat: Sed albertus i regula tacet idoneitate personæ eligendæ: quā iohānes expresserat supra libro quarto capitulo tertio. Statuit autē ut fratres seiplos abnegando & uoluntati ppriæ abrenūciando obediām pmittant dicto priori: & pmissam studeāt opis ueritate seruare sicut Aymericus ordinauerat: supra eodē libro capitulo secundo: & iohannes plene suaserat supra libro primo capitulo. iiii. nā & fratrum habitus hoc designat supra. li. vii. ca. iiii. In hoc aut priō statuto nihil fuit umq; mutātū: sed ad eius declarationē fuerūt sibi aliq̄ postea addita: sicut dicef i. vi. ca. huius libri. s. Nā i primo fuerunt ēt aliq̄ annexa ad declarationē quorūdā uerboꝝ i p̄cipio regulæ. s. i eius saluatōe posteriorē: sicut dicef i. vi. ca. huius libri. s. Itē qdā. Cōsequēter i s. do statuto rñdēte scdo fratrum articulo ibi. Preterea &c. describit figurā mōasterii edificādi aptā & comodā uitæ solitariæ i eo seruādæ. Et determinat modū seruādī eā ut. s. singuli fratrum hēant singulas sepatas: ne scilicet unus turbetur

LIBER

in meditatione uel oratione p̄ aliū: in quibus cellulis diē ac nocte maneant meditatores in lege domini: & in orationibus uigilantes nisi aliis iustis occasionibus occupentur. Hanc autem uitā solitariam seruandā plene suaſerat iohannes ſupra libro primo capitulo quinto: quā primus huiusmodi helyas ſeruauit a propoſito: ut patet ſupra libro primo capitulo ſecundo. Ad cuius imitationem profeſſores huius religionis eam ſemper ſeruare conſueuerunt: maxime in monte carmeli: ut patet ſupra libro tertio capitulo tertio & quinto: & etiam in aliis heremis: ut patet eodē libro capitulo. vii. In hoc autem ſecundo ſtatuto nihil fuit unq̄ mutatum: ſed ad declarationē eius fuerunt ſibi aliqua addita poſtea ſicut dicitur in ſexto capitulo huius libri: ſcilicet. Itē licet poſtea in tertio ſtatuto reſpondente tertio fratrum articulo. ibi. Hii qui litteras. &c. ſtatuit ut i horis canonicis fratres litterati dicant ad laudem dei illos pſalmos qui ex inſtitutione ſanctog̃ patrū & eccleſiæ approbata conſuetudine ſunt ad ſingulas horas deputati. Fratres uero illiterati dicant ad ſingulas horas pater noſter certis uicibus ſicut ipſe taxat. Ab origie autē huius religionis conſueuerunt eius profeſſores pſalmos pſallere: ſicut patet ſupra libro ſecundo capitulo ſecundo & tertio ad quos canendos conſueuerant ſub lege ueteri qualibet die in eoz̃ ſennion ter cōuenire: ut patet ſupra libro tertio capitulo tertio. Tempore autem legis nouæ ex generali eccleſiæ conſuetudine conſueuerunt ad orandum ſepties qualibet die: ſicut patet ſupra libro ſexto capitulo quinto: Sed quia inter fratres de diuerſitate numeroꝝ pſalmorum in ſingulis horis dicendog̃ erāt opiniones diuerſæ: determinauit albertus ut ad ſingulas horas illas pſalmos dicerent: quī ex inſtitutione ſanctog̃ patrum & approbata eccleſiæ cōſuetudine erant in eccleſiæ cōſuetudine erant in eccleſia ſua patriarchatus ad ſingulas horas deputati. Hoc autem tertium ſtatutum in prima ſui parte fuit poſtea correctū & aliter formatum: ſicut dicitur in ſexto capitulo huius libri: ſcilicet Item in tertio. Demum in quarto ſtatuto reſpondente quarto fratrum articulo: Nullus fratrum. &c. ſtatuit ut ſinguli fratrum abrenuncient mundanis diuiciis a facultatibus terrenis ſicut plene ſuaſerat iohannes libro primo capitulo tertio: quam abrenunciationē ſeruauit helyas ut patet ſupra libro ſecundo capitulo primo & helyzeus: ut patet eodē libro capitulo quinto: & ceteri eiūſdem conuerſationis antiqui in exemplū nobis dari: ut patet ſupra libro quarto capitulo quinto. Determinat autem modum abrenunciandi: ut. ſi nullus fratrum habeat: imo nec dicat ſibi aliquid eſſe proprium: ſed quæ habebūt ſint eis omnia comunia: diſtribuenda tñ per priorem ſingulis prout cuiq̃ opus erit. Quem modū abrenunciandi introduxerunt apoſtoli in primitiua eccleſia: ut patet actuum ſecundo capitulo quarto. Hoc autē quartum ſtatutum fuit poſtea in ultima ſui parte totaliter correctum: ſicut dicitur in ſexto capitulo huius libri: ſcilicet Item poſt. Tandē in quinto ſtatuto reſpondente quinto fratrum articulo Oratorium. &c. ſtatuit ut fratres in monaſterio habeant oratoriū: & determinat locū: ut ſcilicet cōſtruatur in medio cellularū non ſolum ad horas canonicas in eo canendas: ſed ad miſſarum ſolēnia de mane in eo a fratribus audienda: profeſſores autem huius religionis conſueuerunt habere oratoriū ad deū horis ſtatutis in eo laudandum & orandum: ut patet ſupra libro tertio capitulo tertio: & libro. vi. capitulo quinto. Notandū tamen q̃ hæc domus tribus nominibus nuncupatur in hoc libro: quia dicitur ſennion. ut patet ſupra libro tertio capitulo tertio. Dicitur ſimiliter oratoriū ut patet ſupra libro quinto capitulo octauo. Dicitur etiam capella: ut patet ſupra libro ſeptimo capitulo quinto. Sennion autem græce: uidetur latine ſignificare conuenticulum honeſtorum. Eſt enim domus parua: ad quā monachi ſecedentes conueniunt tantū gratia honeſtorum ſcilicet diuinorum officiorum & ſalute animag̃: ſicut ſupra libro tertio capitulo tertio fuit dictum. Oratorium uero ab oratione eſt dictum. Eſt enim locus orationi tantum conſecratus: ideo nemo aliquid in eo agere debet: niſi illud tantū ad quod eſt factū & unde nomen accepit. Capella autē dicitur quaſi capiens laudē. Eſt enim parua eccleſia ſeu domus ad deum in ea laudandū dedicata. Et ſic eadē domus dicitur ſennion ratione conuentus qui in ea ſit ad honeſta ibi exercenda. Dicif̃ etiā oratoriū rōne oſonū quæ ibi ad deū dirigunt̃: Et dī capella ratione laudū quæ ibi deo exſoluunt̃. In hoc uno ſtatuto niſil fuit unq̃ imitatur̃ neq̃ additū. Vt̃erius in ſexto ſtatuto reſpondente ſexto fratrum articulo. ibi. Dominicis quoq̃ diebus. &c. ſtatuit ut fratres tractent de ſalute aīag̃ & de obſeruantia regulari ordinis cuſtodieda ne obmittatur: & de culpis fratrum corrigendis. Et determinat modū atq̃ tēpus: ut ſcilicet correctio fiat caritate media: & ut de hiis oībus tractet̃ dñicis diebus: uel et̃ aliis ſi opus fuerit. Salutem autem aīarum conſueuerunt p̃feſſores huius religionis ſemp̃ procurare in cellis & oratorio ut patet ſupra libro tertio. capitulo tertio: & quinto: & libro. vi. capitulo quinto: ad quā

debet superior præcipue esse intentus uerbo & exemplo: & cæteri ei obsequendo: ut patet libro primo capitulo. viii. ad exemplum scilicet helyæ & cæterorū patrum de quibus habes supra libro secundo capitulo tertio & .viii. & libro quarto capitulo quinto & .vi. & .viii. In hoc autem sexto statuto nihil fuit unquam mutatum neque additum. Postmodum in septimo statuto respondente septimo fratrum articulo ibi. Ieiunium singulis diebus & cætera statuit ut fratres carnalem concupiscentiam mortificet per abstinenciam sicut Ioannes suaserat supra libro primo capitulo iiii. & helyas suo exemplo ostenderat supra libro secundo capitulo viii. determinat autem modum: ut scilicet fratres ieiunent a festo exaltationis sanctæ crucis: usque ad diem paschæ: exceptis diebus dominicis: nisi infirmitas uel debilitas corporis aut alia iusta causa suadeat solui ieiunium & ut ab esu carniū semper abstineant nisi pro infirmitatis aut nimie debilitatis remedio sumatur. Ieiunium autem professores huius religionis obseruare consueuerant: ut patet supra libro tertio ca. viii. Esus uero carniū non legitur antea eis fuisse interdictus immo concessus ut patet supra libro secundo capitulo primo. Ideo hoc septimum statutum fuit in ultima sui parte postea aliquantulum mitigatum: ut dicitur in sexto capitulo huius libri: scilicet Item in septimo. Denique in octauo statuto respondente octauo fratrum articulo ibi. Quia uero &c. præmonstrans uitam hoīs super terrā in temptationibus consistere sicut dictum est supra libro primo capitulo quarto: statuit ut fratres induantur spiritali armatura dei per quam possint stare aduersus insidias inimici. Et determinat eis sex species huius armaturæ quibus induantur: quare Prima est cingulum castitatis: quo accingendi sunt lumbi fratrum: scilicet per modum a iohanne expositum. libro. vii. capitulo secundo & ab eo suatum libro primo capitulo quinto. Et ab helya eiusque discipulis obseruatum: libro secundo capitulo primo: & libro sexto capitulo tertio. Secunda huius armaturæ species est: fugari a corde cogitationibus imundis: sicut suadet libro primo capitulo. vii. Muniendum est pectus cogitationis sanctis exemplo antiquorum patrum: de quibus habes supra libro tertio capitulo. viii. Tertia huius armaturæ species est indui lorica iustitiæ. i. dilectione dei & proximi per modum in hoc statuto positum: & a iohanne supra libro primo capitulo sexto est expositum. Quarta species est sumere in omnibus scutum fidei exemplo priscorum patrum de quibus habes supra libro quinto capitulo primo. Quinta species est galea salutis capiti imponenda. i. spes ut de solo saluatore speretur salus animæ exemplo antiquorum patrum de quibus habes supra libro quinto capitulo primo. Sexta huius armaturæ species est gladius spiritus. i. uerbum dei: quod debet habundanter in ore & in cordibus fratrum exemplo suorum prædecessorum de quibus habes supra libro quinto capitulo. viii. & libro. vi. capitulo quinto. In hoc autem octauo statuto nihil fuit unquam mutatum neque additum. Subsequenter in nono statuto respondente nono fratrum articulo ibi. Faciendum est. &c. statuit ut fratres faciant aliquid operis: exemplo scilicet tam apostoli quod inducit: quam antiquorum patrum eorum: de quibus habes supra libro tertio capitulo septimo. Tangit autem quinque causas propter quod opus corporale est exercendum. Prima ad tollendum ocium: sicut ecclesia. xxxiii. scribitur. Mitte seruum in operationem ne uacet: multam enim maliciam docuit ociositas. Hanc causam tangit Albertus ibi ut semper diabolus inueniat uos occupatos. Secunda causa est ad domandam carnalem concupiscentiam inquam per opus maceratur corpus. Hanc causam tangit apostolus ibi. In labore inquit &c. Tertia causa est ad uitandam cupiditatem alienarum rerum: sicut primæ thessalonicenses quarto dicitur. Operemini manibus uestris sicut præcepimus uobis ut honeste ambuletis ad eos qui foris sunt & nullius aliquid desideretis. Hanc causam tangit apostolus ibi. Operantes ne quæ uestrum grauaremus. Quarta causa est ad uictum querendum per opus sicut primo cxxvii. dicitur. Labores manuū tuarū quia manducabis: beatus es & bene tibi erit. Hanc causam tangit apostolus ibi. Nam cum essemus. &c. Quinta causa est ad euitandum fœda negocia & lucra ex quibus quidem prætermisso opere corporali necessaria sibi prouident: quod reprobatur apostolus oppositum eis denunciāns & obsecrans. ibi. Audiuius enim inter uos. &c. Ultimo determinat apostolus modum operandi ut. s. opus fiat cum silentio. ibi. Hiis autem qui huiusmodi. &c. In hoc nono statuto nihil fuit unquam mutatum uel additum. Postremo in decimo statuto respondente decimo fratrum articulo. ibi. Comendat autem apostolus. &c. statuit ut fratres teneant silentium exemplo. s. suorum prædecessorum: de quibus habes supra li. iiii. capi. v. Et determinat tempus. scilicet ab hora uespertina usque ad horam tertiam sequentis diei. Silentium filiter suaserat iohannes supra. li. i. ca. v. Hoc autem decimum statutum in prima sui parte fuit postea correctum & aliter formatum: sicut dicitur in. vi. capitulo huius libri scilicet Item in decimo. Ultimo ibi. Tu autem si brocarde. &c. addit ad declarandum primum statu-

tum ut illic finiat ubi incepit. Præcepit ergo priori ne de suscepto prioratu superbiat: sed magis humilietur sicut christus mandat. Quam autem humilitatem se debeat superior in se & cum subditis gerere: ostenditur supra libro primo capitulo octauo. Et habet exemplum in helya supra libro secundo capitulo secundo. Præcepit etiam fratribus ut humiliter eorum priorem honorarent: ne eum contempnendo spernant christum: sed de obedientia mereantur uitæ æternæ præmium. Quam autem reuerenter debeant subditi præpositum eorum honorare eorum obedire: exemplum habent in priscis patribus eorum supra libro quarto capitulo tertio & octauo.

¶ Capitulum quintum quod regula huius religionis fuit per Honorium prophetam tertium approbata: & per Gregorium nonum & Innocentium quartum summos pontifices confirmata.

¶ Magister Sibertus debeat in tractu de consideratis super carmelitarum regula.

Vm ergo professores huius religionis præfatam uitæ regulam a dño alberto patriarcha hierosolymitano tempore Innocentii papæ tertii. Anno domini. m. cxix. suscepissent: contingit processu temporis dictum Innocentium papam tertium celebrare romæ generale concilium. Anno domini. m. ccxv. in ecclesia saluatoris quæ constantiniana uocabatur. In quo consilio dictus papa ne nimia religionum diuersitas grauem in ecclesiæ dei confusionem induceret: firmiter prohibuit ne quis de cætero nouam religionem inueniret: sed qui cunctis ad religionem conuerti uellet: unam de approbatis assinueret: & qui domum religiosam de nouo fundare uellet regulam & institutionem de approbatis acciperet. Ea propter quidam prælati terræ sanctæ in qua mons carmeli dinoscitur existere: ceperunt ex tunc fratres nostræ religionis ita infestare: ac si contra prohibitionem dicti generalis concilii nouam religionem inuenissent uel regulam approbatam non haberent. Fratres autem prædicti super hiis ad dominum Radulphum patriarcham hierosolymitanum tunc recurrerunt qui & ipse præ mortuo eius prædecessore alberto interfuerat dicto generali consilio. Hic patriarcha radolphus lecta huius religionis antiquissima institutione: & uisa autentica regula alberti patriarchæ edita & fratribus tradita: longe ante dictum concilium generale compescuit prædictos prælatos a dictorum fratrum infestatione. Ad maius autem robur præstandum dictæ regulæ consuluit ipse fratribus ut eam peterent a sede apostolica approbari. Idcirco prædicti fratres successori dicti domini innocentii scilicet Honorio papæ tertio dictam regulam ostendentes: humiliter supplicauerunt sibi ut eam approbarer. Quam dictus Honorius papa tertius. Anno domini. m. ccxv. approbavit tertio kalendas Februarii: ut eam obseruarent: fratribus in remissionem peccatorum iniunxit: de reata scribens eis.

¶ Honorius papa tertius in registro decumani sui pontificatus.

¶ Dilectis filiis priori & fratribus heremi de monte carmeli salutem & apostolicam benedictionem. Vt normam uiuendi regulariter a bonæ memoriæ hierosolymitano patriarcha editam quam ante generale concilium uos dicitis humiliter suscepisse: iposterum uos & successores uestri quam cum dei adiutorio poteritis: obseruetis in remissionem uobis iniungimus peccatorum.

¶ Magister Sibertus ubi supra.

¶ Occasione autem horum uerborum quibus Honorius papa tertius approbatione dictæ regulæ loquens fratribus de ea dixit: quam ante generale consilium uos dicitis humiliter suscepisse insultabant quidam prælati dicentes: assertionem fratrum affirmantium se suscepisse dictam regulam ante prædictum concilium generale gestandum non esse nisi fratres legitimis documentis eam probarent. Intendebant quoque dicti prælati fratribus contra formam dictæ regulæ priorem absque assensu fratrum uel maioris & sanioris partis ipsorum instituere: fingentes dictam regulam approbatam non esse. Fratres autem coram summo pontifice. Gregorio nono probauerunt manifeste per registrum sextidecimi anni pontificatus innocentii papæ tertii: quod dictus papa Innocentius in prædicto sextodecimo anno scripsit alberto patriarchæ hierosolymitano ut cum nunciis apostolicis destinaret quosdam uiros prouidos & fideles ad soldanum damasce & babylonæ: & quod si absque grandi dispendio terræ sanctæ posset fieri: satageret præuenire præfixum annum ad celebrandum dictum generale capitulum siue concilium: ducens secum aliquos uiros in consilio prouidos & in commisso fideles. Albertus uero patriarcha prædictus morte præuentus non potuit interesse dicto generali concilio: Quod consilium sicut legitur in registro decimi octauo anni pontificatus dicti Innocentii Papæ tertii fuit postea:

celebratū. Anno domini. M. ccxv. pōtificatus scilicet dicti Innocētiī āno decimo octauo. In quo consilio interfuit Radulphus p̄iarcha hierosolymitanus sicut in eodem registro legitur ubi agitur de annotatione p̄latōꝝ qui dicto consilio interfuerunt. Ex eo ergo q̄ Albertus tpe dicti generalis consilii non erat sed prius fuerat patriarcha hierosolymitanus: & ex eo q̄ ipse existens patriarcha hierosolymitanus dederat carmelitis dictā regulam probabatur manifeste q̄ carmelitæ ante dictū generale cōsiliū susceperant eā. Quapp summo pontifici Gregorio nono humiliter supplicabant ut dictam regulam tanq̄ a sede apostolica approbatam confirmaret: & ut inhiheret ne quis p̄sumeret priorem eis instituere absq̄ fratrum uel maioris & sanioris partis ipsorum. Cum etiā i q̄rto dictæ regulæ statuto scribebat. Nullus fratrum dicat sibi aliqd esse proprium sed sint uobis oīa comunia: fuit ex hīs uerbis inter fratres monasterii mōtis carmeli altercatio orta sup possessiones domus redditus & loca quæ ex hīs pro sustentatione uitæ eorū a christi fidelibus ex deuotione offerebantur. Quidā enim fratrum considerantes q̄ & si nulli eorū liceat habere aliqd propriū: quia tñ dicta regula concedit eis habere in cōi: putabāt per hoc eis esse licitum habere in cōi possessiones & cætera prædicta. Alii aut fratrum attenda institutione huius religionis & considerata exemplari uita fundatōꝝ & antiquoꝝ patrum huius professionis qui in monte carmeli & in aliis heremis uixerunt abdicatis possessionibus & relictis facultatibus terrenis: dicebant non licere fratribus habere huiusmodi loca redditus domos & possessiones: sed neq̄ capræꝝ uel ouium greges aut alia animalia officio orādi apta. Nec hīs obstat q̄ regula concedit fratribus habere in comuni: quia licet etiam apostolis & credentium multitudini in primitiua ecclesia concederet habere in comuni: nam erant eis omnia comunia: nihilominus tñ ipsi possessiones nō admittebāt. Quotquot enim erāt possessores agrorū aut domoꝝ: uendentes afferebant præcia uenditoꝝ & ponebāt ante pedes apostoloꝝ. Diut debant autem singulis prout cuiq̄ opus erat: ut scribitur in libro actuum apostolorum capitulo secundo & quarto. Quapp dicto summo pontifici gregorio nono fratres humiliter supplicabāt: ut hanc ēt eorū altercationē sine debito terminaret. Papa itaq̄ gregorius nonus auditis prædictis fratrum rationibus: primo fratrum altercationi debitū finē iposuit. Secundo ne quis absq̄ fratrum uel maioris & sanioris partis ipsōꝝ p̄sumeret eis priorē instituere phibuit. Tercio dictam regulam tanq̄ a sede apostolica approbatā confirmauit. Anno domini. m. cc. de perusio scribens eis. viii. idus aprilis.

¶ Gregorius papa nonus in registro tertii anni sui pontificatus.

¶ Dilectis filiis Priori & fratribus heremi montis carmeli salutem & apostolicam benedictionem. Ex officii nr̄i debita circūspectiōne tenemus sollicitam adhibere cautelam uehii qui ascendentes in montem orare cum dño pedes suos lauerunt: iteum eos coinquinent a contemplationis specula descendēdo: & ne resumendo terrenas facultates abiectas quasi quædā idumēta corporis habebāt unde teneātur ad casum cū spiritualibus nequiciis pugnaturi. Huic est q̄ cū lotis pedibus speculā dñi ascēditis uacaturi contēplatiōibus celestiu & assumpseritis contra spiritus malignos luctamen terrenis oībus abdicatis: nos uestro profectui aspirantes & uolentes uobis coinquinandi pedes iterum & succūbendi materiam āputare: auctoritate præsentiu districtus inhihemus ne in p̄prietatē de cætero heremi uestre loca uel possessiones seu domos aut redditus alios recipiatis nullo modo uel p̄sumatis habere præter afinos masculos & aliquod afalium seu uolatiliū nutrimētū. Quieti quoq̄ uestre prouidentes & paci: adicimus: ut nullus in eadē heremo priorem instituere absq̄ fratrum uel maioris & sanioris partis ipsorum assensu p̄sumat. Ad hæc ēt regulā approbatā a bono memoriæ honorio papa prædecessore nr̄o & ab eo nobis traditam in remissionem peccatoꝝ obseruandā: auctoritate apostolica cōfirmamus: & in eodem loco perpetuis temporibus præcepimus obseruari.

¶ Magister fibertus ubi supra.

¶ Postea etiam Innocentius papa quartus. Anno domini. m. cc. xlv. dictam regulam confirmauit. sexto idus iunii sub eadem uerborum forma qua gregorius nonus eam confirmauerat sicut legitur in registro secundi anni pontificatus dicti innocētiī papæ quarti.

¶ Capitulum. vi. Cur & i quibus clausulis dicta regula fuit auctoritate sedis apostolicæ per fratrem hugonem p̄sbyterum cardinalem & fratrem Guilielmum episcopum antenadensem declarata aut correctā seu mitigata.

Veniā autē in futuro etientibus sicut interdū fallibiliter quātilibet attēta humāi iudicii consideratio ut id quod ipsa pfuturū iudicat: cōsequenter supueniens experientia nociuū ofīdat: ideo non est reprehēibile si quod prius consūlte statutū fuit postmodum ex inspectione saniorū iudicii consultius retrahat p̄sertim quando obesse experitur potiusq̄ prodesse si nō declaret aut corrigatur uel mitiget. Cum ergo p̄fessores huius religionis regulam uiuēdi a dño alberto patriarcha hierosolymitano accepisset: cōsequens & diuturna experientia eos docuit quedā in dicta regula statuta esse ita dubia q̄ oportebat ea declarari seu corrigi: quādam uero esse ita graua q̄ expediebat illa [mitigari]. Idcirco duos prouidos ex fratribus suis. s. reginaldū & petrū p̄ p̄dictis statutis declarandis. corrigendis: & mitigandis ad sedem aplicā miserunt. Qui dño Innocētio papæ q̄rto hū: liter supplicauerūt ut dictæ regulæ dubia declararet ac corrigeret & graua eius mitigaret misericorditer dignaret. Dictus autē Innocētiū q̄rtus eorū deuotis supplicatōibus amēs hāc dēclarationē correctōem: & mitigationē uice eius faciendā cōmisit fratri hugōi tituli sanctæ sabinæ præsbytero cardinali: & fratri Guilielmo episcopo an: eradēsi. Et isti duo dñi in sacra theologia magistri p̄dictam regulam Anno dñi .m. cc. xlviii. auctoritate apostolica declarauerunt correxerunt & mitigauerunt prout sequitur. Nam in primo regulæ statuto ubi dī. Et promissam studeat operis ueritate seruare: dicti cōmissarii declarando imēdiate addiderūt cū castitate & abdicationē proprietatis. Quæ uerba fuerūt ideo per eos regulæ addita: quia licet alibi in regula p̄cipiat fratribus castitas ubi dī. Accingēdi sunt lumbi cingulo castitatis: & alibi ēt in ea prohibeat cuilibet fratri habere propriū ubi dicit. Nullus fratrum dicat sibi aliquid esse propriū: oīs tñ professio regularis. astringit suos professores p̄cipaliter ad hæc tria. s. ad obedientiā castitatē & proprietatis abdicationē: quæ sunt de substantia p̄fessionis: ideo uisum fuit dictis commissariis esse equum ut ubi in regula fit mentio de obedientia priori committenda sine promittenda: ibidem etiam de cæteris duobus fiat mentio: scilicet de seruanda castitate cum proprietatis abdicatione. ¶ Item quidā ecclesiarum prælatis renuebant fratres huius religionis admittere ad habitādum in eorum diocesibus. Dicebant enim q̄ cū albertus p̄iarcha dictam regulam solum fratribus heremitis morantibus in monte carmeli scripsisset & tradidisset: non licebat dictis fratribus secundum eorum regulam habitare alibi q̄ in monte carmeli. Alii autē ex prælatis quīs in eorū diocesibus admitterent fratres ad habitandū: tamen non finebāt illos extra heremos in uillis uel ciuitatibus loca habere. Nam dicebant q̄ cum fratres essent heremitæ: nō debebant nisi in heremis habitare. Fratres autē p̄dicti per institutionē huius religionis ostenderunt dictis cōmissariis q̄ ab ātīquo. s. a tempore p̄phetæ heliæ & cæterorū patrū legis ueteris licuit p̄fessoribus huius ordinis habitare extra mōtē carmeli & in aliis heremis & ciuitatibus ac uillis. Propterea dicti cōmissarii post uerba illa prior regulæ statuto addita cum castitate & abdicatione p̄prietatis: imēdiate declarando ulterius addiderunt. Loca autē habere poteritis in heremis uel ubi uobis donata fuerint ad uestre religionis obseruantiam apta & comoda secundū q̄ priori & fratribus uidebitur expedire. Quæ clausula ideo fuit per dictos cōmissarios regulæ addita: ut per regulā māifeste appareat q̄ fratribus huius ordinis liceat loca extra montem carmeli habere ac in aliis heremis & in ciuitatibus uel uillis habitare. ¶ Item licet quilibet fratrum anteq̄ in monasterio includerētur differrer ad suā cellulam uictū sibi necessarium ut ibi singulariter uiueret: postq̄ tñ fuerūt in monasterio iclusis uictus secundū regulā distribuebat unicuiq̄ per manus prioris uel per hominem ab eo ad hoc officium deputatum. Cui erat graue discurrere per cellulas singulorū separatas. Fratribus etiam erat graue pulmenta ex mora titulis discursus effecta frigida sumere. Ideo propter hæc & alia in conueniētia quæ inde sequebantur fuit per dictos commissarios de regula totaliter deleta sequēs clausula in quarto regulæ statuto posita quæ dicebat. Ita tamen ut sicut præmissum est in deputatis cellulis singuli maneant: & ex hiis quæ sibi distributa fuerūt singulariter uiuant. Et quia antiqui huius religionis professores filii prophetarum dū conuentum faciebāt: refectiōnem comuniter sumebāt: ideo loco dictæ clausulæ de dicto quarto statuto deletæ: p̄dicti cōmissarii in secundo statuto regulæ ubi dī. Eedē cellulæ cuiq̄ fuerit & assignatæ: mitigando imēdiate addiderunt. Ita tñ ut in communi refectorio ea q̄ uobis erogata fuerint cōiter aliq̄ lectionem sacre scripturæ audiēdo ubi comode fieri poterit obseruari sumatis. Item in tertio regulæ statuto sicut in principio scribebatur Hui qui litteras norunt & legere psalmos per singulas horas eos dicant qui ex institutione sanctorum patrum & ecclesiæ approbata consuetudine ad horas singulas sunt deputati. Hæc autē dicta clausula fuit de regula per dictos cōmissarios

ideo deleta: quia generabat fratribus dubiū an ipsi tenerentur ad alias horas canonicas præterq̃ ad psalmos dicendos. Logo autem dictæ clausulæ fuit in regula per dictos cōmissarios corrigendo & declarando sic scriptum. Hii qui horas canonicas cum clericis dicere norunt eas dicant secundum consuetudinem sanctorū patrum & ecclesiæ approbatā consuetudinē. Item in quarto regulæ statuto inter cætera sic scribebatur. Et ex hiis quæ dominus vobis dedit: distribuatur unicuiq; per manum prioris: idest per hominem ab eo ad idem officium deputatum. Hæc autē dicta clausula generabat fratribus dubium an ista solum unicuiq; essent eorū per manum prioris distribuenda ea quæ dominus eis daret q̃ non illa quæ ipsi ex opere licito uel aliter iuste acquirerent. Graue quoq; erat fratribus q̃ homo a religione eorum extræus posset a priore deputari distributor bonorum religionis: quia per hoc poterāt dicta bona defraudari facilius q̃ si frater aliquis deputaretur ad distribuendum illa. Ideo dicta clausula fuit de regula per dictos commissarios deleta: & prædictum quantum regulæ statutum fuit per eos declarando corrigendo sit formatum. Nullus fratrum dicat sibi aliquid esse proprium sed sint vobis omnia communia: & distribuuntur unicuiq; per manū prioris idest per fratrem ab eo ad idem officium deputatū put cuiq; opus erit inspectis ætatibus & necessitatibus singulorū. Item post uerba illa quarti statuti inspectis ætatibus & necessitatibus singulorū dicti cōmissarii immediate declarando ulterius addiderunt. Alinos autem siue mulos prout uestra exposulauerit necessitas vobis habere liceat: & aliquod animalium siue uolatilium nutrimentum. Quæ clausula fuit per dictos commissarios ideo regulæ addita: quia licet dudum inter fratres fuisset dubitatū an habere prædicta esset eis licitum: necessitas tñ urgebat eos habere mulos uel alinos pro lignis atq; cibis & cæteris uictui fratrum necessariis portandis ad monasteria in monte carmeli & alibi sita & a uilla remota. Nutrimentū uero animalium & uolatilium erat fratribus expediens ad uitam pro ouis & lactieiniis inde sumendis: quibus uesci non est fratribus prohibitum. Item in septimo regulæ statuto inter cætera sic scribebatur. Ab esu carniū semper abstinete nisi pro infirmitatis aut nimie debilitatis remedio sint sumendæ. Hæc autē prædicta clausula erat a fratribus grauis ut semper ab esu carniū nisi in casu infirmitatis & nimie debilitatis abstinere: & ideo petebant hanc dictam clausulam de regula totaliter deleri: quia ex primaria institutione eorum non erat eis prohibitū immo concessum carniū uesci: quibus fundator huius religionis helyas postq̃ eam instituerat usus est uel fuit. Dicti uero cōmissarii attenderunt q̃ licet antiquis professoribus huius religionis esset concessum carniū uesci tempore legis ueteris: quando & phase erat ab eis obseruandū ipsis tamen tunc fuit prohibitū uino uti quod albertus in regula modernis fratribus ideo nō prohibuit: quia de eo conficitur altaris sacramentū quod est a fratribus sumendū & frequentandū. Considerantes ergo cōmissarii q̃ tempore nouæ legis suadet monachis abstinere potius a carniū q̃ a uino: noluerunt fratribus interdicare poenitus esum carniū: nec eis prohibuerunt uini usum quo apostolus suum concessit uti discipulum. Sed quia fratres proponebant q̃ difficile erat nimiam debilitatem discernere in fratre anteq̃ esus carniū sibi cōcederetur: & q̃ aliqui fratres interdū fuerant præuenti de nonnullis debilibus qui decesserant quia esus carniū nō fuerat eis concessus quos fratres non putabant adhuc deuenisse in nimiam debilitatem: ideo dicti cōmissarii prædictam clausulam de regula deleuerunt: & mitigando eam aliter formauerunt ipsam sic. Ab esu carniū abstinete nisi pro infirmitatis uel debilitatis remedio sumantur. Verū quia fratres ad hæc instabant q̃ propter ingruentes necessitates oportebat aliquos eorum interdum de domibus eorum exire: & propter penuriā in itinere mendicare: quos cum difficultate hospites colligebant: quia illis se in cibis non conformabant: & nihilominus oportebat eos aliquando mare transire ubi propter ciborum penuriam & occurrentia pericula erat graue a carniū abstinere. Ideo dicti cōmissarii post uerba illa: nisi pro infirmitatis uel debilitatis remedio sumantur: immediate mitigando addiderunt. Et quia uos oportet frequentius mendicare itinerantes: ne sitis hospitibus onerosi: extra domos uestras sumere poteritis pulmenta cocta cum carniū: sed & carniū supra mare uesci licebit. Item in decimo regulæ statuto inter cætera sic scribebatur. Ideoq; statuimus ut ab hora uespertina usq; ad horam tertiam sequētis diei silentiū teneatis: nisi forte necessitas uel causa ratiōabilis aut licetia prioris silentiū interrūpat. Hæc at dicta clausula ideo erat fratribus grauis: quia ab ortu diei usq; ad horam tertiam: & ab hora uespertina usque ad occasum: occurrebant frequenter multa fratribus utilia: quæ bono modo non poterant cū silentio expediri: præsertim ea quæ ad eruditionem fratrum pertinebant. Cum etiam in illis steruallis quandoq; interromperetur silentiū: uertebatur in dubium qualis esset necessitas aug

causa rationabilis interrumpendi illud: & super hoc adinuicem interdum differebantur. Ideo dicta clausula fuit per eos aliter sic formata. Ideoque statuimus ut dicto completorio silentium teneatis usque ad primam dictam sequentis diei. Cetera autem omnia comprehensa in regula prædicta remanserunt per dictos commissarios intacta. Quam ipsi ut præmittitur declaratam: correctam & mitigatam ac sigillis eorum sigillatam: miserunt priori generali & capitulo generali nostræ religionis: ut fratres eam firmiter obseruarent: & instar eiusdem alias regulas eorum corrigent.

¶ Capitulum. vii. in quo in sua forma ponitur regula sicut fuit per dictos dominos declarata: correctam: & mitigatam. Ex registro quinti anni sui pontificatus Innocentii papæ quarti.

Rater hugo miseratiōe diuina tituli sanctæ sabinae præbyter cardinalis: & frater Guilielmus eadem miseratione anteradenſis episcopus carissimis in christo filiis uiris religiosis ordinis fratrum beatæ Mariæ de monte carmeli salutem in omni salutari. Accedentes ad apostolicam sedem fratres clerici reginaldus & petrus ordinis uestri ex parte uestra a domino papa humiliter postularunt ut quædam quæ in priuilegio uestro & regula olim uobis a foelicis memoriæ alberto patriarcha hierosolymitano tradita continenter dubia declarare & corrigere & etiam quædam grauiam mitigare misericorditer dignaretur. Cum ergo dominus papa eorum deuotis supplicationibus annuendo nobis commiserit ut declarationem correctionem ac mitigationem huiusmodi faceremus uice ipsius secundum quod bono statui ordinis & fratrum saluti expediens uideremus: religioni uestræ qua fungimur auctoritate mandamus quatenus regulam a uobis correctam declaratam ac mitigatam prout expedire uidimus deuote recipientes: eam firmiter obseruetis: & instar eiusdem uestras alias regulas corrigatis: quam uobis per eosdem fratres sub sigillis nostris mittimus in hac forma regula. Albertus dei gratia hierosolymitanæ ecclesiæ uocatus patriarcha: dilectis in christo filiis brcardo & cæteris heremitis qui sub eius obedientia iuxta fontem in monte carmeli morantur in domino salutem: & sancti spiritus benedictionem. Multipharicæ multisque modis sancti patres instituerunt: qualiter quisque in quocunque ordine fuerit uel quemcunque modum religiōis uitæ elegerit: in obsequio iesu christi uiuere debeat: & eidem fideliter de corde puro & bona conscientia deservire. Verum quia requiritis a nobis ut iuxta propositum uestrum tradamus uobis uitæ formulam quam tenere in posterum debeatis. Illud in primis statuimus ut unum ex uobis habeatis priorem: qui ex unanimi omnium assensu uel maioris & sanioris partis ad hoc officium eligatur: cui obedientiam promittat quilibet aliorum: & promissam studeat operis ueritate seruare cum castitate & abdicatione proprietatis. Loca autem habere poteritis in heremis: uel ubi uobis donata fuerint ad uestræ religiōis obseruantiam apta & comoda secundum quod priori & fratribus uidebitur expedire. Præterea iuxta situm loci quem inhabitare proposueritis singuli uestrum singulas habeant cellulas separatas sicut per dispositionem prioris ipsius & de assensu aliorum fratrum uel sanioris partis eadem cellula cuique fuerint assignata: Ita tamen quod in comuni refectorio ea quæ uobis erogata fuerint communiter aliquam lectionem sacræ scripturæ audiendo ubi comode poterit obseruari sumatis: Cellula prioris sit iuxta introitum loci: ut uenientibus ad eundem locum primus occurrat: & de arbitrio ac dispositione ipsius postmodum quæ agenda sunt: cuncta procedant. Maneant singuli in cellulis suis uel iuxta eas die ac nocte in lege domini meditantes: & in orationibus uigilantes: nisi aliis iustis occasionibus occupentur. Hi qui horas canonicas cum clericis dicere norunt: eas dicant secundum constitutionem sanctorum patrum: & ecclesiæ approbatam consuetudinem. Qui uero litteras non nouerunt: uiginti quinque uicibus Pater noster dicant in nocturnis uigiis exceptis dominicis & solemnibus diebus in quorum uigiis prædictum numerum statuimus duplicari: ut dicatur Pater noster uicibus quinquaginta. Septies autem eadem dicatur oratio in laudibus matutinis. In aliis quoque horis septies similiter eadem singillatim dicatur oratio præter officia uespertina: in quibus ipsam quindecies dicere debeatis. Nullus fratrum dicat sibi aliquid esse proprium sed sint uobis omnia communia: & distribuatur unicuique per manum prioris idest per fratrem ab eo ad idem officium deputatum prout cuique opus erit: inspectis ætatibus & necessitatibus singulorum. Asinos autem siue mulos prout uestra exposulauerit necessitas uobis habere liceat: & aliud quod animalium seu uolatilium nutrimentum. Oratorium prout commodius fieri poterit: construatur in medio cellularum: ubi mane per singulos dies ad audienda missarum solennia conuenire debeatis: ubi hoc comode fieri poterit. Dominicis quoque diebus uel aliis ubi opus fuerit de

custodia ordinis & animarum si uite tractetis: ubi etiam excessus & culpæ fratrum si quæ in aliquo deprehensæ fuerint: caritate media corrigantur. Ieiunium singulis diebus exceptis dominicis obseruetis a festo exaltationis sanctæ crucis usque ad diem dominicæ resurrectionis nisi infirmitas uel debilitas corporis aut alia iusta causa ieiunium solui suadeat: quia necessitas non habet legem. Ab esu carniū abstineatis nisi pro infirmitatis uel debilitatis remedio sumantur. Et quia uos oportet frequentius mendicare itinerantes: ne sitis hospitibus onerosi extra domos uestras sumere poteritis pulmēta cocta cum carnibus: sed & carnibus supra mare uesci licebit. Quia uero: temptatio est uita hominis super terram & omnes qui pie uolunt uiuere in christo perfectionem patiuntur. Aduersarius quoque uester diabolus tanquam leo rugiens circuit querens quem deuoret: omni sollicitudine studeatis indui armatura dei ut possitis stare aduersus insidias inimici. Accingendi sunt lumbi uestri cingulo castitatis: muniendum est pectus cogitationibus sanctis: sicut scriptum est: Cogitatio sancta seruabit te. Induenda est lorica iustitiæ: ut dominum deum uestrum ex toto corde & ex tota anima & ex tota uirtute diligatis: & proximum uestrum tanquam uosipsum. Sumendum est in omnibus scutum fidei: in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere. sine fide enim impossibile est placere deo: & hæc est uictoria fides uestra. Galea quoque salutis capiti imponenda est ut de solo saluatore speretis salutem: qui saluum facit populum suum a peccatis eorum. Gladius autem spiritus quod est uerbum dei habundanter habet in ore & in cordibus uestris: & quæcunque a uobis agenda sunt: in uerbo domini fiant. Faciendum est uobis aliquod operis: ut semper uos diabolus inueniat occupatos: ne ex ociositate uestra aliquem intradi aditum ad animas uestras ualeat inuenire. Habetis in hoc beati pauli apostoli magisterium pariter & exemplum: in cuius ore christus loquebatur qui positus est & datus a deo prædicator & doctor gentium in fide & ueritate: quem si secuti fueritis non poteritis aberrare. In labore inquit & figatione fuimus inter uos nocte ac die operantes ne quem uestrum grauaremus: non quasi nos non haberemus potestatem: sed ut nosmetipsos formam daremus uobis ad imitandum nos. Nam cum essemus apud uos: hoc denunciabamus uobis: quoniam si quis non uult operari non manducet. Audiuius enim inter uos quosdam ambulantes inquiete nihil operantes. Hiis autem qui huiusmodi sunt: denunciamus & obsecramus in domino iesu christo ut cum silentio operantes panem suum manducant. Hæc uia sancta & bona: ambulate in ea. Comendat autem apostolus silentium cum in eo precipit operandum quemadmodum propheta testatur Cultus iustitiæ silentium est. Et rursus. In silentio & spe erit fortitudo uestra. Ideoque statuimus ut dicto completorio silentium teneatis usque ad primam dictam sequentis diei. Alio uero tempore licet silentii non habeatur observatio tanta: diligentius tamen a multiloquio caueatur: quoniam sicut scriptum est & non minus experientia docet In multiloquio peccatum non deerit: & qui inconsideratus est ad loquendum sciet mala. Item qui multis uerbis utitur: ledit animam suam. Et dominus in euangelio. De omni uerbo ocioso quod locuti fuerint homines: reddet rationem de eo in die iudicii. Faciat igitur unusquisque stateram uerbis suis: & frenos rectos ori suo ne forte labatur & cadat in linguam suam: & insanabilis sit casus eius ad mortem: custodiens cum propheta uias suas ut non delinquat in lingua sua: & silentium in quo cultus iustitiæ est: diligenter & caute studeatis obseruare. Tu autem frater brocarde & quicumque post te institutus fuerit prior: illud semper habeatis in mente & seruetis in opere quod dominus ait in euangelio: Quicumque uoluerit inter uos maior fieri erit uester minister: & quicumque uoluerit inter uos primus esse: erit uester seruus. Vos quoque ceteri fratres priorem uestrum humiliter honorate: christum potius cogitantes quam ipsum: qui posuit illum super capita uestra: & ecclesiarum præpositis ait. Qui uos audit me audit: & qui uos spernit me spernit: & non ueniaris ad iudicium de contemptu: sed de obedientia mereamini uitæ æternæ mercedem. Hæc breuiter scripsimus uobis conuersationis uestræ formulam: statuentes secundum quam uiuere debeatis. Siquis autem supererogauerit: ipse dominus cum redierit: reddet ei utatur tamen discretionem quæ uirtutum est moderatrix. Actum lugduni Anno domini. M.c.c.xlviii. domini papæ Innocentii quarti: anno quinto kalendis septembris.

¶ Capitulum. viii. quæ ea quæ in dicta regula extiterunt declarata: correctæ & mitigatæ: fuerunt per plures summos pontifices confirmatæ: & quæ mox quo prior fuerit secundum regulam electus: potest songi officio prioratus: nec oportet ut prius sit ab aliquo superiore confirmatus. Actor.

Postq̄ dicta regula in septimo huius libri capitulo posita fuit auctoritate apostolica p̄ dominos hugonem tituli sanctæ sabinæ præbyterum cardinalem: & Gulielmum ep̄ scopum anteradensem declarata correctâ & mitigata atq; missa in sua forma sigillis eorum sigillata priori generali & capitulo generali nostri ordinis: considerauerunt p̄ fessores huius religionis q̄ expediebat ut per sedem apostolicam confirmarentur illa quæ in ea declarata correctâ & mitigata fuerant. Ideo domino Innocentio papæ quarto humiliter supplicauerunt quatenus omnia prædicta confirmare dignaretur. Qui prædictæ regulæ declarationē correctionem & mitigationem Anno domini. M. cc. xlviii. confirmauit die prima mensis octobris de lugduno scribens eis.

¶ Innocentius papa quartus in registro quinti anni sui pontificatus.

¶ Dilectis filiis Priori & fratribus heremitis de monte carmeli salutem & apostolicam benedictionem. Quæ honorem conditoris omniū & profectum cōtinent animarum roboris præsidio sint fulcienda perpetui: sed illa præcipue super quibus apostolicæ sedis auctoritas salubris proci dentia studium noscitur habuisse. Cum itaq; nos ad uestre supplicationis instantiam per dilectum filium nostrum hugonem tituli sanctæ sabinæ præbyterum cardinalem & uenerabilem fratrem nostrum Gulielmum anteradensem episcopum quædam uestre regulæ dubia declarari & corrigi ac etiam quædam ipsius grauia misericorditer fecerimus mitigari prout in litteris inde confectis plenius continetur: nos uestris piis desideriis annuentes: declarationem mitigationem & correctionem huiusmodi auctoritate apostolica confirmamus: & præsentis scripti patrocinio communimus. Actor. Postmodum successor immediatus innocentii Alexander papa quartus eandem regulæ declarationem correctionem & mitigationem fratribus confirmauit Anno domini. M. cc. lvi. die tertia mensis februarii de roma scribens eis.

¶ Alexander papa quartus in registro secundi anni pontificatus.

¶ Dilectis filiis Priori generali & fratribus ordinis heremitarum de monte carmeli salutē & apostolicam benedictionem. Cum a nobis petitur quod iustum est & honestum: tam uigor equitatis q̄ ordo exigit rationis ut id per sollicitudinem officii uestri ad debitum perducatur effectus: Cum itaq; foelicis recordationis Innocentius papa prædecessor noster ad uestri supplicationis instantiam per dilectum filium hugonem tituli sanctæ sabinæ præbyterum cardinalem & uenerabilem fratrem nostrum Gulielmū anteradensem episcopum quædam regulæ uestre dubia declarari ac corrigi ac quædam ipsius grauia misericorditer fecerit mitigari prout in litteris inde confectis plenius continetur. Nos uestris præcibus inclinati: declarationem correctionem ac mitigationem huiusmodi instar ipsius prædecessoris auctoritate apostolica cōfirmamus: & præsentis scripti patrocinio cōmunimus. Actor. Deinde Urbanus papa quartus successor immediatus alexandri eandem regulam regulæ declarationem correctionem & mitigationem confirmauit Anno domini. M. cc. lxii. die secunda mensis maii: sub eadem uerborum forma qua Alexander papa eam confirmauerat sicut in registro primi anni pontificatus dicti urbani legitur. Similiter Nicolaus papa quartus eodem poenitus modo dictam regulam confirmauit Anno domini. M. cc. lxxxix. die prima mensis iulii: sicut in registro secundi anni sui pontificatus legitur. Sub eadē omnino forma etiam confirmauit eam Bonifacius papa octauus Anno domini. M. cc. xcvi. die prima mensis iulii: sicut etiam legitur in registro secundi anni sui pontificatus. Cæterum ab illo tempore quo dicta regula fuerat fratribus huius ordinis per dominū albertū patriarcham hierosolymitanū tradita: fratres statim quo secundum formā dictæ regulæ elegerunt sibi nouiter aliquem in priorem: consueuerant ei tanq̄ priori eorū obedire. Et ipse electus: incipiebat officium prioratus confestim exercere: & curam fratrum deinceps gerere: nulla alterius superioris petita nec expectata confirmatione electiōis suæ: quoniā in dicta regula mentio nulla fit de huiusmodi petenda uel expectanda confirmatione. Super hiis tñ an ualerent fuit dubitationis scrupulus tempore Alexandri papæ quarti in conscientis fratrum exortus. propter quod a dicto domino papa humiliter petierunt super præmissis de prouidentia sedis apostolicæ eis subueniri. Alexander autem papa prædictus ratum & firmum habens quicquid super præmissis actenus per fratres obseruatum fuerat: eisdem fratribus concessit anno domini. M. cc. lvi. die. xxiii. mensis februarii: ut etiam de cætero postq̄ prior fuerit secundū dictā regulā & cōstitutiones ordinis electus: eo ipso uerus eiusdem ordinis prior effectus: curā aliarum fratrum plene habeat & libere gerat: dictiq; fratres sibi tanq̄ uero eorū priori obediant & intendant de roma scribens eis.

¶ Alexander papa quartus in registro secundi anni sui pontificatus.

¶ Dilectis filiis Priori generali & fratribus heremitis ordinis fratrum beatae Mariae de Monte Carmeli: salutem & apostolicam benedictionem. Quia ex debito apostolici tenemur officii circa religionis augmentum prompti & uigiles inueniri super hiis uestris uotis annuimus in quibus honorem uestri ordinis & animarum perfectum contineri sentimus. Lecta siquidem coram nobis uestra petitio continebat quod in regula uestri ordinis per sedem apostolicam confirmata dinoscitur esse statutum ut fratres ipsius ordinis unum ex eis priorem habeant: qui ex unanimi omnium assensu uel eorum maioris & sanioris partis ad prioratus officium eligatur. Cui obedientiam promittat quilibet aliorum: & promissam studeat operis ueritate seruare cum castitate & abdicatione proprietatis. Ac etiam secundum constitutiones eiusdem ordinis prior ipsius qui pro tempore fuerit a prioratus officio absolui & amoueri potest a diffinitoribus capituli generalis. Et licet tu fili prior & praedecessores tui iuxta ordinis consuetudinem conseruatam actenus & a sede tollerata eadem: statim postquam electi secundum statutum huiusmodi extitistis: curam gesseritis fratrum ordinis memorati: officium prioratus plene ac libere in omnibus exercentes: eidemque fratres uobis humiliter & deuote obedierint & intenderint reuerenter: quia tamen de praemissis nuper dubitationis scupulus in uestris & plurimum dictorum fratrum conscientis est exortus humiliter petistis uobis super hoc de prouidentia sedis apostolicae subueniri. Nos itaque uolentes omnem ambiguitatis scrupulum in hac parte de uestris cordibus amputare: & ordinem ipsum a sede approbatum: eadem honestate floridum & uirtute secundum priuilegio apostolicae gratiae attollere speciali: ac uestris supplicationibus inclinati quod quid super praemissis per te prior atque praedecessores fratres & diffinitores factum & obseruatum est actenus ratum habentes & firmum Vobis auctoritate praesentium indulgemus ut successores tui priores qui erunt pro tempore statim postquam electi fuerint secundum regulam & constitutiones uestri ordinis: eo ipso ueri eiusdem ordinis effecti priores curam animarum fratrum ipsius ordinis plene habeant & libere gerant. Ipsosque fratres auctoritate propria legare & soluere ualeant: nec non in eodem ordine agere quae ipsi & praefati diffinitores iuxta memoratas regulam & constitutiones secundum quas eidem ordini & fratribus uiderint expedire: aliaque prioratus officium licite in omnibus exercere. Idemque fratres priori & successoribus ipsis deuote & humiliter obediant & intendant. Et praefati successores & tu prior a diffinitoribus capituli generalis ipsius ordinis secundum constitutiones iam dicti ordinis absolui & amoueri possitis. Concessa tibi prior tuusque successoribus ante absolutionem & ammotionem huiusmodi exequendi prioratus officium quo ad praemissa omnia & alia nihilominus libera facultate.

¶ Explicit liber octauus de institutione & peculiaribus gestis religiosorum carmelitarum. Incipit praefatio in nonum librum. Actor.

Liber iste nonus agit totus de huius religionis multiplicatione facta in nouissimis diebus in syria: & qualiter religio ista fuit consequenter in europam transplantata: & de terra sancta eradicata. Habet autem hic liber capitula octo. ¶ Capitulum primum quod post reductionem terrae sanctae in christianorum potestate: plures uiri diuersarum nationum fuerunt professi hanc religionem: quam multiplicauerunt in diuersis terrae sanctae heremis extra montem carmeli. ¶ Capitulum secundum: qualiter & quando religio ista fuit in prouinciis syriae multiplicata in plura monasteria. ¶ Capitulum tertium quod deus praesciens hanc religionem de terra sancta eradicandam: prouidit eam transplantare in europam: ad quam misit aliquos huius religionis professores ut eam plantaret per diuersas europae regiones. ¶ Capitulum quartum quo ordine dicti professores hanc religionem in europa plantauerunt: & per diuersas europae regiones eam multiplicauerunt. ¶ Capitulum quintum quod diabolus multiplicationem huius religionis uisus fuit impedire: & qualiter professores huius religionis studuerunt sibi resistere. ¶ Capitulum sextum quod beatus iohannes in terram sanctam peregre profectus fuit: & inde quosdam fratres huius religionis secum in franciam duxit: quibus in ciuitate sua parisiis monasterium edificauit. ¶ Capitulum septimum quod diabolus contra multiplicationem huius religionis forcius bellum mouit: & qualiter haec religio de ipso triumphauit. ¶ Capitulum octauum qualiter & quando religio ista fuit de terra sancta prorsus eradicata.

¶ Explicit praefatio. Incipit liber nonus de institutione & peculiaribus gestis religiosorum carmelitarum. Capitulum primum quod post reductionem terrae sanctae in christianorum potestatem

c i i i

plures uiri diuersarum nationum fuerunt p̄fessi hanc religionē quā multiplicauerūt in diuersis terrarum sanctarum heremus extra carmeli montē. Frater Gulielmus de sannico heremita montis carmeli in cronica de multiplicatione religionis carmelitarum per prouincias syriarum & europarum: & de perditione monasteriorum terrarum sanctarum.

Eligiosi carmelitarum sicut in terra sancta sumpserunt exordium suae religionis: ita in sola illa patria dudum habitare consueuerunt tam in urbibus quam in heremis. Anno autem domini sexcentesimo tricesimo nono quidam propheta rex arabiarum nomine homar discipulus perfidi machometi dominum terrarum sanctarum a christianis abstulit: & eam potestati saracenorum subiugauit. Quapropter dicti religiosi propter graues molestias quas patiebantur a saracenis: compulsi fuerunt tunc mansiones quas in urbibus habebant dimittere: & solum in monte carmeli: & in quibusdam aliis terrarum sanctarum solitudinibus residere. Post haec autem anno domini. M. xcix. Godofredus de boylium dux latoringiarum & exercitus christianorum crucis signatus: ciuitatem iherusalem de manibus infidelium recuperauerunt: & eam totamque terram sanctam infidelibus hominibus paulatim

exclusis: ad dominum & potestatem christianorum reduxerunt. Propter quod coepit tunc cultus huius religionis iterum in terra sancta dilatari. A diuersis enim mundi partibus multi deuoti christiani desiderantes terram illam uidere in qua dominus noster iesus christus fuit natus: conuersatus: baptizatus: repletus: transfiguratus: passus: mortuus: sepultus: resuscitatus: in coelum assumptus: accedebant ad eam iustrantes tunc secum non solum loca sancta in quibus sancti patres ueteris testamenti magnifica egerunt: sed praecipue illa in quibus christus iesus sacram redemptionem generis humani adimpleuit. Hos itaque deuotos diuersarum nationum aduenas sancta conuersatio: & habundans iustitia illorum religiosorum montis carmeli ita edificabat: & ad contemplationem celestium trahebat: ut multi ex ipsis aduenis intuentes dictos religiosos in pulchritudine pacis internae: & in mentis requie uirtutibus opulenta in antris carmeli montis residere se felices putarent cum per deuotionem relictis mundi oblectamentis poterant eorum consortio aggregari. Qui cum ita multiplicati fuissent ut in monte carmeli omnes comode recipi non possent: repleuerunt desertas terrarum sanctarum solitudines in quibus predecessores eorum antiquitus habitauerant: quare famosiores hic commemorabo. Aliqui enim eorum sequentes uestigia sanctorum patrum huius religionis uidelicet beati iohannis baptista & filiorum prophetarum construens sibi modica tabernacula: in solitudine iordanis latuerunt. Quidam autem ipsorum in deserto montis quarentenae elegerunt: ut illic uitam solitariam in modicis cellulis domino ducerent prope fontem cuius aquas steriles & amaras helyseus propheta sanauit: & in quo deserto dominus iesus christus quadraginta diebus & quadraginta noctibus ieiunauit. Alii uero eorum in heremo illa quae adiacet mari galilee: in qua iesus frequenter turbis predicauit: & ex quinque panibus ordeaceis duobusque piscibus multitudinem magnam hominum saturauit: & uariis miraculorum signis illustrauit solitariam sibi elegerunt habitationem. Nonnullos quoque eorum duxit Aymericus patriarcha antiochenus in solitudinem montis neroi quod alio nomine montana nigra appellatur: ubi in antris absconditam uitam domino seruabant. Qui omnes quousque essent locis se iuncti: eandem tamen uitam solitariam seruare satagebant: quam seruabant: heremitarum montis carmeli.

¶ Capitulum secundum quod liter & quoniam religio ista fuit in prouinciis syriarum multiplicata in pluribus monasteriis.

Empore autem praecedente cum dicti religiosi a domino alberto patriarcha iherosolymitano regulam uiuendi monasticam suscepissent: dictus patriarcha Albertus anno domini. M. c. xcix. in monte carmeli prope fontem helyarum prophetarum monasterium eis edificauit secundum formam figurarum in dicta regula descriptarum. Propter quod ex tunc iuuante magnificentia uiroque nobiliu & largitate hominum fidelium coeperunt dicti religiosi in diuersis heremis: & urbibus syriarum monasteria suae religionis sibi construere apta & comoda ad uitam solitariam in eis obseruanda secundum memoratam regulam. Quippe in prouincia syriarum quae appellatur fenix a monte carmeli praecedendo uersus mundi aglonarem ad quatuor miliaria est accon ciuitas magna supra mare sita: quae alio nomine in sacra scriptura uocatur tholomayda: in qua dicti religiosi edificauerunt & habuerunt monasterium suae religionis. De tholomayda uero praecedendo ulterius ad decem leucas est tyrus ciuitas multissima in corde maris sita: cuius exterior planities

rigatur riuis pcedētibz ex puteo aquarū umentū:cuius meminit salomon in canticis cāticorū qui nec per leucā distat a tyro. In hac ciuitate edificauerūt etiā dicti fratres & habuerūt monasteriū suā religiōis. Porro de tyro pcedendo ulterius ad quinq; leucas est sarepta sydoniorū supra mare sita ciuitas quondā glorioſa:nūc autē uix habet octo domos. Ante cuius portā austrālē fratres huius religiōis olim edificauerūt capellā quādā ad honorē uirginis mariæ:quæ adhuc extat in eodē loco i quo helyas obuiauit mulieri uiduæ:apud quā in sarepta māſit:& cuius filiū ionā a mortuis reſuscitauit. Vtēterius autē pcedēdo de sarepta ad .xvi. leucas est tripolis ciuitas nobilis in corde maris sita:cuius planities rigata ē flumine pcedēte de fonte ortog:cuius etiā meminit salomon in canticis cāticorū. Est enim paradiso uoluptatis aſſimulata. Sed de tripoli pcedēdo ulterius quaſi cōtra orientē ad tres leucas occurrit mons libani:in cuius pede ibidē oriſ habūdant ſons ortog fluens īpetu de lybano. Ex quo fonte subito naſciſ inualeſcēs flumē magnū:quo rigantur orti & tota plācies ciuitatis tripolitā:cuius aquæ sunt limpida: dulces: frigidæ:& optimæ. Et ibi in ſolitudinē ppe mōrē libani edificauerūt dicti fratres & habuerūt iuxta fontē ortorū mōasteriū appellatū belli loci: ppter pulcritudinē dicti loci. Prædicta autē oīa mōasteria fuerūt edificata in puintia ſyriæ ſœnicea. In puintia autē ſyriæ quæ cōmagenā dicitur eſt antiochia ciuitas nobilis & glorioſa:diſtans a mōte carmeli p duodecim dietas uerſus aquilonē:in qua pſeſſores huius religiōis edificauerūt ſolēne mōasteriū ſui ordinis & habuerūt. In eadē quoq; puintia ab anthiochia pcedēdo uerſus aglonē occurrit mons dictus neroi. i. aquoſus: q eſt riuis & fontibus totus irriguus. Neros enim græce dicit aqua latine. Sed quia uulgares nerōs interpretantē neyre. i. nigra: ideo dictus mons uulgariter appellat montana nigra. In huius mōtis ſolitudinē edificauerūt fratres noſtri ordinis & habuerūt ſuā religiōis mōasteriū. Quoniā autē hæc puintia cōmagenā eſt extra terminos terræ ſanctæ: ideo fratres nſi plura mōasteria non edificauerunt: neq; pdicta edificaffent niſi q Aymericus patriarcha antiochenus aliquos eorū duxiſſet in ſolitudinē mōtis neroi. Nā pſeſſores huius ordinis nunq ppoſuerūt extra ſanctā terram habere adinhabitandū aliq māſionē religiōis ſuæ. In puintia ſyriæ quæ paleſtina noiatur habuerunt dicti pſeſſores antiquis oēs pene māſiones ſuæ religiōis. Sed duplici ratiōe nō potuerunt hoc nouiſſimo tēpore mōasteria cōſtruere i locis & urbibus in qbus ſolebāt olim habitare. Primo quia ppter diſſipatiōes crebras huius puintiæ aliquæ dictag; urbiū sunt funditus euerſæ: ut ſamaria & aliæ sunt quaſi ad nihilū redactæ: ut bethel & galgala & iericho. Scdo qā ſaladinus genere turcus rex ſyriæ & egypti Anno dñi. ſ. M. c. lxxxvii. poſt celebrē uictoriā q de chriſtiāis obtinuit i bello apud cephog; cōmiſſo: in quo fuit ſancta crux amiſſa: & rex glibido captus cū magiſtro tēpli & innumeris chriſtiāis occupauit fere oēm paleſtinā auferēdo a chriſtianis eā. Propter quod ex tunc difficile fuit dictis religiōis in hac puintia edificare mōasteria ſuæ religionis. Veruntamen iuuantibus deuotis pegrinis ſepulchrū dñi uiſitātibus edificauerūt ipſi in eadē puintia in regione iudææ: & habuerūt mōasteriū ſuæ religiōis in ciuitate ſancta hyeruſalē: quæ a monte carmeli diſtat per triginta duas leucas uerſus austrū. In eadem quoq; puintia in regiōe ſamarizæ inter galgalā & iericho eſt deſertum quarentenæ diſtans a monte carmeli per uiginti leucas uerſus notum ubi dicti religioſi edificauerunt ppe fontē helyſei: & habuerūt monaſterium ſuæ religionis quod fuit appellatū domus in heremo quarentenæ. In eadē etiam puintia in regiōe galyleæ ad .xii. leucas de monte carmeli cōtra orientē eſt heremus illa in qua chriſtus frequenter p̄dicauit: de qua dictū eſt ſupra: ubi prædicti religioſi edificauerūt & habuerunt monaſterium ſui ordinis: quod fuit appellatū monaſterium ualiin: quia fuit conſtructū ſumptibus cuiuſdam nobilis uiri qui dicebatur ualiin. Omnia autem prædicta monaſteria ſumpſerunt inſtitutionem & regulā a monaſterio montis carmeli: & fuerunt ſubiecta dicto monaſterio & eius priori.

¶ Capitulum tertium q dñs præſciens hanc religionem de terra ſancta eradicaſſe: prouidit eam in europam tranſplantare: ad quam miſit aliquos huius religionis proſeſſores ut eam planſarent per diuerſas europæ prouinciās ſeu regiones.

Preſciens autē dñs deus meritis nephādorū chriſtiāorū ſuis ſcleribus terrā ſanctā ſordidantiū hanc religionē de terra ſancta eradicaſſe: immo totā terrā a chriſtianis auferendā ſub dominio ac poteſtate ſaracenorū poenitus reducendā prouidit religionem iſtam nō delere: ſed eā alibi trāſplātare. Propterea qdē uoluit deus ſicut reuelauit beato Cirillo heremitz mōtis carmeli q in nouiſſimis diebus iſtis uiri diuerſag; nationū pſiterent

c. llll

sacra hanc religionē: & cū adueniret psecutio ppter quā oporteret eos de terra sancta fugere. Tāto patientius tolleraret religionē istā de terra illa eradicare quāto amplius ex hoc uiderent eā in diuersis mūdi regionibus & maxime in suis ppiis natiōibus copiosius multiplicari: sicut p beatum cirillū eis ppheticē prädixit. Igitur mortuo iohanne rege ultimo hierosolymitano terra sancta nō habuit succursum cōsuetū a sede apostolica: impediētē dictū succursum iperatore Federico secūdo: qui aduersus romanā ecclesiam grassabatur: & conciliū generale quod papa Gregorius nonus uolebat inter cætera pro subsidio terræ sanctæ celebrare: conatus fuit modis omnibus impedire. Quamobrē ceperūt pagani terrā sanctam efficacius solito inuadere. Propter quod infirmiores pfectores huius religiōis cōturbati & perterriti de frequētibus incurſibus paganorum quod patiebant maxime in mōasteriis quæ erant in heremis. optabāt terrā sanctam deferere: & si fieri posset: licite ad regiones ppias unde uenerant redire. Desiderabāt enim in suis regiōibus monasteria huius religiōis cōstruere: in quibus possent secure dño deo & eius matri uirgini iugiter deferuire. Sup qua re an esset licita: cōgregatū fuit capitulū in monasterio montis carmeli: & habitū est conciliū ibi. Et quis essent ex fratribus qui dicerent nullo modo illo tēpore terrā sanctam fore ab aliquo fratre deferendā: neq; extra eam aliq mansionē huius religionis esse cōstruendam: quoniā nequaquā pdecessores eorū unq terrā illam deseruerāt: aut alibi extra eam mansionē huius religionis edificauerant. Oppositū tamen hoc esse licitū fuit tunc in consilio ostensum. tā christi pcepto q̄ eius & fundatoris huius religiōis exemplo. Pcepto quidē quo christus ait. Si nos persecuti fuerint in una ciuitate: fugite in aliā. Bonum enim est psecutionem fugiendo catholicam fidem seruare incorruptā: & malū est in psecutionē incidendo ex timore psecutionis negare fidē christianā. Exēplo autē quo christus q nō erat missus nisi ad oues domus israel dū herodes eū persequeret: terram sanctam deseruit: & in egyptū fugiens: ibidē usq; ad herodis obitū morabatur. Exemplo & quo helyas qui ppter psecutionē achab regis: terram sanctam dereliquit: & ad montē oreb fugiens illic in spelunca mansit. Prior itaq; monasterii montis carmeli attentis rationibus istis: & considerata psecutione quā in terra sancta pagani inferebant huic religioni assidue: ammonitus a beata maria in somnis: licentiā aliquibus fratribus concessit terrā sanctam deferendi: & ad proprias regiones redeundi: illicq; monasteria huius religionis edificandi. Anno ergo domini. M. cc. xxxviii. aliqui ex dictis fratribus natione ciprii: ad insulā cypri transfretauerunt. Alii uero natione ciculi: ad insulam ciciliæ nauigauerūt. qdam autē natione prouinciales: apud massiliam ciuitatē puincie applicuerūt. Qui oēs hac intentione terrā sanctam deferabant: & ad illas regiones accedebāt: ut religionē istam in illis regiōibus nouiter plantaret. Igitur qui ad cyprū transfretauerāt: mansionē huic religioni congruā i heremo forcaniæ construxerūt. Qui uero ad siliā nauigauerāt: habitationē huic religiōi cōmodam: in suburbanis messanæ erexerunt. Sed illi qui apud massiliā applicuerāt: domū isti religioni oportunā in heremo aquaelatarum distanti per unā leucā a massilia edificauerūt. Deniq; anno dñi. M. cc. xl. christianissimi milites dñs iohannes uesey & dominus Ricardus grey natiōe anglici post multos actus bellicos in palestina cōtra infideles strenue peractos: de terra sancta ad angliam remeantes: quosdā huius religionis fratres anglicos de licentiā prioris monasterii montis carmeli secū ex deuotione ad angliam duxerūt. Quibus fratribus dñs loānes uesey in silua de holne iuxta alnelbicū: & dñs Ricardus grey apud Eylliffordiā i cantia māsiōes huic religiōi comodas edificauerunt.

¶ Capitulum quartum quo ordine dicti professores hanc religionem in europa plantauerūt: & per diuersas europæ regiones eam multiplicauerunt.

Considerantes autem fratres prædicti regiones ad quas peruenerant esse aptas & ydoneas ad multiplicandum in ipsis sacram hanc religionem: plures uiros ad eam receperunt. Sed priusq; præsumerent eam quo ad monasteria in dictis regionibus notabiliter multiplicare prudente ducti consilio: ad summum pontificem innocentium quartum tunc lugduni commorantem accesserunt. Cui rationem fuge eorum de transmarinis partibus & causam aduentus eorum ad prædictas uarias regiones & remotas exposuerunt: sibiq; supplicauerunt ut dignaretur eis impendere fauorem quo possent in dictis regionibus multiplicare suam religionem. Pontifex autē pdictus: aduersitatibus eorū cōpatiēs: & de multiplicatiōe huius religionis p cunctas fideiū partes gaudens: litteras eis. xii. kalēdas Iulii anno domini. M. cc. xlv. concessit: per quas uniuersis christi fidelibus scripsit ut dictos fratres benigne reciperent: & eis

de oportunis locis in quibus possent secure domino famulari: liberaliter & caritative prouiderent.

¶ Innocentius papa quartus in registro secūdi anni sui pontificatus.

¶ Vniuersis christi fidelibus ad quos litteræ istæ peruenerint: salutem & apostolicam benedictionem. Cum dilecti filii prior & fratres ordinis heremitarū de monte carmeli secure nequeat sicut accepimus propter frequentes paganorū incurfus in mansionibus quas habent in transmarinis partibus cōmorari: & ob hoc oporteat ex ipsis aliquos se transferre ad regiones uarias & remotas: uniuersitatem uestram rogamus & hortamur attente p apostolica uobis scripta mādantes: quatenus ipsos si ad uos eos aduenire contingerit: benigne recipiētes ac tractantes honeste: eis de oportunis locis in quibus secure possent famulari domino pro diuina & uestra reuerentia: liberaliter & caritative prouidere curetis.

¶ Frater Guilielmus de sannico heremita montis carmeli ubi supra.

¶ Obtenitis itaq; a summo pontifice Innocentio quarto litteris pmissis: ceperūt dicti fratres p regiones ad quas peruenerant: iuuantibus eos christi fidelibus loca religioni eorū oportuna in diuersis ciuitatibus & uillis per incrementa tempore construere: in quibus possent dño deo & eius matri uirgini sicut desiderabant secure deferuire. Qui enī ex eis ad ciprū accesserant: in quibusdam ciuitatibus & locis cipri monasteria huic religioni comoda edificauerūt. Qui uero ad siciliā perrexerant: non solū per ciuitates siciliæ hanc religionē plantauerunt: sed inde per apuliam & per cæteras regiones italiæ sensim in diuersis partibus ciuitatibus & locis religionē auxerunt. Qui autem ad prouinciā prouecti fuerāt: nedū per ciuitates & loca illius regionis sed p narbonensem prouinciā & aquitaniam atq; hispaniā in diuersis ciuitatibus & locis religionē istam paulatim multiplicauerūt. Illi uero qui ad angliam secesserunt: non tantum per insulam anglia: sed per scociam & per hyberniam in multis ciuitatibus & uillis ac locis religionem istā pedetentim dilatauerunt.

¶ Capitulum quintum q multiplicationem huius religionis diabolus uisus fuit impedire: & quāter professores huius religionis studierunt sibi resistere.

Interea dū hæc p̄dicta a fratribus agerent: inuidens diabolus bono eorū operi & huius religionis multiplicationi: uisus fuit eam impedire. Quāobrem incitauit rectores & curatos parochialiu ecclesiæ aduersus fratres p̄dictos. Qui fratres non permittebāt in eorū monasteriis diuina celebrare: nec sepulturam fratrum sui ordinis habere. Cūq; fratres ad dominos diocesanos pro cōpescēdis rectoribus & curatis a grauaminibus p̄dictis recurrerūt supplicātes eisdē ut de licentia eorū & gratia possent in locis suæ religionis diuina celebrare: & sepulturā fratrum sui ordinis habere. Respondebant p̄lati q; cum hæc religio esset eis ignota: grām postulātā fratribus nō concederent: donec super p̄missis intentionē summi pontificis scirēt. Ea propter dicti fratres iterū ad summū p̄tificē inocētiū q̄rtū accesserūt: cui hūiliter supplicauerunt ut dignaret p̄lati scribere sibi non eē displicibile si licentiā fratribus cōcederēt celebrādi diuina i eorū locis: & hñdi liberā sepulturā fr̄m sui ord̄is. P̄t̄ifex p̄dictus hūili fr̄m petitiōi ānuens sup p̄missis. vi. chalēdas augusti Anno dñi. m. ccxlvii. archiep̄is & ep̄is scripsit.

¶ Innocētiū papa quartus in registro quarti anni sui pontificatus.

¶ Venerabilibus fr̄ibus archiep̄is & ep̄is ad quos p̄sentes litteræ puenierit: salutē & ap̄licā b̄nd̄ctionē. Paganorū incurfus dilectis filiis fr̄ibus heremitis sc̄te mariæ de mōte carmeli: necessitatē i duxisse dinoscis: q; se ad has marinas ptes nō sine afflictōe multa sp̄s cōtulerūt cū eis cōtēplationis dulcedie recreare solitis ex huiusmodi trāsitu turbata nō modicū fuerit q̄s mēt̄is. Cum itaq; ip̄orū ad hoc aspires affectio ut p ap̄licæ pietatis auxiliū: statū cōleg ualeāt i quo sibi & p̄ximis deo p̄picio ad salutē p̄ficere hillarescant fraternitatē ur̄am rogādā duximus & monendā per apostolica uobis scripta mādātes: q̄tenus ipsos dū ad uos puenierit: benigno suscipiētes affectu & p̄ti fauoris grā p̄sequētes ipsis ut i locis oportunis de quibus iā est eis i us̄is prouisum diocesibus uel i posteq; contingerit prouideri celebrādi diuina & hñdi liberā fratrum sui ordinis sepulturā licentiā si expedire uideritis: sine iuris alieni p̄iudicio concedatis.

¶ Frater Guilielmus de sannico heremita montis carmeli ubi supra.

¶ Cum autem p̄dictas summi pontificis litteras fratres dominis diocesānis ostenderent quidam p̄latorum renuebant eis concedere licentiā celebrādi diuina in locis quæ habebant.

bant in ipsorum diocesis & habendi in dictis locis sepulturam fratrum sui ordinis. Alii autem ex praelatis compacentibus fratribus huiusmodi licentiam celebrandi diuina in locis de quibus erat fratribus prouisum in ipsorum diocesis & habendi in dictis locis liberam sepulturam fratrum sui ordinis eis fauorabiliter concedebant.

¶ Capitulum vi. q. beatus lodolbycus in terrā sanctam peregre profectus fuit & inde quosdā fratres huius religionis secum in franciam duxit: quibus in ciuitate sua parisijs monasterium edificauit.

Beatus autem lodolbycus rex francorum illustrissimus dilatacionem fidei christianae ardenti desiderio cupiens. Anno domini. m. ccxlviii. contra gentem incredulam cruce signatus cum magno exercitu transfretauit. Et tandem ad egyptum applicans: fama illam ciuitatem egypti quam dangatam uocant. Anno domini. m. ccxlix. cepit. Ulterius autem procedēs ipse cum suis captus fuit a saracenis. Reddita itaq; eis dānata & copiosa pecunia pro sui & suorum redēptione data de captione liberatus: ad terram scām peregre ē profectus. Qui sepulcrū dñi uisitās & cetera religiosa terrae sanctae loca perquirens ad montem carmeli ascendens: & p̄pter laudabilē conuersationē fratrum beatae mariae de monte carmeli ibidē cōmorantium eorū monasteriū ex deuotione uisitauit. Postmodū uero audita morte reginae matris suae: baronū suorū concilio redire in franciam acq̄ieuit. Et dum esset in mari tera nocte p̄pe dilicū nautis deferens regem retrocedendo ad bīrāssum iuxta mōtē carmeli bina īpulsione tam fortiter est collisā: q̄ a nautis & aliis fracta & protinus submergenda credebatur. Tanta ergo concussione excitati & p̄teriti quidam eorū clamauerūt: & alii scū regem genibus flexis deū deuote orantē inuenerūt. Cūq; oēs submergi indubitanter crederēt: cāpanā mōasterii fratrum beatae mariae de monte carmeli p̄ matutinis dicendis sonantē in auribus suis resonare fēserunt. Qua audita. Pius rex cuius loci cāpana esset: monarchū diligenter interrogauit & eā esse monasterii fratrum beatae mariae de monte carmeli ex monarchi respōso p̄cepit. In deuotōe ergo gēitricis dei accēsus rex: eū mōasteriū tūc uisitare p̄misi: si ipsa ab illa graui tēpestate eū cū aliis liberaret. Trāquillitate ergo eius meritis & p̄cibus ī mari subito facta: beata maria eos a p̄dicto mortis piculo liberāte: mox mitis rex in montē carmeli ascendens: matutias fratrum magna cū deuotione audiuit. Quibus dictis pius rex locū illum hūiliter cōtēplans: ac p̄dictorū fratrum titulo beatae mariae uirginis in toto orbe terrarū quo ad ordines approbatos singulariter insignitorū fama laudabili & religiositate p̄motus: quosdam eorū natione gallicos a priore dicti monasterii postulauit. Qui id desiderabāt scām regē sequi & fugere de loco illo ante faciem persequentium paganorū: quia p̄p̄ graues paganorū icursus frequenter oportuerat eos alienus monasteriū illud deferere: & se interdū in saltu montis carmeli abscondere: interdum uero in ciuitate cayphas se includere. Quos uero sex a priore sibi concessos rex secū in franciam duxit: & eis in ciuitate sua parisijs monasterium edificauit. Qui aliōs ad suā religionē recipiētes in diuersis franciae & Alemaniae partibus mōasteria sui ordīs paulatim cōstruxerunt.

¶ Capitulum vii. q. diabolus contra multiplicationem huius religionis fortius bellum mouit & qualiter haec religio de ipso triumphauit.

Midens itaq; diabolus q̄ q̄nto plus multiplicationem huius religionis impedire conabatur: tanto magis ipsa in diuersis mūdi regionibus multiplicabatur: sciens ille acrius aduersus eā cōcitauit fortius rectores & curatos parochialiū ecclesiarū contra ipsam. Aliqui enī ex p̄dictis curatis nō p̄mittebant q̄ ī eorum pochiis fratres edificarent ecclesiam nec haberent campanam neq; cimiterium ad opus ipsorum. Alii autem ex curatis qui p̄missa non poterant fratribus uetare: exigebant ab eis & ab eorum monasteriis quae terrae sanctae consueuerant exhibere. Sunt enim religiosi magis infecti praelati & curati occidentales q̄ orientales: & iam cum fratres ad dños diocesanos recurrerent ut a p̄dictis grauaminibus curatos compescerent: econtra plures diocesani partem rectorum fouentes: quasdam sophisticas rationes allegabant quibus curatos ducere causam iustam aduersus fratres asseriebant. Videntes ergo fratres q̄ super p̄missis non poterāt cum praelatis fauorem inuenire: uirginē mariā eorū patronā hūiliter deprecabantur: ut quae ipsos ad regiones illas quondam fecerat

a præmissis diabolicis temptationibus eos eriperet. Virgo itaq; maria priori eorum reuelauit: ut ad summum pontificem innocentium intrepide accederent: quia ab eo salubre remediū contra præmissa grauamina reportarent. Ad ipsū ergo tunc perusii cōmorantē accedentes: fratres sibi exposuerunt & grauamina quæ curati eis inferebant & fauorē modicū quē super pmissis prælati eis impendebant. Pontifex autē p̄dictus fratribus cōpaciens: scripsit prælati Idus Ianuarii Anno domini. m. cclii. mandans eis ut super præmissis piū fauorem fratribus impenderent: & molestatores eorū per censuram ecclesiasticam appellatione postposita cōpescerent.

Innocentius papa quartus in registro noni anni sui pontificatus.

Venerabilibus fratribus uniuersis archiep̄is & ep̄is ad quod littere istæ puenerit salutē & apostolicam benedictiōem. Ex parte dilectōrū fratrum heremitarum ordinis sanctæ mariæ de monte carmeli fuit propositū coram nobis q̄ cū malicia temporis excrescente oportuerit eos de loco quem habebant ī mōte carmeli fugere ante faciē persequentium paganorū: uelintq; cellas & ecclesiam construere ac hēre cimiteriū & cāpanā ad opus ipsorū in uestris ciuitatibus & dioecesibus in locis ad hoc ipsis pia fidelium libertate concessis ut ibi diuina celebrare ac debite domino redere ualeant famulatū: nonnulli eos super hoc impedire præsumūt & exigunt nihilominus nonnulla iportabilia ab eis & eorū ibuta monasteriis quæ terræ sanctæ consueuerāt exhibere. Quā igit ipsis in hac parte tam apostolicus q̄ uester fauor est misericorditer impendendus: uniuersitatē rogādā duximus attente & monendam per apostolica uobis scripta mādātes quatenus habētes ad eos debite cōpassionis affectū illos super pmissis nro pio impenso ipsis suffragio non per mittatis quātū in uobis est ab aliquibus indebite molestari. Molestatores huiusmodi per cēsuram ecclesiasticā appellatione postposita cōpescēdo. Preces & mandatū uestrū in hac parte taliter impleturi q̄ deuotionē uestram dignis exinde in dño laudibus cōmendare possimus.

Frater Guilielmus de sannico heremita montis carmeli ubi supra.

Dum aut fratres Innocētiū papæ quarti litteras dominis p̄latis p̄sentabāt: prælati illi q̄ fratribus fuerāt prius fauorabiles: multo magis tunc se eis fauorabiles reddebāt. Et subditos suos: q̄ præstabant sribus impedimētū edificādī in eorū parochiis ecclesiā & hñdi cāpanā & cimiterium ad opus fratrum dicti p̄lati a præmissis grauaminibus efficaciter cōpescēbāt: cohibebant ēt curatos illos qui a sribus & ab eorū monasteriis seruitutes graues & iportabiles exigebant. Similiter prælati q̄ fuerūt prius fratribus duri: uis p̄dictis litteris dicti summi pontificis subditos suos a præmissis grauaminibus cessare faciēbant. Propter quod fratres a prædictis diabolicis temptationibus liberati: in monasteriis quæ iam receperant diuina in pace celebrabant: & nihilominus noua monasteria sensim recipiebant. Sicq; paulatim hanc religionem in diuersis fidelium regionibus per europam multiplicabant.

Capitulum. viii. quando & qualiter religio ista fuit de terra sancta prorsus eradicata.

QVando aut hæc sacra religio icēpit de terra sancta ad has marinas partes per modum prædictū transplantari: tunc etiā icēpit ipsa in terrā sancta de palestina eradicari: Propter qd̄ frequētes incursum quos ī christianos saraceni & christiani in saracenos tūc in palestina exercebant: aliqui ex fratribus huius religionis fuerunt a paganis interfec̄ti in mōasterio heremi quarētenæ: & ēt in monasterio ualim. Idcirco oportuit fratres huius religionis totaliter illa monasteria deserere: quia non poterant ibi secure habitare: quæ postmodū ab infidelibus poenitus diruta fuere. In diebus at illis nulla audebat fieri peregrinatio christianorū ad sepulcrū dñi: pp̄ qd̄ fratres huius religionis qui in monasterio hierosolymitano sō'ebāt de elemosynis peregrinorū sustentari: tūc fame piclitabant. Qua necessitate compulsi: monasteriū illud hierosolymitanū dereliquerūt: & se ad monasteria fœnicis trāstulerunt. Et sic religio ista fuit de palestina prorsus eradicata. Post hæc at ascenderunt uehementius ate cōspectū dñi sabaoth scelera nephādorū xpianorū terrā sc̄tām sordidariū: quorū corda deus effeminauit: & animos infidelium aduersus eos corroborauit. Qui cū potestate magna cōtra nobilē ciuitatē anthiochiæ ueniētes & eā obsidētes: tandē Anno dñi. m. ccxlyiii. eā ui armorū cōeperūt. In q̄ innumerabiliū xpianorū sanguinē effundētes: nō solū solēne monasteriū qd̄ fratres huius religionis in ea habebant: sed totam ciuitatem in solitudinem redigerunt. In eadem quoq; tempestate perdidērunt fratres huius religionis monasterium montanæ nigræ quod ab infidelibus fuit dirutū. Et sic religio ista fuit de prouincia cōmagenta poenitus eradicata. Cum aut domus deus christi

LIBER

Annos tam foeniceos ad poenitentia diuicius expectasset q̄ palestinos uel comagenos: uidens q̄ illa facere renuebāt iratus i eos iduxit ad foenicē innumerabile paganorū multitudinē. Qui gloriosam ciuitatē tripoli obsidētes tādē eā Anno dñi. m. cc. lxxxix obtinuerūt: & tā mōasteriū qd̄ fratres huius religionis hēbāt q̄ ipsam ciuitatē diruerūt: captis i ea & interfectis īfinitis utriusq̄ sexus xpianis. Tūc quoq̄ ip̄s: paganiā p̄ planiciē tripolitanā discurretes: puenerūt ad monasteriū belli loci: huius religionis p̄p̄e fōtē ortorū: qd̄ ēt funditus subuerterūt. Proinde cōtra tyrū ascēdētes munitissimā ciuitatē illā illo āno cepunt: in q̄ multorū xpianorū sanguinē effundētes: ciuitatē illā cū mōasterio huius religionis qd̄ in ea erat destruxerunt. Biennio āt fere lapso: saraceni contra opulētissimā ciuitatē accon uenerunt: & post multos actus bellicos a saracenis pactos q̄ eā deforis īpugnabāt: & a xpianis q̄ eā itus defendebant: tandē saraceni i mēse madio Anno dñi m. ccxc. primo: ciuitatem obtinuerūt. In q̄ fuerūt triginta milia xpianorū cesa & capta: preter eos qui p̄manere euaserūt: ex q̄bus sui ego unus. Multi enī xpiani de ciuitate accon & de ciuitatibus tyri & tripolis per mare fugerūt: Saraceni āt ciuitatē accon cū solēni monasterio huius religionis qd̄ in ea erat ita deuastauerūt q̄ eā totaliter inhabitabile reddiderūt. De q̄ egrediētes & ad sc̄m montē carmeli: q̄ ab ea nō lōge distat ascēdētes mōasteriū ordinis fratrum beatę Marię de mōte carmeli ibidē cōmoratiū de quo nup̄ ab accō perrexerā qd̄ frequēter iuaferāt sed nūq̄ destruxerāt: tūc igne cremauerūt: & oēs fratres ibidē reptos gladio trucidauerūt. Et sic religio ista fuit de puicia foenicea: & p̄ cōsequēs de tota terra sc̄ā p̄fusa eradicata. Professores itaq̄ huius religionis q̄ in mōte carmeli tēpe helyę & helyzei p̄phetarū cōtinue & incessanter in cōrēplatione dei p̄stiterāt: i hac p̄secutione montē illū ex toto amiserūt. Quod ideo totū. factū putor: ut adimplerē qd̄ uaticinatū fuerat p̄ hieremyā dicētē. Aspexi & ecce carmelus desertus: & oēs urbes eius destructę sunt a facie dñi & a facie ire furoris eius. Iam enī exaltationē & læticiā q̄bus cōtēplatiōis dulcedie p̄petuo ibidē p̄mansuras optauerāt: p̄diderūt. De q̄bus ysaias dudū prophetauerat dicens. Aufere læticiā & exultatiō de carmelo. Ab illo tñ monte dilatati fuerunt p̄fessores huius religionis sicut dictū est in diuersas mundi partes. Qui ēt nouissime .i. a diebus Beatissimi papę Innocētiū quarti & sanctissimi regis francorū lodouici ab eodē monte carmeli in partibus occidentalibus multiplicati sunt in multas prouincias: prouincięq̄ in domos: domus in personas multas sufficiētes & idoneas p̄ orbē uirēdo florent: & florēdo multū fructum afferunt ad augmentū fidei catholicę. P̄sente dño nostro iesu christo qui cum patre & spiritu sancto est honor: uirtus: & gloria: per infinita secula seculorum. Amen.

¶ Explicit liber nonus de institutione & peculiaribus gestis religiosorum carmelitarum.

¶ Incipit præfatio in decimum librum. Actor.

Iber iste decimus agit totus de protectione & exemptione religionis huius: & de multiplici approbatōe ac cōfirmatōe ipsius. Habet aut̄ hic liber capitula octo. ¶ Capitulum primū q̄ Innocētiū papā quartū suscepit religiosos carmelitas sub p̄tectione sua. Et q̄ Alexander papa quartus præcepit prælati: ut non exigent obedientiā ab eis cōtra apostolicę sedis priuilegia. ¶ Capitulum secundū q̄ Alexander papa quartus præcepit prælati oībus ut cessarent a molestiis & grauaminibus quę inferebāt nostris fratribus. ¶ Capitulum tertium q̄ iōānes papa. xxi eximet ordinē religiosorū carmelitarum a potestate & iurisdictione omniū prælatorum. ¶ Capitulum quartū q̄ clēmens papa sextus indulsit religiosiis carmelitis ne ratione delicti aut contractus uel rei de qua agitur possint conuenire corā ordinariis. ¶ Capitulum quintum q̄ fratrum carmelitarum religio est approbata a iure diuino. ¶ Capitulum sextum q̄ ius canonicum approbat ordinem religiosorum carmelitarum. ¶ Capitulum septimum q̄ lugdunensē concilium celebratum per gregoriū papā decimū non reprobauit sed approbauit ordinem nostrum: ¶ Capitulum octauum q̄ Bonifacius papa octauus corrigendo dictū lugdunensē concilium confirmauit ordinem fratrum carmelitarum.

¶ Incipit liber decimus de institutione & peculiaribus gestis monachorum carmelitarum.

¶ Capitulum primum q̄ Innocentius papa quartus suscepit religiosos carmelitas sub protectione sua: & q̄ alexander papa quartus precepit praelatis ut non exigerent obedientiam ab eis contra apostolicę sedis priuilegia. Actor.

Insipientes p̄fessores huius ordinis q̄ mox ut uestra religio cepit per modū i p̄cedenti libro descriptum plātari in europa & multiplicari: diuersarū ecclesiarū plati cōtra eā isurgebāt: supplicauerūt p̄ sui tuitōe summo pōtifici inoentio quarto ut dictā religionem sub p̄tectiōe sedis apostolicę ponere dignaret. Quibus pontifex p̄dictus annuens: religionem ipsam sub p̄tectiōe dictę sedis suscepit Anno domini. m. ccl. de lugduno scribens eis quinto chalendas octobris.

¶ Innocentius papa quartus in registro octauī anni sui pontificatus.

¶ Dilectis filiis priori & fratribus ordinis beatę marię de monte carmeli salutē & apostolicā benedictionem. Religionis uestre meretur honestas ut uos in uisceribus caritatis amplexantes petitōibus uestris quāru cū deo possumus: fauorabiliter annuamus. Ea pp̄ dilecti i dño filii uestris postulatōibus grato cōcurrētes assensu p̄onas uestras & loca i q̄bus estis diuino mācipati ob sego cū oībus bōis quę i p̄sentię rōnabiliter possidēt: aut i futuro iustis modis p̄stare dño poterūt adipisci: sub beati petri & n̄re p̄tectiōe suscipimus: & p̄ntis scripti patrocinio cōmunimus Actor. Sicut & Innocētius papa quartus ita multi alii rōani pōtifices n̄ram religionē postmodū: sub beati petri & eorū p̄tectiōe suscepūt. Sed nō defuerūt ēt tūc plati cōnātes ipsam religionē contra sedis apostolicę priuilegia opprimere. Quibus obuiās alexāder papa quartus Anno domini. m. ccli. de roma scripsit. xviii. chalendas februarīi

¶ Alexander papa quartus in registro secundi anni sui pontificatus.

¶ Venerabilibus fratribus patriarchis archiep̄is & ep̄is i quorū dioecesibus Priores & f̄res b̄tę marię de mōte carmeli cōsistūt salutē & apostolicā b̄ndictionē. Cū platos ecclesię & plātas sac̄rę religionē: & plātata deceat oībus modis cōseruare: auctoritate p̄sentiū districtius inhihemus ne aliq̄s uestrū a dilectis filiis prioribus & fratribus beatę marię de mōte carmeli qui consistunt in uestris dioecesibus uel cōsistēt obedientiam contra tenorem priuilegiorum: & indulgentiarū apostolicę sedis exigere uel recipere non presumat.

¶ Capitu lū scdm q̄ Alexander papa quartus precepit praelatis oībus ut cessaretur a molestiis & grauaminibus quę inferebant nostris fratribus. Actor.

Quoniam at̄ p̄fessores huius religionis i oī paciētia & hūilitatis spū se dñis platis deuotos tūc exhiberēt mādati eorū q̄ iſtituti n̄ri ordis nō obuiabāt p̄p̄te parendo: nihilominus tñ adhuc nōnulli dictorū platorū n̄ros f̄res nimīū comprimebāt: graues existētes eis plurimū & iſesti. Ob hoc oportuit dictos f̄res ad p̄dictū dñm Alexādrū papā q̄rtū cōfugere p̄ obrinēdo ab eo sup̄ p̄missis remedio oportuno. Pontifex autē p̄dictus compaciēs fratribus dictis praelatis firmiter precepit. Anno domini. m. cclix. ut a p̄dictis molestiis desisterēt: de anagina scribens eis. idibus februarīi.

¶ Alexander papa quartus in registro quinti anni sui pontificatus.

¶ Venerabilibus fratribus p̄riarchis archiep̄is & ep̄iscopis in quorū ciuitatibus uel dioecesibus f̄res ordis b̄tę marię de mōte carmeli cōsistūt: salutē & apostolicā b̄ndictionē. Ad audiētiā nostrā puenit q̄ licet dilecti f̄res ordis b̄tę marię de mōte carmeli in oī paciētia & hūilitatis spū se uobis deuotos studeāt exhibere mādati uestri in oībus q̄ iſtituti eiūsdē ordis nō obuiāt p̄mpta deuotiōe parēdo: nihilq̄ uelint facere p̄ qd̄ ecclesiis in quorū morant̄ parochiis aliq̄d p̄iudiciū uel dispēdiū ḡneret: nihilominus tñ qdā uſm fratres eorū nimīū cōprimētes: ipsos in oratoriis suis sui ordinis i eorū ciuitatibus uel dioecesibus cōstituti diuina celebrare officia p̄ suę uolūtatis arbitrio nō p̄mittūt. Alias graues existētes eis plurimū & iſesti: pp̄ qd̄ duxerūt ad apostolicę sedis auxiliū recurrēdū. Cū ergo idignū existat ut iidē f̄res eos molestos ſenciant q̄ ipsos suę religionis obtētu tenent i uisceribus gerere caritatis nos ergo circa religionis augmētū & aiazę p̄fectū uigiles iuēiri uolētes: fraternitati uestre p̄ aplica scripta firmiter p̄cipiendo mādamus: q̄te nus q̄diu p̄dicti f̄res mādati uestri iuxta p̄missū modū deuote obedire curauerunt: ab ipsorum molestiis & grauaminibus desistentes: ac subditos uestros ab ipsorum inquietatione p̄cinitus compescētes: permutatis ipsos maxime cum iam oratoris & collegia habeāt in ciuitatibus &

diocesis vestris prout debet vestros religiosos approbati ordinis diuina officia in huiusmodi oratoriis libere celebrare. Actor.

Ta & sub eadē uerborum forma scripsit consequenter dictis praelatis clæmens papa quartus. x. chalendas. Iunii Anno domini. m. cc. lxx. sicut legitur in registro primi anni sui pontificatus. Similiter & Nicholaus papa quartus sub dicta uerborum forma praelatus scripsit quinto chalendas Mai Anno domini. m. cclxx. octauo: sicut Alexander & clæmens eis scripserunt: prout legitur in registro tertii anni pontificatus dicti Nicholai papæ quarti.

¶ Capitulum tertium q̄ Ioannes papa. xxii. exemit ordinem religiosorum carmelitarum a potestate & iurisdictione omnium praelatorum.

Prelati ergo plurimi non obstantibus prædictis & aliis summorum pontificum litteris frequenter eis destinatis: occasiones diuersas incessanter inueniebant opprimendi nostros fratres Prætendebant quidam ipsos non esse eis obediētes: affligebantq; ipsos atq; ad amaritudinem uitam eorum perducebant. Quamobrem professores nostræ religionis graue prælatoꝝ iugum euadere desiderantes: deprecati fuerūt obnixæ summum pontificem Ioannem. xxii. ut a potestate praelatorum eos prorsus eximeret imperpetuum dignaretur Pontifex itaq; prædictus deuotis fratrum præcibus annuens: ordinem nostrum a potestate & iurisdictione praelatorum prorsus exemit tertio Idus Martii Anno domini. m. ccc. xviii. de Avinionensi. fratribus scribens.

¶ Ioannes papa. xxii. in registro primi anni sui pontificatus.

¶ Dilectis filiis Priori generali & uniuersis prioribus & fratribus ordinis beatæ mariæ de monte carmeli: salutem & apostolicam benedictionem. Sacer ordo uester in agro dominico diuina dispositione plantatus. Et gloriose uirginis mariæ titulo specialiter insignitus: apostolicis gratiis digne meretur attolli: cuius professores mundanis a se relegatis illecebris: celestium contemplationi uacantes insistant iugiter profectibus animarum. Non autem ad dictum ordinem quem in statu firmo solido & stabili decreuimus & uolumus permanere apostolicæ considerationis intuitum dirigentes ad ea libenter intendimus per quæ professores iam dicti nullum interitæ pacis paciantur excidium: nullumq; religionis statum perferant detrimentum: sed eo deuotius diuino cultui ac salutis insistant operibus: quo quietior fuerit status eorūdem: ipsiq; ampliori fuerint libertate dotati. Ea propter dilecti in domino filii deuotionis uestre præcibus fauorabiliter annuentes uos & prædictum ordinem personas: ecclesias: oratoria: domos: res alias & loca uestra ac spectantia ad eadem in quibus inhabitatis ad præsens uel inhabitabitis in futurum: cum omnibus iuribus & pertinentiis suis ac personis degentibus in eisdem in ius & proprietatem beati petri & apostolicæ sedis assumimus. Illaq; a cuiuscunq; diocesani & cuiuslibet alterius potestate iurisdictione & dominio: omnimode imperpetuum eximimus. De gratia speciali decernentes ex nunc uos & ordinem uestrum ac personas: ecclesias: oratoria: domos: loca præfata: ac pertinentia ad eadem: soli romano pontifici & dictæ sedi: tam in spiritualibus q̄ in temporalibus absq; ullo medio subiaccere. Ita q̄ nec locorum ordinarii nec alia quæuis persona ecclesiastica in uos & ordinem: personas: ecclesias: oratoria: domos: & loca prædicta utpote prorsus exempta possint excommunicationis suspensionis aut interdicti promulgare sententias: uel alias potestatem seu iurisdictionem aliquā exercere. Quod si forsā quicq; in contrarium a quocunq; fuerit attemptatum: illud omnino sit irritum & inane.

¶ Capitulum quartum q̄ Clæmens papa. vi. idulsiť religiosi carmeliti ne ratiōe delicti aut cōtractus uel rei de qua agitur: possint conuenire coram ordinariis. Actor.

Immunes autem fr̄es n̄ri ne plati adhuc quererēt uias p̄ q̄s rōne delicti aut cōtractus uel rei de q̄ agitur redirēt iteq; i dñm n̄ri ord̄is & suā iurisdic̄ōem in ipsis exercerent: Supplicauerunt hūiliter dño Clæmenti papæ. vi. ut sup̄ pmissis dignaret eis puidere d̄ remedio oportūo: Pōtifex ergo p̄dictus hūilibus frat̄u supplicatōibus ic̄liatus sup̄ pmissis puidit eis. xlii. chalēdas augusti Anno dñi. m. ccc. xlii. de Avinionensi. fr̄ibus scribens.

¶ Clæmens papa. vi. i registro sexti anni sui pontificatus:

¶ Dilectis filiis gñali ac aliis prioribus & fratribus ordiis brē marie de mōte carmeli: salutē & apostolicā bñdictionem. Sacer ordo uester in agro dñico diuina dispositione plantatus & glōsā uirginis marie titulo specialiter insignitus apostolicis gratiis digne meret̃ attolli: cuius professores mundanis a se religatis illecebris cōlestium cōtēplationi uacantes insistent iugiter profectibus animarū. Nos autē ad dictū ordinem quē in statu firmo: solido: & stabili uolumus permanere apostolicā cōsiderationis intuitum dirigentes: ad ea libenter intendimus per quā p̃fessores iam dicti nullū internā pacis paciant̃ excidiū: nullūq; religionis status perferant detrimentum: sed eo deuocius diuino cultui ac salutis insistant operibus: quo quietior status eorūdem fuerit: ipsiq; ampliori fuerint libertate dotati. Sane petitio pro partē uestra nobis nuper exhibita continebat q̃ licet fœlicis recordationis ioannes papa: xxi. p̃decessor noster tunc ī humanis agens: uos & p̃dictū ordinem: ac personas: ecclesias: oratoria: domos: res alias & loca uestra ac spectantia ad eadem: in quibus inhabitabatis tunc: uel inhabitaretis in futurū: cū omnibus uiribus & pertinentiis suis ac personis de gentibus in eisdem: in ius & proprietatem beati Petri & sedis apostolicę assumpisset. Illaq; a cuiuscūq; diocesani & cuiuscūq; alterius potestate: iurisdictione ac dominio omnimode prorsus imperpetuū exemisset: decernendo ex tunc uos & ordinem ipsum ac personas: ecclesias: oratoria: domos: & loca p̃fata: ac pertinentia ad eadē soli romano pontifici & dictę sedi tam in spiritualibus q̃ in tēporalibus absq; ullo medio subiacere. Ita q̃ nec locorū ordinarij: nec alia queuis persona ecclesiastica in uos & ordinē: personas: ecclesias oratoria: domos: & loca p̃dicta utpote prorsus exempta possent excommunicationis: suspensionis aut interdicti promulgare sententias uel alias potestatem seu iurisdictionē aliquā: exercere. Quod si forsitan quicq; in contrariū a quoq; attemptatum fuerit: illud omnino esset irritum & inane. Tamen quia in indulto huiusmodi exemptionis non canetur q̃ uos ratione delicti seu contractus aut rei de qua agitur conueniri coram ordinariis minime ualeretis uos timentes super hiis posse forsan imposterum molestari: nobis humiliter supplicastis ut provideat uobis super hoc de oportuno remedio dignaremur. Vos ergo qui uos & ordinem ipsum speciali prosequimur in domino caritate uestris supplicationibus inclinati: uobis & successoribus uestris imperpetuum auctoritate apostolica tenore p̃sentium indulgemus ut p̃fato indulto in suo robore permanente corā quibuscūq; diocesanis & locorū ordinariis ratione delicti contractus seu rei de qua agitur conueniri uel impeti nullatenus ualeatis: fœlicis recordationis Innocētiū papę quarti p̃decessoris nr̃i: & aliis constitutionibus apostolicis contrariis nō obstantibus quibuscūq;. Decernentes ex nūc irritum & inane si secus super hiis a quoq; quauis auctoritate scienter contigerit uel ignoranter attemptari.

¶ Capitulum quintum q̃ fratrum carmelitarum religio: est approbata a iure diuino Auctor.

EX dictis hinc inde in hoc totali opere patebit manifeste nostram religionem monachorū carmelitarū esse approbatam tam iure diuino q̃ canonico. Primo quidem religio quę mandato dei & consilio spiritus sancti fuit inchoata & instituta: dinoscitur esse iure diuino approbata: & per deum cōfirmata: quia sicut psalmo. ca. decimo scribitur fidelia omnia mandata eius confirmata in sēculum sēculi facta ī ueritate & equitate. Religio autem monachorum carmelitarū fuit mandato dei & consilio spiritus sancti per helyam prophetam inchoata & instituta: ut patet supra libro primo: capitulo secundo: & libro secundo capitulo primo. Est ergo hęc religio iure diuino approbata & confirmata. Amplius ius diuinū fundatorem huius religionis helyam commendat de hoc q̃ ad eam obseruandam discipulos traxit: & in huius laudem sapiens ecclesiastici. xlviii. sibi ait. Prophetas facis successores post te. ut patet supra libro secundo capitulo secundo. Idem etiam ius discipulos helyę commendat de hoc q̃ obtemperauerunt helyę in obseruanda hac religione: & in horum laudem sapiens ecclesiastici. xlviii. ait helyę. Beati sunt qui te audierunt: & in amicitia tua decorati sunt: ut patet supra libro secundo capitulo secundo & octauo. Nefarium autem esset dicere q̃ ius diuinum reproba commendaret quod sola approbata cōmendat: sicut diuina sapia prouerbiorū octauo ait. Iusti sunt oēs sērmōes mei nō est ī eis prauū quid neq; p̃uersū. Est ergo hęc religio iure diuino approbata & confirmata. Preterea religio illa quę semper in sua stabilitate perseverauerit firma ita q̃ nunq; dissolui potuit per aliquā persecutionem neq; per aliq; legis editionem: censetur ipso iure diuino esse approbata & per dei prouidentiam confirmata. Sic enim actum quinto

gamaliel legis doctor uir honorabilis conantibus religionem christianam dissoluere: dixit de illa. Si est ex hominibus consilium hoc aut opus: dissoluetur. Si uero ex deo est: non poteritis illud dissoluere: ne forte & deo repugnare uideamini. Religio autem mōachorū carmelitarum perseverauit in sua stabilitate semper firma. Ita q̄ nec tempore legis ueteris neq̄ tēpore nouæ legis potuit dissolui per aliquā p̄secutionem uel legis editionem: sicut patet supra libro tertio capitulo primo: & secundo: & libro quarto capitulo septimo & octauo: & libro. viii. capitulo primo & quinto: & libro nono capitulo tertio & quinto: & .vii. & .viii. & in hoc decimo libro capitulo primo & secundo & tertio. Cum ergo religio ista in sua stabilitate perseverauit firma: patet q̄ ē iure diuino approbata: & per dei prouidentiam confirmata. Alioquin in tam prolixo tēpore qđ fluxit ab eius origine posset utiq̄ religio ista esse p̄cinitus dissoluta iter tot aduersa: dicente domino Mathi. xv. Omnis plantatio quā non plantauit pater meus celestis: eradicabit. Adulterinae ē plantationes nō dabunt radices altas: nec stabile firmamentum collocabūt: & si in ramis in tempore germinauerint infirmiter positae: a uento cōmoueantur: ut scribitur sapientiae. iiii. Sed horum contrarium pollicitus fuit deus huic religioni hieremya. xxxv. dicens. Non deficiet uir de stirpe ionadab filii rechab stans in conspectu meo cunctis diebus de quo dictum est supra libro quarto capitulo quinto & octauo. Orta etiam fuit hæc religio per ānos circiter. dccc. xliiii. ante christi incarnationem: ut patet libro primo capitulo primo. Est ergo religio ista iure diuino approbata & confirmata.

¶ Capitulum. yi. q. ius canonicum approbat ordinem religiosorū carmelitarū.

Religio quoq̄ ista censetur etiam iure canonico approbata. Primo quia Albertus patriarcha scilicet in monte carmeli morantibus monachis carmelitis: religionem eorū approbando tradidit sua potestate ordinaria regulam antequā per dominum Innocentium papam tertium celebraretur romæ generale concilium lateranense: ut patet supra libro. viii. capitulo quinto. Quod utiq̄ dictus patriarcha tunc secundum ius canonicū licite fecit & facere potuit. Nam regularū editio uel religionum institutio aut approbatio: non fuit prohibita nec reseruata sedi apostolicæ ante dictum generale consilium lateranense. In quo prædicta fuerunt primo prohibita & sedi apostolicæ reseruata: ut patet extra de religiosis domibus capitulo Ne nimia. Ergo ante illud generale consilium licuit de iure dicto Alberto patriarchæ sua potestate ordinaria carmelitis regulam tradere: & eorū religionem approbare ac institutionem confirmare. Quia quod non est superiori reseruatum nec inferiori ordinario prohibitum: intelligitur de iure esse sibi concessum: ut patet extra de sententia exco. ca. Nuper. De sponsa. capitulo Cum apud. xvi. q. i. Sunt nonnulli ex quibus cau. ma. nec non. ff. ex eis. Amplius licet dictum generale consilium lateranense prohibuerit nouas religiones decetero inueniri ut patet extra de religiosis domibus capitulo Ne nimia: tamen quas inuenit legitime prius institutas non reprobauit: & hoc rationabiliter: quia Constitutio futuris dat formam negociis: & præterita dispendiis non commendat: ut dicitur extra de consti. cap. Cognoscentes. Oportet ergo dicere q̄ dictum concilium generale religiones ante ipsum legitime institutas quas tunc prohibere poterat & non prohibuit sed manere: tacite consensit. tunc etiam ratas habuerit & tacite approbauerit. Quod enī non potest permanere concilio generali prohibente: si nō phibeatur ab eo: permanet eo tacite consensiente & approbante. In hoc enim casu taciturnitas habetur p̄ consensum: ut notatur. xxyii. d. diacho: extra de præsump. Nonne: & per iōānem andream: extra de regulis iuris. Is qui tacet libro. vii. Sed religiones ante dictū cōsiliū legitime institutæ non potuissent permanere: si illud consilium eas prohibuisset: quas prohibere utiq̄ poterat quēadmodū & consilium lugdunense: postea alias prohibuit quæ non manserunt: ut patet extra de religiosis domibus capitulo: Religionū diuersitatem libro. vi. Ergo religiones antea legitime institutas: quas illud generale consilium lateranense permanere non prohibuit dum in capitulo. Ne nimia de religionibus disponebat: tacite approbavit: præsertim cum oppositum tūc nō protestaretur sicut ecōtra fiebat protestatio: extra de electionibus capitulo Idempritatibus. s. supra dicto libro. vi. de statu regu. capitulo Attendētes scilicet illas quoq̄ in cle. Ordo autem carmelitarum fuit legitime institutus ante illud generale consilium lateranense ut ostensum est i p̄cedenti ratione: & hoc idem patet extra de religiosis domibus capitulo Religionum. Cæterum libro. yi. Ergo iste ordo fuit tacite approbatus a generali illo lateranensi cōsilio. Præterea religio

illa quæ habet regulam sibi a sede apostolica expresse approbatam: ipso iure canonico approbatur: ut patet extra de excessibus prælatorum capitulo Nimis iniqua: & capitulo Nimis praua. Sed religio carmelitarum habet regulam sibi a sede apostolica expresse approbatam ut patet supra libro. viii. capitulo. v. & viii. Est ergo hæc religio expresse approbata ipso iure canonico. Amplius quod a romano pontifice roboratur: ipso iure canonico approbatum censetur: ut patet extra de electionibus capitulo significasti. xix. d. capitulo. Si romanorum. Sed ordo carmelitarum & heremitarum sancti Augustini ordines quorum institutio dictum generale consilium præcessit: in solido statu volumus permanere. Est ergo hic ordo approbatus ipso iure canonico.

¶ Capitulum septimum & lugdunense consilium celebratum per Gregorium papam decimum: non reprobauit sed approbauit ordinem nostrum.

Ccurrunt autem aliqua dubia dissoluenda ad elucidandam ueritatem dictorum in præcedenti capitulo. Et primo non uidetur ipso iure canonico approbatus ille ordo qui a sede apostolica conceditur in suo statu permanere donec de ipso aliter fuerit ordinatum. Sed Gregorius papa decimus in consilio lugdunensi per ipsum celebrato Anno domini. M. cc. lxxiii. dixit de carmelitis extra de religiosis domibus capitulo religionum diuersitatem. Cæterum libro. vi. Cæterum carmelitarum & heremitarum sancti Augustini ordines quorum institutio dictum generale consilium præcessit: in suo statu manere concedimus donec de ipsis aliter fuerit ordinatum. Intendimus enim tam de ipsis quam de aliis non mendicantibus providere prout animarum saluti & eorum statui uidebitur expedire. Ergo dictus carmelitarum ordo non uidetur approbatus ipso iure canonico. Huius rationis maior est falsitas sicut ex iam dicendis in hoc capitulo apparebit. Ad maiorem autem dico quod clausula illa Donec de ipsis &c. non aufert nec abstulit carmelitis quando ordo eorum sit: & esset tunc & antea approbatus: quod probo triplici ratione. Primo quia si clausula illa Donec de ipsis &c. aufert carmelitis approbationem sui ordinis: sequitur pari ratione quod auferret aliis non mendicantibus religionis approbationem sui ordinis: & ita nullus ordo eorum qui non mendicant esset a sede apostolica approbatus: quod est notorie falsum. Consequentia tamen clare patet: quia sicut de carmelitis: ita de aliis non mendicantibus intendebat ut dicebat papa Gregorius aliter ordinare prout saluti animarum & eorum statui uideretur expedire: qui interim in suo statu manebant sicut carmelitæ: donec esset de ipsis aliter ordinatum. Secundo si clausula illa. Donec de ipsis &c. auferret carmelitis approbationem sui ordinis: sequitur etiam quod auferret quibuscunque aliis religionis approbationem sui ordinis & ita nullus ordo in ecclesia esset approbatus a sede apostolica quod est manifeste falsum. Consequentia tamen probatur clare: quia clausula illa Donec de ipsis & cætera est ita de natura approbationis quod nullus ordo potest sine dicta clausula expressa uel intellecta approbari a sede apostolica. Nam non obstante cuiuscunque ordinis approbatione potest sedes apostolica aliter de ipso ordinare: immo ipsum totaliter prohibere: ut patet in dicto capitulo Religionum diuersitate. Confirmatos: & institutione papæ Ioannis. xxii. quæ incipit. Quia quorundam. Adhuc. Igitur quantumcunque aliquis ordo sit per sedem apostolicam approbatus: intenditur in suo statu manere donec aliter de ipso per eandem sedem fuerit ordinatum: quia per hoc quod ipsum sedes apostolica approbat: ipse non aufert sibi potestatem aliter de ipso ordinandi uel ipsum destruendi: ut patet. lxxiii. d. Verum: ubi de hoc in glosa fiet extra ut lite pendente capitulo a memoria in glosa quæ incipit. Et ita. Sedes enim apostolica potest consultius reuocare quod fecit in consulte ut dicitur. xxxv. q. capitulo. Sententia. Tercio quia post dictum consilium lugdunense cum adhuc in dicto. Cæterum: maneret inserta illa clausula Donec de ipsis &c. quæ postea fuit per papam bonifacium octauum deleta: scripsit Nicholaus papa quartus Anno domini. M. cc. lxxxviii: ecclesiarum prælatis ut in ipsorum ciuitatibus & diocesibus permitterent carmelitas prout decet uiros religiosos approbati ordinis diuina officia in suis oratoriis libere celebrare ut ostensum est supra in hoc decimo libro capitulo secundo. Certum est autem quod papa Nicholaus non ignorabat dictam clausulam Donec de ipsis &c. esse tunc in iure insertam: quia papa censetur in scrinio sui pectoris omnia iura habere: ut dicitur extra de constitutionibus capitulo licet libro. vi. Si itaque clausula illa. Donec de ipsis &c. abstulisset carmelitis quam habebant prius approbationem sui ordinis: non dixisset tunc papa Nicholaus Carmelitas esse uiros religiosos approbati ordinis. Et tamen dicit eos uiros religiosos approbati ordinis. Ergo clausula illa non auferebat eis approbationem sui ordinis. Dico ergo quod non obstante dicta clausula ordo carmelitarum appro-

batur per lugdunense consilium. Nam ordo iste per sedem apostolicam defendebatur tunc a prohibitione: pro eo quia eius institutio præcesserat generale consilium lateranense ut ibidē patet. Igitur approbatur tunc ordo iste a sede apostolica: quæ illud solū defendit: quod est approbatū & irrephensibile: ut dicif. xxiii. d. Siquis p̄sbyter. lxxxi. d. Quis sine. xxv. q. p̄. Omne.

¶ Capitulum. viii. q. Bonifacius papa octauus corrigendo dictum lugdunense consilium: confirmauit ordinem fratrum carmelitarum.

Contra etiam dicta in ultima ratione sexti capituli uidetur esse q̄ in plerisq; libris extra de religiosis do. capitulo Religionū. Cæterum: in libro. vi. nō repitur scriptum ut quidam asserunt. In solido statu uolumus permanere: sed in solito statu uolumus permanere. Per hoc autem q̄ papa uult carmelitas in solito statu permanere: nullam nouam approbationem eis tribuit: ergo nō uidetur uigore illoꝝ uerboꝝ approbationē sui ordinis obtinere: cuius oppositū dicebatur in ultima ratione dicta. Ad hoc dico q̄ textus in quibus scribitur in solito statu: sunt corrupti & mendosi: & sine hoc acciderit ex uicio scriptoris: siue ex inuidia emuloꝝ: certum tamē est q̄ uere debet scribi in solido statu: quia sic scriptus emanauit a papa Bonifacio octauo ille textus Anno domini. M. cc. xcyiii. quando edidit sextum librum: ut patet ī decretalibus bullatis. Et hoc idē etiā patet p̄ Ioannē mōachi qui primus glossauit sextū diuisione illius decreti: ait. Cæterū carmelitarū & heremitag; sancti Augustini ordines cōsolidat. Guido etiā ī glossa super illo uerbo In solido statu ait. Hæc littera mutat antiquā ubi dicebatur In suo statu &c. Et sic isti ordines sunt totaliter confirmati ut hic patet: hæc guido. Ex quibus patet q̄ textus habet In solido: idest in firmo statu: & non in solito idest consueto. Quod etiam probō ratione: quia secundū q̄ Bonifacius in prohemio sexti dicit: ipse de quibusdā cōtractiōibus suoꝝ prædecessoꝝ aliqua detraxit & aliqua correxit. Sicut de dicto. Cæterū dextraxit totam illam clausulam Donec de ipsis & cætera. Correxit etiam dictū. Cæterū irritando uerba illius quæ dicebant In statu suo māere cōcedimus: loco quoꝝ posuit hæc noua uerba In solido statu uolumus pmāere. Si autem dixisset In solito statu uolumus permanere: nulla esset correctio: neq; mutatio haberet effectum: quia remanere in solito statu: erat eis concessum per priora uerba quæ dicebant In suo statu permanere concedimus: ergo non dicit in solito: sed in solido statu uolumus permanere. Sicut ioannes monachi super uerbo solido ait. Non dicit solito: quia hic aliquid detrahitur & mutatur de consilio præsentis: quia Gregorius in antiqua istos duos ordines in suo statu manere concessit: donec de ipsis fuisset aliter ordinatum. Præterea papæ narranti in suis litteris & recitati aliquod scriptum uel factum super quo fundat intentionē suam: ē plena fides adhibēda: ut patet extra de probationibus capitulo litteris nostris in clemētinis. Sed dominus ioānes papa. xxii. in priuilegio exemptionis ordinis carmelitag; recitans ius quod ipsi habent in dicto. Cæterū: & super ipso inter cætera intentionē suam fundās: dicit sic. Nos autē ad dictum ordinem quem in statu firmo solido & stabili decreuimus & uolumus permanere considerationis intuitum dirigētes ad ea libenter intendimus per quæ professores iam dicti nullum iternæ pacis patiantur excludium: ut patet supra in hoc decimo libro capitulo tercio. Igitur papæ sic ut præmittitur narranti: & ex intentione recitando dicenti. Ordinem carmelitarum in statu firmo solido & stabili uolumus permanere: est plena fides adhibenda. Ex quibus patet q̄ uerba scripta in dicto. Cæterum sunt ista. In solido statu uolumus permanere. Nihilominus tamen si in dicto. Cæterum papa dixisset In solito statu uolumus permanere: haberet locum ultima ratio sexti capituli: quia solitus idest consuetus status carmelitarum qui præcessit istam ordinationem erat status solidus & firmus & approbatus: ut in sexto capitulo est ostensum & in septimo. Ergo dicendo in solito statu uolumus permanere: roborasset utiq; statum illum: ut patet.

Ec de nostræ religionis origine: ac primeua institutione in primo libro. Et de primis fundatoribus ac professoribus religionis prædictæ in secundo libro. Et de locis in quibus conuersati sunt monastice in tertio libro. Et de rectoribus eorum: & qualiter gubernati fuerunt tempore legis antiquæ in quarto libro. Et a quibus fuerunt baptizati & perducti ad noticiam uerbi incarnati orta noua lege: in quinto libro. Et de titulis eorum: ac cur dicuntur fratres beatæ Mariæ in sexto libro. Et de habitu huius religionis & significatione eius: & qualiter fuit in aliquibus uariatus: in septimo libro. Et de scriptoribus institutionis eorū

ac regulæ & de eius explanatione: in octauo libro: Et de edificatione monasteriorum per prouintias syriæ & europæ ac destructione monasteriorum terriæ sanctæ in nono libro. Et de protectione exemptione ac confirmatione religionis prædictæ: in decimo libro. A me Fratre Philippo Riboti Magistro in sacra pagina nec non Priore Prouintiali in prouintia Cathalonie existenti: post patres ueteres huius ordinis dicta & scripta sufficiant. Immenas autem de hoc opere reddo gratias summæ Trinitati Patri & Filio & Spiritui sancto: uni omnipotenti: & æterno deo creatori & redemptori ac glorificatori meo: qui me ab initio huius operis dirigens per medium: perduxit usque ad finem. Cui sit laus: honor: uirtus & gloria: per infinita sæcula sæculorum Amen.

¶ Explicit decimus & ultimus liber de institutione & peculiaribus gestis religiosorum carmelitarum.

Ncipit speculum historiale declaratum status Fratrum Ordinis beatæ Mariæ genitricis dei de monte carmeli. ¶ Primum capitulum de origine huius sanctæ religiōis: & primo de fundatore eiusdem ordinis ac sequacibus & discipulis primi fundatoris istius professionis. ¶ Secundum capitulum in quo loco hæc sancta religiō primum habuit exordium: & de raptu prophetæ dei helyæ in cœlū. ¶ Tertium capitulum de huius religionis sanctæ in diuersis locis per helyseum prophetam facta multiplicatione tempore legis antiquæ. ¶ Quartum capitulum de tempore in quo p̄fessores huius religionis ab apostolis baptizati fuerunt: & fidem christi humiliter & deuote susceperunt. ¶ Quintum capitulum quare hæc religiō ordo beatæ mariæ nuncupatur: & cur p̄fessores huius religionis Fratres de monte carmeli appellantur. ¶ Sextum capitulum de regula secūdu q̄ p̄fessores huius religionis uiuunt: & de temporibus in quibus ac personis a quibus eam receperunt. ¶ Septimum capitulum de regulæ huius religionis mitigatione: ac pluribus confirmationibus datis a summis romanis pontificibus. ¶ Octauum capitulum in quibus temporibus p̄fessores huius religionis partes occidentales habitare ceperunt: & loca quæ habebant in terra sancta amiserūt. ¶ Nonum capitulum de habitu p̄fessorum huius religiōis integritate: & coloris eius uarietate: ac uarietatis facta mutatione. ¶ Decimum capitulum de aduentu futuro fundatorum huius ordinis & ipsius cum antechristo controuersia disputationis: atq; de morte & gloria eius resurrectionis.

¶ Capitulum primum de origine huius religionis.

IN diebus Achab regis israel: cuius regnum præcessit incarnationem domini nostri iesu christi per annos circiter nongentos triginta octo: fuit uir ex tribu aaron de ciuitate thesba quæ ē in regiōe galaad: & nomen eius sabacha. Et habuit filium cui nomen helyas thesbites dictus a thesba ciuitate iam dicta. Ante cuius natiuitatē: sabacha pater eius uidit in somnis uiros candidos se salutātes. Cui tunc reuelauit deus quæ post agēda erāt per helyam filium eius. Viri enim candidi sunt fratres beatæ mariæ de monte carmeli: pollentes candore duplici: mentali uidelicet illibata castitatis: & corporali capæ albæ desuper eos tegētis. In quo helyam uelut rectæ uiuendi exemplar imitantes: sabacham patrem eius sunt salutātes: dū uitæ helyæ tramitē non deferentes: salutem animæ sunt possidentes. Sanctus enim propheta dei samuel conuentus religiosorum in iudæa primus instituit: quorum conuentus in sacra scriptura dicitur cuneus: quāsi conneus: quia ipsi simul congregati habitabant. Eorum officium erat p̄phetare id est deo plallere & ipsum iugiter laudare: quidam etiam eorū spiritum p̄phetiæ habebāt. Qui religiosi in aliis sacre scripturæ locis dicuntur filii prophetarum id est discipuli eorum: quia post samuelem alii prophetæ excellentes eos regebāt: & diuersos eorū conuētus edificabant. Vnde propheta dei helyas conuentus religiosorum habitantium in galgala: bethel & iericho: longo tempore dulciter gubernauit. Post autem hæc modo uiuendi horum religiosorum celsiorem uitam religiosam inueniens: sæculo renunciauit: & se deo profitens religiosam uitam heremiticam & solitariam. primus ducere coepit: in uirginitate perseverās. Cuius sanctitas uitæ tm̄ respēduir:

ut illius merita de quo a christo dictum est. Inter natos mulierum non surrexit maior iohanne baptista huic helyæ cōparata sufficienter explicata fuerint: dum Gabriel Zachariam alloquens iohannem in spiritu & uirtute helyæ præcedere deum asseruit. Hic ppheta dei helyas celsitudinis religiosæ uitæ per ipsum tunc nouiter inuente: imitatores iuxta reuelatiōem suo patri factam habere cupiens: quosdam prophetas in discipulos elegit. Inter quos supremus fuit helyseus filius saphat de abelmaula. Qui tū natus fuit in galgala: in quo loco dum helyseus nasceretur: tale contigit prodigium: ut una ymago ex uitulis aureis acute mugiret. Quo audito in hyerusalem sacerdos diuino nutu ait. Propheta natus est in israel: qui sculptilia deorum destruet & fusilia. Quæ uerba fuerunt adimpleta: cum unus ex filiis prophetarum per helyseum ut scribitur. iiii. regum capitulo. ix. in ramoth galaad missus: ex pcepto helysei hyen in regem unxit. Qui post sui unctionem: omnes prophetas baal ut habetur in eodem libro capitulo decimo occidi fecit: & statuam de fano baal proferens combussit: atq; eodem destruens: sculptilia baal & fusilia de israel deleuit. hunc helyseum inueniens helyas in agro arantem: pcepto dei in prophetam consecrauit: & accipiendo in discipulum: pallium suum super eum posuit: cuius pallii color exprimeretur in. ix. cap. Helyseus ergo statim post impositionē pallii: relictis bobus & agro: cultura: cucurrit post helyam dicens. Osculer oro te patrem meum: & matrem: & sequar te. Cui dixit helyas. Vade & reuere. Qui confurgens abiit: & reuersus secutus est helyam eius religiosam uitam supreme imitando: & ministrabat ei. Sanctus etiam ionas ppheta filius mulieris sareptanæ helyæ fuit discipulus: quē adhuc puerum helyas a mortuis resuscitauit: & post resurrectionem in discipulū acceptauit. Qui normam religiosæ uitæ helyæ suscipiens: ipsum deuote fuit imitatus. Hunc ionam puerum helyas dimisit in berfabee iuda: cum fugeret a facie reginæ iezabel nitētis ipsum occidere: ne scilicet ætas ionæ tenera deficeret rigore grādis uitæ: & uitæ heremiticæ quam oportebat helyam pro tūc pucere. Ambulauit enim quadraginta diebus & .xl. noctibus nihil comedens: usq; ad montē dei oreb: ubi in quadam spelunca aliquādiu habitabat. Abdias uero propheta dei. primo fuit procurator domus regis achab. Qui cum iezabel interficeret prophetas dei: abscondit centum prophetas in duabus speluncis quinquagenos: & paut eos in pane & aqua: propter quod postea spiritus prophetiæ datus ē ei. Hic abdias post mortem regis achab per ochosiam regem fuit missus cum quinquaginta uiris ad helyam prophetam in monte carmeli. Qui sciens duos quinquagenos ante eum missos uirtute orationis helyæ ab igne de cœlo descendente deuoratos: præcatus ē helyam cum summa humilitate dicens. Homo dei: obsecro ut miserearis animæ meæ. Cuius misertus helyas: ab ignis inflammatione eum liberauit. Tandem relicto regis obsequio: helyam sequens: factus est eius discipulus: modum religiosæ uitæ helyæ imitans. Sanctus ergo propheta dei helyas: quia caritatis ardebat seruire: quia uirginalis castitatis pollebat uirore: quia paupertatis utebatur fundamentis: quia abstinentiæ corporalis gloriabatur angustis: quia asperitatis operiebatur indumentis: horum sanctorum prophetarum & nostrum: qui eis succedimus: ut declarabitur in capitulis sequentibus: in deum prouocauit affectum. Ipse enim quædam uiuendi exemplaria in quibus summa perfectio huius sanctæ religionis cōsistit: gesta scilicet sui & merita ad exornandas animas nostras demonstrauit in cordibus nostris: ut uocem eius cum effectu audiendo: ad imitationem eius castitatem deo uouentes: & sæculo renunciantes: a conspectu hominum separati: uitam heremiticam & solitariam duceremus. Et hoc Isidorus. vii. ethimologiorū capitulo. xiii. ait. Religiosi heremitæ imitantur helyam. Quicquid enim in hac sacra religione uirtutis est & gratiæ: ab ipso sancta helya quasi a quodam fonte lucidissimo omnium riuulorum emanauit. Quod attendens ecclesiasticus libri sui capitulo. xlviii. sanctum helyam alloquens in hiis prorumpit dicens. Beati sunt qui te audierunt & in amicitia tua decorati sunt.

¶ Secundū capitulū de loco in quo hæc sancta religio primū habuit exordiū: de raptu helyæ.

St mons quidam in terra sancta & confinio palestinae provinciae & phenicis: situs iuxta mare: uocatus hæbrayce chermel: latine carmelus: distans a ciuitate nazareth tribus miliaribus: & a ciuitate accon. iiii. miliaribus: & a ciuitate sancta hyerusalem triginta duabus leucis: habens prope se ciuitatem quandā quæ olim porphiria dicebatur: nūc autem cayphas appellatur. Hic mons fertilis est in pascuis: herbis: & fructibus oleis confusus: arboribus uineisq; condensus. Habet etiam plurimum heremi & solitudinis. In parte huius montis.

quæ supereminet ciuitati cayphas siue porphrie est unus fons qui helyæ fons nuncupatur: quia de huius fontis aqua helyas bibebat: quâdo in hoc monte habitabat. Huius loci sanctitate & deuotione tractus propheta dei helyas in quibusdam speluncis & cauernis montis huius iuxta prælibatum fontem uitam heremiticam & religiosam cum suis discipulis longo tempore duxit: in orationibus: ieiuniis & aliis diuersis asperitatibus ibidem persistens. Et uaticinium de quo legitur in historiis scolasticis super secundum capitulum quarti libri regum quod ante helyæ ortum fuit de ipso in hyerusalem prophetatum: puer hic indicabit israel in gladio & igne: per ipsum sanctum helyam in hoc monte carmeli fuit adimpletum. Cōuocato enim populo israel helyas igne cœlestem in hoc mōte ad uorandum suum holocaustum: a deo impetrauit. In quo etiam monte populum israeliticum per pphetas baal in errore detentū: ad unius ueri dei cultū reduxit: ipsos uero prophetas baal in hoc monte occidi prohibuit. ne mons eorum sanguine pphanaretur: sed eos in torrente cyson gladio interfecit. Et ascendens helyas in uerticem carmeli orauit dominū ut plueret super terram: quæ tribus annis & sex mensibus fuerat sine pluuiā. Qui dum oraret: misit ionam discipulum suum septies ad partē montis: aspicientē mare. In septima enim uice: uidit ionas nubeculā paruā quasi uestigium hominis ascendētē de mari. Qua aspecta: cognouit helyas suam orationem exaudītā. Subito enim facta fuit pluuiā grandis super terrā. Cūq; helyas in hoc monte diu mansisset: & ministerium dei pro quo creatus fuerat compleuisset: uoluit eum deus seruare per turbinem ignis in paradysum uoluptatis: descendit ergo cum helyzeo de hoc monte: & peruenerūt ambo in galgala. Sciens enim helyas suam trāslationem imminere: uoluit ante suū raptum in galgala. bethel & iericho adire: ut religiosos discipulos suos filios prophetarum in hīs tribus locis cōmorantes consolaretur: ne de sui corporali abscentia tristarent. Et quia helyseus eius fidelis discipulus non poterat amplius ei corporaliter assistere: uoluit helyas in aliquo conuentu horum locorum eum cum aliis suis discipulis filiis prophetarū in eisdē locis cōmorantibus dimittere. Tanta uero erat uis amoris præcipui in magistrum: q; nec ꝑcibus horum religiosorum: nec exortatione sui magistri helyæ uoluit ab eius corporali præsentia separari: donec currus igneus & equi ignei diuiserunt utrumq;. Incedentes ergo pariter: peruenerunt ambo ad iordanē: quē percussit helyas suo pallio: diuisi q; sunt aquæ iordanis i duas partes: & tranfierunt helyas & helyzeus per ficcum. Videns itaq; helyas appropinquare horam suæ transactionis: dixit ad helyzeum. Postula a me quod uis: anteq; tollar a te. Et postulans helyzeus ait. Obsecro ut fiat spiritus tuus duplex in me: quod & ita factum fuit. Cūq; pergerent & incedentes fermocinarentur: ecce currus igneus & eq; ignei diuiserūt utrumq;. et receptus ē helyas i curru equoꝝ igneoꝝ. Quod cernēs helyzeus: clamabat dicens. Pater mi pater mi: geminando uerba præ tristitia. Tunc ad sui consolationem deiecit ei helyas pallium suum: & non uidit amplius eum. Ascendit ergo per turbinem ignis in paradysum uoluptatis. Qui locus est in partibus orientis constitutus: cuius uocabulum ex græco in latinum uertitur ortus: porro hæbrayce eden dicitur: quod i uestra lingua delitiæ interpretatur: quod utrumq; iunctū: facit ortum deliciarum. Est enim locus amenissimus lōgo maris & terræ tractu a nostro habitaculo secretus: a deo editus ut & usq; ad lunarem globum attingat: unde & aquæ diluuii illuc minime peruenerunt. Omni etiam genere ligni & pomiferarū arborum est confitus: habens lignū uitæ: quod sic dictum est: quia diuinitus accepit hanc uim ut qui ex eius fructu cōmederet: corpus eius stabili sanitate & perpetua soliditate firmaretur: nec ulla infirmitate uel ætatis imbecillitate in deterius uel i occasum laberetur. Habet insuper lignū scientiæ boni & mali: quod a natura hoc nomen non accepit: sed ab occasione rei postea secute. Arbor enim illa non erat mala: sed scientiæ boni & mali ideo dicta est: quia post prohibitionem erat in illa transgressio futura: qua primus homo experiendo disceret: quid esset inter obediētiæ bonum & inobediētiæ malum. Cognouit .n. primus homo priusq; tangeret hoc lignū bonū per prudentiam & experientiam: malum uero per prudentiā tantum: sed usurpato ligno uetito: malum per ignorantiam nouit. Qui tunc didicit quid sit inter bonū obediētiæ & malū in obediētiæ. Ex huius paradysi medio fons prorūpens: totū nemus irrigat: diuiditurque in .iiii. nascentia flumina. Et ibi neque frigus est neque estus sed perpetua aeris temperies: cuius locus post peccatum hominis additus interclusus est. Septus est enim undique rumphea flamma idest muro igneo accinctus. Cherubin quoque idest angelorum præsidium arcendis spiritibus malis super rumphee flagrantiam ordinatum est: ut homines flaminis angelos uero malos boni angeli submoueant: ne alicui carni uel spiritui transgressionis aditus ad eū pateat. In quo loco i magna quiete carnis & spiritus: helyas cum enoch qui ibidem eum longe ante præcessit: uiuet: donec tēpus

antechristi adueniat. Non est autē arbitrandū helyam uel sic esse iam sicut erunt sancti quando peracto operis die denariū pariter accepturi sunt uel sic esse quemadmodum sunt homines qui ex ista uita nondū emigrarunt: de qua ille tñ non morte sed translatione migravit. Iam enim ali- quid melius habet q̄ in hac uita posset quīs nondū habeat quod ex uita recte gesta in fine habi- turus est. Talem autem puto habitudinē adhuc in corpore mortali atque animali habere hely- am & enoch: qualē habuit adam ante peccatū: non qualē habebimus post resurrectionē. Nec se- neſtute marcuerunt: nec cibis corporalibus fortasse egent: sed habent societate qualē habuit he- lyas quadraginta diebus & quadraginta noctibus. Vel si hiis opus est: pascuntur sicut adam ante peccatū de lignorū fructibus contra defectionem: & de ligno uitæ contra uetustatē. Helyseus autē post uitā helyæ apprehendit uestimenta sua: & præ dolore scidit in duas partes: & accepit pallium helyæ: quē sibi dū ascenderet deiecerat: abiciens uestem suā: ut uteretur deinceps uestē helyæ. Et reuersus percussit iordanem helyæ pallio: & diuisæ sunt in duas partes aquæ iordanis: & transiit helyseus per ficcum alueum fluminis. Videntes autem filii prophetarum qui erant in iericho de: contra: dixerunt. Requieuit spiritus helyæ super helyseum. Et uenientes in occursum eius: adorauerunt eum proni in terram: recipientes eum loco helyæ in patrem & magistrum. Et mansit helyseus cum eis in iericho per dies aliquot. Et postq̄ dulcorauit amaras aquas ciuitatis iericho: ascendit ad uisitandum religiosos commorantes in bethel. Et inde abiit in montem car- meli: ubi domini in speluncis contemplans: cum aliquibus suis & helyæ discipulis: longo tempo- re mansit. Est etiam alius carmelus transiordanem iuxta desertum solitudinis: in quo latuit da- uid fugiens a facie saul: ubi fuit habitatio nabal uiri stulti. Cuius carmeli memoriam hic introdu- cere uolumus: ne cum de nostro Carmelo loquimur sub equiuocatione noī alius intelligatur.

¶ Tertium capitulum de huius religionis sanctæ in diuersis locis per helyzeum prophetam fa- cta multiplicatione tempore legis antiquæ.

H Vm helyseus contemplationi dei insisteret: ascendit ad eum in monte carmeli mulier quædam magna de ciuitate syria: distante a mōte carmeli quatuor leucis. In cuius mu- lieris domo: helyseus hospitabatur quando per illam ciuitatem transibat. Ob cuius hospitalitatis remuneratione: uirtute uerbi helysei: mulier de uiro suo iam sene: filiū susceperat. Cum ergo fuit mulier ante helyseum: proiecit se in terram: & apprehendens pedes he- lysei ait. Nunquid petiui filium a domino meo. Quasidiceret. Mihi non petenti dedisti filium in perniciem meam. Et iterum. Nunquid non dixi tibi ne illudas me. Illusionem uocabat dari fi- lium a domino: & tamcito auferri. Mortuus enim erat filius eius. Et addidit mulier. Viuit domi- nus & uiuit anima mea: non dimittam te donec descendas. Qui secutus est eam in domum suā. Et postquam resuscitauit mulieris filium: reuersus est in galgala. Quem locum sæpe frequenta- bat helyseus: quia in eo natus fuit: & etiam propter conuentum religiosorum ibidem habitanti- um: quod morando cum eis frequenter alebat. Quadam enim die cum esset fames in terra: di- xit helyseus uni ex discipulis suis. Coque pulmentum filiis prophetarum. Qui egressus ut collige- ret herbas agrestes: inuenit quasi uitam siluestrem. Et collegit ex ea colloquintidas implens pal- lium suum: nesciebat enim quid esset: & concidit in ollam pulmenti. Cum ergo gustassent socii recubentes de coctione hac: clamauerunt dicentes. Mors est in olla uir dei: idest amaritudo mor- tifera. Et allatam farinam misit helyzeus in ollam & dulcorata est esca: Cunque speculati essent filii prophetarum religiosam uitam heremiticam helysei esse perfectiorem q̄ esset eorum uita: di- xerunt ad eum. Ecce locus in quo habitamus coram te: angustus est nobis. Eamus usque ad ior- danem: & tollant singuli de silua materias singulas: ut edificemus nobis ibi domos ad habitan- dum. Et abiit helyseus cum eis. Hii ergo uiri sancti sæculo renunciantes uariis desideriis & affe- ctionibus tracti: ac feruore religionis accensi: turbis & urbibus derelictis: eligebant sibi iuxta uo- luntatem helysei loca heremitica proposito suo: & deuotioni magis conuenientia: ubi polenta & herbis agrestibus uictitabant. Aliqui enim eorum ad exemplum & imitationem sancti uiri & so- litarii helyæ prophetæ elegerunt habitare in monte carmeli iuxta fontem helyæ: ubi uitam soli- tariam ducebant in aluearibus moditarum cellularum tamq̄ apes domini spiritualem dulcedi- nem mellificantes. A quibus processit huius sanctæ religionis genus: cuius sectatores anachorite. idest heremitæ merito nuncupantur: eo q̄ nequaquā contenti fuerunt hac uictoria qua inter ho- mines occultas diaboli infidias calcauerunt: sed aperto conflictu demonibus congredi cupientes.

uastos secessus heremi & solitudinis huius montis continue & incessanter penetrare non timuerunt: ad imitationem helyæ & helysei principum eorum. De quibus prophetis isayas tricesimo secundo capitulo sui libri ait. Habitabit in solitudine iudiciū: & iustitia in Carmelo sedebit: & erit opus iustitiæ pax. & cultus iustitiæ silentiū: & securitas usque in sempiternū. Et sedebit populus meus in pulcritudine pacis. & in tabernaculis fiduciæ: & in requie opulenta. Aliqui uero ex hiis filiis prophetarum hominum turbas fugientes: ut liberius contemplationi essent uacantes: mortui quidem mundo: uiuentes autē deo: in agris & solitudine iordanis quietis sibi sepulcrum elegerunt. Quoniam enim helyas & helyseus aquis iordanis helyæ pallio percussis: & in duas partes diuisis transierunt per siccum: & Naaman leprosus in iordane lotus: uirtute uerbi helysei a lepra mundatus: & sanitati fuit restitutus: ideo multi ex filiis prophetarū propter huius fluminis sanctitatem & aquarum oportunitatē: faciebant sibi tabernacula prope fluentia iordanis: ubi deuotissime domino militabant. Et de numero horum religiosorum fuerunt filii ionadab: qui dicti sunt rechabite a rechab: qui quarto regum decimo capitulo scribitur ascendisse currum cum hyen. Rechabite uero præceptis ionadab filius rechab patris eorum obediens ipsi & mulieres & filii & filiae eorum uinum tempore perpetuo non biberunt: domos ad habitandum non edificauerunt: agros non arauerunt: immo nihil horū habuerunt: sed extra urbes in tabernaculis habitauerunt. Ad extremum uero propter irruptionem regis nabugodonosor & exercitus caldaici: hierusalem intrare compulsi sunt. Hoc reor & septuagesimi psalmi titulum significare qui talis est filiorum ionadab & priorum captiuorum. Ipsi enim hanc primam captiuitatem sustinuisse dicuntur: quod post solitudinis libertatem: urbe quasi carcere sunt reclusi. Captiuitatem uero siue transmigrationem inde in babylonem non sustinuerunt: quia nabuzardan princeps regis babylonis: rechabitas cum hieremia propheta liberos abire permisit. Quibus pro eo quod obediunt præceptis ionadab patris eorum: dixit per os hieremie deus. Non deficiet uir de stirpe ionadab filii rechab stans in conspectu meo cunctis diebus. Quod uerbum nisi in nobis heremitis completum est: licet ad litteram de rechabitis uerificarum fuerit usque ad ruinam ciuitatis hierusalem a uaspasio & tito perpetrata. Vnde cum beatus iacobus alphei in dicta urbe a iudeis lapidibus obrueretur: quidam sacerdos ex rechabitis nitebatur amore eum eripere. Quia beatus iacobus uinum nunquam bibit: & alias obseruantias grandes similes rechabitarum obseruantiis secutus fuit. Cum autē beatus apostolus Paulus sanctorum legis ueteris testamenti ad hæbreos. xi. capitulo faceret memoriam horum omnium sanctorum religiosorum uitam noluit dimittere intactam: quam restringens in hiis describit dicens. Circuierunt in melotis & in pellibus caprinis: egentes: angustati: afflicti: quibus dignus non erat mundus. In solitudinibus errantes: & in montibus: & in speluncis & in cauernis terræ. Et hiis omnes testimonio fidei probati fuerunt. Quæ uerba de filiis prophetarum & helya ut dicitur in glossa sunt intelligenda.

¶ Quartum capitulum de tempore in quo professores huius religionis ab apostolis baptizati fuerunt: & fidem christi humiliter & deuote susceperunt.

Successores sanctorum prophetarum religiosi heremitæ in monte carmeli & in aliis heremis habitantes: ab ipsis prophetis atque paternis legibus traditū tenebant christum pro humani generis redemptione incarnandum: quem ardentem totis cordis uisceribus expectabant uenturum. Cum ergo uenit plenitudo temporis fuit homo missus a deo: huius sanctæ religionis princeps eximius: cui nomen erat iohannes baptista. Qui fere omnibus diebus uitæ suæ in heremo: & maxime super flumen iordanis habitauit: uinum & fiseram non bibit: melle siluestri & locustis uictitauit: indumento de pilis camelorum opertus: & zona pellicea præcinctus fuit. Et post mortem inter corpora fundatorum huius sanctæ religionis: scilicet helysei & abdie prophetarum in sebastie ciuitate a suis discipulis sepeliri meruit. Anno ergo quindecimo imperii tyberii cæsaris factum fuit uerbum domini super iohannem ut uiam domini præpararet in heremo: præcedens christum in spiritu & uirtute helyæ: conuertens corda patrum in filios parans domino plebem perfectam. Et uenit in omnem regionem iordanis prædicans baptismum poenitiæ in remissionem peccatorum. Ad quem cum exiret hierosolyma & omnis iudæa & omnis regio circa iordanem: accesserunt religiosi heremitæ de monte carmeli & alii in heremis habitantes: ut baptizarentur ab eo in iordane confitentes peccata sua. Quibus iohannes christum euangelizabat dicens. Veniet fortior me post me qui ante me

f. iiii

factus est: cuius non sum dignus procumbens soluere corrigiam calciamentorum eius. Ego baptizauit uos in aqua: ille uero baptizabit uos in spiritu sancto & igne. Multa quidem & alia exortans euangelizabat eis. Temporibus autem præcedentibus iudæa in diuersas inciderat captiuitates: sed his diebus desolationis anthiochi epyphanis regis syriæ recolebatur memoria recentius. Qui ad tantum iudæos redigerat opprobrium: ut legem domini & eius iustificationes obseruantibus mortis infligeret tormentum. Quisque uero cobeatur ydolis offerre sacrificium: uel mortis pati supplicium. Multos ergo iudæorum abhominaciones has ferre non ualentes oportuit propriam patriam relinquere: & in aliis diuersis mundi regionibus habitare. Quorum plurimæ progenies in eisdem regionibus natæ ad iudæam cum aliis temporibus in tranquillitate teneretur pacis remeantes: religiose studebant uiuere. Aliqui enim in heremis religiosam uitam heremiticam erant gerentes: alii uero in ciuitatibus & maxime in hyerusalem ad cenobiale uitam se religantes. Religiosi autem heremitæ de monte carmeli & alii in heremis & tenebris cōmorantes: ne præcepta legis transgredierentur: singulis annis in hyerusalém ter uenire consueuerant: ut iuxta legis præceptum tres festiuitates peculiare: pasce pentecostes & scenophegie ibidem celebrarent. Anno ergo eodem in quo christus ascendit in cœlum: religiosi in iudæa habitantes ex omni natione quæ sub cœlo est: in hyerusalem conuenerunt: ut festum pentecostes ibidem celebrarent. Apostoli autem domini nostri iesu christi habitabant tunc in hyerusalem prope loca horum religiosorum: scilicet in coenaculo grandi & strato in quo præcepit dominus sibi parere pascha: quod erat in monte syon. scilicet in illa parte quæ dicitur mello: ubi erat palacium quod dauid sibi construxerat. Itaque in die pentecostes factus fuit repente in dicto palacio de cœlo sonus tanquam aduenientis spiritus uehementis: & repleuit totum coenaculum ubi erant apostoli & discipuli sedentes. Repletique sunt omnes spiritu sancto & ceperunt loqui uariis linguis prout spiritus sanctus dabat eloqui illis. Audito isto fragore in solito sonante in coenaculo: obstupuerunt. Et scire cupientes unde istud tonitruum processerat: ad coenaculum apostolorum accesserunt. Qui cum illuc peruenissent: stupebant omnes & mirabantur: quoniam audiebat unusquisque linguam suam in qua natus fuerat apostolos loquentes. Quidam autem irridebant dicentes apostolos uelementer esse ebrios. Beatus autem petrus apostolus cernens religiosos & alios iudæos qui superuenierant legem non ignorare: incepit detrahentium opinionibus obuiare: ostendens apostolos non esse ebrios: & probans per scripturas prophetarum eos spiritu sancto esse repletos. Euangelizans etiam religiosis iesum a mortuis resurrexisse: & iesum esse deum qui de cœlo apostolis sanctum effudit spiritum. Auditis ergo sermonibus istis: religiosi cōpuncti sunt corde: & dixerunt ad petrum & ad apostolorum cetum. Quid faciemus uiri fratres. Ad quos petrus Penitentiam agite: & baptizetur unusquisque uestrum in nomine domini iesu christi in remissione peccatorum: & accipietis donum spiritus sancti: aliisque pluribus uerbis exortatus est eos petrus. Qui acceperunt sermones eius & baptizati sunt ipsa die in christo recipientes spiritum sanctum & loquentes diuersa genera linguarum. Erant autem perseverantes in doctrina apostolorum & comunione & fractionis panis: cotidie quoque perdurantes in orationibus unanimiter in templo cum exultatione & simplicitate cordis. collaudantes deum: & habentes gratiam ad omnem plebem. Fuit ergo tempore prædicationis iesu christi quod fratres de monte carmeli in hyerusalem accesserunt: & quidam illorum anno septimo a passione domini: regnante romano imperio & tempore tyti & uespasiani imperatorum apud hyerusalem in porta aurea religiose confederunt: ubi tempore beati petri apostoli antiochiæ cathedrati: ipsi in circunquaque regione adiacenti diuersis locis catholice pro fide insistebant. Iosephus antiocheus in speculo perfectæ militiæ primitiæ ecclesiæ capitulo xii. dicit. Perfectorum enim militum christi apostolorum coadiutores surrexerunt strenuissimi uiri solitarii: contemplationique dediti: sanctorum prophetarum helyæ & helysei sequaces: qui de monte carmeli descendentes: per galileam samariam & palestina: fidem christi constantissime sparserunt. Quique in uirginis mariæ honore: in carmeli montis decliui fabricantes oratorium saluatoris matri specialissime seruiuerunt.

¶ Quintum capitulum quare hæc religio ordo beatæ Mariæ uirginis nuncupatur: & cur professores huius religionis fratres de Monte carmeli appellantur.

Post ascensionem domini nostri iesu christi cum in iudæa & samaria a christi fidelibus edificaretur ecclesia: religiosi heremitæ de monte carmeli specialem deuotionem genitrici dei habentes: in eodem monte carmeli iuxta fontem helyæ capellam quidam in honore beatæ Mariæ uirginis primo deuotissime construxerunt: Vbi singulis diebus

horis statutis ad effundendū deo prāces & eius matri:conueniebant. Auctor. Ipsi autem heremitæ olim i ueteri lege filii pphetarū appellari solebāt:ut i prio differuius cap. Sed ex quo pphetæ excellētes q eos regebāt in israel defecerūt:ipsi heremitæ illū titulū amiserunt: & religiosi uocati fuerūt. Qui ē p eo q a secularibus actibus & uita segregati:q̄si singulares & solitarii in heremīs ut in tertio tetigimus capitulo morabantur:ideo a beato hieronymo in plerisq̄ suis epistolis monachi appellantur:eo q mōachus interpretat singularis & solitarius. Post ascensionē uero domini iesu christi q̄a ipi heremitæ in mōte carmeli ad honorem beatæ mariæ uirginis capellam specialiter cōstruxerant: ubi deuotæ eidem gloriosæ uirgini mariæ seruiebant:iccirco eius titulum retinere elegerunt:& ex tunc fratres beatæ mariæ uirginis appellari uoluerunt. Auctor. Quo titulo professores huius sanctæ religionis decorari decuit:quia primi in sancta uirginitate uoluntaria deo seipso dedicasse leguntur.hieronymus in epistola ad eustachium.In ueteri lege enim quia uacuu fuit mundus:sola erat benedictio liberorum. Paulatim uero crescēte segete messor imissus est uirgo helyas:uirgo helyzeus:uirgines multi filii prophetarum. Auctor. Quoniam beata uirgo maria de stirpe aaron de qua fuit helyas ac sumpsit originem: ideo decimo leptimo capitulo libri muneri sicca uirga aaron:germinasse:floruisse & amigdala protulisse inuenitur:quia uirginitas quæ in hīs sanctis patribus fuit sterilis:in uirgine maria rore grātiæ fecunda:germinauit:floruit:ac fructum præciosum attulit:dum ipsa uentre beato:gaudia matris habens cum uirginitatis honore saluatorem mundo protulit:per quam nobis uirginitatis insignia pulularunt. Vnde sicut in dictis professoribus huius sanctæ religionis decor uirginitatis fuit semper incorruptus.ita beata uirgo maria ex itemeratis uisceribus filium dei proferens uirginalem decorem perpetue inuiolatum retinuit:secundū q̄ isayas dudū de ipsa tricesimo quinto capitulo sui libri prophetauit dicens.Lætabitur deserta & in uia & exultabit solitudo: & floreat quasi lilium.Germinans germinabit & exultabit lætabūda & laudans. Gloria libani data est ei:decor carmeli & saron.Ipsi uidebunt gloriam domini & decorem dei nostri. Cuius prophetiæ apertendo sensum:eam ueraciter exponimus in hunc modum. Heremitica religio quæ est deserta & in uia propter modicam hominum frequentiam lætabitur:& exultabit:scilicet in uirgine maria: & solitudo carmeli & lilium florebit in ea:quia maria germinans germinauit dei filium:quem cū conceperit exultauit lætabunda & laudās deum: Quod adimpletum fuit cum beata uirgo maria post filii conceptum ut habetur luce primo lætabunde laudauit deum: decantando hoc canticum.Magnificat anima mea dominum.Et exultauit spiritus meus in deo salutari meo.&c. Ideo autem exultauit:quia simul est ei data gloria libani:scilicet candidi christi & decor uirginitatis carmeli & saron.Ipsi autem carmelitæ sibi deuote famulātes:uidebunt gloriam domini & decorem dei nostri. Quia ergo professores huius sanctæ religiōis titulum sanctæ mariæ uirginis congruentissimē optinere meruerunt:recte sponsus ecclesiæ eiusdē reginæ præmiuentiam considerans sibi magisterium huius sanctæ religionis attribuit dicens. Caput tuum ut carmelus:canticorum septimo. Cum ergo religiosi heremitæ de monte carmeli titulum sanctæ mariæ per longa tempora obrinuissent:& processu temporis ordo beati Benedicti per orbem multiplicari cœpisset:quidam monachi ordinis dicti beati benedicti in eodem monte carmeli ex deuotione habitare uolentes:monasterium ibidem fundauerunt: in quo ad honorē sanctæ margaritæ uirginis & matris capellam q̄dā edificauerunt:Hii autem monachi ut a prædictis religionis beatæ mariæ uirginis discernentur:fratres sanctæ margaritæ fuerunt appellati: & eorum locus monasteriū sanctæ margaritæ fuit dictus. Quoniam hæc sc̄ta religio b̄tē mariæ uirginis in sæpe dicto mōte carmeli habuit initium:& ab ipso rāq̄ uitis firmiter radicata a mari usq̄ ad mare palmites suos extēdēs p̄ uniuersos xp̄ianosq̄ fines suauiter redolēs:ac fructū copiosum ad fidei catholicæ nutrimentū dinoscis facere:io ordo de mōte carmeli cōsueuit sp̄ appellari. Vñ & sc̄ta sedes apostolica p̄missis rōnibus diligenter inspectis: huic religioni titulū beatæ mariæ uirginis de monte carmeli per litteras suas solemniter decreuit appropriari.

¶ Capitulum sextum de regula secundū quā professores huius religionis uiuunt:& de temporibus in quibus ac personis a quibus eam receperunt.

Vm orientalis ecclesia ab origine sua istar illius regie q̄ a dextris regis i uestitu deaurato circūdata uarietate phibet extitisse p̄rogatiua religiōis floruerunt: & suæ lucis primitios radios ad ptes occidentales trāsmiserūt. A tpe at heraclii iptoris usq̄ ad n̄ra tpa die uergēte ad uesp̄a eclipsim passā cecidit ad occasū:imo fer̄ p̄uēit ad d̄fectū. anno.n.eiusdē ip̄atoris.v. uidelicet āno dñi.dc.xvii.cōsdroas q̄dā pphāus regnū p̄fage adeptus hic

ierosolymam aduenit: & ecclesias subuertit: atq; totam patriam deuastauit. Quo ab heracio superato & interempto cum imperator ecclesias ordinaret quas nequissimus deiecerat: & ex propriis sumptibus reparare precepisset: statim post eius recessum impiissimus princeps arabiae nomine homar discipulus perfidi machometi atq; regni eius successor tertius: collecta secum infinita multitudo potenter & uiolenter in modico tempore contra christianos qui in regno ierosolymitano morabantur: praualuit: atq; totam terram sanctam sibi cum multa sanguinis effusione uelut bestia feniens: subiugauit. Ex tunc ecclesia orientalis quae nutrita fuerat in croceis propter carnales uoluptates & illecebrosos fluxus: a domino derelicta fuit tam umbraculum in uinea: & tam tugurium in cucumerario. Quae tamen in quibusdam moribus suis: quasi pauci racemi finita uindemia: & sicut lilium inter spinas adhuc perseverans cultum religionis feruentius nitebatur conseruare iugiter. Cum ergo post regulas religiose uiuendi in actibus apostolorum scriptas sancti patres: apostolis succedentes in partibus orientalibus Multipharie multisq; modis instituisent: qualiter quisq; in quocunq; ordine fuerit: uel quocunq; modo religiose uiuendi elegerit: in obsequio iesu christi uiuere debeat: & eidem fideliter de corde puro & bona conscientia deseruere. Quidam frater ordinis beatae mariae uirginis de monte carmeli uocatus ioannes: patriarcham ierosolymitanum sublimatus sicut scribitur in canonicis romanis. circa annum ab incarnatione domini octingentesimum quasdam religiose uiuendi normulas a beati basilii regula excerptas: dicti ordini fratribus iposterum obseruandas dereliquit. Deinde dum orientalis ecclesia duro & intollerabili iugo infidelium onerata proclamare cogere: o uos omnes qui transitis per uiam: attendite & uidete si est dolor similis sicut dolor meus. Nolite me uocare pulchram: sed uocate me amaram: quia amaritudine repleuit me oips. Dumq; pulsare non cessaret: & coram domino genua flecteret: eius humilitatem & afflictionem quam per quadringentos nonaginta annos perpessa fuerat domus respiciens: cuidam pauper & religioso homini de regno franciae in ambianensi episcopatu uitam heremiticam agenti: qui petrus heremita dicebatur: inspirauit ut sepulcrum dominicum & loca religiosa uisitaturus: ierosolymam adiret. Qui cum illoc peruenisset: uidens loca sancta ab impiis irreuerenter tractari: & symeonem patriarcham ciuitatis cum subditis suis in uniuersis oppressionibus cum omni abiectione affligi. Vir itaq; dei compaciens coepit dolere uehementissime & contristari: ac auxus cogitare. scilicet quomodo posset afflictis subuenire. Quadam autem nocte cum in ecclesia dominicae resurrectionis pernoctaret: somno irruente: coepit super pauimentum ecclesiae paululum dormire. Dominus autem noster iesus christus apparuit ei in somnis: iniungens eidem legationem ad dominum papam & ad principes occidentales pro liberatione terrae sanctae: cum litteris autem praedicti patriarchae symeonis & aliorum fidelium ierosolymis commorantium: Dominum urbanum secundum petiit: a quo benigne receptus: italiam transcurrens & ad galliam transiens principes & populos occidentales uariis exhortationibus admonendum in modico tempore multorum animos ad suscipiendum peregrinationis iter inclinauit: praedicto urbano antistite opem ferente. Qui conuocatis generali concilio apud clarum montem aluerniae ciuitatem: omnibus quos spiritus ad terrae liberationem tam sanctam & deo placitam peregrinationem inspirasset: plenariam remissionem omnium suorum peccatorum concessit. Idem iacobus capitulo decimo septimo: Anno ergo domini millesimo nonagesimo sexto petrus heremita copiosam utriusq; secum trahens multitudinem per partes ungariae constantinopolim peruenit. Et inde ante ciuitatem antiochenam: quae tunc saracenorum subiecta erat dominio: castra locauerunt. Idem iacobus capitulo xix. Et illam ciuitatem nobilem multarum provinciarum a diebus antiquis metropolim anno domini millesimo. xcviij. deo dante possederunt. Idem capitulo uigesimo. Postea uero per medias circumstantium inimicorum ierosolymorum montana conscendentes: ante sanctam ciuitatem iherusalem perueniunt. Quam tanto tempore ab impiis occupatam: nostri dominio resecti auxilio. anno dñi millesimo. xc. nono a perfidis liberauerunt. Fideles autem in dicta urbe commorantes intollerabili iugo seruitutis liberati: praedicto petro heremita & uniuerso exercitui occurrentes: eos cum cereis & crucibus atq; casticis spiritualibus ad dominicum sepulcrum duxerunt. Omnipotenti ergo deo qui prosperum iter eorum fecerat: multiplices gratiarum actiones nostri principes cum uniuerso populo reddiderunt: & alia loca sancta deuotissime cum orationibus & oblationibus uisitauerunt: instituentes patriarcham latinum & tam clerum quam ecclesiam ordinantes. Idem iacobus capitulo. iij. Ex tunc coepit orientalis ecclesia reuifcenscens florere: & cultus religionis in partibus orientis amplius: a diuersis enim partibus mundi ex omni natione quae sub caelo est odore sancto & uenerabilium locorum

tracti: deuoti deo: peregrini & homines religiosi ad terram sanctam confluēbant: reparabantur ecclesiæ ueteres: nouæ edificabātur: monasteria regularium in locis idoneis largitione principum & elemosynis fidelium construebantur. Magister ioannes baconis. Vnde fuit patriarcha antiocheus quidam uir amabilis deo & hominibus nomine aymericus: malafayda natione lemonicensis de uilla quæ dicitur salamiatum. Qui tempore suo deleuit errorē maronitarum: qui a marone heretico dicebantur. Illi autem heretici numero uero pauci morati fuerant prius circa iuga libani in errore de duplici uoluntate in christo per annos quingentos: Magister ioannes baconis: Hic uero pius & uenerabilis patriarcha antiochenus statum heremitarum beatæ mariæ de monte carmeli laudabilem conuersationem attendens: eos multum specialiter longo tempore in domino nutriuit. Et etiam in eodem monte carmeli iuxta fontem helyæ monasterium edificauit: infra cuius septa capellam quā antiquitus construxerant: inclusit. Et in scriptis modum uitæ eorum redigens: ipsos separatim in cellulis per totum montem carmeli modo heremitico habitantes in dictum monasterium congregauit: & per professionis uinculum colligauit: & sub cura unius adunauit. Inter quos ipse scilicet recordationis aymericus patriarcha prædictus: habuit nepotē suū fratrem brocardū uirum religiosum sanctū & famosum: quem in primū priorē eis instituit: ac in mente sua disposuit prædicta omnia & singula per sedē apostolicā facere confirmari. Quibus postmodū fratribus sub uno priore ordinatis & certam regulā non habentibus: sed solum ut præmittitur modum religiose uiuendi tenentibus: albertus patriarcha hierosolymitanus apostolicæ sedis legatus tempore papæ Alexandri tertii de beati basilii regula quædam salubria & specialiter illa quæ erant de substantia uoti accipiens: & alias quoddā obseruationes satis graues: quæ tamen pro statu prædictorum fratrum uidebantur expedire interferens: certam regulā anno domini. m. centesimo sexagesimo scripsit: scilicet ut unū ex se per electionem habeant priorem: cui obedientiam promittant quilibet aliorū: & promissum studeat operis ueritate seruare cum castitate & abdicatione proprietatis. Vt autem a modo uiuendi fundatorum eorū prophetæ dei helyæ ac prædecessorū suorum non discrepent: districte eis prohibuit: ne monasteria in uillis uel cunctatibus fundarent: concedens tamen eisdem ut in heremis conuentus suæ religionis habere possent. Et iniungens ut in quolibet eorum monasterio singuli singulas habeant cellulas separatas: in quibus uel iuxta quas die ac nocte in lege domini meditentur: & in orationibus uigilent nisi aliis iustis occasionibus occupentur uolens cellam prioris iuxta introitum loci esse: ut uenientibus ad eundem locum primus occurrat: & de eius arbitrio quæ agenda fuerint: cuncta procedant. In omni etiam loco eorum oratoriū siue ecclesiam statui construi in medio cellularum siue monasterii: prout commodius fieri poterit. Vbi per singulos dies ad psallendum horas canonicas & ad audienda missarum solemnia conuenire debeant. Multaq; alia idem pater tradidit eis obseruanda: quæ patent in eorū regula. Quam regulam ab alberto patriarcha scriptam a sede cum apostolica mitigatā fratres prædicti ex tunc semper profitentur. Suscepta itaq; ab hac regula fratres ipsi in diuersis heremis terræ sanctæ & insularū circūiacetiū plurima monasteria sui ordinis fundauerūt cū simplicitate cordis iisdē deo & beatæ mariæ humiliter seruientes.

¶ Capitulum septimum de regulis huius religionis mitigatione ac pluribus confirmationibus datis a sumis romanæ ecclesiæ pontificibus.

Væ honorē conditoris omniū & profectum continent animarum roboris præsidia sunt fulcienda perpetui: & præcipue illa super quibus sedis apostolicæ auctoritas: salubris prouidentia studiū noscitur habuisse. Idcirco cū fratres ordinis beatæ mariæ de monte carmeli regulam ab alberto patriarcha hierosolymitano suscepissent: papa Alexander tertius qui erat circa añū domini. m. clx. post solēne conciliū per ipsum turonis in regno fraciæ celebratū: eandē regulā eisdē fratribus añō dñi. m. cētesimo octogesimo: uidelicet pontificatus sui. xxi. añō cōfirmat & approbat. Papa uero. Innocētius tertius qui sextus successit: Alexandro prædicto: eandē regulā añō dñi. m. cētesimo .xc. septimo. s. primo añō sui pontificatus approbat & confirmat. Tempore autem huius innocentii uidelicet anno sexto sui pontificatus: dydatus exoniensis episcopus hispaniæ ad partes tholosanas comitante illum fratre dominico uenit: ut heretica uenena a cordibus hominum illius nationis extirparet. Qui cum illic peruenisset beatus dominicus: ordinē fratrum prædicatorum i ciuitate tholosana primus incepit. Sili

ter & beatus franciscus qui ante conuersionem iohannes uocabatur: tempore eiusdem innocentii tertii apud assisiū ordinem fratrum minorum primus inchoauit. Idem autem papa innocentius tertius anno decimo septimo sui pontificatus mense nouembri in basilica lateranensi quæ tunc constantina uocabatur cum mille ducentis quindecim prælatis pro statu uniuersalis ecclesiæ & subsidio terræ sanctæ conciliū generale quod dicitur lateranense celebrauit: in quo statuta multa ecclesiæ fuerunt prouulgata. Ad quod concilium beatus dominicus cum fulcone tholosano episcopo adiit: ut a summo pontifice innocentio ordinem qui prædicatorum diceretur: esse cōfirmatum sibi suisq; successoribus postularet. Qui cum se difficilem exhiberet: nocte quadam idem pontifex uidit in somnis q; lateranensis ecclesia grauem subito ruinam minaret. Quod dum tremens aspiceret: ex aduerso uir dei dominicus occurrebat: humerisq; superpositis totam illam casuram fabricam sustentaret. Euigilans autem & uisionem intelligēs: petitionem uiri dei sic acceptauit: ut ad fratres suos reuertens: regulam aliq; approbatam eligerent: & ad ipsum rediens confirmationem reportaret. Sed quod promisit: morte præueniens: complere non potuit. Qui tum post concilium lateranense regulā sancti francisci primus confirmauit: Post hæc successor eius papa honorius tertius anno primo sui pontificatus præmemoratam regulam fratrum ordinis beatæ mariæ de monte carmeli ab alberto darā: & per pontifices prædecessores suos approbatam confirmauit: & eis in remissionem peccatorum obseruandam: anno domini. m. ducentesimo. xvi. iniunxit: quo anno beatus dominicus primam confirmationē sui ordinis ab Honorio impetrauit. Deinde papa Gregorius nonus successor honorii præfatam regulam ordinis beatæ mariæ de monte carmeli anno primo sui pontificatus confirmauit. Cum uero propter paganorum frequentes insultus multiplicarentur mala in terra sancta fratres ipsi in heremis se cure uiuere non poterant: ea propter ad summum pontificē innocentii quartum celebrantem lugduni generale conciliū: duos ex suis fratribus reginaldū scilicet & petrum miserunt: ut regulam esse mitigatam in aliquibus suis clausulis: & maxime in prohibitione habitandi in uillis seu ciuitatibus postularent. Qui pontifex eorum postulationem gratanter accipiens: regulæ mitigationem dominis hugoni de sancto theodoro præbytero cardinali: & Ibsissimo anteradensi episcopo cōmisit. Quā ad libitum postulantiū mitigatā & correctā: idem innocentius quartus anno quinto sui pontificatus uidelicet anno domini. m. ccxlvii. approbavit & confirmauit. Eandē regulā sic mitigatā & correctā: Alexander quartus & urbanus quartus & clæmens quartus confirmauerunt. Papa autem innocentius tertius in concilio lateranensi per ipsum celebrato firmiter prohibuit: nequis decetero nouam religionē inueniret: sed qui se ad religionē conuerti uellet: unam de approbatis assumeret: ut habetur libro tertio decretalium titulo de religiosis domibus: capitulo Ne nimia: Sed quia non solū iporuna petentiū inhiatio religionū postmodum multiplicationē extorsit: Verū etiā aliquorū præsumptuosa temeritas diuersorū ordinū præcipue mendicantiū quorū nondū approbationis meruere principiū: effrenatāq; multitudinē adinuenit. Idcirco papa Gregorius decimus in generali concilio per ipsum anno domini. m. cclxxv. lugduni celebrato cunctos ordines et religiones mendicantes post conciliū lateranense ab innocentio tertio celebrato adinuentos: qui nullā sedis apostolicæ meruerunt confirmationem: perpetue prohibitioni subiecit: atq; eos reuocauit. Ordines autem confirmatos per sedem apostolicam post dictum tū conciliū lateranense ab innocentio tertio celebratū institutos: quibus ad congruā sustentationem redditus aut possessiones habere professio siue regula uel constitutiones interdunt: tali modo uoluit ab orbe terræ deleri: ut uidelicet neminē deinceps a deorum professionē admitterent: exceptis prædicatorū & numerorum ordinibus. Qui quis post generale conciliū lateranense ab innocentio tertio celebrato & non ante fuerunt approbati: tamē qui utiles sunt ecclesiæ dei: noluit eos quassare: sed eos confirmando uoluit retinere. Quā autem sacri ordinis beatæ mariæ de monte carmeli non solū institutio uerum etiā confirmatio & approbatio prædictum generale concilium lateranense ab innocentio tertio celebratum præcessit: ideo summus pontifex hunc ordinem in statu solito firmo atq; perpetuo uoluit permanere. Et hæc omnia patent in sexto libro decretalium titulo de religiosis domibus capitulo religionū. Post hæc autē nicholaus quartus & bonifacius octauus: & clæmens quintus regulam memorati ordinis approbauerunt & confirmauerunt. Et sic prædicta regula ordinis fratrum beatæ mariæ de monte carmeli retinens secundum sui substantiam nullatenus uariata: multis confirmationibus exstitit roborata. Necnon etiam totus ordo quem soli romano pontifici & soli sedi apostolicæ tam in spiritualibus q̄ in temporalibus sine ullo medio sedes apostolica sub

facere uoluit: ac ipsum ordinem sic exemptum multis privilegiis & gratiis solidauit.

¶ Capitulum octauum in quibus temporibus professores huius religionis partes occidentales habitare ceperunt: & loca quæ habebant in terra sancta amiserunt.

Religiosi fratres ordinis beatæ mariæ de monte carmeli: quia in terræ sanctæ finibus uidelicet in ipso monte carmeli suum primum sumpserit exordium in eisdem terræ sanctæ partibus: & in insulis præcisè circumstantibus conuentus suæ religionis olim habere solebant. Saraceni autem sanctā ciuitatē hierusalem anno domini. m. clxxxvii. capientes eam: christianis abstulerunt. Vnde ex tunc fratres ipsi diuersos & graues insultus paganorum in terra sancta fuerunt perpassi. Anno uero domini & c. Ex bulla innocentii quarti: paganorum incurfus. Dilectis filiis fratribus heremitis ordinis beatæ mariæ de monte carmeli necessitatem induxisse dinoscitur q̃ se ad partes cismarinas non sine afflictione multa spiritus cōtulerunt cum eis contemplationis dulcedine recreari solitis ex huiusmodi transitu turbatis nō modicum turbata fuerit quies mentis. Item alexander quartus. Dilecti fratres heremitæ ordinis beatæ mariæ de monte carmeli secure nequeunt sicut accepimus propter frequentes paganorum incurfus & mansionibus quas habent in partibus transmarinis commorari: & ob hoc oportet ipsos se transferre ad regiōes uarias & remotas. Anno uero domini. M. ccxxxviii. nōnulli ex prædictis fratribus a monte carmeli & ab aliquibus aliis monasteriis terræ sanctæ propter paganorum frequenter insultus dispersi per mundi uarias regiones compulsi fuerunt. Quorum aliqui mare transfretantes: & apud marsiliam applicantes: in quodam heremo distant per unā leucam a marsilia iuxta fontem beatæ mariæ magdalene sui ordinis primum conuentum partium occidentalium quæ appellatur conuentus aquarum laterum fundauerunt. Post hæc autē dum diuersa suæ religionis fundare uellent mōasteria: diocesani ita eis difficiles & duros se reddebant q̃ in suis diocesibus eos ecclesias construere & dīna celebrare non permittebant. Vnde necessitatem eis induxerunt: & ad summum pontificem innocentium quartum tunc lugdunī commorantem pro obtinenda licentia ut monasteria edificandi & diuina celebrandi properarent. Quam anno quarto sui pontificatus ab eodem summo pontifice impetrantes: in diuersis partium occidentalium regionibus: suam religionē dilatauerūt. Anno autem domini. m. ccxlyiii. beatus lodouicus francorum rex illustrissimus dilatationem fidei christianæ ardenti desiderio cupiens ad terrām sanctā & super gentem incredulam transfretauit. Qui per quinque annos ibidem remanens: plures ciuitates & castra terræ sanctæ nutris fortissimis circumdedit. Tunc etiam terræ sanctæ religiosa loca perquirens: & ad montem carmeli ascendens: propter sanctitatem & laudabilem conuersationem fratrum beatæ mariæ de monte carmeli ibidem cōmorantium: eorum monasterium sæpe uisitauit. Postmodum uero audita morte reginæ matris suæ. baronum suorum concilio redire in franciam acquieuit. Et dum esset in mari tertia nocte prope diluculum ad rupem seu terræ lingulam iuxta montem carmeli nauis deferens regem bina impulsione tam fortiter est collisa q̃ a nautis & aliis fracta & submergenda protinus credebatur: Tanta igitur concussione excitati & perterriti sacerdotes clerici & alii sanctum regem coram sacro corpore iesu christi orantem inuenerunt. Cūq̃ omnes submergi indubitanter crederent: campanam monasterii fratrum beatæ mariæ de monte carmeli pro matutinis dicendis sonantem in auribus suis resonare scierant. Qua audita pius rex cuius loci campana esset principaliorem nautam interrogans diligenter: eam esse monasterii beatæ mariæ de monte carmeli ex naute responso percepit. In deuotionem igitur genitricis dei accensus est monasterium tunc uisitare proposuit si ipsa ab illa graui tempestate eum cum aliis liberaret. Trāquillitate igitur eius meritis & præcibus in mari subito facta: beata maria eos a prædicto periculo mortis liberante: mox mitis rex montem carmeli ascendit: & matutinas fratrum cū magna deuotione audiuit. Quibus dictis pius rex locum illum humiliter contemplans & prædictorum fratrum titulo beatæ mariæ in toto orbe terrarum quo ad ordines approbatos singulariter in signitorum fama laudabili & religiositate permotus: quosdam a priore dicti conuentus postulauit. Quos tanq̃ alter ioseph fratrum consolator in franciam ducens eis in ciuitate sua parisiis monasterium edificauit. Qui alios ad suam religionem recipientes in diuersis regni fraciæ partibus monasteria sui ordinis construxerunt. Deus autem israel summe hiis qui recto sunt corde nihil odiens eorum quæ fecit ut dulcedinem suam in christianos demonstraret terrā sanctā

fluentē lacte & melle a potestate saracenorum auferens: eā ut in sexto tetigimus capitulo christianis largitus fuerat: qui pro nihilo habentes terram desiderabilem in luxus uarios effluerūt: operti iniquitate & impietate sua. Etenim prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum transientes in affectum cordis: facinoribus pleni: attendere uolentes solum peccatum esse quod oculos maiestatis dei offendit: quod ipsum mitem & suauem nobis durum reddit. Hoc enim est quod de angelo diabolus fecit: de amico inimicum: de libero seruum: de incorrupto mortalem & corruptum: de beato miserum: de ciue exulem & eiectum: de filio dei filium diaboli: hoc est quod nunq̃ ipunitum deus relinquit. Vnde peccatis prædictorum ipiorum hominum exigentibus & criminibus prophanorum qui terram sanctam sceleribus multimodis sordidabāt: ipsum puocantibus conuersus est nobis in crudelem: qui natura benignus est & suauis: facti enim sumus in derisum uicinis nostris & inimici nostri sublanauerunt nos. Cythara nostra conuersa est in luctum: & fortitudo nostra redacta est in fauillam: Facta est quasi uidua domina gentium princeps prouinciarum facta est sub tributo. Adeo enim conclusit domus in gladio populum suum & hæreditatem suam spreuit: & adeo dominati sunt nostri inimici qui oderunt nos: q̃ nō solum omnes regiones ciuitates & munitiones ab introitu terræ Egypti usq; ad mesopotamiam, itinere plusq̃ itinere uiginti dierum amici nobis abstulerunt: sed totam terram promissionis uiolenter occuparunt. Anno siquidem domini. m. cclxxxviii. ciuitates tyrum & tripolini coeperunt: pluresq; uillas & castra terræ sanctæ destruxerunt. Monasteria etiam quæ fratres beatæ mariæ de monte carmeli ibidem habebant: diruentes ex ipsis fratribus plures trucidarunt. Opulentissimam insuper ciuitatem accon capientes: & innumerabilium christianorum sanguinem effundentes: eam poenitus expoliarunt. In qua fratres huius religionis solennē cōuētum quem in ea habuerunt: amiserunt. Est autem prædicta ciuitas binomia uocata: uocatur enim tholomayda & accon: eo q̃ duo fratres unus dictus tholomeus: alius accon ipsam fundasse & a nominibus suis nomina ciuitati dicuntur imposuisse. Est autem inter mare & montes: habens portum competentem: flumine helo præter fluente: satis comode fundata ortis & uineis: & casilibus circumstantibus & arabili terra sufficienter habundans in prouincia phœnici sub tyro metropoli constituta. A qua prædicti infideles diri crudeles & impii homines egredientes: & ad sanctum montem carmeli qui ab ea non longe distat ascendentes: monasterium fratrum beatæ mariæ de monte carmeli quod nunq̃ ante destruxerant: igne cremauerunt: & omnes fratres ibidem repertos gladio trucidarunt. Ciuitatem etiam cayphas & omnes urbes iuxta dictū mōtem fundatas: destruxerunt: Quod totum factum est ut adimpleretur quod dictum fuerat per ieremyam prophetam: capitulo quarto libri sui sic dicentem. Aspexi & ecce carmelus desertus: & omnes urbes eius destructæ sunt a facie domini & a facie ire furoris eius. Et sic montem carmeli in quo p̃fessores huius religionis a tempore helyæ & helyzei prophetarum continue: & incessanter in contemplatione dei perstiterant: in hac persecutione ex toto amiserunt. Jam enim læticiam & exultationem qua contemplationis dulcedine in eodem monte recreabantur non esse ibidem perpetuo permansuras isaïas olim prophetauerat. xvi capitulo libri sui dicens. Aufertur læticia & exultatio de carmelo. Ab illo tamen monte dilatati fuerant professores huius religionis in diuersis terræ sanctæ partibus. Qui etiam nouissime scilicet a diebus domini papæ innocētiū quarti & sanctissimi regis lodolbyci ab eodem monte carmeli in partibus occidentali bus multiplicati sunt in multas prouincias: prouinciæq; in domos: domus in personas multas sufficientes & idoneas per orbem uirescendo florent & florendo multum fructum afferunt ad fidei catholicæ fulcimentum.

¶ Capitulum nonum de habitus professorum huius religionis integritate & colorum eius uarietate: ac uarietatis facta mutatione.

Habitus huius sanctæ religionis prophetæ dei helyæ habitus ex hiis integraliter constabat. Melota induebatur. zona pellicea circa renes cingebatur. Caput suum capucio operiebatur: & super hoc palliū album portabat: & baculū in manibus deferbat: ad cuius imitationē discipuli sui similibus habitibus erāt iduti. Dicitur at melota proprie a melo aīali qđ ē taxus appellatur: de cuius pilis uel pelle uestis facta quæ est hispida ualde: melota est uocata: Quelibet tamen uestis de pilis animalium asperis: aut de pellis hispida facta: melota siue pera ip̃proprie est dicta. Vnde indumentum de camelorum pilis uel de pellibus ca-

prinis: melota siue pera consuevit dici a multis. Huius melotæ gestatio significabat mortifica-
 ta omniū peculantia carnalium passionum debere eam gestantes in summa uirtutum gravitate
 consistere: nec quicq̃ incultum uel calidum iuuentutis ac mobilitatis antiquæ in eorū corpore
 residere. Actor. Attendentes super se mortificatos quidē carne uiuificatos autē spū. Accitio ue-
 ro lūbogæ & ambitus zonæ pelliceæ: significabat eos circūferre mortificationē mēbrogæ i qbus
 libidinis & luxuriæ seminaria continentur: iuxta euangelicū illud mandatū: quo dī: Sint lumbi
 uestri p̄cincti: apostolicam interpretationem semp̄ intelligentes. Mortificate scilicet mēbra uſa
 quæ sunt sup̄ terram fornicationē imundiciam libidinē & concupiscentiam malā: Capuciū ue-
 ro ante & retro usq; ad renes descendēs lateribus & brachiis eo denudatis quod nos nunc sca-
 pulare appellamus indefinenter deferebat ut simplicitatē & humilitatē paruulogæ iugiter in af-
 fectu custodirent: canticū illud præ oculis semp̄ hñtes. Dñe non est exaltatum cor meum neq;
 elati sunt oculi mei: neq; ambulauī in magnis neq; in mirabilibus super me: si non humiliter
 sentiebā sed exaltaui aīam meā: sicut ablatus est super matre sua ira retributio in anima mea.
 Baculi autē gestatio spiritualiter designabat nunq̄ debere eas inter tot oblatrātes uitioꝝ canes
 & inuisibiles spirituum nequiciarū bestias inermes incedere. De quibus bestiis beatus dauid li-
 berari postulans ait. Ne tradas domine bestiis aīas confitentes tibi: sed irruentes eas retundere
 atq; aduersum se sentientes iugi memoria legis diuinæ extinguere: exemplo beati dauid dicētis.
 Superbi iniq; agebant usquequaq; a lege autē tua non declinaui. Porro pallii albi gestatio signifi-
 cabat eos debere puritatē & mundiciā cordis retinere: quā propheta dauid a deo postulans di-
 xit. Asp̄ges me dñe isopo & mūdabor lauabis me & super niuē dealbabor. Hoc palliū ut i sc̄do
 disseruimus capitulo dū helyas ascenderet in paradīsum: dimisit descendere per turbinem ignis
 helyzeo discipulo suo: In quo descensu ipsum palliū cū iā per plicas diuersas ab helyæ disscis-
 set corpore cadendo & transeundo p̄ ignis turbinem iſra plicas & extra: colores uarios propter
 ignem accepit: Vbi enim ipsum iſra plicam non tetigit ignis: in suo albo colore remāsit. Extra
 uero plicam ad contactum ignis aliqualiē denigratum siue rufū apparuit. Quo pallio post
 modū usus fuit helyzeus ad imitationem eius propter dicti pallii dignitatē ac uirtutē: quia ad
 cōtactū ipsius: aquæ iordanis bis diuisæ fuerunt. Filii quoq; pphetarū in monte carmeli cōmo-
 rantes & eorū successores ad instar dicti pallii in signum sanctitatis & deuotionis palliū barratū
 per longissima tempora gestauerunt. Quod palliū ex septē partibus duplicis coloris abinuicem
 distinctis ipsum totaliter integrantibus perpendiculariterq; descenditibus constabat: quarum
 tres erāt nigræ siue griseæ: q̄ significabant gestantes pallium debere tres uirtutes theologicas in
 corde semper retinere. Aliæ uero quatuor partes erant albæ figurantes cōgruentissime quatuor
 uirtutes cardinales illos debere in mente iugiter custodire. Quæ partes sic erant in pallio ordi-
 natæ. Palliū indutū autē a pectore descendendo usq; ad terram erat scissum: & partes scissionis
 erant albæ: secunda pars a latere dextro erat nigra: & etiā secūda a latere sinistro tertia uero pars
 a latere dextro erat alba: quem colorē habebat tertia a latere sinistro. Sed ultima pars in eo exi-
 stēs erat nigra. Hoc palliū p̄fessores huius sanctæ religionis antiquitus: post incarnationem do-
 mini carpicam appellabant. postmodū uero consueuerunt ipsum uocare clamydē seu mantellū
 Hæc dicta sunt nequid preteriuisse de fundatoris huius sanctæ religiōis habitu uideamur. Cæ-
 terum ex hiis quæ hic commemorauimus quæcunq; sunt: humilitati huius professionis & ho-
 nestati iuxta consuetudines regionum congruentia prædecessores patres nostri professores hu-
 ius sanctæ religionis a nobis afferenda censerunt. Melotæ uero gestatio succedentibus tempori-
 bus derisionem potius q̄ edificationem eam uidentibus comparabat. Iccirco professores hu-
 ius religionis eam dimiserunt & eius loco tunicam nigram siue griseam quam subtus scapulare
 portant: assumpserunt. Processu uero temporis quia pallium barratum in partibus occidentali-
 bus uidelicet italiæ galliæ & aliis minus religiosum hominibus uidebatur: In tantum q̄ propter
 eius uarios colores in derisum a pluribus habebatur: ideo procurante fratre petro de amiliano
 priore tūc generali huius religionis: papæ Honorio quarto fuit supplicatum per dominum ger-
 uasiū tituli scti martini in montibus præbyterū cardinalem ut huius pallii siue mantelli gesta-
 tionē i alium decetem habitum edificantē aīas fideiū fratres ipsi possent unitate. Quā suppli-
 cationē idē pontifex anno primo sui pōtificatus uiua uoce cōcessit. Vnde fratres i cap. suo gene-
 rali in monte pessulano anno domini. m. cclxxxvii. in festo beatæ mariæ Magdalenæ celebra-
 to pallium prædictum auctoritate dicti summi pōtificis & sedis apostolicæ dimiserūt. Scapula-
 re tñ ut prius reseruato pro speciali habitu sui ordinis & retento. Et ad imitationē fundatoris

huius sanctæ religionis helyæ ppheta iuxta uisionem quā uiderat sabbatha pater eius: de qua in primo capitulo latius locuti sumus ipsi fratres palliū albū i eodē generali capitulo unanimiter assumpserunt: Cui pallio capuciū albū addiderunt. Quod pallium album sic capuciatū capam albā ex tunc uocauerunt: quā usq; ad hodiernā diem gestāt. Hoz aut pallioz barratogz depositionem & cappaz albaz assumptionē: successor honorii papæ Nicholaus papa quartus. anno primo sui pontificatus: necnon Bonifacius octauus primo anno sui pontificatus cōfirmauerūt. Occasione uero assumptionis dictarum cappaz religiosi canonici ordinis præmonstracensis contra fratres prædictos idignationē nimīā habuerūt: dicentes q; fratres habitū ipsorū in eorū detrimentum & uituperium acceperant & gestabant: qm̄ & ipsi similiter cappis albis induunt. Et pp hoc dicti canonici fratres ipsos in romana curia uocantes: grauibz querelis & litigijs per magna tempora uexauerunt. Tandē fratribz prædictis auxiliante domino de beata uirgine in dicto placito præualentibus: dicti canonici post graues labores eorum & expensas: ab intento fuerunt frustrati & priuati.

¶ Capitulum decimum de aduentu futuro fundatoris huius ordinis & ipsius cum antechristo controuersia disputationis: atq; de morte & gloria eius resurrectionis.

Auxiliante grā spiritus sancti referatis quibzsdā scintillis de huius religionis statu præterito atq; præsentī quæ nube tenebrosa uelabantur aggrediendum existimauimus eadē grā adiuuante ad discerendum futura quæ per prophetam helyam fundatorē huius religionis in extremis temporibus sunt agenda. Sciendum ergo quantum ex sacris scripturis & doctorum orthodoxorum dictis excerpere ualauimus q; in nouissimis diebus de quibus ignoratur qm̄ erunt: eo q; non sit nostrum nosce tēpora uel momēta quæ pater coelestis posuit i sua potestate: oriatur secundum beatum Methodiū in corozaym uel secundum alios in babilone radix peccati de tribu dan ex patre peccante i filiam: perditionis filius antechristus nomine omnium malorū princeps: Post cuius conceptū malignus spiritus descēdet in uterū matris eius: cuius uirtute deinceps puer nascet. alet: & adolescet. Nō aut ipse diabolus sic ei uniet ut natura diabolica fiat una persona cum natura humana q̄admodum in christo natura diuina & humana fuerunt unitæ unitate personæ: sed homo ille suscipiet oēm actum sathæ. Præsciēs enim deus iniquitatem eius futuræ uolūtatē: concedet in eo habitare diabolum & educabitur occulte: & repente insurget: & eleuabit se & imperabit: & in primordiis regni sui. similabit iustitiam. Qm̄ aut dominator factus fuerit: persequetur dei ecclesiam & manifestabit oēm iniquitatem suam. De babilone igitur uenturus primo superabit urbes & regem egypti: & postea regē affricæ & regē ethiopiæ superans: uenturus est in iudæā. Itaq; per tres ānos cum dimidio regnatus tāta elatione extollet tanta uirtute principabitur: tantis signis & prodigijs in sanitatis ostensione se eleuabit: ut argui ab homine non ualeat. Cum potestate enim terroris: adiungent signa ostensæ sanctitatis. Ceci nāq; uidebunt: claudi ambulabunt: surdi audient: demoniaci curabunt leprosi mundabuntur: conuertet solem in tenebras & lunā in sanguinem: & de coelo faciet ignē descendere. Et sicut christus in predicatione pauperes idiotas & simplices elegit: sic ille dānatus homo ad prædicandum falsitatem suam astutos & duplices atq; huius mundi scientiam hñtes in discipulos electurus est: Qui simulabunt se habere innocentiam & uitam puram & doctrinā & miracula. Quod enim christus & eius ministri habēt in ueritate isti habebunt in simulatione. Vnde prædicatores eius falsa mutatione christi per impositionem manus dare se suis spm̄ sc̄m fingent & agent quibzsdā p̄stigijs ut illi quibus manus imposuerunt loquantur linguis multarū gentium. Seductor aut ille cupidos alliciet muneribus: quæ multos inueniet thesauros absconditos. Tanta uero contra iustos iniquitate effrenabit ut ēt electorū corda non paruo seriant pauore: unde scriptum est ita ut in errorem inducantur si fieri potest electi. Nullos ante se fuisse christianos dicit: sed omnes antechristos extitisse. Blasphemabit autem nomen iesu christi quia dicet ipsum non fuisse christum sed antechristum: & ministros christi dicit fuisse pseudo prophetas: populos ab ipsis deceptos affirmans. Se autem christum esse fatebitur & circūcidet se affirmans se esse messiam. Tunc autē confluēt ad eū oēs i dei & reedificabūt tēplum a romanis destructum: ubi ipse sedens dicit se esse deum. Fabricabit autem sibi imaginem materiale quam ponet in templo: & illam imaginem faciet arte magica loqui & futura prædicere: ut per hæc homines seducti illam adorent: contēpnentes autem ab ipso occidentur. Die autem sabbati facies

ab omni opere abstinere : ut populū in eū credere cōpellat & iudæos sibi subdat. Faciet etiā die dominico abstinere : quia simulabit se mortuū:& per triduū latens post apparebit: dicēs: se suscitatum: arte mágica ascendēs in aera ferentibus eum demonibus : tunc curabitur plaga mortis: quia qui prius mortuus credebatur : post uiuēs reputabitur. Aduersus autē huius pestiferi hominis seductiones & multimodas in sanitates mittet dominus deus de paradiso uoluptatis ad consolationē suorum electorum fundatorē huius religionis helyam prophetam sicut promisit per prophetam suum malachiam. Cum uenerit ergo exponēdo legē spiritualiter quā nūc iudæi sapiunt carnaliter cōuertet cor patrum ad filios: ut scilicet filii idest iudæi sic intelligant legē quēadmodū eam patres idest prophete intellexerunt. Sic enim cor patrū cōuertetur ad filios cum īteligētia patrum perducetur ad intelligētiā filiorum:& cor filiorum ad patres eorum dum in illud quod cōsenserunt illi: cōscentiant isti. Celeberrimum est enim in sermōibus & cordibus fidelium iudæos tūc per helyam in christum uerū esse credituros. Vnde iudæi & christiani qui uere inter se discrepant: parum christum religione consentiēt . Cū ipso autem helya ueniet ennoch & ambo testes christi ut ait beatus iohannes in apocalipsi capitulo. xi. prophetabunt. i. ueraciter prædicabunt & futura denunciabunt diebus mille ducēris i. tribus annis cum dimidio sicut prædicauit antichristus. Prædicabūt autē amicti saccis idest induti indumētis asperis. Quēadmodum enim ī præcone primi aduētus fuit iudicium humilitatis & paupertatis in ueste asperitatis: quia iohannes erat indutus de pilis camelorum ita præcōes secūdi aduentus prætendēt signū humilitatis & paupertatis in uestibus asperitatis & uilitatis: poenitentiam prædicantes & eam exemplo ostendētes. Hii autē sunt duæ oliuæ scilicet spiritus sancti gratia pingues:& uniti unctiōe puritatis & munditiæ. Et sunt duo candelabra scilicet lumine ueritatis & munditiæ lucētia aliis lumē largiētes & stantes in conspectu domini terræ soliū regiæ maiestatis cōtemplando quod deo placeat attendētes. Et si quis nocere eis uoluit uidelicet eos a bono proposito reuocando seu a fide christi euellendos: aut prædicationē eorum annullando: ignis idest uerbum dei ardēs uel spiritualis sentētia exiet de ore illorum & deuorabit idest destruet inimicos eorum. i. abiectiones aduersariorum reddēdo eos ad resistēdum impotētes . Et si quis uoluerit eos ledere idest corporaliter interficere sic. i. simili sentētia mortis corporalis: oportet eum occidi. Vnde antichristum qui eos occidet se simulatē in monte oliueti cōclum ascendere: interficiet dominus spiritu oris sui. Hii habēt potestātē claudēdi cōclum aereum ne pluat diebus prophetiæ eorum qui durabunt p tres annos & dimidium: uel habēt potestatem claudēdi cōclum idest sacrā scripturam quæ cōclat archana ne pluat diebus prophetiæ eorū: quia nō prædicabunt nisi tempore congruo. Et potestātē habent super aquas conuertēdi eas in sanguinem sicut moyses fecit in egypto: uel potestatem habent super aquas idest super doctrinas suas quæ sunt fidelibus aquæ rigatē: conuertēdi eas quātum ad hos quos reprobatos uiderunt in sanguinē. i. in peccatum: quia dū uerbū dei ab ipiis nō recipitur: ad eorum dānationē eis prædicatur. Vel ideo habent potestātē cōuertēdi aquas in sanguinē: quia ex eorum doctrina multi conuertētur qui ab antechristo interficienter & sic aquæ in sanguinē conuertētur. Et potestātē habent percutere terrā omni plaga quocienscūq; uoluerint sicut legitur de Moyse in exodo: uel potestātē habēt percutere terram idest terrena sapiētes omni plaga. i. oī genere dānationis p̄dicando eis oēs poenas æternæ calamitatis. Et cum finierint testimoniū suum. i. prædicationē in qua peribebunt testimoniū de christo: bestia scilicet antechristus qui dicitur bestia propter brutalitatem crudelitātē & uoracitatē quæ quidē bestia ascendet de abisso malitiæ & iniquitatis & tenebris infidelitatis faciet aduersus eos bellū disputatiōibus miraculorum operationibus: persuasionibus: promissionibus:& tormētis corporalibus. Ipsi uero ostendēt eum mendacē coram omnibus hominibus. unde gentes uidentes illū cōfusus & eius seductionem a famulis dei increpatam: fugient ab eo & adherebunt profetis illis iustis . Videns ergo seductor se durissime increpatum & ab omnibus contemptum: uincet illos uiolentiam inferendo: quia occidet illos. Et corpora eorum iacebunt inhumata in plateis ciuitatis magnæ scilicet hyerusalem: quæ uocatur spiritualiter sodoma & egyptus: Sodoma idest muta: quia tempore antechristi a cōfessione nominis iesu christi erit muta. Vocatur etiam egyptus idest ceca propter tenebras infidelitatis: ī qua ciuitate dominus illorum scilicet christus crucifixus est. Et uidebūt oculis carnis aliqui de populis & tribubus & linguis & gentibus corpora eorum per tres dies & dimidium in plateis iacentia ad uictoriam & gloriam antechristi:& corpora eorum non finent sequaces antechristi poni in monumentis ut discipuli helyæ & ennoch scilicet professores huius religionis & alii confundantur & terreamur. Et inhabitantes terram idest terrena sapiētes gau-

debunt super illos: idest de morte & confusione illorum. Et iocundabuntur & munera mittent inuicem quod est signum magnum congratulantium. Ideo autem gaudebunt quoniam hii duo prophetae dum uiuerent cruciauerunt eos: idest cruciatum sempiternum promiserunt eis: qui habitant super terram & post dies tres & dimidium spiritus uitae idest anima aeternaliter uiuificas a deo: idest uirtute diuina intrabit in eos: & stabunt super pedes suos & tumor magnus reuerentiae dei uel poene infernalis cadet super eos qui uidebunt eos resuscitados. Et audient uocem magnam de coelo dicentem illis. Ascendite huc scilicet ad consortium beatorum. Et ascendent in coelum in nube ad percipiendum gloria coelestis: quoniam fidelibus suis daturus est deus quod est in saecula benedictus. Amen.

¶ Explicit speculum historiarum de statu Ordinis carmelitae.

¶ Hic incipit speculum ordinis beatae Mariae de monte carmeli.

Hiii sanctorum estis fratres huius sanctae religionis professores: cuius fundamentum in montibus sanctis cuius initium cuiuslibet religionis praecessit exordium signo castitatis insigniti: ac titulo uirginis mariae decorati quae est fons misericordiarum mater nostra. Excitetur nunc uestra deuotio Fratres Beatae Mariae de monte carmeli: diligenter ad praesens opusculum mentis intuitum tanquam ad speculum dirigentes: in quo potestis statum uestrum aliquam liter contemplari. ¶ Primo enim ostenditur qui fuerunt huius religionis primi fundatores. ¶ Secundo de loco ubi incepit. ¶ Tertio de tempore quo fidem catholicam susceperunt. Quarto quare ordo beatae Mariae uirginis nuncupatur. ¶ Quinto de regula & confirmatio eiusdem. ¶ Sexto de habitu. ¶ Septimo quodammodo nouissime in partibus occidentalibus & citra mare sunt tam salubriter dilatati.

¶ Capitulum primum de primis fundatoribus huius religionis.

Primos huius sanctae religionis fundatores ostendit beatus hieronymus in epistola ad paulinum dicens. Noster princeps est helyas noster dux est helyzeus: nostri duces filii prophetarum qui habitabant in agro & solitudine: & faciebant sibi tabernacula prope flumen iordanis. Similiter & iohannes cassianus ait. Sic decet inquit religiosum accedere: sicut constat illos ambulasse qui in ueteri testamento professionis huius fundauere primordia: helyas & helyzeum quod scripturarum auctoritate monstratur. Helyas thelbytes fuit filius sabbata ex tribu aaron: qui montem carmeli legitur inhabitasse: & in eodem monte ad preces eius igne de coelo descendente: idolatrias & errores legis extirpauit. Hic assumptus in curru igneo una cum enoch: in paradiso terrestri usque ad aduentum antechristi reseruatur. Ipsi ambo tempore antechristi sunt fidem catholicam defensorum: ab antechristo in iherusalem sunt occidendi: & glorioso coronabuntur martirio. De ipso sancto helya legitur in historiis scolasticis quod ante natiuitatem suam pater suus in somnis uidit uiros candidatos se salutes: praesagium futurorum designans: quales imitatores deberet habere in posterum. Hic discipulos habuit primo helyseum filium saphat: quem cum helyas in ministerium & discipulum nutu dei uellet assumere: misit helyas pallium suum super illum: qui statim relictis bobus agrorum cucurrit post helyam dicens. Osculer oro te: patrem meum & matrem meam & sic sequar te. Inde secutus est helyam & ministrabat ei. Huius societatis fuit sanctus ionas propheta filius mulieris sareptae quem suscitauit helyas. Hunc puerum dimisit helyas in bethsabee iudaea tunc fugeret per desertum a facie iezabel: quae ipsum nitebatur occidere: tertio: regum. xix. Abdias uero propheta primo fuit de familia regis achab & impiissime iezabel. Quae cum omnes prophetas dei occidi iussisset: abdias pauit centum prophetas in speluncis & specubus. Hic sanctus abdias fuit dux ille qui tercius scribitur accessisse ad sanctum helyam & in montem carmeli: cui pepercit helyas & quinquaginta suis. Tandem secundum hieronymum in prologo: relicto regis obsequio: factus est helyae discipulus. Similiter & beatus iohannes baptista ad imitationem istorum cum aliquibus filiis prophetarum elegit habitare super fluuium iordanis propter sanctitatem: quia helyas & helyzeus transierunt eum sicco pede: & diuisus fuit fluuius ad imperium eorum & ad tactum pallii sui. Hoc dicit magister in historia tripartita. Nam & corpus beati iohannis baptistae fuit sepultum inter corpora sanctorum helyzei & abdie per manus discipulorum suorum tanquam eiusdem deuotionis frater & professor. Vnde ysidorus. vii. ethimologiarum. xiii. capitulo dicit: quod religiosi cenobitae imitantur apostolos: heremitae uero helyam & iohannem bap-

flam. Vitam autem ipsorum & aliorum sanctorum tam veteris q̄ noue legis qui hanc religionē professi sunt ne nimia pl̄xitate legentibus fastidium generetur: ad pr̄sens omitto.

¶ Secundum capitulū de loco ubi ista religio dicitur incepisse:

Quoniam locorum sanctitas frequenter deuotionem trahit animorum: huius religionis professores loca quæ helyas & helyzeus frequentabant: in sancta poenitētia uestigiis ipsorum inherendo pro contemplatione celestium specialiter elegerunt. Alii super fluuium iordanis: alii in samaria: alii in sarepta. Vnde legitur in crōicis q̄ post ascensionem domini in eodem loco ubi helyas inuenit nicheam mulierē uiduam colligentem ligna propter deuotionem loci & sancti prophetæ: fuit edificata una ecclesia in honore dei & beatæ Mariæ uirginis. Alii uero habitabant in mōte carmeli & in aliis locis desertis. De quibus in centius. xx. libro. xcviij. capitulo. Secessores inquit mundo insidias occultas diaboli calcauerunt a principio: conflictu demonibus aggredi cupientes uastos heremi secessus penetrare non timuerunt ad imitationem beati iohannis baptistæ helyæ quoque & helyzei atque aliorum. Locum autem sanctum montis carmeli helyas & helyzeus specialiter inhabitasse leguntur: & successores eorum & sancti patres tam tempore legis moysaycæ q̄ nouæ legis ibidem deo deuote seruiērūt. Vnde uitam sanctorum ipsorum & locum describit magister in historia tripertita libro primo capitulo. li. & lii. dicens. Viri sancti sæculo renunciantes uariis desideriis & affectionibus tracti ac feruore religionis accensi: eligebant sibi loca proposito suo & deuotioni magis conuenientia: aliqui ad exemplum & imitationem sancti uiri & solitarii helyæ prophetæ in monte carmeli: & martine in parte illa quæ supereminet ciuitati porphiriæ quæ hodie cayphas appellatur quæ fons helyæ dicitur: non longe a monasterio beatæ uirginis margaritæ uitam solitariam ducebant in aluearibus modicarum cellularum tanq̄ apes domini dulcedinem spiritualem mellificantes. Est autem inquit alius carmelus transiordanem iuxta desertum solitudinis in quo latuit dauid fugiēs a facie saul: ubi est habitatio nabal uiri stulti. Hic autē in quo habitauit helyas situs est in maritimis distans ab accon quatuor miliaribus. In hoc sancto mōte prohibuit helyas prophetas baal interfici: ne pollueretur sanguine eorum. Mons enim inquit sanctus est: errores legis ibidem extirpauit: & populum israel diuino suffragante præsidio: in fide reformatiuit. Et quia hæc religio in hoc sacro monte tanq̄ uitis firmiter radicata a mari usque ad mare palmites suos extendens per uniuersos christiāorum fines suauiter redolere ac fructum copiosum facere dinoscitur ad fidei catholicæ nutrimentum: iccirco de monte carmeli ab omnibus usque ad hodiernum diem consuevit appellari.

¶ Tertium capitulū de tēpore quo fidem catholicam susceperunt.

Quoniam igit in sancta poenitentia perseverassent a tēpore sanctorum helyæ & helyzei prophetarum & regis Achab qui regnauit secundum eusebium cesariensem ante incarnationem domini nostri iesu christi: per annos duo milia centum & triginta septē tunc abcesserunt tenebræ & lux uenit in mundū quæ est pmissio dei patris: quam prædicari per os prophetarum audierant arbitrati sunt: quia miserat deus filium suum natum ex muliere & uenerunt in mundum: scilicet beatum iohannem baptistam: deinde christum prædicatorem audierunt: qui religiose fidem catholicam confitentes: in christo baptizati sunt. Deinde perferentes in doctrina apostolorum habentes gratiam ad omnem plebem ueritatis euangelicæ nuncii fideles ac fidei christianæ legitimi defensores effecti sunt. Vnde in cronicis romanorum legitur sic. Fuit tempore prædicationis iesu christi domini nostri q̄ fratres de monte carmeli accesserunt: & illorum anno septimo a passione domini regnante romano imperio & tempore titi & uaspasiani imperatorum apud hyerusalem in porta aurea religiose confederūt. Vbi tempore beati petri apostoli antiochiæ cathedrati ipsi in circunquaque regione adiacenti diuersis locis catholice pro fide insiscebant. Processu uero temporis præcipue circa annos ab incarnatione domini nostri iesu christi. dccc. uniformiter secundum regulam & obseruationes ab ecclesia & patriarchis illius temporis eis impositas magis solito uiuere ceperunt.

¶ Quartum capitulum quare ordo beatæ Mariæ uirginis uocatur.

Professores huius religionis titulo beatæ mariæ uirginis decorari decuit: qui primi in sancta uirginitate ac paupertate uoluntaria seiplos dedicasse leguntur. Vnde beatus Hieronymus in epistola ad eustochium de uirginitate seruanda dicit. In antiqua lege sola erat benedictio liberorum: & subdit. Paulatim uero in crescente segete messorum immixtus est uirgo helyas: uirgo helyzeus uirgines filii multi prophetarum. Nam & helyas fuit de stirpe Aaron: de qua & beata uirgo sumpsit originem. Virga igitur Aaron floruisse ac amigdala protulisse dicitur: quia uirginitas sterilis in sanctis patribus: in uirgine maria foecunda floruit: ac dilatantibus foliis ad augmentationem diuini cultus regina uirtutum in professoribus suis fructum gratissimum dinoscitur protulisse. Ea ergo deuoti in domino gaudent qui florem pulcritudinis ac uirginitatis titulum obtinere meruistis: secundum quod isayas de ipsa prophetauit dicens. Data est ei gloria libani decor carmeli & faron. Vnde & sponsus ecclesiæ preminentiam eius considerans: sibi magisterium huius sanctæ professionis attribuendo dicebat. Caput tuum ut carmelus canticorum vii. Ipsa etiam personaliter in ipso sancto monte carmeli cum sanctis uirginibus & religiosis eiusdem loci frequenter dicitur habitasse: tum propter sanctitatem loci & deuotionem ibidem habitantium: tum propter uiciniam locorum. Distat enim ciuitas nazareth a monte predicto per tria miliaria. Decebat igitur ut mater uirtutum locum sanctæ sanctitatis & deuotionis filios per suam personalem præsentiam decoraret. Fratres uero tempore quo ecclesia per totam iudæam & samariam edificabatur post ascensionem domini in eodem monte iuxta quendam fontem ubi habitauit Helyas oratorium in honore beatæ mariæ uirginis primi construxerunt. Deinde processu temporis cum ordo beati benedicti multiplicari cepisset: quidam monachi ordinis predicti in monte carmeli uolentes habitare: capellam in honore beatæ uirginis margaritæ construxerunt. Idcirco ut sancti monachi a fratribus predictis discernerentur: tam ipse locus qui fons helyæ dicitur: quam ipsi fratres ordinis beatæ mariæ uirginis ab omnibus consueuit appellari. Vnde & sancta sedes apostolica præmissis rationibus diligenter inspectis: huic religioni titulum beatæ mariæ uirginis per litteras suas solenniter appropriari decreuit.

¶ Quintum capitulum de regula & confirmatione eiusdem.

Regulam & modum eorum uiuendi qui a principio nascentis ecclesiæ: poenitentiam ac religiosam uitam processu sunt: modernis religiosis stuporem inducit: nec solum difficile est eis: immo impossibile uitam illorum imitari. De quibus iohannes cassianus libro secundo de institutis monachorum dicit. Cum in primordiis fidei pauci quidē: sed probatissimi censerentur a beatæ memoriæ euāgelistæ marcho normam suscipere: non solum secundum communem uitam ab apostolis in actibus apostolorum datā: ut scilicet haberent omnia cōia & diuiderentur prout unicuique opus erat: uerū etiam multum sublimiora cumulauerāt. Etenim sedentes in secreta suburbiorum loca agebant uitam caute abstinentiæ rigore districtam: ut etiam stupori esset tam ardua conuersationis eorum professio. Verum de religione predicta quidam frater iohannes nomine hierosolymitanus patriarcha sicut scribitur inronicis romanis predictis fratribus suis certam regulam non habentibus: regulam a beatis patribus paulino. successiue & a basilio uiris religiosis editam: ac in sacro canone uidelicet. xviii. q. ii. solēniter approbatā: dedit imposterum obseruandam. Processu uero temporis fuit in anthiochia quidam patriarcha Americus nomine: natione limonicensis de uilla de salamiacho qui tempore suo deleuit errorem maronitarum: qui a marone heretico dicebantur. Morabantur autem circa iuga libani in errore de duplici uoluntate in xpo ducentis annis. Hic autem patriarcha uenerabilis predictorum fratrum beatæ mariæ uirginis laudabilem cōuersationem attēdens: tempore alexandri papæ tercii ipsos fratres multum specialiter in domino nutrebat: & in scriptis modum uitæ ipsorum redigens: ipsos separatim in cellulis per totum montem carmeli habitantes: sub cura unius adunauit: & professionis vinculis colligauit: & ut fratres heremitæ beatæ mariæ uirginis de monte carmeli ex tunc uocarentur: ordinauit ac in mente sua disposuit predicta omnia per sedem apostolicam facere confirmari. Inter quos uenerabilis pater Antiochenus patriarcha habuit nepotem suum uirum religiosum sanctum & famosum. Quilibet postmodum sic in unum congregatis: Albertus patriarcha hierosolymitanus apostolicæ sedis legatus ante cōcilium lateranense anno domini. M. c. lxxx. de regula beati basilii predicta quædam salubria & specialiter illa quæ erant de substantia uoti accipiens: & alias quasdam obseruationes quæ pro statu predictorum fratrum uidebantur expedire

prædictis inferens: certam regulam: & eidem iniunxit obseruandam. Hanc regulam confirmauit Alexander papa tercius: post solenne concilium per ipsum turonis in regno franciæ celebratū anno domini. M. c. lxi. Innocentius uero tercius natione campanus qui sextus successit Alexandro papæ prædicto: eandem regulā confirmauit: anno domini. M. c. lxxvi. Tempore uero huius innocentii tercii sanctus dominicus in ciuitate tholosana ordinem fratrum prædicatorum primus incepit: anno domini. M. c. xcyiii. Similiter & beatus Franciscus qui ante conuersionē uocabatur loannes: tempore eiusdē innocentii papæ tercii apud assisium ordinē fratrum minorū incepit: anno domini. M. cc. vi. Deinde honorius papa tercius prædictā regulā fratrum ordinis beatæ Mariæ uirginis de monte carmeli confirmauit Anno domini. M. cc. xxv. qui eodē anno cōfirmauit ordinē de ualle scolariū. Verū quia prædicta regula fratrum ordinis beatæ Mariæ uirginis grauis erat: nec eis in uillis & ciuitatibus habitare licebat. Idcirco Innocentius papa quartus in concilio lugdunensi per uenerabiles patres hugonē de sancto Theodoro præbyterum cardinālē: & dominū Gulielmū anteradensem episcopū prædictā regulā mitigari cœpit & corrigi: ac ipsā mitigatā sub bulla sua confirmauit anno domini. M. cc. xlyvi. Quam regulā postmodū cōfirmauerūt Alexander papa quartus Urbanus & Clæmens. Gregorius. x. Bonifacius. vii. Et sic regula prædicta fratrum beatæ Mariæ uirginis secundū substantiā suā nullatenus uariata remanens: multis confirmationibus & priuilegiis extitit roborata: nec non & totus ordo quē soli romano pontifici: & soli sedī apostolicæ tam in spiritualibus q̄ in tēporalibus absque ullo medio uoluit sedes apostolica subiaccere: ac ipsum ordinē sic exemptū multis priuilegiis & graciis solidauit. Bonifacius uero papa in. vi. decretaliū approbando statū & confirmationē dicti ordinis fratrum beatæ Mariæ uirginis certam & expressam de ipsis uoluit facere mentionē dicens: q̄ eius institutio sicut uerū est cōciliū lateranenſe precessit: & ideo prædictū ordinē in statu solido ac ppetuo uoluit p̄māere.

¶ Sextum capitulū de habitu huius ordinis.

Tempore quo raptus est helyas in coelū: fratres in signū sanctitatis & deuotionis super habitū suæ professionis palliū duplicis coloris gestare consueuerunt. In quo colores albus. s. & griseus statū duplicē scilicet castitatis & poenitentiæ designabant. Itē septem partes abinuicē distinctæ totū palliū integrantes perpendiculariter descendebat: quarum tres griseæ tres uirtutes theologicas: & quatuor coloris albi quatuor uirtutes cardinales figurabant. Ad tactū huius pallii aquæ iordanis diuisæ sunt: sicut scribitur. iiii. regum. ii. capitulo Processu uero temporis quia signū huiusmodi in partibus galliarū & italiæ minus religiosum hominibus uidebatur: ipsum tēpore Nicholai papæ dimiserunt. Nam sicut dicit Ioannes cassianus libro primo de institutis monachorum. Religiosi debent habere succinctorū palliū: & cetera quæ religiosi quondā in partibus egypti portare solebant. Cæterū a nobis inquit sunt tenēda illa tantūmodo: quæ uel locorū situs uel prouinciæ usus admittit. Meloræ enim gestatio: derisio nem potius q̄ edificationem ullam uidentibus comparauit. Idcirco fratres in capitulo suo generali montis pefulani. celebrato anno domini. M. cc. lxxxii. pallium prædictum deponentes: auctoritate prædicti summi pontificis & apostolicæ sedis: cappam albam in signum suæ religionis assumpserunt.

¶ Septimū capitulū de dilatatione ordinis:

Quamuis cæteros ordines hæc religio præcesserit: tamen domibus & edificiis cæteris religionibus minus est dilatata: eo q̄ nouissime uidelicet tempore beati Iodouici regis francorum citra mare partes istas: scilicet franciæ: italiæ: ac partes alias orientales habitare ceperunt. Ipsi enim in terra sancta: regionibus: & insulis circūadiacentibus in sancta poenitentia & seruitio iesu christi usque ad totalem amissionem terræ sanctæ fideliter persisterunt. Tandem ciuitate accon & aliis ciuitatibus & castris christianorum per manus paganorum occupatis: infideles loca prædictorum fratrum: & irruentes in fratres & oratorii suis & in altaribus sacris ornamentis indutos: impie ac miserabiliter trucidabant. Vnde in illa desolatione loca relinquere compulsi sunt. Et q̄ plures eorum glorioso sunt martirio coronati. Verum tamen diuina disponente clāmētia quæ totaliter sanctum ordinem noluit delere: beatus Iodouicus francorum rex illustrissimus per aliquod tempus ante demolitionem prædictam patriam

nii domini nostri iesu christi quosdam de prædictis fratribus in regnū franciæ perduxerat: quos parisiis ciuitate sua regia collocauit. Nam secundum illos qui ueraciter cunctis adulacionibus abiectis uitam & foelices actus eiusdē regis conscripserunt: pius rex lodouicus anno domini . M. cc. l. transfretauit contra inimicos crucis pugnaturus. Qui cum exercitu suo derelictus est a deo: qui dereliquit filium suum in manibus iudæorum propter peccata nostra: sed infra paucos dies soldanus babyloniae qui se christianos uicisse gaudebat: a suis est occisus. Pius autem rex reddita damieta quam prius ui armorum acceperat cū omnibus suis euasit. Remansit autē rex christi-
 nissimus in terra sancta. Cesariam. ioppen & accon: & alia quædā christianorū loca firmauit. Eo-
 dem similiter temporis interuallo: sepius adiit loca sancta quæ dominus: noster iesus christus cor-
 porali præsentia consecrauit. Et tunc montē sanctum carmeli ascendit & locū fratrum successores
 prophetarū habitantiū ibidē: & fontē helyæ: & speluncā in qua helyas: & alii q̄ plures sancti pa-
 tres inhabitauerunt diligenter contemplatus: propter sanctitatem & conuersariōem eorū lauda-
 bilem quā de eisde in terra illa fama comunis longe lateque diffuderat: humiliter uisitauit. Et cū
 tantæ religiositatis ac poenitentiae uiros & titulo beatæ Mariæ in toto orbe quo ad ordines ap-
 probatos singulariter insignitos: regnumque suum ac partem orientalem conspiceret uiris tātæ
 perfectionis carere: disposuit ad regnum suum secum aliquos ducere: ut de regno suo ad regna
 alia uiros diriuaret perfectos. Et tunc a priore dicti loci cum instantia fratres impetrauit. Quos
 tamq̄ alter ioseph fratrum saluator diuina disponente prouidentia ante totalem amissionē terræ
 sanctæ citra mare ad partes suas secum adduxit. Et sic nouissime: scilicet a diebus sanctissimi re-
 gis lodouici multiplicati citra mare in multas prouincias. prouinciæque in domos: domusque
 in personas multas sufficientes & idoneas per orbem uirescendo florent: & florendo multū fru-
 ctum afferunt ad fidei catholicæ fulcimentum: expectantes beatam spem & uitam æternā quam
 fidelibus suis daturus est deus qui est benedictus in sæcula sæculorū Amen.

¶ Explicit speculū ordinis beatæ Mariæ genitricis dei de monte carmeli.

¶ Actor huius opusculi erat frater iohannes de chimeto lector sacre theologiæ.

¶ Hic incipit tractatus super regulā ordinis carmelitæ.

Viuisibet religionis titulus ortū habet a loco uel a sancto. A loco quidē: ut a cistercio
 cistercienses: quomodo ordo noster a loco carmeli est iuritulatus. A sancto: ut cū suc-
 cessores uitam & regulam sibi elegunt obseruandā: quam aliquis sanctorū sibi elegit
 prout canonici nigri dicuntur de ordine sancti Augustini. Et isto modo Fratres ordi-
 nis beatæ Mariæ in bullis apostolicis sumus nominati. Elegimus enim regulā cuius multa simi-
 lia puncta beata uirgo maria in uita sua seruare curauit. In primis constat eam perfecte obediētē
 fuisse. Angelo enim nūciantī respōdit. Ecce ancilla domini fiat mihi secundū uerbū tuū. Et de
 hoc in regula. Priori obedientiā promittat quilibet aliorū: & promissam studeat operis ueritate
 seruare. Constat etiā eam propriū abdicasse. Absit enim eā a regula apostolica quæ uia perfectio-
 nis nuncupatur exclusam fuisse. De qua regula scriptū est actū. ii. Omnes qui credebāt erāt pari-
 ter: & habebant omnia comunia. Et infra: capitulo quinto. Et nullus suū esse dicebat. Et de hoc
 in regula. Nullus fratrum aliquid sibi esse propriū dicat: sed sint uobis omnia comunia: & cetera
 Constat eam castitatē fideliter seruasse: de qua scriptū est. Ecce uirgo concipiet & pariet filiū. Et
 de hoc in regula. Accingendi sunt lumbi cingulo castitatis. Secūdo idē patet per specialia capitu-
 la. Legitur enim de ea q̄ frequēter uisitauit loca baptisimi christi: & ubi christus ieiunauit: quæ
 sunt loca deserta secūdū magistrū in historiis. & sic heremiticæ uitæ apta. Visitauitque loca inha-
 bitata: nazareth scilicet & bethleē. Et quia loca herētica & alia erant sibi cara: ideo simile dicitur
 in regula. Loca autē habere poteritis in heremis: uel ubi uobis donata fuerint &c. Itē concordāt
 sancti: q̄ cū angelus nūciabat filii dei incarnationē: eā inseparata camera contēplantē inuenit. Et
 de hoc in regula. Iuxta sitū loci quē inhabitare pposueritis: singuli uesterū singulas habeant cellu-
 las separatas. Præter hæc cū edētibz & bibentibus uiuit in cōmuni loco ut in nazareth: in parē-
 tum domo: in quo comunē cōmendauit refectiōis locū. Propter quod dicitur in regula. In cō-
 muni refectorio ea quæ uobis erogata fuerint: finnis. Legitur quoq̄ de ea in libro de floribus san-
 ctorum q̄ cum ad templum a parentibus fuerat ducta: non solitaria sed cum aliis uirginibus in

templo erat dimissa. Vnde quo ad comune oratoriū subditur in regula. Oratorium construatur in medio cellularum. Collegium tenuit cū ioseph layco: & cum iohanne euangelista summo clerico: utroq; in suo statu uirō deuoto. Sic ordinē nostrū in laycis & clericis constitui uoluit: & utrifq; in regula horas deuotionis distinguit. Vnde de clericis dicitur. Hiū qui horas canonicas cum clericis dicere norunt &c. De laycis quoq; subiunctū est: Qui uero eas non nouerunt & cetera. Hieronymus in quadā epistola ad oramaciū & eliodorū dicit q; beata uirgo hanc regulam sibi statuit: ut a mane usq; ad tertiam: oratiōibus insisteret. A tertia usq; ad nonā: textino operi uacaret. A nona ab oratione nō recedebat: quousq; angelus apparēs: escam sibi dabat. Propter assiduitatem orandi quā exercuit: dicitur in regula. Maneant singuli in cellulis suis uel iuxta eas die ac nocte in lege domini meditantes & in orationibus uigilantes. Propter continuationē operandi: dicitur ibidē. Faciendū est uobis aliquid operis: ut semper diabolus uos inueniat occupatos ne ex ociositate uestra aliquē intrandi aditum ad animas uestras ualeat inuenire. Quod usq; ad nonam ieiunauit: de ieiunio nos instruxit. Vnde in regula. Ieiuniū singulis diebus a festo exaltatiōis sanctæ crucis &c. Quod cibum ab angelo suscepit: nos instruxit cibis tantum sobriis quæ uitæ congruunt spirituali: non carnis & lasciuis fore uescendum. Vnde ibi. Ab esu carnum abstinētis nisi infirmitas uel debilitas &c. Silentium multū seruauit. Non enim legitur in euangelio locuta fuisse nisi quater: ut dicit bernardus. Scilicet angelo in annunciatione. Elizabeth in salutatiōe. In nuptiis in chana galileæ: & filio in eius inuentione. De hoc in regula: & primo in generali. Cōmendat enim apostolus silentium cū in eo precipit operandum &c. Et in speciali cum subditur: Ideoq; statuimus ut dicto completorio silentium teneatis usq; ad primā dictā sequentis diei. Cōstat eam simplicitatem dilexisse. Quando enim iuit in bethleem ubi filium pareret: in adiutoriū nō equum sed asinum secum duxit ut dicitur in historiis. De hac nostra simplicitate dicitur in regula. Asinos siue mulos habere poteritis &c. Constat et eā in magna fide spe & caritate stabilem fuisse: cum in filii sui passione permansit: alii uero eo relicto fugerunt. De perfectione caritatis dicitur in regula. Induenda est lorica iustitiæ ut dominū deum uestrum ex toto corde uestro diligatis &c. & proximum uestrum &c. De fide subiunctum est. In omnibus sumendum est scutum fidei ut possitis &c. De spe sequitur. De solo saluatore speretis salutem. Ad statum prædicatoris peruenit. Postq; enim dei filium conceperat: magnum sermonem fecit. Primo deum laudando & dicendo. Magnificat anima mea domū &c. Secūdo ad mores applicādo: ibi. Et misericordia eius a progenie improgenies: & infra. Tertio ad propositum modo sermonis in fine prophetias allegādo: dicens Sicut locutus est ad patres nostros &c. Vnde in regula. Gladius autem spiritus quod est uerbum dei habundantur habitat in ore & in cordibus uestris: &c. Humilitatem seruauit ad deum dicens. Quia respexit humilitatem ancillæ suæ &c. Sic in regula debēt subditi ad prælatū unde ibi. Vos quoq; ceteri fratres priorem uestrum honorare humiliter. Humilitatem tenuit ad minorem. Cum enim esset mater dei: tribus mensibus ministravit matri sui præconis. Vnde in regula instruuntur priores de humilitate sic. Illud semper habeatis in mente quod dominus ait in euangelio. Quicumq; inter uos uoluerit maior esse: erit minister uester. Et quia super omnes uirtutes prædictas adhuc alias habuit innumeras preter has quæ in regula ponūtur: ideo supererogatio nobis indulgetur. De hoc in regula. Siquis autem supererogauerit: dominus cum redierit reddet ei sic: igit patet q; merito regulæ ordo titulū habet beatæ Mariæ. Vnde idē inocēcius quartus qui regulam declarauit dans licentiam confessandi & prædicandi: sic scripsit cito post. Dilectis filiis priori generali & prouincialibus ordinis beatæ Mariæ de monte carmeli: salutē & apostolicam benedictionem. Ex tunc romani pontifices usq; in hodiernum diem suis bullis & litteris in principio: prædictum titulum beatæ Mariæ conscribunt. Et iohannes. xxii. in priuilegio exemptionis perhibet testimonium super istis dicens. Sacer ordo uester in agro domini plātatus & gloriose uirginis mariæ titulo specialiter insignitus: apostolicis gratiis digne meretur attollī.

¶ Explicit tractatus super Regulā fratrum Ordinis carmelitarum.

¶ Hic incipit compendium historiarū & iurium pro defensione institutionis & confirmationis ordinis beatæ mariæ de monte carmeli.

Beatus bernardus in quodam sermone quem fecit de laudibus beatæ mariæ eam specialiter laudat per decorem carmeli dicens. Data est ei decor carmeli & saron. In suis igitur carmelitis deo inspirante. & ipsa adiuuante: contra dicti ordinis detractores nō per fabulas sed per res gestas ipsam laudare disposui per nouem particulas proceden-

do. Prima particula est de loco ubi incepit ordo carmeli. Secunda de antiquitate ordinis carmelitarum. Tertia de origine ordinis carmeli. Quarta de regula. Quinta de intitulatiōe ordinis nomine beatæ mariæ de monte carmeli. Sexta de habitu ordinis carmelitarum. Septima de confirmatione eiusdem ordinis iure diuino. Octaua de confirmatione eiusdem iure canonico comuni. Nona de confirmatione eiusdem iure canonico speciali.

¶ Prima particula est de loco ubi incepit ordo carmeli.

Ordo carmeli incepit ubi helyas propheta habitare consuevit: secundum quod dicit uincetius in speculo historiali libro. xxxi. capitulo. c. xxiii. Et hoc idem testificatū est a multis romanis pontificibus: qui in regula bullata sic scribunt. Priori & fratribus de monte carmeli iuxta fontem helyæ morantur: salutem & apostolicam benedictionē. Nec credendum est carmelum helyæ eundem esse qui & carmelus nabal. Nam secundum hieronymum super isayam capitulo. xvi. Mons carmeli in quo orauit helyas: est mons inter fenicem & palestinā. Et ut habetur in libro catholicon non est ille de quo nabal carmelus dicitur. Ille enim mons est galilææ: & concordat magister in historiis: primo regum. xxv. capitulo.

¶ Secunda particula de antiquitate ordinis carmelitarum.

Ordo carmeli tanta fulget antiquitate q̄ de hoc in iure non extat memoria. In decreto enim lugdunensis concilii quod incipit Religionum diuersitatē: sic mentio de lateranensi concilio: & tunc subditur ibidem. Carmelitarum ordinis institutio dictum generale concilium præcessit: nec ponit certum tempus suæ processionis. Per quod patet: q̄ ab antiquo præcessit q̄ de eius antiquitate in iure non inuenitur memoria. In prima insuper constitutione dicti ordinis edita ab antiquo inuenit q̄ a tēpore helyæ & helyzei pphetæ montē carmeli inhabitantiū: quidā uiri contēplatiui in eodē monte successerūt: & fratres de carmelo erant nominati: ac post christi incarnationē capellā in honore beatæ mariæ erexerūt: & eius titulum elegerūt. Et hoc testimoniū ualidū est a iure: quia in decretis. xlii. q. ii. scriptū est in capitulo super prudētia. Quod monachi possunt testificari in causā sui monasterii: Et redditur ratio ibi. Quia illi potissimum in testes sunt assumendi: q̄ eadem negotia tractauerunt.

¶ Tertia particula de origine ordinis carmelitarum.

Radix carmeli exemplū cōtēplationis a cuneo prophetæ apparet ortū habuisse. Magister enim in historiis primo regū decimo dicit: q̄ Samuel fuit primus q̄ constituit cōuentus religiosorum & uocabat cuneus prophetarum quorū officiū fuit deū cōtēplari. Postea uero adheferūt helyzeo uiri cōtēplatiui filii pphetæ: ut habet quarto Regū. cap. ii. Hāc insuper cōtēplationē q̄ cuneus & filii pphetæ inchoauerāt: qdā carmelitæ ut de facto notū ē: necnō & uincetius i speculo historiali ubi supra testat: in carmelo quē helyas ppheta inhabitauit: continuare curauerunt: & sic ortum habuerunt.

¶ Quarta particula de regula.

Ordo carmeli accepit regulē ab alberto hierosolymitano patriarcha: quā multi romani pōtiffices postea cōfirmauerūt: ut dicit uincetius in speculo historiali ubi supra: & patet in multis bullis quas habet ordo prædictus. Sed quia aliqui minus periti dicūt eā nō esse regulā sed uiuēdi formulā: distant prius q̄ loquātur: quia forma uiuēdi a regula nō distrahīt: sed regulā diffinit. In decretis enim distinctiōe tertia. cap. Canon: sic scribit. Quod regula ex eo dicta est: q̄ recte uiuēdi normā præbeat. Sunt igitur idē hæc tria: regula: norma & forma uiuēdi: ut patet ex decreto allegato. Et ut oībus modis pateat dictū ordinē regulā habere sub omnibus istis nominibus confirmatā: romani pōtiffices eis regulā tradiderūt. Primo enim eis honorius regulā tradidit sub nomine normæ: ut patet in quadā bulla antiqua quæ lōdoñ. habet: ubi sic scribit. Honorius seruus seruorū dei &c. Ut uiuēdi normā regulariter a bonæ memoriæ hyperosolymitano patriarcha editā uos suscepisse dicitis: uobis & successoribus uestris quatenus eā obserueris: i remissionē iniūgimus peccatorū. Itē innocētius. iiii. cōfirmauit eis regulā sub noīe regulæ i p̄cipio. Et i fine sub noīe formæ uiuēdi: ut patet in bulla sua.

¶ Quinta de intitulatiōe ordinis nomine beatæ mariæ de monte carmeli.

Q Rdo carmeli intitulatur titulo beate marie per plura priuilegia apostolica: ut patet priuilegia ordinis intuenti. Et hoc est testimonium quod perhibet dominus iohannes xxii. in priuilegio exemptionis dicti ordinis dicens. Sacer ordo uester in agro domini plantatus: & gloriose uirginis marie titulo specialiter insignitus: apostolicis gratiis dignae meretur attolli. Et hoc sufficit: quia quod sedes apostolica approbat approbatum est ut habetur in decretis. xlii. q. praua. Hec est fides item in quodam tractatu quem feci super regulam dicti ordinis intitutione illa congrua probaui. eo qd singula puncta in regula contenta: imitatione habent ad puncta similia in uita beate marie ut per singula puncta deduxi.

¶ Sexta particula de habitu ordinis Carmelitarum.

Q Rdo carmeli congrue habitum accepit secundum ea que helyas portauit. Legitur enim de helya qd ipse portauit pallium: ut habetur quarto regum capitulo secundo. Modus enim religiosorum qui in terra sancta habitauerunt: fuit signum distinctum gerere in palliis suis: ut patet de hospitalariis & templariis & bethlemitis. Et ad instar huius in signum distinctionis carmelite primo habuerunt pallium: sed cum barris griseis. Et rationaliter tale uestem stragulatam pro tempore illo portauerunt: quia ab initio mendicantis perfectione elegerunt. Vestis enim stragulata: habitus est pauperem: secundum illud prouerbiorum. xxxi. Palmas suas extendit ad pauperem: & sequitur. Stragulatam uestem fecit sibi. Quod uero processu temporis carmelite capam albam sine barris a sede apostolica susceperunt: ante ortum helye erat prenosticatum. Legitur enim in historiis quarto regum. ii. qd Sabacha pater helye nodum nati uidit in somnis uiros candidatos se salutes. Et prenosticatio illa congrue correspondebat presenti tempori. Iam enim statutum est libro tertio decretalium de uita & honestate clericorum: qd clerici & religiosi non gerant habitum uarii coloris.

¶ Septima particula de confirmatione eiusdem ordinis iure diuino.

Q Rdo carmeli a principio fuit confirmatus iure diuino idest diuina inspiratione quod patet. Ex hoc enim patet christianam religionem diuina inspiratione fuisse constituta: quia nulla persecutione aut legis editione dissolui poterat: prout patet actu quinto. Volentibus religionem christianam destruere: dixit gamaliel. Sinite illos. quoniam si est ex hominibus concilium hoc aut opus dissoluet. Si uero ex deo est: non potestis dissoluere illud: ne forte & deo repugnare uideamini. Idem est de ordine carmeli. Semper enim deo disponente in sua antiquitate processit: nec per saracenorum persecutionem: nec per leges editas contra religiosos poterat dissolui: ut patet tertio libro decretalium in rubrica de religiosis domibus in capitulo. Ne nimia. Et idem patet in eadem rubrica de concilio lugdunensi. Et in. vi. decretalium capitulo religionum diuersitatem. Secundo fuit ordo carmeli confirmatus iure regule christi & apostolice institutionis. Regula enim christi & apostolice patet in decretis. xii. q. prima cap. Dilectissimis. Sed ordo carmeli hanc uitam in consilio & in paupertate sibi elegerunt: ut patet in regula eorum bullata: & in predicto decreto lugdunensis concilii: & decretali in. vi. libro: ubi inter religiosos mendicantes approbatus computatur.

¶ Octaua particula de confirmatione eiusdem iure canonico comuni.

Q Rdo carmeli fuit confirmatus iure canonico & iure comuni: & primo iure ordinaria institutionis hierosolymitanus enim patriarcha ut premissum est regulam eis tradidit & confirmauit ante lateranense concilium: & hoc bene potuit suo iure ordinario: quia in concilio lateranensi prius fuit institutio religionum sedi apostolice seruata: ut patet. iiii. li. decretalium rubrica de religiosis domibus ca. ultio. Sed ut dicitur. v. lib. rubrica de sententia excommunicationis ca. Nup. Qd non est reseruatum: intelligitur esse concessum. Et istam institutionem ordinariam ab alberto hierosolimitano patriarcha testatur uincencius in speculo historiali ubi supra libro uigesimo primo capitulo trigesimo tertio. Confirmatus est insuper iure comuni canonice ratihabitionis. Licet enim lateranense concilium nouas religiones prohibuit inueniri: tamen quas inuenit ordinaria potestate institutas non reprobauit. Et hoc est a iure ratum haberi: quia iura solum in

futurum uolunt canere:& specialiter circa statum religionum mendicantium: ut patet sexto libro rubrica de excessibus praelatorum capitulo primo ubi prohibetur q̄ religiosi mendicantes ex tunc noua loca non recipiant sine sedis apostolicæ auctoritate: quia tū receptionem in p̄æcepto non reprobatur: quod factum est firmum & ratum reliquit.

¶ Noua particula de confirmatione eiusdem iure canonico speciali.

Ordo carmeli approbatus est iure specialis approbationis sedis apostolicæ religio enim tunc est approbata quando habet regulam traditam sibi a sede apostolica: ut patet quinto libro decretalium: rubrica de excessibus praelatorum capitulo Nimis praua. Et in decretis uigesima quarta questione praua. Sed ordo carmeli habet regulam a sede apostolica sibi traditam ab honorio tertio: & gregorio nono: ut testatur uincentius in speculo historiali. ubi supra libro uigesimo septimo capitulo. cxxvii. Et ab Innocentio quarto: & Alexandro quarto: & Nicholao quarto & Urbano quarto eandem habet confirmatam ut patet in bullis suis. Confirmatus est etiam iure specialis decisionis & diffinitionis: Dictus enim ordo ut prædictum est ante lugdunensē concilium a sede apostolica per multos romāos pontifices erat confirmatus. Sed sequens lugdunensē concilium: dictum ordinem manere concessit donec romanus pontifex aliter de eo prouideret. Bonifacius uero octauus ut patet in rubrica extra de religiosis domibus capitulo religionum diuersitatem: totam illam clausulam Donec refecauit: & sic ad firmum & solidum statum quē prius a sede apostolica habuerat reduxit. Et per hoc patet contra maliuolos detractores. Quod & si littera sexti libri haberet In solido statu eos uolumus permanere: cum solitus status eorum qui præcessit: per sedē apostolicam solidus erat & firmus quod adhuc cum dileta sit clausula. Donec in solido & approbato statu permanebūt. Et nihilominus est certū q̄ debet scribi solido. i. firmo prout dicūt omnes tres glosæ scilicet domini ioānis monachi Guidonis: & ioannis andree. Tertio confirmatus est iure specialis mentionis. Vult enim ius q̄ cum in priuilegio alicuius specialis fiat mentio de aliquo iure: q̄ illud ius ei ualet pro quo inducitur: sed dominus iohannes uigesimo secundo in priuilegio exemptionis tangens istud ius sexti dicit sic. Dictum ordinem in statu firmo solido & stabili: decreuimus & uolumus permanere. Et omnes tres glosæ. vi. libri decretalium hoc probant: quia ista constitutio bonifaciana subtrahit totam suspensionem quæ fiebat per clausulā donec: & correxit constitutionem lugdunensem: uerba imitando tollerantiam illius concilii quæ dicebāt. Carmelitarū ordinē manere concedimus & addendo noua uerba perfectæ confirmationis dicens. Carmelitarum ordinem uolumus permāere. Sed si noua uerba quæ ponūtur per bonifaciū in: vi. libro essent ista. In solito statu uolumus permanere: correctio & mutatio & additio nō haberēt effectū: quia remanere in solito statu per tollerantiam erat eis cōcessum per uerba lugdunensī cōcilii: ubi dicebatur. Eos in statu manere cōcedimus. Sunt ergo uerba bonifacii uerba approbationis ista. Carmelitarū ordinē in statu solido uolumus permāere. Et hoc dicit expresse tertia glosa dñi Guidonis quæ comprehendit duas præcedētes: qui dicit sic. Iste ordo est totaliter cōfirmatus ut patet hic.

¶ Explicit cōpendiū historiarū & iurū pro defensione institutionis & cōfirmationis ordinis beatæ mariæ de monte carmeli: editū a magistro iohanne de bathon ordinis prædicti: qui fecit tractatum præcedētem.

¶ Hic incipit tractatus cōtinēs tres articulos super informatione ordinis beatæ mariæ de monte carmeli.

Disformandū uestrā reuerendā paternitatē sup tribus articulis. Primo uidelicet super successiōe & imitatiōe fratrum ordinis beatæ mariæ de monte carmeli ab helya & helyzeo sc̄is dei pphetis. Secūdo sup titulatōe eiusdē ordīs a beata maria dei genitrice. Et tertio sup cōfirmatiōe eiusdem ordīs in iure cōi & positiuo. Sup quorum articulo rū declaratione cum prohibitione contrariæ assertionis humilis prior generalis ordinis prædicti domino nostro papæ humiliter & deuote supplicauit: pro eo q̄ quidam religiosi querentes quæ sua sunt & non quæ iesu christi: in aliquibus: partibus populum dei informarunt q̄ dicti fratres nouiter fingunt successionem suam ab helya & helyzeo prophetis ut inde appareant antiquiores. Secundo: quot idem ordo non habeat beatam dei genitricem in patro-

nam specialem: inuidentes q̄ fratres dicti ordinis & non ipsi titulo uirginis marie specialiter insigniti sunt. Et tertio q̄ ordo predictus in iure cōi minime sit confirmatus: & proinde nec fratres eiusdem ordinis: religiosi sunt dicendi. Ratione cuius informationis fratres ipsius ordinis plura paciuntur opprobria & derisiones ad scandalum populi & ad inquietudinem animarum suarum. Quare reuerende paternitati uestre prior generalis ordinis predicti humiliter supplicat & deuote quatenus ob reuerentiā dei & matris eius gloriosæ: & ob contemplationem piæ memoriæ domini fœsulani uestre reuerendissimæ paternitatis consanguinei & fratris eiusdem ordinis dignemini super informatione facienda domino nostro facere relationem: ac eiusdem informationis benigno fauore supplere defectum quo per reuerendissima uestram paternitatē in qua predictus ordo habet confidentiam specialem dicta supplicatio ualeat obtineri.

¶ De primo articulo.

Quantum igitur ad primum articulum dignetur uestra reuerenda paternitas scire. Q̄d secundum magistrum in historiis Sanctus propheta samuel conuentus religiosorum in iudæa primo instituit: quorum conuentus cuneus prophetarum ac ipsi religiosi filii prophetarum in sacra scriptura nominantur ut dicit nicholaus de lyra super scđm capitulum q̄rti libri regū. Postmodum uero tpe Achab regis israel surrexit quidam p̄pheta de tribu aaron nomine helyas: qui altiore ac perfectiore uitā āplecti cōcupiscēs uitā heremiticā & solitariā in monte carmeli qui erat locus contemplationi multum aptus: incepit. Non diu postea helyzeum in agro arantem uocauit: & ad eundem modum uiuendi induxit: ut patet tertio regum decimonono. Quorum uitam postmodum ionas propheta & abdias aliq̄ filii prophetarum plurimi imitantes successibus usq̄ ad tempora saluatoris in eodem monte carmeli modo heremitico in sancta contemplatione continuare curauerunt. Qui postmodum ad prædicationem apostolorum fidem catholicā suscipientes: ad diuersa loca terræ sanctæ apta contemplationi se dispergentes: religiosā uitā heremiticā cōtinuauerunt. Sed tandem propter persecutionem saracenorum ad cismarinas partes se transferre tempore innocēti quarti coacti sunt. Quorum successores usq̄ in hodiernum diem dispositione diuina per diuersa regna cismarina sanctā religionem suā ampliare dinoscuntur. Quāuis autem predictā informationem totaliter & ad plenum per scripturas autenticas iuridice nequeant dicti fratres docere pro eo q̄ in predicta persecutione saracenorū pauci fratres cæteris interfectis propter deum: & eorum libris ac priuilegiis cæterisq̄ eorū rebus omnibus destructis ad cismarinas partes se transfulerunt. Tamen testimoniis congruis & euidentibus: quibus pia fide: merito credi debet: ex multis doceri potest. Primo igitur predicta informatio doceri potest ex documentis & traditionibus antiquorum patrum dicti ordinis uenientium de terra sancta ad partes cismarinas. Ipsi enim successores suos quos citra mare ad ordinem duxerant informarunt & docuerunt ac aliis subsequētibz in scriptis reliquerunt: q̄ a tempore helyæ & helyzei uitā heremiticā in monte carmeli sectantium alii uiri deuoti, primo filii prophetarum: postea religiosi heremitæ nominati: eorum uestigia sequentes iuxta fontem eiusdem montis in sancta poenitentia usq̄ ad tempora christi laudabiliter successerunt. Qui tandem per prædicationem apostolorum fidem christi suscipientes oratoriū in honore beatæ uirginis marie dei genitricis indecliuo ip̄ius mōtis construxerunt: & ipsam in specialem patronā elegerunt ut patet rubrica prima antiquarum cōstitutionū ordinis predicti. Et reuerendissime domine ponderare dignemini q̄ uix est aliq̄ religio & p̄cipue de religionibus ātigs q̄ aliter docere poterit suā fundatiōē q̄ p̄ documēta & traditiones prædecessorum suorum: nec alia documenta antiqui religiosi habere curauerunt. Sufficit enim eis bona fides & præscriptio antiquitatis: qm̄ si cum quis possideret rem aliq̄ bōā dumtaxat fide solum per trecentium perpetuo gaudebit præsidio decimasexta questione. vi. Prescriptionum. Multo rationabilius religio quæcunque ex qua sequitur feruor deuotionis & animarum profectus: habens documenta a suis prædecessoribus de fundatiōe & titulo ip̄ius per ducentos uel trecentos annos sua fundatiōe & titulo perpetuo præsidio debet gaudere. Nec nonnulli ip̄ugnatores huiusmodi fundatiōum aut titulorum nisi euidentes rōnes ostendant ad contrariū. nō deberent audiri: sed tāq̄ temerarie præsumētes repelli. Nec obstat contra istam informationem illa regula iuris domestici ad probationem minime sunt assumēdi: quia decimas quarta questione. ii. dicit sic. Diuersæ sunt species cāru: nec i oibz causis crimia agitat̄

In criminalibus siquidem accusatorum & testium illa districtio obseruanda est quæ in canonibus continetur: ne ad probationem domestici assumantur. Cæterum inq̃ papa in possessionū uel hu iusmodi negociis: hui potissimum assumendi sunt in testes qui eadem negocia tractauerunt: de quorum uisu & auditu dubitatio esse non debet: hæc ibi. Secundo pro eadem informatio- ne facit auctoritas beati hieronymi epistola. lxxvi. ubi loquens de diuersis religiosis postea subiū- git dicens. Quidam uero alicuius principia repetentes: a beato helya sumplerūt exordium: hæc ille. Quæ quidem dicta de fratribus dicti ordinis debere intelligi: ex duobus congruentibus ostendi potest primo ex loco: quia eundem locum scilicet in monte carmeli iuxta fontem ubi constat helyam habitasse prædicti fratres ante persecutionem saracenorum conuentum habue- runt. Vnde in regula ipsorum per sedem apostolicam approbata: sic dicitur: Albertus dei gratia hierosolymita dictus patriarcha dilectis filiis brocardo & cæteris heremitis qui sub eius obe- dientia iuxta fontem in monte carmeli morantur. &c. Secundo ex conformitate idumentorum. Helyas enim ut legitur quarto regum secundo raptus in paradysum in curru igneo: helyzeo pal- lium suum cadere dimisit. In cuius descensu sicut dicit magister ioannes de Venetia ipsum pal- lium per plicas diuersas a corpore helyæ descendens: & per turbinem ignis transiens: infra plicas & extra: colores uarios accepit. Vbi enim ignis ipsum pallium infra plicas nō tetigit: in suo colo- re permansit. Extra uero plicas ad tactum ignis aliquid denigratum & subrufum apparuit. Quo palleo postmodum usus est helyzeus in memoriam raptus helyæ: & etiam propter pallii dignitatem: eo q̃ ad ipsius tactum: aquas iordanis helyzeus dimisit. Vnde ad imitationem ipsi- us cæteri filii prophetarum consimilem barraturam in suis palliis assumpserunt. Talibus uero palliis barratis constat dictos fratres usos fuisse usq̃ ad tempora honoris papæ quarti: qui p̃ eo q̃ pallii barratura oculis habitantium in cismarinis partibus nimium displicuit: in capam albā ipsum pallium permutauit: ut ex bullis eius ostendi poterit. Tertio pro eadem informatione fa- ciūt testimonia historiographorum historias & facta antiqui temporis conscribentium. Vnde iosephus ætiochenus in speculo perfectæ miliciæ primitiue ecclesiæ. dicit sic capitulo decimo se- cundo: Perfectorum militum christi: apostolorum coadiutores surrexerūt strenuissimi uiri soli- tarii contemplationiq̃ dediti: sanctorum prophetarum helyæ & helyzei sequaces: qui de mon- te carmeli descendentes: per galileam samariam & palestina fidem christi constantissime spar- serunt. Quicq̃ in uirginis mariæ honorem in carmeli montis declino fabricantes oratorium sal- uatoris matri specialissime seruiuerunt. Item gilbertus historiographus quem frequenter allegat Vincetius in speculo historiali dicit sic. Cum carmelitæ in sancta poenitentia perseverassent a tē- pore sanctorum prophetarum helyæ & helyzei tandem abcesserunt tenebræ & lux uenit in mū- dum & arbitrati sunt: quia misit deus filium suum natum de muliere testem ueritatis christum prædicantem audierunt: qui religiose fidem catholicam consistentes in christo baptizati sunt. Deinde perseverantes in doctrina apostolorum habentes gratiam ad omnem plebem ueritatis euangelicæ nuntii fideles & religionis christianæ legitimi defensores effecti sunt. Item iacobus de uictriaco qui fuit episcopus ciuitatis achon iuxta montem carmeli in historia hierosolymita na libro primo capitulo uigesimo secundo dicit sic. Quidam uiri sæculo renunciantes ad imita- tionem sancti uiri & solitarii helyæ propheta. In parte montis carmeli quæ supereminet ciuita- ti porphiræ iuxta fontem qui fons helyæ dicitur uitam solitariam agebant in aluearibus modi- carum cellularum tamq̃ apes domini spiritualem dulcedinem mellificantes: hæc ille. Quod au- tem ista uerba congruentur debeant intelligi de prædecessoribus dictorum fratrum: patet. ex hiis quæ in ipsorum regula continentur: quia conuentus illorum erat in illo monte iuxta fon- tem: & habebat cellulas separatas: & tãq̃ uiri solitarii silentium obseruabant. Item girardus epi- scopus laodicie in libro de conuersatione uirorum dei in terra sancta ad Guilielmū præbyte- rū loquens de diuersis religiosis subiungit dicens. Aliud est genus religiosorum qui singillatim habitabāt a sæculi rebus alieni. Hi sunt qui ad exemplum helyæ silentium solitudinis præfe- rebant tumultibus ciuitatis: hæc ille. Quod autem oporteat hæc uerba intelligi de prædecessori- bus prædictorum fratrum uidetur patere ex eorum regula: per quā obligantur ad silentium: & ad singillatim habitandum per cellas separatas: & usq̃ ad regulæ mitigationem per innocentium quartum obligabant ad habitandū in solitudine remotæ a ciuitatibus præterq̃ i ciuitate hieru- salē. Itē: ad illud facit explanatio sacroꝝ cōcilioꝝ: & etiā quædā cronica antiqua quā habet domi- nus rex franciæ tã in latino q̃ in gallico ubi sic dicitur. In concilio ephesino quod fuit celebra- tum per ducentos episcopos Anno dñi. cccc. xviij. præsidebat loco papæ celestini primi bea-

tus cirillus frater ordinis de carmelo. doctor egregius patriarcha alexandrinus: qui disputans contra nestorium ponentem uirginem mariam obnoxiam peccato: & non esse matrem dei sed puri hominis: conscripsit librum per quindecim capitula distinctum: in quo pluribus rationibus ipsum nestorium confutauit: Diffiniens cum predicto concilio temerarium esse dicere beatam mariam aliqua peccati macula obnoxiam fuisse. Et quia ita audacter: & scientifice pro beata uirgine contra nestorium disputauit: in eodem consilio sauiatum fuit q fratres sui ordinis titulo dei genitricis marie merito debeant specialiter insigniri. Et quia primus fundator illius ordinis sanctus dei helyas fuit de tribu & stirpe de qua beata uirgo descendit: & etiam tertio: quia primus conuentus quem predicti fratres habuerunt in nouo testamento: fuit in porta aurea ubi beata uirgo concepta fuit. Hæc ibi. Vbi secunda ratio intitulationis dicti ordinis expressè testatur helyam fuisse fundatorem. Item in quadam antiqua cronica quæ dicitur cronica romana de tempore tyti & uespasiani imperatorum dicit sic. A tpe helyæ & helyzei prophetæ q morabant i mōte carmeli iuxta ciuitatē dñi nři nazareth secretius solebāt hoīes deuoti habitare usq; ad tpa saluatoris. Qui tandem prædicantibus apostolis in fide cōfirmati: in uno latere ipsius montis primo ecclesiam in honore beatæ marie uirginis construxerunt. Item in eadem cronica alibi sic habetur. fuit tempore prædicationis iesu christi q heremitæ de monte carmeli hierusalem accesserunt: quorum quidam anno. xlvii a passione domini regnante romano imperio sub tyto & uaspasiano apud hierusalem in porta aurea religiosæ confederunt. Alii uero tempore beati petri apostoli atiochiæ cathedrati in circunquaq; adiacenti regione diuersis locis catholice pro fide insistebant. Sed hic est unum dubium. Si prædictus ordo sit prima antiquus ut præfertur: quare ipsius ordinis fratres fratribus prædicatoribus & minoribus quos constat infra ducentos annos fuisse institutos ubiq; in temporibus cismarinis postponuntur tamq; iuniores. Respondetur q prædicatoribus & minores tempore innocentii papæ tertii in cismarinis partibus uidelicet in tholosa & assisio incepterunt: qui continuo per diuersa regna cismarina multiplicati ac prædicationibus & doctrinis in hominum frequentia laudabiliter insistentes statim post suam foundationem habebantur uenerabiles & famosi. Fratres uero prædicti beatæ marie de monte carmeli primo tempore innocentii quarti papæ propter persecutionem saracenorum in terra sancta ubi ipsorum religio fundata fuerat ab antiquo: ad partes cismarinas se transferentes potius extra ciuitates & frequentiam hominum modo heremitico quo fecerant in terra sancta quam infra ciuitates cum hominibus habitare elegerunt per tempora longiora. In cuius euidentiā prædicti fratres conuentus suos quos primo fundauerant in partibus cismarinis remote a ciuitatibus & frequentia hominum construxerunt. Qui postea per tempora longiora doctrinis & prædicationibus utilitati proximorum proficere cupientes: infra ciuitates & hominum frequentiam habitare inceperunt: & multorum locorum suorum quæ fundauerant remote a ciuitatibus: translationem ad ciuitates a summis pontificibus impetrauerunt. Et ideo prædicatoribus & minores tã prius in hominum frequentia conuersantes & magis & prius uoti præponuntur dictis fratribus ordinis beatæ marie de monte carmeli.

¶ Secundus articulus:

Vantum uero ad informationem secundi articuli qui est de intitulatione eiusdem ordinis a beata maria dei genitrice primo faciunt documenta antiquorum patrum eiusdem ordinis: qui suos successores informarunt q heremitæ montis carmeli sanctorum prophetarum helyæ & helyzei sequaces post christi ascensionem in eiusdem montis declino in honorem beatæ marie genitricis dei oratorium construxerunt: & ipsam in patronam specialem & aduocatam deuote elegerunt: ut patet rubrica prima antiquarum constitutionum ordinis prædicti. Et reuera reuerende domine talis informatio antiquitus sufficiebat: & rationabiliter deberet sufficere piis auribus de titulo aut foundatione ordinis. cuiuscūq; & præsertim antiquæ institutionis: ut dictum est in alio articulo. Secundo pro eadem informatione facit modus profitendi dictorū fratrum tpius modernis. Ipsi enī scdm statuta ab antiquis pñibus suis eis prædicta faciunt professionē suam in hac forma. Ego frater. N. facio professionem meam: & promitto obedientiam deo & beatæ marie de monte carmeli & cætera. Vnde asserere & docere q beata uirgo maria non sit prædicti ordinis patrona: est præstare occasionem ipsi.

fratribus a dicto ordine suam deuotionem retrahendi atq; dubitandi de obligatione suae p̄fessionis ad non modicum dispendium animarum suarum: Tertio pro eadem informatione faciunt testimonia: uidelicet iosephi ariocheni: & explanatiōis sacroꝝ cōciliōꝝ nec nō illius cronicae antiquae q̄ romana dī ut allegatū est declaratiōe prioris articuli. Quarto pro eadē informatione oīa praedicta confirmando: faciunt priuilegia summōꝝ pontificū: in q̄bus fratres p̄dicti fratres beatæ mariæ genitricis dei de monte carmeli specialiter intitulantur. Vnde asserentes ex proprio sensu ad inquietudinem praedictorum fratrum q̄ ordo ipsorum beatæ mariæ dei genetrici non sit intitulatus: tamq̄ temerarii merito sunt arguendi. Sed hic est unum dubium. Si ordo praedictus a sanctis prophetis sumpserit exordium: quomodo dicitur habere beatam uirginem in specialem patronam: & quomodo titulo eiusdem uirginis dicitur intitulari. Respondetur quantum ad primum: quia patrōus alicuius religionis dupliciter dicitur: uidelicet actiue & passiue. Ille uero dicitur actiue patronus: qui religionem inchoat: ac fundat: qualiter beatus augustinus & beatus dominicus & multi alii sancti dicuntur religionum patroni. Alio modo dicitur patronus passiue: & hoc tripliciter. Primo dicitur ille patronus in cuius honore specialiter fundatur: & sic trinitas dicitur patronus specialis ordinis fratrum de trinitate. Alio modo dicitur patronus passiue quem religiosi uiri propter deuotionē aut aliam causam rationalem sibi in patronum eligunt: qualiter sanctus benedictus dicitur patronus monachorum: nō quidem q̄ ipse ordinem illorum fundauit: cum monachi ipsum praecesserunt per trecentos annos & ultra: sed q̄ monachi uidentes sanctitatem eius: ipsum in patronum elegerunt: & regulam & modum uiuendi ab ipso habere uoluerunt. Tertio dicitur ille patronus passiue: in cuius honore monasteria fundantur qualiter omnes ecclesiae dicuntur habere patronos. Istis reuera duobus ultimis modis dicitur beata uirgo maria patrona specialis dicti ordinis: quoniam illi religiosi heremitae ī monte carmeli commorantes: propter specialem deuotionem quam habuerunt ad beatam uirginē mariam ipsi sibi elegerunt in specialem patronam. Item ecclesiam seu oratorium in medio cellularum in honorem eiusdem uirginis construxerunt: & usq; in hodiernum diem omnes ecclesiae praedictorum fratrum ubiq; & ubicunq; per ipsos fundatae sunt: in honorem beatæ mariæ genitricis dei constructae sunt: & sic merito nō obstante q̄ a praedictis prophetis ordo praedictus sumpsit exordium: duplici tamen modo dicitur habere beatam mariam uirginem in specialem patronam. Quantum autem ad titulum est sciendum q̄ aliqui religiosi intitulantur ab officio pro quo fundati sunt: sicut fratres praedicatores ab officio predicationis dicuntur praedicatores. Aliquando intitulantur a uirtute: quam praecipue sectari debent: sicut beatus franciscus ab humilitate uoluit fratres suos uocari minores. Aliquando uero intitulantur a loco ubi ordo illorum inchoatus fuit: qualiter cartusienſis & cisterciensēs uocati sunt. Aliquando intitulantur a patrono siue actiue siue passiue accepto: & sic intitulat̄ mōachi scti bñdicti: & fratres de trinitate. Similiter augustinenses: celestini & multi alii religiosi. Istis autem duobus modis intitulatur ordo praedictus: scilicet beatæ mariæ uirginis intitulatur ordo praedictus a beata uirgine maria tāq̄ a patrona: & a monte carmeli tāq̄ a loco unde traxit originem: ut sic totus titulus ipsius ordinis sit iste: Ordo beatæ mariæ de monte carmeli.

¶ Tertius Articulus.

Vantum uero ad tertium articulum qui est de confirmatione dicti ordinis: in iure comuni est primo concordantia doctorum: extra de religiosis domibus capitulo religionum diuersitatem paraſo. Ceterum: ubi sic dicitur. Ceterum uero heremitarum sancti augustini & carmelitarum ordines: quorum institutio dictum concilium generale praecessit: in statu solido uoluimus permanere. Vbi cardinalis in diuidendo textum dicit sic. Hic papa heremitarum sancti augustini & carmelitarum ordines consolidat. Cui concordat archidiaconus in glosa dicens super eodem textu. Haec littera mutat antiquam ubi dicebatur in suo statu: & sic isti duo ordines sunt totaliter confirmati. Secundo pro eadem informatione facit mentio speciales facta de iure comuni. Secundū enim iura priuilegio alicuius sp̄alis fit mentio pro eo de aliquo iure. Illud ius rei ualet pro quo inducitur. Sed dominus papa ioannes uigefimus secundus: & etiam clāmens sextus in priuilegiis exemptionis eiusdem ordinis facientes mentionem de illo iure: extra de religiosis domibus: paraſo. Ceterum: ubi dicunt sic. Sacer ordo uester in agro dominico diuina disposi-

tione plantatus. & glorioſæ uirginis mariæ titulo ſpecialiter inſignitus: apoſtolicis gratiis digne meretur ac tolli: cuius profeſſores mundanis a ſe relegatis illecebris cœleſtium contemplationi uacantes inſiſtunt iugiter profeſſibus animarum. Nos autem ad dictum ordinē quē in ſtatu fir-
mo ſolido & ſtabili decreuimus & uolumus permanere: apoſtolicæ conſiderationis intuitum dirigentes: ad ea libenter intendimus per quæ profeſſores iam dicti: nullum internæ pacis pa-
ciantur excidium: nullūq; ſtatus religionis perferant detrimentum ſed eo deuotius diuino cul-
tui ac ſaluti animæ iſiſtāt operibus: quo quietior ſtatus fuerit eorundem ipſiq; ampliori fue-
rint libertate dotati. Tertio pro eadē informatione facit iſterptatio cōdētis legē ſeu decretalē
illā extra de religioſis domibus. Religionū diuerſitatem: Fratres enim Auguſtinēſes ſupplicaue-
runt domino Bonifacio qui ſextum librū edidit ſuper intētionē ſua illius uerbi ſolido uel ſoli-
to: qui intētionē ſuā declarās in quodā priuilegio ſcripſit eis dicens. Ad ſacrum ordinē ueſtrum
ſpeciale deuotionē gerētes: quē olim uoluimus & uolumus in ſolido & firmitate & ſtabili ſtatu
permanere: & cætera. Sed ille textus quē dictus dominus papa ſic iſterpretat: equaliter reſpicit or-
dines heremitæ ſcī auguſtini & carmelitæ. Ergo ex illo textu uterq; illoq; ordinū uere cōfir-
mat. Iſtā iſformationē digneſ ueſtra reuerenda paternitas benigno fauore ſuſcipe: & talē ſuper
eo dño nſo facere relationē: q; dictus ordo in pſenti negotio ſentiat aſſiſtētiā efficacis pſidiū
ueſtræ dñatiōis: quatenus p ueſtræ reuerēdiſſime paternitatis ſtatu uenerabili obligetur idē or-
do temporibus perpetuis: præces deuotius fundere altiſſimo & uirgini glorioſæ.

¶ Explicit opusculū ſup tribus articulis ſcilicet ſucceſſione uel imitatione: intitulatione & con-
firmatione ordinis beatæ mariæ genitricis dei de mōte carmeli quē cōpoſuit magiſter Genera-
lis eiſdem ordinis ad ſummū pontificē.

¶ Hic incipit cōpendiū hitoriæ & iuriū pro deſenſione inſtitutionis & confirmationis ordi-
nis beate mariæ de monte carmeli Capitulum ſecūdum.

¶ Quod ſecundum pphetas fratres carmeli ſpecialiter originē habuerunt pro ueneratione bea-
tæ mariæ patet capitulum primum.

IN primis attende q; beata maria per carmelū decoratur & cōmendat. Cum enim iſa-
yas de xpī incarnatōe pphetaret: pmiſit q; ſola uirgo ipſum foret paritura: pariterq;
decorē carmeli poſſeſſura. Vnde de uirgine dī iſayæ. xxxv. Solitudo florebit ſicut li-
lium. Sequitur. Datus eſt ei decor carmeli. Sic de ea gloſa hæc exponit. Canticorum
primo: & Bernardus in ſermone Loquamur dicens. Datus eſt ei decor carmeli: dū uirtute altiſ-
ſimi eſt obumbrata: & ſine corruptione ſecundata. Per carmelū cōmendat. Salomō enim com-
mēdans pulcherrimā mulierū per carmelum: ait canticog. v. & vi. Qm pulcra es & q; decora
chariſſima: caput tuum ut carmelus canticog. vii. Sed & hæc de beata maria canit eccleſia. Et
quia per carmelū honorat & cōmendat: dignū eſt q; in carmelo ei dato carmelitas habeat eā ſpe-
cialiter uenerantes: & ſic habuit ab antiquo: nam prophetiæ per facta aperiunt. Sed & ſaul i car-
melo beatæ mariæ dato: formicem ſuum triumphalem: ideſt ſignum uictoriæ erexit primo re-
gum. xv. Helyas ibi ſacrificauit. Tertio regū. xviii. Et achab per hoc: experimento ibi didicit q;
eſſes deus. Helyzeus ibi ſedem ſuam collocauit. iiii. regū quarto. Ecce quod prophetas & reges
habuit carmelitas: & eog; factis dñam loci beatam mariam uenerantes. Pro ueneratione quoq;
beatæ mariæ in eius carmelo continuanda: orta eſt fratrum de carmelo religio. Veneratio enim
quæ ſit in locis ſanctorum: ipſis ſanctis ſub deo attribuiſ: ut de ueneratione dedicationis: de cō-
ſecra. di. iiii. capitulo. Pronunciandum. Sed licet omnes ſaluandi tempore prophetarum filium
beatæ mariæ uenturum uenerati ſunt ſecūdum Auguſtinum in epiſtola. xxix ad deo gratias: fra-
tres tamen de carmelo tempore helyæ & helyzei uenturum uenerantes: in carmelo beatæ ma-
riæ religionem ſuam inceperunt: ut habetur in hitoria de antiquitate ordinis. Ad eius igitur
uenerationem: originem habuerunt: & antiquis patribus ordinis de ortu eiſdem tempore
prophetarum credendum eſt. Nam in negociis eccleſiarum illi potiffimum in teſtes aſſumen-
di ſunt: qui eadem negocia tractauerunt decimaquarta queſtione prima. Super prudentiam. Et
huic antiq; eius uenerationi in carmelo conſonāt prophetæ. Generalis planctus prophetarum
eſt. Si carmelus ſit deſertus habitatoribus aut ſi eius honor ab eo auferatur. Ieremyæ ſecundo

& .iiii. Isayæ .xvi. Annos primo Michee .vii. & Naum primo. Ergo i spū dei generaliter optant pphetæ q post helyā & helyzeū beata maria a carmelitis sp in carmelo sibi dato honoret: qd uerum est ratione tituli licet recedere cogentur. Sicut patriarcha hierosolymitanus in ecclesia hierosolymitana semper sedem suam tenere censet: licet cōpulsus alibi morā traheret.

¶ Capitulum secundū: q helyas & helyzeus dici carmelitæ beatæ mariæ meruerunt.

IN carmelo beatæ mariæ dato: prophetæ helyas & helyzeus patres nostri inhabitabāt .iiii. Regū .xyiii. quarto regum primo: & .iiii. Et bñ. Isti enī pphetæ filium beatæ mariæ præfigurabāt. Christus filius mariæ suscitauit filiū uiduæ: luce .vii. Sic helyas .iiii. regū .xyii. Christus ieiunauit .xl. diebus & .xl. noctibus. Mathei. .iiii. Sic helyas .iiii. regum .xix. Xps uiuus ascendit in coelū. Actū primo. Et helyas raptus est in padisū. .iiii. regū .ii. xps ipugna uit diabolū scripturis. Mathei. .iiii. Sic helyas antechristum apocalipsis .xi. Xps meruit conuersionem omnium ad deum. Ioannis .xxix. Sic helyas in fine uniuersos conuertet ad xpm. Malachia .iiii. Alia eius multa miracula habentur. .iiii. regū .xvii. .xviii. .xix. & .xxi. capitulis. Xps baptismo sanctificauit aquas: Mathei. .iii. Helyzeus sale aquas pessimas & mortiferas sanauit. .iiii. regū .ii. Xps panes multiplicauit ioānis .vii. Helyzeus de modico oleo oīa uasa usq; deficerent impleuit. .iiii. regū .iiii. Xps in uita & post mortē mortuos suscitauit. ioānis .xi. & Mathei .xxvi. Sic helyzeus .iiii. regū .iiii. & .xiii. Alia eius multa miracula hñtur. .iiii. regū .ii. .iii. .iiii. .v. .vi. .viii. .xix. Quia igit istī pphetæ i carmelo uenerationi beatæ mariæ intitulo hitabant: recte carmelitæ beatæ mariæ intitulan di erant. Ex loco enim & sancto cui locus intitulus est: religiosi intitulantur: sicut hospitalarij ab hospitali sancti ioannis: de priuilegio. capitulo Tuage.

¶ Capitulum tertiu. Recte rōni pontifices hñt titulū fratres ordinis beatæ mariæ de mōte carmeli in suis bullis expresserunt.

IN hoc carmelo ad imitationē carmelitæ beatæ mariæ helyæ & helyzei successerūt fratres de carmelo iuxta fontē helyæ i cellulis paruis cōtēplationi uacātes: ut pater i historia hierosolymitana. ca. lii. & i speculo historiali lib. xxxi. Et ex hoc intitulantur Ordinis beatæ mariæ de mōte carmeli. Ex loco enī & scō quo pdecessores i religione fuerūt intitulati: intitulantur successores: de uerbis significōibus. Abbate. Post incarnationē quoq; oratoriū i carmelo sub titulo btē mariæ erexerūt: pp hoc ab ea recte sunt intitulati. Ex ecclesia enī cuius sunt ministri: intitulantur religiosi: ut a tēplo tēplarij: de priuilegijs: ca. Petistis: Regulā isū per hñt imitātes uitā btē mariæ: ut patere pōt itelligenti eius uitā euāgelicā: & regulā bullis sex romanoꝝ pōtificū munitā. Et a regula a scō sumpta: intitulantur religiosi: sicut monachi scī bñdicti. .xyiii. q. ii. ca. Pernitiosam. Et dñs papa i priuilegio exemptōis ait. Sacer ordo uester gloriosæ uirginis mariæ titulo specialiter insignitus: apostolicis gratis digne meretur attolli.

¶ Capitulu quartū. Recte romā pontifices & iura canonica regulā ordinis & institutionem ab antiquo: approbate decreuerunt.

QUo carmelitæ ab antiquo: institutionem & regulā habuit a hierosolymitano pñarcha: i speculo historiali. lib. xxxi. ca. xxxiii. Et hoc ualuit a iure cū nō exstitit reseruatū. Et hæc institutio pcessit lateranēse cōciliū. vi. de religiosis domibus. ca. prio. Et in eodē cōcilio hæc religio & regula fuerūt approbatæ sicut et oēs religiones & regulæ lateranense conciliū præcedētes: de cōstitutionibus. ca. xi. & ultio. Vbi tm inuentio nouæ regulæ & religionū fuit iterdicta. De religiosis domibus cap. ultimo. Postmodū in cōcilio lugdunensi fuit ordo in suo statu reseruatus: cū clausula Donec. Sed infra breue editus fuit sextus liber decretalium i quo dñs papa se referēs ad atiq; eius institutōem: a iure clausulam Donec: rescacuit & ordinē iterato solidauit: dicens. Carmelitæ ordinē cuius institutio lateranēse cōciliū pcessit: in solido statu uoluimus pmanere. In. vi. de religiosis domibus capitulo Religionum diuersitatē. Sic ponderant omnes tres gloriosæ. Cardinalis dicit. Hic papa istum ordinem consolidat. G. dicit hic. Ordo iste est totaliter confirmatus Ad idem ioannes Andree. Et in priuilegio exemptionis papa dicit. Ordinē uestu titulo beatæ mariæ insignitum: in statu firmo solido & stabili

nolumus permanere. Cum dicitur uolumus: perpetuam sententiam habet firmitatem. De uerborum significatione: capitulo in hiis. Et idem papa qui sanctos ordines predicatorum & minorum instituit: regulam carmelitarum ab antiquo traditam confirmauit: & successor eius: ut habetur in bullis apostolicis: & in speculo historiali libro. xxxiii. capitulo. xxiii. Ordines & regulæ approbatæ a papa: in iure pro approbatis habentur. De excessibus prelatorum capitulo Nimis primo & secundo: & de electionibus: capitulo significasti.

¶ Explicit compendium historiarum & iurium pro defensione institutionis & confirmationis ordinis beate Mariæ de monte carmeli.

¶ Capitulum qualiter respondendum sit querentibus quomodo & quando ordo noster sumpsit exordium: & quare dicimur Fratres ordinis beate Mariæ de monte carmeli: cum multis aliis.

Cum quidam fratres uestri ordinis iuniores querentibus a quo ordo noster sumpsit exordium: uel quare dicimur fratres ordinis beate Mariæ de monte carmeli nesciant satisfacere cōpetēter: hinc est quod pro eis in scriptis formam talibus relinquētes uolumus respondere. De huius autē ueritate testimoniū perhibētes dicimus quod a tēpore helyæ prophete & helysei eius discipuli: montē carmeli qui nō multū distat ab achon deuote inhabitariū multi sancti patres tam ueteris quā noui testamēti solitudine eiusdē mōtis inhabitantes: per cōtēplationē cōlestiū ueri amatores ibidem iuxta fontē helyæ in mōte carmeli: in sancta poenitētia sanctis successibus cōtinuatis sunt proculdubio laudabiliter cōuersari. Quoque successores post incarnationē domini nostri iesu christi ibidē oratoriū in honore beatissimæ uirginis Mariæ maris dei cōstruxerūt: & ipsius titulū elegerūt: & ob hoc Fratres ordinis beate Mariæ uirginis de monte carmeli deinceps per apostolica priuilegia sunt uocati. Quos Albertus hierosolymitanæ ecclesiæ patriarcha ac sedis apostolicæ legatus: in unū collegiū cōgregauit: scribens eis certā regulā ante conciliū lateranēse: postea a pluribus summis pōtificibus approbatā: & tam ipsam regulā quā dictum ordinē & ritulū: sub bullarū suarū testimonio approbātes: deuotissime cōfirmauerūt. In cuius regulæ & ordinis professione nos eorum sequaces usque in hodiernū diem auxiliante uirgine benedicta: diuersis mūdi partibus dño famulamur: Cui ē honor & gloria in sæcula sæculorū Amen.

¶ De sancto helya propheta quo tempore incepit ordinē carmelitarum.

Nō igitur ante incarnationē dñi nostri iesu christi circiter. deccc. xliiii. ut cronographi tradūt: coepit Achab regnare in israel. In diebus uero huius achab regis israel & in regno eius: fuit quidā ppheta magnus de tribu aaron: cui nomē erat helyas: ex patre uocato sabacha: ortus in ciuitate thesba quæ est in regione galaad: ex qua thesba helyas thesbites dictus est. Hic propheta dei helyas ordinis carmelitarum princeps primus exstitit: a quo sancta eorum primeua institutio exordium sumpsit. Ipse enim obrētū cōtēplatiōis diuinæ & de siderio sublimioris profectus: longe ab urbe recedēs: & seipsum cūctis terrenis ac mūdānis exuēs religiosam & pphetalem uitā heremiticā primus hominū a propōsito ducere coepit: quā sancto diuante & mandate spiritu inchoauit & instituit in mōte carmeli. Qui quidē mons est in terra sancta & cōfinio palestinae pūnicæ & phenicis: situs iuxta mare distans a ciuitate nazaret tribus miliaribus: & a ciuitate tholomaida quæ modo uocat accon. iiii. miliaribus: & a ciuitate sancta hierusalē: triginta duabus leucis: habens prope se ciuitatē quādā quæ olim porphiria dicebat: nūc autē cayphas appellat. Hic uero propheta dei helyas attraxit sibi quā plures discipulos. Inter quos primus ordine tēporis uocatus fuit sanctus lonas propheta de regione geth quæ est in offir. filius illius mulieris uiduæ: cui ligna: colligēti in sarepta sydoniorū helyas obuiauit: & cuius domo latuit & eū a mortuis suscitauit: dū rex achab per oēs gentes & regna eū ad mortē perquiri fecit. Sanctus helyzeus uero propheta fuit & supremus helyæ discipulus: ex patre uocato saphat de urbe quæ uocatur abel manla: sita in regiōe zelman. Et sic in libro regnorū legitur: dum de spelū ea montis oreb reuertēret helyas in terrā israel: inueniēs hunc helyzeū arantē in agro: misit super eum palliū suū: & ita elegit eū in discipulū: qui post ipositionē palliū pat boum mactans: cōuiuū parentibus suis & amicis fecit. Et inde relicto patre ac matre & terrenis omnibus: helya sequens & ei ministerio apobasticam & pphetalem uitā imitatus est. Micheas quoque ppheta ex patre

h

uocato hyēpsa fuit helyæ discipulus. Sed iste nō ē ille micheas moralites : q̄ tēporibus ioathan : achaz : & ezechia regū iuda pfetauit : & i numero duodeci pphetaz ponit. Quoniā iste micheas helyæ discipulus lōge antea pphetauit. s. i diebus achab : ocofia : & iorā regū israel : q̄ adhesit helyæ : cū helyas de spelūca mōtis oreb fuisset iussu dei reuersus ad terrā israel. Alter uero ppheta discipulus helyæ fuit beatus abdias de terra syche : ortus i agro bethatarā : q̄ ut i libro regnorū legitur timuit ab infancā sua ualde dominū. Et prius quidē abdias dispenſator regis achab existens cum regina iezabel interficeret prophetas domini : tulit ipse sicut prædiximus centū ex illis prophetis helyæ discipulis. Quos durante illa persecutione quinquagenos in spelūcis abscondens : pane & aqua paut. Deinde mortuo achab rege cū filius eius othozias rex principes duos quinquagenarios ad helyam misisset : qui orante helya : fuerunt cū suis ab igne de coelo descendente cōbusti. Rursus misit rex abdiam cū quinquaginta uiris : qui in mōte carmel corā helya genua flectēs pro anima sua & pro aiabus suorū quinquaginta helyā humiliter exorauit. Porro helyas. cernens abdie humilitatē : & recolēs q̄ cētū suis discipulis uitā restaurauerat uicissitudinē ei repēdit : quoniā sibi & suis quinquaginta uitā clemēter seruauit. Hanc igitur gratiā ab helya optentā abdias recognoscens : relicto obsequio regis othozia factus fuit discipulus helyæ : dimissis filiis propriis in domo cum sua uxore.

¶ Quo tempore sanctus helyzeus suscepit magisterium super filios prophetarum.

¶ Anno. xviii. regni iosaphat regis hyerusalē : quarte uero. ætatis. clx. & ab origine mūdi. secundū translationē hyeronimite. M. cc. lxxxiii. sancto patre helya propheta primo institutore ordinis beatæ Mariæ de monte carmeli : in cœlum per currū igneū uino raptō : sanctus helyzeus eiusdē helyæ discipulus : filiorum prophetarum habitantium in carmel : galgalis : bethel & iericho magisterium suscepit.

¶ De baptismo prædictorum fratrum :

¶ Anno siquidē. xy. imperii tyberii cæsaris factum fuit uerbū domini super ioannē habitantem in deserto apud fluēta iordanis : ubi prædicti religiosi filii prophetaz manebāt. Et uenit in omnem regionē iordanis prædicans baptismum poenitentia in remissionē peccatorū. Tunc sicut testantur euangelistæ exibat ad eum hierosolyma & omnis iudæa & omnis regio circa iordanē : & baptizabantur ab eo in iordane : confitentes peccata sua. Propter quod religiosi filii prophetarū montis carmeli : & alii prope fluēta iordanis : & in cæteris heremis terræ promissionis habitātes fuerunt tunc a sancto ioanne duce eorū sicut & cæteri de populo baptizati.

¶ Quod primus cōuentus in noua lege fuit apud hyerusalem.

¶ Fuit tempore prædicationis christi q̄ fratres de monte carmeli in hyerusalē accesserunt. Et q̄dam illorū anno. vii. a passione domini regnante romano imperio usq̄ ad tēpus tyti & uespasiani ipatorū apud hyerusalē in porta aurea religiose confederūt. Et tēpore beati petri apostoli antiochia catedrati : ipsi i circunquaq̄ regiōe adiacēte : diuersis locis catholice p̄ fide iſistebant.

¶ Quo tempore prædicti fratres edificauerunt capellam in monte carmeli in honore glorioſæ uirginis Mariæ.

Anno incarnationis christi. lxxxiii. Fratres carmelitæ dirēctes eorū sennion antiquū : edificauerunt primæ uirginis deo dicatæ. s. beatæ mariæ genitricis dei capellā quandam in monte carmeli iuxta fontem helyæ in situ illo in quo helyas orans uiderat nubeculā quasi uestigium hominis de mari ascendētem in carmelum : ubi professores prædicti seipſos huic uirgini commendantes : singulis diebus in septem horis canonicis ad effundendum dictæ uirgini & eius filio sedulas præces & supplicationes atq̄ laudes etiā tunc semper conuerunt. Et propterea cæteri & ab eorum religione externi eos deinceps fratres beatæ mariæ de monte carmeli semper appellauerunt.

¶ De sancto ioanne episcopo hierosolymitano qui in unum uolumen collegit institutionem ordinis nostri :

Mno domini. ccccxii. Fuit autem tempore Archadii & honorii imperatorum in monte carmeli pater dictorum religiosorum quidam uir miræ uirtutis & perfectionis iohannes nomine : qui cæteros cenſores suos eiusdem montis monachos exemplo suo & magisterio solícite inducebat ad perfectionem adquirendam sed propheticam disci

pliam uitae monasticæ per helyam prophetam instituta. Quam disciplinam iohannes eis exposcebat ex diuersis dictis tam ueteris q̄ nouæ legis: & ex nonnullis tractatibus editis a prædecessoribus suis. Qui tandem propter eius sanctitatem: in pontificem hierosolymitanæ ecclesiæ sublimatus: apostolo iacobo in episcopatu eiusdem ecclesiæ. xliiij. successit. Hunc iohannem carissimus eius discipulus Caprasius nomine: eiusdem montis & religionis monachus suppliciter flagitavit ut quæ de institutione huius religionis & primis eius fundatoribus: & de perfectione ad exemplum eorū acquirenda frequenter disseruerat: dignaretur sibi & suis consortibus breuiter redigere in unum uolumen in quo omnia per ordinem intuerentur: ne opòrteret eos librorum numerositatem euoluere. iohannes ergo cernens q̄ propter occupationem suscepti officii non posset ulterius iugem in monte carmeli residentiā trahere quod caprasius ab eo flagitauerat: opere compleuit. Scripsit enim eloquio & litteris græcis in quodam libro primariā uestræ religionis institutionē: & fundatoris eius dignitatē: atq; priscorū p̄fessorū gesta sancta & gloriosas uirtutes: exterioremq; habitus ornatum. Propterea prædictus iohannes breui & lucido eloquio ordinate descripsit: ut successores dictorū patrum in illo libro tamq̄ in nitido speculo institutionē suam inuenientes: eam obseruare propencius conarentur: & sanctam uitā ac uirtuosos mores dictorū patrum ex totis præcordiis imitarentur. Quē librū ipse iohannes fo dalibus suis religiosis heremitis montis carmeli legendum & obseruandum tradidit: tempore honorii imperatoris Anno domini. cccxii. Et extunc professores nostræ religionis satagerūt ad perfectionē & finē uitæ solitariae tendere secūdū formā institutionis p̄phetæ helyæ per dictū iohannē in præfato libro descriptæ.

¶ Quo tēpore beatus Cirillus carmelita disputauit cōtra Nestoriū hereticum.

Anno domini. ccccxviii. præsidebat loco papæ celestini primi beatus Cirillus Frater ordinis de carmelo: doctor egregius: patriarcha alexandrinus: in consilio ephefino quod fuit celebratum per ducentos episcopos anno quo supra. Qui quidē beatus Cirillus disputans contra nestoriū: ponentē beatam uirginē Mariā obnoxia peccato: & non esse matrē dei sed puri hominis: conscripsit librū per quindecim capitula distinctū: in quo pluribus rationibus ipsum nestoriū confutauit: diffiniens cum prædicto concilio temperariū esse dicere beatā mariā aliqua peccati macula obnoxia fuisse. Et quia ita audacter & scientifice p̄ beatā uirginē contra nestoriū disputauit: in eodē cōsilio sanxiatū fuit q̄ fratres sui ordinis titulo dei genitricis marie merito debeant specialiter insigniri. Et quia primus fundator illius ordinis sanctus dei helyas fuit de tribu & stirpe de qua beata uirgo descendit: & etiā: quia primus cōuētus quē p̄dicti fratres habuerūt ī nouo testamento fuit in porta aurea ubi btā uirgo cōcepta fuit.

¶ De institutione primi prioris in monte carmeli per dominum Aymericum patriarcham Antiochenum.

Anno domini. M. centesimo. xxi. Erat quidā patriarcha antiochenus: & in terra sancta apostolicæ sedis legatus: uir quidā amabilis deo & hominibus nomine Aymericus malofayda natione lemoniceſi. de uilla appellata salamiacū. Qui prædictorū antecessorum nostrorū heremitarū fratrum beatæ marie de monte carmeli laudabilē cōuersationem attēdēs: eos multū specialiter suo tempore in domino enutriuit. Intelligens autē prædictus patriarcha quosdā eorū qui ex occidente superuenerāt sp̄ritis senioꝝ monitis non recte ambulare ad ueritatē religiosæ uitæ heremiticæ in prædicto iohannis libro descriptæ: & perpendens hoc ideo maxime contingere: quia græcas litteras ignorantes: nesciebāt codicem illum legere: fecit librum illū de græco in latinū transferri. Et ut illoꝝ improboꝝ coherceret audacia: tutaq; inter eos esset seniorum heremitarū huius montis innocentia: ipsos omnes per obedientiæ uinculū collegauit. Statuit enim q̄ ex ipsis unus qui diceretur prior deinceps eis ita præfesset: ut quilibet aliorum obedientiam ei deuoueret: sub cura cuius & regimine omnes uiuerent. Quibus antea licet unus præfesset: quoniā abba lingua syria & patrē latina appellabant: sub regimine etiam tunc temporis manebant: & cui etiā sponte obediebāt: nunq̄ tamen ad obediendū alicui se uoto prius obligauerant donec prædictus patriarcha Aymericus eos ad hoc primum astrinxit. Inter quos ipse fratrem suum habuit. s. fratrem bertoldū uirū religiosum: sanctum: & famosum: quē de unanimi omnium assensu Anno domini. M. cxxi. in primum priorē eis instituit: & cui curam animarum

cæterorum iniunxit: Quibus & monasterium in hoc monte carmeli ad honorem beatæ margaritæ edificari faciebat: infra quod eos includere intendebat: sed priusq̃ monasterium hoc confusum fuisset sustulit eum de mundo deus.

¶ Quo tempore Albertus patriarcha hierosolymitanus composuit regulam & tradidit eam fratribus uestris obseruandam:

Anno domini. M. cxcix. Albertus patriarcha hierosolymitanus: & in terra sancta apostolicæ sedis legatus: ad petitionem fratrum de carmelo scripsit eis regulam: per decem articulos distinctā: uidelicet. Primo de Priore instituendo Secundo de locis. Tertio de horis dicēdis. Quarto de abdicatione proprietatis. Quinto de oratorio. Sexto de capitulo celebrādo. Septimo de obseruatione ieiunii. Octauo de spiritualibus armis. Nono de opere faciendo. Decimo de silencio. Quibus etiam postmodū eodem anno in hoc monte carmeli iuxta fontē helyæ edificari fecit monasterium: infra cuius scepra includi ac renouari iussit capellam: quam ad honorē beatæ dei genetricis Mariæ prædecessores eorum post ascensionē christi construxerant. Et eos omnes in antris atq; cellulis distantes per hunc montē carmeli habitantes ipse dominus Albertus simul congregauit: & in dicto monasterio sub obseruantia religiosæ uitæ solitariæ per helyam prophetam institutæ: eos inclusit: ut ibidē cōuersarentur secundū regulam eis per ipsum nouiter scriptam. Iste albertus qui regulā ordinis carmelitæ composuit: intronizatus fuit Anno domini. M. ccxiii. ita intronizatio sua præcessit consiliū lateranense: quod celebratum fuit a papa Innocentio tertio anno domini. M. ccxv. mense nouembris: pōtificatus illius Innocēti anno. xviii. sicut habetur in cronicis: & allegatur in glosa: archidiaconi: extra de religiosis domibus: religionū diuersitatē. libro. vi. in principio. Ante quod consiliū per annū & dimidiū ipse albertus moriebat: occisus a saracenis in hyerusalē: in una solempni processione de sancta cruce. Ex quo satis patet q̃ regulam & institutionem habuit ordo noster ante illud cōsiliū prout asserit textus illius capituli Religionū diuersitatē. Cæterū quoniā ille albertus regulam istam ante mortē suā cōposuit: ut satis innuit innocentius quartus in bulla regulæ.

¶ De approbatione regulæ per honorium papam tertium.

¶ Anno domini. M. ccxv. Honorius papa tertius Tertio kalendas Februarii: decimo anno sui Pontificatus: hanc regulam alberti approbavit. & fratribus in remissionem peccatorum iniunxit ut illi obseruarent.

¶ Confirmatio regulæ per dominum papam Gregorium nonum.

¶ Anno domini. M. ccxx. Gregorius papa nonus. viii. idus aprilis: tertio anno sui pontificatus: dictam regulam tanq̃ a sede apostolica approbatam: confirmauit.

¶ Confirmatio regulæ per innocentium quartum.

¶ Anno dñi. M. ccxlv. Innocētiū papa quartus. vi. idus iunii: scđo anno sui pōtificatus dictā regulam cōfirmavit: sub eadē uerboꝝ forma qua gregorius nonus eam confirmauerat:

¶ Quo tēpe regula fuit declarata correctā & mitigata p hugonē & dñm gulielmū cōmissarios.

Cum itaq; professores huius religionis regulam uiuendi a domino Alberto patriarcha hierosolymitano accepissent: consequens & diuturna experiētia eos docuit quādam in dicta regula statuta esse ita dubia: q̃ oportebat ea declarari seu corrigi: quādam uero esse ita graua: q̃ expediebat illa mitigari. Iccirco duos prouidos ex fratribus suis. sc. Reginaldū & Petrū pro prædictis statutis declarādis corrigendis & mitigādis ad sedem apostolicam miserunt. Qui domino innocentio papæ quarto humiliter supplicauerūt ut dictæ regulæ dubia declarare ac corrigere: & graua eius mitigare misericorditer dignaretur. Dictus autē innocentius quartus eorum deuotis supplicationibus annuens: hanc declarationem: correctionem ac mitigationem uitæ eius faciendam commisit fratri Hugoni tituli sanctæ sabinae præbytero cardinali & fratri Gulielmo episcopo anteradenſi. Et isti duo domini in sacra theologia magistri: prædictam regulam Anno domini. M. ccxlviii. auctoritate apostolica declarauerunt: correxerunt & mitigauerunt.

¶ Innocentius quartus cōfirmavit declarationē correctionē & mitigationē regulæ.

¶ Anno uero domini. M. ccxlviii. Innocentius papa quartus die prima mensis octobris: quinto

anno sui pontificatus prædictæ regulæ declarationem: correctionem & mitigationem sub bulla confirmavit: & ceperunt iidem fratres primo uillas & ciuitates inhabitare.

¶ Confirmatio declarationis correctionis & mitigationis regulæ per alexandrum quartum.

¶ Anno dñi. M. cclii. Alexander papa quartus die tertia mēsis february: secūdo anno sui pontificatus eiusdem regulæ declarationē: correctionē: & mitigationē fratribus confirmavit.

¶ Confirmauit regulæ per urbanum quartum.

¶ Ano domini. M. cclxii. Urbanus papa quartus die secunda mēsis maii: primo anno sui pontificatus eiusdē regulæ declarationem: correctionem: & mitigationem fratribus confirmavit sub eadem uerborum forma qua Alexander papa eam confirmauerat.

¶ Confirmatio regulæ per papam Nicholaum quartum.

¶ Anno domini. M. cclxxxix. Nicholaus papa quartus die prima mensis iulii: secūdo anno sui pontificatus: eodē pœnitens modō dictam regulam confirmavit.

¶ Confirmatio regulæ per dominū Bonifacium octauum.

¶ Anno domini. M. ccxcvi. Bonifacius papa octauus die prima mensis iulii: secūdo anno sui pontificatus sub eadem omnino forma uerborum etiā confirmavit.

¶ De imitatione habitus sine capæ tempore Honorii quarti.

Anno domini. M. cclxxviii. Gregorius papa dicimus nuper in generali cōsilio per eum in gūdū celebrato statuendo inhiuit: ne quis de cætero nouū ordinē aut religionem inueniat: uel habitum nouæ religionis assumat. Ideo ne contra istud statutum fratres huius religionis agere uiderentur: procurante Fratre Petro de Amiliano priore tunc generali eiusdem ordinis Honorio papæ quarto fuit supplicatum per dominum Geruasium tituli sancti martini in montibus præbyterum cardinalem: ut huius pallii siue mantelli gestationē in alium decentem habitum: edificantē animas fideliū cōmutaret. Quā supplicationē idē pontifex anno. x. primo sui pontificatus: uidelicet Anno domini. M. ccxxxv. uia uoce cōcessit.

¶ Quo anno fratres dimiserunt palliū barratū & assumpserunt capā albam.

¶ Anno domini. M. cclxxxvii. Fratres carmelitæ in capitulo eorū generali in mōte pessulano in festo sanctæ mariæ magdalæ celebrato: palliū barratū dimiserunt: & ex auctoritate dicti summi pontificis honorii quarti & sedis apostolicæ: pallium album assumpserunt. Cui pallio capucium prædicti fratres addentes: capam uocauerunt.

¶ Nicholaus papa quartus assumptionem capæ albæ confirmavit.

¶ Anno dñi. M. cclxxxviii. Nicholaus papa quartus: primo anno sui pontificatus: hōrū palliorū barratorū depositionē: & capæ albæ assumptionē: sub bulla confirmavit.

¶ Bonifacius octauus & cōfirmavit assumptionem capæ albæ.

¶ Anno dñi. M. ccxcv. Bonifacius papa octauus. Pridie kalēdas aprilis: anno priō sui pontificatus hōrū palliorū barratorū depositionē & capæ albæ assumptionē: sub bulla fratribus ur̄is cōfirmavit.

¶ De aduētū fratrum a terra sancta usq; ad partes occidentales.

¶ Anno dñi. M. ccxxxviii. Propter paganorū insultus quos fratres carmeli sustinebūt in terra sancta: conati sunt terrā illā deferere: & ad alias puīcias se trāsferre. Ideo aliqui ex p̄dictis fratribus natione ciprii: petita licētia a priore mōtis carmeli: ad insulā cipri transtulerunt. Alii uero natione sicili: ad insulam siciliæ nauigauerunt. Quidam uero natione prouinciales: apud massiliā ciuitatem prouincialē applicuerunt.

¶ Quo anno uenerunt fratres beatæ mariæ genitricis dei de monte carmeli ad anglia.

Enignus deus q̄ oēs uult saluos fieri: & ad agnitionē ueritatis uenire: istos fratres carmelitas matris suæ: tanq̄ in ultimis mūdi partibus disposuit dilatarī: per quos ad laudem sui nominis & gloriolæ uirginis mariæ matris eius populus utiq; posset ardenti us excitari. Anno igitur dñi. M. ccxxxviii. domini papæ Gregorii noui anno septimo & illustrissimi regis anglia Henrici tertii anno. xlii. uenerunt ad terrā sanctā ad tholomaydam quæ alio noīe dicī: accon: a paganis defensori: & si fauisset deus a terra turcos expulsuri: multi christiani: in quo tēpore pagani multas fecerant equitatioēs in terris accon uicinis. Experti autē q̄ in mōte carmeli distās te ab accon. iiii. miliaribus erat aqua scaturiens de fontē helyæ: q̄ est in ipso mōte iuxta cellas & oratoriū quod fratres cōstruxerāt in honore uirginis mariæ nō habu-

clauit aquis: nisi fratribus ibidem existentibus. Scientes insuper qd fons ille cui non erat sibilis in terra multū posset p̄ficere usui christianorū qui fuerāt uicini quasi obfessi nō p̄miserūt fratres in monte sedere: sed ipsos fugabāt. Fratres uero uenientes tholomay dā. Iacon: māserūt inter christianos ut sacerdotes peregrini. Postmodū uero tēpore estiuo ut quāntūcūq; possent saraceni nocerēt christianis in accon existentibus: p̄ceperūt in fluuiū de accon qui dicitur belū: qui tūc p̄zferuore solis & estus: aquis attenuatis coepit desiccari cadauera bestiarū & christianorū quos occiderunt: ut sic fetorē pestiferū & aquas redderent mortiferas. Christiani uero fugati pro defectu aquae dulcis quae nō erat in fontibus: p̄ eo qd oēs fontes infecerāt turci: ceperūt infirmari: p̄cipue p̄ calore uini cretēsis & cipri: quod pro sui fortitudine nō nisi limphatū solet hauriri. Inquirentes ergo christiani si aliquis fons relictus esset intoxicatus: & dīdicerūt a fratribus de carmelo qd saraceni nō infecerūt illoz fontē qui uocatur fons helya in mōte carmeli: quia sciebāt ipm nō solere scaturire in absentia fratrū: ideoq; uidebat turcis sufficere fontē illū a fratribus deferi illius loci. Missus ergo exercitus armatorū ad carmelū ut ueritatē scirent: regressi. nunciauerūt se inuenisse montē amenū: cellas defossas: sed desertas: in rupibus fontē desiccātū. Vnde uere poterant uerba recipere hieremyae desolationē locorū terrae sanctae plangētis hieremyae. xlviii. Predo irruit: ablata est lacticia & exultatio de carmelo. Quo ad fontē dicere poterāt uerba amos primo dicentis. Luxerūt sponsa pastoz: & exsiccatus est uertex carmeli. Accersitis igitur fratribus quiescerūt p̄ceres si fons ille ipsis in carmelo existētibus habūdaret aquis. Rīderūt qd sic. Mirantes ergo ducunt fratres cū exercitu ad carmelū qui locū tam sanctū & patrū p̄phetaz habitaculū: genitrici dei dedicātū ita desertū: in tm̄ plangebāt: ut etiā astantes ad fletū puocarēt. Tandē unus illorū fratres pie cōfortās ait. Viri fratres ista desolatio erat antiquitus p̄phetata: qm̄ etiā & mīa fuit p̄missa per hieremyā dicēre. Hierēyae. iiii. Asperi & ecce carmelus desertus: & oēs urbes eius destructae a facie dñi & a facie furoris eius. Hēc. n. dicit dñs. Deserta erit oīs terra: sed tm̄ cōsumationē nō faciā. Et alibi. Reducam israel ad habitaculū suū & pasceat carmelus. Cū dicit cōsumationē nō faciā: p̄misit misericordiā: & restitutionē p̄ saracenos destructoz cū subiunxit. Reducam israel &c. Confortati ergo fratres: adiuērūt utrūq; ad illū. s. locū ubi helyas p̄pheta ordinis pater post tres annos & sex menses siccitatis sua prece pluuiā ipetrauit. Et flexis genibus: adorauerūt deum & dñam loci: matrem iesu christi & sanctos suos p̄decesores ut fontis aqua more solito seruis dei scaturiret. Anteq; ergo ab oratione surgerent: innudabāt aquae largifluae de fonte. Quod multi christiani diuersaz nationū uidentes: propter miraculum quod christo placuit facere: ad p̄ces fratrū genitricis suae: in diuersas mundi partes secum adduxerunt fundātes eis mansiones in honore suae aduocate uirginis mariae. Inter quos: christianissimi milites dominus iohannes de uesci. & dominus Ricardus de grei natione anglici post multos actus bellicos in palestina cōtra infideles strenue peractos: de terra sancta ad angliam remeantes: quosdam huius religionis fratres anglicos de licentia prioris monasterii montis carmeli: secum ex deuotione ad angliam duxerunt: uidelicet Anno domini. M. ccxl. In festo natiuitatis domini. Horum a fratrum unus uocabatur frater yuo: cui dominus iohannes de uesci mansionē dedit in silua de holim iuxta aluelbicū in cōfinibus scociae. Alter uero Frater uocabatur Radulphus: cui dominus Ricardus de Grey dedit mansionem apud Ey liffordiam in cautia. Vbi sanctissima conuersatiōe deo & uirgini gloriozae continue famulantur: crescunt & multiplicantur: atq; per diuersa loca in eiusdem regni partibus deuotissime sunt fundati. Sapientia siquidem patris altissimi attingens a fine usq; ad finem fortiter & disponens omnia suauiter carmelitas fratres matris suae p̄paratos ac calciatos pedes in euangelium pacis per uarias mundi partes honorifice uoluit dilatari: ad dandam scientiam salutis plebi eius. Qui cum patre & spiritu sancto uiuit & regnat iesus christus p̄ infinita secula seculorum Amen.

¶ Versus de fundatione nostra in Anglia per p̄dictos dominos.

¶ Anno milleno ducenteno quadrageno:

¶ Holim carmelitaz capiunt ad tempora uitae.

¶ Carinis concessi prius in boria loca uesci.

¶ Caruus in claustro grei primo fixit in austro.

¶ Quae loca concessi carmelitis ego uesci.

¶ Perci firmavit deus huic sibi nos sociauit.

¶ Nomina fundatorū conuentuum Carmelitarum in anglia:

- D**ominus Iohannes de Vescy dominus de Alnelbiter Fundator primus: conuentus Alnel 1
uici: & Domini de Percy fundatores secundi Anno dñi. 1112.
- D**ominus Ricardus de Grey: dñs de Codenore fundator conuentus Eylilfordie 2
Cuius corpus una cum corporibus posterorum suorum requiescit in choro prædi-
cti conuentus. Isti duo domini Vescy uidelicet & Grey duxerunt primo fratres de Monte car-
meli ad angliam anno. 1212.
- D**ominus Thomas Albuger miles fundator conuentus Nelbyndeniz primus. Cuius corpus 3
iacet in choro ibidem.
- D**ñi Radolphus hēpnale & Illius Calthorum fundatores uetus Brūhāiz primi āno. 1240. 4
- F**undator londñ. Dñs Ricardus de Grey prædictus anno. 1241. 5
- C**antebriggiz fundatores: domini reges Edlbardus prius & Edlbardus secundus: una cū dñis 6
Glydone de mortuo mari & Derkino uicario de Ihaldene anno. 1251.
- E**boraci: dñi de Vescy & de Percy supra memorati fundatores anno. 1255. 7
- O**xome antiqui loci fundator: Dominus Nicolaus Nooles. Et fundator conuentus moderni 8
Dominus Ealbardus rex tertius anno. 1260.
- B**ristollis: Dñs Edlbardus rex primus post conquestum fundator anno. 1267. 9
- N**orlbici fundator: Frater Gulielmus Colgate quodā ciuis Norlbici ann. 1268. 10
- L**eunie fundatoris Domini de Bardolf & Scales. Dominus Iohannes Ibgñale miles: & Magi 11
ster Ibalterus Olbycalbare anno. 1269.
- L**incolnie fundator: Magister Odo chelchenny de scocia anno. 1269. 12
- B**erlbici fundator: Dominus Iohannes Tray de scocia anno. 1270. 13
- N**ouicastri fundator: Dominus clāmens papa quintus una cum domino rege Edlbardo pri- 14
mo post conquestum anno. 1270.
- N**orhamptōe fundatores. Dñs Symō de mōte forti: & dñs Chitlbode Milites anno. 1271. 15
- S**andlbici fundator primus. Henricus Colbfelde de Almania. Fundator secundus per cōcessio 16
nem Dñs Tomas Bealcaforde comes Vorcestrie. 1272.
- G**lobcestriz Fundatores Domina Elienora Regina: mater dñi regis Edlbardi primi post cō- 17
questū: & Dñi Iohannes Giffarde & Tomæ Berbley milites. 1273.
- S**tanfondie fundatores. Dominus Edlbardus rex primus & Magistri Henricus Sampson: & 18
Valerius Flemmyng.
- V**yntonie fundator: Dominus Petrus de lhyntoniz præpositus ecclesiæ sanctæ Helenæ lhyntoniz. 19
qui ppter miraculū sibi per gloriosam uirginem Mariam ostensum fratres ibidē fundauit.
- G**yppilbici fundatores Dñi Galfrius Hadley & Robertus Nortone milites anno. 1279. 20
- N**otynghamie fundator Dñs Reginaldus de Grey Dñs de lhytōe & Schyrlaus anno. 1276. 21
- I**eruenite Dñs Edlhardus rex primus post cōquestum fundator anno. 1278. 22
- C**estrie Fundator Tomas Stadhom Anno. 1279. 23
- A**pulbye Fundatores Dñi de Vescy. Percy & clifforde anno. 1281. 24
- H**yngestonie Fundatores dominus Edlbardus rex secundus post cōquestum: Et dñi Rober- 25
tus olhtred: & Ricardus de la Pool milites anno. 1290.
- M**aldone fundatores domini Ricardus Transende episcopus london. & Ricardus yselhū 26
rector ecclesiæ de Solhthansfelde anno. 1292.
- S**ancti Botulphi Fundatores domini de Orby anno. 130. 27
- S**utton Fundatores dominus Edmundus Dux Cornubie prius: & Illustris princeps Edlbar- 28
dus primogenitus Dñi Edlbardi regis tertii: secundus anno. 1312.
- S**chorrhā Fundatores dñs Edlbardus scds rex post cōquestū: & dñi de Molhūbray. āno. 1315. 29
- H**ychie Fundatores dominus Edlhardus secundus rex post conquestum Iohannes Blomenyle 30
& Adam de la Rolbs. 1316.
- M**arleburgie Fundatores Iohānes Goodhyme & Ibilius ramesbich mercatores. 1316. 31
- S**cardeburgie Fundator Dominus Edlhardus secundus rex post conquestum: una cum domi 32
no de Neule domino de Raby. 1319.
- S**nyterleye Fundatores dñi de Roos: & dñi Robertus Bachō & Iohānes Brette milites. 1321. 33
- C**onuētre Fundator dominus Iohannes Pulstuy Miles. 1332. 34
- D**inbye Fundator Iohānes Silhynnemore. 1339. 35
- L**udlōlbie Fundator dñs Lauretius ludlōlbe cū dñā Halhisia consorte sua. 1340. 36
- C**alisse Fundatrix in prima fundatione Domina Macilda. Comitissa Atrebatensis de regno 37

francia. Et illustris princeps dominus rex. Edlhardus tertius post conquestum fundator fuit secundus: ante conquestum. 1312. post. 1344.

38 **D**ōcastrie Fūdatōres dñs Ioa. dux Lācastriæ & Ioa. Nihbrother cū Matilda cōforte sua. 1350.

39 **N**orthallertōe Fūdatōres dñs Edlhardus rex tertius iā p̄dictus dñs thomas Harfelde episcopus uimolinenſis dñi de Neule & Ioañes zoole una cū helena cōforte sua. 1354.

Isti sunt prouinciæ: quibus inhabitatur ordo Carmelitarum.

Prima est. Terra sancta:

Secunda Sicilia.

Tertia Anglia.

Quarta Narbona.

Quinta Romana.

Sexta Francia.

Septima Alethania inferior.

Octaua Lumbardia.

Nona Aquitania.

Decima Hispania.

Vigesima tyronia.

Vigesima secunda: Aragona.

Vigesima quarta apulitæ.

Vigesima sexta apuliz.

Copiz bullarū siue priuilegiorū concessorū ordini carmelitarum.

Bulla honorii tertii de confirmatione regulæ ordinis carmelitarum.

I Onorius episcopus seruus seruorum dei Dilectis filiis priori & fratribus hūmitis de mōte carmeli Salutē & apostolicā bñdictionē. Vt uiuēdi normā regulariter a bōæ mēoriz hierosolymitāo p̄larcha editā q̄ añ gnale cōciliū uos dictis hūliliter suscepisse: ip̄ ostēdū uos & successores nr̄i q̄tū cū dei adiutorio poteritis obseruetis i remissionē uobis coniungimus peccatorū datū reate. iiii. kl. Februarii. Pontificatus nostri anno. x.

Bulla inōcētii q̄rti de cōfirmatiōe regulæ habet postea. f. Folio uigesimo nono post.

Bulla Urbani quarti de confirmatione regulæ.

V Rbas episcopus seruus seruorum dei dilectis filiis priori gnali & fratribus heremitaz de mōte carmeli Salutē & aplicā bñdictionē. Cū a nobis petis qd̄ iustū ē & honestū tā ut gor equitatis q̄ ordo exigit rōnis ut id p̄ sollicitudinē nr̄am ad debitū pducas effectū. Cū itaq̄ felicitis recordatiōis inōcētius papa p̄decessor nr̄i ad nr̄am supplicatiōis instātiā per dilectum filium Hugonem tituli Sanctæ Sabinz presbyterum cardialem: & uenerabilem fratrem nostrum Gulielmum antedēsem episcopum quædam dubia uestre regulæ dubia declaramus corrigi: ac qd̄ ipsius grauiā misericorditer fecerit mitigari put i litteris ide cōfectis plenius cōtineat. Nos nr̄is p̄cibus inclinati declarationē & correctionē ac mitigationē huiusmodi adinstar ipsius & p̄æ mēoriz alexātri p̄decessor nr̄i auctoritate aplica cōfirmamus: & p̄sentis scripti patrociniō cōmūimus. Tenore litteraz dicti inōcētii p̄decessoris nr̄i put i registro ipsius cōtineat de uerbo ad uerbū p̄sentibus inseri faciētes q̄ talis ē. Inōcētius &c. sicut prius tota rubrica in fine. Nulli ergo hoīm &c. Datū uiterbii. xi. ca. iunii Pontificatus nostri anno primo.

Bulla Nicolai quarti de confirmatione regulæ.

N Icholaus eps seruus seruorum dei Dilectis filiis priori gnali & fratribus ordinis beatæ mariz de mōte carmeli salutē & aplicā bñdictionē. Cū a nobis petis qd̄ iustū ē & honestū cū uigor eq̄tatis & ordo exigit ratiōis: ut id p̄ sollicitudinē officii nr̄i ad debitū pducas effectū. Cū itaq̄ felicitis recordatiōis mēoria inōcētius papa q̄rtus p̄decessor nr̄i ad nr̄am supplicatiōis instātiā: p̄ bōæ mēoriz hugonē tituli sanctæ sabinz p̄sbyterz cardiale: & bōæ mēoriz gulielmū antedēse ep̄m qd̄ regulæ nr̄æ dubia declarari & corrigi ac & qd̄ ipsius grauiā misericorditer feceritis mitigari put i litteris ide cōfectis plenius cōtineat. Nos nr̄is p̄cibus inclinati: declarationē mitigationē & correctionē huius adinstar ipsius inōcētii: ac p̄æ mēoriz alexātri q̄rti p̄decessor nr̄i auctoritate aplica cōfirmamus: & p̄ntis scripti patrociniō cōmūimus. Tenore litteraz eiusdē p̄decessoris nr̄i inōcētii put i registro ipsius cōtineat de uerbo ad uerbū p̄ntis inseri faciētes q̄ talis ē inōcētius &c. tota regula sicut n̄cet. in fine. Nulli ergo oīno hoīm &c. Datum reate cal. iulii Pontificatus nostri anno secundo.

Bulla inōcētii quarti q̄ non debemus habere propriam.

Innoctius eps seruus seruoz dei dilectis filiis priori & fratribus huius montis carmeli salutē & apostolicā bñdictionē. Ex officii ur̄i debita circūspectiōe tenemur adhibere sollicitā cautelā: ne huiusmodi q̄ ascēdētes orare cū domino pedes suos lauerūt: itēq; illos coingnent a contemplationis speculo descendendo: & ne resumendo terrenas facultates abiectas quasi quādam indumenta corporis hereat unde teneatur ad casum cum spiritualibus nequitis pugnaturi. Inde est q̄ cum lotis pedibus speculum domini ascēderitis uacaturi contēplatōi celestium: & assumpseritis cōtra sp̄s malignos luctamē terrenis oībus abdicatis nos orō p̄fectui aspirātes: & uolētes uobis coingnādi pedes itēq; & subcūbēdū materiā aputare adistat scēlis recordatōis Gregorii papae p̄decessoris nr̄i auctoritate p̄sentīū districtius ihibemus ne ī proprietatē heremi ur̄ae loca uel possessiones seu domos aut redditus alios recipiatis ullo mōtēl p̄sumatis habere: p̄ter alios masculos & aliquod aīaliū seu uolatiū nutritū. Quieti quoque ur̄ae p̄uidentes & pace adicimus ut nullus in eodē heremo priorē istituere absq; fratrū uel maioris & sanioris partis ipsorū assensu p̄sumat. Ad hoc ēt regulā approbatā a bonae memoriae Honorio papa p̄decessore nr̄o & ab eo uobis traditā ī remissionē peccaminū obseruandā auctoritate apostolica cōfirmamus: & ī eodē loco p̄peruis tēporibus p̄cipimus obseruari. Nulli ergo oīno hoīm liceat hāc paginā nr̄ae ihibitiōis: cōfirmatōis & iussuōis īfringere uel ei ausu temerario cōtrāire. Sigs at̄ hoc attēptare p̄sumpserit: īdignationē oīpotētis dei & b̄d̄rū ap̄loz petri & pauli eius se nouerit īeurlurū. Datū lugdunī. vi. Idus Iunij. Pōtificatus nr̄i anno secundo.

Bulla Inno. q̄rti. q̄ oēs q̄ dāt nobis elemosinas uel faciētes nobis bōa: hnt decē dies indulgentiae.

Innoctius eps seruus seruoz dei uniuersis xp̄i fidelibus ad quos litterae istae pueniunt salutē & apostolicā bñdictionē. Q̄m ut ait ap̄lus oēs stabimus ate tribual xp̄i recepturi put ī corpe gessimus siue bonū siue malū optet nos diē messuōis extremae nr̄ae operibus puenire: ac eternoz īuitu semiare ī terris: q̄ reddēte dño cū multiplicato fructu recolligere debeamus ī coelis firmā spem fiduciāq; Q̄m q̄ parce seiat pce & metet & q̄ seiat ī bñdictionibus de bñdictionibus & metet uitā eternā. Hic ē q̄ cū sicut accepimus Dilecti filii prior & fr̄es heremitae de mōte carmeli abdicatis p̄ saeculi opibus titulū elegerūt paupertatis: ut mēte & corpe expediti liberā & acceptā ualeāt īpēdere dño seruitutē nullas possessiones neq; p̄priū sustētari ualeāt possidētes: pp̄ q̄m ē sibi subsidīū oportunū. Vniuersitatē ur̄am rogamus: monemus: & hortamur attēte p̄ aplica scripta mādātes: q̄tenus de bonis a deo uobis collatis pias eis ad eoz sustētationē elemosinas & grata subsidia caritatis erogetis: ut p̄ subuentionē ur̄am eoz necessitatibus succētis & uos per hāc & alia bona q̄ dño īspirāte feceritis: ad aeternae possit scēllicitatis gaudia puenī. Nos enī de oīpotētis dei nr̄ae & beatorū petri & pauli ap̄loz eius auctoritate cōfili oībus ueie penitētibus & cōfessis q̄ eis manū porrexerint caritatis: decem dies de iniūcta sibi penitentia misericorditer relaxamus. Datū lugdunī idus Iunij pōtificatus nr̄i anno Secundo.

Bulla Innocētiū quarti de recomandatione ordinis nostri.

Innoctius eps seruus seruoz dī uenerabilibus fratribus archiep̄is & ep̄is ad quos litterae istae pueniunt. Salutē & apostolicā bñdictionē. Paganorū incurtus dilectis filiis fratribus heremitis scēl mariae de mōte carmeli necessitatē induxisse dīno scēl q̄ se ad trāsinas ptes nō sine afflictōe multa sp̄s cōtulerūt: cū eis cōtēplatōis dulcedie recreati solitis ex huiusmodi trāsitu turbata nō modicū fuerit ges mētis. Cū itaq; ipsorū aspiet affectio ut p̄ apostolicā pietatis auxiliū statū cōseq̄ ualeāt ī quo sibi & p̄ximis deus p̄pitius ad salutē pficē hīllarescāt: fraternitatē ur̄am duximus rogādā & monēdā p̄ aplica uobis scripta mādātes q̄tēus cū ad uos puenirēt: benigno suscipiētes affectu & p̄l fauoris grā p̄cēntes ipsis ut in locis oportunis de q̄bus iā est ī usis prouisum dyocessibus uel ī posterum contigerit p̄uideri celebrandī diuina & habēdi fratrū sui ordinis sepulturā licentiā si expedire uideritis sine iuris alieni p̄iudicio concedatis. Datum lugdunī sexto cal̄ augusti pontificatus nr̄i anno quinto.

Bulla Innocētiū q̄rti q̄ non tenemur dare decimas de ulla re.

Innoctius eps seruus seruoz dei Dilectis filiis priori Geniali & fratribus scēl mariae de carmelo & apostolicā bñdictionē. Sacrosctā romana ecclia deuotos & hūiles filios asuete pietatis off̄o p̄p̄sius diliget cōsueuit: & ne prauorū hoīm molestiis agitent: eos tāq; pia m̄ sic p̄fectiōis munimine cōfodere. Cum itaq; ex tenore ur̄ae petitiōis p̄cepimus q̄ ordo ur̄ nullas possessiones hēat: sed uos de fidelīū elemosynis dūtaxat eligeritis sub regulari hitū sustētari. Nos paupertati ur̄ae paterno cōpaciētes affectu auctoritate p̄sentīū districtius ihibemus neq; de ortis & uirgultis ur̄is decias a uob̄ exigere uel extorq̄re p̄sumat. Nulli ergo

oīno hoīm liceat hāc paginā nŕe īhibītōis īfrīgere: uel ei ausut temerario cōtrāire. Sigs aut hoc
accēptare pŕumpŕerit: īdignatōem oīpotētis dei & beatorū petri & pauli apostolorū eius e noue
rit icurŕurū. Datū assīŕī. Septio chal. septēbris pontificatus nŕi anno undecimo.

Bulla Innocētiī quarti q̄ prior generalis pōt absoluerē fratres suos ab īiectiōe manuum.

Innoctius eps seruus seruorū dei Dilectis filiis priori Generali & fratribus heremī
tis scēe mariæ de mōte carmeli salutē & apostolicā bñdictionē. Canonica cōstitutio
ne canet q̄ monachi & canonici regulares quocūq; mō se pcurŕerint non sint ad apo
stolicā sedē mittēdi: sed scdm discretionē & puidētiā sui abbatīs disciplinā subdanŕ: q̄
si abbatīs dīsceretiō ad correctionē eorū nō sufficit: puidētiā est dioceŕani epī adhibēda: nisi ex
cessus adeo difficilis fuerit & enormis pp quē merito sit ad romanā ecclesiā recursus habēdus.
Nos ergo ad uos statutū huius duximus extēdendū auctoritate apostolica statuentes ut in tali
casu nŕi sit maioris prouidentia regrenda p te fili prior qui sicut audiuius præsbyter esse di
nosceris fratribus ordinis uestri absolutionis beneficiū īpendas. Datū Assīŕī. vii. chal. septem
bris pontificatus nŕi anno undecimo.

Bulla Innocētiī q̄rti q̄ generalis pōt ad ordinē recipere suspēsos īterdictos: & eos absoluerē.

Innoctius episcopus seruus seruorū dei Dilectis filiis generali & fratribus heremī
tarū scēe mariæ de monte carmeli Salutē & apostolicā bñdictionē. Quia ex apostoli
ci cura tenemur officii circa religionis augmentū attenti & uigiles īueniri: sup hīs di
gne uŕis uotis annuimus in qbus honorē: uŕi & uŕi ordīs ac aīarū pfectū contineri
sentimus. Hinc est q̄ nos uŕa deuotionis prācibus īducti ut uolētibus uŕo aggregari collegio
qui suspēŕŕionis aut īterdicti uel excoīcationis ŕentētiis sunt ligati: tu fili prior absolutionis bñ
ficiū possis iuxta formā ecclesiæ impartiri in ipsos: & ipsos in fratres recipere ualeas auctoritate p
ŕentiū īdulgēmus. Ita tñ si aliq ex eis dē pp debitū ŕentētiis huiusmodi sint aŕŕicti: de ipso ŕatīŕiŕa
ciāt ut tenent. Nulli ergo. &c. Datū assīŕī. vii. chal. septēbris pōtificatus nŕi anno undecimo.

Bulla Innocētiī q̄rti q̄ nō tenemur cognoscere de causis a sede apostolica cōmittēdis īuiri.

Innoctius eps seruus seruorū dei dilectis filiis priori & fratribus ordinis bte mariæ de
mōte carmeli salutē & apostolicā bñdictionē. Deuotionis uŕe p̄cibus īclinati auctori
tate p̄ŕentiū īdulgēmus ne de causis aliquibus de cetero uobis a sede apostolica cōmīa
rendis īmīti cognoscere teneamini: nisi litteræ cōmissiōis huiusmodi plenā de hac ī
dulgētiā fecerit mētionem. Nulli ergo oīno. &c.

Bulla alexādrī q̄rti q̄ possumus celebrare ianuis clausis tempore īterdicti.

Alexander eps seruus seruorū dei Dilectis filiis prioribus & fratribus heremitagū ordī
nis bte mariæ de mōte carmeli salutē & apostolicā bñdictionē. Religionis uŕe mere
tur honestas uos ī caritatis uisceribus āplexātes petitiōis uŕe quātū cū deo possumus
fauorabiliter annuimus. Hinc est q̄ uos uŕis supplicatōibus īclinati adīŕtar ŕelictis re
cordationis Innocētiū papæ p̄decessoris nŕi auctoritate uobis p̄ŕentiū īdulgēmus ut cū generale
fuerit terræ īterdictū liceat ī ecclesiis uŕis ianuis clausis nō pulsatis campanis submissa uoce: ex
communicatis & īterdictis exclusis diuina officia celebrare: dūmō nō dederitis īterdictis occasio
nē: nec id uobis cōtingat specialiter īterdicti. Nulli ergo oīno hominū. &c. Datum lateran. qn
to. Idus februarii pontificatus nŕi anno secundo.

Bulla Alexandri quarti de recōmendatione ordinis nŕi.

Alexāder episcopus seruus seruorū dei uniuersis xpī fidelibus ad quos iste littere pro
uenerint: salutē & apostolicā bñdictionē. Cum dilecti filii prior & fratres ordinis he
remitagū de mōte carmeli. ŕecure neqant sicut accepimus pp frequētes paganorū īcur
sus in māŕŕionibus q̄s hnt in transmarinis p̄tibus cōmorari & ob hoc opteat ex ipsis
aliquos se trāŕŕerre ad regiones uarias & remotas Vniuersitatē uŕam adīŕtar ŕelictis recordatio
nis Innocētiū papæ p̄decessoris nŕi rogamus & hortamur attēte p apostolica scripta uobis man
dātes q̄tenus ipsos si ad uos eos uenire cōtigerit: benigne recipiētes ac tractātes honeste eis de
oportūis locis ī qbus ŕecure possint ŕamulari dño p diuina & uŕa reuerētiā libaliter & caritatiue
puidere curetis. Datū lateran. v. Idus februarii pōtificatus nŕi anno secundo.

Bulla Alexandri q̄rti de potestate ordinis carmelitagū circa cōmissiōnē curæ a iagīŕfra ordinē

Alexander eps seruus seruorū dei Dilectis filiis priori generali & fratribus heremitis
ordinis beate mariæ de mōte carmeli salutē & apostolicā bñdictionē. Quia ex apo
stolici cura officii circa religionis augmentū p̄mpti & uigiles decet īueniri sup hīs
uŕis uotis libenter annuimus in qbus honorē uŕi ordīs & aīarū p̄fectū cōtineri ŕen

timus. Lecta corā vobis siquēdē ūsa petitio continebat q̄ i regula nri ordinis p̄ sedē apostolicam confirmata dinoscit̄ esse statutū: ut fratres ipsius ordinis unū ex eis habeat priorē: q̄ ex unanimi diurni assensu uel eorū maioris & sanioris partis ad prioratū officii eligatur: cui obediā promittat q̄libet alioḡ & promissam studeat operis ueritate seruare cū castitate & abdicatione p̄ prietatis: ac etiā secundū cōstitutiones eiusdē ordinis prior ip̄s q̄ pro tpe fuerit: a prioratus officio absolui & amoveri pōt a diffinitoribus capituli generalis. Et licet tu fili prior & p̄decessores tui iuxta eiusdē ord̄is cōsuetudinē obseruatā actenus & a sede tolleratā eadē statim postq̄ electi fuerint secundū regulā & cōstitutōes ordinis ūri eo ip̄so ueri & eiusdē ordinis effecti priores curā aiarum fratrum ipsius plene hēant & libere gerant: ip̄soq̄ fratres auctoritate propria ligare ac absoluerē ualeant: necnon in eodē ordine agere quā ip̄i & p̄fati diffinitores iuxta memoratas regulam & constitutiones secundū deū eiusdē ordini & fratribus uiderint expedire: aliaq̄ prioratus officii licite & oībus exercere: iidē ac humiliter obediant & intendāt p̄fati successores & tu prior a diffinitoribus capituli generalis ipsius ordinis cōstitutiones iam dicti ordinis absolui & amoveri possitis: concessa tibi prior tuisq̄ successoribus ante absolutionem & amotionem huiusmodi exequēdi prioratus officium quo ad p̄missa q̄ia & alia nihilominus libera facultate. Nulli ergo oīno hominū. &c. Datū lateran̄ Sexto chal. marci pontificatus nri anno. ii.

Bulla Alexandri quarti q̄ possumus familiaribus nostris ministrare sacramenta & eos tradere sepulturā.

Alexander episcopus seruus seruorū dei Dilectis filiis generali provincialibus & fratribus ordinis sanctę marie de monte carmeli salutē & apostolicā b̄ndictionem. De uotioni ūrę p̄cipibus inclinati ministrandi ecclesiastica sacramenta de gentibus & familiaribus ūris ac tradēdi eos sepulturā cū decesserint: uobis auctoritate p̄sentis dum sine alieni iuris p̄iudicio concedimus facultatē. Nulli ergo oīno hominū liceat hanc paginā ūrę cōcessionis infringere uel ei ausu temerario contraire. Siquis autē hoc at̄ptat p̄sumpserit: indignationē oīpotentis dei & beatorū petri & pauli apostolorū eius se nouerit incursum. Datū lateran̄. quinto Nonas martii pōtificatus nri anno secundo.

Bulla urbani quarti q̄ prior generalis p̄ se & p̄ alios pōt absolvere de iniectione manuum.

Urbanus episcopus seruus seruorū dei Dilecto filio Priori Generali ordinis beatę marie de monte carmeli salutē & apostolicā b̄ndictionē. Exigentibus sacre tui ordinis religionis meritis dignū ducimus: ut tuis petitionibus maxime quā salutē continēt aiarū fauore beniuolo animamus. Tuis itaq̄ p̄ciibus inclinati ut eos ex fratribus tuis q̄ pro iniectione manuum in seip̄os excoicationis laqueū ante uel post susceptū habitū incurrerūt necnō & illos q̄ sæculi uanitate relictā: cupientes ūrę humilitatis collegio aggregari se asseruerint excommunicatione ligatos ne ip̄s ad deū possit cōuersio impediri: te & alios absoluerē nāleas: & cū illis q̄ irregularitatis maculā cōtraxerūt: dispensare plenā tibi & eis q̄bus sup̄ hoc uoces tuas cōmiseris cōcedimus auctoritate p̄sentis facultatē: nisi adeo generis fuerit & enormis excessus q̄ merito sint ad sedē apostolicā destinādi. Ita tñ q̄ si ip̄i ordinē uestrū exiuerint uel dimiserint: eo ip̄so p̄dictis sententiis sint al̄tricti: & huiusmodi dispensatio nullius penitus sit momenti. Et si aliq̄s ex eis p̄p̄ debirū seu alias p̄ iure alterius fuerint sententiis p̄dictis ligati: sup̄ hiis satisfaciant ut tenent. Nulli ergo oīno hominū liceat hanc paginā ūrę cōcessionis infringere. &c. Datum apud montē flacon̄ quinto chal. septembris pōtificatus nri anno primo.

Bulla clementis quarti q̄ trahi non possumus a quocunque modo in causa per duas dietas tantum.

Clementis episcopus seruus seruorū dei Dilectis filiis Generali & prioribus ac fratribus ordinis beatę marie de carmelo salutē & apostolicā benedictionē. Meritis ūrę religionis iuncti uotis ūris libet̄ animus: eaq̄ cōcedimus p̄ quā uobis materia grauam̄is tollit̄ & status ūri cū tranquillitas p̄curat. Hinc est q̄ ūris supplicatōibus icliat̄ auctōritate uobis p̄sentis indulgemus: ut ultra duas dietas a domibus ūris sup̄ hiis quā infra ip̄as habetis: trahi nō possitis a quocunq̄ in cām p̄ litteras apostolicas nō faciētes de hac indulgētia mentionem. Nulli igit̄ oīno hominū liceat hanc paginā nostrę cōcessionis infringere. &c. Datum ap̄ perusii. vii. idus maii pontificatus nostri anno primo.

Bulla clémentis quarti q̄ fratres possunt celebrare diuina in suis ecclesiis.

Læmens episcopus seruus seruorum dei venerabilibus fratribus patriarchis: archiepis: & epis: in quorum ciuitatibus uel diocesibus fratres ordinis beatæ mariæ de monte carmeli consistunt salutē & apostolicā bñdictionē. Ad audiētiā ūrām peruenit q̄ licet dilecti filii fratres ordinis beatæ mariæ de monte carmeli in oī paciētia & humilitatē spū se deuotos & placidos studeāt exhibere mandatis nris in oībus q̄ institutionibus eiusdē ordinis non obuiant p̄mpta deuotione parēdo: nihil quoq; uelint facere p̄ qd̄ ecclesiis i quarū morant̄ parrochiis aliqd̄ p̄iudiciū uel dispendiū generet: nihilominus tum quidā uestri fratres eosdē nimīū cōprimētes ipsos in oratoriis sui ordinis in eorū ciuitatibus uel in diocesibus cōstitutis diuina celebrare officia p̄ suæ uolūtatis arbitrio non p̄mittunt: alias graues existētes eiusdē plurimū & infesti: p̄ qd̄ duxerūt ad apostolicā sedis auxiliū recurrēdū: Cū igit̄ indignū existat ut iidē fratres eos molestos sentiant qui ipsos suæ religionis obtētu tenent in uisceribus gerere caritatis: nos circa religionis augmētū & aīarū p̄fectū uigiles inueniri uolētes: fraternitati uestre adistat foelicis recordationis Alexātri papæ p̄decessoris nri p̄ apostolica scripta firmiter p̄cipiēdo mādamus: quatenus q̄diu p̄dicti fratres mandatis nris iuxta p̄missum modū deuote obedire curauerint: ab ipsorū molestiis & grauamibus desistentes: ac subditos ūros ab ipsorū ingeratione poenitus cōpescētes: p̄mittatis ipsos maxime cū iā oratoria & collegia hēant in ciuitatibus & diocesibus ūris: ut decet uiros religiosos approbati ordinis diuina officia i eisdē oratoriis libere celebrare: ita ut fratres p̄dicti ad nos recurrere ulterius non cogant. Datum perusii decimo chal. iunij pontificatus nostri anno primo.

Bulla clémentis. iiii. Q̄d non tenemur dare canonicam portionem nec quartam.

Læmēs ep̄s seruus seruorum dei dilectis filiis Generali & cæteris prioribus ac fratribus ordinis beatæ mariæ de monte carmeli Salutē & apostolicā bñdictionē. Necessariis ūris paterno cōpaciētes affectu ut de hiis quæ uobis in ornāmētis uel pro eis libris: fabrica: luminariis: anniuersario: septimo: uigesimo: trigesimo: siue aliis ad p̄petuum cultū diuinū: seu pro penitētiis aut uictu ad sustentationem ūrām uel idumētis uel calciāmētis ūris pietatis ituitu erogant̄ uel legant̄ in ultimā uoluntate: necnō p̄ annuis censibus redimēdis ad quorū solutionē aliquæ domus p̄dicti ordinis obligare noscunt̄. nulli canonicam iusticiā seu portionem aliq̄ soluere teneamini: dūmō p̄missa nō cōuertantur in usus alios: sed in illos dū taxat̄ p̄ qbus relinquunt̄ auctoritate uobis p̄sentīū q̄diu sine possessionibus extra septa mōasteriorū sitis: & in paup̄tate uixeritis: idulgemus: distriētius inhibentes neq; a uobis uel ultimarū executoribus uolūtātū seu decedentiū heredibus de p̄missis aliqd̄ exigere uel extorquere p̄sumat. Nulli ergo omnino hominū liceat hāc paginā ūræ cōcessionis infringere &c. Datū p̄usii Non̄ Augusti: pontificatus nostri anno primo.

Bulla clēmētis. iiii. suscipiētis nos cū oībus bonis nostris in protectionem apostoloz̄ petri & pauli: Et distriētius inhibentis ne aliq; de ortis uel uirgultis nris ad nostros usus proprios deputatis q̄ propriis manibus aut sup̄tibus colimus: decimas a nobis exigere uel extorq̄re p̄sumat.

Læmens ep̄s seruus seruorum dei dilectis filiis Generali & prouincialibus prioribus ac fratribus uniuerſis ordinis beatæ mariæ de monte carmeli salutē & apostolicā bñdictionē. Sp̄ali gr̄a & fauore nos illa de cā dignos potissime reputamus: q̄a sicut accepimus toro cordis affectu ad hoc sp̄ intēdit̄ ut p̄fectē cōuersatōis & uitæ studiū cōspectu dei & hoīm placeatis. Hinc est q̄ nos ūris supplicationibus gr̄ato cōcurrētes assensu p̄sonas uestras & loca in qbus estis diuino obſego m̄cipati: cū oībus bōis q̄ in p̄sentiā obtinetis: aut in futurum iustis modis p̄stāte dño poteritis adipisci: sub beati petri & nra p̄tectiōe suscipimus. Specialiter autē loca uestra ecclesias: domos & oratoria: ortos & alia bona ūra sicut ea iuste & pacifice possidetis uobis & p̄ uos ordinē ūro adistat foelicis recordationis Alexātri papæ p̄decessoris nri auctoritate apostolica cōfirmamus: & p̄sentis scripti patrociniō cōmunimus. Et distriētius inhibētēs ut nullus de ortis & uirgultis ūris ad ūros usus p̄prios deputatis quæ p̄prie manibus ac sumptibus colitis decimas a uobis exigere uel extorquere p̄sumat. Nulli ergo oīno hominū. &c. Datum perusii sexto chal. Octobris. p̄ntificatus nostri anno primo.

Bulla clémentis quarti q̄ possumus libere ecclesias edificare: & in eis celebrare officia diuina. non obstat priuilegio canarum.

Lamés eps seruus seruorum dei Dilectis filiis Generali ac cæteris tam puicilibus q̄ cō-
uentualibus prioribus & fratribus ordiis br̄e marie de mōte carmeli salutē & aposto-
licā bñdictionē. Cū a nobis petiſſet quod iuſtū eſt & honeſtū tam uigor egratis q̄ ordo
exigit rōnis: ut id p̄ ſollicitudinē officiū nr̄i ad debitū pducatur effectū. Exhibita ſig-
dema nobis ueſtra petitiō cōtinebat q̄ nos dudū per litteras ur̄as ordinauimus ac diſcretius du-
rimus inhibendū q̄ nulli de p̄dicatoꝝ poenitētiæ ieſu chriſti ac non heremitaꝝ ſc̄ti Auguſtini
ſc̄te claræ aliſq; ordinibus i p̄auptate fundatis: nulliq; mulieꝝ eſt de p̄dictis ſeu q̄būſcūq; aliis
ordibz liceat aliq̄ mōaſteriū: eccleſiā uel oratoriū edificat̄ ſeu edificare. Nulli ergo ſeculari uſ
religioſo cuiuſcūq; p̄ſſiōis eccleſiā uel mōaſteriū ſeu oratoriū iā edificatū: i aliq̄ trāſſerre de
ordibz mēoratis i ſtra ſpaciū trecētagē cānagē ab eccleſiis fratꝝ mīoꝝ mēſurādage p̄ aerē eſt ubi
alias recte mēſurari loci diſpoſitiō nō p̄mittit. Statuimus eſt ut q̄cūq; huiuſmodi cōtra ordiatiōis
& ihibitiōis tenorē edificatū fuerit: diruaf. Similē quoq; ordinationē & inhibitiōē fratribz
ipſius ordinis p̄dicatoꝝ per nr̄as litteras duximus concedendas. Porro p̄dicti fratres mī-
noꝝ ordinis ſtatutū & inhibitiōē huiuſmodi p̄ uiribus ampliātes uoſ priores & fratres ſc̄te
marie de monte carmeli ne incepta ante cōceſſionem p̄dictā edificia perficere uel alia inchoare
ſeu oratoria locoꝝ huiuſmodi in q̄bz ur̄i ordiis collegiū habebatis in eccleſiis cōnitare ſeu ipſo
rū loca āpliare ualeatis impediunt minus iuſte: p̄tendētes q̄ id licet eiſ inhibitiōis ordinationis &
ſtatuti p̄miſſoꝝ p̄æ textu. Et ſi uoſ priores & fratres in hiſ acceſcere non curatis prout eſt de
iure nequaꝫ tenemini uoſ corā cōſeruatoꝝ priuilegioꝝ ſuoꝝ eiſ a ſede apoſtolica deputatis
ac eſt delegatis ſedis eiſdem ſeu locoꝝ ordinariis in cām trahere nō uerentur. Quare nobis hu-
militer ſupplicatiſ ut providere ſuper hoc paterna diligētia curaremus. Nos igit̄ ueſtris ſuppli-
cationibus benignum iparcientes aſſenſum: ut uoſ in locis huiuſmodi q̄ ante ordinationē: inhi-
bitionē & ſtatutū huiuſmodi habuiſtis: & in eiſ habentes collegiū ut dictū eſt Oratoria & ec-
cleſias conſtruere ac in eiſ diuina officia celebrare: & incepta amplificare: & edificia incepta per-
ficere & alia edificia ordini ueſtro neceſſaria p̄dictis dumtaxat uicina conſtruere libere ualeatis
inhibitiōe: ordinatione & ſtatuto p̄dictis: ſeu proceſſibus per ea habitis nequaꝫ obſtātibus
auctoritate p̄ſentiu declaramus. Nulli ergo oīno hominum liceat hāc paginam noſtræ decla-
rationis infringere. Datum uiterbii tertio Noñ. Aprilis pōtificatus nr̄i anno tertio.

Bulla Gregorii. ix. pro diſpenſatione irregularitatum terræ ſanctæ.

Gregorius eps ſeruus ſeruorum dei Dilecto filio priori heremitarum ſanctæ marie de
carmelo ſalutem & apoſtolicam bñdictionē. Prouidi more paſtoris de morbidarum
om̄iu ſuagē ſalutē ſollicitus: & uagas reducere cupiens ad ouile nobis humiliter ſuppli-
caſti ut cū fratribz tuis retrorſum abeuntibus manus ab aratro ad q̄ illas miſerāt
& retrahendo. Si āt ad cor fauente dño: reuertant̄ & abicientes quæ quidē retro ſunt ad ante-
riora ſe uelint extendere ac reddere dño uota ſua ſeipſos in iuge ſacrificio offerendo: de noſtra
tibi permiſſione licet diſpenſare pro ut ſaluti eoꝝ uideris expedire ſup eo q̄ i apoſtaſia: celebra-
re diuina & ſuſcipere p̄ſuſumere ordines in eadē: cū difficile nimis eſſet & graue illos pp̄ hoc
de ultra marinis partibus ad ſedē apoſtolicā deſtiare. Nos ergo attēdentes q̄ nō q̄ tua ſunt q̄riſ:
ſed potius q̄ ſunt xp̄i: auctoritate tibi p̄ſentiu licētiā cōcedimus poſtulātā: ita tñ ut ſic ea utaris
prouide ac modeſte q̄ i abuſum cōuertiffē nō uidearis eandē: ne facilitas uenie icētiuum p̄beat
delinquendi. Nulli ergo &c. Datū peruiſii Noñ. aprilis pontificatus nr̄i anno primo.

**Bulla Gregorii. ix. de ſuſceptione ad p̄tectionē eiſ & beatoꝝ petri & pauli. Et q̄ licet uobis
tempore interdicti celebrare dummodo cām non dederimus interdicto: nec nobis contingat
interdicti in ſpāli: & hoc ianuis clauſis: & excommunicatis & interdictis excluſis:**

Gregorius eps ſeruus ſeruorum dei Dilectis filiis priori & fratribz heremi de mōte
carmeli ſalutem & apoſtolicā benedictionē. Religionis ur̄æ mereſ honeſtas ut uoſ i
xp̄i uiſceribus āplexātes ſupplicationibus ueſtris quātū cū deo poſſumus ānuamus
Ea pp̄ dilecti in dño filii ur̄is p̄cibus inclinati perſonas ur̄as & locum in quo diuino
mancipati eſtis obſego ſub beati petri & pauli & noſtra p̄tectione ſuſcipimus & ipſius ſcripti
patrociniō cōmunimus. Auctoritate uobis p̄ſentiu i dulgētes ut cū gñale fuerit terræ iterdictū:
liceat uoſ clauſis ianuis: excōicatis & iterdictis excluſis diuina officia celebrare: dūmō cām nō de-
deritis interdicto: nec id uobis cōtingat ſpecialiter interdici. Nulli ergo omnino hominū. Datū
peruiſii Quinto Idus Aprilis pontificatus noſtri anno Tertio.

Bulla Innocentii quarti de susceptione ad protectione eius & beatorum petri & pauli apostolorum

Innocecius episcopus seruus seruorum dei Dilectis filiis Priori & fratribus ordinis beate marie de monte carmeli Salutem & apostolicam benedictionem. Religionis vestre meretur honestas ut nos in caritatis uisceribus amplexantes petitionibus uestris quantum cum deo possumus: fauorabiliter animamus. Ea propter dilecti filii in domino filii uestris postulationibus grato concurrentes assensu personas uestras & loca uestra in quibus estis diuino obsequio macipati: cum omnibus que in presentiarum rationabiliter possident: aut in futurum iustis modis prestante domino poterunt adipisci: sub beati petri & pauli protectione suscipimus & presentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum &c. Datum lugduni Quinto calendas Octobris pontificatus nostri anno. viii.

Bulla Innocentii. iiii. Quid possumus celebrare tempore interdicti ianuis clausis: excommunicatis & interdictis exclusis.

Innocecius episcopus seruus seruorum dei dilectis filiis priori & fratribus ordinis beate marie de monte carmeli Salutem & apostolicam benedictionem. Religionis uestrae meretur honestas ut nos in caritatis uisceribus amplexantes: petitionibus uestris quantum cum deo possumus: fauorabiliter animamus. Huic est quoniam deuotis supplicationibus inclinati: auctoritate uobis presentium indulgemus ut cum generale terrarum fuerint interdictum liceat uobis in ecclesiis uestris ianuis clausis non pulsatis campanis: submissa uoce excommunicatis & interdictis exclusis: diuina officia celebrare: dummodo causam non dederitis interdictioni: nec id uobis contingat spualiter interdici. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere. &c. Datum lugduni Quinto calendas octobris Pontificatus nostri anno Octauo.

Bulla Ioannis papae. xxii. Quid fratres carmelite possunt recipere ordines tam minores quam sacros a quocumque episcopo catholico:

Ioannes episcopus seruus seruorum dei Dilecto sibi priori Generali Ordinis fratrum beate marie de monte carmeli Salutem & apostolicam benedictionem. Religionis tue sinceritas promeretur: ut te & ordinem tuum apostolicae benignitatis gratia prosequentes: petitiones tuas quantum cum deo possumus ad exauditionis gratiam admitamus. Tuis itaque supplicationibus inclinati ut fratres tui ordinis de tui seu priorum suorum prouincialium licentia a quocumque maluerit catholico archiepiscopo uel episcopo gratiam & communionem sedis apostolicae habente: omnes tam minores quam sacros ordines statutis a iure temporibus recipere ualeant tibi & eisdem prioribus presentandi ac eisdem fratribus recipiendi: dictoque archiepiscopo uel episcopo conferendi dictosque ordines: quacumque constitutione in contrarium edita non obstante auctoritate presentium idem genus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre concessionis infringere uel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attemptare presumpserit: indignationem omnipotentis dei a beatorum petri & pauli apostolorum eius se noverit incursurum Datum Auinionis quinto cal. aprilis pontificatus nostri anno. septimo.

Bulla clémentis sexti Quid fratres possunt recipere oblationes in ecclesiis suis.

Clementis eps seruus seruorum dei Venerabili fratri Archiepiscopo. Eboracensis & dilectis filiis de Barliuges & de messia lincolniensis & eborac. dioc. monasteriorum abbatibus Salutem & apostolicam benedictionem. Sacrae religionis in qua dilecti filii prior Generalis & fratres beate marie de monte carmeli calcatis illecebris cum adiectione uoluntariae paupertatis uirtutum domino in humilitatis spiritu deuotum impendunt & sedulum famulatum merita rationabiliter promeretur ut apostolica sedes ipsos priorem & fratres ac eorum ordinem in illis presertim quae iuris ac ratione consonant condignis fauoribus prosequatur. Sane petitio dilectorum filiorum prioris prouincialis ac fratrum prouinciae Angli. dicti ordinis nobis nup exhibita continebat quod nonnulli prelati ac rectores ecclesiarum eisdem priorem prouincialem & fratres in suis priuilegiis & libertatibus contra constitutionem felicis recordationis Gregorii papae .ix. praedecessoris nostri editam quae incipit Nimis iniqua diutius actenus molestarunt & adhuc molestare non cessant in ipsorum prioris & fratrum non modicum prauiudicium: & grauamen. Quare pro parte dictorum prioris & fratrum nobis existit humiliter supplicatum ut proinde eis super hiis de oportuno remedio dignaremur. Nos igitur uolentes priorem prouincialem ac fratres & ordinem praedictos in suis priuilegiis: libertatibusque conseruare: ac ab iniuriis & aliis noxiis noxiis uicariis quantum cum deo possumus praeseruare huiusmodi supplicationibus inclinati discretio-

ni uestræ per apostolica scripta mandamus: quatenus uos uel duo aut unus uestrum per uos uel aliū seu alios eisdem priorem prouincialem & fratres ac ordinem contra constitutionem prædictam quam ad eos extendi uolumus non permittatis per prædictos prælatos & rectores seu quosuis alios super præmissis indebite molestari: quibuscūq; tñ cōpositionibus & transactionibus sique forsan super prædictis factæ sunt: quibus per hoc nullū uolumus iudiciū gnari in oībus sp̄saluis. Molestatores ac cōtradictores & rebelles per censuram ecclesiasticā appellatione postposita cōpescendo. Nō obstante si platis ac rectoribus prædictis seu quibuscūq; aliis cōiter uel diuissim ab eadē sede indultū existat q̄ interdicti suspendi uel excoīcari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam & expressam ac de uerbo ad uerbū de indulto huiusmodi mētionē. Datū Auinione quinto Idus Augusti pōtificatus nostri anno quarto.

¶ Hic subscribuntur quadam copiae indulgentiarum abbreviatæ: per uarios summos pōtiffices concessarum: quemlibet locum nostri ordinis pie uisitātibus & fratribus eiusdem loci suas elemosynas largientibus.

Dum præcella meritorum isignia qbus regina coeloz uirgo dei genitrix gloriosa sedibus prælata sydereis quasi stella matutina prærutilat romani pontiffices: deuote cōsiderationis aīo p̄scrutantur: dumq; et infra pectoris archana reuoluūt: q̄ ipsa utpote mater misericordiz: mater gratiz: pietatis amica: humāi generis consolatrix pro salute fidelīū qui delictoz onere prægrauant sedula exoratrix & peruigil ad regē quē genuit intercedit. Ad hoc inclinata præcipue oratiōe taliū quoz status regularis eius foelici titulo specialiter insigniter. Dignū imo potius debitū: ueneratur: ut ecclesias & domos fratrum seu deuotoz filiorum eiusdē misericordiz matris de carmelo in honore sui noīis specialiter fundatas: gratiosis remissionū prosequat stipēdiis: & indulgentiaz honorēt muneribus: quo sic in filiis: spiritualiter dotatis humillimæ matris quodāmodō decorez foecūditas præclarissima. Istud autē euidenter doceri poterit p̄ uerisimiles copias indulgentiaz quīs abbreviatas quæ subscribunt p̄ uarios summos pontiffices concessarū oībus xpī fidelibus cōuentus eiusdē ordinis beatæ dei genitricis Mariæ de monte carmeli uidelicet constitutos pie & deuote uisitantibus & eisdē fratribus elemosynas ex caritate largientibus.

Innocentius quartus.

Innoentius episcopus seruus seruoz dei Vniuersis xpī fidelibus q̄ cōuētibus ordīs beatæ mariæ de monte carmeli de bonis sibi a deo collatis grata contulerit subsidia: caritatis: aut cū deuotione eisdem cōuentus ī festis Natiuitatis dñi. Circumcisionis Epiphaniæ: Resurrectionis: & Ascensionis dñi nři iesu xpī: Pentecostes: & corporis xpī: & in oībus dñicis. xl. & feriis tertiis quintis & sabbatis: ac quoz festiuitatibus beatæ Mariæ uirginis pie & deuote uisitauerint: duos annos & duas quadragenas de inionctis eis poenitentiis totiens quotiēs singulis uidelicet diebus festiuitatū p̄dictaz qbus hoc facere meruerint: misericorditer ī domino relaxat. Data lugduni Quinto chalēdas octobris pōtificatus eiusdē āno octauo.

¶ Alexander quartus.

Alexander episcopus seruus seruoz dei cōcedit oībus christi fidelibus præfatos conuentus pie uisitātibus & eisdē elemosynas caritative cōferentibus: unum annum & unā quadragenam. Data Anagine. Idibus februarii Pōtificatus eiusdē anno primo.

¶ Gregorius decimus.

Gregorius episcopus seruus seruorum dei omnibus christi fidelibus pie & deuote ī festis & diebus præactis præfatos cōuentus uisitantibus: duos ānos & duas qdragenas ī domino relaxat. Datū perusī quinto Idus Aprilis pōtificatus eiusdē āno tertio.

Rbanus episcopus seruus seruoz dei cōcedit uniuersis xpī fidelibus ī diebus præactis: & ī oībus festiuitatibus apostoloz oratoria dictoz cōuētū pie & deuote uisitātibus: duos ānos & duas quadragenas. Data apud mōtē flasconē quito chalēdas Septēbris pontificatus sui Anno primo.

Clamens quartus.

Clamens episcopus seruus seruoz dei omnibus christi fidelibus uere poenitentibus & confessis qui eisdem conuentus ordinis beatæ mariæ de monte Carmeli ī festiuitatibus & diebus præactis deuote uisitauerit: totiens quotiēs singulis diebus etiam duos annos & duas quadragenas relaxat. Data. Perusī quarto Nonas Octobris pontificatus eiusdē anno primo.

Nicholaus episcopus seruus seruorum dei cōcedit uniuersis christi fidelibus præfatorum conuentus i festiuitatibus & diebus prædictis uisitantibus unū annū & unā quadragenā. Data Romæ apud sanctam mariā maiore Quinto chalendas maii. Pontificatus eiusdem anno Primo.

Ioannes uigessimus secundus

Ioannes episcopus seruus seruorum dei concedit omnibus christi fidelibus eisdem conuentibus de carmelo cā deuotionis confluentibus. necnon uniuersis eisdem conuentibus per subsidia elemosynarū pie uisitantibus: duos annos & duas quadragenas. Data Auinione sexto chalendas Aprilis. Pontificatus eiusdem Anno secundo.

R. b. a. u. s. e. p. s. seruus seruorum dei Vniuersis xpi fidelibus eisdem cōuentibus ordi s. f. m. b. r. e. marie de mōte carmeli cā deuotionis cōfluētibus: & ipsos pie & deuote uisitantibus aut pro huiusmodi fratrum sustentatiōe & cōuentus augmentatiōe elemosynas largientibus: i festiuitatibus & p octauas uidelicet Natiuitatis dñi Circūcisōis: Epiphaniæ: & per omnes dies quadagesimæ: resurrectiōis: Ascensionis domini: Pentecostes: Corporis christi: quinq; festiuitatū beatæ mariæ & omnium apostolorum euāgelistarum: de iniunctis eis poenitentis: unum annum & unam quadragenam misericorditer relaxat: omnesq; indulgentias p decessorum suorum duplicando. Data romæ apud sanctum petrum Septimo die Mēis iulii Pontificatus eiusdem anno quinto.

Clæmens quintus.

Clæmens episcopus seruus seruorum dei uniuersis christi fidelibus eisdem cōuentibus dicti ordinis de carmelo pie & deuote uisitantibus: & pro fratrum sustentatione & ordinis augmentatiōe elemosynas largientibus in solēnitatibus & diebus omnibus quadagesimæ resurrectiōis ascensionis domini: pentecostes: corporis christi: sancti iohannis Baptiste: omnium apostolorum: mariæ magdalenz: quinq; festiuitatibus beatæ mariæ uirginis: omnium sanctorum: natiuitatis dñi: circūcisionis: epiphaniæ: dedicationis ecclesiæ & altarium: & per octauas eorū in stationibus totius anni generalibus & provincialibus capitulis quādiu durauerint: & in diebus sctōrū quoq; corpora in dicto ordine sepulta requiescūt: duos annos & duas quadragenas de iniunctis eis poenitentis in dño misericorditer relaxat. Data romæ apud sctm angelū sexto chalendas martii. Pontificatus eiusdem anno primo.

¶ A domino papa Innocentio duo anni & duæ quadragenæ.

¶ A domino Alexandro papa: unus annus & una quadragenā.

¶ A domino papa Gregorio: duo anni & totidem quadragenæ.

¶ A domino urbano papa: duo anni & tot quadragenæ.

¶ A domino clæmente papa: duo anni & totidem quadragenæ.

¶ A domino Nicholao papa: unus annus & una quadragenā.

¶ A domino iohanne papa: duo anni & tot quadragenæ.

¶ A domino Urbano papa: unus annus & una quadragenā: indulgentias omnium prædecessorum suorum duplicando.

¶ A domino clæmente papa: duo anni & tot quadragenæ.

¶ Bulla Gregorii Noui: in qua ponitur q non debemus habere proprium sed in comuni: & nullus instituat nobis priorem sine assensu maioris uel sanioris partis conuentus & etiam ponitur confirmatio regulæ nostræ.

Gregorius episcopus seruus seruorum dei Dilectis filiis Priori & fratribus heremi mōtis carmeli Salutē & apostolicā bñdictionē. Ex officii nostri debita circūspectione tenemus sollicitā adhibere cautelā: ne hii q ascēdētes in mōte orare cū dño pedes suos lauerūt: iterū eos coinquinēt a cōtēplationis specula descendendo: & ne resumendo terrenas facultates abiectas quāsi quædam indumēta corporis hēant unde teneant ad casum cum spiritualibus neqtiis pugnaturi. Huic est q cū locis pedibus speculā domini ascenditis uacaturi cōtēplationibus celestiu & assūperitis contra spiritus malignos luctamē terrenis oibus abdicatis: nos uestro profectui aspirantes: & uolentes uobis coinquinandi pedes iterum & succumbendi materiā amputare auctoritate p̄sentū districtius inhihemus: ne i proprietatem decetero heremi uestre loca uel possessiones seu domos aut redditus alios recipiatis nullo modo uel præsumatis hēre: p̄ter alios masculos: & aliquod animaliu seu uolatibū murmurū. Quieri quocūq; nō

presidentes & poci adiciunt: ut nullus in eadem heremito priorem institueret abq; fratrum uel maioris & sanioris partis ipsorum assensu presumat. Ad hæc etiā regulā approbatā a bono memorato Honorio papa pdecessore nostro & ab eo uobis traditā in remissionē peccatorū obseruandā auctoritate apostolica confirmamus: & in eodē loco perpetuis temporibus pcepimus obseruari. Nulli ergo oīno hoīm liceat hanc paginā nostræ inhibitiōis cōfirmatiōis & iussioni infringere uel ei ausu temerario cōtrahere. Siquis autē hoc attemptare psumpserit: indignationē omnipotentis dei & beatorū Petri & Pauli apostolorum eius se nouerit incursum. Data Perusii. viii. Idus Aprilis. Pontificatus nostri Anno Tertio.

¶ Bulla Alexandri quarti de cōfirmatiōe declaratiōis correctiōis & mitigatiōis regulæ nostræ.

Alexander episcopus seruus seruorum dei dilectis filiis Priori generali & Fratribus ordinis heremitarū de monte carmeli Salutē & apostolicā benedictionē. Cū a uobis petitur quod iustū est & honestū tam uigor equitatis q̄ ordo exigit rōnis: ut id per sollicitudinē officii nostri ad debitū pducatur effectū. Cum itaq; foelicis recordatiōis Innocentius papa pdecessor noster ad usq; supplicatiōis instantiā p dilectū filiū hugonē tituli sanctæ sabine presbyterē cardinālē: & uenerabilē Fratrem nostrū guilielmū antedecessorē episcopū quardā regulæ uestre dubiā declarari ac corrigi: ac quardā ipsius grauiā misericorditer fecerit mitigari prout in litteris inde confectis plenius cōtineretur. Nos uestris precibus inclinati declarationem correctionis ac mitigationis inuimodi instar ipsius pdecessoris auctoritate apostolica confirmamus & presentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo oīno hoīm liceat hanc paginā nræ cōfirmatiōis infringere: uel ei ausu temerario contrahere. Siquis autē hoc attemptare præsumpserit: indignationem omnipotentis dei & beatorum petri & pauli apostolorum eius se nouerit incursum. Data Romæ tertio Nonas Februarii Pontificatus nostri anno secundo.

¶ Copia bullæ cōcessæ prioribus generalibus & prouincialibus uigore cuius possunt absoluerē Fratres suos a sententia excommunicationis quam ex apostasia incurrunt: & cum eis dispensare si per irregularitatem contracta in apostasia.

Clementis episcopus seruus seruorum dei dilectis filiis generali & prouincialibus prioribus ordinis beatæ mariæ de monte carmeli salutē & apostolicā benedictionē. Religionis uestre meretur honestas & ordinē uestri & psonas ipsius speciali diligentes caritate eos illa prærogatiua fauoris prosequamur: per quā salus animarū proveniat & quies psonarū prædictarū accrescat. Hinc est q̄ uos uestris supplicatiōibus inclinari ut apostatantes ab ordine uestro ad ipsum ordinē humiliter redire uolentes: ab excommunicationis sententia quā ex huiusmodi apostasia incurrunt: peccata tamen prius poenitentia per eos iuxta ordinis uestri instituta: a postolica auctoritate iuxta ecclesiæ formā absoluerent: nec non cū illis ex eis qui sic ligati diuina officia non tamē in contemptū clauū celebrauerint uel se immiscuerint: eisdem irregularitatis maculā cōtraherēt sup irregularitatem huiusmodi dispensare uos & uestri singuli ualeatis deuotioni usq; auctoritate prædicta de speciali gratia indulgemus. Nulli ergo omnino hoīm & c.

¶ Bulla Eugenii papæ quarti sub instrumēto: in qua cōtinetur mitis accon quarundē clauularū regulæ: uidelicet de esu carniū: & ieiunio a festo exaltatiōis sanctæ crucis usq; ad paschac Mansionone in cellulis: & etiā in qua patet cōfirmatio omniū priuilegiōe indulgentiarū: immunitatū: libertatū: exemptionū: protectionū: & prærogatur per antea concessis: ac plena remissio in articulo mortis. Itē copia bullæ eiusdē: uigore cuius Priores generalis: & prouincialis eadē potestati habent in audiendo confessiones: absolutione impendendo & poenitenter iniungendo quas habent mōres priarii incuria romana.

In nomine dñi Amen. Vniuersis & singulis tā præsentibus q̄ futuris p̄sens trāsumptū seu uisum uisuris: lecturis & audituris sit notū & manifestū: quod nos henricus de keppel decretorū doctor: uicedominus mōasteriē. Reuerendi patris dñi henrici Flechel etiā decretorū doctoris: ppositi sancti Andree Frisingen. dñi nostri papæ capellā curiæ cameræ sacri Basilien cōsiliū: ac palaci apostolici causarū auditoris locū tenēs ad uenerabiles uiri magistri iohannis spaserii dicti sacri Basilien cōsiliū: ac reuerēdi patris magistri iohannis phaeli in sacra pagina magistri & generalis ordinis beatæ Mariæ de monte carmeli sindici & procuratoris infra scripta petenter & requirēter pro & noīe dicti magistri generalis ac prouincialium claustralēq; priore & uniuersorū fratrum dicti ordinis beatæ mariæ de monte carmeli instantiā & requisitiōne omnes & singulos sua cōmuniter uel diuim interesse putari. ad uidēdū & audēdū trāsumptū transcribi & exēplari qualdā bullas seu litteras apostolicas a sanctissimo domino

nostro domino Eugenio diuina providentia papa quarto emanatas: eiusque uera bulla plumbea cum cordula rubei & crocei coloris more roratae curiae bullat. decretumq; ac auctoritate iudiciaria interponi uel dicendum & causam rationabile siqua haberet proponendum & allegandum quare premissa minime fieri debent in audientia publica litterarum contradictarum dicti sacri concilii citari mandauimus & fecimus ad praesentes die & uesperorum hora: quibus citatis per dictum magistrum Ioannem Spaerli quibus supra nominibus competentem quodam citatione a uobis emanata: ac de uis uoluntate & mandato inaudientia litterarum predictorum debite executam facto representata: citatoq; in eadem descripto non comparuerunt contumacia accusata: ipsosq; contumaces per nos reputari instanti petito. Nos deinde ad dicti magistrum Ioannis Spaerli quo supra nomine instantia & requisitionem ipsas litteras ad manus nostras recepimus uidimus: tenuimus: legimus: palpauimus & inspeximus sanas & integras non uiciatas: non cancellatas: seu in aliquo sui parte suspectas: sed omni prorsus uicio & suspitione carere: ipsasq; litteras ad dictum Spaerli quibus supra nominibus instantia & requisitionem per infra scriptum Ioannem helpf notarium publicum: curiaeque camere predictae & apostolicae scribam iuratum transsumi & exemplari: ac in hac publica forma redigi mandauimus & fecimus. Volentes & auctoritate dictae curiae decernentes: quod huiusmodi transumpto seu publico instrumeto de cetero deservat & exhibeat per litem fides in iudicio & extra: ac ubicumq; loco & terrae talisq; ac tanta: quanta ipsis litteris originali bus data fuit. Quibus omnibus & singulis premissis tam rite & legitime actis: factis: & celebratis in eodem iudicio coram uobis: nam & dictae curiae camere sacri basilienensis concilii: auctoritate iudiciaria interposuimus: & teore. presentium interpretumur pariter & decretum

Vgenius episcopus seruus seruorum dei. Ad perpetuam rei memoriam Romani. pontificis providentia circumspecta non ignorat ea quae ad propagationem religionum quocumq; & in illis diuinis obsequiis dissipatae personae prosperum statum conseruandam: ac animarum salutem earundem salubriter instituta fuerant si fructus non afferant exoptatum reformat & moderat: & ut religiones ipse praesertim a sede apostolica approbatae in suo uigore perdurent: per tempore quietate pensata in domino praespicit expedire libenter impendit sollicitudinis suae partes. Sane cum sicut nobis per parte dilectorum filiorum Ioannis phaci Magistri generalis & prouincialium ac claustralium priorum: ac uniuersorum firmiter ordinis beatae uirginis mariae de monte carmeli nup. fuit expositum: quod cum in certis capitalis regulae fratribus dicti ordinis per bonae memoriae Albertum patriarcham hierosolymitanum tradite inter cetera caueat expresse quod fratres ordinis predicti ab esu carniu abstineant nisi pro infirmitatis aut debilitatis remedio sumant: eisdem etiam quod singulis diebus dominicis dumtaxat exceptis a festo exaltationis sanctae crucis usque ad Festiuitatem resurrectionis domini nostri iesu christi ieiunare teneant: quodq; etiam singuli eorum manere debeant in cellulis suis die ac nocte in lege domini meditantes: ac in orationibus uigilantes precipitur. Et propterea nonnulli ipsius ordinis praefectores propter arduum & rigorositatem regulae huiusmodi tam ex fragilitate humana quam ex debilitate corporea nequeentes eandem regulam obseruare: dispendium suae salutis incurrunt: quod plures etiam asperitatem huiusmodi primescere: ab ingressu eiusdem ordinis retrahunt: nos uero qui & plantare sanctam religionem & plantatam modis omnibus fouere intentis desideris affectamus super hoc quantum nobis est possibile pulchre salubriter cupientes: & rigore huiusmodi quodam temperie mitigantes: ac regulam ipsam moderantes: auctoritate apostolica tenore representatum statuimus: ordinamus: concedimus quod dicti ordinis praefectores qui nunc sunt & qui pro tempore erunt: tribus dumtaxat diebus singularum septimanarum etiam quibus ut praesertim ieiunare iuxta eandem regulam sunt astricti: praeterquam in aduentu & quadragesima & aliis generalibus prohibitis diebus: carnibus uesci: ac horis congruis in eorum ecclesiis & illarum claustris ac per earum ambitus manere & deambulare libere & licite ualeant. Decernentes eos & eorum singulos circa praemissa ad arciores obseruationem quam supra exprimit occasione praefessionis in dicto ordine omisisse uel in posterum omittende minime teneri. Et nihilominus fratribus eisdem qui regulam ipsam ita ut praemissis moderatam obseruauerint: quod eis in remissione praestetur peccatorum: in omnibus & singulis prius legis indulgentiis: immunitatibus: libertatibus: exemptionibus: protectionibus: & praerogatiuis: eidem ordini a sede apostolica per antea concessis: uti & gaudere possint: eadem auctoritate concedimus per praesentes. Constitutionibus apostolicis: ac statutis: consuetudinibus: & predictis ac aliis ordinis ac regulae praedictorum: capitulis: iuramento: confirmatione apostolica uel alia quauis firmitate uallatis: ceterisque contrariis non obstantibus quibuscumq;. Et ut fratres ipsi in humilitatis & paupertatis spiritu & castimonia uirtutum domino famulantes ad huiusmodi mitigatam regulam obseruanda feruentius animentur: omnibus & singulis fratribus dicti ordinis presentibus & futuris dumtaxat per regulam ipsam sic ut praemissis moderatam deuote obseruauerint: seu in obseruantia ipsius uixerint: ut superiores ipsorum dicti ordinis praefectores: uel alius quicumq; idcirco eiusdem ordinis sacerdos: om

niū peccatorū suoz de corde conuerti & ore confessi fuerint: semel tñ in mortis articulo plenā remissionē eis i sinceritate fidei unitate sanctæ romæ ecclesiæ ac obediētia uel deuotiōe nostra uel successorū uroz romā. pōtificū canōicæ i trantiū: nec nō obseruātia p̄dicta p̄sistētibz auctōritate apostolica cōcedere ualeāt deuociōi ipsoz tenore præsentiū idulgemus. Sic cū quod iudē superiores de hiis de quibus fuerit alteri satisfactio ip̄dēda eisdē fratribz per ipsoz si supuixerit uel p alios si tūc forte trāserit faciendā iniungāt quā ipsi fratres teneant facere ut præsertur. Et ne quod absit ppter huiusmodi ḡfam p̄dicti fratres reddant p̄liuiores ad illicita ip̄ostez committenda: uolumus q si ex cōfidētia remissionis huiusmodi p̄dicti fratres aliqua forte cōmitterent: quo ad illa p̄dicta remissio eis nullatenus suffraget. Et insup q p unū annū ex quo præsens nostra cōcessio ad eorūdē f̄m p tempore existētiū noticiā puenerit cōputandū singulis sextis feriis ip̄edimēto legitimo cessante ieiunēt. Quod si p̄dictis feriis excepto ecclesiæ regulari obseruantia iniuncta poenā uoto: uel alias ieiunare teneant: unā alia die singularū septimanaz eiusdē anni qua ad ieiunandū nō sunt astricti: ieiunēt. Et si in dicto anno uel aliq eius pte essent legitime ip̄editi: anno sequēti: uel alias q primū poterūt modo simili supplere huiusmodi ieiunium teneant. Porro si forsan alias p̄libatū ieiunium in toto uel in parte q̄docūq adimplere comode non potuerūt: eo casu superiores ipsoz ieiunium ipsum in alia pietatis opa: prout aiarū illorū saluti uiderint expedire cōmutare debeāt quæ ipsi pari modo debeāt adimplere: alioquin huiusmodi nra præsens cōcessio quo ad nō obseruātes duntaxat nullius sit roboris uel momēti. Nulli ergo omino hoīm liceat hāc paginā n̄orū statuti: ordinatiōis: cōstitutiōis: cōcessiōis & uolūtatis infringere uel ei ausu temerario cōtraire. Siquis autē hoc attemptare p̄sumpserit: indignationē oīpotētis dei & beatorū petri & pauli apostolorū eius se nouerit i cursurū. Datū Romæ ap̄d Scm̄ petz Anno icarnatiōis dñicæ. M. cccxxi. xv. kl. Marci. Pontificatus n̄ri anno primo.

Vgenius ep̄s seruus seruoz dei Ad futurā rei memoriā sacre religiōis sub qua dilecti filii Ioannes phaci prior generalis: ac uniuersi fratres ordinis beatæ mariæ de monte carmeli mūdānis abiectis illecebris deuotū & sedulū exhibēt altissimo famulatū pro meretur honestas: ut illa fauore eis beniuolo cōcedamus p quæ s̄res ipsi cōscientiæ pacem & aīa salutē deo propitio facilius cōsequant. Hinc est q uos deuotis p̄facti generalis i hac parte supplicationibus inclinati: eidē ac qbuscūq successoribus suis pro tēpore existentibus generalibus prioribus: necnō ab eo uel eis ad id pro tēpore reputādis vicariis puincialibus prioribus ac fratribz ordīs p̄dicti in cōfessionibus audiēdis: absolutionibus ip̄dēdis & poenitentiis iniūgendis: aliisq salutē aīaz dūtaxat cōcernētibus exequēdis: oīm & singulorū dicti ordinis fratrum præsentiū & futuroz eandē ac talē potestātē & facultatē: qualē in premissis minores penitentiarii n̄ri in romana curia presentes ex officio habent & exercēt: auctoritate apostolica tenore p̄sentis de speciali gratia cōcedimus atq; damus. Nulli ergo oīno hoīm liceat hāc paginā n̄ræ cōfessionis uel donatiōis infringere: uel ei ausu temerario cōtraire. Siquis autē hoc at̄ptare præsumpserit: indignationē oīnipotētis dei & beatorū petri & pauli apostolorū eius se nouerit i cursurū. Datū Florentiæ anno incarnationis dominicæ. M. ccc. tricesimo quinto septimo cal. Maii. pontificatus nostri anno quinto. Et hic finis tenoris dictarū litterarū apostolicarum: a quorū oīm & singulorū fidem & testimoniū p̄missorū præsens transumptū seu uidimus ex inde fieri: & p dictum Magistrū Ioannem notariū subscriptū: curiæq; præsente scribe s̄cribi & publicari mādaui: sigilliq; nostri quo utimur uolumus & iussimus appensione cōmuniri. Datū & actum Basileæ in domo habitatiōis nostræ nubi hora secūda post meridiem uel circa quo ad præsente ad iura reddendū pro tribunali sedēt: sub anno a natiuitate domini. M. ccccxxv. indiētiōe. xiii. & die Martis. xxix. mensis. iunii. Pōtificatus præsati sanctissimi in christo patris & domini nostri dmini Eugēii: diuina puidētia papæ: q̄rti: anno q̄nto. Præsētibz ibidē discretis uiris Surardo de lez & Iacobo regis clericis colōien & cameracen testibz ad p̄missa uocatis spāliter & rogatis.

Ego Ioannes helpsem clericus metē in legibus Bacallarius publicus apostolica & Imperiali auctoritatibus curiæq; cameræ apostolicæ notarius p̄dictarū l̄farū aplicarū: ut si omi palpatōi trāsumpto decretiq; i terpositiōi: ac aliis dū sic ut præsētibz p præsatum dñm locū tenentē dicerent: agerent: & fierent: uita cū prænominatis testibus præsēs fui: & de eis notam recepi: ideo præsenti publico instrumento ab eadem nota extracto manuque aliena: me aliis legitimis occupato negociis scripto signum meum apposui consuetum una cum appen sigillū dicti dñi locū tenentis: i fidē & testimoniū oīm et singulorū p̄missorū regis et rogatus

Andulphus miseratione diuina sancti Nicolai in carteretulliano diaconus cardinalis protector ordinis sanctae dei genetricis mariae de monte carmeli: necnon commissarius p sanctissimum in christo psem & dominum nrm dnm Bonifacium diuina puidetia papam Nonum ad infra scripta uiuae uocis oraculo specialiter Deputatus Dilectis nobis i christo uenerabilibus uiris prioribus puincialibus fratribus & psonis uniuersis dicti ordinis per puincia angliae constitutis saltem i dno sempiterna. Exigit urae magnae deuotionis & sinceritatis affectus quo erga deum ac sanctissimum in christo psem & dnm nrm dnm Bonifacium diuina puidetia papae. ix. pdictum & romanam ecclesiam splendere dinoscimini ut petitiones urae quatum cum deo possibile fuerit ad exauditionis gratiam misericorditer admittantur: Cunctaq; nuper coram pfato dno nostro papa pro parte ura humiliter fuerit supplicatum quatenus uobis ut carnibus uesci diebus qbus aliis de iure uel de consuetudine non est esus carniu interdictus uesci licite: ualeatis auctoritate apostolica misericorditer concedere dignaretur: pfatus igit dnm nr papa ex solita clametia supplicationem admittens eandem nobis landulpho cardinali praedicto commisit atq; mandauit oraculo uiuae uocis continens ut infra scriptis diebus uobis carnibus uesci auctoritate apostolica supradicta concedere mus. Quapropter de mandato ipsius dmi nri papae nobis ut pmittitur facto oraculo uiuae uocis ut diebus qbus aliis de iure uel de consuetudine non est esus carniu interdictus: uesci licite carnibus ualeatis: dummodo uos iuramento ut uel uoto pprio spali ad abstinentiam esus huiusmodi minime sitis astricti auctoritate apostolica pdicta tenore pntiu concedentes. In quoru oim & singulorum testimoniu praesentes litteras fieri: nriq; cardinalatus sigilli fecimus appensione muniri. Datu Romae Apud scum iacobum de succingna in hospitio nrae habitationis Sub anno domini. M. ccc. lxxx. ix. sexto: indictione. iiii. die quinta mensis maii. Pontificatus praefati sanctissimi in christo patris & dmi nri dmi Bonifacii papae: noni anno septimo procreatoribus pro ista bulla fratribus To. colby & loane halle magistris i theologia existentibus. Originale istius bullae est i couentu norchyci.

Vlla Alexandri quarti suscipietis uos cum oibus bonis uris in ptectione apostolorum Petri & pauli: & districte inhibetis ne aliquis de ortis uel uirgultis nris ad nostros usus pprios: deputatis quae propriis manibus aut sumptis colimus decimas a uobis exigere uel extorquere praesumat.

Alexander episcopus seruus seruorum dei Dilectis filiis generali & puincialibus prioribus ac fratribus uniuersis ordinis beatae mariae de monte carmeli Salutem & apostolicam benedictionem. Speciali gratia & fauore nos illa de causa dignos potissime reputamus: quia sicut accepimus toto cordis affectu ad hoc semper intenditis ut p sanctae couerfationis & uitae studium in conspectu dei & hoim placeatis. Hinc est q; nos uris supplicationibus grato concurrentes assensu psonas uras & loca in quibus diuino estis obsequio macipari cum omnibus bonis quae ipraesentiae ratiabiliter obtinetur: aut in futuro iustis modis prestare dno poterunt adipisci: sub beati petri & ura ptectione suscipimus. Specialiter autem loca ipsa: ecclesias: domos: oratoria: ortos: & alia bona uestra sicut ea oia iuste & pacifice possidetis: nobis & per nos ordini uestro auctoritate apostolica confirmamus: & pntis scripti patricinio comunimus. Districte inhibentes ut nullus de ortis & uirgultis uestris ad uestros usus pprios deputatis quae propriis manibus aut sumptibus colitis: decimas a uobis exigere uel extorquere psumat. Nulli ergo omnino hoim liceat hanc paginam nrae ptectionis confirmationis & inhibitionis infringere uel ei ausu temerario contraire. Sigs at hoc attēptare psuperit: indignatione omnipotentis dei & beatorum petri & pauli aplogum eius se noverit incursurum. Data laterani. viii. Idus marci Pontificatus nri anno septimo.

¶ Bulla elementis sexti q; Nullus debet petere uel exigere decimas de hiis quae crescunt infra septa murata locorum ipsius ordinis.

Laemens episcopus seruus seruorum dei uenerabilibus fratribus archiepiscopis & episcopis & aliis ecclesiarum praelatis & rectoribus ubilibet constitutis salutem & apostolicam benedictionem. Dilectos filios priorem generale & fratres ordinis beatae mariae de monte carmelo suis exigentibus meritis & studiis fructuosis bonorum operum eorundem paternae dilectionis plenitudine prosequentes libenter eos ab hiis quae possunt eis afferre: damna uel grauamina praeseruamus. Sane dictorum prioris & fratrum petitio uobis nuper exhibita continebat q; non nulli ex uobis a dilectis filiis prioribus & fratribus domorum & locorum eiusdem ordinis de hiis quae crescunt infra loca huiusmodi nitimini exigere decimas & etiam extorquere: ac si magnas possessiones haberent & priuilegiati non essent. Quare praefati prior generalis & fratres humiliter supplicauerunt ut puidere ipsis super hiis de oportuno remedio dignaremur. Nos itaq; huiusmodi suppli

catōibus inclinati: uniuersitati uestrae per apostolica scripta mādāmus quatenus de hiis quae cre-
scunt infra septa murata locorū ipsius ordinis quae ipsi ordo & fratres iuste nūc possidēt seu ipo-
sterū obtinebūt decimas perere aut exigere nullatenus praesumat quacūq; cōstitutione aposto-
lica in contrarium edita non obstante. Datū apud uillam nouam auinionē dioc. decimo kalēdas
septembris: Pontificatus uestri anno primo.

¶ Bulla alexāndri quarti q̄ nullus patriarcha archiepiscopus uel ep̄s pōt a nobis exigere uel susci-
pere obedientiā cōtra tenorē priuilegiōe n̄roꝝ & indulgētiarū p̄ sedē apostolicā indultorū.

Alexander episcopus seruus seruorū dei Venerabilibus fratribus patriarchis archiepi-
scopis & ep̄is in quorū diocesibus priores & fratres beatæ Mariæ de mōte carmeli cō-
sistunt Salutē & apostolicā benedictionē. Cum praelatos ecclesiæ & plantare sacram
religionē & plātā debeat modis oībus cōfouere auctoritate praesentium districtius
inhibimus ut aliquis uestrū a dilectis filiis prioribus & fratribus beatæ mariæ de monte carmeli
qui cōsistunt in uis diocesibus uel cōsistent: obediētiā cōtra tenorē priuilegiōe & indulgētiarū
apostolicæ sedis exigere uel recipere nō praesumat. Nulli ergo omnino hoīm liceat hāc paḡ nam
nostrae inhibitiōis īfringere uel ei ausu temerario cōtraire. Siquis autē hoc attēptare praesumpse-
rit: indignationē omnipotētis dei & beatorū petri & pauli apostolorū eius se nouerit incurfurū.
Datū lateran. xviij. cal. Februarii pōtificatus nostri anno secundo.

¶ Bulla Ioannis. xxiij. de exēptiōe: q̄ nos cū oībus bōis n̄ris sumus imediate sub potestate papae.

Ioannes ep̄us seruus seruorū dei Dilectis filiis Priori generali & uniuersis prioribus &
fratribus ordinis beatæ mariæ de mōte carmeli tam praesentibus q̄ futuris religiosam
uitā p̄fessis: salutē & apostolicā benedictionē. Sacer ordo uester in agro dominico di-
uina dispositiōe plantatus: & gloriosae uirginis mariæ titulo specialiter insignitus: apo-
stolicis gratiis digne meretur attolli: cuius p̄fessores mundanis a se relegatis illecebris: coelestium
cōtemplatiōi uacantes insistent iugiter p̄fectibus aīarū. Nos autē ad dictū ordinem quem in statu
firmo solido & stabili decreuimus & uolumus p̄manere: apostolicæ cōsideratiōis intuitū dirigē-
tes: ad ea libenter intēdimus p̄ quae p̄fessores iam dicti nullū internae pacis patiant̄ excidiū: nul-
lumq; religiōis status perferant detrimētū: sed eo deuotius diuino cultui ac salutis insistant ope-
ribus: quo quietior status fuerit eorundē ipsiq; ampliori fuerit libertate dotati. Ea p̄pter dilecti
in dño filii deuotiōis uestrae precibus fauorabiliter annuētes uos & p̄dictū ordinē p̄sonas & ec-
clesias: oratoria: domos: res alias: & loca uestra ac spectātia ad eadē in quibus inhabitatis ad p̄sens
uel inhabitabitis ī futurū: cū oībus iuribus & p̄tinentiis suis ac p̄sonis degentibus in eisde: in ius &
p̄prietatē beati petri & apostolicæ sedis assumimus. illaq; a cuiuscūq; dioceiani & cuiuslibet alte-
rius potestate iurisdictionē & dominio oīmode īperpetuū prorsus eximimus: de gratia speciali de
cernentes ex nūc uos & ordinē ur̄m ac p̄sonas: ecclesias: oratoria: domos & loca praefata ac p̄tine-
tia ad eadē soli romāo pontifici & dictae sedi tam in spūalibus q̄ in tēporalibus absq; ullo medio
subiacere: ita q̄ nec locorū ordinarii nec alia quacūq; p̄sona ecclesiastica in uos & ordinē: personas:
ecclesias: oratoria: domos & loca p̄dicta uti pote prorsus exempta possint excoicationis suspensio-
nis aut interdicti p̄mulgare sentētiās uel alias potestatē seu iurisdictionē aliq̄ exercere. Quod si
forſan quicq; ī cōtrariū a quoq; fuerit attēptatū: illud oīno¹ sit irritū & inane. Nulli ergo oīno ho-
minū liceat hanc paginam n̄rae assumptiōis exēptionis & cōstitutionis īfringere uel ei ausu te-
merario cōtraire. Siquis autē hoc attemptare p̄sumpserit: indignationē oīpotētis dei & beatorū
petri & pauli apostolorū eius se nouerit incurfurum. Datum Auinione tertio idus Martij pon-
tificatus nostri Anno Primo.

¶ Bulla clāmentis sexti de exemptione gratiosissima: & plenissima.

Claemens episcopus seruus seruorū dei Dilectis filiis Generali ac aliis prioribus & fra-
tribus ordinis beatæ mariæ de monte carmeli Salutē & apostolicam benedictionem.
Sacer ordo uester ī agro dñico diuina dispositiōe plātatus: & gloriosae uirginis mariæ
titulo specialiter insignitus: apostolicis gratiis digne meret̄ attolli: cuius p̄fessores mū-
danis a se religatis illecebris coelestium cōtemplatiōi uacantes insistent iugiter p̄fectibus aīarū. Nos autē
ad dictū ordinē quē in statu firmo solido & stabili uolumus p̄manere: apostolicæ cōsideratiōis
intuitū dirigētes: ad ea libenter intendimus per quae p̄fessores iam dicti nullū internae pacis paci-
entur excidiū: nullūq; religiōis status p̄ferant detrimētū: sed eo deuotius diuino cultui ac salu-

his instant operibus: quo quietior status eorundē fuerit: ipsiq; ampliori fuerint libertate dotati. Sane petitio p parte uestra uobis nuper exhibita continebat q; licet foelicis recordatiōis Ioannes papa. xxiij: pdecessor uester tūc in hūanis agens uos & pdictū ordinē ac psonas ecclesias: oratoria: domos: res alias & loca ur̄a: ac spectātia ad eadē in quibus inhabitabatis tūc uel inhabitaretis in futurū cū oībus iuribus & prīnētiis suis ac psonis degētibus in eisdē in ius & pprietatē beati Petri & sedis apostolicæ assumpisset: illaq; a cuiuscūq; diocelani & cuiuscūq; alterius potestate: iurisdictione ac dominio oīmode p̄sus imperpetuū exemisset decernēdo ex tūc uos & ordinē ipsum ac psonas ecclesias: oratoria: domos: & loca p̄fata ac p̄tinentia ad eadē: soli romano pontifici & dictæ sedi tam i spūalibus q̄ in tēporalibus absq; ullo medio subiaccere: ita q; nec locorū ordiarii nec alia quauis p̄sona ecclesiastica i uos & ordinē: psonas: ecclesias: oratoria: domos & loca p̄dicta utpote prorsus exēpta possent excoīcatiōis suspēsiōis aut interdicti pmulgare sentētiās uel alias potestatē seu iurisdictionē aliq̄ exercere: q; si forsā quicq; in cōtrariū a quoq; attēptatū fuerit: illud oīno esset irritū & inane. Tamen quia in indulto huiusmodi exemptiōis nō canet q; uos ratione delicti seu cōtractus aut rei de qua agitur cōueniri corā ordinariis minime ualeretis: uos timentes sup hiis posse forsā ipostegē molestari: nobis humiliter supplicastis ut puidere uobis sup hoc de oportūo remedio dignaremur. Nos igit qui uos & ordinē ipsum speciali prosequimur in dño caritate uis supplicatiōibus iclinati: uobis & successoribus uestris iperpetuū auctoritate apostolica tenore p̄sentiū indulgemus ut p̄fato indulto in suo robore pmanēre corā quibuscūq; diocelanis & locorū ordiariis rōne delicti: cōtractus seu rei de qua agit cōuēiri uel impediri nulloatenus ualeatis foelicis recordatiōis Innocēti papæ quarti: pdecessoris nostri & aliis cōstitutionibus apostolicis cōtrariis nō obstātibus quibuscūq;. Decernētes ex nunc irritū & inane si secus super hiis a quoq; quauis auctoritate scienter uel ignorāter cōtigerit attemptari. Nulli ergo oīno hoīm liceat hāc paginā nr̄æ cōcessiōis & cōstitutiōis infringere uel ei ausu temerario cōtinere. Si quis autē hoc attēptare p̄sumpserit: indignationē oīpotentis dei & beatorū petri & pauli ap̄lorū eius se nouerit incurfurū. Datū auinoñ. xiiij. chal. augusti pontificatus nr̄i anno sexto.

Bulla innocentii quarti de susceptione ad p̄tectionē eius: & beatorū petri & pauli: & q; uobis liceat i tēpore interdicti celebrare: dūmodo cām nō dederimus interdicto: nec nobis cōtingat interdici in speciali & hoc ianuis clausis: & excoīcatis & interdictis exclusis:

Innoctius ep̄us seruus seruorū dei Dilectis filiis priori & fratribus heremitis de mōte carmeli Salutē & apostolicā benedictionē. Religiois ur̄æ meret honestas ut uos in christi uisceribus amplectētes: supplicatiōibus uis q̄ tū cū deo possumus annuamus. Ea ppter dilecti in dño filii uis p̄cibus iclinati personas ur̄as & locū in quo diuino estis obsequio mācipati: sub beati petri & nr̄a p̄tectionē suscipimus: & p̄senti scripti patrocinio cōmunimus auctoritate uobis p̄sentiū indulgētes ut cū generale terræ fuerit interdictū: liceat uobis clausis ianuis: excoīcatis & interdictis exclusis: diuina officia celebrare: dūmodo cām nō deritis interdicto: nec id uobis cōtingat specialiter interdici. Nulli ergo oīno hoīm licet hanc paginā nr̄æ p̄tectionis & cōcessiōis infringere uel ei ausu temerario cōtraire. Si quis autē hoc attemptare p̄supserit: indignationē oīpotentis dei & beatorū petri & pauli ap̄stolorū eius se nouerit incurfurū. Datū Lugduñ idibus Iunii Pontificatus nr̄i anno secundo.

Bulla Urbani quinti Si ad loca quacūq; generaliter interdicta declinauerimus: possumus ibidem diuina celebrare & audire & recipere ecclesiastica sacramēta ianuis clausis & excoīcatis & interdictis exclusis: non pulsatis campanis: & uoce submissa: dummodo causā non fuerimus interdicti nec illud uobis uel eis contingit speciali interdici.

Urbanus episcopus seruus seruorū dei Dilectis filiis priori generali & fratribus ordinis beatæ mariæ de monte carmeli Salutem & apostolicam benedictionē. Tenorem quarūde litterarū foelicis recordationis Innocēti papæ sexti: pdecessoris ur̄i in registro ipsius p̄decessoris repertū pro eo q; sicut exhibita uobis p parte uestra petitio continebat dictarū adminiculo litterarū in diuersis mūdi partibus sepius indigentes illas ppter locorum distantias & guerrarū discrimina ac alia plura impedimenta legitima ubiq; cum expediret ostendere uel de ipsis fidem facere comode non potestis de registro ipso de uerbo ad uerbū

transcribi & ad uestræ supplicationis instantiam præsentibus annotari fecimus qui talis est. Innocentius epus seruus seruorum dei Dilectis filiis Priori generali & fratribus ordinis beatæ Mariæ de monte carmeli Salutē & apostolicā benedictionē. Sacræ uestræ religionis in qua relictis sæculi uanitatibus sub regulari habitu deuotū & sedulū impenditis dño famulatū pmeret honestas ut uotis uris in hiis p̄sertim quæ aiarū uſage salutē respiciunt quantū cū deo possumus fauorabiliter annuamus. Sane petitio pro parte ura uobis exhibita continebat q̄ cū interdū uos uel aliquem urum ad loca generali interdicto supposita declinare cōtingit clerici sæculares & regulares eorūde locorū ibidē excommunicatis & interdictis exclusis & alias iuxta cōstitutiones canonicas diuina officia celebrantes uos ad huiusmodi diuina audiendū & inibi celebrādū & sacramēta ecclesiastica recipiendū admittere recusant: ppter quod uos abq̄ celebratiōe uel auditiōe diuinorū & p̄ceptione sacramētorū ecclesiasticorū plures dies multoties transire cōtingit. Nos igit sup hiis uobis puidere uolētes uestris in hac parte supplicatiōibus inclinari uobis auctoritate apostolica tenore præsentium indulgemus: ut in locis sic generaliter interdicto suppositis cū ad ea declinaueritis ad huiusmodi diuina officia celebrādū & audiendū & recipiendū ecclesiastica sacramēta ibidem recipi & admitti ianuis tamē clausis & excoicatis & interdictis exclusis: nō pulsatis campāis & uoce summissa: possitis & ualeatis dum tamē uos uel huiusmodi declinātes cām nō dederitis interdicto: nec id uobis uel eis contigerit specialiter interdici. Nulli ergo oīno hoīm liceat hanc paginā nostræ cōcessionis infringere uel ei ausu temerario cōtraire. Siquis autē hoc attemptare præsumperit: indignationē oīpotētis dei & beatorū petri & pauli apostolorū eius se nouerit incursum. Datū apud uillānouā auiniōn̄ dioc. quinto kl. augusti pontificatus nostri anno octauo. Cæterū ut earūde litterarū tenor p̄dictus insertus oīmodā rei seu facti certitudinē faciat apostolica auctoritate decernimus ut illud idem robur eamq̄ uim eundēq̄ uigorē dictus tenor p̄ omnia habeat quæ habent originales litteræ supradictæ & eadē prorsus eidē tenori fides adhibeatur quādocūq̄ & ubicūq̄ in iudicio uel alibi ubi fuerit exhibitus uel ostensus: & eidē stetur firmiter in omnibus sicut eisdem originalibus litteris stare si forent exhibitæ uel ostensæ: per hoc autem nullum ius uobis de nouo acquiri uolumus sed antiquum siquod habetis tantummodo conseruari. Nulli ergo omnino hoīm liceat hanc paginā uestræ constitutionis & uolūtatis infringere uel ei ausu temerario contraire. Siquis autē hoc attemptare p̄sumperit: indignationem omnipotentis dei & beatorū petri & pauli apostolorū eius se nouerit incursum. Data auiniōn̄ sex to idus Marcii Pontificatus nostri anno secundo.

¶ Bulla alexātri quarti q̄ possumus habere oratoria & ecclesias & cimiteria iuxta ecclesias in oībus locis nris habitis & hñdis de assensu tamen dioceſanorū locorū.

Alexander epus seruus seruorum dei Dilectis filiis Generali & puincialibus prioribus ac Fratribus uniuersis ordinis beatæ Mariæ de monte carmeli. Salutē & apostolicā benedictionē. Speciali gratia & fauore nos illa de causā dignos potissime reputamus: quia sicut accepimus toto cordis affectu ad hoc semper intenditis ut per sanctæ conuersationis & iure studiū in cōspectu dei & hoīm placeatis. Hinc est q̄ uos uestris supplicatiōibus annuētes ut in locis uestris quæ iuste & pacifice possidetis aut in futurum iustis modis p̄sente domino poteritis adipisci: oratoria & ecclesias cum campanili & campana unica: necnon cimiteria iuxta ecclesias ipsas ad opus uestræ de dioceſanorū locorum huiusmodi assensu habere possitis uobis auctoritate præsentium indulgemus. Nulli ergo omnino hoīm liceat hanc paginā nostræ cōcessionis infringere uel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attemptare præsumperit indignationem omnipotentis dei & beatorum petri & pauli apostolorum eius se nouerit incursum: Datū lareſan̄. viii. idus marci Pontificatus nostri anno septimo.

¶ Bulla urbani quarti q̄ si aliqui fideles aliq̄ loca ad se spectantia quæ feudalialia seu sensualia nō sunt uobis cōtulerint: liceat uobis de cōsensu dioceſanorū illa recipe ac i eorū singulis ecclesiam uel oratoriū cū cāpanili & cāpana cōstruere & cimiteriū & liberā sepulturā habere:

Rbanus episcopus seruus seruorum dei Dilectis filiis Generali & cæteris prioribus ac Fratribus ordinis beatæ mariæ de monte carmeli salutem & apostolicam benedictionem. Speciali gratia & fauore nos illa de causā dignos potissime reputamus quia toto cordis affectu ad hoc intenditis: ut per sanctæ conuersationis & uitæ studium in con

specu dei & hoim placeatis. Hinc est q uos uestris supplicationibus annuentes praesentiu nobis auctoritate concedimus: ut si aliqui christi fideles aliqua loca ad se spectantia quae feudalibus seu censualibus non existant uobis contulerint intuitu pietatis: liceat uobis de consensu diocesano illa recipere ac in eorum singulis ecclesiam aut oratoriu cum campanili ad opus uestrum construere: & inibi diuina officia celebrare: necnon in huiusmodi campanili pro conuocandis uestris Fratribus campanam & iuxta ecclesiam uel oratoriu ipsum cimiteriu & liberam sepulturam habere canonica iustitia & parochiali iure parochiali & uicinarum ecclesiarum in omnibus semper saluis. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae concessionis infringere uel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei & beatorum petri & pauli apostolorum eius se noverit incursurum. Data uerbi sextodecimo kalendas lunii. Pontificatus nostri anno primo.

Bulla Clementis quarti q possumus officia diuina celebrare: & missae solennia cum altari uiatico in locis & oratoriis nostris saluo iure ecclesiis parochialibus reseruato.

Lexmens episcopus seruus seruorum dei Dilectis filiis Generali ac ceteris prioribus & fratribus ordinis beatae mariae de monte carmeli Salutem & apostolicam benedictionem. Deuotionis augmentum deo propitio uobis peruenire confidimus si super hiis quae pia cupitis nos benignos ad gratiam habeatis. Hinc est q nos humilitatis uestrae precibus inclinati auctoritate uobis praesentiu indulgemus ut in locis & oratoriis uestris quae ex concessionibus romanorum pontificum predecessorum nostrorum aut diocesanorum locorum pacifice obtinetis: cum altari uiatico possitis missae solennia & alia diuina officia celebrare omni parochiali iure parochialibus ecclesiis reseruato. Et ne de iure huiusmodi possit aliqua questio suboriri: illud circa oblationes decimas & primicias intelligimus: quae a laicis solet clericis exhiberi: quibus defraudari nolumus parochiales ecclesias occasione indulgentiarum supradictarum. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae concessionis infringere: uel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attemptare presumpserit: indignationem omnipotentis dei & beatorum petri & pauli apostolorum eius se noverit incursurum. Datu perusini. iiii. Nonas lunii pontificatus nostri anno primo.

Bulla Alexandri quarti q possumus diuina celebrare quoadmodum uoluerimus libere: quicumque decet ueros religiosos approbati ordinis celebrare.

Alexander episcopus seruus seruorum dei Venerabilibus fratribus patriarchis archiepiscopis & episcopis in quorum ciuitatibus uel diocesibus fratres ordinis beatae mariae de monte carmeli consistunt Salutem & apostolicam benedictionem. Ad audientiam nostram peruenit q licet dilecti filii Fratres ordinis beatae mariae de monte carmeli in omni patientia & humilitatis spiritu se nobis deuotos & placidos studeant exhibere mandatis nostris in omnibus quae institutis eiusdem ordinis non obuiant prompta deuotione parendo nihil quae uelint facere per quod ecclesiis in quarum morantur parrochiis aliquid praedicti uel dispendii generetur: nihilominus tamen quidam uisum fratres eosdem nimium comprimentes ipsos in oratoriis sui ordinis in eorum ciuitatibus uel diocesibus constitutis nisi certis horis ianuis clausis non pulsatis campanis diuina celebrare officia pro sua uoluntatis arbitrio non permittunt alias graues existentes eidem plurimum & infestis: propter quod duxerunt ad apostolicam sedis auxilium recurrendum. Cum igitur indignum extat ut iidem fratres eos molestos sentiant qui ipsos suae religionis obtentu tenent in uisceribus gerere caritatis uos circa religionis augmentum & animarum profectum uigiles inueniri uolentes frater nitati uestrae per apostolica scripta firmiter praecipiendo mandamus: quatenus quadiu praedicti fratres mandatis nostris iuxta praemissum modum deuote obedire curauerint: ab ipsorum molestiis & grauaminibus desistentes: ac subditos uestros ab ipsorum inquietatione poenitus copescentes: permittatis ipsos maxime cum iam oratoria & collegia habeant in ciuitatibus & diocesibus uestris prout decet uiros religiosos approbati ordinis diuina officia in eisdem oratoriis libere celebrare: ita ut fratres praedicti propter hoc ad nos recurrere ulterius non cogantur. Datum anagnini Idibus Februarii Pontificatus nostri anno quinto.

Bulla Nicolai quarti q possumus diuina celebrare quoadmodum uoluerimus libere quoadmodum decet ueros religiosos approbati ordinis celebrare.

Nicolaus episcopus seruus seruorum dei Venerabilibus Fratribus patriarchis archiepiscopis & episcopis in quorum ciuitatibus uel diocesibus Fratres ordinis beatae mariae de monte carmeli consistunt Salutem & apostolicam benedictionem. Ad audientiam nostram peruenit q licet dilecti filii fratres ordinis

btē ma. de mōte car. i oī paciētia & hūilitati spū se nobis deuotos & placidos studeant exhibere mādati vris in oībusq; iſtitutis eiūsdē ordinis nō obuiāt p̄mpta deuotiōe parēdo nihil quod uelint facere p̄ quod ecclesiis in quaq; morant̄ parrochiis aliquod pr̄iudiciū uel dispēdiū generetur nihilominus tñ quidam uestrū fratres eōsdem nimīū cōprimētes ip̄os in oratoris sui ordinis in eorum ciuitatibus uel dioceſibus conſtitutis diuina celebrare officia p̄ ſuā uoluntatis arbitrio nō permittunt alias graues exiſtentes eiſdem plurimum & inſeſti: p̄ quod duxerit ad apoſtolicā ſedis auxiliū recurrēdū. Cū igit̄ indignū exiſtat ut iisdē fratres eos moleſtos ſentiant qui ip̄os ſuā religiōis obtentu tenentur in uiſceribus gerere caritatis: nos circa religionis augmētum & aīagē profectū uigiles iueniri uolentes fraternitati ur̄ae adiunſta ſoelēcis recordationis Alexandri & Clēmētis quarti romanorū pontificū pr̄deceſſorū n̄orum per apoſtolicā ſcripta fuerit pr̄cipiēdo mādamus quatenus q̄diu pr̄dicti fratres mandatis n̄ris iuxta p̄miſſum modū deuote obedire curauerint: ab ip̄orū moleſtiis & grauaminibus deſiſtētes: ac ſubditos uſos ab ip̄orū igetatiōe poenitus cōpeſcentes p̄mittatis ip̄os maxie cū iā oratoria & collegia hēant i ciuitatibus & dioceſibus ur̄is put̄ decet uiros religioſos approbati ordinis diuina officia in eiſdē oratoriis libere celebrare: ita ut fratres p̄dicti p̄ hoc ad nos recurrere ulterius non cogant̄. Datū romae apud ſctām mariā maiore. v. chal. maii pōtificatus n̄ri anno tertio:

Bulla urbani quinti q̄ poſſumus ubiq; i locis cōgruentibus & honeſtis corā pr̄latis pr̄cipibus & magnatibus cū ſup̄ hoc per eos uel pro parte ip̄orum fuerimus requeſiti ſup̄ altari portatili miſſas & alia diuina officia celebrare.

M Rbanus eps ſeruus ſeruorū dei dilectis filiis priori gñali & fratribus ordinis btē mariae de mōte carmeli ſalutē & apoſtolicā bñdictiōē. Deuotionis ur̄ae qua deū nos & romanā eccleſiā reueremini: ſinceritas p̄meret̄: ut petitionibus ur̄is quantū cum deo poſſumus fauorabiliter annuamus. Hinc eſt q̄ nos uestris deuotis ſupplicationibus inclinati ut ubiq; in locis tñ cōgruentibus & honeſtis extra loca & oratoria ur̄a coram platis pr̄cipibus & magnatibus cū ſup̄ hoc p̄ eos uel p̄ parte ip̄orū fueritis requeſiti ſup̄ altari portatili miſſas & alia diuina officia celebrare abſq; tñ iuris parrochialiū eccleſiarum p̄iudicio ualeatis quibuscūq; cōſtitutionibus apoſtolicis ac ſtatutis & cōſuetudinibus ur̄i ordīs & aliis contrariis nequaquā obſtātibus uobis tenore p̄ſentiū de ſpālī gr̄a indulgemus. Nulli ergo oīno hoīm liceat hanc paginā n̄rā cōceſſionis iſtingere uel ei auſu temerario contraire. Siquis aut̄ hoc attēptare pr̄ſumpſerit: indignationē oīpotētis dei & beatorū petri & pauli apoſtolorū eius ſe nouerit incurſurū. Datū Auinioñ. xiii. chal. marci pōtificatus noſtri anno primo.

Bulla urbani quarti de cōfeſſionibus audiēdis & pētētiis iniungēdis cūctis fidelibus ad nos recurrere uolētibus licētia petita a pr̄latis eorū niſi i caſibus ſedi apoſtolicāe reſeruatis.

M Rbanus eps ſeruus ſeruorū dei Dilectis filiis generali ac ceteris prioribus & fratribus pr̄ſbyteris ordinis beatæ mariae de mōte carmeli ſalutē & apoſtolicā bñdictiōē. Vobis ad hoc tota mēte ſollicitis ut aeterno regi p̄ religioſae uitae ſtudiū placeatis quae aīagē ſalutē paritura credimus benigno concedere fauore debemus. Hinc eſt q̄ nos uestris ſupplicationibus annuentes pr̄ſentium uobis auctoritate concedimus ut conſortium & famulariū uestrorum ac aliorū fideliū cā deuotionis ad uos recurrentiū: de ſuorū licentia platorū cōfeſſiones audire ac eis p̄ cōmiſſis poenitētiā ſalutare iniūgere ualeatis: niſi forte ip̄i talia cōmiſerint p̄ quae ſedes apoſtolica ſit merito cōſulēda. Nulli ergo oīno hoīm liceat hanc paginā n̄rā cōceſſionis iſtingere uel ei auſu temerario contraire. Siquis aut̄ hoc attēptare pr̄ſumpſerit indignationem oīpotētis dei & btōrū petri & pauli apoſtolorū eius ſe nouerit incurſurū. Datum uiterbii. viii. idus maii pōtificatus n̄ri anno primo:

Bulla innocentii quarti q̄ licet priori generali licentiam largiri fratribus quos nouerit eſſe idoneos ad pr̄dicandū uerbū dei: & cōfeſſiones audiendū de aſſenſu dioceſanorum locorū.

Innocentius eps ſeruus ſeruorū dei dilectis filiis priori generali & fratribus heremitis ſanctae mariae de monte carmeli ſalutē & apoſtolicā bñdictiōē. Deuotionis augmētum uobis deo pp̄itio prouenire cōſidimus ſi ſup̄ hiis quae pie cupitis nos benignos ad gr̄am habeatis. Cū itaq; ſicut ex tenore ur̄ae petitionis accepimus plures fra-

tres uſi ordinis i theologica facultate iſtructi cōpetenter exiſtant . Nos uſis ſupplicationibus annuentes tibi fili priore pſentiū auctoritate concedimus ut illis ex predictis fratribus quos ad hoc idoneos eſſe cognoueris pponēdi fidelibus uerbū dei:& audiēdi confessiones eorū de dioceſanorū tñ locorum aſſenſu licētiā largiaris ſine iuris p̄iudicio alieni. Data aſiſii.vii.chal.ſeptēbris pontificatus noſtri anno.xi.

¶ Bulla bonifacii.viii.q. licet prioribus prouincialibus licētiare fratres quos nouerint eſſe idoneos ad prædicandum uerbum dei de aſſenſu dioceſanorum locorum.

Bonifacius ep̄s ſeruus ſeruorū dei dilectis filiis prioribus prouincialibus fratrum ordinis beatæ mariæ de monte carmeli ſalutem & apoſtolicā b̄ndictionē. Religionis ueſtræ mereſ honeſtas ut petitionibus uſis pſertim aiaḡ ſalutem cōtinentibus fauorabiliter annuamus. Ex parte ſigdē ueſtra fuit ppoſitū corā uobis q̄ plures fratres ueſtri ordinis in theologica facultate iſtructi deſiderāt xp̄i fidelibus proponē uerbū dei. Nos igitur uſis ſupplicationibus inclinati præſentium uobis auctoritate concedimus ut illis ex p̄dictis fratribus quos ad hoc idoneos eſſe cognoueritis pponēdi p̄dictis fidelibus uerbū dei de dioceſanum tñ locorū aſſenſu dare licētiā ualeatis. Nulli ergo oīno hoīm liceat hāc paginā uſæ cōceſſionis infringere uel ei auſu temerario contraire. Sigs aut̄ hoc attēptare p̄ſumpſerit indignationem oīpotentis dei & beati petri & pauli apoſtolorū eius ſe nouerit incurſurū. Data anagine decimo chal.auguſti pontificatus noſtri anno primo.

¶ Bulla ioannis.xxii.de purificatione cum prædicatoribus & minoribus de contentis in capitulo dudum in ſeptimo de ſepulturis .

Ioannes ep̄s ſeruus ſeruorum dei dilectis filiis generali & uniuerſis prioribus & fratribus ordinis btē mariæ de monte carmeli ſalutē & apoſtolicā b̄ndictionē. Inter cæteros ordines in agro plātatos eccleſiæ ſacrū uſm ordinē claris ſuis exigentibus meritis gerentes in uiſceribus caritatis ad ea uigilanter intendimus ac opem opamq̄ ſollicitā ipartimur p̄ quæ ſtatus eiuldē ordis ad diuini noīs gloriā exaltationē catholicæ fidei & honorē ordinis ſupradicti p̄ſperis ſp̄ ſucceſſibus affluat trāquillis:toueaf̄ euentibus:& uoticiis proficiat incrementis. Sane pro parte uſa fuit i cōciſtorio ppoſitū corā nobis q̄ ordo ueſter cuius iſtitutio cōciliū generale p̄ceſſit ab antiquo p̄ fedē apoſtolicā approbatus i diuerſis mūdi partibus i ſacra pagina magiſtris Bacallariis lectoribus ſcolaribus & q̄ plurimis ſacerdotibus eruditis ac ſufficienter iſtructis i p̄dicationis offitio uerbi dei noſciſ reſſoreſ ac i eiſdē p̄tibus fratres ſufficiētes & utiles ad irrigādū agrū fidelīū rore uerbi diuini & excolēdū eorūde fidelīū mētes nō ſolū eruditione ſermonis.ſed cōfeſſionū auditione:& penitentiæ ipoſitione ſalutariū exiſtere dīnoſcūt̄:quodq̄ a nōnullis plātis:rectoribus:ſacerdotibus & clericis poſchialiū eccleſiæ p̄r diuerſas orbis puincias cōſtitutis nobis ſup̄ p̄miſſis ipedimēta p̄ſtant & faciendi p̄dicta licētiā uolūtariē denegaf̄. Quare p̄ parte uſa fuit nobis humiliter ſupplicatū ut puidere uobis ſup̄ hoc de oportuno remedio dignaremur. Nos igit̄ ob ſpecialē dilectionis affectū quē ad ordinē gerimus ſupradictū uolētes nos ſup̄ præmiſſis & aliis p̄ſequi gratioſe uſis ſupplicationibus inclinati de fratrum uſorū cōſilio auctoritate apoſtolica cōſtitutionē quæ incipit Super cathedram per piæ memoriæ bonifaciū papam octauum editam:ac poſtmodū p̄ ſœlicis recordationis clāmētē papam quintum p̄deceſſores n̄ros i uiennenſi concilio inouatam ſup̄ prædicationibus faciēdis:cōfeſſionibus audiendis:iniūgendis penitētiis:abſolutionibus ip̄dendis:ac ſepultura & obuentionibus tā ſuneraliū q̄ relictorū datorū & donandorum & cæteris aliis i eadē cōſtitutiōe cōtētis ſicut eadē cōſtitutio fratres prædicatorum & minorū ordinū de q̄bus dumtaxat ſpecialis habetur in ea mētio comprehendit:ad ordinem ueſtrum & fratres ipſius decernimus extēdēdā. Volētes etiam & eadem auctoritate nihilominus decernentes q̄ præſata cōſtitutio ſuper oībus & ſingulis tam ſup̄ius designatis q̄ aliis q̄buſcūq̄ i eadem cōſtitutiōe cōtētis quæ oīa auctoritate præſentiū fratribus dicti uſi ordinis cōpetere uolumus ſicut p̄ cōſtitutiōem ipſam eiſdē p̄dicatoribus & minoribus cōpetūt in uobis & præſati uſi ordinis fratribus icōcuſſe ac itegraliter obſerueſ:ita q̄ cōſiderata perſonarū q̄s ad id habueritis idoneas ac cleri & populi quātitate eorūde fratrum quos ad huiuſmodi audiēdaḡ cōfeſſionum officiū elegeritis metiamini munus uos infra modum congruum continentes & nunquam in aliquo excedentes: ut ſic modera

tione seruata nec alios quibus hoc p eandem constitutionem conceditur: ad inuidiam uel scandalum: nec locorum ordinarios quibus fratres ordinis uři a uobis electos presentare debetis contra uos aliquatenus prouocetis. Nulli ergo oīno hoīm liceat hanc paginā nostrarū cōstitutio- num & uoluntarū infringere uel ei ausu temerario contraire. Siquis autē hoc attēptare psumpserit: indignationem oīptentis dei & beatorū petri & pauli apostolorū eius se nouerit incursum.
Datum Auinione. xi. chal. decembris pontificatus nostri anno. xi.

Bulla Alexandri quarti q generalis & prouinciales possint absolvere nisi lesio fuerit a deo difficilis q ad sedē apostolicam oportet recurrere.

Alexander eps seruus seruorū dei Dilectis filiis Generali & prouincialibus prioribus ac fratribus uniuersis ordinis beatę marie de monte carmeli salutē & apostolicam benedictionem. Canonica constitutione canetur q monachi & canonici regulares quocūq; mō se pcurserint: non sint ad apostolicā sedē mittēdi: sed secundum discretionē & prouidentia sui abbatis disciplinę subdant. Quod si abbatis discretio ad eorū correctionē nō sufficit: prouidentia est diocesani epī adhibenda: nisi excessus adeo difficilis fuerit & enormis pp quē merito sit ad romanā ecclesiā recursus habendus. Nos igitur uris supplicationibus annuentes constitutionē huiusmodi ad uos duximus extendendā auctoritate apostolica statuentes ut in tali casu nisi maioris sit prouidentia requirēda fratribus ordinis uestri per uos filii priores absolutionis bñficiū ipēdas. Datū lateran. qnto idus martii pōtificatus nrī anno septimo.

Bulla Gregorii decimi in qua continet capitulum quod ponit extra de religiosis domibus: religionū diuersitatē. Ex qua patet q ordo noster p̄cessit concilium lugdunense: & ideo papa uoluit per illam nos in statu nostro manere.

Regorius eps seruus seruorū dei. Ad ppetuā rei memoriam unā ex constitutionibus nuper a nobis in generali lugdunē: consilio pmulgatis de uerbo ad uerbū presentibus fecimus annotari: cuius tenor talis est. Religionū diuersitatem nimiam ne confusionē induceret generale cōsiliū cōsulta prohibitionē uitauit: sed qā non solū ipor- tona petentiū inhiatio illarū postmodū multiplicationē extorsit: uerumetiam aliquorum p̄sumtuosa temeritas diuersorū ordinum p̄cipue mendicantium quorum nondum approbationis meruere principium effrenatam quasi multitudinem adinuenit repetha constitutione. districtius inhibētes nequis decetero nouum ordinem aut religionem inueniat uel habitū nouę religionis assumat. Cunctos affatim religiones & ordines mendicantes post dictum consiliū adinuentos: qui nullā confirmationē sedis apostolicę meruerunt: perpetue prohibitioni subicimus & quatenus processerant reuocamus. Confirmatos autē per sedem eandē post idem tñ concilium institutos quibus ad cōgruam sustentationē redditus aut possessiones habere professio siue regula uel constitutiones q̄libet interdicūt: sed per questū publicū tribuere uictū solet icer ta mēdicitas nō subsidere decernimus infra scripto ut professoribus eorū dē ordinū ita licet illis remanere si uelint q nullū deinceps ad eorū professionē admittant: nec de nouo domū aut aliquē locum acquirāt: nec domos seu loca quę habēt alienare ualeāt sine sedis eiusdem licētia speciali: nos enim ea dispositioni sedis apostolicę reſeruamus ī terrę sanctę subsidium uel pauperum aut alios pios usus per locorum ordinarios uel eos quibus sedes ipā commiserit conu- uenda. Si uero secus p̄sumptum fuerit nec personarū receptio nec domorū uel locorum acqui- sitio aut ipsorum ceterorumq; alienatio ualeat & nihilominus contrarium faciētes: sententiam excommunicationis incurrāt: personis quoq; ipsorū ordinū oīno interdiciamus quo ad extraneos p̄ dicationis & audiendę cōfessionis officiū ac etiā sepulturā. Sane ad p̄dicatores & minorum ordines quos euidēs ex eis utilitas ecclesię uniuersali proueniēs phibet approbatos: p̄sentē non patimur cōstitutionē extēdi. Ceterū carmelitarū & heremitarū s̄ti Augustini ordines quoq; ī stitutio dictū conciliū generale p̄cessit: ī suo statu manere concedimus: donec de ipsis fuerit aliter ordinatū. Intēdimus siquē tam de illis q̄ de reliq; ēt nō mēdicantibus ordinibus prout aīaz salutē & eorū statui expedire uiderimus providere: ad hęc p̄sonis ordinū ad quos cōstitutio p̄- sens extēdit trāseūdi ad reliquos ordines approbatos licētia concedimus generalē: ita q nullus ordo ad aliū uel cōuētus ad cōuentum se ac loca sua totaliter trāsserat. sedis eiusdem permissio- ne super hoc specialiter nō obtēta. Datū lugduñ. pridie chal. aprilis pōtificatus nrī āno quarto.

Confirmatio privilegioꝝ & indulgentiaꝝ & libertatū omnium per Nicolaum quartum.

Nicolaus eps servus servorum dei Dilectis filiis priori Generali & fratribus ordinis beate marie de monte carmeli salutē & apostolicā bñdictionē. Solet annuere sedes apostolica piis votis & honestis petentiū precibus fauorē beniuolū impartiri. Ea pp dilecti in dño filii vris iustis postulationibus grato cōcurrētes assensū. oēs libertates & immunitates a p̄decessoribus nris romanorū pontificibus siue p privilegia seu idulgētias vobis vel ordini vro cōcessas: necnō libertates & exemptiones seculariū exactionū a regibus & principibus & aliis xpī fidelibus rōnabiliter vobis indultas sicut eis iuste ac pacifice obtinetis: nobis & p nos eidē ordini auctoritate apostolica cōfirmamus: & p̄sentis scripti patrociniō cōmunimus. Nulli ergo oīno hoīm liceat hāc paginā n̄rā cōfirmationis infringere vel ei ausu temerario cōtraire. Siquis autē hoc attemptare p̄sumpserit: indignationē oīpotētis dei & beatorū petri & pauli apostolorū eius se noverit incursum. Datū reate pridie idus Augusti pōtificatus nri āno primo.

Confirmatio oīm privilegioꝝ nroꝝ & libertatum & indulgentiaꝝ p bonifaciū octaum.

Bonifacius eps servus servorum dei Dilectis filiis priori & fratribus ordinis beate marie de monte carmeli salutē & apostolicā bñdictionē. Cū a nobis petitur quod iustū ē & honestū tā vigor eq̄tatis quā ordo exigit rōnis ut id p sollicitudinē officii nri ad debitū pducas effectū. Ea pp dilecti in dño filii vris iustis postulationibus grato cōcurrētes assensū oēs libertates & immunitates a p̄decessoribus nris romanorū pōtificibus siue p privilegia seu alias idulgentias vobis & ordini vro cōcessas necnō libertates & exēptiones seculariū exactionū a regibus & p̄cipibus alijsq; christi fidelibus rōnabiliter vobis idultas sicut eas iuste ac pacifice obtinetis: nobis & p nos eidē ordini auctoritate apostolica cōfirmamus: & p̄sentis scripti patrociniō cōmunimus. Nulli ergo oīno hoīm liceat hāc paginā n̄rā cōfirmationis infringere vel ei ausu temerario contraire. Sigs autē hoc attēptare p̄sumpserit: indignationē oīpotētis dei & beatorū petri & pauli apostolorū eius se noverit incursum. Datū romæ apud sctm̄ petrū pridie cal. aprilis pontificatus nostri anno tertio.

Confirmatio caparum per bonifaciū octaum.

Bonifacius eps servus servorum dei dilectis filiis generali ac ceteris prioribus & fratribus ordinis beate marie de monte carmeli salutē & apostolicā bñdictionē. Iustis petentiū desideriis dignū est nos faciliē p̄bere concensum: & vota quæ a rōnis tramite non discordant effectū p̄sequēte complere. Sane lecta corā vobis v̄sa petitio cōstificabat q̄ olim bonæ memoriæ latino ostiensi. epo & Geruasio tituli scti martini in montibus p̄abytero cardinali significantibus p suas litteras inter alia continentes priori Generali ceterisq; fratribus v̄ri ordinis in gñali tunc instanti capitulo cōgregandis q̄ foelicis recordationis Honorius papa quartus p̄decessor n̄r de fratrum suorum concilio eis pia ac provida deliberatione concesserat ut eorū habitū siue uarietate ipsius minus decentem & displicentē q̄ pluribus in altum decentem cōmmutarent. Idemq; prior generalis & fratres postmodū i capitulo congregati p̄dicto deliberatione sup mutatione huiusmodi p̄habita diligenti unanimiter statuerunt ut ex tunc ceteri priores & fratres ipsius ordinis mantellis diuersorū colorū qbus uti consueverant dimissis oīno: capis albis iposteꝝ uterentur. Nos itaq; vris supplicationibus inclinati q̄ circa huiusmodi mutationē habitus in hac parte providē factū est ratū & firmū hñtes id auctoritate apostolica cōfirmamus & p̄sentis scripti patrociniō cōmunimus. Nulli ergo oīno hoīm liceat hāc paginā n̄rā confirmationis infringere vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attemptare p̄sumpserit: indignationem oīpotētis dei & beatorū petri & pauli apostolorū eius se noverit incursum. Datum romæ apud sanctum petrum. vii. cal. decembris pontificatus nostri anno primo.

Bulla iohannis. xxii. q̄ licet cuilibet episcopo cimiteria nostra sanctificare seu ēt bñdicere: si locorū ipsorum ordinarii a nobis super hoc humiliter requisiti noluerit aut recusaverint id debite:

Iohannes episcopus servus servorum dei Dilectis filiis priori generali & fratribus ordinis beate marie de monte carmeli salutē & apostolicā bñdictionē: Merita v̄ræ religiōis i q̄ uirtutū dño militas exposcūt ut nos paterna beneuolētia p̄sequentes uestris fauorabiliter annuamus p̄cibus & necessitatibus consulamus. Sane pro parte uestra sunt.

nobis humiliter supplicatū ut cū plerūq; cōtingat q; locorū ordinarii seu dioceſan. i. locis quæ iuſte & pacifice obtinetis: cimiteria uſa bñdicere & conſecrare contradicūt indebite puidere uobis ſup hoc paterna diligētia curaremus. Nos igit uſis ſupplicationibus ſelinati ut i qbuscunq; locis quæ nunc obtinetis & ipſoſterum iuſto titulo dante dño obtinebitis ſi locorū ipſorū ordinarii a uobis ſuper hoc humiliter requiſiti: noluerint aut recuſauerint indebite cimiteria ueſtra bñdicere ſeu ē cōſecrare: poſſitis huiusmodi cimiteria p aliquē antiſtitē grām & cōmunionem apoſtolicæ ſedis hñtē. quotiēs opus fuerit: facere bñdici: & ē cōſecrari. Idēq; antiſtes huiusmodi cimiteria auctoritate nſa, bñdicere & cōſecrare ualeat ſine iuris p̄iudicio alieni deuotiōi uſa: tenore pſentiū indulgemus. Nulli ergo oīno hoīm liceat hāc paginā nſæ cōceſſionis iſrigere uel ei auſu temerario contraire. Sigs aut hoc attemptare præſumpſerit: indignationē oīpotētis dei, & beatorum petri & pauli apoſtolorū eius ſe nouerit incurſurū. Datū Auinioñ. viii. idus Ianuarii. pontificatus noſtri ando. xv.

¶ Bulla alexandri quarti q; non tenemur accipere officia correctionis uel citationis uel denunciationis ſententiæ cām alicuius iudicis: nec curam monialium.

Alexander eſus ſeruus ſeruorū dei Dilectis filiis Generali & prouincialibus prioribus ac fratribus uniuersis ordinis btē marie de mōte carmeli ſalutē & apoſtolicam bñdictionē. Pati & tranquillitati uſæ uolētes paterna ſollicitudine puidere ut ad recipiendū inſtitūſis ſeu correctionis officia: & executionē cauſarū. citationū & denūciationū ſententiarū: quorūcūq; iudiciū tā delegatorū & executorū ſeu cōſeruatorū ſedis apoſtolicæ uſ ſub delegatorū ipſorū q; ē ordinariorū: aut ad ſuſcipiendū curā monialiū uel quarūcūq; aliarū religioſarū minime teneamini: nec ad ea cōpelli poſſitis ſine ſpāli mādato ſedis ipſius faciēte plenam & expſſā de pſentibus mētionē uobis auctoritate apoſtolica indulgemus pſentibus poſt decēniū minime ualituris. Nulli ergo oīno hoīm liceat hāc paginā nſæ cōceſſiōis iſrigere uel ei auſu temerario cōtraire. Sigs at hoc attemptare pſumpſerit: indignationē oīpotētis dei & btōrū petri & pauli apoſtolorū eius ſe nouerit incurſurū. Datū lateran. Nonis martii pōtificatus noſtri anno. vii.

¶ Bulla Alexandri qrti q; prior Generalis & priores puinciales poſſunt ſuas uiſitationes exercere & correctiones facere: & fratres mutare: & nouitios ad ordines recipere.

Alexander eſus ſeruus ſeruorum dei Dilectis Filiis Generali & prouincialibus prioribus ordinis ſſm heremitarū de mōte carmeli ſalutē & apoſtolicā bñdictionē. Religionis uſæ mereſ honeſtas ut nos ſcincera diligentes i dño caritate petitiōibus uſis: qntū cū deo poſſumus fauorabiliter annuamus. Hinc eſt q; uſis ſupplicationibus inclinati auctoritate uobis pſentiū indulgemus: ut tu prior generalis & q; ſucceſſerunt tibi ubiq; actuos priores puinciales & alii q; p tpe fuerint in ſuis puinciis in eccleſiis & domibus uſi ordinis: cū libero ingreſſu & exitu uiſitationis & correctionis officiū exercere: mutare ſſes: ac recipe nouitios libere ualeatis: alicuius cōtradictiōe irrationabili nō obſtāte. Nulli ergo oīno hoīm liceat hāc paginā uſæ cōceſſionis iſringere uel ei auſu temerario cōtraire. Sigs at hoc attemptare præſumpſerit: indignationē oīpotētis dei & btōrū petri & pauli apoſtolorū eius ſe nouerit incurſurum. Datū lateran. xviii. cha. february pontificatus nſi anno. ii.

¶ Bulla Alexandri quarti: q; poſſumus apoſtatas & insolentes excommunicare: capere: & carceri tradere.

Alexander epiſcopus ſeruus ſeruorū dei Dilectis filiis Generali ac uniuersis prioribus ordinis beatæ marie de monte carmeli ſalutem & apoſtolicā benedictionē. Prouiſio nis uſæ cupimus puenire ſubſidiis ut religio uſa ſp in melius deo propiciante proficiat: & ſiqd obſtare diuoſciſ ſollicite correat. Vobis itaq; quos in diuini noīs amor ſigiles delectat extirpare uicia & plātare uirtutes ut apoſtatas & insolentes uſi ordinis niſi uſis ſalubribus monitis acceſcāt: excommunicare: capere: ligare & carceri tradere ſi uidebit expedire poſſitis auctoritate pſentiū cōcedimus facultatē. Nulli ergo oīno hoīm liceat hāc paginā nſæ cōceſſionis iſringere uel ei auſu temerario cōtraire. Sigs aut hoc attemptare præſumpſerit: indignationem omnipotentis dei & beatorum petri & pauli apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurū. Data Anagine. xv. chal. aprilis pontificatus noſtri anno quinto.

¶ Bulla Alexandri quarti q; nulli religioſi pſeſſores ordinis paris artitudinis uel minoris aliquē proſſum in ordine uſo ſine licētia generalis & eius conſenſu: poſſint ad eorū ordinē recipere.

Alexander eps seruus seruorum dei Dilectis filiis generali & uniuersis prioribus pu-
cialibus ec fratribus ordinis beate marie de monte carmeli salutē & apostolicā benedi-
ctionē. Quia uis uolentes auctoritate p̄sentium districtus inhibemus ne aliq re-
ligiosi p̄fessores ordinis paris artitudinis uel minous aliquē de fratribus ordi-
nis uis p̄fessum p̄sumat recipe sine tua fili prior ḡnialis speciali licētia & cōsensu: & si forsan aliquē aliter
reecerint: illū uobis restituere teneant. Nulli ergo oīno hoīm liceat hāc paginā n̄rā inhibiti-
onis infringere uel ei ausu temerario contraire. Sigs aut hoc attēptare p̄sūperit: indignationem
omnipotentis dei & beatorū petri & pauli apostolorū eius se nouerit incursum. Datū Anagie
Idibus februarii pontificatus nostri anno quinto.

Bulla Ioannis. xxi. q. fratres p̄dicatores uel minores uel Augustinē. non possunt ad eorum
ordines in ordine nostro p̄fessos recipere.

Ioannes eps seruus seruorum dei dilectis filiis generali ac uniuersis prioribus & fratri-
bus ordinis beate marie de monte carmeli salutē & apostolicā b̄dictionē. Sacre reli-
gionis in qua uirtutū dño deuotū & sedulum exhibetis obsequium p̄meret honestas
ut quo studiosius diuinā cōtēplationi uacatis: eo libentius uis p̄uidere quieti pater-
na diligentia studeamus. Pro parte sigdē uis fuit expositū coram nobis q. licet sc̄elicis recorda-
tionis Alexander papa q̄rtus p̄decessor n̄r duxerit inhibendū ne aliq religiosi p̄fessos uis ordi-
nē absq. prioris ḡnialis ipsius uis ordinis q. tūc erat & q. p̄ tpe foret petita licētia & obtenta reci-
perent ad aliquē ordinē eorūde. put in litteris dicti p̄decessoris sup hoc cōfectis plenius cōtine-
tur. Quia tñ p̄dicatores minores & heremitas sc̄i augustini ordinum fratres plerūq. p̄fessores
eiūsdē uis ordi-
nis absq. p̄decessorū tuorū priore generaliu dicti uis ordi-
nis uel tua fili prior general
licētia ad eorūde ordines recipiunt inter uos & eorūde p̄dicatores uel minores & heremitas sc̄i
augustini ordinū f̄res fuerūt cōtentiones & iurgia suscitata Intēdētes igit uis ip̄sorū ordinū
fratrū p̄uidere geti: paci cōsulere ac huiusmodi cōtentionibus & iurgiis obuiare uis i hac parte
deuotis supplicationibus inclinati de fratrū n̄rorū cōsilio p̄uidimus inhibitionē inouare huius-
modi & penarū adminiculis adunare. Auctoritate igit p̄sentium districtus inhibemus ne dein-
ceps dictorū p̄dicatores minores & heremitas sc̄i Augustini ordinū f̄res p̄statū ordinē uis p̄fēs-
sos ad eorū ordinē seu ordies recipiāt uel i eis retineāt sine tua p̄dicta prior ḡnialis uel tuorū suc-
cessorū priore ḡnaliū dicti uis ordinis q. p̄ tpe fuerint petita licētia & obtēta. Statuentes auctori-
tate p̄dicta q. receptio & retentio huiusmodi eo ip̄so uiribus nō subsistāt: & talis recipiens uel re-
tinens: quolibet officio uel administratione sui ordinis sit ip̄so facto priuatus: ac inhabilis ad quod-
uis officiū uel quicūq. administrationē in huiusmodi suo ordine imposterū obtinendū ac ēt obti-
nēdā. Quodq. p̄libati p̄dicatores minores & heremitas sc̄i Augustini ordinū f̄res ad requisitiōē
tui p̄fate prior uel prioris puincialis ipsius ordi-
nis uis illius puicia i q. idē receptus tūc fuerit uel
prioris loci dicti uis ordi-
nis cuius qdē loci ip̄se receptus cōuētuā extiterat seu illius cui prior pu-
cia uis prior huiusmodi loci s̄p̄efati uis ordi-
nis id duxerit cōmittendū: eundē sic receptū illi ex
eis eū taliter regrenti sine difficultate aliq restituere teneant illū sic restitutū ex tūc nullatenus
recepturi. Non obstatibus quibuscūq. priuilegiis litteris & indulgētiis apostolicis contrariis eisdem
p̄dicatores minores & heremitarū sc̄i Augustini ordinū fratribus seu ip̄sis ordinibus uel quibuscūq.
aliis cōiter uel diuifim sub quacūq. forma uel exp̄ssione uerborū cōcessis seu quibuscūq. cōstitu-
tionibus a p̄decessoribus n̄ris romā. p̄t̄ificibus i cōtrariū editis de quibus quorūq. totis teno-
ribus opteret plenā & exp̄ssam fieri in p̄sentibus mētionē. Nulli ergo oīno hoīm liceat hāc pagi-
nā uis inhibitionis & statuti infringere uel ei ausu temerario cōtraire. Sigs aut hoc attēptare p̄-
sumperit: indignationē oīpotētis dei & beatorū petri & pauli apostolorū eius se nouerit incursum
Datū Auinio. viii. idus Augusti pontificatus n̄ri anno sexto.

Bulla Innocēti q̄rti de inhabitatione n̄ra i Aylisfordia: & Londofi.

Innocentius episcopus seruus seruorum dei uenerabili fratri Episcopo helyeū salutē
& apostolicam benedictionem. Porrecta nobis dilectorum filiorum prioribus & fra-
trum heremitarum de monte carmeli in Anglia commorantium petitio contine-
bat q. Nobilis uir Ricardus de Grey quedam loca unum uidelicet apud Aylisfor-
de in cācia Roffen. dioce. & alium in suburbio ciuitatis londoniē. uxoris suae acceden-
te consensu prout spectabat ad eum pro animae suae remedio eis contulit: & prouida li-

beralitate concessit. Nos igitur ipsorum supplicationibus benignum impercipientes assensum
 et super hoc ab eodem nobili pie ac prouide factum est & in alterius praeiudicium non re-
 tundatur: raturum & gratū hñtes illud auctoritate apostolica duximus confirmandum. Quo circa
 fraternitati tuae per apostolica scripta mandamus quatenus ipsos nō pmissas contra cōfirma-
 tionis tenorē sup' hñs ab aliquibus idēbite molestari: molestatores huiusmodi per cēsura ecclē-
 siastica appellatione postposita cōpescēdo. Nō obstāte si aliquibus a sedē apostolica sit idultū q̄ ex
 communicari suspēdi uel interdicti p litteras eiusdē sedis nō possint quā idulto huiusmodi plenā
 & exp̄ssam nō fecerint mentionē. Datū Anagine septimo chal: septēbris: pōtificatus nři āno. xii.

Bulla iohannis. xxiij. q̄ possumus sex loca in regno Angliæ recipere & inhabitare.

Iohannes episcopus seruus seruorum dei Dilectis filiis priori puinciali & fratribus ordi-
 nis beatæ mariæ de monte carmeli in regno Angliæ cōstitutis salutē & apostolicā be-
 nedictionē. Quia nra potissimē ueratur itentio circa cultū diuini nominis āpliādū i
 quo uia sinceritas deuota & scincera deuotio iugiter delectant: nos huiusmodi uisū
 pium ppositū fauorabiliter psequentes illa uobis libenter cōcedimus p q̄ ad dei laudē & glo-
 riā huiusmodi ppositū ad efficacē effectū deuersa dei nobis assistente ppicia pducā. Oblata si
 quidē uobis uestra petitio cōtinebat ut uobis recipiendi de nouo in dicto regno certa loca ad
 opus uři ordīs ubi uobis expediēs uident: licentiā auctoritate apostolica cōcedere dignaremur
 nos itaq; ordinē ipsum nimīū gerētes huiusmodi caritatis cupiētes cultū diuini nōis ad augeri
 ut in regno p̄dicto in locis cōgruis & honestis sex loca dūtaxat de nouo recipe & oratoria in eis
 construere ac diuina celebrare libere ualeatis sine iuris p̄iudicio alieni: constitutione foelicis re-
 cordationis Bonifacii octauī p̄decessoris nři sup' locis a religiosis ordinis mēdicantiū absq; licē-
 tia sedis apostolicæ de nouo nō recipiēdis edita nequaquā obstante auctoritate uobis p̄sentī in-
 dulgemus. Nulli ergo oīno hoīm liceat hanc paginā uřæ cōcessionis infringere uel ei ausu teme-
 rario cōtrahere. Siquis āt hoc attēptare p̄sumpserit: indignationē oīpotētis dei & beatorū petri
 & pauli apostolorū eius se nouerit incursum. Datū Auinion. xi. Non. maii. pōtificatus nři āno. i.

Bulla urbane. vi. q̄ possumus duo loca in regno Angliæ recipere & inhabitare.

Urbanus eps seruus seruorum dei Dilectis filiis priori Generali & fratribus ordīs beatæ
 mariæ de mōte carmeli salutē & apostolicā bñdictionē. Sacer ordo uester i agro
 dñico diuina dispositione placatus & gloriosæ uirginis dei genetricis mariæ titulo
 specialiter insignitus in eo sydereō nitore coruscans: dñicum gregē illuminat: & curre-
 ribus in stadio iter insinuat quo ad salutis brauiū facilius puenit. Cupientes igitur ut hic ordo
 cōspicius p orbē eo āplius p̄paget: quo ipsius sacra religio uirtutū fecunditate relecta ex suæ in-
 stitutionis exordio p insignitū grāz meritorū & exēplaris uitæ doctrinā uberes hactenus i uni-
 uersali ecclēsia honestatis fructus prulit & salutis. Vñs itaq; supplicatiōibus inclinati recipiēdi
 de nouo duo loca in regno Angliæ si alias uobis legitime cōcedantur siue a uobis iusto titulo
 fuerint acq̄sita dūmō in quolibet dictorū locorū duodeci fratres uři ordīs inibi cōgrue & hōe-
 ste ualeāt sustentari: ac i eisdē locis cōstruēdi oratoria: domos: & necessarias officinas & hñdi oīa
 que idē ordo in aliis locis ipsius ordīs cōsueuit habere: cōstitutione foelicis recordationis Boni-
 facii papæ octauī p̄decessoris nři q̄ ihibet ne fratres ordinū mēdicantiū i aliq̄ ciuitate castro uel
 ulla aut loco quocūq; ad habitandū domos uel loca q̄cūq; recipe de nouo p̄sumant absq; apo-
 stolicæ sedis licētia spāli faciēte plenā & exp̄ssam de ihibitiōe huiusmodi mētionē & q̄libet alia
 cōstitutione cōtraria nequaquā obstante plenā & liberā uobis auctoritate apostolica licētiā elar-
 gimur. Nulli ergo oīno hominū liceat hanc paginā nřæ cōcessionis infringere uel ei ausu teme-
 rario contraire. Siquis āt hoc attēptare p̄sumpserit: indignationē oīpotētis dei & beatorū petri
 & pauli apostolorū eius se nouerit incursum. Datū romæ apud sc̄m̄ petrū. xi. chal. maii pōtifi-
 catus nři anno. iiii.

Bulla clémentis quarti pro. iiii. locis capiēdis in anglia & in Gallia.

Clémentis episcopus seruus seruorum dei dilectis filiis priori puinciali & fratribus
 ordinis beatæ mariæ de monte carmelo in anglia salutē & apostolicā benedi-
 ctionē. Præclara ordinis uestri religio quæ in agro ecclēsiæ fructus produxit actē-
 nus uberes & pducit: rationabiliter p̄meret: ut petitionibus uřis i hñs p̄serti q̄ dictæ

religionis & diuini cultus augmentū respiciunt: rationabiliter amonemus. Sane petitio ista nobis exhibita continebat q̄ decē & octo comitatus sunt in anglia in quorū aliquo & ē in principatu gallia licet largus sit locū aliquē ur̄i ord̄is nō hētis: pp̄ quos clarissimus in xpo filius nr̄ Edm̄ bardus rex anglia illustris foelicis recordationis Benedicto papae duodecimo p̄decessori nr̄o p̄ suas litteras supplicauit ut uobis recipiēdi loca aliq̄ i comitatibus & principatu p̄dictis licētiam cōcedere dignaret: quā supplicatio pp̄ sup̄ueniētē ipsius p̄decessoris obitū habere ut asseritis nequit effectū. Quare nobis humiliter supplicastis ut nos in hac parte speciali ḡra p̄leg dignaremur. Nos igit̄ cupiētes ut hic ordo conspicuus quē sp̄ali affectione p̄legmur p̄ orbe eo amplius propagēt quo ipsius sacra religio uirtutū focunditate refectione suae institutionis exordio p̄ insignium gratiam meritorum uberes hactenus in uniuersali ecclesia honestatis fructus protulit & salutis: huiusmodi usis supplicationibus inclinati recipiendi denuo in Anglia & Gallia supra dictis quattuor loca dūtaxat si alias uobis legitime concedant sine uobis iusto titulo fuerint acquisita: dūmodo in quolibet dictorū locorū duodecim fratres ur̄i ord̄is inibi commorantes congrue & honeste ualeant sustentari: ac in eisdē locis construendi oratoria seu ecclesias domos & alias necessarias officinas: foelicis recordationis Bonifacii papae octauī p̄decessoris nr̄i prohibente ne fratres ordinum mendicantium in aliqua ciuitate castro uilla seu alio loco quocūq̄ ad habitandum domos uel loca quacūq̄ recipere denuo non praesumāt: absq̄ sedis apostolicae licentia speciali faciente plenam & expressam de prohibitione huiusmodi mentione & qualibet alia constitutione contraria nequaquā obstante: uobis sine parochialium ecclesiarū & aliis iuris alieni praesudicio plenam & liberam concedimus auctoritate praesentium facultatem. Nulli ergo oīno hominū liceat hanc paginam nr̄ae cōcessionis infringere uel ei ausu temerario contraire. Sigs aut̄ hoc attēptare praesumpserit: indignationem omnipotentis dei & beatorum petri & pauli apostolorum eius se nouerit incursum. Datum Auinionē octauo chalendas Iulii pontificatus nostri anno secundo.

¶ Bulla cl̄ementis quarti ne Decanus & capitulum Sarum nos manentes in Bridport perturbent: per quam patet q̄ ibi mansimus per septēto annos.

Clamens ep̄s seruus seruorum dei Venerabili fratri Episcopo & dilectis filiis Decano & capitulo Saresburien̄. Salutem & apostolicam benedictionem. Gratuite oculos diuinā maiestatis offendunt qui religiosos uiros molestiis fatigantes & odiū perturbant eorū quos sollicitudine temporalium rerū postposita uacare constat oportet apud deū. Exhibita siquidē nobis dilectorū filiorū prioris & fratrum de Bridport ord̄is sc̄e mariae de monte carmeli Saresburien̄. diocesis petitio continebat q̄ licet ipsi in eodē loco de Bridport per septem annos & amplius morā traxerunt & ibi oratorium habeant uos tñ quom̄ nus uidem prior & fratres in ipso oratorio diuina officia celebrent impedire praesumitis minus iuste. Quare fuit ex parte p̄dictorū prioris & fratrum nobis humiliter supplicatum ut providere ipsis super hoc paterna sollicitudine curaremus. Quo circa uniuersitatem uestram rogamus & hortamur attente per apostolica uobis scripta mandantes quatenus si est ita prior & fratres ipsos pro nostra & apostolicae sedis reuerentia habentes propensius commendatos ab huiusmodi impedimento desistatis oīno: ita q̄ diuina uobis exinde propiciatio & gratiarum nostrarū actio merito debeat. Data uiterbiū pridie Noſ. Octobris pontificatus nr̄i anno quarto.

¶ Bulla cl̄ementis quinti q̄ Nulli religiosi mendicantes ecclesias seu quatenis loca edificare uel per alios constructa de nouo recipere aut inhabitare iuxta loca nostri ordinis infra spacium centum quadraginta annorum.

Clamens ep̄s seruus seruorum dei dilectis filiis Generali aliisq̄ provincialibus prioribus ac uniuersis fratribus ordinis beatae mariae de monte carmeli Salutē & apostolicam benedictionem. Statū religioni nr̄ae tranquillū & prosperū affectantes ad ea libenter intendimus ex q̄bus materia submota grauaminis quietis & pacis uobis cōmodum procuret. Hinc est q̄ nos ur̄is supplicationibus inclinati auctoritate apostolica inhiemus quemadmodum p̄ nonnullis aliis religiosis de ordinibus mendicantibus p̄ apostolicā sedem inhibitū fore dinoscit̄ ne aliqui religiosi de p̄dictis ordinibus medicantibus ecclesias seu quatenis loca de nouo edificate seu construere: aut p̄ alios cōstructa uel edificata de nouo recipe aut inhabitare iuxta loca nr̄i ordinis infra spacium centum quadraginta annorū mensurandaz ē.

per aerā ubi alias recte non permitteret loci dispositio mensurari quoquo modo præsumant: decernentes si secus actum fuerit irritum & inane. Nulli ergo omnino hominū liceat hanc paginā nostræ inhibitionis & cōstitutionis infringere uel ei ausu temerario contraire. Siquis autē hoc attemptare p̄sumpserit: indignationē oīpotētis dei & beatorū petri & pauli apostolorū eius se noverit incursurū. Datū in prioratu de granfello prope malansanā uasioneñ dioc. Non̄ Nouembris Pontificatus nostri anno quarto.

Bulla urbani quarti præcipientis omnibus archiep̄is & ep̄is anglīæ ut sint nobis affectuosi: & q̄ cōcedāt nobis licetiā oratoria cōstruēdi: dīna officia celebrādi: sepulturā liberā habēdi.

Rbanus ep̄us seruus seruorū dei Venerabilibus fratribus archiep̄iscopis & ep̄iscopis p̄ angliam cōstitutis Salutē & apostolicā benedictionē. Pietatis opus agi cōspicitur si dilectis filiis fratribus ordinis beatæ mariæ de monte car. sup̄ hiis q̄ p̄tinēt ad cultū diuini noīis fauor beniuolus ipendat maxie cū ipsi studeāt sub extrema paup̄tate uiuere: ac uirtutū cultui de sudare: ipsorūq̄ ad hoc seruēter asp̄iret affectio ut p̄ eorū ministeriū salus deo gratissima pueniat aīarū. Hinc ē q̄ nos de fratribus ipsis huiusmodi cōsiderationē habētes uniuersitatē uestrā attēte rogādā duximus & monēdā p̄ aplica nobis scripta mādātes quātēus circa fratres ipsos p̄ diuina & uī reuerētia beniuolū dirigētes affectū eis q̄ ī locis quæ pia deuotione fideiū legitime sibi cōferri uel ipsos alios acgrere iuste cōtigerit ecclesiā uel oratoriū ad opus ipsorū cōstruere: ac inibi dīna officia celebrare: necnō liberā sepulturā habere ualeāt liberāliter cōcedatis licetiā sine iuris p̄iudicio aliēi. Ita q̄ eis uos sibi p̄picios repperisse gaudētibz nos sinceritatem uestram exinde merito commendemus. Datum uiterbii. viii. chalendas Marcii pontificatus nostri anno Primo.

Bulla cōseruatiōis p̄ archiep̄m cātuarie & lōdoniæ: & bathoniēsis & quēlibet illorum.

Oannes ep̄us seruus seruorū dei Venerabilibus Fratribus archiep̄scopo cātuariēsis & londoni ac bathoniēsi ep̄is Salutē & aplicā b̄ndictionē. Dilectos filios priorē generalē ceterosq̄ priores & fratres ordinis beatæ mariæ de mōte Carmeli q̄ ī decore sanctæ religiōis uirtutū dño militātes & crucifigētes cū uiciis & cōcupiscētiis carnē suam ad diuinæ maiestatis obsequia trahūt alios p̄ exēplū infra pietatis aplicæ ubera cōplectentes dignū esse cōspicimus eos cōgruis p̄sidiis cōmuniri ut eo deuotius quo quicquid pacis famulēnt auctori. Cū itaq̄ sicut ex parte dictorū prioris & fratrum fuit p̄positū corā nobis q̄ ipsi a nōnullis qui nō mē dñi iuacūū recipe nō formidāt: diuersis & grauibus iacturis iniuriis uiolentiis & molestiis in diuersis mūdi partibus extra regnū franciæ affligant. Nos eorūdem prioris & fratrum puidere gēti & malignorū conatibus obuiare uolētes fraternitati uestre p̄ apostolica scripta mādāmus q̄tenus extra dictum regnū uos uel duo aut unus usq̄m per uos uel p̄ aliū seu alios etiā si sint extra loca in quibus deputati estis cōseruatores & iudices p̄fatis priori & fratribus efficacis defensionis p̄sidiū assistentes nō p̄mittatis eosdē ab aliquibus indebite molestari uel eis dē damna uiolentiis iniurias uel molestias irrogari: facturi eisdem priori & fratribus cū ab eis uel eorū p̄curatoribus aut ipsorū aliquo fueritis requisiti de p̄dictis & aliis p̄sonis quibuscūq̄ de quibuscūq̄ molestiis uiolētiis iniuriis atq̄ damnis p̄sentibus & futuris in illis uidelicet quæ iudicialem requirunt indaginē de plano summarie sine strepitu & figura iudicii. In aliis uero p̄ut qualitas ipsorū exegerit iustitiæ cōplemētū molestatores p̄sumptores & iniuriatores huiusmodi necnō cōtradiētores quoslibet & rebelles cuiuscūq̄ dignitatis status ordinis uel cōditiōis extiterint etiā si pontificali p̄fulgeant dignitate quādocūq̄ & quotienscūq̄ expedierit: p̄ cēsura ecclesiasticā appellatione postposita cōpescēdo: inuocato ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis. Non obstantibus foelicis recordatiōis Bonifacii papæ octauii prædecessoris n̄ri in quibus cāctur ne aliquis extra suam ciuitatē & diocesim nisi in certis exceptis casibus & in illis ultra unā dietā a fine suæ diocesim ad iudiciū euocet seu ne iudices & cōseruatores a sede deputati prædicta extra ciuitatem & diocesim in quibus deputati fuerint contra quoscūq̄ procedere sine alii uel aliis uices suas committere aut aliquos ultra unam dietam a fine diocesim eorundem trahere præsumant: seu quod de aliis q̄ de manifestis iniuriis & uiolentiis & aliis quæ iudicialem indaginem exigūt potius in eos si secus egerint & in id procurantes adiectis cōseruatores se nullatenus intromitt

tant: & tam de duabus dietis in concilio generali dummodo ultra tertiam uel quartam dietam aliquis extra suam ciuitatem & diocesim auctoritate presentium ad iudiciū non trahatur q̄ aliis quibuscūq; constitutionibus a predecessoribus nris Roman. pontificibus tam de iudiciis de legatis & cōseruatoribus q̄ psonis ultra certum numerū ad iudiciū non uocandis aut aliis editis quæ usq; possent in hac parte iurisdictioni aut potestati eiusq; libero exercitio quomodolibet obuiare seu si aliquibus comuniter uel diuissim a prædicta sit sede indultū q̄ excomūicari suspendi uel interdici seu extra uel ultra certa loca ad iudiciū euocari non possint per litteras apostolicas nō faciētes plenā & expressam ac de uerbo ad uerbū de indulto huiusmodi & eorū personis: locis ordinibus: & nominibus p̄priis mentionē & qualibet alia indulgētia dictæ sedis generali uel speciali cuiuscūq; tenoris existat p̄ q̄ præsentibus nō expressam uel totaliter nō insertā usq; iurisdictionis explicatio in hac parte ualeat quomodolibet impediri: & de qua cuiuscūq; toto tenore de uerbo ad uerbū in usis litteris habenda sit mētio specialis. Cæterū uolumus & apostolica auctoritate decernimus q̄ quilibet uirū p̄sequi ualeat articulū etiam per alium inchoarum quīs idem inchoans nullo fuerit impedimēto canonico ipeditus quodq; adatur p̄sentiū sit nobis & unicuiq; uirū in præmissis omnibus & eorū singulis ceptis & non ceptis p̄sentibus & futuris perpetuata potestas & iurisdicōio attributa ut eo uigore eaq; firmitate possitis in præmissis omnibus ceptis & non ceptis præsentibus & futuris & pro p̄dictis p̄cedere: ac si prædicta omnia & singula corā uobis cepta fuissent: & iurisdicōio uestra & cuiuslibet uestrum in prædictis omnibus & singulis per citationem uel modum alium perpetuata legitimū extitisset: Constitutiōe prædicta super cōseruatoribus & alia qualibet in contrarium edita non obstante. Data Auinione Sexto kalendas maii Pontificatus nostri anno Tertio.

¶ Bulla Urbani quarti de cōseruatione per Archiepiscopum cantuariensē.

V Rbanus episcopus seruus seruorum dei uenerabili fratri archiepiscopo cantuariensi. Salutem & apostolicam benedictionē. Sub religionis habitu uacantibus studio piæ uitæ ita debemus esse p̄pici ut in diuinis beneplacitis exequēdis malignorū nō possint obstaculis impediri. Cū itaq; dilecti filii priores & fratres ordinis beatæ mariæ de monte carmeli in anglia sicut asserūt a nōnullis qui latant cū malefecerint & exultant in rebus pessimis affligantur diuersis molestiis & pressuris. Nos dictorū priorū & fratrum p̄uidere quieti & malignorum malitiis obuiare uolētes fraternitati tuæ per apostolica scripta mādāmus quatenus eosdem priores & fratres pro diuina & nostra reuerētia fauoris oportuni præsidio p̄sequens nō permittas eos cōtra indulta priuilegiōe apostolicæ sedis ab aliquo indebite molestari. Molestatores huiusmodi p̄ censuram ecclesiasticā appellatiōe postposita cōpescēdo p̄sentibus post triennium minime ualituris. Datū uiterbii idus Marcii p̄ntificatus nostri anno primo.

¶ Bulla bonifacii octauī de cōseruatione per episcopum Dimelinensē.

B onifacius episcopus seruus seruorū dei Venerabili patri episcopo Dimelinensi. Salutem & apostolicam benedictionē. Sub religionis habitu uacantibus piæ uitæ studio ita debemus esse p̄pici ut in diuinis beneplacitis exequendis malignorum non possint obstaculis impediri. Cū igitur dilecti filii priores & fratres ordinis beatæ mariæ de monte carmeli in anglia a nōnullis sicut accepimus qui nomen domini in uacuum recipere non formidant multiplices paciantur iniurias & iacturas: nos uolentes eorundem prioris & fratrum p̄uidere quieti & molestaciū malitiis obuiare: fraternitati tuæ per apostolica scripta mandāmus quatenus eosdē priores & fratres pro nra & apostolicæ sedis reuerentia fauoris oportuni præsidio p̄sequens non permittas ipsos contra indulta priuilegiorum sedis eiusdem ab aliquibus indebite molestari. Molestatores huiusmodi per censuram ecclesiasticā appellatiōe postposita compescendo attentius prouisurus ne de hiis super quibus lis est forte iam mota seu quæ causæ cognitionem exigunt & quæ indulta huiusmodi non contingunt te aliquatenus intromittas: nec in episcopum alio suæ superiores prælatos excommunicationis uel suspensionis aut in universitatē aliquā uel collegium interdicti sentētiās promulgare præsumas. Nos enim si secus præsumperis tam præsentēs litteras q̄ etiam processum quero p̄te illarum auctoritate haberi conigerit omnino carere uiribus ac nullius fore decernimus firmitatis: huiusmodi ergo mādaturū

uestrum sic prudenter & fideliter exequaris q̄ eius fines quomodolibet non excedas. Præsentibus post triennium minime ualituris. Datum Romæ apud sanctum Petrum. xii. kalendas Iulii. Pontificatus nostri anno quarto.

¶ Bulla Bonifacii. viii. de conseruatione per episcopum Londoniensem.

Bonifacius episcopus seruus seruorum dei uenerabili fratri episcopo londoniensi. Salutem & apostolicam benedictionem. Sub religionis habitu uacantibus piæ uitæ studio ita debemus esse ppicij ut in diuinis beneplacitis exequendis malignorum non possint obstaculis impediri. Cum igitur dilecti Filij Prior & fratres ordinis beatæ mariæ de monte carmeli in anglia a nonnullis sicut accepimus qui nomen domini inuacuum recipere non formidant multiplices patienti iniurias & iacturas: nos uolentes eorundem prioris & fratrum puidere quieti & molestantiu maliciis obuiare fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus eisdem priorē & fratres pro uestra & apostolicæ sedis reuerentia fauoris oportuni præfidiis prosequens non permittas ipsos cōtra indulta priuilegiōe sedis eiusdē ab aliquibus indebite molestari. Molestatores huiusmodi per censuram ecclesiasticam appellatione postposita cōpescendo. Attensius prouisurus ne de hiis super quibus lis est forte iam mota seu quæ causæ cognitionem exigunt & quæ indulta huiusmodi non contingunt te aliquatenus intromittas: nec in episcopum alio suæ superiores prælatos excommunicationis uel suspensionis aut in uniuersitatem aliq̄ uel collegium interdicti sententias promulgare præsumas. Nos enim si secus præsumpseris tam præsentis litteras q̄ etiam processum quem per te illarum auctoritate haberi contigerit omnino carere uiribus ac nullius fore decernimus firmitatis: huiusmodi ergo mandatum uestrum sic prudenter & fideliter exequaris q̄ eius fines quomodolibet non excedas. Præsentibus post triennium minime ualituris. Data Romæ apud sanctū petrū. xii. kalēdas Iulii. Pontificatus nostri anno quarto.

¶ Bulla Innocentii quarti mandantis episcopo londoniensi. fratres in sua diocesi degentes: cōmendatos habere & ab incurisibus quorumlibet malefactorum suo dominio subditorum quantum in eo est protegere & defendere.

Innoctius episcopus seruus seruorum dei uenerabili fratri Episcopo londoniensi. Salutem & apostolicā benedictionē. Fauoris nri puenire decet auxilio ut quod piæ pio religionis augmēto deposcitur affectu beniuolo prouide concedatur. Cum itaq̄ dilecti filij Prior fratres heremitæ de monte carmeli in anglia commorantes ad tuā diocesim diuertere cupiant ut ibidē insistant diuinis laudibus & sibi ac aliis gloriam ppetuæ claritatis acquirant fraternitatem tuam attente rogandā duximus & monendam per apostolica tibi scripta mandantes quatenus eos pro apostolicæ sedis & uestra reuerentia cōmendatos habeas: & ipsos degentes in dicta diocesi ab incurisibus quorumlibet malefactorum tuo dominio subditos: quātum in te fuerit protegas & defendas. ita q̄ ipsi te sibi gaudeant inuenisse beniuolū ac tibi ex inde præmium diuinæ benedictiōis: & a nobis gratiarū actio cōpensetur. Data anagine quinto idus Septembris pontificatus nostri anno. xii.

¶ Bulla bonifacii. viii. de conseruatione per Decanū Sage.

Bonifacius episcopus seruus seruorum dei Dilecto filio Decano ecclesiæ Saresbiriensi. Salutem & apostolicam benedictionem. Sub religionis habitu uacantibus piæ uitæ studio ita debemus esse ppicij ut in diuinis beneplacitis exequendis malignorum nō possint obstaculis impediri. Cū igitur dilecti filij prior & fratres ordinis beatæ mariæ de monte carmeli in anglia a nonnullis sicut accepimus qui nomen dñi in uacuum recipere non formidant multiplices patientur iniurias & iacturas Nos uolentes eorundem prioris & fratrum prouidere quieti & molestantiu maliciis obuiare: discretioni tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus eisdem priorē & fratres pro nostra & apostolicæ sedis reuerentia fauoris oportū præfidiis prosequens non permittas ipsos contra indulta priuilegiorum sedis eiusdem ab aliquibus indebite molestari. Molestatores huiusmodi per censuram ecclesiasticam appellatione postposita cōpescendo attensius prouisurus ne de hiis super quibus lis est forte iam mota seu quæ causæ cognitionē exigūt & quæ indulta huiusmodi non cōtingunt te aliquatenus intromittas: ne in episcopum alio suæ superiores prælatos excommunicationis uel suspensionis aut in uniuersitatē aliquā uel collegiū interdicti sententias promulgare præsumas. Nos enim si secus præsumpseris

tam præfentes litteras q̄ etiam processum quem per te illarum auctoritate haberi contigerit omnino carere uiribus ac nullius fore decernimus firmitatis. Huiusmodi ergo mandatum nrm sic prudenter & fideliter exequaris q̄ eius fines quomodolibet nō excedas. Præfentibus post trienniu minime ualituris. Datū Romæ apud sc̄m pet̄. xiiii. cal. lulii p̄tificatus nostri anno. iiii.

¶ Bulla Bonifacii. viii. de cōseruatōe per archidiaconū Bedeford.

Bonifacius episcopus seruus seruoz dei Dilecto Filio archidiacono Bedeford in ecclesia lincolniē Salutē & apostolicam benedictionem. Sub religionis habitu uacantibus piæ uitæ studio ita debemus esse ppiciū ut in diuinis beneplacitis exequēdis malignoz nō possint obstaculis impediri. Cum igitur Dilecti filii prior & fratres ordinis beatæ mariæ de monte carmeli in anglia a nōnullis sicut accepimus qui nomē domini in uacuum recipere non formidāt multiplices patiantur iniurias & iacturas. Nos uolentes eorundem prioris & fratrum providere quieti & molestantiū maliciis obuiare: discretionī tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus eosdē priorem & fratres pro nra & apostolicæ sedis reuerentia fauoris oportuni præsidio prosequens non permittas ipsos contra indulta priuilegiorum sedis eiusdem ab aliquibus indebite molestari. Molestatores huiusmodi per censurā ecclesiasticam appellatione postposita cōpescendo. Attensius prouisurus ne de hiis super quibus lis est forte iam mota seu quæ causæ cognitionē exigunt & quæ indulta huiusmodi non contingunt te aliquatenus intromittas nec in episcopum alio suæ superiores prælatos excommunicatiōis uel suspensiōis aut in uniuersitatē aliquā uel collegiū iterdici sentētiās promulgare præsumas. Nos enim si secus præsumpseris tam præfentes litteras q̄ etiam processum quem per te illaz auctoritate haberi cōtigerit omnino carere uiribus ac nullius fore decreuimus firmitatis: huiusmodi ergo mādatum nrm sic prudenter & fideliter exequaris q̄ eius fines quomodolibet non excedas: p̄fentibus post triennium minime ualituris. Data Romæ apud sanctum Petrum. xiiii. chalendas lulii Pontificatus nostri Anno quarto.

¶ Confirmatio regulæ nostræ per honoriū papam tertium.

Honoriū episcopus seruus seruorum dei Dilectis filiis Priori & fratribus heremitis de monte carmeli Salutē & apostolicam benedictionē. Vt uiuēdi normā regulariter a bonæ memoriæ ierosolimitanū patriarcha editam quam ante generale cōcilium uos dictis humiliter suscepisse: imposterū uos & successores uestri quārum cū dei adiutorio poteritis: obseruetis in remissionē uobis iniungimus peccatorum. Datum Reate. iiii. chalendas Februarii pontificatus nostri anno. x.

¶ Confirmatio regulæ nostræ per Innocentium quartum.

Innocentius episcopus seruus seruorū dei Dilectis filiis priori & fratribus heremitis de monte carmeli Salutem & apostolicam benedictionē. Quæ honorem conditoris omniū & p̄fectum cōtinent animaz roboris præsidio sint fulciēda perpetui: sed illa præcipue super quibus apostolicæ sedis auctoritas salubris prouidentia studium nō scitur habuisse. Cum itaq; nos ad uestre supplicationis instantiam per dilectum filium nostrum hugonem tituli sanctæ Sabinæ p̄sbyterū cardinālē: & uenerabilem fratrem Gulielmū anterdensem episcopum quædā regulæ uestre dubia declarari & corrigi ac etiam quædam ipsius grauiā misericorditer fecerimus mitigari prout in litteris inde confectis plenius continetur: nos uestris piis desideriis annuentes declarationē & correctionē ac mitigationē huiusmodi auctoritate apostolica cōfirmamus: & præfentis scripti patrociniū cōmunimus. Tenorē autē litteraz ipsaz de uerbo ad uerbū fecimus p̄fentibus annotari: qui talis est. Frater hugo miserationē diuina tituli sanctæ Sabinæ p̄sbyter cardinalis & frater Gulielmus eadē miseratione anteradēsis episcopus carissimis in christo uiris religiosis priori generali & diffinitoribus capituli generalis ordinis fratru de carmelo salutē in oīum salutari. Accedentes ad apostolicā sedē fratres clerici reginaldus & petrus ordinis uestri ex parte uestra a domīo papa humiliter postularūt: ut quædā quæ in priuilegio uestro & regula olim uobis a felicitis memoriæ alberto hierosolymitano tradita cōtinent dubia declarare: corrigere: ac quædā grauiā mitigare: misericorditer dignaretur. Cum igitur dōnus papa eoz deuotis supplicatiōibus annuendo uobis cōmiserit: ut declarationē: correctionē ac mitigationē huiusmodi faceremus uice ipsius secundū q̄ bono statui ordinis & fratrum salutis expediens uideremus: religioni uestræ qua fungimur auctoritate mādamus: quatenus regulā a nobis correctā declaratā: & mitigatā prout expedire uidimus: deuote recipientes eam firmiter obseruetis: & adinstar eiusdem uestras alias regulas corrigatis: quā uobis per eosdē fratres

sub sigillis uestris mittimus in hac forma. Albertus dei gratia hierosolymitanae ecclesiae uocatus patriarcha: dilectis in christo filiis brocardo & ceteris heremitis qui sub eius obedientia iuxta fontē i monte carmeli morantur: in dño salutē: & sancti spiritus benedictionē. Multipharie multisq; modis sancti patres instituerūt: qualiter quisq; in quocunq; ordine fuerit: uel quemcunq; modū religiosae uitae elegerit: in obsequio iesu christi uiuere debeat: & eidē fideliter de corde puro: & consciētia bona deseruire.

¶ De priore.

¶ Verum quia requiritis a nobis ut iuxta ppositū usm tradamus uobis uitae formulā quā tenere in posterū debeatis: illud in primis statumus ut unū ex uobis habeatis priorē: qui ex unanimi omnium assensu: uel maioris & sanioris partis ad hoc officiū eligat: cui obedientiā pmittat glibet alioq; & pmissam studeat operis ueritate seruare cū castitate & abdicatiōe pprietatis.

¶ De locis.

¶ Loca autē habere poteritis in heremis: uel ubi uobis donata fuerint ad uestrae religiōis obseruantia apta & cōmoda: secūdū q; priori & fratribus uidebitur expedire. Præterea iuxta sitū loci quē inhabitare proposueritis. singuli uestrum singulas habeant cellulas separatas. sicut per dispositionē prioris ipsius & de assensu alioq; fratrum uel sanioris partis eedē cellulae cuiq; fuerit assignatae ita tamen ut in comuni refectorio ea quae uobis erogata fuerint cōiter aliquam lectionem sacrae scripturae audiēdo: ubi comode poterit obseruari sumatis. Nec liceat alicui fratrum nisi de licētia prioris qui pro tēpore fuerit: deputarū sibi mutare locū: uel cum alio pmutare. Cellula prioris sit iuxta introitū loci: ut ueniētibus ad eundē locū primus occurrat: & de arbitrio & dispositiōe ipsius: postmodū quae agēda sunt: cuncta pcedāt. Maneant singuli in cellulis suis: uel iuxta eas: die ac nocte in lege dñi mēditates: & in oratiōibus uigilantes: nisi aliis iustis occasiōibus occupentur.

¶ De horis dicendis.

¶ Hii qui horas canonicas cū clericis dicere uouerūt: eas dicant secūdū constitutionē sanctorū patrum: & ecclesiae approbatā cōsuetudinē. Qui eas nō uouerūt: uiginti quinq; uicibus pater noster dicant in nocturnis uigiliis: exceptis dñicis & solēnibus diebus: in quorū uigiliis pdictū numerū statuimus duplicari: ut dicat pater noster: uicibus quinquaginta. Septies autē eadē dicat oratio in laudibus matutinis. In aliis quoq; horis septies similiter eadē singillatim dicat oratio: præter officia uespertina: in quibus quindecies ipsam dicere debeatis.

¶ De abdicatiōe pprietatis.

¶ Nullus fratrum aliquid esse sibi ppriū dicat: sed sint uobis omnia cōmunia: & distribuatur unicuiq; per manū prioris id est per fratres ab eodē ad idē officiū deputarū prout cuiq; opus erit: in speētis ætatibus & necessitatibus singulorū. Asinos siue mulos prout uestra exposulauerit necessitas uobis habere liceat: & aliquod animalū siue uolatiliū nutrimentum.

¶ De oratorio.

¶ Oratoriū prout cōmodius fieri poterit: cōstruat in medio cellulage: ubi mane per singulos dies ad audienda missarum solēnia conuenire debeatis: ubi hoc commode fieri potest.

¶ De capitulo celebrando.

¶ Dominicis quoq; diebus uel aliis ubi opus fuerit de custodia ordinis & animarū salute tractetur: ubi etiā excessus & culpae fratrum siquae in aliquo dephensae fuerint: caritate media corrigantur.

¶ De ieiunio.

¶ Ieiuniū singulis diebus exceptis dominicis obseruetis a festo exaltatiōis sanctae crucis usq; ad diē dominicæ resurrectionis: nisi infirmitas uel debilitas corporis: aut alia iusta causa solui suadet: quia necessitas non habet legem. Ab esu carniū abstinere: nisi pro infirmitatis uel debilitatis remedio sumantur. Et quia uos oportet frequentius mendicare itinerantes: ne sitis hospitibus onerosi: extra domos uestras sumere poteritis pulmenta cocta cum carnibus sed & carnibus supra mare uesci licebit.

¶ De spiritualibus armis.

¶ Quia uero temptatio est uita hominis super terram: & omnes qui pie uolunt uiuere in christo: persecutionem patiuntur: aduersarius quoq; uester diabolus tanquam leo rugiēs circuit querens quem deuoret: omni sollicitudine studeatis indui armatura dei: ut possitis stare aduersus insidias inimici. Accingendi sunt lumbi cingulo castitatis: muniendum est pectus cogitationibus sanctis. Scriptum est enim. Cogitatio sancta seruabit te. Induenda est lorica iustitiae: ut dominum deum uestrum ex toto corde & ex tota anima & ex tota uirtute diligatis: & proximiū usm

tanquam uos ipsos. Sumendum est in omnibus scutum fidei in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere: sine fide enim impossibile est placere deo. Galea quoque salutis capiti imponenda est: ut de solo saluatore speretis salutem: qui saluum facit populum suum a peccatis eorum. Gladius autem spiritus quod est uerbum dei habundanter habitet in ore & in cordibus uestris: & quaecumque agenda sunt in uerbo domini fiant.

¶ De operatione sine opere faciendo.

¶ Faciendum est uobis aliquid operis: ut semper uos diabolus inueniat occupatos: ne ex ociositate uestra aliquem intrandi aditum ad animas uestras ualeat inuenire. Habetis in hoc beati pauli apostoli magisterium pariter & exemplum: in cuius ore christus loquebatur qui positus est & datus a deo praedicator & doctor gentium in fide & ueritate: quem si secuti fueritis: non poteritis aberrare. In labore inquit & fatigatione fuimus inter uos nocte & die operantes: ne quem uestrum grauaremus non quasi nos non habeamus potestatem: sed ut uosmetipsos formam daremus uobis ad imitandum uos. Nam cum essemus apud uos: hoc denunciabamus uobis: quoniam si quis non uult operari: non manducet. Audiuimus enim inter uos quosdam ambulantes in quiete: nihil operantes. Hiis autem qui eiusmodi sunt: denunciamus & obsecramus: in domino iesu christo: ut cum silentio operantes suum panem manducent. Haec uia bona est & sancta: ambulate in ea.

¶ De silentio.

¶ Commendat autem apostolus silentium: cum in eo precipit operandum: & quemadmodum propheta testatur. Cultus iustitiae silentium est. Et rursus. In silentio & spe: erit fortitudo uestra. Ideoque statuimus ut dicto completorio silentium teneatis: usque ad primam dictam sequentis diei. Alio uero tempore licet silentium non habeat observatio tanta: diligentius tamen a multiloquio caveat: quoniam sicut scriptum est: & non minus experientia docet: in multiloquio non deerit peccatum: & qui inconsideratus est ad loquendum sentiet mala. Item: qui multis utitur uerbis: ledit animam suam. Et dominus in euangelio De omni uerbo ocioso quod locuti fuerint homines: reddent rationem de eo in die iudicii. Faciat ergo unusquisque stateram uerbis suis: & frenos rectos ori suo: ne forte labatur & cadat in lingua: & insanabilis sit casus eius ad mortem custodiens cum propheta uias suas: ut non delinquat in lingua sua: & silentium in quo cultus iustitiae est: diligenter & caute studeatis obseruare.

¶ De humilitate.

¶ Tu autem frater brocarde & quicumque fuerit post te prior institutus illud semper habeatis in memore & seruetis in opere: quod dominus ait in euangelio. Quicumque uoluerit inter uos maior fieri: erit minister uester & quicumque uoluerit iter uos primus esse: erit uester seruus. Vos quoque ceteri fratres priorem uestrum honorate humiliter: christum potius cogitantes: quam ipsum qui posuit illum super capita uestra: & ecclesiarum praepositis ait. Qui uos audit: me audit: & qui uos spernit: me spernit: ut non ueniatis in iudicium de contemptu: sed de obedientia mereamini aeternae uitae mercedem. Haec bene inter scripsimus uobis conuersationis uestrae formulam statuente secundum quam uiuere debeat. Siquis autem supererogauerit: ipse dominus cum redierit reddet ei. Ut autem discretionem: quae uirtutum est moderatrix. Actum lugdunum anno domini. M. cc. xlvii. domini papae Innocentii quarti anno quinto calendis Septembris. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae confirmationis infringere uel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attemptare presumpserit: indignationem omnipotentis dei & beatorum petri & pauli apostolorum eius se noverit incursurum. Datum lugduni calendis octobris Pontificatus nostri anno quinto.

¶ Bulla iohannis papae. xxii. damnantis quasdam conclusiones de confessione. Magistri iohannis de Poliano.

ohannes episcopus seruus seruorum dei uenerabilibus fratribus patriarchis archiepiscopis episcopis ac dilectis filiis ad quos praesentes littere peruenerint. Salutem & apostolicam benedictionem. Vas electionis doctorum eximius & egregius praedicatorum cuius praedicatio mundum docuit uniuersum praesumptuosam uerborum audaciam refrenat sollicitus: qui prudentie proprie inmitentes in errores uarios prolabantur: non plus sapere quam oportet sed ad sobrietatem sapere salubri doctrina suggessit: ut iuxta sapientis eloquium quicumque prudentiae suae modum ponat. Sane dudum cum dilectum filium magistrum iohannem de poliano sacrae theologiae doctorem certis ex causis de fratrum nostrorum concilio ad nostram praesentiam uocassemus fide digna relatio ad nostrum produxit auditum quod ipse in quibusdam arti-

cuius tangentibus poenitentiae sacramentum non sobrie sed perperam sapiebat in scriptis articulos periculosos continentes errores docens publice in suis praedicationibus & in scholis. Primo quod confessi fratribus habentibus licentiam generale audiendi confessiones tenent eadem peccata quae confessi fuerint iterum confiteri proprio sacerdoti. Secundo quod stante statuto Ois utriusque sexus edicto in concilio generali: romanus pontifex non potest facere quod parochiani non teneant confiteri omnia peccata sua semel in anno proprio sacerdoti quem dicit esse parochiale curatum: immo nec deus posset hoc facere: quia ut dicebat implicat contradictionem. Tertio quod papa non potest dare generale potestate audiendi confessiones: nec etiam deus quin confessus habenti generale licentiam teneat eadem iterum confiteri suo proprio sacerdoti: quem dicit esse ut praemittit parochiale curatum. Nos igitur scire uolentes si suggesta nobis ueritatem haberet: articuloque praemissoque copia eidem magistro iohanni fecimus assignari: & ad defensionem suam audientiam plenam praebuimus tam in nostra & dictorum fratrum nostrorum praesentia in consistorio: quam alias coram aliquibus ex ipsis fratribus per nos ad huiusmodi deputatis. Verum licet praefatus magister dictos articulos & contenta in ipsis defendere niteretur assererebat tamen se paratum credere & tenere in praemissis & aliis quae credenda & tenenda sedes apostolica diffiniret. Nos igitur attendentes quod dictorum articuloque assertio: praedicatio & doctrina redundare poterat in multam perniciem: ipsos articulos per plures magistros in theologia examinari fecimus diligenter nos ipsi etiam cum dictis fratribus nostris collationem solerte habuimus super ipsis: per quas quidem collationem & examinationem super hoc praehabitas coeperimus praedictos articulos doctrinam non sanam sed periculosam multum ac ueritati contrariam continere: quos etiam articulos omnes & singulos idem magister iohannes ueris sibi rationibus opinionem suam dudum habite contrarii demonstratis in consistorio reuocauit: asserens se credere eos non ueros sed ipsorum contrarium uerum esse: cum diceret se nescire rationibus sibi factis in contrarium respondere. Ideoque ne per assertionem praedictam & doctrinam huiusmodi in errorem quod absit animarum simplicium plabantur: omnes praedictos articulos & quolibet eorumdem tamquam falsos & erroneos & a doctrina sana deuos auctoritate apostolica damnamus & reprobamus de fratrum consilio praedictorum doctrinam ipsis contrariam ueram esse & catholicam asserentes. Cum illi qui praedictis fratribus confitentur non magis teneant eadem peccata iterum confiteri: quam si alias illa confessi fuissent eorum proprio sacerdoti: iuxta concilium generale: optantes autem ueritatis uias notas esse fidelibus & cunctis erroribus precludere aditum ne subintrarent foelicis recordationis Alexandri quarti & Clementis quarti Romanorum pontificum praedecessorum uestroque uestigia imitando. Vniuersis & singulis districtius inhiibemus ne quisquam dictos articulos per nos ut praemittit datos & etiam reprobatos uel contenta in eis uel aliquo ipsorum: utpote a catholicis metibus respuenda tenere audeat uel defendere quomodolibet uel docere. Quo circa uniuersitati uestrae districtae praecipiendo mandamus per apostolica scripta quatenus uniuersi & singuli uestrum in ciuitatibus & diocesibus uestris conuocato clero comuniter praemissa omnia & singula per uos seu per alios soleniter publice facitis. Nos etiam eidem magistro mandauimus quod ipse in scholis & in sermonibus pariter praedictos articulos & contenta in eis tamquam ueritati contraria propriae uocis oraculo & assercione constanter publice debeat reuocare: quod se facturum dictus iohannes efficaciter repromisit. Datum Auinione. viii. calendis augusti pontificatus nostri anno quinto.

Bulla Bonifacii papae noni confirmantis bullam praecedentem:

Bonifacius episcopus seruus seruorum dei Vniuersis christi fidelibus praesentes litteras inspecturis salutem & apostolicam benedictionem. Prouisionis uestrae debet prouenire subsidio ut ea quae per Romanos pontifices ritae ordinata fuere: perpetuo obseruentur. Hinc est quod nos tenorem quarundem litterarum foelicis recordationis loannis papae uicesimi secundi praedecessoris nostri in registro ipsius praedecessoris repertum pro eo quod sicut percepiimus praedictae originales litterae casualiter sunt missae de registro ipso de uerbo ad uerbum transcribi & praesentibus annotari qui talis est. Ioannes episcopus seruus seruorum dei uenerabilibus Fratribus Patriarchis archiepiscopis & episcopis ac dilectis filiis ad quos praesentes litterae peruenerint: salutem & apostolicam benedictionem. Vas electionis doctor eximius & egregius praedicator cuius praedicatio docuit mundum uniuersum: praesumptuosam uerborum audaciam refrenare sollicitus qui prudentiae propriae innitentes in errores uarios prolabuntur: non plus sapere quam oportet sed ad sobrietatem sapere salubri doctrina suggestit ut in-

k llll

ta sapientis eloquium quisque suae prudentiae modum ponat. Sane dudum cum dilectum filium Ioannem de polliaco sacrae theologiae doctorem certis ex causis de fratrum nostrorum concilio ad nostram praesentiam uocassemus &c. ut supra in bulla praecedenti: scribatur totum usque in finem: & postea scribatur. Ceterum ut earundem litterarum tenor sic insertus omnimodam rei seu facti certitudinem faciat: auctoritate apostolica decernimus ut illud idem robur eundemque uigorem dictus tenor per omnia habeat quem haberent originales litterae supradictae: & eadem prorsus eidem tenori fides adhibeatur quandocumque & ubicumque in inditio & alibi ubi fuerat exhibitus uel ostensus & eidem stetur firmiter in omnibus sicut eisdem originalibus litteris staretur si forent exhibitae uel ostensae. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae constitutionis infringere uel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare praesumpserit indignationem omnipotentis dei & beatorum petri & pauli apostolorum eius se noverit incursum. Datum Romae apud sanctum Petrum Sexto calendas aprilis Pontificatus nostri anno. vi.

Bulla Alexandri quinti gratiosissima pro Fratribus: damnantis & reprobantis quasdam conclusiones erroneas de confessione.

Alexander episcopus seruus seruorum dei Venerabilibus fratribus uniuersis Patriarchis archiepiscopis episcopis ac dilectis filiis electis Salutem & apostolicam benedictionem. Regnans in excelsis triumphas ecclesia cui pastor est pater aeternus: cuius sanctorum ministrant agmina: & laudis gloriam angelorum chori decantant: in terris sibi uicarium constituit ecclesiam militantem unigenito filio dei uiui domino nostro Iesu Christo ineffabili commercio copulatam. In hac quidem ipse christus a patre progrediens per illustrationem paracliti qui ab utroque procedit statuit fidei firmamentum: ut ab eo uelut a primitiuo fonte ad singulas orthodoxas nationes eiusdem fidei riuuli diruerentur. Ad huiusmodi autem ecclesiae regimen uoluit christi clementia romanum pontificem deputare ministrum: cuius instructione ac doctrina eloquio ueritatis euangelicae traditam cuncti renati fonte baptismatis teneant & obseruent. Qui enim sub hac doctrina cursus uitae peregerint: saluationis gratiam merebuntur: qui uero ab ea deuiauerint aut errores contra illam tenuerint: damnationis sententia ferirentur. Sane dudum felicitis recordationis Bonifacius papa octauus praedecessor noster in constitutione sua quae sic incipit. Super cathedram: quam patris memoriae clemens papa quintus etiam praedecessor noster postea in uiuennensi consilio innouauit super praedicationibus fidelium populis faciendis: audiendis eorum confessionibus: poenitentis iniungendis eisdem: & cumulandis defunctorum corporibus qui apud praedicatorum & minorum ordinum fratrum ecclesias siue loca sua elegerint sepulturam: quae quidem constitutio etiam successiue ad heremitarum sancti Augustini & beatae mariae de monte carmeli ordinum fratres per sedem apostolicam extensa fuit: auctoritate apostolica statuit ac etiam ordinauit ut dictorum ordinum fratres in ecclesiis & locis eorum & in plateis comunibus libere ualerent clero & populo praedicare & proponere uerbum dei: hora illa dumtaxat excepta in qua uellent praelati ecclesiarum coram se facere sollemniter praedicari: in qua fratres ipsi praedicare cessarent: praeterquam si aliud de ipsorum praelatorum consensu procederet ex licentia speciali. In studiis autem generalibus ubi sermones ex more fieri solent diebus illis quibus praedicari sollemniter consueuit. Ad funera etiam mortuorum & in festis specialibus seu etiam peculiaribus eorundem fratrum possent iidem fratres & liceret eis praedicare libere: nisi forsitan in illa hora qua solet ad clerum in praedictis locis seu studiis poni uerbum dei episcopus uel praelatus superior clerum ad se generaliter conuocaret: aut ex aliqua ratione uel causa urgente clerum ipsum duceret congregandum in ecclesiis parochialibus sacerdotibus inuitati uel uocati fortasse existerent uel de ipsorum placito uel assensu petita licentia uel obtentata foret ubi episcopus uel praelatus per eosdem fratres praedicari mandaret. Statuit etiam & ordinauit idem bonifacius praedecessor auctoritate praedicta ut in singulis ciuitatibus & diocesibus in quibus loca fratrum ipsorum consistere dinoscerentur ac in ciuitatibus & diocesibus & locis ipsis uicinis in quibus loca huiusmodi non habentur magistri priores prouinciales praedicatorum aut eorum uicarii: ac generales & prouinciales ministri custodes minorum & praedicatorum ordinum praefatorum ad praesentiam praelatorum eorundem locorum se conferreret per se uel fratres quos ad hoc idoneos fore putaret: ut si res quod ad hoc electi forent in eorum ciuitatibus & diocesibus confessiones suorum subditorum confiteri uolentium audire ualeret: & ut huiusmodi consentientibus prout secundum deum cognosceret & imposeret poenitentias salutes & eisdem beneficium

absolutionis impenderent gratia & beneplacito eorundem: ac demum præfati magistri priores
 prouinciales & ministri ordinum prædicatorum eligere studerent personas sufficere idoneas
 uita probatas atq; peritas ad tam salubre ministerium & officium exequendum: quas sit ab ip-
 sis electas repræsentarent uel facerent repræsentari prælati antedictis: ut de eorum licentia &
 beneplacito i ciuitatibus & diocesibus eorundem huiusmodi personæ sic electæ confessiones cõ-
 fiteri sibi uolentium audirét: & eis iponerent poenitentias salutare ac beneficium absolutionis
 impenderent prout superius est expressum: & alia rationabilia & utilia dictus bonifatius præ-
 decessor ordinauit & statuit prout in eadem constitutione plenius exprimuntur. Postea uero
 ad piæ memoriæ Ioannis papæ. xxi. prædecessoris nostri notitiam deducto q̃ quondam Ioan-
 nes de polliaco in sacra theologia magister in quibusdam articulis tangentibus poenitentia sac-
 ramentum non sobrie sed perperam sapiebat infra scriptos articulos periculosos continentes
 errores docens publice in suis prædicationibus & in scholis. Primum siquidem asseruens uideli-
 cet q̃ confessi fratribus habentibus licentiam generalem audiendi confessiones teneantur ea-
 dem peccata qui confessi fuerant iterum confiteri proprio sacerdoti. Secundo q̃ stante statuto
 Omnis utriusq; sexus in concilio generali edito: romanus pontifex non potest facere quin par-
 rochiani non teneantur omnia peccata sua semel in anno proprio sacerdoti confiteri quem di-
 cebat esse parrochiale curatum: nec deus potuit hoc facere: quia ut dicit implicat contradi-
 ctionem. Tertio q̃ papa non posset dare generalem potestatem audiendi confessiones: immo
 nec deus quin confessus habenti generalem licentiam teneatur iterum confiteri suo proprio sa-
 cerdoti quem dicit eẽ ut præmittitur parrochiale curatum. Prædictus iohannes noster præde-
 cessor uolens scire si suggesta sibi in ea parte ueritatem haberent præfatum iohannem de polia-
 co de fratrum suorum concilio euocari atq; articulorum præmissorum copiam eidem magi-
 stro iohanni tradi fecit: & ad defensionem suam audientiam plenam sibi præbuit tam in sua di-
 ctorumq; fratrum suorum præsentia: & in concistorio q̃ alibi coram aliquibus fratribus ipsis
 per eum ad hoc deputatis si præfatus magister dictos articulos & cõtenta i ipsis defendere nite-
 retur. Qui quidem magister iohannes asserbat se paratum credere & tenere in præmissis & in
 aliis ea quæ tenenda & credenda fides apostolica diffiniret. Præfatusq; iohannes prædecessor as-
 tendens q̃ dictorum articulorum assertio prædicatio & doctrina redundare poterant in mul-
 tarum perniciem animarum: ipsos per plures magistros in theologia examinari fecit diligenter:
 & ipse etiam cum dictis fratribus suis collationem solemnem habuit super præmissis: per quæ
 quidem collationem & examinationem super hoc præhabitas comperit prædictos articulos
 doctrinam non sanam sed periculosam multum & ueritati contrariam continere: quos etiam
 articulos omnes & singulos idem magister iohannes ueris sibi rationibus opinionem suam dudum
 habitæ contrariis in eodem demonstratis concistorio reuocauit: asserens eos non ueros sed eo-
 rum contrarium uerum esse: cum diceret se nescire rationibus sibi in contrarium factis respon-
 dere. Ideoq; ne per assertionem: prædicationem & doctrinam huiusmodi in errorem quod ab-
 sit animæ simplicium prolaberentur: omnes prædictos articulos & quodlibet eorum tamq̃ fal-
 sos & erroneos & a doctrina sana deuotos: idem iohannes prædecessor auctoritate apostolica dā-
 nauit & reprobauit de fratrum suorum concilio prædictorum doctrinam ipsis contrariam ue-
 ram esse & catholicam: asserens q̃ illi qui prædictis fratribus confiterentur: non magis teneren-
 tur eadem peccata iterum confiteri quā si alias illa confessi fuissent eorum proprio sacerdoti in
 xta dictum concilium generale: optans ueritatis uias notas esse fidelibus & cunctis erroribus
 præcludere aditum foelicis recordationis Alexandri papæ quarti & Clementis quarti Roma-
 norum pontificum prædecessorum uestigia imitando: uniuerfis & singulis inhiuit ne quisquā
 dictos articulos per eundem iohannem prædecessorem damnatus & reprobatus & contenta in
 eis uel aliquo ipsorum utpote a catholicis mentibus respuenda tenere auderet seu defensa-
 ret: ac uniuerfis & singulis patriarchis: archiepiscopis: episcopis & electis p apostolica scripta p̃cipien-
 do mandauit ut in ciuitatibus & diocesibus eorum conuocato clero comuniter præmissa om-
 nia & singula per se uel alios publicarent solemniter: necnon idem iohanni mandauit ut ip-
 se in scholis uel sermone pariter prædictos articulos & contenta in eisdem tamquam ueri-
 tati contraria. Propriæ uocis oraculo & assertionem constanti publicæ deberet reuocare: &
 etiam se facturum idem dictus iohannes de polliaco efficaciter repromisit. Cum autem sicut
 super fratrum prædicatorum & minorum prædictorum: ac et heremitarum scti Augustini & bñe m̃

ria de monte carmeli ordinum lamentabilis querela ad uestrum perduxit auditum nonnulli
 clerici & ecclesiastici personæ atq; utriusq; sexus homines ne dū prædictos articulos dānatos p
 eundem iohannem prædecessorē ut præfertur: sed etiā ad quosdā alios articulos p̄sus erroneos
 & sacris cāonibus cōtrarios ēt publice nō uerent̄ astruere: & p̄ illos pprias & multozq; simpliciū
 aīas inficere: illosq; a deuotione eorūde fratrū p̄dictorum & ne christi fideles sua peccata fratri
 bus ipsis cōfiteant̄: dānabiliter detrahere satagūt: & cōtra eandē constitutionē p̄dicti Bonifacii
 prædecessoris sup̄ hoc editā ut præfertur: qui quidem adiecti erronei articuli secuntur per or
 dinem p̄ hæc uerba. Primus articulus uidelicet talis cōfessus fratri admissio in forma dudum te
 netur eadem peccata in numero iterum curato confiteri: damnatur per iohannem papam uigesi
 mum secundū quod incipit uas electionis. Secundus articulus iohannis de poliano dānatus p̄ leā
 nē. xxiī satis uere a quocūq; litterato sufficienter possent tenere statutum iohannis. xxiī editū uas
 electionis est irritum & inane: quia cū id fecit erat hereticus: & per cōsequens quicqd fecit præ
 dictus iohannes siue mendicantibus siue aliis ante reuocationem inane fuit. Stante statuto om
 nis utriusq; sexus nec deus nec papa de potentia sua potest facere quin confessus fratri mendicā
 ti amissio: iterum teneat̄ confiteri suo proprio sacerdoti. Cōfessio fratribus admissis facta: est du
 bitabilis & incerta: qua propter omnes tenentur dimittere incertum: & sic solum confiteri suis
 sacerdotibus curā aīarum habentibus sub pōena peccati mortalis. Quāuis fratres admissi habe
 ant auctoritatem absoluedi: audiendi confessiones tñ populus subiectus non habet potestātē
 accedendi ad mendicantes admissos siue licentiā proprii sacerdotis: fratres petentes priuilegia
 pro confessionibus audiendis & sepulturis habendis sunt in peccato mortali: & romani ponti
 fices talia priuilegia cōcedentes mendicantibus aut eisdem confirmantes sunt in peccato mor
 tali & excommunicati: fratres non sunt aut fuerunt pastores sed fures latrones & lupi. Sacerdos
 curatus dans licentiā mendicantibus audiendi confessiones magis dispēsat cum statuto Om
 nis utriusq; sexus q̄ papa fratribus dans licentiā iuxtam formam decretalis dudum. Nos uero
 attendentes q̄ nimis perniciosum esset antiquos dudum ut præmittitur per eundem iohannem
 prædecessorem cum solēnitatē & maturitatē damnatos & reprobatos: & etiā huiusmodi no
 uos articulos per nos ueluti erroneos & etiā canonibus contrarios tenere uel astruere uel do
 cere: necnon in hac parte salubriter providere uolentes eosdem nouos articulos: & quos nos ēt
 una cū fratribus nostris sanctæ romanæ ecclesiæ cardinalibus mature prout tanti negotiū qua
 litas exigit uidimus examinauimus necnon etiā per pluresq; in sacra theologia magistros ac
 quosdam doctores in iure canonico recensiri fecimus diligenter: per quā quidem examinati
 onem reperimus etiā ipsos nouos articulos fuisse & esse falsos confiteri & erroneos ac eisdem
 canonibus contrarios & propterea ut tales de eorūdem fratrum consilio dānāmus & reproba
 mus uolentesq; q̄ siq; deinceps prædictos articulos asserere aut in scolis uel alibi glōsare defen
 dere seu tenere aut prædicare præsumpserit: tñq; hereticus sit censendus: & excommunicationis
 sententiā incurrat ipso facto a quā nisi per summum pontificem in mortis articulo non pos
 set absolui. Quo circa uniuersitatē uestrā per apostolica scripta districte præcipiendū manda
 mus quatenus uniuersi & singuli uestrum conuocato clero ciuitatum & diocesim uestrarum
 eis præmissa omnia & singula per uos uel alios ubi & quando super hoc & per eosdem fratres
 seu ipsorum aliquem uel aliquos requisiti fueritis: auctoritate nostra solemniter publicetis: &
 etiā per rectores ipsarum parrochialium ecclesiarum ciuitatum & diocesim prædictarum in
 huiusmodi parrochialibus ecclesiis publicari faciatis. Et si quos forsan huiusmodi dānatos arti
 culos nouos & ueteres aut eorum aliquem seu aliquos astruere uel tenere siue prædicare repe
 ritis: contra illos coniunctim uel diuissim tamq; hereticos seu de catholica fide suspectos proce
 dere necnon ipsos & eorum quemlibet iuxta tantorum excessuum qualitatem per censuram
 ecclesiasticam & alia iuris oportuna remedia: auctoritate prædicta compescere: necnon ad ob
 seruandam dictam constitutionem præfati Bonifacii prædecessoris iuxta eius tenorem cont
 pellere ratione præmia studeatis contradictores per censuram ecclesiasticam appellatione post
 posita compescendo. Inuocato ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis non obstantibus
 prædictis. quæ incipit. Omnis utriusq; sexus: & aliis cōstitutionibus apostolicis cōtrariis quibul
 cūq; seu si aliquibus coniuncti uel diuissi a sede apostolica idultum existat: quod iterdici suspen
 dendū excommunicari non possunt per litteras apostolicas non facientes plenam & expres
 sam ac de uerbo ad uerbum de indulto huiusmodi mentionem. Datum Pyxis quarto Idus

octobris. Pontificatus nostri anno primo.

Bulla Benedicti. xii. Quid apostate tenent iterum recipi ad ordinem cuiuscunque ordinis fuerint.

Benedictus duodecimus eps seruus seruorum dei ad futuram rei memoriam. Pastor bonus diligens operosus & peruigil oues suas errabundas & deuas ne lacerantur & deuorentur lupinis moribus ad causam reducere satagēs sollicitus ac prouidenter sup illas & alias suae custodie deputatis instituit: ut studiosas excubias sibi & eis spiritua liter & tpaliter salutare. Sic ergo nos qui coelesti disponēte pastore q̄q̄ īmeriti cōstitui sumus in summi pontifici specula dñi nři iesu christi uicariatus officiū exercētes: seruenter in uotis gerimus: & quatenus diuinis bñplacitis cōuenire pcipimus: studium apponimus sollicitudinis efficiacis: ut cūcti cā aeternae maiestatis obsequis sub reglari obseruātia dedicati q̄ ceteri xpīcolae de li a norma rectitudinis & tramite rōnis ad recōciliationis deo grate grām admittant: & ad eā redeant ne peant sed saluentur. Sane aliter ad apostolatus mei non sine mentali molestia iā dudum perducto noticiā q̄ nōnulli stabilitatis suae pfessionis uiolato pposito regulare habitum temere dimittentes: ac diuersis mūdi ptribus ad sedē apostolicā cōsuetes: & ptendētes uariis coloribus & figmentis exq̄sitis: se in suis claustris & religione nō posse comode pmanere. Nos de apostolica pietatis habundātia taliū piculis aiagz occurrere desiderabiliter affectantes: & huiusmodi religiosi apostatādi & extra religiones ecclesias monasteria seu alia: loco ordinū eorundē uitādī materia iposterū amputē: ipsiqz apostate uel qui iā pntiose uagant p saeculū ab eoqz religionis abiecto ppositū reducant. Sup pmissis oportune ordinationis & remedia put series sub scripta describit digesta. In hac parte deliberatione phibita prouidimus apponenda. Volumus namqz & apostolica auctoritate ordinamus uniuersis & singulis tam exemptis q̄ non exemptis praelatis īmediatis quorūcūqz religiosorum ordinū in uirtute sanctae obediētiāe districte praeciēdo mādamus: ut ipsi praelati apostatas & ēt de suis ordinibus eiectos & quosuis religiosos alios eis subditos sine praelatoz eorūde licētia p saeculū euagātes requirāt seu requiri faciāt eorūde q̄ si apostate eiecti ac euagātes religiosi p̄lati redire noluerint: aut p̄lati praedictis ipsis sibi rebelles uel inobediētes exstiterint: illos q̄ ad p̄sens apud sedē cōsistūt eādē auditor curiae ca merae apostolicae alios uero exēptos uidelicet apostolica nō exēptos at ordinaria auctoritate locorum ordinarii ad requisitiōē dictoz p̄latoz cape teneant p auditore ac ordinarios supradictos p̄lati eisdē sine difficultate q̄libet remittendos: ut sic redire ad religionis obseruantiam & obediētiā p̄latoz suoz ac i aliis p̄sistere cōpellant: nra p̄terea intētionis existit. Rursusqz uolumus & ordinamus ut omnes apostate qui religionem seu religionis quem professi sunt habitum dimiserunt: & ad religionem aliam absque praedictae sedis seu alia debita licētia transierunt: habitumque sumplerunt huiusmodi religionis alterius etiam si in ipsa religione altera in qua ut praefertur assumpserunt habitum secundo professi fuerint: ad religionem eorum primā dū tñ legitime fuerint professi: infra triū mensiū spatiū cōputandū a die qua haec ītentio uolūtas & ordinatio nra ad noticiā eoz puenit uel p ipsos steterit quo minus pueniat ad eisdē qd qdē spatiū eis p perēptorio termino assignamus: curent reuerti & habitū ipsius primae religionis neqter dimissum resumere ac gestare uolumus quoqz ac ēt ordīamus q̄ p̄dicti p̄lati ecclesiae monasterioz seu alioz locorum quorūlibet a qbus ipsi apostate ut praemittitur apostatāru temere eosdem apostatas ad habitum & religionē eorum priores recipe teneant. Quid si forte iidē p̄lati capitula ecclesiae cōuētus mōasterioz seu fies eorū & locoz p̄dictoz recūsaret recipe apostatas p̄libatos: uolumus & ordīamus: q̄ ipsi p̄lati ea cōuentus & fies p certos executores sup hac a sede ipsa deputandos ad eos recipiēdos salua ordīs disciplina quam uolumus & mandamus circa illos q uolūtarie redierint hac uice ut infra sequitur misericorditer tēperari monitione pmissa p cēsura ecclesiasticā sublato appellationis obstaculo cōpellantur. Nempe circa illos ex dictis apostatisqz ordinū mendicantiū fuerunt ēt uolumus & ordinamus q̄ si apostate ipsi ordinū ut praedicti mendicantiū in suis primis locis suis eorūdem recipi comode nequeant: in aliis locis cuiuscūqz ordinis ipsorum uel alterius ordinis dictorum mendicantiū si alii mendicantes huiusmodi apostatas recipere uoluerint: hac uice collocentur. Et nihilomīus religiosi p̄dicti locorum eiūdem ordinis ad recipiēdum apostatas ipsos qui trāsire ad alia loca eiūdem ordinis ut praefertur habebunt ad recipiēdū. dictos apostatas i locū huiusmodi p executores a dicta sede sup hoc deputādo si opus fuerit: cēsura simili cōpellāt. Et q̄

nimia rigoris uel penalis seu poenitentialis aspectus ob fragilitatē carnis hūanæ nō edificat sed cor-
rumpit uolumus & ordinamus erga oēs apostatas supradictos & quelibet ipsorum per eorū prae-
latos seruato subscripto moderamine puidere secundū q̄ ipsi praelati circa huiusmodi apostatas si
ante uel post eorū apostasiā excessus in ordine suo uel extra illum cōmiserunt: & proinde uel etiā
ex quacūq; alia rā in apostasiā huiusmodi lapsi fuerint uel ordinis sui carceres effregerint seu ab
ipsis euaserint: pro p̄dictis eis poenā seu poenitentiā salutē eis iponāt: iuxta eorū ordinū antiq̄
statuta: quā tñ poenā seu poenitentiā sic ēt misericorditer uolumus tempari: q̄ iidē apostate terro-
re ultionis suae poenae a resumptione suorū religiōis & habitus retrahant. Insuper memoratis prae-
latis eorū apostatagē p̄dictos apostatas ad religiōē suā pristinā uel aliā medicatū ut p̄tagis
redeuntē absoluedi hac uice iuxta formā ecclesiae ab excommunicationis sententiā in qua apostatado
taliter icederūt: & cū eis sup irregularitate quā ecclesiae apostasiae huiusmodi uel alias forsā sic
ligati: diuina officia celebrando imo uerius profanando: aut illis se imiscendo dānabiliter incur-
rerunt: put eorūdem apostatarū salutē: p̄dicti plati uidebūt dispēdendi plenā ac liberam concedi
mus auctoritate apostolica potestati. Nō obstantibus q̄buscūq; statutis & cōsuetudinibus & alio
rū locorū p̄dictorū quorūlibet ordinū ecclesiae & monasteriorū iuramento confirmatione apo-
stolica uel alia quauis firmitate roboratus: uel in priuilegiis: Indulgentiis aut litteris apostolicis
seu aliis quibuscūq; p̄ quā p̄sentibus nō exp̄ssis: uel totaliter non inserta effectus eorū impediri ua-
leat quomolibet uel dīfiniri: & de quibus quorūq; totis tenoribus de uerbo ad uerbū plenam
& exp̄ssam oportet i n̄ris l̄ris fieri mentionem. Vt at uolūtātū & ordinationū n̄ragē p̄missarū
aliorūq; superius expressagē executio promptior & efficacior exequat: uolumus & mandamus
q̄ ordinariis platis: apostatis ac religiosiis p̄dictis p̄cētibus: iuxta qualitatē casuum eorūdem
oportune ipsis litterae apostolicae cōcedantur. Nulli &c. Datum. &c.

**Bulla Benedicti. xii. Q̄ d̄ medicantes non possunt se transferre ad ordines. s. nigrorum mo-
nachorum & cisterciensium.**

Benedictus eps seruus seruorū dei. Ad perpetuā rei memoriam regulare uitā p̄fessis
sic expedit subtrahi oēm inquietudinis & turbationis materiā ut i cōtēplationis sua
uitate quiescere ualeant: & tranquillū reddere dño famulatū. Cū igitur ex eo q̄ profes-
sore ordinū medicantiū ad monachorū nigrorū & cisterciens. ordinē consueuerint ple-
rūq; trāsire multas i dictis ordinibus turbatōes: i festatōes molestias: dāna & scādala p̄uēisse: exp̄-
tia doceat manifeste: nos hiis ex debito pastoralis officii futuro tpe occurrere cupientes: de cōci-
lio fratrum n̄rorū decreuimus ne cuiuscūq; ordīs medicantiū p̄fessor ad aliquē dictorū duorū or-
dinum quoquomō trāsire ualeat siue romani pontificis licentia sp̄ali: plenā & expressam facien-
te de cōstitutione huiusmodi mentionē: Non obstantibus priuilegiis apostolicis q̄buscūq; con-
cessis in cōtrariū dictis ordinibus medicantiū seu eorū praelatis aut aliquibus eorūdem quae quo
ad hoc nullius tunc fore decreuimus firmitatis. Nulli ergo oīno liceat hanc paginam nostrae cō-
stitutionis infringere. &c. Datum auinion. iiii. Nonas iulii. Pontificatus n̄ri anno primo.

Notificatio bullae conseruationis pro distinctione eboraci.

Multis q̄bus de iure fuerit significandum: tenore praesentium pateat manifeste: q̄ nos
frater iohannes p̄missione diuina Norlbicis eps l̄ras apostolicas nobis directas & ex
parte religiosorū uiroꝝ prioris & fratrum ordīs brē mariae de mōte carmeli. xv. chal.
nouembris anno dñi. m. ccc. xx. in hospitio n̄ro apud charryng ppe london. p̄sentā-
tas: recepimus inspeximus & palpauimus sanas & integras: & oī suspicionē carentes uera bulla
plumbea & filo eanapis cōsignatas: formam quē sequit cōtinentes. iohannes eps seruus seruorū
dei uenerabilibus fratribus Archiep̄o eboracen. & norlbic. ac charleolen. epis salutē & apostoli-
cam benedictionem. Dilectos filios priorem generalem ceterosq; priores & fratres ordinis bea-
tae mariae de mōte carmeli qui in decore sanctae religionis uirtutum domino militantes & cru-
cifigentes cum uitiis & concupiscentiis carnem suam ad diuinā maiestatis obsequia trahunt
alios per exempla: infra pietatis apostolicae ubera complectentes dignum esse conspiciunt
eos congruis praesidiis communiri: ut eo deuotius quo quietius pacis famulantur auctori.
Cum itaque sicut ex parte dictorum prioris & fratrum fuit propositum coram nobis &c. sicut

scribit folio. xiii. præcedenti: de uerbo ad uerbū usq; i finē. In fine aut sic scribat. Datū Avinion. vi. chal. maii. pontificatus nri anno tertio: Ad memoriā igit futuroꝝ ut huic trāsumpto auctoritate nobis in hac pte commissā publicco fides quatenus a iure pmittitur adhibeat in agēdis: præfatas litteras de uerbo ad uerbū nullo addito uel detractō per Robertū de Stochis scribā nostrum fideliter in hanc formam autenticam redigi fecimus: & sigilli nri patrociniō communi. Datum die loco & anno supradictis.

¶ Bulla conseruationis pro religios & clero.

Nnocētius episcopus seruus seruorū dei dilectis filiis Abbati chestmonasterii. Priori sancti bartholomei in Smethefeld per priorē soliti gubernare monasterioꝝ london. dioc. ac archidiacono london. Salutē & apostolicā bñdictionē: frequētes actenus immo innumeros quodāmo de diuersis mūdi ptibus uenerabiliū fratrum nrorū episcoporum aliorūq; prælatorū necnon dilectorū filiorū: rectorū curatoꝝ & parochialiu sacerdotum querelæ cōtra dilectos filios prædicatoꝝ & minoꝝ ordinū fratres sedis apostolicæ iā dudū excitauit: nostrūq; clamoris insinuationibus exitare & fatigare nō cessant auditū: q; iidē fratres de cretalem dudū editā a foelicis recordationis Bonifacio. viii. prædecessore nro quæ incipit. Super cathedram: ac deinde p piæ memoriæ clémentē papam qntum prædecessorē nrm in uienensi concilio inouatam temere obseruare non curāt: sed ipsam transgredi non uerent in eiusdē sedis contēptu: aliarūq; suarū periculū & i eorūde cōquerentium & ecclesiæ parochialiu præiudiciū & grauamen. Intelleximus quoq; q; plerūq; pfati dictoꝝ p̄dicatoꝝ & minoꝝ necnō heremitag; sancti augustini & carmelitag; ordinū fratres: in cuius ordi dictoꝝ heremitag; psonis idem prædecessor nri Bonifacius decretalē p̄dictā in qua tm̄ de ipsis prædicatoꝝ & minoꝝ canes ordinibus p oia uoluit postmodum integraliter & inconcussē seruari: quā subsequenter foelicis recordationis ioannes papa. xxi. p̄decessor nri ad dictoꝝ carmelitag; fratru ordinem antedictū quo ad oia in eadē cōtenta extēdit: a prædictis ep̄is prælatis rectoribus curatis & sacerdotibus contra tenorē decretalis prædictæ graues iniuriæ atq; molestiæ in diuersis partibus inferunt. Nuper ēt ex pte uenerabilis fratris nri ep̄iscope london: & dilectoꝝ filioꝝ capitulorum maioꝝ ac aliaꝝ ecclesiæ ciuitatis & dioce. london necnō prælatoꝝ cōuētū priore rectorū curatoꝝ sacerdotū & uicarioꝝ parochialium ac cleri tā regulariū q; seculariū ciuitatis & dioce. p̄dictæ nobis extitit itimatū: q; prædicti eorūde prædicatorum minorum heremitag; & carmelitag; ordinum fratres cōtra tenorē decretalis eiusdē multa eisdē ep̄o capitulis prælatis conuentibus prioribus rectoribus curatis sacerdotibus & uicariis & clero & eorū singulis grauamina & iniurias inferunt & iacturas. Quia igitur parum esset iura condere nisi qui eadem tueatur existat: nos disti ioannis prædecessoris nostri qui decretalem prædictā de fratrum suorum concilio uoluit & mādauit integraliter obseruari uestigiis inherentes: discretioni uestre per apostolica scripta mandamus: quatenus uos uel duo aut unus uestrum per uos uel per alium seu alios si fuerit extra loca in quibus deputati estis conseruatores seu etiam iudices: tam eisdē ep̄scopo capitulis prælatis prioribus conuentibus rectoribus curatis sacerdotibus uicariis ac clero ciuitatibus & dioce. prædictæ & eorum cuilibet aduersus fratres prædictos: q; econuerso eisdē fratribus aduersus ep̄iscopū: capitulum prælatos priores cōuentus rectores curatos sacerdotes uicarios ac clerum præfatos & singulos eorūde efficacia defensionis præsidio assistētes ac facientes decretalē prædictā quo ad oia eius capitula firmiter obseruari: nō pmittatis cōtra tenorē decretalis ipsius per memoratos fratres dictorū ordinū eisdē ep̄o capitulis prælatis prioribus conuētibus rectoribus curatis sacerdotibus uicariis ac clero alicui seu aliquibus eorūde: nec p dictos ep̄m capitula prælatos priores curatos sacerdotes uicarios & clerū seu aliquē uel aliquos ipsoꝝ eisdē fratribus grauamia aut iniurias irrogari: facturi ipsis hic ide d qbuscūq; iniuriis molestatiōibus grauamibus & dānis illaris actenus & in posterū iherēdo eisdē secundū tenorē decretalis eiusdē in illis uidelicet q; iudicialē regunt idaginē summarie simpliciter & de plano sine strepitu & figura iudicii. In aliis uero prout qualitas eorū exigerit iustitiæ cōplemētum: molestatores & iniuriatores huius necnō contradictores quoslibet & rebelles: q;ncūq; & quotiescūq; expedierit: p cēsura ecclesiasticā oī appellatiōe postposita cōpescēdo. Nō obstantibus q;buscūq; exēptiōibus spālibus uel gñalibus tā fratribus & ordinibus & p̄dictis seu alicui uel aliquibus fratru & ordinū eorūde: q; pfato ep̄o capitulis p̄latis prioribus cōuētibus rectoribus curatis sacerdotibus uicariis ac clero seu ipsoꝝ alicui uel aliquibus cōiūcti uel diuisim: sub q;cuq; forma uel expressione uerborum ab eadem concessis: ac eiusdē bonifacii decretalis qua canetur

ne aliquis extra suā ciuitatē uel dioecesim nisi i certis exceptis casibus : & in illis ultra unā dietā a fine suae dioecesis ad iudiciū euocet : seu ne iudices & cōseruatores deputati : praedicta extra ciuitatē & dioecesim in quibus deputati fuerint cōtra quoscūq; pcedere siue aliū uel aliis uices suas cōmittere : aut aliquos ultra unā dietā a fine dioecesis eorūde trahere psumant : dūmodo uel tra duas dietas aliq; extra suā ciuitatē & dioecesim auctoritate p̄sentiū nō trahat : seu q; de aliis q; de manifestis iniuriis & molestiis & aliis quae iudicialē indaginē exigūt sub poenis in eos si se cus egerint : & in id' pcurantes adiectis cōseruatores se nullatenus intromittant : q; aliis qbuscūq; cōstitutionibus a p̄decessoribus n̄ris romanis p̄tōficibus tam de iudicibus delegatis & cōseruatoribus q; p̄sonis ultra certū numerū p̄ l̄ras apostolicas ad iudiciū non uocādo aut aliis editis q; n̄rae possent i hac pte iurisdictioni aut potestati : eiusq; libero exercitio quomōlibet obuiare : seu si tā eisdē fratribus uel eisdē ordinibus aut alicui uel aliquibus fratrum & ordinū p̄dictorū q; ep̄o capitulis p̄latis prioribus cōuētibus rectoribus curatis sacerdotibus uicariis ac clero p̄dictis uel aliquibus ip̄sōz seu qbus uis aliis cōiter uel diuissim a praefata sit sede idultum : q; excommunicari suspendi uel interdicti seu extra uel ultra certa loca uel alio quocūq; mō ad iudiciū euocari non possint p litteras apostolicas nō facientes plenā & exp̄ssam ac de uerbo ad uerbū de idulto huiusmodi & eoz p̄sonis locis ordinibus & noibus p̄priis mētionē : & qbuslibet aliis idulgētis seu priuilegiis dictae sedis generalibus uel sp̄alibus quorūcūq; tenorē existāt. p q; p̄sentibus nō exp̄ssa & totaliter nō inserta n̄ra iurisdictionis explicatio i hac pte. ualeat quomōlibet ip̄ediri : de quibus quorūcūq; tenoribus totis de uerbo ad uerbū sp̄alē opteat i ūris l̄ris fieri mētionē. Ceterū iudicibus & cōseruatoribus quibuscūq; p l̄ras apostolicas sub q̄cūq; alia q; p̄senti uerborū forma uel expressione confectas eisdem dictorum praedicatorum & minorum : heremitarum carmelitarum ordinum fratribus seu ipsis ordinibus comuniter uel diuissim super damnis & iniuriis ac aliis quibuscunq; rebus seu negociis aliis deputatis & subdelegatis eorum p̄aentibus & futuris : auctoritate praesentium districtius inhihemus ne aliquem seu aliquos auctoritate litterarum ip̄arum praetextu seu occasione quorūcūq; dānoz uel iniuriarū seu grauaminū contra tenorē p̄dictae decretalis sup cathedrā ipsis fratribus seu ip̄sōz ordinibus cōiter uel diuissim a qbuscūq; p̄sonis illatoz actenus uel ēt inferendoz ip̄ostez corā se alicubi deiceps ad iudiciū uel alias quoquo mō uocare uel i cām aliq̄tenus trahere psumāt : inhibitionē huius nō solū ad futura : sed ēt quo ad quouismō adhuc p̄dētia & iā certa negocia uolētes extēdi ac decernētes p̄satas l̄ras & p̄cessus eaz auctoritate quomōcūq; h̄itos & habēdos dāpna grauamia & iniurias huius cōtra tenorē dictae decretalis illata & iherēda ut dictū ē deiceps aliq̄tenus nō extēdi : ac ēt irritū & inane. Si secus sup p̄missis p̄ quoscūq; scienter uel ignoranter cōtingerit attēptari : uobis i hilominus iniūgētes ut inhibitionē n̄ram huius ad dictoz iudiciū seu cōseruatorē & subdelegatoz noticiā de qbus uobis expedire uidebit deducere p̄curetis. Insup uolumus & apostolica auctoritate decreuimus q; qlibet ūrm p̄seq ualeat articulū ēt p aliū i choatū : quis idē inchoās nullo fuerit ip̄edimēto canonico p̄peditus : qd a dato p̄sentū sint uobis & unicuiq; ūrm i praemissis oibus & eoz singulis ceptis & nō ceptis p̄sentibus & futuris p̄petua potestas & iurisdictione attributa. ut eo uigore ea q; fuerint acta : possitis i praemissis oibus & eoz singulis ceptis & nō ceptis praesentibus & futuris ex praedictis pcedere : ac si praedicta oia & singula corā uobis cepta fuissent : & iurisdictione n̄ra & cuiuslibet ūrm i p̄dictis oibus & singulis p citationē uel modū alitū p̄petuata legitimū extitisset. cōstitutione p̄dicta sup cōseruatoribus & alia qualibet i cōtrariū edita nō obstante. Datū Auiniōe. viii. chal septembris. anno domini. m. ccc. lvi. pontificatus nostri anno quinto.

Bulla cōseruatoria ad ep̄iscopos Dunelmensis & lincolniensis pro religiosis & clero saeculari : i prouincia eboracensi.

Rbanus ep̄s seruus seruoz dei Venerabilibus fratribus Dunelm. & lincolniē. ep̄is : ac dilecto. priori eccl̄ae Dunelm. Salutē & apostolicā b̄ndictionē. frequētes actenus imo i nūerosē quodāmō de diuersis mūdi partibus uenerabiliū fratrum nostrorum ep̄rū q; superiorum praelatorum : necnon dilectorum filiorum rectorum : curatorum : & parochialium sacerdotum querelae contra dilectos filios praedicatorum & minorum ordinum fratres &c. ut in bulla praecedenti : de uerbo ad uerbum : Sed querela ad summum pontificem ē archiepi eboz : cū rectoribus & curatis eiusdē dioecesis. Datū romae apud sanctā mariā trāstiberim. xvi. chal. aprilis. Pontificatus nostri anno primo.

Copia litterarū a Magistris hospitalariū & tēplariū summo pōtifici Bonifacio octauo pro ordinis carmelitarū roboratiōe specialiter directarū:ratione statuti editi in consilio lugdunensi contra statum mendicantiū religiosorū:in quibus quidem litteris patet ordinis probata antiquitas.

Anctissimo & reuerendissimo patri & domino Bonifacio diuina prouidentia sacrosanctæ romanæ ecclesiæ summo pontifici frater Nicolaus Iorginus domus hospitalis sancti Iohannis hierosolymitani magister & pauperum xpi custos:ac frater Guilielmus de bello loco pauperis militiæ tēpli magister humilis:cū supplici terræ sanctæ recomēdatione deuota pedū oscula beatorū.Sedentes sup flumina babylonis flere amare pro dolor cōpellimur dum terrā illam quasi factā naufragam conspiciamus iugis psecutionis infligi sagittis & ualidis fluctuū impulsibus agitari:quam eius beaurit præsētia q in ea p redēptione humani generis imolatus manibus tradi nō dubitauit nocētū:& crucis amaritudinē degustare. Hæc sigdē quæ icessanter uris oculis præsētant ad ipsius iplorāda subuētiōnis auxilia anxios i nobis multiplicant spūs:attēdūt uota:& festinant corda ufa:ut ebitudine sup hiis prēsa cessante succrescāt ministeria diligētia oportuna:quæ fontē lacrymarū scaturiētē de alueis fidelīū oculorū:& suphabūdet tñ rōne cōsolationis optate. Ad hoc:īane cōsecutionē celerem:& foelicē licet nona sint adhībēda studia:tñ ppēsius sunt occulorū antiq̄ obseruāda subsidia q̄ fuerūt a priscis p̄ribus approbata. Inuēimus sigdē i nræ memoriæ tabula exarātū:q̄ ordo fratrū btē mariæ de mōte carmeli i cismarinis partibus a tpe quo memoria nō existit a p̄dictis p̄ribus i eiusdē terræ solatiū extitit istitutis:cuius alis opitulatiōe diuina extēsis:fratres eiusdē ordinis subuēntioni dictæ terræ se deuotius deuouerūt. Verū præ textu cōstitutōis editæ i lugdunensi cōcilio fratres p̄dictos i aliquo cōtingētis euacuato solite caritatis humore:passim ipso rū germina exarescūt i graue dispēdiū spūalis subsidii memorati.Nā licet idē fratres libēter sibi egeāt ut necessitatibus eiusdē terræ habūdēt:nihilominus tñ extremæ necessitati ne pereant:deesse nō poterūt:quæ nullius legis ip̄erio ē astricta.Nos ergo ppulsa cūctatiōe tenētes q̄ i apostolicæ sedis desideriis sup aurū & topaziō hoc existit p̄cipuū:ut terra p̄fata multiplicata subsidiiis:educta de seruitutis egyptiacæ foeditate i ipsā xpiana uotiuā potiat laticia:quæ diu i illa lāguir sub dolore sedis eiusdē ḡfam:& sanctitatis uræ misericordiā hūiliter iploramus:quatenus obtētu istius q̄ ut p̄mittit crucifixionis pōtica p nobis i p̄dicta terra paciētius tollerari:p̄dictā cōstitutionē sic dignemini moderari:q̄ nora uacillationis quæ aduersus dictū ordinē cōsurgit ex ipsa sublata:idē ordo robur prioris status resumat:& p cōsequēs p̄dicti fratres ad pristinā deuotionē populi restituti:dona uberius suscipiāt solitæ caritatis.Cōseruet uos deus:ecclesiæ suæ scēlē p tpa lōgiora:Scriptū accon.xii.die mēsis iulii:sub āno dñi.m.cc.lxxxiii.

Copia litterarū a prælatis terræ sanctæ summo pōtifici bonifacio octauo p ordinis roboratiōne spaliter directarū:rōne statuti editi i cōsilio lugdunensi cōtra statū mendicantiū religiosorū:in quibus quidem litteris etiam patet ordinis probata antiquitas.

Anctissimo i xpo p̄ri ac dño Bonifacio diuina prouidentia sacrosanctæ ac uniuersalis ecclesiæ summo pōtifici.ꝛ. Nicossiensis archiep̄us.G.ep̄s ebronensis uenerabilis p̄ris dñi p̄riarchæ hierosolymitani uicarius.Guilielmus tyberiadenſis ep̄s eius ad deū oratores assidui:deuota pedū oscula btōrū & cū terræ scēlē recomēdatione seip̄os. Gustato frequenter amaritudinis calice sup dilatatis oppressiōibus terræ sanctæ quā sanciat laceratq̄ assidue manus saracenorum impia semper iuidia madefieri sanguine redemptoris eius deploramus angustias:& per aspectū cōpassiōis intime secum sui doloris tormenta compatimur:dolemusq̄ de fidelium ipsius catholicæ ecclesiæ cruciatu cōtinuo:quibus uix defensionis tutela relinquitur seu quietis remedium indulgetur:sed potissime circa obprobrium redēptoris afficimur cuius patrociniū nationes peruersæ diripiunt:dirisq̄ affligunt molestis:& hostili seueritate lacerant & conculcāt.Cuius ergo cor adeo poterit esse durum q̄ pro releuandis eorū afflictionibus non emolliet pie considerationis affectus. Quis adeo misericordiæ poterit claudere uiscera q̄ nolit suppliciter ipsi postulantibus subuenire? Quis censebitur misericors aliis qui

supra turbam: fideliū sic afflicti noluerit miseri: qui sic premuntur hostium crucis incurfibus sic usq; intrinsecus ad intima lacerantur: sicq; in bonis temporalibus colliduntur: q; præter labores assiduos qui modica eis uel nulla tempora quietis indulgent: laborant sub mole penuriae multis & amplius quibus abundare solebant facultatibus diminutis. Sed habet in se depressa terræ sanctæ condicio ut christi corda fidelium erga eam per debitæ compassionis affectum: pietatis fluente diriment plenitudinem miserationis exerceant: & frequēter in eis auxiliū pmpatæ sollicitudinis studiis excitentur. Ea propter pater sanctissime clamor eorū ad pedes sanctitatis uestre desertur humiliter: & istarum partium miserabilis status insinuat̃ expressius: ut uocibus oppressorum quas ad aures sanctitatis uestre eo frequentius credimus peruenire: quo in suis necessitatibus sic afflicti ad uos confidentius: rāq; ad portum confugiunt singulare: deuotissime i plorantes benignitati uestre auxiliū sufficiens & festinum ne dum medicina paratur egroto pereat expectando: & anteq; sacerdos ueniat: infirmus sine uiatico moriatur: ad cuius auxilii consecutionem celerem & foelicem licet noua sint adhibenda studia illorum tñ non sunt antiqua prætermittenda subsidia: quæ nunc pro dolor emulationis conculcata lollio a priscis patribus approbata. Credimus enim uos non ignorare pater sanctissime qualiter ordo fratrum ordinis beatæ mariæ de monte carmeli: qui inter cæteras sacras religiones apostolicæ sedis deuotas claret deuotione conspicua fuit in eis marinis partibus a tempore cuius non extat memoria a prædictis patribus in eiusdem terræ sanctæ solatium institutus. Cuius alis longe lateq; postmodū opitulatione diuina extensis fratres eiusdem ordinis subuentioni eiusdem terræ sanctæ deuotione pene ineffabili deuotentes quæ manus pietatis subministrabit eisdem tenui particula pro suis supportandis necessitatibus retenta fratribus domorum suarū præmissarum partium ministrabant deuotius in sæpe dictæ terræ subsidium conuertenda. Verum præ textu constitutionis in lugdunenſi consilio editæ fratres in aliquo contingentis eorū in eorūdem orto occulte persecutionis succrescentibus spinis: ac per ipsas solitæ caritatis euacuato humore passim ipsorum gramina exarescunt in graue dispendiū subsidii memorati. Quia licet idem fratres libenter sibi egeant ut necessitatibus eiusdem terræ habundent. nihilominus tamen extreme necessitate pereant deesse non poterunt: quæ nullius legis imperio est astricta. Cum ergo pro firmo teneamus q; in apostolicæ sedis desiderijs super aurum & topazion hoc existit præcipuum ut terra præfata multiplicatis subsidijs educta de seruitutis egyptiacæ foeditate ut ipsa christiana deuotio uotiuā pociatur laticia: quæ diu lāguis sub dolore sedis eiusdē gratiā & sanctitatis uestre misericordiam humiliter & instanter flagitamus quatenus obtentu illius qui ut præmittit crucifixionis obprobria pro nobis in prædicta terra patientius tollerauit dictorum fratrum: qui relictis omnibus secuntur dominum & obsecuntur: eidem inopiam releuantes prædictam constitutionem sic dignemini moderari: q; nota uacillationis quæ aduersus dictum ordinem confurgit ex ipsa omnino sublata: idem ordo robur prioris status resumat: & per consequens prædicti fratres ad pristinam deuotionem populi restituti dona uberius suscipiant solitæ caritatis participanda demum more solito subsidijs memoratis. Comuniſ enim auxilijs sunt iuandī: qui publicum interesse laudabiliter proſecuntur. Valeat sanctitas uestra quam conseruet saluatorū omnium ecclesiæ suæ sanctæ per tempora longiora. Data Accon anno domini. m. cc. lxxxi. die uigesima tertia mensis Septembris.

¶ Decretum uniuersitatis cantebriigiæ de origine ac titulo & confirmatione ordinis carmelitarum: sub instrumento publiico: quod est in domo nostra Londoniis.

IN nomine domini amen. Per præſens publicum instrumentum cunctis appareat euidenter: q; anno eiusdem ſecundum curſum & computationem eccleſiæ anglicanæ. m. ccc. lxxxi. In dictione. xiii. pontificatus ſanctiſſimi in chriſto patris & domini noſtri: domini Gregorii digna dei providentia papæ undecimi anno quinto: menſe februarii die uigesima tertia: in quadam capella eccleſiæ beatæ mariæ cantebriigiæ in fine occidentali retro hoſtium boriale eiusdem eccleſiæ Elieſi. dioce. Venerabilis & circunſpectus uir magiſter ioānes de donelbico canonicus londoni: decretorum doctor: cancellarius uniuersitatis cantebriigiæ i prouincia anglicana: una cum uenerabilibus & discretis uiris magiſtris Guilielmo de Goothm: fratre Rogero de

fratres cōfratres ordinis fratrum heremitarū sancti Auguſtini. Fratre Ioanne Barnebagh confratre ordinis fratrum Minorū Sacre pagine p̄fessoribus. Gulielmo Granby licētiato in theologia. Valtero de felstede decretorū doctore Rectore ecclesie poch. de hennuyn gforde lincoln dioc. Nich. de Bothishū magistro in artibus: & utriusq; iuris bacallario Rectore de Capel. Ioāne kēr magistro i artibus: sibi ad infraſcripta uidend. & audiend. ex parte uniuersitatis p̄dictae assignatis seu deputatis ut tūc ibidē dicebat in mei Notarii publici subscripti testimoniūq; infraſcriptorū p̄ſentia conſtitutus: dixit expreſſe & aſſeruit iuxta & ſecundū quā dā allegata & exhibita coram eo & p̄ſatis uenerabilibus p̄ſonis per Reuerēdū & religioſum uirū fratrem Ioannē de horneby cōfratrem ordinis beate marie de mōte carmeli sacre pagine p̄fessore in dicta uniuersitate regentē: tum uidelicet per iura & doctores in unū & idem conſonātes: tum p litteras apoſtolicas regulā & p̄milia dicti ordinis cōtinentes: tum p cronicas antiquas & alias ſcripturas antiquas: & a tēpore cuius hominū memoria nō exiſtit cōpilatas: euidenter ſibi liquere p̄dictū ordinē fratrum beate marie de mōte carmeli in iure comū cōfirmatū: & titulo glorioſe uirginis beate marie dei genitricis ſpecialiter fore inſignitū. Fratresq; eiūſdē ordinis prout eidē cācellario per p̄dictas ſcripturas antiquas apparuit imitatores & ſucceſſores eſſe ſanctos p̄phetas helye & helyzei. Vnde p̄ſatus dñs cācellarius p eundē fratrem Ioannē de horneby iplius iuriſdictioni ſe in hac parte ſubmittentē: p declaratiōe p̄miſſorū rogatus inſtāter & requiſitus ſepe dictū ordinem fratrum beate marie de mōte carmeli in iure comū cōfirmatū: tituloq; glorioſe uirginis beate marie dei genitricis ſpecialiter fore inſignitū & fratres dicti ordinis imitatores & ſucceſſores eſſe ſanctos p̄phetas helye & helyzei: p̄nūciauit: decreuit: & declarauit in hūc modū. Nos Ioannes de Donelhyco cancellarius uniuersitatis cantebryggie: auditis ratiōibus & allegationibus uiſiq; priuilegiis lectis & examinatis: una cū croniciſ & ſcripturis antiquis ordinē fratrum beate marie de mōte carmeli in iure comū ac ſpeciali cōfirmatū: tituloq; glorioſe uirginis beate marie dei genitricis ſpāliter fore inſignitū: ac fratres dicti ordinis prout nobis apparuit p cronicas & alias ſcripturas antiquas imitatores & ſucceſſores eſſe ſanctos p̄phetas helye & helyzei pronūciamus: decernimus: & declaramus. De quibus uero declaratiōe: decreto: & p̄nūciatiōe: idem dñs cācellarius & ſep̄dictus frater Ioannes de horneby: rogauerunt me publicū cōfiteri inſtrumentū. Acta fuerūt hæc ſub anno Indictione Pōtificatus: menſis die & loco ſupradictis: p̄ſentibus diſcretis magiſtris Gulielmo Redlhyntir. Gulielmo de Elinhū magiſtris i artibus: & dictae uniuersitatis pcuratoribus: & Toma Godmecheſtre clerico Northiceniſ dioc. Notario ap̄lico ad p̄miſſis uocatis & ſpālitet rogatis. Et ego Ioānes de brādōferie clericus Northiceniſ dioc. &c.

¶ Require folio. 144. in principio.

¶ Decretum uniuersitatis cantebryggie de origine ac titulo & confirmatione ordinis Beate marie genitricis dei de monte carmeli.

Uniuersis sanctae matris ecclesiae filiis p̄ſentes litteras inspecturis Ioannes de Donelhyco cācellarius uniuersitatis cantebryggie. Salutē in dño sempiternā. Cū nuper a nōnullis uniuersitatis p̄dictae studentibus Inſtitutio. Intitulatio: & Cōfirmatio ordinis fratrum beate marie de monte carmeli nimis p̄ſumptuoſe reuocabātur in dubium: unde diſcordiae ac rixae q̄ plurimae inter ſcolares eiūſdē uniuersitatis fuerāt ſuſcitatae: nec nō magna perturbatio inualeſcebat in eadem. Ea propter religioſus uir frater Ioānes de horneby sacre pagine p̄ſeſſor dicti ordinis beate marie de monte carmeli cōfrater in ipſa uniuersitate regens: nobis in plena congregatiōe regentium & non regentium humiliter & deuote pro remedio oportuno per nos ordinando in p̄miſſis inſtāter ſupplicauit. Nos uero Ioannes cancellarius antedictus cupientes: materias diſcenſionum ac iurgiorū amputare: & ueritatem p̄miſſorū indagare: ac prout ad nos attinet quietē ipſius uniuersitatis ſcolaribus reparare: p̄ſcripſimus certum diem dicto religioſo uiro fratri Ioāni de horneby ad comparandum coram nobis ac aliis uenerabilibus per uniuersitatem regentium & non regentium unanimi aſſenſu eorundē nominatis electis: & ad aſſidendum nobis deputatis: & omnibus quoq; intereſt in hac parte legitime p̄ſentibus exhibendum ac p̄ſentibus.

pro evidentiis & munimenta quæcūq; dictas Institutionem institutionem & confirmationem ipsorum fratrum beatæ mariæ de monte carmeli concernentia. Quo quidem die idem frater iohannes comparuit: & quædā priuilegia sedis apostolicæ ac regulam eorū per eandē sedē approbatam: ac etiam alia munimenta & antiqua: scripturas corā nobis cancellario & deputatis antedictis exhibuit consensu & assensu dicti ordinis cōfratrū phabitis: & cū instantia nos requisivit ac rogauit noīe suo ac ordinis sui & cōfratrū suorū p̄dictorū ut auditis rationibus & allegatiōibus uisūq; priuilegiis eorū: regula & aliis huiusmodi munimētis & antiquis scripturis: ac diligēter rimatis & discussis sup̄ p̄missis ueritatē decideremus & declararemus. Nos uero Cancellarius memoratus attendētes p̄missa consona esse iuri & rationi: auditis ratiōibus & allegationibus uisūq; priuilegiis lectis & examinatis una cū nōnullis aliis munimentis & scripturis antiquis de consilio & cōsensu discretorū & iurisperitorū dictæ uniuerſitatis nobis assistentiū in ea parte & per eandem deputatorū dictū ordinē fratrū beatæ mariæ de mōte carmeli in iure comuni ac speciali confirmatū: & titulo beatæ mariæ dei genitricis fore specialiter insignitū: ac Fratres dicti ordinis prout sufficienter apparuit p̄ p̄missa exhibita p̄ducta & allegata: helyæ & helyzei sanctorū pphetarū fore imitatores & successores causæ cognitiōe & iuris ordine in ea parte de iure requisitis ad plenum obseruatis: reputamus: decimus: & decidendo declaramus in hiis scriptis. Inhibentes quibuscūq; nostris & dictæ uniuerſitatis subditis: ne contra has: decisionem & declarationem n̄ras in ipsorū fratrū præiudiciū & dictæ uniuerſitatis uituperiū: & studentū in eadē inquietationem venire temere p̄sumāt sub poenis & cēsuris: nostro & successorū nostrorū arbitrio debite incōtrauenientes ferēdis. In quorū omniū & singulorū testimoniū p̄missorū p̄sentes litteras decretū n̄rm continentes: sigilli officii nostri appēssione fecimus cōmuniri. Data Cantebriggie uicesimo tertio die mēsis february Anno dñi. M. ccc. lxxiii.

¶ Copia bullarū examinatæ a dño petro uillai generali auditore curiæ cameræ apostolicæ super antiquitate: & intitulatione ac confirmatione ordinis carmelitarum sub instrumēto publico qd̄ est in domo n̄ra maldon. Sub anno a natiuitate domini. M. ccc. lxxv. decima die mēsis Octobris.

 N nomine dñi amē. Præsentis scripti publici seriæ cūctis pateat euidenter Quod nos Petrus uillani legū doctor decanus Vapinceſi: dñi n̄ri papæ capellāus: ipsiusq; & eius camerarii ac curiæ cameræ aplice generalis auditor: uidimus: tenuimus: & diligenter inſpeximus quasdā litteras aplicas cū filis sericis ueris bullis plumbeis more romanæ curiæ bullatas: sanas & integras: omniq; uicio & suspitiōe carētes ut prima faciæ appebāt. Quæq; qd̄ litterarū aplicarū tenores iſerius ſeriatim ſecustur & sunt tales.

¶ Primus tenor.

 Oannes episcopus ſeruus ſeruorū dei Dilectis filiis priori generali & uniuerſis prioribus & fratribus ordinis beatæ mariæ de monte carmeli tam p̄ſentibus q̄ futuris religioſam uirā profeſſis: Salutē & apostolicā benedictionē. Sacer ordo ueſter in agro domini diuina diſpoſitiōe plantatus & glorioſæ uirginis mariæ titulo ſpāliter insignitus: apostolicis graciis digne mereſ attolli: cuo p̄ſeſſores mūdāis a ſe religatis illecebris: coeleſtiū cōſp̄lacioni uacantes inſiſtūt iugiter p̄ſectibus animarū. Nos autē ad dictū ordinē quem in ſtatu ſirmo: ſolido & ſtabili decreuimus & uolumus p̄manere: apostolicæ cōſideratiōis intuitū dirigētes: ad ea libenter intendimus p̄ quæ p̄ſeſſores: iam dicti: nullū internæ pacis patiant̄ excidiū: nullūq; religiōis ſtatus p̄ferant detrimentū: ſed eo deuocius diuino cultui ac ſalutis inſiſtant operibus: quo quietior ſtatus fuerit eorundē: ipſiq; ampliori fuerint libertate dotati. Ea p̄pter dilecti in dño filii: deuotiōis ueſtræ præcibus fauorabiliter annuētes: uos & p̄dictū ordinē p̄ſonas: & eccleſias: oratoria: domos: res alias: & loca ueſtra ac ſpectantiā ad eadem: in quibus inhabitatis ad præſens: uel inhabitabitis in futurū cū omnibus iuribus & p̄tinentiis ſuis ac p̄ſonis degētib: iſisdē: ſuis & p̄prietatē br̄i petri & aplicæ ſedis aſſumimus: illaq; a cuiuſcūq; dioceſani & cuiuſlibet alterius p̄tate iuriſdictione & dominio oimode iꝑpetuū prius eximimus. De ḡſa noſtra ſpāl̄i decernentes ex nūc uos & ordinē n̄rm ac p̄ſonas: eccleſias: & oratoria: domos & loca præſata: ac p̄tinentia ad eadem ſoli romano pontifici & dictæ ſed tam in ſpiritualibus q̄ in temporalibus: abſq; ullo medio ſubiacere: ita q; nec locorū ordinarij nec alia queuis perſona eccleſiaſtica in uos

& ordinem: personas: ecclesias: oratoria: domos & loca prædicta utpote prorsus exempta: possint excommunicationis: suspensionis aut interdicti promulgare sententias: uel alias potestatem seu iurisdictionem aliquam exercere. Quod si forsitan quicquid in contrarium a quoquam fuerit attemptatum: illud omnino sit irritum & inane. Nulla ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ assumptionis: exemptiōis: & cōstitutionis infringere: uel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attemptare præsumpserit: indignationem omnipotentis dei & beatorum petri & pauli apostolorum eius se noverit incursum. Data Auinionis. tertio Idus marci pontificatus nostri anno primo.

¶ Sequitur tenor alterius bullæ & est talis.

Ioannes episcopus seruus seruorum dei Dilectis filiis Priori generali & fratribus ordinis beatæ mariæ de monte carmeli Salutem & apostolicam benedictionem. Dum sacrum ordinem ustrum præcellat dei genitricis uocabulo spāliter insignitum: & sublimium uestrarum uirtutum merita deo quidē grata: & in cōspectibus apostolicæ sedis accepta digna memoria recensemus: dū uos & ordinem ipsum qui inter ceteros regularium p̄fessores in firmamento catholicæ fidei militantes tamquā religionis speculū & exemplar speciali caritate fulgetis attēta meditatione pensamus tanto libētius in hiis quæ pie a nobis deposcitis animæ consideratio p̄fectu nobis apostolici fauoris gratiā impartimur quanto comodius per ipsius ordinis fratrum fructuosa studia & laudabilia opera & exēpla affectatū lucrū animæ huiusmodi quo nihil est deo acceptius poterit annuēte clamētia salubriter p̄uenire. Sane peticio ustra nobis exhibita cōtinebat q̄ infra scripta decē loca uestri ordinis q̄ uidelicet iuxta Rothomagen. Turen. Narbone. Pisanen. Brimidus. Cerangustan. Caccurten. Argentine. Ascen. & Imolen. ciuitates optinetis: adeo a dictis ciuitatibus distare noscunt̄ p̄pter quod huiusmodi a ciuitatibus ipsis distantia loca ipsa nequeunt a ciuibus & aliis p̄sonis ciuitatū ipsarū comode uisitari: q̄q̄ locus etiam eiusdē ordinis quē in ciuitate arelaten habetis: est adeo domibus archiepiscopalibus cōtiguus: & in cuius q̄ frequenter archiepiscopus arelaten qui est pro tempore p̄pter huiusmodi loci inquietationē: offensus se fratribus ipsius ordinis graciosum uel bēignū nō exhibet ut decet. Quare nobis humiliter supplicastis: q̄ p̄dictorū decē locorū conuentus in alia decem infra uel extra moenia ciuitatum: nec non de cetero loci prædicti arelaten conuentū: in alium etiā locū mutare & trāsserre: ipsaq̄ decem & eundem arelaten loca: quæ ad præsens ut p̄mittitur optinetis: uendere ualeatis uobis largiri licentiam dignaremur. Nos igitur qui dictū ordinem uestrum uelut ortum irriguum secundumq̄ uirtutibus: plantatū in domo domini: affectione paterna diligimus: illo uolentes fauore uos p̄sequi: per quē salus animarū p̄ueniat: & erga nos dictū ordinem ualeat fidelium deuotio ad augeri uestris supplicationibus inclinatur: uendendi prædicta decē & ipsum arelaten loca: & alia decem loca eiusdem ordinis infra uel extra moenia ciuitatum eis imēdiate uicinæ: nec nō locū alium in eadē ciuitate arelatensi adquirendi: ac construendi & edificandi cum domibus: ecclesiis seu capellis: & aliis necessariis officinis: earū inhabitandi & diuina officia celebrandi: habēdi quoq̄ in locis eisdem: cimiteria: & in eorū singulis singulas campanas foelicis recordatiōis Bonifacii papæ. viii. prædecessoris nostri super locis a religiosis ordinū mendicantiū absq̄ licentia sedis apostolicæ non recipiendis de nouo & qualibet alia cōstitutionē in cōtrariū editis nequaquā obstantibus: plenam & liberam uobis sine iure præiudicio alieni concedimus auctoritate præsentium potestatem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ cōcessionis infringere uel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attemptare præsumpserit: indignationem omnipotentis dei & beatorum petri & pauli apostolorum eius se noverit incursum. Datum Auinionis calendis aprilis pontificatus nostri anno septimo:

¶ Sequitur tenor alterius bullæ & est talis.

Lamens episcopus seruus seruorum dei Dilectis filiis generali & aliis prioribus & fratribus ordinis beatæ Mariæ de monte carmeli Salutem & apostolicam benedictionem. Sacer ordo uester in agro dominico diuina dispositione plantatus: & gloriose uirginis mariæ titulo specialiter insignitus apostolicis gratiis digne meretur attolli: cuius p̄fessores mundanis a se relegatis illecebris: celestium contemplationi uacantes insistent iuster p̄fectibus animarum. Nos ad dictum ordinem quem in statu firmo solido & stabili do-

lumus permanere apostolicæ considerationis intuitu dirigentes ad ea libenter intendimus per
 quæ professores iam dicti: nullum internæ pacis patiantur excidium: nullumq; religionis status
 perferant detrimentum sed eo deuotius diuino cultui ac salutis insistant operibus: quo quietior
 status eorundem fuerit: ipsiq; ampliori fuerint libertate dotati. Sane petitio pro parte uestra nõ
 bis nuper exhibita cõtinebat q; licet foelicis recordationis Ioannes papa. xxii. prædecessor noster
 tunc in humanis agens: uos & prædictum ordinem ac personas: ecclesias: oratoria: domos: res alias
 & loca uestra: ac spectantia ad eadem in quibus inhabitabatis tunc: uel inhabitaretis in futurum
 cum omnibus iuribus & pertinentiis suis ac personis degentibus in eisdem in ius & proprietatem
 beati petri & sedis aplice assumpsisset: illaq; a cuiuscunq; diocesani & cuiuscunq; alterius potesta
 te: iurisdictione ac dominio omnimode prorsus imperpetuum exemisset: decernendo ex tunc uos
 & ordinem ipsum ac personas: ecclesias: oratoria: domos: res alias & loca præfata ac pertinentia
 ad eadem: soli Romano pontifici & dictæ sedi tam in spiritualibus q; in temporalibus absq; ullo
 medio subiaccere. Ita q; nec locorq; ordinarii: nec alia quæuis persona ecclesiastica in uos & ordi
 nem: personas: ecclesias: oratoria: domos: & loca prædicta utpote prorsus exempta: possent exco
 municationis: suspensionis aut interdicti promulgare sententias uel alias potestatem seu iurisdictionem
 aliquâ exercere. Quod si forsân quicquâ in cõtariu a quoquâ attemptatu fuerit: illud om
 nino esset irritu & inane. Tamen quia in indulto huiusmodi exemptionis non canetur: q; uos ra
 tione delicti seu contractus aut rei de qua agitur conueniri coram ordinariis minime ualeretis:
 uos timentes super hiis posse forsân imposterum molestari: nobis humiliter supplicastis ut proui
 dere uobis super hoc de oportuno remedio dignaremur. Nos igitur qui uos & ordinem ipsum
 speciali prosequimur in domino caritate: uestris supplicationibus inclinati uobis & successoribus
 uestris imperpetuum auctoritate apostolica tenore præsentium indulgemus ut præfato in
 dulto in suo robore permanente: coram quibusuis diocesanis & locorum ordinariis ratione deli
 cti cõtactus seu rei de qua agitur: conueniri uel imperi nullatenus ualeatis. Foelicis recordationis
 Innocenti papæ quarti: prædecessoris nostri & aliis constitutionibus apostolicis contrariis non
 obstantibus quibuscunq;. Decernentes ex nunc irritum & inane si secus super hiis a quoquam
 quauis auctoritate scienter uel ignoranter contigerit attemptari. Nulli ergo omnino hominum
 liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere: uel ei ausu temerario cõttraire. Siquis ad hoc
 attẽptare psumperit: indignatione oipotetis dei & brõq; petri & pauli aplog; eius se nouerit icur
 sug. Data Auinione. yiii. calendas augusti. Pontificatus nostri anno Sexto.

¶ Sequitur tenor alterius bullæ & est talis.

Clemens episcopus seruus seruorum dei Dilectis filiis priori generali & Fratribus or
 dinis beatæ mariæ de monte carmeli Salutem & apostolicam benedictionem. Præcla
 re religiõis uestræ dei genitricis beatæ mariæ uirginis uocabulo insignito fauor expo
 scit & scincere deuotionis q; sedule erga nos & romanam ecclesiam geritis merita nos
 inducunt: ut illa uos & ordinem uestrum gratia prosequamur: per quam & diuinus cultus & or
 do ipse suscipere ualeant incrementu. Sane petitio uestra nobis exhibita cõtinebat q; uos in mul
 tis regnis & prouinciis rara loca uestri ordinis optinetis. Et q; multi principes nobiles & alii nec
 non comunitates uobis propter multiplicationem cultus diuini loca offerunt intuitu pietatis:
 Quodq; propter locorum dicti uestri ordinis raritatem & distantiam abinuicem eorundem ex
 cessus aliquorum ex personis dicti ordinis qui extra ipsorum loca delinquant bene corrigi quan
 doq; non possunt: pro eo q; ad superiorem eorundem noticiam comode nequiuir puenire. Qua
 re nobis humiliter supplicastis ut uobis recipiendi loca ad opus personarum eiusdẽ ordinis usq;
 ad numerum de quo nobis placet licentiam concedere dignaremur. Nos igitur cupientes ut hic
 ordo conspicuus quem speciali affectione prosequimur per orbem: eo amplius propagetur: quo
 ipsius sacra religio uirtutis facunditate resecta a suæ institutionis exordio per insignium gratiã
 meritorum uberes hactenus in uniuersali ecclesia honestatis fructus protulit & salutis: huiusmo
 di uestris supplicationibus inclinati: recipiendi de nouo octo loca: quatuor uidelicet citra: & alia
 quatuor ultra montes si alias uobis legitime concedantur: siue a nobis iusto titulo fuerint acqui
 sita: dummodo in quolibet dictorum locorum duodecim fratres uestri ordinis inibi commorã
 tes: congrue & honeste ualeant sustentari: ac in eiusdem locis construendi oratoria seu ecclesias
 domos & alias necessarias officinas foelicis recordationis Bonifacii papæ octaui prædecessoris

nostri prohibentis: ne fratres ordinum mendicantium in aliqua ciuitate: castro: uilla: seu alio loco quocumq; ad habitandum domos uel loca quacumq; recipere de nouo præsumant absq; sedis apostolicæ licentia speciali faciente plenam & expressam de prohibitione huiusmodi mentionem: & qualibet alia constitutione contraria nequaquã obstantibus uobis sine iuris alieni præiudicio: plenam & liberam cõcedimus auctoritate præsentium facultatem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere uel ei ausu temerario contraire. Si quis ad hoc attemptare præsumpserit: indignationem omnipotentis dei & beatorum petri & pauli aplog; eius se nouerit incursurum. Data auinione nonis maii. Pontificatus nostri anno Primo.

¶ Sequitur tenor alterius bullæ. s. de antiquitate institutionis ordinis.

Iohannes episcopus seruus seruorum dei Dilectis filiis generali & uniuersis prioribus & fratribus ordinis beatæ mariæ de monte carmeli Salutem & apostolicam benedictionem. Inter ceteros ordines in agro plantatos ecclesiæ sacrum uestrum ordinem claris suis exigentibus meritis gerentes in uisceribus caritatis: ad ea uigilanter intendimus ac opem operamq; sollicitam impartimur per quæ status eiusdem ordinis ad diuini nominis gloriam exaltationem catholicæ fidei & honorem ordinis supradicti prosperis semper successibus affluat tranquillis foueatur euentibus: & uotius proficiat incrementis. Sane pro parte uestra fuit in consistorio propositum coram uobis q; ordo uester cuius institutio concilium generale præcessit ab antiquo per sedem apostolicam approbatus in diuersis mundi partibus in sacra pagina magistris: bacallariis: lectoribus: scholaribus: & quam plurimis sacerdotibus eruditis & sufficienter instructis in prædicationis officio uerbi dei noscitur resflorere: ac in eisdem partibus fratres sufficientes & utiles ad irrigandum agrum fidelium rore uerbi diuini & excolendum eorundem fidelium mentes non solum eruditione sermonis sed confessionum auditione & poenitentiarum impositione salutarium existeret dinoscuntur: quodq; a nonnullis prælatis: rectoribus sacerdotibus & clericis parrochialium ecclesiarum per diuersas orbis prouincias constitutis uobis super præmissis impedimenta præstantur: & faciendi prædicta licentia uoluntarie denegatur. Quare pro parte uestra fuit nobis humiliter supplicatum ut prouidere uobis super hoc de oportuno remedio dignaremur. Nos igitur ob specialem dilectionis affectum quem ad ordinem gerimus supradictum uolentes nos super præmissis & aliis prosequi gratiose uestris supplicationibus inclinati: de fratrum uestrorum consilio auctoritate apostolica constitutionem quæ incipit. Super cathedram: dudum per piæ memoriæ Bonifacium papam octauum editam: ac postmodum per foelicis recordationis Clémentem papam quintum: prædecessores nostros in uiuenti consilio innouatam super prædicationibus faciendis: confessionibus audiendis: iniungendis poenitentis: absolutionibus impendendis: ac sepultura & obuentibus tam funeralium q; relictoꝝ: datoꝝ & donatorum & cæteris aliis in eadẽ constitutõe cõtētis sicut eadẽ constitutio prescripta dicatoꝝ & minorum ordinum de quibus duntaxat spālīs hētūr in ea mētiō cōprehendit: ad ordinem uestrum & fratres ipsius decernimus extendendam. Volentes etiam ac eadem auctoritate nihilominus decernentes q; præfata constitutio super omnibus & singulis tam superius designatis q; aliis quibuscumq; in eadem constitutione contentis quæ omnia auctoritate præsentium fratribus dicti uestri ordinis competere uolumus sicut per constitutionem ipsam eisdem prædicatoribus & minoribus competunt in uobis & præfati uestri ordinis fratribus inconcussa ac integraliter obseruetur. Ita q; considerata personarum quas ad id habueritis idoneas ac clerici & populi quantitate eorundem fratrum quos ad huiusmodi audiendarum confessionum officium eligeritis meciamini numerum uos infra modum congruum continentes & nunquam in aliquo excedentes: ut sic moderatione seruata nec alios quibus hoc per eandem constitutionem conceditur ad inuidiam uel scandalum: nec locorum ordinarios quibus fratres ordinis uestri a uobis electos præsentare debebitis contra uos aliquatenus prouocetis. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum constitutionum & uoluntatum infringere: uel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumpserit: indignationem omnipotentis dei & beatorum Petri & Pauli apostolorum eius se nouerit incursurum. Data Auinionis Sexto calendas Decembris Pontificatus nostri anno undecimo. Quas quidem litteras apostolicas ad instantiam & requisitionem religiosi uiri fratris Thomæ monachi ordinis beatæ mariæ de monte carmeli procuratore religiosi uiri domini prioris prouincialis angliz eiusdem ordi-

nis per Joannem de Ansilhaco lemoniceſi diocēſis publicum apoſtolica & imperiali auctoritate ac noſtrum & dictæ curiæ cameræ notarium ſubſcriptū tranſcribi & publicari mandauimus. Volentes & decernentes q̄ huiusmodi tranſcripto publico ſicut iſtis originalibus litteris tam in iudicio q̄ extra decetero adhibeatur plena fides. Quibus omnibus & ſingulis noſtram & dictæ curiæ auctoritatem ordinariam interpoſuimus paſiter & decretum. In cuius rei teſtimonium præſens tranſcriptum publicum: ſigillo proprio dictæ curiæ cameræ apoſtolice notario: & Rudo Martini domini ueſtri papæ curſore: teſtibus ad præmiſſa. Sub anno a Natiuitate domini. M.ccc.lxxv. Indictione. xiii. & die decima menſis Octobris Pontificatus domini Gregorii papæ undecimi anno quinto.

Ego Ioannes de anſilhaco Lemonicēſi. dioce. publicus apoſtolica & imperiali auctoritate ac curiæ cameræ prædictæ notarius prædictarum litterarū apoſolicarum uiſioni decreti interpoſito ac omnibus aliis & ſingulis ſupradictis dum ſic per dictum dominum auditorem agerentur & fierent una cum prænominatis teſtibus præſens fui: dictaſq; litteras tranſcribi feci: & facta diligenti collatione de mandato ipſius domini auditoris: hic me ſubſcripſi: & ſignum meum conſuetum apoſui in teſtimonium præmiſſorum.

Ego Ioannes de Brandoneſerie clericus Norlhyceſi dioc. publicus auctoritate apoſtolica notarius: præmiſſis pronuntiationi: decreto: & declarationi: nec non omnibus aliis & ſingulis dum ſic ut premittitur agerentur & fierent: ſub anno: indic. pontifi. menſis die & loco ſupradictis: una cum prænominatis teſtibus præſens interfui: eaſq; ſic fieri uidi & audiui aliis arduis negociis præpeditus: per alium ſcribi feci: & in hanc publicam formam redegi: ſignoque meo conſueto ſignaui: & me hic ſubſcripſi in fidem & teſtimonium omnium præmiſſorum rogatus.

Copia litteræ a domino cardinali Berengario epīſcopo tuſculaneſi. capitulo generali Londoni celebrato pro recommendatione Magiſtri generalis fratris Gerardi de Bononia ſpecialiter deſtinata ac miſſa: in qua quidem patet ordinis ſatis magna recommendatio.

Prouidis ac religioſis uiris dilectis amicis capītali generalis ordinis beatæ Mariæ de monte Carmeli londoni celebrandi Berengarius miſeratione diuina epīſcopus Tuſculanus ſalutem: & ſpeciale affectum. Dum animaduertimur & internæ mentis aciem perluſtramus q̄ inſignis ordinis ueſtri religio diuinis mancipata obſequiis: glorioſæ uirginis ſingularitate deuotionis: & intitulatione denominationis aſcripta: ex ipſius ordinis inſtitutione: ac profeſſorum eiſdem ſalutaris proſecutionis inſtantia rutilat: humilitate gaudet: caſtmonia ſplendet: & uelut lucerna præluſida pulcritudine conuerſationis elucet: quodq; ipſius ordinis profeſſores ſub humili ac arce obſeruantiæ diſtinctione uiuentes: in conſpectu altiſſimi & eius beatæ uirginis & matris phialas odoramentorum plenas in orationum aſſiduitate præſentant: & de pompis mundanis illecebris uelut perfecti chriſti ſerui in ſpiritu uoluntarie paupertatis deuote deo ſamulantes: & ſacræ paginæ documentis inſtructi: fructus peritiles ſaluberrime prædicationis gratia & exemplis ſalutaribus in dei eccleſia producere nō deſiſtunt. Ad ipſius ordinis proſperum ſtatum allicimur & ipſum internæ caritatis affectibus aſtringentes: quæ illius perfectum & comoditatem reſpiciunt deſideranter appetimus: & his quæ illi honoris & ſtatus minorationem ingerent & pararent nocumenta libenter occurrimus & miniſterio ſollicitudinis obuiamus: proſecto cōſiderantes ex inſtinctu caritatis huiusmodi q̄ religioſus uir frater Gerardus de Bononia prior generalis eiſdem ordinis ſacræ theologiæ magiſter modernis diebus apud ſedem apoſolicam conſtitutus apertis theſauris ſuæ grandis ſcientiæ ſic in conſpectu domini noſtri ſummi pontificis & fratrum ſuorum multiplicium odorofitate uirtutum redoluit: morum quoq; candore ac conſilii maturitate complacuit: q̄ ob multimoda ſcientiarū fluenta quæ de ſuo pectore uelut de promtuarium pleno fluunt ab ipſo domino noſtro & fratribus ſuis in reputatione non modica: & pro uno de mundi huius litteratis elegantioribus reputatur: & ab illis quaſi uasculum plenum aromatibus eſt dilectus non indigne conuicimus: q̄ dictus ordo ppter

ipſius prioris excellentiam meritorum ac propter fauorabilem beniuolentiam quam ob ipſius prioris grandia merita ab apoſtolica ſede conſequitur: ordo ipſe honore grandefcit: & proficit utilibus incrementis. Et ſi ipſum prioratus regimen ipſius cedere fortalle contigerit: ordo poſſet ex hoc uerifimiliter minorari. Quamobrem ſi dictus prior in generali capitulo per fratres eius de ordinis celebrando cedere: uel illud reſignare uoluerit: laudamus & eius ſpeciali affectu quo ipſum ordinem uel fratres ipſius proſequimur ſano conſilio ſuademus: quatenus reſignationem uel ceſſationem eandem nullatenus admittatis. Nam illud ſi fieret ſtatui & honori ſupradicti ordinis ſicut firmiter credimus plurimū derogaret: ac nobis etiam propter multa quæ inde ordo ſequi poſſet incommoda diſpliceret. Datum &c.

¶ Indulgentiæ apoſtolice indultæ omnibus appellantiſus carmelitas fratres ordinis beate dei genetricis Mariæ de monte carmeli: ſub teſtimonio litteræ cuiuſdam domini Cardinalis: quæ eſt london. in qua etiā continetur confeſſionale conceſſum fratribus antedictis.

Artolomeus miſeratione diuina tituli ſancti Marcelli preſbyter cardinalis Dilectis nobis in chriſto uenerabilibus religioſis uiris Priori generali ceteriſq; fratribus ordinis beate Mariæ genetricis de monte carmeli brugis in capitulo generali congregatis: ſalutem in domino ſempiternam. Tenore præſentium uobis omnibus notū facimus ex parte ueſtra ſanctiſſimo domino noſtro domino Urbano diuina prouidentia papæ ſexto fuiſſe duas ſupplicationes porrectas: quarū tenor talis erat. ¶ Sanctiſſime pater quia ſancti romani pontifices ueſtræ ſanctitatis predeceſſores pauperes religioſos mendicantes ab antiquo ſolebant in ipſorum capitulis generalibus tam temporaliter q̃ ſpiritualiter uiſitare: & iam in feſto pentecoſtes proximo futuro capitulum generale fratrum ordinis beate Mariæ de monte carmeli pro

conſeruatiōe & augmento religionis & diuini cultus in uilla de brugis in ſlandria celebrabitur domino annuente: pro parte deuoti filii ueſtri prioris generalis & ſingulorum fratrum eiſdem ordinis: ſupplicat ſanctitati ueſtræ frater Nicolaus de luca ueſter humilis & deuotus procurator ordinis ſupradicti: quatenus omnibus & ſingulis fratribus eiſdem ordinis dignemini concedere graciōe ut eis & eorum cuiſbet liceat ſemel confeſſorem eligere: qui eorum quemlibet niſi talia commiſerint propter quæ ſit ſedes apoſtolica merito conſulenda de omnibus peccatis ſuis ueræ confeſſis & contritis auctoritate apoſtolica poterit abſoluere: & eiſdem eadem auctoritate beneficia abſolutionis miſericorditer impartiri cum clauſulis neceſſariis & oportunitis.

¶ Secunda ſupplicatio talis eſt.

Pater beatiffime quia idem ordo fratrum ordinis beate Mariæ de monte carmeli tam de iure poſitiuo q̃ per ſanctos Romanos pontifices diuerſos & fuerat ab antiquis temporibus confirmatus & glorioſe uirginis mariæ titulo ſpecialiter inſignitus: quidam tamen iniquitatis filii & alumni ſpiritu inuidiæ & maliciæ agitati nō obſtantibus conſumatione & intitulatione ſupradictis: eidem ordini detrahere non deſiſtunt: dicentes nec ipſum ordinem: nec fratres eiſdem ordinis eſſe uel fuiſſe iure poſitiuo confirmatum ſeu confirmatos: nec ipſos eſſe fratres beatiffimæ genitricis dei: ſed potius cuiuſdam mariæ hereticæ inhabitantis montem carmeli per angelum conuerſæ: & iſta & alia malicioſe conſingunt: non ſolum in diſputationibus publicis: ſed etiam in determinationibus & aliis actibus ſcolasticis: & alibi in diſſenter publicæ & priuatiue non ſolum contra iura canonica & ſanctorum patrum ſummoſum pontificum canonicas ſanctiones: ſed & in detrimentum finale eiſdem ordinis & grauamen. Supplicat igitur ſanctitati ueſtræ frater Nicolaus de Luca procurator ordinis ſupradicti pro parte deuoti filii ueſtri prioris generalis & omnium & ſingulorum ueſtræ ſanctitatis deuotorum fratrum ordinis ſupradicti quatenus eadem ſanctitas ueſtra contra taliter obloquentes & detrahentes in fauorem & honorem ordinis ſupradicti dignetur de oportuno remedio prouidere: & omnibus chriſti fidelibus qui ordinem ipſum & fratres eiſdem ordinis: ordinem ſeu fratres beatiffimæ Mariæ genetricis dei de monte carmeli uocauerint: nominauerint: ſeu appel-

¶ iiii

lauerint si in gratia exstiterint: indulgentiam trium annorum & tot quadragenarum concedere
 gratiosae temporibus perpetuis duraturum cum aliis clausulis necessariis & oportunis sine alia
 lectione. Quibus supplicationibus de benignitate sedis apostolicae paternali affectu annuens: ip-
 sas libere in eadem forma concessit. Insuper ampliorem gratiam faciens omnibus fratribus eius-
 dem ordinis qui auctoritate apostolica confessi fuerint & absoluti ut in prima petitione conti-
 neretur: pro quolibet ipsorum tres annos indulgentiae concessit. Vos ergo quantum possumus hor-
 tamur in domino quatenus pro ecclesia sancta dei & foelici statu prefati domini sanctissimi do-
 mini nostri Domini Urbani papae sexti per totum ordinem uestrum faciatis ad deum supplici-
 ter deprecari: ac pro nobis qui ad omnia uestra beneplacita prompto animo intendere sumus
 parati. In quorum omnium testimonium sigillum nostrum praesentibus est appensum. Data Ro-
 mae in hospicio habitationis nostrae Septimo calendas maii . Pontificatus sanctissimi in christo
 patris ac domini domini Urbani Papae sexti Anno Secundo.

¶ Bulla Sixti Quarti.

Iustus Episcopus seruus seruorum dei ad perpetuam rei memoriam
 Dum attenta meditatione pensamus q[uod] uirga uenustissima & omni-
 um uirtutum floribus insignita uirgo dei genitrix gloriosissima cu-
 ius pulchritudinem sol & luna mirantur: cuiusq[ue] precibus iuuatur
 populus christianus: & quae flore preciosissimum immarcescibilem
 & aeternum dominum nostrum iesum christum ineffabili sancti spi-
 ritus cooperante uirtute genuit. produxitq[ue] sacrum ordinem beatae
 Mariae de monte carmelo a sede apostolica pluribusq[ue] romanis pon-
 tificibus praedecessoribus nostris approbatum: quem eiusdem glo-
 riosissimae dei genitricis semperq[ue] uirginis mariae speciali titulo uo-
 luit insigniri: ut ob eiusdem uirginis reuerentiam ordo ipse a christi

fidelibus merito pampius uenerate. ipsiq; fideles ppter ea eiusdē uirginis Mariæ adiuti suffragiis æternæ retributiōis p̄mia facilius cōseq̄ mererētur: dūq; sublimiū dicti ordinis utriusq; sexus p̄sonarū uirtutū merita deo qdē grata & in cōspectu ap̄licæ sedis: accepta digna mēoria recensentur: ac ordinē ip̄m & illius p̄sonas sub sedis ap̄licæ & ecclesiæ romāe p̄tectiōe imēdiate existētes: & inter cæteros regulariū ordinū p̄fessores in firmamēto catholicæ fidei militātes tāquā religionis speculum & exemplar speciali charitate fulgentes: sanctorūq; prophetarū heliæ & helisei & aliorū patrum qui montem sanctum carmeli iuxta helyæ fontem inhabitauerunt successiōem hereditariam tenentes. fructus quodq; uberes quos dictus sacer ordo in agro militantis ecclesiæ in propagatione religionis & fidei orthodoxe hactenus produxit utiliter: & producit ac in futurum producturū fore indubitanter speramus: paterna charitate intuemur dignum potius quinimo & debitum reputamus nos ad illa nostros debere dirigere cogitatus: per quæ ea quæ pro diuini cultus & dicti ordinis incremento animarūq; salute a q̄ pluribus romanis p̄fatis prædecessoribus nostris sublati ambiguitatibus quæ exinde emerfisse noscuntur in sua integritate persistant & tanto firmitus obseruentur quāto erunt sapius sedis apostolicæ munimine stabilita. Dudum siquidem a sc̄elicis recordationis nicolao quarto. Bonifacio octauo. Clāmente quarto. Innocētio quarto. Alexandro etiam quarto. Gregorio undecimo. Ioanne uigesimo secundo. Clāmente sexto. Eugenio quarto. Pio secundo. Urbano quarto. Calixto tertio. Nicolao quinto. Benedicto decimotertio. Innocētio sexto: & Paulo secundo romanis pontificibus prædecessoribus nostris emanarunt litteræ: quas in cancellaria nostra diligenter inspici quarūq; tenorem de uerbo ad uerbum præsentibus inseri fecimus: cum incipiant uetustate consumi & quas & eorum tenores innouamus confirmamus & approbamus ac præsentis scripti p̄ærocinio auctoritate apostolica perpetuo communimus.

Vm autem sicut dilecti filii Christofori martignoni Generalis magistri dicti ordinis relatione intelleximus: nosq; etiam experientia didicimus in minoribus constituti circa litteras & priuilegia huiusmodi eorumq; uim & efficaciam nōnulla dubia sunt exorta: attendentes uberes fructus quos dictus ordo ut prædiximus multa refulgēs gloria meritorum: & gratia redolens sanctitatis in agro militantis ecclesiæ in propagatione religionis & fidei orthodoxe hactenus produxit: utiliter & producit: ac in futurum producturum spe firma tenemus ac illius statum prosperum & tranquillum palmites suos a mari usq; ad mare & etiam ad barbaras extendo nationes propter illius antiquitatem in monte carmelo primariam fundationem intensis zelantes affectibus ac cupientes ut litteræ & priuilegia prædicta sublati quibuslibet dubitationibus inuolabiliter obseruentur: prædictorum quoq; & aliorum diuersorum roman. p̄faticum prædecessorum nostrorum qui ordinem prædictum uariis priuilegiis non immerito decorarunt: inherentes uestigiis motu proprio non ad eorū Christofori generalis aut dicti ordinis fratrum gloriosissimæ dei genitricis semperq; uirginis mariæ de monte carmeli professorum uel alterius pro eis nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam: sed de nostra mera uoluntate ac deliberatione & ex certa nostra scientia prædictas litteras Nicolai quarti Bonifacii. viii. Clāmentis quarti Innocētiū quarti Ioannis. xii. Alexandri quarti Gregorii. xi. Clāmentis. vi. Eugēniū quarti Pii. ii. Urbani quarti Calixti tertii Nicolai quinti Benedicti. xiii. Innocētiū. vi. Urbani sexti Clāmentis quinti Pauli secundi & aliorum plurimorum roman. pontificum prædecessorum nostrorum litteras etiam indulgentiarum ac aliarum gratiarum quibuslibet spiritalium & temporalium dicto ordini beatæ mariæ de monte carmeli: & illius domibus aut fratribus in genere uel in specie quomodolibet concessas: quas ac si de uerbo ad uerbum una cum litteris prædictorum pontificum insertæ forent præsentibus haberi uolumus pro expressis ac omnia & singula in eis contenta auctoritate apostolica tenore præsentium approbamus: & innouamus: & de nouo concedimus: ac robur perpetuæ firmitatis obtinere debere decernimus. ¶ Supplētes ex certa sciētia & proprio motu omnes defectus siqui quoquomodo interuenerint in eisdem: proq; potiori cautela omnia & singula per Nicolaum quartum Bonifacium. viii. Clāmentem. iiii. & Nicolaū. v. aliosq; prædecessores nostros prædictos i eisdem litteris pro & in fauorem dicti ordinis carmelitarum: & illius domorum & personarū: etiā oblatarū: cōmissarū: & mantellatarū: ac aliorum utriusq; sexus quorūlibet et cōfratrū: & eccle

has ac domos huiusmodi uisitantium: ac illis pias elemosynas erogantium quomodolibet ordinata statuta: decreta concessa: & indulta uim uigorem: & efficaciam habere: ac fieri & obseruari debere motu scientia & auctoritate predictis de nouo ordinamus: & statuimus: atque decernimus dictoque ordini & illius domibus & professoribus concedimus & indulgemus. ¶ Et quia sicut accepimus: nosque ipsi in minoribus constituti experientia didicimus circa litteras & priuilegia huiusmodi nonnulla dubia postmodum sunt exorta habita super illis consideratione decenti motu auctoritate & scientia similibus primo litteras Innocencii quarti & Clementis quarti & etiam Innocentii sexti & Alexandri quarti: per quas dicti ordinis beatae dei genitricis mariae de monte carmeli professoribus conceditur: quod ad solutionem collectarum: seu exactio- num quarumlibet uel uigesimali cogitatione nemine ualeant: & in praefatis Clementis quarti & Alexan- dri quarti romani pontificum praefatorum etiam praedecessorem nostrorum litteras praedictas in ea parte in qua concedunt dictis fratribus: ut de noualibus eorum quae propriis manibus aut sumptibus colunt: ac de ortis uirgultis: & piscationibus eorum nullus ab eis decimas exigere praesumat ad quaecunque bona dictorum fratrum: & quaecunque onera quae etiam sub censuris alterius quotae uel subsidii etiam caritatiui: aut datii uel pedagii uel gabellae seu alio quouis nomine indicerentur etiam per apostolicae sedis legatos: locorum ordinarios: uel clerum aut populum uel saeculares principes & dominos temporales & alios quoscunque exigerentur: quauis etiam apostolica auctoritate: nec non ad quascunque decimas etiam quas uulgius papa- les appellat: & apostolica sedes pro christiana fidei defensione aut aliis imminentibus ei per saepe necessitatibus indicit: extendimus ac decernimus dicti ordinis professores etiam si decimae & onera huiusmodi per quoscunque exemptos etiam mendicantium ordinum professores solui mandarentur: cum quibusuis etiam derogatoriis derogatoriis: ac fortioribus & efficaciori- bus clausulis ad decimarum & onerum huiusmodi solutionem non teneri: & in illorum solutio- ne cessando censuras & poenas aliquas non incurrere nisi praesentibus: non per generales: aut ali- as clausulas specialem mentionem importantes: sed alias sit derogatum specificum: earum de uer- bo ad uerbum inserto tenore. ¶ Et ut uirgines: & uiduae & coniugatae personae: mantellatae seu pinzocherae dicti ordinis nuncupatae praedictae tanto seruetur iuxta earum uiuendi ritum: & morem sub cura & secundum instituta dicti ordinis: ac ordinata per bonifacium decimono- no in sua obedientia nuncupatum: & Martinum quinto ac Eugenium quartum praedecessores per dictos confirmata quo ad moniales: uirgines: & uiduas: coniugatas: & mantellatas: pinzocheras ordinis heremitarum sancti augustini: & per praefatum Nicolaum quintum etiam praedecessorem nostrum quo ad omnia & singula indulta priuilegia: & indulgentias ordinum praedicatorum: & heremitarum: ad uirgines: uiduas: coniugatas personas: mantellatas: pinzocheras ordinis beatissi- mae dei genitricis semperque uirginis mariae de monte carmeli extensa: & ad quas uirgines: man- tellatas: pinzocheras dicti ordinis beatissimae dei genitricis mariae de monte carmeli singula pri- uilegia: & indulgentias ordini minorum concessa: & indulta motu & scientia similibus quo ad omnia extendimus: & extensa uolumus & mandamus ut eo attentius diuinis studeant uacare beneplacitis. Quanto maioribus priuilegiis: & fauoribus praedictae sedis cognouerint se fore refectas: motu: scientia: & auctoritate praedictis uolumus & eisdem personis concedimus quod omnibus & singulis priuilegiis immunitatibus fauoribus gratis: & indultis in spiritualibus & temporalibus praedictis ordinibus: uidelicet praedicatorum minorum: & heremitarum sancti augustini: & eorum fratribus: & pro fratribus beatissimae dei genitricis semperque uirginis ma- riae de monte carmeli concessis: & concedendis: & quibus illi in genere quomodolibet potione & gaudent: tam in uita: quam in mortis articulo etiam circa peccatorum remissionem: & iniunctarum poenitentiarum relaxationem uti: potiri: & gaudere: ac participes esse possint: & debeant: liceat- que fratribus praedictis eisdem pinzocheris: & mantellatis personis in earum etiam domibus quo- ties opus fuerit confessionibus diligenter auditis de absolutionis beneficio prouidere: & eucha- ristiae: ac extremae unctionis sacramenta ministrare: & dum eos uel eas decedere contigerit: illa- rum cadauera ad eorundem fratrum ecclesias tumulanda deferre etiam ecclesiarum parochialium personarum eo- rum de rectorum licentia desuper mune requisita: & contradictione quacumque non obstare: & ne oblatis & obla- te eiusdem ordinis suorum iure deuotionis ad ordinem ipsum frustetur effectum: omnia & singula certa fratres: & sorores: & mantellatas: seu pinzocheras nuncupatas personas praedictas in praesentibus litte- ris statuta concessa & ordinata: aut illis & fratribus praedictis in eorum commodum & fauorem indulta: ad eandem dicto ordinem nunc & pro tempore oblatas & commissas utriusque sexus personas: eis:

cindit all (jaren)
 .l. ruben

dem scientia & motu & auctoritate extendimus: & ampliamus: ac in eis locum habere debere p
inde ac si pro eisdem oblati: & commissis personis: & circa illas emanassent decernimus: uolu-
mus: & ordinamus. ¶ Et quia ex concessione continetur dictorum Innocentii. iiii. Alexandri.
iiii. & Gregorii. xi. predecessorum quod liceat eis cum interdictum generale terræ fuerit: dum-
modo causam non dederint interdicto: clausis ianuis excommunicatis & interdictis exclusis sub
missa uoce missas: & alia diuina officia celebrare: eorundem fratrum deuotioni non plene con-
sulitur: concessionem eandem extendendo eisdem fratribus ut liceat eis habere altare portatile
cum debita reuerentia & honore super quo in locis ad hoc conuenientibus: & honestis: præter
quàm in ecclesiis ab ordinarij obedientia non exempti quotiens id eis contigerit interdicti: possint
missas & alia diuina officia in quorūcūq; præsentia celebrare: & interdicti tempore ad diuina
huiusmodi cum eis mantellatas: & pinzocheratas: ac oblatas: commissasq; personas & ipsorum fra-
trum ac monasteriorum monialium ordinis prædicti procuratores: aduocatos prædictos: & ne-
gocia gerentes utriusq; sexus admittere præfatis scientia motu & auctoritate indulgemus: hiis
uero qui uestris immorantur obsequiis: cuncta libere ministrare possitis ecclesiastica sacramen-
ta: & ipsos decedunt in uestris cimiterijs sepelire. Si quando autem in terras in quibus residetis
uel in eorum personas excommunicationis seu interdicti sententias contigerit promulgari. Pueri
uestri seruitis deputati: negociorumq; uestrorum procuratores: & operarij qui in uestris locis
eorum operibus personaliter continuo institerint huiusmodi sententiæ obnoxij minime ha-
beantur: ibiq; possint quemadmodum fratres diuina audire iuxta formam: quæ locis ipsis & eo-
rum utriusq; sexus personis in eo casu a sede apostolica est concessa: nisi eidem interdicto cau-
sam dederint: uel excommunicari specialiter seu interdicti contingat eosdem. ¶ Et quia uos nobiles
tariam patientes pro christi nomine paupertatem exhortationis pio studio bonos ad poriora
dirigitis: & errantes in rectitudinis semitam laudabiliter reuocatis concedimus ut in excomuni-
cationum terris libere commorari: & ab eis tunc & etiam quando per ipsos uos transire contige-
rit necessaria uitæ deposcere: ac recipere ualeatis. Generalis quoq; in toto ordine libere & singu-
li prouinciales in eorum & de suis prouincijs prædictis fratribus constitutis ibidem necnon &
fratribus alijs eiusdem ordinis interdum ad eos declinantibus undecūq; absolutione & dispē-
satione indigentibus siue priusq; intrauerit ordinem siue post in casibus excesserint pro quibus
excommunicationis uel interdicti: aut suspensionis incurrant sententias a iure uel iudice generali-
ter promulgatas: & huiusmodi sententijs innodati: aut in locis suppositis ecclesiastico interdicto
diuina officia celebrantes: uel suscipientes ordines sic ligati notam irregularem incurrant abso-
lutionis: & dispensationis beneficium ualeant impartiri: nisi in casibus in præsentibus litteris quæ
uulgus mare magnum appellat exceptis: fratres quoq; uestri quos pro tempore uos generalis &
prouinciales: necnon & uices uestras gerentes in proprios habueritis confessores absolutionis
& dispensationis beneficium uobis cum expedierit ualeant impartiri iuxta formam concessio-
nis super absolutione ac dispensatione fratrum eiusdem ordinis in præsentibus litteris uobis fa-
cta. ¶ Ad hæc uolentibus uestre aggregari sacre religioni qui suspensionis aut interdicti uel ex-
communicationis sententijs a iure uel iudice promulgatis generaliter sint ligati absolutionis be-
neficium obseruata forma canonica impartiri. Ipsosq; in fratres recipere ac eos qui post assum-
ptum habitum & professionem emissam recoluerint se talibus in sæculo fuisse sententijs inno-
datos. secundum formam ipsam uos generalis magister: & prouinciales: priores: ac uices uestras
gerentes ualeatis absolvere: & cum irregularibus dispensare: si forsan talibus innodati senten-
tijs uel in locis interdicto suppositis diuina præsumperint officia celebrare uel ordines recepe-
rint. Ita tamen quod si aliqui ex eisdem sententijs propter debitum sunt astricti satisfaciant: &
tendantur. Volumus autem nihilominus quod postq; fuerint absoluti huiusmodi uolentes aggre-
gari prædictæ religioni nisi mox ordinem uestrum intrauerint: quæcūq; etiam eiusdem ordi-
nis prælatorum licentia non obstante eo ipso in pristinas sententias a quibus eos totaliter absol-
ui contigerit: relabantur. Cæterum uestra discretio caute provideat apostolicæ sedis legatorum
ipsius & ordinariorum locorum in absolutionibus huiusmodi scandalum euitetur. ¶ Preterea
Ioannis. xxi. & Eugenii. iiii. ac Calixti. iiii. predecessorum nostrorum uestigijs inherentes constitu-
tionem uienensi. consilij per quam nonnullis mendicantium ordinum professoribus concedi-
tur: ut in eorum ecclesijs & cimiterijs liberam possint habere sepulturam: salua iustitia ecclesia-
rum parrochialium: a quibus mortuorum corpora assumuntur: Ad eosdem fratres beatissi-
mæ dei genitricis Mariæ de monte Carmelo per Iohannem uigesimo secundo extensam. &

*De Absolutione et
dispositione*

Mare magnum

Sepultura

quam per presentes motu scientia & uoluntate similibus extēdimus: & p pntes i ppetuū uobis se
pulturam in ecclesiis: & cimiteriis uestris concedimus: & eam liberam esse censemus: ut eorum
deuotioni & extremæ uoluntati qui se illic sepeliri deliberauerint: nisi excommunicati: aut inter-
dicti aut etiam publice usurarii fuerint nullus obstat. Vt igitur litibus quæ exinde oriūtur:
aut quomodolibet in futurum oriri poterunt: motu scientia & auctoritate prædictis obuie-
mus: declaramus libertatem huiusmodi intelligi debere etiam quo ad hoc ut fratres ipsi nulli-
us super hoc petita licentia parochias in quibus corpora prædicta forent cum cruce processio-
naliter ingredi: & corpora ipsa leuare: & ad eorum ecclesias sepelienda deferre possint: ubi hoc
fieri consuetum foret: uel præbyteri de leuatione requisiti id facere recusarent: nec cogantur in
uiti etiam prætextu cuiusuis cōsuetudinis ipsi uel defunctorum consanguinei illa ad parrochia-
les ecclesias aut alia loca deferre: & cum illis uel sine inibi celebrare uel celebrari facere pro eisdē
defunctis aliqua diuina officia ante uel post sepulturam eorundem. ¶ Iusticiam autem ecclesia-
rum a quibus corpora ipsa sumūtur iuxta eorundem prædecessorum nostrorum: & nostrantuo
luntatem saluam esse debere decernimus: eo casu quo dūtaxat apud loca ipsorum fratrum cor-
pora ipsa sepeliuntur. Si uero non apud eos: sed alios etiam mendicantium ordinum professio-
res corpora ipsa contingeret sepeliri ex his quæ ad fratres prædictos apud quos tunc corpora
ipsa nō sepelirentur: & de bonis defunctorū quolibet eis obueniret quouis particulari uel uni-
uersali titulo directe uel per obliquum nullam canonicam uel parochialem dā teneantur por-
tionem: nec similiter aliqua portio debeatur de his quæ ad certos determinatos usus eisdem
fratribus uel eorū domibus in gñe aut in spē et de bonis eorū quorū cadauera apud eos cōtingēt
sepeliri: nec et i casibus i qbus p al' eorū earūde clāmētis. iiii. benedicti. xi. & nicholai. v. ac aliorū
prædecessorum nostrorum specialia priuilegia fratres ipsi ab huiusmodi solo ne quartæ sunt
exempti: nec aliquo casu de candelis quæ dantur ad manus fratribus quarta aliqua quomodo
libet detraharur: in reliquis uero casibus q in præmissis in quibus quarta ipsa soluenda uenit
conventiones si quæ sunt inter fratres prædictos & locorum ordinarios ac ecclesiarum recto-
res inite laudabiles & honeste in posterum obseruentur. Et si forte per nos aut sedem apostoli-
cam de pie legatis dispositis & relictis in genere uel specie decima uel alia portio seu quarta alte-
ri piæ uel non piæ causæ ex quauis causā hactenus concessa foret aut in posterum concedi & sol-
ui aut dari uel mādari cōtingeret: fratres prædictos & illorum domos ac eis legata & relictā aut
alias in eorum fauorem disposita in concessione & mandatis huiusmodi discernimus & uolu-
mus non includi nisi de ipsis fratribus & præfati decreto & uoluntate nostra non per genera-
les clausulas: quæ etiam specialem mentionem importare uiderentur: sed uera & specificata me-
tio fiat in eisdem. ¶ Exemptionem quoq ordinis domorum fratrum & bonorum prædicto-
rum per Innocentii. iiii. Alexandri. iiii. Innocentii. vi. Gregorii. xi. Ioannis uigesimali secundi: & Cle-
mentis sexti prædecessorum eorundem litteras prædictas concessam: & illius approbationem
& extensionem in clāmētis sexti præfati litteris prædictis contentā: utpote notorias allegatio-
nē & pbarionē nō idigere: ac q̄libet excōicatiois suspēsiōis & interdicti sentētiās: & quoscūq pces-
sus: q̄suis pēas & sentētiās gñales: uel speciales cōinētes quos & q̄s pmulgari uel haberi: & oīa q̄
contra fratres domos & loca ac personas oblatas & mantellatas dicti ordinis & in illius exem-
ptione huiusmodi quomodolibet comprehensa etiam ratione cuiuscunque cōtractus uel deli-
cti seu rei de qua ageretur ubicunq̄ iniatur cōtractus: committatur delictum: & res ipsa consi-
stat ferri fieri uel haberi contigerit: etiam exemptione huiusmodi aliter uero allegata utpote
notoria nullius roboris uel momenti & pro infectis haberi debere pari motu scientia & au-
thoritate decernimus. ¶ Litteras uero se. re. urbani quarti prædecessoris præfati per quas con-
ceditur indultum quo cauetur: quod fratres prædicti suorum confratrum: & familiarium: &
aliorum christi fidelium causa deuotionis ad eos recurrentium de licentia suorum prælato-
rum confessiones audire: & eis pro commissis poenitentias iniungere ualeant: nisi forte talia cō-
miserint: propter quæ merito sedes apostolica eet consulenda. Declaramus licentiam suorum
prælatorum illam intelligi debere: quam ordinarii præfentaris ad confessiones audiēdas iuxta
eiusdē consilii uiuēti constitutionē dare sunt astricti. ¶ Rursus quia pfatus eugenius p̄di ces-
sor cōcessit generali uel ab eo deputatis: ut habeant circa omnes sui ordinis fratres in confe-
sionibus eorum audiēdis: & poenitētiis imungēdis: aliiq̄ duntaxat salutem animarum cōcernē-
tibus exequēdis: eandem potestatem & facultatem qualem in præmissis minores poenitētiarii
papæ in romanā curiā præfentes ex officio exercebant: & habebant & i huiusmodi concessione

eis concedatur suos dicti ordinis fratres ab omnibus absoluere excessibus: censuris: & poenis nisi talia foret propter quae merito essent ad sedem apostolicam destinandi: & propterea quae sint illa propter quae fratres ipsi sint ad sedem apostolicam destinandi saepe reuocetur in dubium: ut absolutum & absoluendorum dispensantium & dispensandorum pro tempore puritati conscientiae consideramus: declaramus: hereticos: relapsos: scismaticos: & qui litteras apostolicas falsificassent: aut ad infideles prohibita detulissent: duntaxat esse ad sedem apostolicam merito destinandos: reliquis uero omnibus etiam simoniae prauitate qualitercumque irretitis posse per illos quibus inibi conceditur absolutionis beneficium: & dispensationis gratiam: iuxta casuum exigentiam impartiri. Et quod in praedicta eugenii praedecessoris nostri constitutione de fratribus sit mentio: ad omnes utriusque sexus dicti ordinis professores nos de dono specialis gratiae etiam proprio motu extendimus. Et nihilominus ut dicti ordinis professoribus omnis uagandi tollatur occasio: & ad sedem apostolicam recurrendi subtrahatur pro posse necessitas generali dicti ordinis pro tempore existenti dispensandi cum dicti ordinis gloriosissimae dei genitricis mariae de monte carmeli professoribus defectum natalium ex adulterio: sacrilegio: incestu: & quouis alio nephario & illicito coitu proueniente patientibus: necnon cum hiis qui ex quouis causa praeterquam homicidii uoluntarii: bigamiae: & mutilationis membrorum: irregulares forent: postquam ordinem ipsi in professi fuerint: ut defectu & irregularitate huiusmodi non obstante irregulares ipsi ad quoscumque etiam sacros ordines promoueri & in illis etiam in altaris misterio ministrare: & tam ipsi irregulares quam defectum natalium patientes praedicti ad quemcumque administrationes & officia dicti ordinis eligi: recipi: & assumi illaque gerere & exercere libere & licite ualeant: motu: scientia: & auctoritate: praedictis concedimus per praesentes. ¶ Et quoniam parochialium ecclesiarum rectores praefati erga illos qui dictis fratribus gloriosissimae dei genitricis mariae de monte carmeli eoque peccata confitentur per saepe se reddant in exhibitione eucharistiae & extremae unctionis difficiles: concedimus ipsis fratribus gloriosissimae dei genitricis mariae de monte carmeli ut eisdem personis eis confessis quibus rectores praefati sine rationabili causa denegauerint: seu malitiose distulerint eucharistiae seu extremae unctionis sacramenta ministrare: super quo eorundem confessorum assertioni stare debeat: illa petentibus possint impune exhibere. ¶ Et cum aliquando contingat monasteria monialium dicti ordinis monialibus destitui adeo ut de eorum reformatione spes nulla supersit: conuenientiusque sit quod illorum sic destitutorum bona ad ipsos fratres deueniant: quorum erant curae commissa quam ad alios illaque sic destituta existant: & destitui contineretur in futurum cum eorum bonis omnibus perpetuis usibus fratrum domus dicti ordinis eiusdem destitutis monasteriis propinquioribus applicamus: ita ut fratres ipsi possint de illis & de eorundem monasteriorum structuris & edificiis pro eorum uoluntate disponere. Prouiso quod illorum ecclesiae & oratoria ad prophanos usus non redigantur: sed in illis quandoque diuina celebrentur officia. ¶ Insuper cum nonnulli ad ordinem praedictum gloriosissimae dei genitricis mariae de monte carmeli specialem gerentes deuotionis affectum ordinent eorum cadauera cum habitu fratrum gloriosissimae dei genitricis semperque uirginis mariae de monte carmeli: aut sororum seu mantellatarum praedictarum sepeliri ne ex illorum corporum delatione ad alia loca ordini & fratribus praedictis iniuria irrogetur decernimus tales apud fratres ipsos esse sepeliendos: etiam si alibi suam elegissent sepulturam: nec posse etiam in loco per eos electo cum habitu praedicto quomodolibet sepeliri: aut ad sepeliendum portari absque fratrum dictae domus uel loci in quo tales decesserint expressa licentia & assensu: contradictores uero excommunicamus. ¶ Ceterum ne si ratione parochialium ecclesiarum apud quas domus fratrum eorundem constructae fuerint aut construuntur in posterum locorum ordinarii in eisdem fratres aliquam superioritatem uendicare temptarent: fratrum eorundem quies in aliquo perturbaretur: concedimus ipsis fratribus: ut in sic concessis & quas eis concedi contigerit curatis ecclesiis: possint per capellanum per eos pro eorum nutu ponendum & ammouendum curam huiusmodi exercere quoadiu capellanatus huiusmodi fungetur officio: ac si dicti ordinis gloriosissimae dei genitricis mariae de monte carmeli professor existeret: dictorum fratrum gloriosissimae dei genitricis mariae de monte carmeli libertate & exemptione fruatur. Ecclesiae uero praedictae & illarum bona illa qua domus fratrum dicti ordinis praerogatiua latentur. ¶ Illi praeterea particulae litterarum praedictarum Alexandri quarti: praedecessoris praefati in qua fratribus praedictis eligendi generalem priorem dicti ordinis facultatem concedit: motui scientia & auctoritate praedictis adiciamus: quod idem generalis prior sic electus postquam electionis sibi praesentato decreto

consenserit: intelligatur auctoritate apostolica confirmatus eo ipso: & libere admittret & exerceat
 quæ ad suū prioratus gñalis pertinet officium: reiecta quīs professōz dicti ordinis & aliorum
 sibi ratione dicti officii subditorum appellatione: quæ ab eius præceptis monitionibus ordina-
 tionibus mandatis & decretis regulari disciplina eorūdem quomodolibet iterponi continget.
 Priores uero prouinciales & locales & alii officiales qui secundum eiusdem ordinis statuta ali-
 ter q̄ per electionem a præfati ordinis magistro generali instituuntur post ipsam institutionem
 seu prouisionem de ipsis factam curam animarum fratrum sibi subditorum habeant: ipsos
 que ligare ac soluere possint iuxta ipsius ordinis instituta. ¶ Rursus quia intelleximus quod
 & si bonæ memoriæ Ioannes papa uigessimus secundus predecessor noster illorum opinionem
 qui asserbant quod cōfessi fratribus prædicti ordinis beatissimæ dei genetricis mariæ de mō-
 te carmeli: & aliorum ordinum mendicantium ad audiendas confessiones iuxta iuris disposi-
 tionem deputatorum pro tempore tenebantur: eadē peccata rectori eorum parochialis eccle-
 siæ iterum confiteri reprobauerit: & deinde præfatus eugenius reprobationem huiusmodi ap-
 probando contra talia asserentes: tanq̄ de heresi suspectos per locorum ordinarios inquiri & p-
 cedi mandauerit: ac successiue Nicholaus. v. predecessor prædictus gesta in præmissis ab eisdē
 Ioanne & eugenio prædecessoribus robur perpetuæ firmitatis obtinere debere decreuerit. Ni-
 hilominus adhuc nonnulli eorum inherentes proteruitatē opinionem prædictam de super falsos
 dānatos & malefonātes ac reprobos articulos ueros esse affirmare non uerentur: ut talium præ-
 sumptuosā temeritas tanto minus inualescat: quanto plurium erit superiorum correctioni subie-
 cta concessam contra tales per eiusdem eugenii prædecessoris litteras locorum ordinariis facul-
 tatem ad inquisitores hæreticæ prauitatis: & ad protectores dicti ordinis gloriosissimæ dei gen-
 tricis mariæ de monte carmeli & aliorum mendicantium: uidelicet prædicatorum minorum
 & heremitarum sancti augustini qui sunt & pro tempore erunt: & auditorem cameræ apostoli-
 cæ & ad quemlibet prædictorum de per se extendimus: ac uolumus quod prædictorum quat-
 tuor ordinum mendicantium protectores necnon auditor cameræ apostolicæ & inquisitores
 ipsi quicūq; fuerint eadem qua ordinarii contra tales auctoritate fungantur: quod si per quos-
 cūq; processus lites controuersias quomodolibet inter ipsos fratres prænominatos: & ecclesia-
 rum rectores: & ordinarios emergentes ordinarii ipsi seu quicūq; alii inhibitionem elemosy-
 narum per christi fideles fratribus ipsis faciendam quocūq; modo fuerint prolapsi: uolumus &
 præsentium patrociniō decernimus quod omnes & singuli tales inhibentes ipso facto excomu-
 nicationis incurrant sententiam: contra tales ipsi carmelitarum: prædicatorum: minorum: & he-
 remitarum sancti augustini protectores & auditor cameræ apostolicæ qui sunt & qui pro tem-
 pore erunt: & inquisitores hæreticæ prauitatis ad prædictorum fratrum requisitionem possint
 & debeāt quibet eorundē per se sicut cōtra hæreticos pcedere. ¶ Et ne prætextu cōstitutionis Inno-
 centii. iiii. prædecessoris nostri quæ incipit Volentes locorum diocesani & alii ordiari aut alii
 quicūq; legati aut quīs auctoritate utentes in personas & loca aut alia queuis bona dictorum
 fratrum quouis iusto titulo ad eas pertinentia contra Ioannis. xxii. & clāmētis. vi. prædecessorū
 nostrorum ordinationem sibi quicūq; iurisdictionem aut superioritatem uendicare præsum-
 pserint: districtius inhibemus ne quisq; absq; sedis apostolicæ speciali commissione & auctori-
 tate de huiusmodi & aliorum prædecessorum nostrorum non in genere sed de uerbo ad uerbū
 specialem faciente mentionem in personas domos loca aut alia dictorum fratrum beatissimæ
 dei genetricis semperq; uirginis mariæ de monte carmeli bona utpote prorsus exempta aliquas
 excommunicationis interdicti & suspensionis sentētiās specialiter uel generaliter quomodolibet
 promulgare: aut in personas domos aut loca huiusmodi aliquam præminentiam superioritatē
 & iurisdictionem quomodolibet exercere præsumant etiam ratione contractus uel delicti seu
 rei de qua ageretur ubicūq; iniatur contractus: committatur delictum: uel res ipsa consistat. De-
 cernimus quoq; ex nunc quilibet excommunicationis suspensionis & interdicti sententias: & quos-
 cūq; processus quasuis poenas & sententias generales uel speciales continentes quos & quas p-
 mulgari uel haberi: & omnia quæ cōtra fratres domos & loca dicti ordinis quomodolibet fie-
 ri cōrigerit ēt eoz exēptione utpote notoria nō aliter allegata: nullius roboris uel momenti eē
 & pro isectis prorsus hēri debere. ¶ Insuper innocēti. vi. & Clāmētis. iiii. ac Clāmētis. vi. præ-
 decessorum nostrorum idulta de decimis non soluēdis de ortis uirgultis noualibus ad eorum
 usum pertinentibus: & quæ propriis manibus & sumptibus coluntur speciali priuilegio ut eo-
 rum utamur uerbis. Ea propter dilecti in domino filii uestris iustis postulationibus clāmēter

annuimus & domos vestras in quibus diuino participati estis obsequio sub beati petri & nostra protectione suscipimus & presentis scripti privilegio communimus & quæ denominatis rebus prefati predecessoris privilegia concesserunt ad singula bona dictorum fratrum extendimus: uidelicet quoscumque ortos & sylvas ac quaecumque alia bona predictæ domus & ordinis quæ impresentiarum iuste ac canonice possident aut in futurum cessione pontificum largitione regum vel principum oblatioe aut fidelium donatione siue hæreditaria successione quam in sæculo existentes tam de iure quæ de consuetudine ad succedendum fuissent habiles seu aliis quibuscumque iustis modis præstatæ dñio poteritis adipisci firma uobis usque successoribus & illibata permaneant in quibus hæc propriis duximus exprimenda uocabulis. Loca ipsa in quibus prefatæ domus sitæ sunt cum pertinentiis suis: uidelicet: cum ecclesiis ortis pratis nemoribus usuagiis pascuis in bosco & plano in aquis & molendinis in uitis & semitis ac omnibus aliis libertatibus & immunitatibus suis sane noualtum usque quæ propriis manibus aut sumptibus collitis siue de ortis uirgularis uineis & piscationibus usque nullus a uobis decimas exigere uel extorquere presumat. ¶ Licet quoque uobis clericos uel laicos liberos uel absolutos a sæculo fugientes ad conuersionem recipere & eos absque contradictione aliquâ retinere. Prohibemus insuper ut nulli fratrum usque post facta in domibus uestris professionem fas sit sine prælati sui licentia de eisdem locis discedere. Discedentem uero absque omnium litterarum uestrarum cautione nullus audeat retinere quod si quis retinere forsitan præsumperit licitum sit uobis in ipsos fratres & eos qui dictos fratres retinent clericos uel laicos regularem sententiam promulgare. ¶ Insuper auctoritate apostolica prohibemus ut nullus episcopus uel quælibet alia persona ad sinodos uel concilios forenses nos ire uel iudicio seculari de propria substantia uel de possessionibus uestris subiacere compellat. Nec ad domos uestras causa ordinis celebrandi causas tractandi uel aliquos concilios publicos convocandi uenire præsumat: nec regularem magistrum uestri generalis electionem impediat aut de instituendo uel removendo eos qui per tempore fuerint contra statuta ordinis uel se aliquatenus intromittat. Et nicolaus. iiii. & alexandri. iiii. inherentes uestigiis & illud adiciētes ut priores ipsi episcopo salvo ordine suo obedire debeant & contra statuta sui ordinis auctoritate sedis apostolicæ confirmata nullam obedientiam facere compellant. ¶ Pro consecrationibus uero altarium seu ecclesiarum pro oleo sancto & quolibet ecclesiastico sacro nullus a uobis sub obtentu cuiusvis consuetudinis uel alio modo quocumque audeat extorquere sed ad hæc omnia gratis uobis episcopi dioecesani ut tenent libere & gratiose impendant: alioquin liceat uobis quoscumque malueritis catholicos adire antistites gratiam & communionem apostolicæ sedis habentes qui apostolica freti auctoritate uobis quod postulatis impendant: quod si sedes dioecesanorum episcoporum forte uacauerit: interim omnia ecclesiastica facta a uicinis episcopis libere & absque contradictione suscipere possitis: si tamen ut ex hoc in posterum propriis episcopis nullum præiudicium generetur. Quia uero interdum propriorum episcoporum copiam non habetis si quos episcopos romani. sedis ut diximus communionem & gratiam habentes & de quibus plenam noticiam habeatis per uos transire contigerit: ab eis benedictionem ualorum & uestrium & consecrationem altarium auctoritate apostolicæ sedis recipere ualeatis: Crisma uero oleum sanctum: consecrationem altarium seu basilicarum: ordinationes clericorum qui ad ordines fuerint promouendi a dioecesanis suscipiatis. Episcopis siquidem catholicæ & rite gratiam & communionem sacrosanctæ romanæ sedis habuerint & ea uobis noluerint sine prauitate aliquâ exhibere indulgentes. Præterea quia usque ordinis fratres de locis ad loca ipsius ordinis sæpius transmittuntur propterea quod stabilem & perpetuam in certis & determinatis eiusdem ordinis domibus non faciunt mansionem quia etiam bonos & idoneos ac approbatos a uobis fratres faciatis ad ordines promoueri. Præterea quæ de ordinibus suscipiendis iohannes. xxii. prædecessor præfatus fratribus præfati ordinis beatissimæ dei genetricis mariæ de monte carmeli præfatis ordinariis indulget declarando uolumus quod liceat uobis ordinandos fratres eiusdem uestri ordinis quibuscumque malueritis catholicis pontificibus communionem & gratiam apostolicæ sedis habentibus præsentare ipsique pontificibus præsentatos a uobis fratres sine qualibet examinatione per eosdem pontifices faciendæ & absque omni prouisione uel obligatione ipsorum ordinandorum fratrum ad ordines promouere & eisdem fratribus ordines etiam sacros libere conferre. ¶ Et ut quieti eorundem fratrum dicti ordinis uberius consulatur constitutio recolendæ memoriæ clauentis papæ. v. et prædecessoris nostri super domibus professorum ordinis medicarum prope domos aliorum ordinum medicarum: professorum infra spatium centum quadraginta annorum de nouo non recipiendos ad omnes alios religiosos aliorum ordinum tam medicarum quam non mendicantium utriusque sexus & quascumque alias.

ecclesiasticas personas prope domos fratrum dicti ordinis de monte carmeli nouas ecclesias & loca construere uel alias de nouo recipere & habere uolentes extendimus ita ut nulli eorum infra predictum spacium centum quadraginta annorum et per aerem mensurandam ubi alias commode per terram mensurari non posset edificare de nouo seu construere aut edificata seu constructa de nouo recipere aut inhabitare iuxta loca predictorum fratrum de monte carmeli presumant. Si quis uero cuiusvis conditionis status aut dignitatis fuerit qui contra predicti Clementis predecessoris constitutionem et ipsam ampliationem uenire aut agere presumpserit tam ipse quam fauorem & auxilium prestantes ipso facto sententia excommunicationis incurrat & quam ferimus in hiis scriptis & nihilominus cuncta & singula ab eis facta per ipsos habeantur. ¶ Ad haec nouas & indebitas exactiones ab archiepiscopis episcopis archidiaconis seu decanis aliisque omnibus ecclesiasticis secularibus uel personis a uobis omnino fieri prohibemus. Sepulturam quoque ut supra in ecclesiis uis liberam esse decernimus. Praeterea ortos & syluas ad ius ecclesiarum uestrarum spectantes quae a laicis detinentur redimendi & legitime liberandi de manibus eorum & ad ecclesias ad quas pertinent reuocandi libera sit uobis auctoritate apostolica facultas. ¶ Ob eunte uero uostro generali magistro uel suorum quolibet successorum nullus ibidem quilibet surreptione astutia seu uolentia proponat nisi quem tres communi consensu uel eorum maior pars consilii sanioris secundum deum & beatissimam dei genetricis mariae de monte carmeli regulam & constitutiones prouiderint eligendum paci quoque & tranquillitati uestrae paterna in posterum sollicitudine providere uolentes auctoritate apostolica prohibemus ut infra clausuras locorum uestrorum nullus rapinam seu furtum facere igne apponere sanguinem fundere hominem temere capere uel interficere seu uolentiam quamcumque audeat exercere. ¶ Praeterea Nicolai. iiii. Bonifacii. viii. Clementis. iiii. predecessorum nostrorum romanorum pontificum uestis gis inherentes omnes libertates indulgentias peccatorum remissiones immunitatesque a predecessoribus nostris romanorum pontificibus locis uestris concessas necnon libertates & exemptiones secularium exactionum a regibus & principibus & quascumque res uobis uel aliis fidelibus rationabiliter idcirco auctoritate apostolica confirmamus & praesentis scripti privilegio communimus. Decernimus ergo quod nulli omnino hominum liceat praefatas domos temere perturbare aut eius possessiones auferre uel ablatas quoquomodo retinere seu quouislibet uexationibus fatigare sed omnia integre conservent eorum pro quorum gubernatione ac substitutione concessa sunt uisibus omnimodis praefatis salua sedis apostolicae auctoritate & dioecesanorum episcoporum canonica iustitia in praesentibus litteris declarata. ¶ Statuentes praeterea apostolica auctoritate & praesentium tenore concedentes uolumus & ordinamus quod decetero perpetuis futuris temporibus tam magistro generali quam cuilibet dicti ordinis officiali prioribus dicti ordinis secundum morem & instituta eiusdem ordinis in quibuscumque prouinciis constitutis tam praesentibus quam futuris sit licitum ac permixtum quascumque mulieres & utriusque sexus personas si alias sint idoneae & aliud canonicum non obstat quae habitum regularem praedicti ordinis ad istas mantellatarum seu pinzocherarum aut fratrum de penitentia tertii ordinis ordinum fratrum minorum & praedicatorum necnon heremitarum sancti augustini habere uoluerint & gestare tam uirgines ac matronas quam uiduas ac mantellatas seu pinzocheras & utriusque sexus personas dicti ordinis carmelitarum recipere & admittere ac earum singulis habitum regularem ac regulam eiusdem ordinis carmelitarum ad istas huiusmodi mantellatarum seu pinzocherarum utriusque sexus ordinum & utriusque sexus personarum ordinum fratrum minorum & praedicatorum necnon & heremitarum sancti augustini praesentium prout secundum deum saluti animarum earundem personarum salubrius uisum fuerit expedire etiam exhibere quae sic receptae & in posterum recipiendae auctoritate praefata gaudeant & gaudere possint & debeant tam exemptionis privilegio quam omnibus immunitatibus libertatibus indulgentiis & aliis privilegiis quibuscumque praefato ordini beatae dei genetricis mariae de monte carmeli eiusque fratribus ac personis per sedem apostolicam iam concessis & quae in posterum concedentur quatenus huiusmodi exemptionis privilegium immunitates libertates indulgentiae ac quaecumque alia privilegia ipsis prioribus & fratribus ordinis de monte carmeli competunt uel competere possunt seu poterunt & priores & fratres ac loca ipsa esse capacia eorundem constitutionibus apostolicis ac statutis & consuetudinibus tam uestri quam aliorum ordinum quorumcumque & aliis contrariis non obstantibus quibuscumque. ¶ Praefati quoque Bonifacii. viii. predecessoris nostri concessionem nostram per quam uoluit quod prouinciales dicti ordinis possint licentiam dare fratribus idoneis ad christi fidelibus proponendum uerbum dei de licentia dioecesanorum petitioni eorum non plene satisfecit. Propterea declarando uolumus & hoc quia inter sollicitudines nostras illa docet esse praecipuam ut super dominicum gregem nobis commissum obseruamus uigilantem indefessam exercamus curam & exactam diligentiam adhibeamus ne illum lupus rapax in

uadat & eius sanguis scdm pphetā qđ abſit de nſis māibus regnat. hoc ſt bene ſit ſi oleū dulcedi
nis uerbi dei foueāt ſubditi & increpatiōis uino pctōz ſuoz medeāt uulnera & pniā acrimonia
purgata tegāt ad id uero exequēdū ſciētia diuinę legis expoſciſ deſideratus ordo & uitę inte-
gritas flagitat ſcriptū ē enī. Tu ſciam repuliſti & ego te repellam ne ſacerdotio fungaris mihi
quia labia ſacerdotis cultodiūt ſcientiā & legē regunt ex ore eius alſ prout ad eū pertinet inter
leprā & leprā nō poſſet diſcernere nec peccator exiſtēs dei deberet narrare iuſtitias & teſtamētū
illius aſſumere p os ſuū. Nā cuius uita deſpicit cōſequēs eſt ut eius pđicatio cōtemnat. Quapro-
pter ut ipſi gregi eadē cura noſtra eo plenior ipendaſ quo plures operarii in agro dñi fuerint cō-
ſtituti ſacerq; ueſter ordo qui ſacerdotibus abūdāt & in ſuis fratribus uiget ſciētia & uitę ſince-
ritate p dei gratiā pollet in eodē agro fructus uberes afferat: tu ſili prior generalis per te uobis ue-
ro puinciales priores in puincialibus ueſtris capitulis cū diſſinitoribus ipſoz caploz fratribus
eiſdē ueſtri ordinis ſacerdotibus in ſacra pagina eruditis examinatis & approbatis a uobis pđi-
catiōis & tam ipſis q̄ aliis ſcribis dicti ordinis ad id idoneis audiēdi cōfeſſiones abſoluēdi cōfir-
tes iniungēdi eis poenitētiās ſalutares officia auctoritate aplīcā cōmittēdi eiſdē quoq; fratribus
qbus dicta officia p uos taliter cōmiſſa fuerint: qđ illa libere ualeāt exercere Plenā tenore pñtiū
damus & cōcedimus ſecultatē ac uolumus qđ fratres dicti ordinis quos ſcdm illius cōſtitutiōes
in domibus ſuis deputari cōtigerit in lectores cū dicti ordinis magiſtri generalis licētia libere in
domibus pđicti ordinis legere & docere ualeāt in ſacultate theologica & principia ſolēniter fa-
cere illis locis exceptis in qbus ſtudia uigēt generalia diſtrictius inſubſtētes ne quis ſres ipſius or-
dinis qbus dicta officia taliter cōmittēda duxerit in executiōe officiōz ipſoz audeat quolibet
impediri. Et quia phibētibus cōſtitutiōibus noſtris nulli fratrum ueſtroz ē licitū populo pđicare
niſi a magiſtro generali ueſtri ordinis examiatuſ & approbatus fuerit & ſibiipſi pđicatiōis offm
ab ipſo cōceſſum uos pđictis fratrum laboribus & piculoſis diſſentiōibus euitādis nec non ut ani-
marū ſalus poſſit inde facilius puenire ſup phibitiōe hmōi oportune puiſiōis remediū apponē-
tes ut ſinguli priores puinciales in ſuis puinciis cū diſſinitoribus in puincialibus capitulis con-
gregatis fratres in ſacra pagia eruditos examiare & approbare & eis officiū pđicatiōis deū hñdo-
præ oculis cōmittere ualeant ſicut ex forma pđicti ordinis cōſtitutionū magiſter poterat genera-
lis plenā auctoritatē pñtiū cōcedimus ſacultatē. ¶ Cūq; p cōceſſiones Clāmentis.iiii. & Urbani
ēt.iiii. pdeceſſoz pđictoz qbus cauē qđ liceat ſcribis beatiffimę dei genetricis marię de mon-
te carmeli tā in locis & oratoriis ſuis q̄ in aliis decētibus locis extra loca & oratoria ſua corā pla-
tis principibus & magnatibus dū ab eis uel eoz ex pte fuerint requiſiti cū altari portatili cele-
brari deuotiōi eoz nō plene cōſuliſ cōceſſionē eandē extēdētes eiſdē fratribus ut corā qbuscū-
q; pſonis cuiuſcūq; ſexus uel ſtatus tā in eorū domibus q̄ extra dū tñ loca ſint hōeſta libere poſ-
ſint cū altari portatili miſſas & alia diuina officia celebrare & in locis publicis populo prædicare
abſq; tñ iuris parrochialiū eccleſię p̄iudicio: & ne de iure huiuſmodi poſſit aliqua quaſtio ſub
oriri iuris huiuſmodi appellatiōe intelligimus decias & primicias dūraxat quę a laicis ſolēt clā-
ricis exhiberi. ¶ Ceterę cū nō obſtāt cōceſſione Innocēti.iiii. pđictis fratribus facta qua cauē
ne de aliqbus cauſis a ſede apoſtolica cōmittēdis inuiti cognōſcere teneant: ſup hmōi cauſis au-
diēdis ab aliqbus moleſtenſ geri eoz & paci puidere uolētes eis motu ſcientia & auctoritate p
dictis qđ ad id per litteras aplīcę ſedis aut legatoz a latere ſeu quorūcūq; alioz legatorum uel
ſubdelegatoz ipſius & ad pecuniā colligēdā inuiti cōpelli nō poſſint quodq; nullus eoz colle-
ctorum uel uiſitatoz uel inuiſitatoz offm monaſteriis uel eccleſiis ſeu qbuscūq; pſonis impēde-
re & ad cognitiōes cauſaz citationes pñiū & denūciationē ſentētiarū ſterdicti uel excomunica-
tionum pcedere aut recipe curā monialiū ſeu religioſaz quarūlibet pſonaz teneātur p apoſtoli-
cas litteras impetratas uel in poſterum impetrandas niſi huiuſmodi apoſtolice litterę de hoc in-
dulto & ordine prædicto expreſſam fecerint mentionē prædictis motu ſcientia & auctoritate
apoſtolica iudulgemus cōcedimus quocq; eiſdem etiam ut ad uiſitandū aliqua mōaſteria monia-
lium cuiuſcūq; ordinis uel ad audiendū cōfeſſiones earum cōpelli aliquatenus non poſſint uel
ad recipiendū commiſſiones cauſarū ſeu ſnię exhibitiōes uel alia cōtingentia cauſas ipſas per
litteras apoſtolice ſedis in qbus facta nō fuerit de indulgētia hmōi mētio ſpālis nullus inſup le-
gatos uel ſubdelegatos patriarcha archieps eps nulluſq; alius platus eccleſiaſticus uel eoz uica-
rii uel officiales ad portādū ſeu deferēdū litteras: uel exequēdū uel denunciandū ſnię contra
principes ſeculares coitates populos ſeu quoscūq; benefactores eoz nulluſq; delegatus uel or-
dinarius iudex ad faciendū citationes uel cōmiſſiones recipiēdas ſue quod ſint in cauſis aliq

bus assessores seu ad alia lites seu cōtrouersias cōtingētia in causis quæ corā ipsis tractant. quempiā ipsorū dicti ordinis fratrum cōpellere ualeat sine p̄dictæ sedis mādato uel licentia sp̄ali expressam faciēte de hac indulgētia mentionē nec quisq̄ eorū parere uel intēdere teneat sup̄ hiis mentionibus mādatis aut iussionibus eorūde aut facere uel implere qd̄ in hac p̄te duxerint iniūgēdū.

¶ Cæterū generalis magister uel priores puinciales ac ipsorū uicarii illos ex fratribus de quibus auctoritate litterarū sedis apostolicæ uel legatorū ipsius archiepiscopis & ep̄is ac aliis quibuscūq̄ p̄sum existit uel in postea cōtingent p̄uideri corrigere ac etiā nō obstāte cōtradictione aliqua possint ad suū ordinē reuocare nec p̄ litteras eiūsdē sedis seu legatorū ipsius iam obtentas uel de cetero obtinēdas aliquos de fratribus ipsius ordinis p̄fatis archiepiscopis & ep̄iscopis aut aliis teneant in socios deputare nisi dictæ litteræ apostolicæ obrinēdas de indulto hm̄i & ordine ipso expressam fecerit mētionē & al̄s id honestati ordinis & illoꝝ salutē uiderint expedire. Nullus autē legatus etiā de latere nostro missus auctoritate litterarū sedis apostolicæ specialē de hoc indulto & ordine ufo nō facientiū mētionē. Nullusq̄ p̄latus nec aliqua p̄sona religiosa ul̄ secularis de fratribus eiūsdē ordinis ad sua seu ecclesiæ negotia p̄curāda uel secū manēdū aliquos assumere ualeat nisi quos generalis magister in toto ordine & priores puinciales in suis puinciis ipsorū tāq̄ idoneos & discretos sibi duxerint assignādos quos ēt subiacere uolumus ordinis disciplinā illos uero ipsius ordinis fratres qui ad p̄dicādū crucē uel inquirēdū cōtra prauitatē hæreticā seu ad illa hm̄i negotia sunt uel fuerūt ubicūq̄ a sede ap̄lica deputati tu fili generalis magister tuorū successores remouere seu reuocare poenitus trāsferre ipsiq̄ qd̄ supersedeat iniūgere aliosq̄ substituere cū expedire uideritis libere ac licite ualeatis & in eos si cōtrauenerit cēsura ecclesiasticā exerce-re ac quilibet puincialis prior uel eius uicarius eiūsdē ordinis idipsum ī sua puincia circa fratres ipsius ordinis quibus ab eadē sede si uilia cōtingerit in illa cōmitti facere possit. Non obstātibus ali-quibus litteris uel indulgētiis ap̄licis ipetratis uel ēt in posterū ipetrādis quæ de hoc nō fecerint mētionē.

¶ Inhibemus quoq̄ ne q̄s post p̄fessionē in ordine ufo factā sine generalis uel sui puincialis licētia discedat ab ipso discedētē uero absq̄ cautione litterarū alterius ipsorū p̄textu alicuius priuilegii ap̄licæ sedis nullus audeat retinere qd̄ si forte retinere p̄sumpserit generali magistro in toto ordine & puincialibus prioribus in suis puinciis dū taxat licitū sit in ipsos discedētes fratres sn̄iam excommunicationis p̄mulgare. Si uero aliq̄ de fratribus ufi ordinis post obtētā licentiā a sede p̄dicta aut a magistro generali ad religionē aliā trāseundi infra duos uel tres menses se ad aliam religionē suā salutē cōgruā nō cōtulerint & ipsius nō suscepint habitū regulārē licitū sit tibi fili generalis ac uices tuas gerētī cōtra ipsos tanq̄ cōtra alios ordinis ufi apostatas p̄cedere secundū qd̄ honestati ipsius ordinis uideritis expedire. Illud idē itelligi uolumus de illis qui post susceptionē habitus alterius religiōis īfra tēpus p̄bationis nulla p̄fessione facta inde p̄sumpserit resilire. Apostatas quoq̄ ufi ordinis iuxta alexādri. iiii. cōstitutionē & n̄fam p̄ntem cōcessionem excommunicare cape ligare īcarcerare & al̄s subdere disciplinæ rigori possitis per uos ac ēt alios a uobis deputatos in quocūq̄ habitu & loco etiā si in curia n̄ra eos cōtingerit īueniri in qua sicut extra nos sup̄ uestros subditos rōne p̄fessiōis tā tacitæ q̄ expressæ emissæ ordinarios pp̄rio motu & scientia similibus auctoritate ap̄lica deputamus īuorato ad hoc si opus fuerit brachiū secularis auxilio. Inhibemus etiā ne fratres quos ab ordine ufo p̄ suis culpis p̄ generalē magistrum expelli cōtingerit uel q̄ egressi fuerint pp̄rio suo motu p̄dicare cōfessiones audire seu docere p̄sumāt nisi ad aliū ordinē in quo licite hm̄i exerceant officia trāsierint de n̄ra uel dicti generalis magistri sp̄ali licētia qd̄ si forte ipsi cōtra hm̄i inhibitionē n̄ram aliquid sup̄ p̄missis temere attēptare p̄sumpserit puinciales priores & locales & eorū uicarii in illos quos infra fines suarū puinciarū iuxta cōsuetudinē ordinis uestri existētes inuenerint talia p̄sumentes monitione p̄missa auctoritate apostolica excommunicationis ualeat sn̄iam p̄mulgare: eiectos autē de ordine uestro uel egressos qui a receptiōe ī eodē ordine suis culpis exigētibus reddiderint se indignos & alios f̄res eiūsdē ordinis ex rationabili causā ad quoscūq̄ ordines approbatos p̄terq̄ ad beati Augustini tēplariorū hospitalariorū & aliorū religiosorū arma portantū ad euitandū occasionē euagandi generalis magister tantū uel eiūsdē uicarius de suo scitū cū suis testimonialibus litteris auctoritate nostra licentiandi liberā habeāt facultatē. Nos enim districtius inhibemus ne tales ad alium ordinem taliter transire uel aliqui eos recipere seu retinere p̄sumant absq̄ licentia speciali sedis apostolicæ faciente de hac inhibitione plenariam mentionē. Inhibemus etiā ut nullus siue sit in religionē & ordine siue extra ordinē cōstitutus habitum uestrum aut ita confimilē quod propter eum frater carmelitarū credi possit deferre audeat absq̄ sedis apostolicæ mādato speciali

& ut dicta inhibitiō maiorē cōsequat̃ effectū statuimus ut hii q̃ habitū ūm uel sibi p̃dicto modo cōiilem deferre p̃sumpserint ad deponēdū ipsum p̃ diocesanos locos cū a uobis requisit̃ fuerint monitiōe p̃missa per cēsura ecclesiasticā appellatione postposita cōpellant̃. ¶ Quia uero nonnulli ūr̃a religiōis habitū sumētes d̃uersis p̃sonis quaz sciri & iueniri nō p̃nt iterdū aliqua bona restituere tenent̃ Vobis magister generalis & priores puinciales ac prioribus localibus concedimus ut singuli ūm in locis sibi cōmissis bona ipsa in pios usus cōuertere ualeāt put secūdū deū uiderint expedire. ¶ Inhibemus insup̃ uniuersis fratribus ūi ordinis ne aliqs eoz nisi necessitate urgēte aliis q̃ p̃latis suis peccata sua cōfiteri p̃sumat uel aliis eiusdē ordinis sacerdotibus secundū regulā & ipsius ordinis iustitiam. ¶ Vniuersis aut̃ ecclesiarū p̃latis & aliis inhibemus ne cōfessiones uestras uobis iustis audire uel cōpellere uos ad sinodos seu cōuocationes suas accedere uel cū eis extra ciuitates uel itra p̃cessionaliter exire aut suis cōstitutionibus subiacere uel iuramēto firmatā uel manualē obediētiā a prioribus puincialibus uel localibus uel quibuscunq̃ aliis uestris fratribus exigere aut de ipsoz iustitiā uel destitutiōe siue de statore ūi ordinis se aliquatenus intromittere seu p̃hibere ne ad ciuitates uel uillas ubi religiosē ac honeste morari possitis a populis euocati audeatis accedere ubi q̃ pro ūis ūsibus cōstruere edificia ecclesias seu oratoria aut in accedētes fies seu in cōstruentes h̃mōi uel receptatores ipsoz excoicationis snias ferre p̃sumant. ¶ Cōcedimus quoq̃ uobis motu & scia similibus ut de illis q̃ in ornamētis uel pro eis aut libris fabrica luminariibus anniuersario septimo uigesimo trigesimo aut aliis ad p̃petuū cultū diuinū seu pro pitatiis aut uictu ad sustētatiōē ūr̃am uel idumētis nec nō pro annuis cēsis redimēdis ad quoz solōnē aliquaz domus ūi ordinis obligata noscunt̃ uel de domibus p̃diis & ortis aliisq̃ locis uobis iustitiam ūi ordis opportunis aut de hiis quaz pro h̃mōi domibus p̃diis ortis & locis emēdis uobis legant̃ dūmodo p̃missa nō cōuertant̃ in usus alios sed in illos dūtāt p̃ qui bus relinquunt̃. Aut alios ēt qui in Nicolai. y. cōcessione & hac n̄ra idulgētia cōtinēt̃ nulli canonicā iustitiā aut portionē aliq̃ teneamini exhibere. Et ne qs a uobis uel ultimaz executoribus uoluntatū seu decedētiū h̃eredibus de p̃missis aliqd̃ exigere uel extorquere p̃sumat. Districtius inhibemus ad hoc liceat fratribus ūi ordinis cū de prioribus locis suis ad alia loca se trāsserāt tā edificia seu oēm edificiorū materiā locoz q̃ dimittūt̃ (dedicatis ecclesiis dūtāt exceptis) q̃ libros calices & paramēta secū ad alia loca trāsserre ac edificia ipsa cū solo & aliis ad eadē loca p̃tinētibus p̃terq̃ ecclesias p̃ p̃sonas ad hoc a sede apostolica deputatas uēdere ipsoz q̃ p̃cium in aliq̃ loco rū ad quaz dicti fratres se trāsserunt edificatiōem seu alias in eoz utilitatē cōuertere secundū quod eis melius uidebit̃ expedire cū ipsa priora & alia loca fratrum ad apostolicā sedem & ad p̃dictū ordinē b̃ssimaz dei genitricis mariā de mōte carmeli sp̃aliter & imēdiate p̃tinere noscuntur. Et ne aliq̃ archiepiscopi uel episcopi aut alii ecclesiaz p̃lati seu quis alia p̃sona ecclesiastica uel secularis p̃dicta loca seu bona occupare accipere uel usurpare aut quoquomodo sibi uendicare p̃sumat absq̃ dictaz sedis licētia sp̃ali Districtius inhibemus idulgētes uobis ut ad p̃stationē p̃curatorū legatorū p̃dictaz sedis uel nunciorū ipsius seu diocesanorū locoz aut exactionū uel collectionū seu subsidiorū uel p̃uisionū quorūcūq̃ minime teneamini nec ad ea soluenda per litteras dictaz sedis aut legatorū uel nunciorū eiusdē seu rectorū terraz ecclesiaz romañ impetratas seu in posterum impetrandas cuiuscunq̃ tenoris fuerint in perpetuum cōpelli possitis nisi dictaz sedis litteraz impetrata aut imposterum impetrata plenā & expressam de idulto h̃mōi & dicto ordine fecerint mētiōē. ¶ Ceterū cū se. re. Innocētius papa p̃decessor noster olim duxerit statuendū ut exēpti q̃tuncq̃ gaudeant libertate nihilominus tamen ratione delicti seu contractus aut rei de qua agitur contra ipsos rite possint coram locorum ordinariis conueniri & illi quo ad hoc suam in ipsos iurisdictionem prout ius exigit exercere. Nos uobis ut occasione constitutionis huiusmodi nullum libertatibus & immunitatibus uobis ordini uestro per priuilegia & indulgētiā ab apostolica sede concessis p̃iudiciū generetur auctoritate p̃stitum indulgemus. Decernimus ergo irritum & inane quicquid contra tenorem concessionum constitutionum & inhibitionum huiusmodi per quoscunq̃ fuerit attemptatum & interdicti suspensionis & excommunicationis sententias si quas contra concessionem constitutiones inhibitiones easdem in uos uel uestrum aliquos aut loca uestra seu benefactores uestros uel executores aut h̃redes p̃dictos in posterum promulgari contigerit p̃cēnitus non tenere. ¶ Et quia in regula eorundem fratrum carmelitarum eis ab alberto patriarcha hierosolymitañ tradita & ab Innocēto. iiii. Alexandro etiā iiii. & Nicolao similiter. iiii. romañ pontificibus p̃decessoribus nostris approbata & confirmata & quam per p̃sentes motu & scientia similibus approbamus confirmamus & p̃sentis scripti

patrocínio auctoritate apostolica perpetuo communiemus inter cetera canetur expresse quod
 fratres ordinis prædicti ab esu carnium abstineant nisi pro infirmitatis aut debilitatis remedio su-
 mantur & eisdem etiã præcipi quod singulis diebus dominicis duntaxat exceptis a festo exaltationis
 sanctæ crucis usq; ad festiuitatē resurrectionis dominicæ ieiunare teneant & ab Eugenio papa. iiii.
 predecessore præfato quadã reperiē huiusmodi rigore mitigatē concedit statuit & ordinat qd dicti
 ordinis pfectores q pro tpe foret tribus diebus singularū septimanarū etiã qbus ut præfert ieu-
 nare iuxta eadē regulā erāt astricti carnibus uesci possent præterq in adnētū & qdragesima & aliis
 generaliter phibitis diebus. Cū ut ē accepimus ab aliquibus reuocet in dubiū an illis diebus q
 bus eis esus carnium cōcedit ieiunare teneant pro eo qd in cōcessione p̄dicta Eugeniū nō solū mi-
 tigationē abstinentiæ sed relaxationē ieiunii ab eodē Eugenio p̄decessore p̄titū fuisse cōspiciat &
 p̄pterea piæ memoriæ Pius papa. ii. p̄decessor noster præfatus cōcessit ut prior generalis dicti or-
 dinis qui pro tpe foret super hmoi posset ieiunio disp̄sare. Nos etiã motu & scia similibus litte-
 ras prædictas Alberti patriarchæ hierosolymitan & Innocēti. iiii. Alexā. iiii. nicolai. iiii. Eugēii &
 Pii innouamus & cōfirmamus & approbamus & p̄petuæ firmitatis esse uolumus & mādamus cō-
 cedentes qd tu dilecte fili generalis & q pro tpe erunt tui in dicto officio successores psonarū lo-
 corum & tēporū qalitate pensata cū utriusq; sexus dicti ordinis p̄fessoribus iuxta tuæ cōsciētiæ
 arbitriū super p̄missis tam ieiunio q carnium esu disp̄sare ualeas atq; tres dies plures uel paucio-
 res ad ieiunium faciendum nominare & remittere ut possis libere indulgemus ac illis ex eis q iux-
 ta huiusmodi regularia instituta dicti ordinis gloriosissimæ dei genetricis mariæ de monte car-
 meli & eiusdē Eugēni mitigationē antedictā nramq; declarationē huiusmodi ut cōfessor idone-
 us quē quilibet eorū utriusq; sexus de suorum superiorum consensu duxerit eligendum eorū cō-
 fessione diligenter audita semel in uita & in mortis articulo plenariam omnium suorum pecca-
 torū remissionē & indulgentiā ipendere ualeat auctoritate apostolica tenore præsentium gratiose
 concedimus. ¶ Et quia in eadē regula cōcedit qd eiusdē ordinis p̄fessores possint habere lo-
 ca in heremis uel ubi eis donata foret ad eorū religionis obseruatiā apta & cōmoda secundū
 quod eisdem priori & fratribus uideretur expedire. Et ex cōcessione præfati Urbani quarti præ-
 decessoris nostri si qui christi fideles aliqua loca ad se spectantia quæ feudalialia seu censualia non
 existant eis contulerint pietatis intuitu liceat eis de licētia diocesanorum illa suscipere & in eorū
 singulis ecclesiam uel oratorium cōstruere de p̄tione ac petitioni eorū nō plene uidetur satisfā-
 ctum cōcessionem prædictā ad alia quæcūq; loca domos & ecclesias etiã parochiales motu sciē-
 tia & auctoritate prædictis extendimus ac cōcessionem ipsam effectū sortiri uolumus nō obsta-
 te cōstitutione recolendæ memoriæ Bonifacii papæ. viii. similiter p̄decessoris nostri phibente ne
 cuiusuis mendicantium ordinum fratres ad habitandum noua loca recipere uel recepta mutare
 præsumant sine dictæ sedis licētia speciali faciente specialem & expressam de phibitione hmoi
 mentionē. Et si cōtingat locorū ordinarios in domos prædictorū fratrum in suis diocesis cōstru-
 ctas aliquam iurisdictionem aut supereminentiā sibi uendicare & fratrum eorundem quies in
 aliquo perturbaretur liceat tunc dictis fratribus capellanum in dictas domos & ecclesias institu-
 re & amouere prout superius in præsentibus litteris diximus & expressimus. ¶ Prouidam ue-
 ro calixti papæ. iiii. prædecessoris præfati constitutionem quæ incipit Ad futuram rei memoriā
 Ad romanū pontificem qua uoluit q nullus dicti ordinis professorum beneficia secularia seu ē
 regularia quorumuis romanū pontificum aut sedis apostolicæ uel legatorum eius cōcessione uel
 indulto quouis modo in titulum uel in commendam pro tempore obtinentium aut qui futuris
 temporibus quomodolibet obtinebunt etiã si illa simpliciter uel alio quouis modo dimiserit
 in capitulis generalibus uel prouincialibus aut congregatiōibus seu negociis officiis uel aliis ad-
 ministratiōibus dicti ordinis nisi generalis pro tempore consensu interueniente quomodoli-
 bet admittatur sub excommunicationis pena quam admissi & admittentes ipso facto incurrant
 auctoritate scientia & motu prædictis etiã in archiepiscopali & episcopali dignitate fulgenti-
 bus aut monasteria aliqua uel prouinciam in commendam obtinentibus locum habere decerni-
 mus atq; prædictas litteras & omnia & singula in eis cōtenta ad eos qui in dignitatibus huius-
 modi sunt constituti extendimus districte præcipiendo sub penis in dicta cōstitutione cōten-
 tis omnibus & singulis prædicta beneficia aut dignitates quauis auctoritate uel indulto obrine-
 tibus ut nullo modo de administratiōe fratrum aut domorū aut prouinciarum seu compen-
 sationum aliorumq; bonorum se impendant absq; dicti ordinis magistri generalis expressa licētia
 non obstantibus quibuscūq; litteris etiã a sede apostolica impetratis uel in posterum spectā-

dis quibus ex certa scientia & motu proprio derogamus & per presentes derogari volumus etiā si de illis habenda foret mentio specialis ut singula bona ordinis uidelicet puincia ecclesie domus & supposita & utriusque sexus p̄fessi ut tenent sub integra magistri generalis existat obedientia. ¶ Postremo cū p̄dictorū fratrum gloriosissimæ dei genitricis semperque uirginis marie de monte carmeli sicut & p̄dicatoꝝ minorū & heremitarū sancti augustini fratrum ordinū p̄fessores pro fidei catholicæ dilatatiōe continue indefessēq; laborent fructusq; afferat in ecclesia dei salutare. Et p̄pterea fuerūt uariis per sedem p̄dictam priuilegiis decorati ut quos par labor pariaq; merita cōiungunt paria cōiungat priuilegia & fauores eisdem fratrum gloriosissimæ dei genitricis semperque uirginis marie de monte carmelo p̄fessoribus ut concessis eisdem fratribus p̄dicatoribus minoribus & heremitis sancti augustini priuilegiis indulgentiis gratiis & fauoribus ac indultis tam in spiritualibus q̄ temporalibus a p̄dictis & aliis romanū pontificibus p̄decessoribus nostris & quomodolibet etiam a nobis aut aliis auctoritatem habentibus quæ omnia ac si nominatim exprimerentur haberi hic uolumus pro expressis & nostræ approbationis munimine solidamus ac decernimus robur p̄petuæ firmitatis obtinere potiri & gaudere possint & debeat p̄petuis futuris temporibus in omnibus & per omnia prorsus & sine ulla differētia perinde ac si eisdem p̄dicatorum minorum & heremitarum sancti Augustini fratrum ordinibus p̄dictis sunt concessa p̄dicto ordini gloriosissimæ dei genitricis semperque uirginis marie de monte carmeli nominatim concessa fuissent aut cōcederentur in futurum. Et quæ magistro p̄dicatorum & ministro generali minorum ac priori generali heremitarum sancti augustini prouincia libus prioribus p̄dicatorum & ministris minorum fratrum ac prouincialibus prioribus heremitarum sancti augustini. Nec non monasteriis monialium sub eorundem p̄dicatorum minorum ac heremitarum sancti augustini ordinum fratrum cura secundū ipsorum p̄dicatorū minorum ac heremitarum sancti augustini fratrum ordinum instituta uiuentium sunt statuta in magistro generali & prouincialibus prioribus & uicariis dicti ordinis gloriosissimæ dei genitricis semperque uirginis marie de monte carmeli & monasteriorum monialium dicti ordinis beatissimæ dei genitricis semperque uirginis marie de monte carmeli instituta uiuentium uitæ uerba statuta sint & esse censeantur. Mandantes & scientia motu & auctoritate p̄dictis p̄cipiendo ut dū priuilegiarum indulgentiarum p̄rogatiuarum exemptionum indultorum immunitatum dictorum fratrum p̄dicatorum minorum & heremitarū sancti augustini originales litteræ aut transumpta autentica pro parte & in fauorem dictorum fratrum beatissimæ dei genitricis semperque uirginis marie de monte carmeli adducerentur uel exhiberentur eadem fides indubia adhibeatur tam in iudicio q̄ extra iudiciū & aliis locis quibus opus fuerit ac si in fauorem dictorū fratrum beatissimæ dei genitricis semperque uirginis marie de monte carmeli a sede apostolica emanassent & eis fuissent immediate concessæ districtius inhibentes eisdem locorum ordinariis sub interdicti ingressus ecclesie & suspensionis a regimine ac administratione suarum ecclesiarū ac parochialium ecclesiarum rectoribus & aliis quibuscunq; sub excommunicationis latæ sententiæ & priuationis earundem ecclesiarum parochialium ac omnium aliorum beneficiorum ecclesiasticorum quæ obtinent nec nō inhabilitationis ad illa & alia in posterum obtinenda penis eo ipso per eos qui contrafecerint incurrendis ne ordinis p̄dicti fratrum gloriosissimæ dei genitricis semperque uirginis marie de monte carmeli domos & singula bona & p̄fessores præter & contra p̄dictorum Innocentii Bonifacii Alexandri Nicolai Clementis quarti & sexti & aliorum quorumcunq; p̄decessorum nostrorum & p̄sentium tenorem litterarum inquietare seu molestare & eos aut testamentorum ultimarumq; uoluntatum executores & hæredes p̄dictos seu quoscunq; alios directe uel indirecte ad solutionem alicuius quarte parochialis seu canonice uel alterius portionis seu oneris & ad faciendum celebrari aliquod officium nec p̄dicari in eorum ecclesiis uel alibi dum apud ipsos fratres decedentium cadauera tumulantur ante uel post eorum sepulturam nec confessis dictis fratribus ordinis beatæ marie de monte carmeli pro tempore eucharistiæ seu extremæ unctionis sacramenta sine rationabili causa denegare & illorum exhibitionem malitiosæ differre aut eorum parochianis ne dictis fratribus confiteant prohibere uel persuadere nec etiam ad p̄missa seu aliquod p̄missorum auxilium consilium uel fauorem dare directe uel indirecte quoquomodo p̄sumant. ¶ Et nihilominus dicti ordinis p̄tectori qui pro tempore erit & cuilibet in dignitate ecclesiastica constituto & metropolitani uel alterius cathedralis ecclesie canonico per uniuersum orbem qui desuper p̄dicti ordinis gloriosissimæ dei genitricis semperque uirginis marie de monte carmeli priores & fratres

ac illorum seu ad cōmodum eorū romanē ecclesię syndicos desuper requisitus fuerit per apostoli-
ca scripta insolidum mandamus quatenus per se uel alium seu alios pręmissa ubi & quādo opus
fuerit solēniter publicātes ac eisdē fratrum gloriosissimę dei genitricis semperq; uirginis marię
de monte carmeli ordini illiusq; domibus & p̄fessoribus in pręmissis efficacis defensionis prę-
sidio assistētes faciant eos pacifica possessione uel quasi priuilegiō & cōcessionum huiusmodi
gaudere nō pmittentes eos seu testamentorū executores & hęredes p̄dictos contra illorū tenorē
per ordinarios & rectores p̄dictos aut quoscūq; alios indebite molestari aut eis grauamina iniu-
rias atq; damna inferri seu quomodolibet irrogari ac etiam summarie & de plano sine streptu
& figura iudicii sola facti ueritate īspecta cōtra quoscūq; cuiuscūq; qualitatis uel cōditiōis exi-
stant & quacūq; ecclesiastica etiā parrochiali archiepiscopali aut ep̄ali aut mundana forēt digni-
tate & exemptione muniti in qbuscūq; causis per eos mōuēdis q̄cūq; ratiōe uel causā quę ex-
cogitari posset eis ministrent iustitię cōplementū. Exequētes quod per eos fuerit ordinatū & il-
los quos censuras & pœnas p̄dictas incurrisse cōstitērit illos irretitos esse declarēt ac faciāt & mā-
dent interdictos suspēsos & excommunicatos publice nunciari & ab oībus artius euitari ac legiti-
mis super hiis habēdis seruatis p̄cessibus illos quorū opus fuerit iteratis uicibus aggrauare pro-
curent. Contradictores auctoritate apostolica appellatione postposita cōpescendo inuocato ad
hoc si opus fuerit auxilio brachii sęcularis. Nō obstantibus pręfati Bonifacii. viii. quibus caue-
ne quis extra suam ciuitatē & diocesis nisi in certis exceptis casibus & ī illis ultra unam dietam a
sine suę diocesis ad iudiciū euocetur seu ne iudices a sede apostolica deputati extra ciuitatem
& diocesis in quibus deputati fuerint cōtra quoscūq; procedere aut alii uel aliis uices suas com-
mittere pręsumant & de duabus dictis in cōcilio generali nec nō quę incipit Super cathedram
Bonifacii p̄fati & dudum uienneñ concilii ac recolendę memorię Calixti papę. iiii. etiam prę-
decessoris nostri litteris aliq; apostolicis ac etiam in puincialibus & sinodalibus conciliis editis
specialibus & generalibus nec nō octonis & octoboni olim in regno anglie apostolicę sedis lega-
torum Cōstitutionibus ecclesiarum quoq; & locorū quorūcūq; statutis & cōsuetudinibus & in-
ter quoscūq; dicti ordinis fratrum gloriosissimę dei genitricis semperq; uirginis marię de mō-
te carmeli p̄fessores & locorum ordinarios seu rectores p̄dictos initis & cōclusis ac hactenus ob-
seruatis pactis & cōuentionibus etiam iuramēto cōfirmatione apostolica uel quauis alia firmi-
te roboratis nec non omnibus illis quę Innocentius Bonifacius Alexander Ioannes Clāmens.
q̄rtus & sextus ac Nicolaus. iiii. & v. aliq; p̄decessores pręfati in p̄dictis eorum litteris uoluerūt
non obstare cōtrariis quibuscūq; quibus omnia illa ac si de uerbo ad uerbum infererētur & de-
rogatoriā derogatorias clausulas in se continerent pręsentibus pro expressis habentes illis ali-
as in suo robore permansuris quo ad p̄missa specialiter & expresse derogamus aut si patriarchis
archiepiscopis & ep̄schopis ac rectoribus pręfatis seu quibuscūq; aliis communiter uel diuissim a
sede apostolica indultum existat quod interdicti suspendi uel excommunicari aut extra uel ultra
certa loca ad iudiciū euocari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam & ex-
pressam ac de uerbo ad uerbum de indulto huiusmodi mentionem & qualibet alia dictę sedis
indulgentia generali uel speciali cuiuscūq; tenoris existat per quam pręsentibus non expressam
ul' totaliter non insertam effectus earum & concessę in eis iurisdictionis executio impediri uale-
at quomodolibet uel differri & de qua cuiusque toto tenore habenda sit in nostris litteris men-
tio specialis. Nos enim ex nunc illa & quęcūq; alia quę in futurū per nos & sedem apostoli-
cam quomodolibet concedi statui decerni & ordinari contigerit contra Innocentii Bonifacii
Alexandri Ioannis Clāmentis quarti & sexti ac Nicolai quarti & quinti & aliorum prędecesso-
rum prędictorum & p̄sentium litterarum huiusmodi tenorem nec non si secus super hiis a quo
quam quauis auctoritate scienter uel ignoranter attemptari contigerit irrita & inania nulliusq;
roboris uel momenti esse decernimus. Si qua igitur in futurum ecclesiastica sęcularisue perso-
na hanc nostram concessionis declarationem inhibitionis indulti decreti statuti uoluntatis con-
stitutionis derogationis reſeruationis cassationis restitutionis irritationis & annulationis pagi-
nam scienter uel ignoranter contra eam temere contraire attemptauerit primo secundo tertio
ue commonita nisi reatum suum congrua satisfactiōe correxerit potestatis honoris sui careat
dignitate reumq; se diuino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat & a sacratissimo
corpore & sanguine domini & redemptoris nostri Iesu christi aliena fiat atq; in districto exami-
ne districtę subiaceat ultioni ac indignationem omnipotentis dei & beatorum petri & pauli
apostolorum eius se nouerit incursum. Cunctis autem dictis fratribus gloriosissimę dei geni-

triciſ ſuperę uirginis marię de monte carmeli ſua iura ſeruantibus ſit pax domini noſtri ieſu chriſti quatenus etiam hic fructum bonę actionis percipiat & apud diſtriſtum iudiciũ pręmia æternę pacis inueniat amen. ¶ Et quia difficile foret pręſentes litteras ad ſingulas prouincias originaliter deſtinare uolumus & dicta auctoritate decernimus quod tranſumptis earum manu notarii publici & curię cauſarum camerę apoſtolice uel proteſtoris qui eſt & qui pro tempore erit aut alicuius archiepiſcopalis uel epiſcopalis ſigillo ſeu dicti ordinis magiſtri generalis munitis ea prorſus in iudicio & extra ubicunq; exhibita uel oſtenſa fuerint fides adhibeatur indubia ac ſi ipſe originaleſ litterę forent exhibitę uel oſtenſę. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrę innouationis approbatōis conſtitutionis ordinationis applicationis ſtatuti conſeſſionis indulti extensionis uoluntatis ampliacionis declarationis conſirmationis ſuppletionis mandati derogationis & decreti infringere uel ei auſu temerario contraire. Siquis autem hoc attemptare pręſumpſerit indignationem omnipotentis dei & beatorum petri & apuli apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Datum romę apud ſanctum petrum anno incarnationis domine milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo ſexto quarto calendas Decembris Pontificatus noſtri anno ſexto.

Sextus epiſcopus ſeruus ſeruorum dei ad perpetuam rei memoriam. Quia in futurorum euentibus ſic humani fallitur incertitudo iudicii ut quod coniectura probabili & interdum attenta conſideratione utile & ad pacem & quietem tendere uidebatur reperiri damnoſum ac iurgiis ac diſſentionibus plenum quandoq; contingat non debet reprehendiſibile iudicari Si romani pontifex quę a prędeceſſoribus ſuis ex cauſis uerifiſimiliter probabiliſ ſunt ſtatuta cognito q̃ ex eis diſſentiones & iurgia inter perſonas quaſlibet pręſertim eccleſiaſticas oriantur ne noxe grauioreſ exituſq; peioreſ inde prodeant reuocat & annullat ac in ſtatum priſtinum reducit prout in domino cōſpicit ſalubriter expedire. Dudum ſiquidem poſtquam ſollicitis recordationis Bonifaciuſ papa . viii . prędeceſſor noſter nonnullis diſcordiis quę inter pręlatos & parochialium eccleſiarum rectoreſ & ordinum mendicantium fratreſ per diuerſas mundi prouincias conſtitutoſ exorta erant ſua quę incipit Super cathedram conſtitutione ſinem imponere curauerat fueratq; conſtitutio prędicta per pię memorię Clementem papam . v . etiam prędeceſſorem noſtrum in concilio uiennenſi innouata ac per pię memorię Ioannem papam uigeſimum ſecundum ſimiliter prędeceſſorem noſtrum ad heremitarum Sancti Auguſtini & beatiffimę dei genitricis Marię de monte carmelo ordinum profeſſoreſ extenſa nonnulli alii romani pontificeſ etiam prędeceſſoreſ noſtri ut omnem inter fratreſ & pręlatos ac rectoreſ pręfatoſ contentionem occaſionē de medio ſubmouerent dictorum mendicantium ordinum profeſſoribus tam in genere quam in ſpecie ex diuerſis rationabiliſ cauſis uaria priuilegia aduerſus conſtitutionem prędictę tenorem & ſuper illiuſ declaratione & interpretatione conſeſſerunt. Et deinde pię memorię Calixto papę tertio etiam prędeceſſori noſtro per nō nullos epiſcopoſ alioſque ſuperioreſ pręlatoſ nec non parochialium eccleſiarum rectoreſ expoſito q̃ aliqui dictorum fratrum ſe ſpecialiter quę ab ipſa ſede in eorum fauorem aduerſus conſtitutionem eandem emanaffe aſſerebant priuilegiorum conſeſſionum & indultorum prętextu ne ad dictę conſtitutionis obſeruationem compelli poſſent tuebantur in eorundem conqueſcentium & parochialium eccleſiarum pręiudiciũ & grauamen uariaque propterea inter eorundem pręlatoſ rectoreſ & ſacerdoſ ac fratreſ iurgia & contentioneſ & ſcandala exorta erant & oriebantur indies quibus obuiaretur ſi conſtitutio prędicta obſeruarietur & per eundem Calixtum prędeceſſorem accepto q̃ a nonnullis ex ipſiſ pręlatiſ rectoribuſ curatiſ & ſacerdotibuſ contra tenorem pręfatę conſtitutionis dictiſ fratribuſ grauēſ iniurię ac moleſtię inferebantur Idem Calixtuſ prędeceſſor cupiens huiuſmodi iurgiis contentionibuſ & ſcandaliſ obuiare con-

m iiii

stitutionem & illius innouationem & extensionem prædictas iuxta illarum seriem & continen-
tiam in omnibus & per omnia seruari debere statuit & ordinauit q̄ quæcunque priuilegia con-
cessionem & indulta si qua a quibusuis roman̄ p̄tificibus prædecessoribus suis aduersus consti-
tutionem & innouationem ac declarationem prædictas sub quacunq; uerborum forma & cum
quibusuis irritantibus decretis & talibus q̄ eis per quasuis alias litteras apostolicas etiam facien-
tes plenam & expressam ac de uerbo ad uerbum de illorum totali tenore mentionem & similis
effectus uel maioris cautele derogatoriis clausulis qualitercunque derogari nequiret siue motu
proprio siue quouis respectu pro quibusuis ordinibus seu eorum domibus & locis in genere uel
in specie emanassent. Illorum usus quantumcunque continuata possessione nullatenus obisten-
te cassauit reuocauit & annullauit ac decreuit nullius esse roboris uel momenti prout in eisdem
priuilegiis & quibusdam litteris ipsius Calixti prædecessoris super statuto & reuocatione huius-
modi confectis & libris cancellariæ apostolicæ de illius mandato descriptis plenius continetur.
Cum autem sicut experientia efficax rerum magistra postmodum mōstrauit & nos ipsi tunc tem-
poris in minoribus constituti dum generalatus ordinis fratrum minorum fungebamur officio
uidimus ex ipsius Calixti prædecessoris nostri litteris & priuilegiorum reuocatione præter ipsi-
us Calixti prædecessoris intentum quamplurima iurgia lites dissensiones & scandala exorta ua-
riæque appellationes pro eorūdem fratrum parte ad sedem apostolicam interpositæ & querelæ
delatæ fuerint ac propterea idem prædecessor sanctæ roman̄ ecclesiæ uice cancellario & in litte-
rarum apostolicarum expeditionē sibi assistentibus abbreviatoribus ne dictarum litterarum co-
piam cuiquam traderent inhibuerit Dubitaturque uerisimiliter q̄ nisi litteræ prædictæ Calixti
prædecessoris præfati reuocentur exinde in dies sint maiora scandala prouentura. Nos quarum
cunque causarum præmissorum occasione & dependentium ab eisdem tam in roman̄ curia quā
extra eam pendentium coram quibuscunque iudicibus tam ordinariis quam a sede apostolica
uel alias delegatis in quacunque instantia etiam appellationis status iudicium & colligantium
nomina & cognomina dignitates præsentibus pro expressis habentes. Illasque ad nos harum se-
rie aduocantes & litem poenitus extinguentes ac uolentes huiusmodi contentionibus discordiis
& scandalis quantum possumus obuiare motu proprio non ad ipsorum fratrum uel alterius pro
eis nobis super hoc oblata petitionis instantiam sed de nostra mera liberalitate eiusdem Calixti
prædecessoris litteras prædictas & in eis contenta priuilegiorum concessionum & indultorum
huiusmodi reuocationem & si quæ desuper ab aliis prædecessoribus nostris eiusdemque Calixti
successoribus roman̄ pontificibus approbationes emanarunt auctoritate apostolica tenore præ-
sentium & ex certa nostra scientia reuocamus cassamus irritamus & annullamus & de libris ac
registris quibuscunque deleri mandamus ac priuilegia concessionem & indulta prædicta illa omnia
qualiacunque sint ac si de uerbo ad uerbum infererentur præsentibus pro expressis habentes in
suos plenum & pristinum robur nec non præfatos mendicantes fratres quibus concessa sunt in
genere & in specie quo ad illorum totalem in præteritis præsentibus & futuris negociis conse-
quē effectum in pristinum & eum statum in quo uidelicet erant antequam litteræ calixti & re-
uocatio huiusmodi quomodolibet emanarent plenarie restituimus reponimus & reintegramus
decernentes ea omnia in suis prioribus uiribus & efficacia fore & effectum etiam quo ad præte-
rita pro appellatione pendētia negocia sortiri debere in omnibus & per omnia perinde ac si præ-
fati Calixti prædecessoris & in illis contenta reuocatio prædicta nullatenus emanassent nec non
irritum & inane si secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter uel ignoranter contra
illa attemptatum forsan est hætenus uel in posterum contigerit attemptari. Et nihilominus ue-
nerabilibus fratribus nostris Belareon̄ sabineñ minorū & Guilielmo ostien̄ heremitarum San-
cti Augustini & beatissimæ dei genetricis Mariæ de monte carmelo ac alano penestrineñ præ-
dicatorum episcopis ordinum prædictorum nunc & pro tempore existentibus protectoribus
in roman̄ curia sanctæ roman̄ ecclesiæ cardinalibus per apostolica scripta mandamus quate-
nus quilibet eorum per se uel alium seu alios præmissa ubi & quando opus fuerit ipsique desu-
per fuerint requisiti solemniter publicantes & ordini suæ protectioni commisso ac illius profes-
soribus in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens faciat eos pacifica possessione uel
quasi exemptionū & priuilegiōz prædictōz gaudere non p̄mittens eos cōtra illos aut cuiusli-
bet eoz tenorē p̄ locoz ordinarios & parochialiū ecclesiarum rectores ac quoscunq; alios inde
bite molestari Contradictores per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescen-

do ac legitimis super his habendis seruatis processibus eos quotiens opus fuerit iteratis uicibus aggrauare procuret inuocato ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis. Non obstantibus pia memoria Bonifacii papae octauae etiam praedecessoris nostri & aliis apostolicis constitutionibus quibus cauetur ne quis extra suam ciuitatem & dioec. nisi in certis exceptis casibus & in illis ultra unam dietam ad iudicium euocetur. Seu ne iudices a sede apostolica deputati extra ciuitatem & dioec. in quibus deputati fuerint contra quoscunque procedere aut alii uel aliis uices suas committere praesumant & de duabus dietis in concilio generali ac aliis apostolicis constitutionibus contrariis quibuscunque seu si locorum ordinariis & parochialium ecclesiarum rectoribus uel quibuscunque aliis communiter uel diuim a sede praefata indultum existat quod interdicti suspendi uel excommunicari aut ultra uel extra certa loca ad iudicium euocari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam & expressam ac de uerbo ad uerbum de indulto huiusmodi mentionem & qualibet alia dictae sedis indulgentia generali uel speciali cuiuscunque tenoris existerent per quam praesentibus non expressam uel totaliter non insertam huiusmodi dictis protectoribus factae commissionis explicatio impediri possit quomodo libet uel differri & de qua cuiusque toto tenore habenda sit in nostris litteris mentio specialis. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae aduocationis extinctionis uoluntatis reuocationis cassationis irritationis annulationis mandati restitutionis reintegrationis & decreti infringere uel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare praesumpserit indignationem omnipotentis dei & beatorum petri & pauli apostolorum eius se noverit incursum. Datum romae apud sanctum petrum anno incarnationis dominicae millesimo quadringentesimo septuagesimo primo septimo idus decembris Pontificatus nostri anno primo.

Iustus episcopus seruus seruorum dei ad perpetuam rei memoriam: Dum singulos regulares ordines & loca sanctimoniae debita illorumque personas paterno conspiciamus intuitu ad eas praecipue nostrae dirigimus considerationis affectum quae mundanis abdicatis illecebris spiritum paupertatis assumentes elemosynarum eis erogandarum questu potius quam copis diuitiarum uictum querentes iugiter praestant domino famularum suisque uitae sanctimonia & salubribus praedicationibus populum dei ad bene deuoteque uiuendum inducunt illosque prout ex iniuncto nobis coelitus seruitutis officio congruit ab omni conamur uexatione tueri ut uestri ministerii praesidio eorum status prosperetur ubilibet & personae ipse propulsis quibus obrui possint dispendiis foelicis status eiusdem suscipiant incrementa. Sane dudum cum in minoribus constituti in ordine fratrum minorum generalis ministri fungeremur officio intelleximus & post nostram ad summi apostolatus apicem assumptionem a dilectorum filiorum fratrum praedicatorum minorum & heremitarum sancti augustini & beatae mariae de monte carmeli ordinum generalibus magistris ministro & prioribus qui pro tempore fuerunt & aliorum dictorum ordinum professorum relatione non sine querela accepimus quod laici in diuersis mundis partibus constituti propriis incumbentes affectibus. Dum magistri ministri & priores ipsi tam generales quam prouinciales & domorum eorundem ordinum custodes guardiani ac fratres conuentuales nuncupati dictarum domorum iura prosequuntur ac pecunias & bona ad licitos usus eorundem fratrum pia christi fidelium largitione eis & eorum domibus & ordinibus relicta seu legata aut alias debita ab eis laicis exigere curant aut ipsarum domorum bona praefatis laicis per eorum beneplacito & uoluntate concedere seu ciuiles laicorum eorundem dissensiones particulares discordias & factiones sequi uel alias in his quod laici ipsi a magistro ministris

Prioribus Guardianis & fratribus memoratis minus licite possulant eisdem cōplacere recusant ac recusanti ac alias dum laici ipsi Magistrum Ministros Priores Custodes Guardianos & fratres prædictos aliis uariis plerunq; occasionibus ea qua debent affectione non prosequuntur ut se de eisdem Magistro Ministris Prioribus Custodibus Guardianis & fratribus memoratis conuentualibus nuncupatis ualeant uindicare: aut occupatorum per ipsos laicos bonorum ad domos eorundem fratrum pertinentium restitutionem differre & si domus ipse ad fratris dictorum ordinum de obseruantia nuncupatos perueniant bona illorum eis accommoda emere & pro minori præcio q̄ ualeant habere possint exquisitis mediis curant q̄ domus ipse ordinum eorundem per dictos fratres cōuētuales longo tempore possessor & inhabitator fratribus de obseruantia uel alio nomine nuncupatis eorundem ordinum concedantur nouas gabellas & onera a quibus fratres ipsi exempti sunt ab eis exigere uaria grauamina eis inferre & alias iniurias irrogare præsumunt ex quo plurima eisdem fratribus conuentualibus incommoda proueniunt. nam metu molestiarum huiusmodi quas eis inferri formidant in exigendo & prosequendo domorum suarum iura timidiores redduntur & eosdem laicos uereri ultra q̄ deceat & a libere prædicando quod illos tangit abstinere & illis ultra q̄ ipsorum qualitas exigit & ordinum prædictorum utilitas persuadeat differre coguntur inuiti non absq; diuinæ maiestatis offensa & ordinum eorundem graui præiudicio & iactura adeo ut propter incommoda prædicta etiam aliqui dictorum ordinum professores nonnunq; domos deserant & ad alios non mendicantium ordines se transferant tales molestias evitare curantes. Aliqui uero qui ordines ipsos ingrederentur ab ingrediendo abstinere cernantur quod ad eorundem ordinum perniciem paulatim cedere manifeste dinoscitur. Nos igitur qui dum generalis ministri dicto fungeremur officio pro quiete uniuersorum professorum dicti ordinis fratrum minorum tam conuentualium q̄ de obseruantia seu bulla aut alias iuxta diuersarum regionum consuetudinem nuncupatorum procurauimus quod foelicis recordationis Paulus papa secundus prædecessor noster sub censuris & poenis ecclesiasticis tunc expressis inhiheret uniuersis fratribus prædictis ut prædicti fratres de obseruantia nuncupati domos eorundem fratrum conuentualium ordinis fratrum minorum aut alias pro eorum habitatione querere uel recipere uel q̄ monasteria monialium curæ eorundem fratrum conuentualium commissa ipsorum fratrum de obseruantia curæ committerentur etiā querere præsumerent prout in eisdem prædecessoris litteris desuper confectis plenius continetur tot malis quot prædicatorum minorum heremitarum sancti Augustini & carmelitarum sanctæ mariæ ordinum mendicantium professores prædicti conuentuales nuncupati quorum scientia & doctrina militans ecclesia continuo suscipit incrementa ex præmissis patiuntur ut teneamur obuiare cupientes motu proprio non ad prædictorum magistri ministri priorum custodum guardianorum & fratrum conuentualium uel alterius pro eis nobis super hoc oblate petitionis instantiam sed de nostra mera deliberatione & ex certa scientia litteras prædecessoris huiusmodi ratas habentes & innouantes Omnibus & singulis clericis & religiosis de bulla uel alias de obseruantia nuncupatis ordinum quorūcūque ac laicis utriusq; sexus cuiusuis dignitatis gradus ordinis uel conditionis fuerint Etiam si marchionali ducali comitali patriarchali archiepiscopali episcopali abbatali & alia qualibet ecclesiastica uel mūdāna præfulgeant dignitate & auctoritate sub poena excommunicationis latæ sententiæ eo ipso totiens quotiens illos cōtrafacere contigerit incurrenda ne q̄ domos & loca professorum dictorum ordinum conuentualium nuncupatorum aut monasteria monialium eorum curæ commissa aliis fratribus monialibus seu sororibus etiam eiusdem ordinis quouis nomine nuncupatis quomodolibet concedantur aut q̄ amotis exinde fratribus & sororibus illas & illa inhabitantibus reformentur & alii fratres alia ue moniales seu sorores eorum loca surrogentur & substituantur ibidem seu q̄ monasteria prædicta aliorum curæ committantur procurare querere aut temptare nisi apud magistrum ministros & priores generales uel prouinciales dictorum ordinum pro tempore existentes qui teneantur & debeant quotiens oportunum fuerit & postquam fuerint requisiti infra annum domos ipsas debite reformare & quæ correctione & emendatione indigerēt corrigere & emendare nec etiam ad effectum huiusmodi ammotionis eorum a domibus suis eisdem fratribus conuentualibus & eorum curæ commissis monialibus iniurias & grauamina aliqua inferre seu ab eisdem fratribus pro rebus & bonis quæ habent & negociationi causā nō deferret pedagia guidagia gabellas & alia quouis nomine nuncupata onera noua petere exigere uel le-

uare quoquomodo præsumant auctoritate apostolica præsentium tenore districtius inhibe-
mus ac uolumus & motu scientiaque prædictis statuimus & ordinamus quot fratres ipsi con-
uentuales ac sorores & alii quibuscunque reformationibus quas fieri continget per generales
aut prouinciales prædictos acquiescere illasque obseruare omnino teneantur & debeant quod laici
prædicti in faciendis reformationibus prædictis alias quod ut præfertur nullatenus se intromittant
aut ne fiant opponant uel contradicant nec quod postmodum factæ reformationes alterentur uel
mutentur aut in eis aliquid ultra addatur querere audeant sub eadem excommunicationis senten-
tia si contraxerint eo ipso ex tunc incurrenda decernentes irritum & inane si secus super his a
quoque quauis etiam apostolica auctoritate scienter uel ignoranter harum non inserto tenore conti-
gerit attemptari. Et nihilominus præsentibus & futuris pro tempore dictorum ordinum pro-
rectoribus omnibusque & singulis prælatis & aliis personis ecclesiasticis in dignitate constitutis
necnon ecclesiarum cathedralium etiam metropolitani canon per apostolica scripta mandamus
quatenus ipsi & quilibet eorum per se uel alium seu alios respectiue dictis magistro ministris prio-
ribus custodibus guardianis & fratribus conuentualibus in præmissis efficacis defensionis præ-
sidio assistentes ac præmissa omnia & singula ubi & quando expedire cognouerint fuerintque de
super requisiti solemniter publicantes non permittant eos uel eorum aliquem contra præsentium teno-
rem per quoscunque quomolibet inquietari seu molestari ac illos omnes & singulos quos eis hu-
iusmodi excommunicationis sententiam incurrisse constiterit quoriam super hoc pro parte aliquorum
ex magistro ministris prioribus custodibus guardianis & fratribus prædictis conuentualibus fue-
rint requisiti in ecclesiis & aliis locis ubi eis uidebitur excommunicatos publice nunciari faciantque
ab aliis nunciari & ab omnibus artius euitari donec præuia debita satisfactione meruerint ab ea-
dem excommunicationis sententia absolutionis beneficium obtinere contradictores per censuram
ecclesiasticam appellatõe postposita compescendo non obstantibus præmissis ac constitutionibus &
ordinationibus apostolicis necnon prædictorum ordinum iuramento confirmatõe apostolica uel qua-
uis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus quibus omnibus etiam si de illis eorumque totis
tenoribus specialis specifica & expressa mentio præsentibus habenda foret tenore præsentium quo ad
præmissa simili scia derogamus & illa pro effectis haberi uolumus contrariis quibuscunque aut si perso-
nis & fratribus prædictis uel quibusuis aliis contra uel diuersimoda sede apostolica indultum existat quod
interdicti suspensi uel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam & expres-
sam ac de uerbo ad uerbum de indulto huiusmodi mentionem & quolibet alia dictæ sedis indulgentia
generali uel speciali cuiuscunque tenoris existat per quam personis non expressam uel totaliter non insertam
effectus earum impediri ualeat quomolibet uel differri & de qua cuiuscunque toto tenore habenda sit men-
tio litteris mentio specialis. Postremo quia difficile foret personis litteras ad singulas prouincias originaliter destina-
re uolumus & dicta auctoritate decernimus quod transcriptis earum manu notarii publici & curie
earam camera apostolicæ aut alicuius episcopalis uel archiepiscopalis sigillo munitis ea prius in iudicio & ex-
tra ubicunque exhibita & ostensa fuerit fides adhibeat ac si ipse originales litteras exhibita foret & osten-
sa. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre ratificationis inuolutis inhibitionis statu-
tis ordinationis constitutionis mandati derogationis uoluntatis & decreti infringere uel ei ausu te-
merario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumperit indignationem omnipotentis dei & beato-
rum petri & pauli apostolorum eius se noverit incursurum. Datus romæ apud sanctum petrum anno incarnationis
domini millesimo quadringentesimo. lxxv. chal. maii pontificatus nostri anno quarto.

Sextus episcopus seruus seruorum dei ad perpetuam rei memoriam Coelestis aule militum numerum
adaugeri sancta lætatur ecclesia & propterea eos qui ex hoc sæculo transiunt cum opinio-
ne fidelium superna premia digni reputant præsertim miraculorum celebritate fulgentes æter-
nitatis memoria decorare consueuit ut eorum laudes frequentioribus ualeant resonare præ-
coniis & dominus in sanctis eius iugiter collaudari. Idcirco nos ea quod pro honorificentia beatorum de præ-
decessorum nostrorum romanorum pontificum beneplacito pie obseruata fuisse cõperimus libenter cum
a nobis petitur apostolico præsidio confouemus. Sane pro parte dilecti filii Christofori marti-
gnoni magistri generalis ordinis fratrum beatæ mariæ de monte carmeli nobis nuper exhibi-
ta petitio continebat quod dudum felicitis recordationis calixto papæ tertio prædecessori nostro
pro parte quondam iohannis foreth tunc magistri generalis dicti ordinis exposito quot beatus
Albertus qui dum uitam celibem ageret in humani frater dicti ordinis fuit & cuius corpus
in ecclesia beatæ mariæ Messanen in insula siciliæ fratrum dicti ordinis requiescit clare.

scentibus miraculis a christi fidelibus illarum & diuersis mundi partium in magna uenera-
 tione habetur & propterea in diuersis ecclesiis per diuersas mundi partes altaria & ecclesie ad
 honorem dei & eiusdem beati Alberti commemorationem erecta fuerant unde desiderabat q
 christi fideles ipsi in eorum huiusmodi laudabili proposito per tolerantiam sedis apostolicę
 continuare libere & licite possent & ualerent ad quam quidem humilem petitionē cum præfa-
 tus Calixtus prædecessor annuisset uenerabilis frater noster Guilielmus episcopus ostien tunc
 tituli sancti martini in montibus præbyter cardinalis qui etiam tunc præsens aderat de licetia
 & consensu dicti prædecessoris & mādato expresso uiuæ uocis oraculo sibi ab eodem facto ad
 tollendum scrupulos de mentibus hominum & ad honorem dei & dicti beati Alberti merito-
 rum exaltationem de præmissis omnibus & singulis per suas patentes litteras suo sigillo muni-
 tas attestatiōē fecit prout in illis quas inspicere & examinari diligenter ac præsentibus iseri feci-
 mus plenius cōtinetur. Quare pro parte dicti Christofori generalis modernis asserētis q in præ-
 fata ecclesia & in diuersis mundi partibus per merita ipsius beati Alberti alia miracula coruscāt
 in dies: Nobis fuit humiliter supplicatum ut attestatiōi dicti Guilielmi episcopi & cardinalis
 ac omnibus & singulis in eius litteris contentis huiusmodi pro illorum subsistentia firmiori ro-
 bur apostolicę cōfirmatiōi adiicere ac alias in præmissis oportune providere de benignitate
 apostolica dignaremur. Nos igitur attendētes quod digne in memoria uertitur hominum qui
 ad gaudia transiuit angelorum & ad ordinē præfatum qui continua gloriosissimę deuigenitri-
 cis semperq uirginis marie protectione fouetur & sub eius honore & speciali titulo fundatus
 ac tam per diuersos roman pōtiffices prædecessores nostros q etiam per nos apostolica fuit au-
 ctoritate comprobatus multiplicibusq uirorum excellentium omni tempore quasi sydenibus
 decoratur ornamentis dirigentes paternę considerationis intuitum huiusmodi quoq supplica-
 tionibus inclinati attestatiōe dicti Guilielmi episcopi & cardinalis qui dicti ordinis protector
 existit ac litteras prædictas ratas habentes & gratas illas cum omnibus & singulis in eis conten-
 tis cōs auctoritate apostolica & ex certa nostra sciētia approbamus & confirmamus suppletes
 omnes & singulos defectus si qui forsan iteruenerint in eisdem. Non obstantibus constitutioni-
 bus & ordinationibus apostolicis ceterisq contrariis quibuscūq. Et quia difficile foret præsen-
 tes litteras ad singulas prouincias originaliter destinare uolumus & dicta auctoritate decerni-
 mus q transumptis dictarum lfarum manu notarii publici & curiæ causarum camerę apostoli-
 cę uel protectoris dicti ordinis qui nunc est & pro tpe fuerit aut alicuius ep̄alis uel archiep̄alis
 seu cuiuscūq in dignitate cōstituti etiā dicti ordinis magistri generalis p tpe existētis sigillo mu-
 nitis ea pr̄sus in iudicio & extra fides adhibeat i dubia ac si ipse originales litterę foret exhibi-
 tæ uel ostēdæ. Tenor autem dictarum litterarum sequitur & est talis. Guilielmus miseratione di-
 uina tituli sancti martini in mōtibz sacro sc̄te roman ecclesie præbyter cardinalis Rothoma-
 gen̄ uniuersis & singulis christi fidelibus p̄ntes lras inspecturis salutē in eo qui est uera oīum sa-
 lus dignū & conueniēs iudicamus de hīs testimoniū reddere quæ pacem conscientie multorū
 & deuotionis augmentum concernere uidentur. Notum igitur oībus facimus ac testamur per
 p̄ntes q sanctissimus i christo pater dñs n̄r dñs Calixtus diuina prouidētia papa.iii. nuper uiuæ
 uocis oraculo nobis p̄sentibus & astātibus coram sua sanctitate cōcessit & idulsiit Reuerēdo po-
 tri magistro loāni foreth priori generali fratrum ordinis beatę marie de monte carmeli p̄sen-
 ti & supplicati q de beato Alberto de Drapano isulæ sicilię dicti ordis dum i humāis ageret p-
 fessori in cuius honorē & reuerētiā plura altaria & ecclesie ut idē prior asseruit edificatę fue-
 runt ac eius crebrescētibus miraculis publico lōgo tpe per christi fideles tam in eorundem fra-
 trum q et in aliis ecclesiis nulla tñ secūdū ritum roman ecclesie præcedēte canonizatione p̄ces
 & suffragia publicę p̄soluuntur eadē reuerētia & deuotio ut præmittitur sine alicuius peccati
 labe & trāsgressionis nota ac cōscientie scrupulo per eos atq alios christi fideles fieri possit con-
 tinuari quousq per ecclesiā aliud solēnius decernat quæ oīa cū sic ut p̄mittit uerē & recte sint
 acta ad cuiuslibet noticiā deducimus & deducēda fore cēsemus. In quorū testimoniū p̄ntes lit-
 teras p secretariū n̄m iscriptū fieri iussimus & n̄ri sigilli fecimus appēsiōe cōiri. Datū romę
 i domibus n̄rę residētię ap̄d sc̄m apoliarē die. xv. m̄sis octobris āno incarnatiōis dñicę millesi-
 mo q̄drigētesimo qn̄gesimo septio pontificatus eiusdē dñi nostri anno tertio. Nulli ergo oīno
 hoīm liceat hāc paginā n̄rę approbatōis cōfirmatōis suppletio cōstitutio & uolūtatis isfringere
 uel ei ausu temerario cōtrahere. Si qs at hoc attēptat p̄supserit indignationē oīpotētis dei & b̄orū
 pe. & p̄ap̄lōr eius se nouerit incursur. Datū ro. ap̄d sc̄m ma. maio. āno isar. dñicę. m. q̄drigēte

anno septuagésimo sexto pridie chal. tūnii pontificatus nostri anno quinto.

Sexus episcopus seruus seruorum dei ad perpetuam rei memoriā. Dum attenta meditatione pensamus q̄ gloriosissima dei genitrix maria uirgo uenustissima: & oīum uirurū floribus insignita: cuius ineffabile pulchritudinē sol & lūa mirant: cuiusq̄ p̄ciis iuuatur populus christianus: & quæ florē p̄ciosissimum imarcessibile & æternū dominum n̄m iesum christū imensa sancti spiritus cooperāte uirtute genuit: p̄duxitq̄ sacrum ordinem beate mariæ de mōte carmeli a sancta sede apostolica & pluribus romanī p̄tōficibus p̄decessoribus n̄is & etiā a nobis multipl̄ approbatū: quē eiusdē gloriosissimæ dei gēitricis sp̄q̄ uirginis mariæ sp̄ali titulo uoluit insigniri: ut ob eiusdē uirginis reuerētiā ordo ipse a xpi fidelibus merito per amplius ueneraret: p̄p̄q̄ fideles p̄pterea eiusdē uirginis mariæ suffragiis adiuti æternæ retributionis p̄mia facilius cōsequi mererent: dūq̄ sublimiū dicti ordinis utriusq̄ sexus p̄sonarum uirtutū merita deo q̄dem grāta & in cōspectu prædictæ sedis accepta digna memoria recēsemus: ac ordinem ipsum & illius personas sub sedis apostolicæ & ecclesiæ romanæ protectione imediate existētis: & iter cæteros regulariū ordinum professores i firmamento catholicæ fidei militātes: tāq̄ religionis speculū & exēplar sp̄ali charitate fulgentes: sanctōrūq̄ prophetarū heliæ & helysei & henoc: necnon & aliōz sanctōz patrum qui montē sanctū carmeli iuxta helyæ fontē inhabitarūt successionē hæreditariā tenētes: fructus quoq̄ uberes quos dictus sacer ordo in agro militātis ecclesiæ in p̄pagatione religionis & fidei orthodoxe hactenus p̄duxit utiliter: & p̄ducit ac in futurum p̄ducturū fore indubitātē. speramus paterna charitate intuemur. Dignū: quin potius debitum reputamus nos ad illa nostros debere dirigere cogitatus: per quæ ea quæ pro diuini cultus gloria & dicti ordinis incrementō ac christi fidelium animarū salute a q̄ pluribus romanī pontificibus p̄decessoribus n̄is cōcessa dicunt sublati ambiguitatibus quæ exinde emerisse noscunt in sua integritate p̄sistat: & tāto firmitus obseruentur: quāto erūt sapius p̄dictæ sedis munimie stabilita. Sane sicut exhibita nobis nuper p̄ p̄te dilecti filii Christofori martignoni dicti ordinis generalis magistri ac sacre theologiæ p̄fessoris petitiō continebat: licet multi romanī p̄tōfices p̄decessores nostri: ob reuerētiā gloriosissimæ & i reuerentæ dei genitricis sp̄q̄ uirginis mariæ de mōte carmeli: & singularem deuotionem quā ad illam & prædictum ordinē sub eiusdē dei genitricis mariæ titulo sp̄aliter insignitum gesserūt diuersas indulgētiās: & peccatorum remissiones: ac priuilegia: & indulgētiās ipsi ordini & illius domibus concesserint: quæ in eisdē domibus sunt recepta & quorum cōtinētia in publicis scripturis & dicti ordinis ecclesiis apertissime reperitur: sub hac uidelicet uerboz forma. ¶ Leo papa. iiii. oībus christi fidelibus qui ecclesias b̄tē dei genitricis mariæ de monte carmeli huiusmodi in festis natiuitatis dominicæ: paschæ: apostolorum petri & pauli: p̄thecostes: assumptiōis: natiuitatis: annuntiationis: purificationis eiusdem beate dei genitricis mariæ: sancti michaelis archangelī: oīum sanctōz. In duobus festis sanctæ crucis. Natiuitatis scī ioānis baptistæ. Scōrū martyz fabiani & sebastiani: & in die paraceues: & per oct. prædictarū festiuitatum: a uocabulis omnium ecclesiarum dicti ordinis deuote uisitarēt: & piās elemosynas largiti forent: seu domos cōfractas eiusdem ordinis reficerent: septem annos & duodecim quadragenas. ¶ Et adrianus. iij. Stephanus. v. Sergius. iij. ioannes. x. & ioannes. xi. Sergius. v. & Innocētiū quartus qui dictum ordinem cōfirmavit omnibus christi fidelibus uere poenitentibus contritis & confessis qui prædictas ecclesias pie uisitarēt in prædictis festiuitatibus: & earū octauis: seu qui domos fractas eiusdem ordinis reficerent: uel pro fabricis ipsarū ecclesiarum munera darent: uel confratriam dicti ordinis assumerent: & eam intrarent: aut calicem pro missis celebrandis: uel tobalias seu mapas erogarent: uel qui in præmissis: aut in quolibet præmissorum manus porrigerent adiutrices: uel qui in suis ultimis testamentis aliquid legarent: tertiam partem omnium peccatorum in domino relaxarunt. ¶ Item Clāmens. iij. Alexander. ij. Gregorius. v. & Gregorius. viii. in prædictis festis: & in quolibet eorūdem similem gratiam largiti sunt. ¶ Item Clāmens quartus eisdem christi fidelibus qui p̄dictas ecclesias quater in anno uisitarent uidelicet in quattuor festiuitatibus eiusdem dei genitricis mariæ triginta annos & totidem quadragenas pie concessit. ¶ Item in priuilegio generali lucii papæ quarti remittuntur ab eodem peccata leuia: offēsa parentū negligentiz uotorum fractōz: dum tñ fractor ad uota rediret: & male acq̄sita si nescit cui restitui debeāt dūmō p̄dictis locis seu illoz cōuētibus assignentur. ¶ Demū Innocētiū. iiii. & Gregorius. viii. cōrulerūt qualibet die cuilibet dicēti Pater noster & Ave maria in dictis ecclesiis semel pro uiuis & defunctis quadraginta dies indulgētiarū. ¶ Rursus honorius decimus &

Nicolaus. iiii. romani pontifices oibus uere pœnitentibus & manibus adiutricibus prædictis domibus porrigentibus: & illarum fratribus oium peccatorum suorum ueniam polliciti fuerunt. ¶ Insuper Honorius ix. oibus uere pœnitentibus & cœfessis dicti ordinis ecclesias uisitantibus: seu manibus illis adiutricibus porrigentibus quadraginta annos & totidem quadragenas de iniunctis eis pœnitentiis uidelicet in festo uocabulo ipsarum ecclesiarum: & in die sancto parascues: necnon in die sancte crucis: ac in festiuitatibus natiuitatis annunciationis purificationis & assumptionis beate dei genitricis marie misericorditer in domino relaxauit: & cœcessit. ¶ Vltorius Benedictus papa. x. oibus uere pœnitentibus & cœfessis qui esset in septimana uidelicet quadagesimali tempore scilicet quarta ac sexta feriis: & et in festis uocabulo oium ecclesiarum dicti ordinis: necnon diebus sabbatis ob beatam dei genitricis reuerentiam: & in diebus dominicis pie uisitarer: quadraginta annos & totidem quadragenas: & oium peccatorum septimae partis remissione in domino relaxauit: oes indulgentias: & peccatorum remissiones a suis pœdecessoribus romani pontificibus dicto ordini concessas in diebus & in festis pœdictis duplicando. ¶ Iste loanes. xxii. oes in indulgentias & peccatorum remissiones a romani pontificibus pœdecessoribus suis dicto ordini concessas confirmauit: ac quadraginta annos & totidem quadragenas de iniunctis pœnitentiis uniuersis christi fidelibus dicti ordinis ecclesias in qualibet solemnitate quattuor festiuitatum beate dei genitricis marie uidelicet natiuitatis annunciationis purificationis & assumptionis cœtritis & cœfessis in domino pia largitione cœcessit. ¶ Successive Urbanus papa. v. omnes indulgentias similiter a suis pœdecessoribus dicto ordini cœcessas confirmauit: atque in festo annunciationis beate marie dicti ordinis ecclesias uisitantibus septem annos: & duodecim quadragenas in domino relaxauit. ¶ Postremo Nicolaus papa. v. omnes indulgentias & peccatorum remissiones ac omnia priuilegia dicto ordini a supradictis romani pontificibus pœdecessoribus suis in prædictis diebus & festis concessas & concessa motu proprio duplicando confirmauit: atque annos septem & totidem quadragenas in domino relaxauit: tamen sicut præfati Christofori generalis dicti ordinis magistri relaxatione nuper accepimus pro eo quod pro singularitatem priuilegiorum originales desuper litteræ ad manus generalis prædicti non peruenerunt nec de illis aliter quam ut præfertur doceri potest circa litteras & priuilegia huiusmodi eorum uim & efficaciam nonnulla dubia sunt exorta aliaque in dies subortiri formidantur: nisi per nostre prouidentie studium super hoc prouideatur oportune. præsertim cum ex iniuncto desuper nobis apostolicæ seruitutis officio ad nos spectet singulorum ordinum comodis inuigilare: & quantum ualeamus oium animas altissimo lucrifacere. Cupientes itaque ut indulgentias ac singula pœdecessorum nostrorum litteræ dicto ordini ac eius domibus & ecclesiis concessas sublati quibuscumque hesitationum obstaculis inuolabiliter obseruentur: eisque prout cœcessa dicuntur indubia fides adhibeatur: deuotioque uniuersi populi crescat & augeatur: atque dicti ordinis ecclesie domus ac cœuentus cœseruentur: edificentur: & in eorum edificiis amplientur restaurentur: & reparentur: prædictorum & aliorum plurimorum romani pontificum pœdecessorum nostrorum qui ordine prædictum uariis priuilegiis non immerito decorantur: & quem etiam nos diuersis aliis gratiis ac priuilegiis gratiosissimæ & liberaliter ornauius uestigiis inheredo motu proprio non ad ipsius Christofori generalis magistri: aut alicuius dicti ordinis gloriosissimæ dei genitricis semper uirginis marie de monte carmeli professorum uel alterius pro eis nobis super hoc oblata petitionis instantiam: sed de nostra mera uoluntate ac deliberatione & ex certa nostra scientia singulas indulgentias non tamen plenas: ac alias spirituales: & temporales gratias: pœdictis seu quibuscumque aliis romani pontificibus pœdecessoribus nostris dicto ordini beate marie de monte carmeli: & illius domibus ecclesiis: ac personis: in genere: uel in specie quomolibet cœcessas: quarum oium tenores & effectus ac si de uerbo ad uerbum pœntibus insererentur: hic heri uolumus per sufficienter expressis auctoritate apostolica tenore præsentium in suo robore suaque firmitate confirmamus: approbamus: & innouamus: ac de nouo cœcedimus: supplentes oes & singulos defectus: si quæ forsan quoquomodo interuenerint in eis. Et quoniam inter sanctorum & sanctarum solennia gloriosissimæ dei genitricis marie solennitates & festa numero septem uidelicet annunciationis: uisitationis: assumptionis: natiuitatis: cœceptionis: pœntationis: & purificationis: ac ea que in honore sui hostis dedicata sunt loca: eo solennius a christi fidelibus cœuenis uenerari quo ipsa de utero matris sue procedens: sancta uirtutibus & spiritu sancto repleta caliginanti mundo ignorantie tenebris obducto: & etiam populo in tenebris abulanti habitantibusque in regione umbræ mortis lucem ineffabilem uidelicet dominum nostrum iesum christum redemptorem oium eiusdem spiritus sancti coopante uirtute ex suis purissimis uisceribus genuit: & ab angelo annuntiata inter omnes mulieres benedicta prædicatur: & congrue incomparabiliter uirgo maria benedicta dicitur: quia matris filii dei effecta suscepit gloriam: & integritatis sue seruauit coronam: & ut

est benedicta in mulieribus: quæ sine exemplo muliebris conditionis cum decore uirginitatis gaudet est honore parentis. Idcirco affectantes ut omnes & singulæ ecclesiæ in honore & sub inuocatione nominis eiusdem gloriosissimæ dei genitricis mariæ de monte carmeli per uniuersum orbem fundatæ: & constructæ: ac deinceps quæ diuina æuete clāmētia edificabunt: & constructur: cōgrua deuotiōe a christi fidelibus uenerentur: ac quæ imperfectæ sunt ad operis completum deducantur: & completæ cōseruentur: nec nō paramētis & aliis ad diuinum cultum inibi necessariis debite ornentur. Ipsiq; christi fideles in uniuerso orbe constituti ad easdem ecclesias nunc & pro tempore existentes eo libētius cōfluāt: & ad emptionem ornamentorum huiusmodi necnon earūdem ecclesiarum cōplemētum cōseruationem: & diuini cultus inibi augmētum manus promptius porrigāt adiutrices: quo ex hoc ibidem dono cœlestis gratiæ uberius cōspexerint se resectos de omnipotentis dei misericordia: ac præfatorum petri & pauli apostolorū eius auctoritate cōfissi: oībus xpī fidelibus uere pœnitētibus & cōfessis: qui i cōceptionē: pñtationē: natiuitatis: annūciationis: purificationis: uisitacionis & assumptionis dictæ gloriosissimæ dei genitricis mariæ festiuitatibus a primis uesperis usq; ad occasum solis dierū festiuitatum huiusmodi dicti ordinis de monte carmeli per dictas ecclesias ubilibet cōstitutas: nec nō p septem dies p dictas festiuitates imēdiate seqntes: ac ēt i diebus uocabulorū earūde ecclīæ deuote uisrauerit annuatim: ac ad pmissa uel eaz aliqua manus porrexerit adiutrices triginta annos & totide quæ dragenas de iniūctis eis pœnitētis misericorditer i domino relaxamus: præsentibus ppetuo ualidetur. Et quia difficile admodū foret pñtes lras ad singulas puicias & loca originalr destinare: uolumus & dicta auctoritate decernimus: q; trāsumptis eaz māu notarii publici subscriptione: & p tpe existētis pdiū ordīs ptectoris: uel alicuius archiepālis: seu epālis: aut gñal auditoris cārum cameræ apostolicæ: uel alterius ecclesiasticæ curiæ seu dicti ordīs generalis magistri sigillo munitis ea prorsus in iudicio & extra ubicunq; exhibita fuerit uel ostēsa fides adhibeatur indubia: ac si ipse originales litteræ foret exhibita: uel ostēsa. Nulli ergo oīno hominū liceat hāc paginam nræ cōfirmatōis approbatōi inuatiōi cōcessionis suppletōi relaxatiōi constitutiōi & uolūtatis ifrige uel ei ausu temerario cōtraire. Si quis autem hoc attemptare psumpserit indignationem omnipotentis dei & beatorū petri & pauli apostolorū eius se nouerit incursum. Datum romæ apud sanctum petrum anno incarnationis dominicæ millesimo quadringentesimo septuagesimo septimo chal. aprilis pontificatus nostri anno sexto.

Sextus eps seruus seruorū dei dilectis filiis magistro generali & uniuersis fratribus sacri ordinis gloriosissimæ dei genitricis semperq; uirgis mariæ de monte carmeli præsentibus & futuris salutem & apostolicam ben. Sacer ordo uester i agro dominico diuina dispositione plantatus & gloriosissimæ dei genitricis mariæ titulo specialiter insignitus apostolicis gratiis digne meretur attolli Cum illius professores relegatis a se mundanis illecebris celestium contemplationi uacantes insistant iugiter profectibus animarum ppter quæ ad dictū ordinē a pluribus romanū pōtificibus pdecessoribus nostris & etiā a nobis multipliciter approbatum apostolicæ cōsideratiōi ituitum dirigētes ad ea libēter itendimus p quæ professores ipsi nullum internæ pacis patiantur excidiū nullūq; religionis status perferant detrimentum sed ab omni molestia liberi eo deuotius diuino cultui ac salutis intēdant operibus quo status eorū quietior fuerit ipsiq; ampliori cognoscātur libertate dotati. Sane licet dudum se. re. iohannes papa. xii. prædecessor nr uos & ordinē uesterū pdictū ac ecclesias oratoria domos & loca quocūq; tūc & pro tēpore existētia ad eūdem ordinem spectātia cum i eis degētibus utriusq; sexus personis ac oībus rebus bonis iuribus & pñtētiis suis i ius & proprietatē beati petri apostolorū principis ac sanctæ sedis apostolicæ assumpserit uosq; & illa a cuiuscūq; diocesanū & aliterius potestate iurisdictione ac dominio in perpetuum prorsus & omnino exemerit decernēdo ex tunc uos & ordinem ipsum necnō ecclesias oratoria domos & loca præfata cum personis rebus bonis iuribus & pertinentiis supradictis soli romanū pontifici & dictæ sedi tam in spiritualibus q; i temporalibus absque ullo medio subiacere ita q; nec locorum ordinariū nec alia quauis ecclesiastica psona in uos & ordinē ac ecclīas oratoria domos loca psonas res & bōa pdicta utpote p rursus exēpta possent excoicatis suspēsi aut iterdicti snlas pmulgare uel alis pēatē seu iurisdictionē aliquā exercere qd si forsan qcq; i cōtrariū a quoq; attēptatū foret illud oīno ēt irritū & inane postmodū ēt bonæ memoriæ Clāmēs papa. vi. similiter prædecessor nr uobis & successoribus uris ppetuo i dūlserit ut pñti iohānis prædecessoris exēptiōe in suo robore pmanētē ēt cōtra quibuscūq; diocesanis & locorum ordinariis ratione delicti cōtractus seu rei de qua ageretur

conueniri uel specti nullatenus possitis p[ro] memoria Innocēti p[ap]ae iiii, etiam p[re]decessoris nostri & aliis constitutionibus apostolicis cōtrariis nō obstantibus quibuscūq; Decernēdo ex tūc similiter irritum & inane si secus super hiis a quoq; quauis auctoritate scienter uel ignoranter cōtigerit attēptari. Tamen sicut nobis dilectus filius Christoforus martignonus modernus sacri ordinis uestri generalis magister nuper exposuit nōnulli inquisitores h[er]etic[ar]um prauitatis etiam mendicantium ordinum professores in diuersis mundi partibus constituti minus ueraciter asserentes quosdam uestri ordinis etiam sacrae theologiae professores seu bachalarios res uesas & fidei articulis contrarias in suis sermonibus aut disputationibus affirmare uos & professores huiusmodi uestros propterea multipliciter uexare & contra eos inquirere ac procedere ex quibuscumque mediis non uerentur in ipsius uestri ordinis uilipendium & uestrum non modicum detrimentum: Quare dictus Christoforus nobis humiliter supplicauit ut uobis uestroq; statui & quieri super hiis oportune prouidere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur attētis exemptione & indulto p[re]missis ac ex certis aliis rationabilibus ad id animum nostrum inducentibus causis huiusmodi supplicationibus inclinati uos omnes & singulos ac qui nūc sunt & pro tempore erunt eiusdem uestri ordinis professores ab omni iurisdictione dominio & potestate eorundem inquisitorum similiter nunc & pro tempore existentium auctoritate apostolica tenore p[re]sentium prorsus & omnino eximimus ac perpetuo liberamus ita q[uod] deinceps huiusmodi h[er]etic[ar]um prauitatis inquisitores etiam ordinū mendicantium supradicta aut alia quauis occasione uel causa contra uos aut dicti ordinis uestri personas nullatenus inquirere procedere aut iurisdictionem aliquam in uos exercere quoquomodo ualeant sub excommunicationis latae sententiae poena quam quilibet contrafaciens eo ipso incurrat. Sed teneamini solum corā nobis & successoribus nostris roman[is] pontificibus canonicis intransitibus aut dicti ordinis uestri protectore uel curiae causarum camerae apostolicae generali auditore in causis fidei aut officium inquisitorum eorundem cōcernentibus de iure respondere cum p[re]dicatorum & minorum ordines dicantur similibus priuilegiis insigniti decernentes ex nunc irritum & inane si secus super his a quoq; quauis auctoritate etiam apostolica scienter uel ignoranter contigerit attēptari. Et nihilominus nunc & pro tempore existenti dicti ordinis uestri protectori omnibusc; & singulis p[re]latis & aliis personis ecclesiasticis in dignitate constitutis. Nec non cathedralium ecclesiarum etiam metropolitani canonicis per apostolica scripta mandamus quatenus ipsi & quilibet eorum per se uel alium seu alios dum & quoties opus fuerit ac super hoc pro parte uestra respectiue fuerint requisiti uobis in p[re]missis efficacis defensionis p[re]sidio assistentes ac p[re]missa omnia & singula ubi & quando expedire cognouerint solemniter publicantes non permittant uos uel aliquem uestrum contra p[re]sentium tenorem per quoscumq; inquisitores quomodolibet ingetari seu molestari sed eos omnes & singulos quos eis cōstitit huiusmodi excommunicationis sententiam incurrisse quotiens super hoc pro parte uestra aut alicuius uestrum fuerint requisiti in ecclesiis & aliis locis ubi eis uidebitur excommunicatos publice denunciēt & ab aliis denunciari ac ab omnibus artius euitari faciant donec debita satisfactione p[re]stata meruerint ab eadem excommunicationis sententia absolutionis beneficium obtinere. Contradictores per censura ecclesiasticam appellatione postposita compescendo non obstantibus constitutionibus & ordinationibus apostolicis etiam illis quae in litteris quas ordinibus minorum & p[re]dicatorum confirmauimus & quas uulgo mare magnum appellat continentur. Nec non p[re]dictorum inquisitorum et mendicantiū & eorum ordinū iuramento confirmatione apostolica uel quauis alia firmitate roboratis statutis consuetudinibus priuilegiis & indultis quibus o[mn]ibus et si de illis eorumq; totis tenoribus specialis specifica & expressa mentio p[re]sentibus h[ab]enda foret tenore p[re]sentium quo ad p[re]missa derogamus & illa pro infectis haberi uolumus contrariis quibuscumq;. Aut si inquisitoribus & eorum ordinibus p[re]dictis uel quibuscumque aliis comuniter uel diuim a se de p[re]dicta indulgentia existat quod interdicti suspendi uel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam & expressam ac de uerbo ad uerbum de indulto huiusmodi mentionem & qualibet alia dictae sedis indulgentia g[ra]tuali uel speciali cuiuscumque tenoris existat p[er] quam p[re]sentibus nō expressam uel totaliter nō inserta effectus earum impediri ualeat quomodolibet uel differri & de qua cuiuscumque toto tenore habenda sit in uestris litteris mentio specialis. Ceterum quia difficile admodum foret p[re]sentes litteras ad singulas prouincias ac loca originaliter destinare uolumus & dicta auctoritate decreuimus q[uod] t[ra]sumptis earum cum p[re]sentibus debere collationis ac manus notarii publici subscriptione necnō pro tempore existentis

dicti ordinis protectoris aut assensu archiepiscopalis seu episcopalis uel praedicti generalis auditoris causarum camerae apostolicae seu alterius ecclesiasticae curiae sigillo munitis ea prorsus in iudicio & extra iudicium ubicumque exhibita fuerint uel ostensa fides adhibeatur indubia ac si ipse originales litterae foret exhibitae uel ostensa. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae exceptionis liberationis constitutionis mandati derogationis uoluntatis & decreti infringere uel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare presumpserit indignationem omnipotentis dei & beatorum petri & pauli apostolorum eius se noverit incursurum. Datum romae apud sanctum petrum anno incarnationis dominicae millesimo quadringentesimo septuagesimo septimo Decimo kalendas Septembris Pontificatus nostri anno sexto.

Post quarum quidem litterarum apostolicarum praesentationem & receptionem nobis & per nos ut praemittimus factus fuimus per praefatum reuerendum patrem dominum & magistrum Christoforum martignonum supradicti ordinis generale magistrum etiam nobis quibus supra debita cum instantia requisiti quatenus ad executionem dictarum litterarum apostolicarum & ceterorum in eisdem praecedere curaremus iuxta traditam seu directam per eas a sede apostolica nobis formam. Nos igitur Ioannes Iulianus auditor iudex & executor praefatus uolentes mandatum apostolicum supra dictum nobis in hac parte directum reuerenter exequi ut tenemur. Idcirco auctoritate apostolica nobis commissa & qua fungimur in hac parte praefatas litteras & hunc praesentem nostrum processum ac omnia & singula in eis contenta uobis omnibus & singulis supradictis coeter uel diuissim intimamus insinuamus & notificamus ac ad usum & cuiuslibet uestrum noticiam deducimus & deduci uolumus per praefatos. Et nihilominus uos dominos patriarchas archiepiscopos episcopos uicarios officiales rectores praedictos omnesque alios & singulos supradictos in dictis litteris apostolicis nominatos & descriptos tenore praesentium requiramus & monemus primo secundo tertio & peremptorie coeter & diuissim uobis & uestrum cuiuslibet insolidum in uirtute sanctae obedientiae & sub poenis infra scriptis districte precipi mandam quatenus infra sex dierum spatium post praesentationem seu notificationem praedictarum litterarum apostolicarum & praefatis nostri processus ac requisitionem uobis seu alteri uestrum per praefatum magistrum generale fratrum & praefatos praedictorum uel alterius eorum super hoc factas immediate sequenti. Quorum sex dierum duos pro primo duos pro secundo & reliquos duos dies uobis uniuersis & singulis supra dictis pro tertio & peremptorio termino ac monitioni canonica assignamus Magistrum generale fratres praefatos & eorum quolibet privilegio & concessionum in praesentis litteris contentorum iuxta formam & tenorem earundem litterarum nec non uoluntatem dicti domini nostri papae ut in dictis suis inuentionibus approbationibus constitutionibus ordinationibus applicationibus statuti concessiois indulgentiois uoluntatis ampliatiois declarationis confirmationis supplementiois mandati derogationis & decreti praesentis litteris apostolicis continetur pacifica uel quasi possessione gaudere debere Nec uos seu alter uestrum executores testamentarios uel quosque uoluntatum contra tenorem earum in aliquo molestetis nec aliqui grauamina iniurias seu damna inferatis seu quolibet irrogetis. Nec uos uel alter uestrum molestet nec iniurias damna seu grauamina aliqua hominibus inferat irroget nec inferri seu irrogari quocumque modo permittatis seu aliquis uestrum permittat quominus fratres & praefatos hominibus pacifica possessione privilegio & concessionum praedictorum in singulis in eis contentis ac in omnibus & per omnia pacifice gaudeant & utantur ac quilibet eorum pacifice gaudeat & utatur prout idem sanctissimus dominus noster papa in praesentis litteris uoluit & mandauit seu uult & mandat. Quod si forte praemissa omnia & singula non adimpleritis mandatisque & monitionibus nostris huiusmodi immo ueritas apostolicis non parueritis cum effectu. Nos in uos omnes & singulos supradictos qui culpabiles fueritis in praemissis & generaliter in contradictores quoslibet & rebelles ac impediens ipsum magistrum generalem & fratres praedictos seu eorum aliquem aut syndicos uel procuratores eorum super praemissis in aliquo ac ipsos impediens dantes auxilium consilium uel fauorem publice uel occulte directe uel indirecte quouis quocumque colore cuiuscumque dignitatis status gradus ordinis uel conditionis existant ex nunc prout ex tunc & ex tunc prout ex nunc singulariter in singulos praedicta canonica monitione praemissa excoicationis in capitula uero coenatus & collegia quaecumque in hiis forsitan quod absit delinquentia suspensionem a diuinis & in ipsorum delinquentium ecclesias monasteria & capellas interdicti ecclesiastici sententias ferimus in hiis scriptis & etiam promulgamus. Vobis uero reuerendissimis & reuerendis dominis patriarchis archiepiscopis & episcopis praefatis duntaxat exceptis quibus & uestrum cuiuslibet ob reuerentiam uestrae pontificali dignitatum deferimus in hac parte si contra praemissa uel aliquod praemissorum feceritis per uos uel submissas personas praedicta sex diebus canonica monitione praemissa ingressus ecclesiarum interdiximus in hiis scriptis. Si uero hominibus interdictum praefatis sex dies praefatos sex immediate sequenti sustinueritis uos & quolibet uestrum in hiis scriptis simili cō-

nica monitione præmissa suspendimus a diuinis. Verum si præfatas interdicti & suspensioni sen-
 tentias p alios sex dies præfatos duodecim dies immediate sequentes ais qd absit sustinueritis iduratis
 uos & quilibet uŕm in hiis scriptis eadē canonica monitiōe pmissa excoiationis snia auctoritate
 apostolica inodamus. Cæterū cū ad executionē pmissorū ulterius faciēdā quo ad pŕis psonaliter
 itereſse nequeamus q̄ plurimis aliis arduis in romanā curia legitime p̄pediti negociis. Vniuersis &
 singulis abbatibus prioribus p̄positis decanis diaconis archidiaconis cātoribus succēssoribus the-
 saurariis scolasticis sacristis custodibus & tā cathedraliū q̄ collegiatarū ecclesiæ canonicis pleba-
 nis uiceplebanis archiep̄byteris uicariis p̄byteris clericis notariis & tabelliōibus publicis q̄bus-
 cunq; p quascūq; ciuitates & diōce. & puincias in diuersis mundi ptibus ac alīs ubilibet cōstitu-
 tis & eorū cuilibet isolidū sup̄ ulteriori executiōe dicti mādati apostolici atq; nŕi faciēda aucto-
 ritate apostolica tenore p̄ntium plenarie committimus uices nŕas donec eas ad nos sp̄aliter & ex-
 presse duxerimus reuocādas quos & eorū quēlibet isolidū eisdē auctoritate & tenore requiramus
 & monemus primo secūdo tertio & pemptorie coīter & diuſim eisq; nihilominus & eorū cuilibet
 in uirtute sanctæ obediētiæ & sub excoīcatiōis pœna quā ī eos & eorū quēlibet nisi infra sex
 dies postq̄ pro pte magistri generalis fratrum & p̄fessorū p̄dictorū fuerint requisiti seu alter eorū sup̄
 hoc fuerit requisitus immediate sequē quos dies eis & eorū cuilibet p tertio & pemptorio termino
 ac monitione cāonica assignamus fecerintq; eis in hac parte cōmittimus & mādamus p̄dicta ca-
 nonica monitiōe pmissa ex nūc put ex tūc & e cōtra ferimus in hiis scriptis districte p̄cipiē mādā
 dā q̄tenus ipsi & eorū singuli qui sup̄ hoc ut p̄mittit fuerint requisiti seu fuerint requisitus. Ita tñ qd
 in hiis exequēdis alter eorū alterq; nō spectet nec unus p alio seu p aliū se excuset. Ad uos dom̄os
 patriarchas archiep̄os ep̄os uicarios officiales & rectores p̄dictos oēs alios & singulos supradī-
 ctos psonasq; & loca alia de q̄bus expediēs fuerit psonaliter accedāt seu accedat. Et p̄fatas litte-
 ras apostolicas huncq; p̄ntē nŕm p̄cessum ac oīa alia & singula in eis cōtenta uobis omnibus &
 singulis coīter uel diuſim legāt intīmēt īfinuēt & fideliter publicare pcurēt ac Maḡm̄ generālē
 & fratres & eorū quēlibet iuxta formā & tenorē p̄nŕerātū litterarū apostolicarū & p̄ntis nŕi pro-
 cessus exēptionū cōcessionū in p̄ntis litteris ap̄licis cōtētorū pacifica possessione gaudere faciant
 nec executores testamētōrū seu ultimarū uolūtātū molestēt nec aliqua grauamina iniurias seu dā-
 na inferāt seu quoquomodo irrogēt nec in aliquo molestari seu p̄turbari p̄mittāt nec aliquis eo-
 rum molestet nec p̄turbari p̄mittat. Et si forsā qd absit uos dñi patriarchæ archiep̄scopi ep̄scopi
 pi uicarii officiales & rectores p̄dicti p̄cessibus monitiōibus requisitionibus & mādatis nostris hū-
 iusmodi imo uerius apostolicis parere & obedire neglexeritis aut recusaueritis pœnas cēsuras &
 snias p̄dictas in uos ut p̄mittitur latis dānabiliter incurrēdo ex tunc subdelegatis nŕis p̄dictis
 sub dicta excoīationis pœna cōmittimus & mādamus q̄tenus singulis diebus dñicis & aliis festi-
 uis in suis ecclesiis monasteriis & capellis infra missarū & aliarū diuinarū horarū solēnia ubi popu-
 li multitudo ad diuina audiendū seu alīs legitime cōuenerit ac alīs ubi qñ & quotiēs opus fuerit
 & postq̄ p parte magistri generalis fratrum seu aliquorū eorūde desup̄ requisiti fuerint seu alter eo-
 rum fuerit requisitus interdictos suspēsos & excoīcatos publice denūcient & ab aliis quātum ī eis
 fuerit denūciari & ab oībus christi fidelibus artius euitari faciant tādiu & quousq; aliud a nobis
 uel superiori nostro desuper habuerint in mādatis. Si uero patriarchæ archiep̄scopi ep̄scopi ui-
 carii officiales & rectores p̄dicti dictis interdicti suspensioni & ex cōmunicatiōis sententias per
 decem dies post illius denūciationem immediate sequentes pertinaciter sustinuerint. Nos ex tunc
 quia crescēte cōtumacia & inobediētia crescere debet & pœna ne facilitas pœnarū audaciā tribuat
 delinquēdi p̄cessus nostros aggrauamus dictis subdelegatis nostris sub excoīcatiōis pœna p̄-
 dicta mandā q̄tenus singulis diebus dominicis & festiuis in eorū monasteriis ecclesiis & capel-
 lis infra missarū & aliarū p̄scriptarū horarū solēnia dictis interdicti suspensioni & excomuni-
 cationis sententias reiterando & innouando eosdemq; sicut p̄mittitur interdictos suspēsos
 & excommunicatos denunciātes nominatim campanis pulsatis candelis accensis & demum ex-
 tinctis & in terram proiectis crucē erecta & religione inducta aqua benedicta aspergēdo ad
 fugandum demones qui eos detinent sic ligatos & suis laqueis cathenatos orando quod domi-
 nus nŕ iesus christus eos ad catholicā fidē & sanctæ matris ecclesiæ gremiū reducere dignaret.
 Et ne eos in talibus puerſitate & duricia dies eorum finire p̄mittat cum decantatione Respo-
 sorii Reuelabunt coeli iniquitatem iudæ & cætera & psalmi Deus laudem meam ne tacueris &
 cætera. Et his finitis ad ianuas ecclesiarum suarum una cum clericis & parochianis accedendo
 & ad terrorem ut eo citius ad obediētiā redeant tres lapides uersus domos habitationum

suarum in signum maledictionis aeternae proiciat quam deus dedit dathan & abiron quos terra sustinere non potuit sed iusto dei iudicio illos uiuos absorbit. Etiam post missam & in uesperis & aliis quibuscumque horis canonicis sermonibus & predicatibus publicis solenniter publicetur & denunciatur & ab aliis quatuor in eis fuerit publicari & denunciari & ab omnibus christi fidelibus artius euitari faciat donec a nobis uel superiori nostro aliud super premissis receperint in mandatis. Quod si forte patriarchae archiepiscopi episcopi uicarii officiales & rectores praedicti mandatis & monitionibus nostris humiliter & cum effectu non paruerint. Vos illustrissimi & serenissimi Principes reges duces barones marchiones comites uicecomites milites caeterique principes & domini temporales in eisdem litteris apostolicis notati ob honorem sanctae sedis apostolicae & dicti domini nostri papae reuerentiam auxilium consilium & fauorem subdelegatis nostris ad executionem praesentis nostri processus faciendam & ad implendam praeteris & quilibet usum praestet uas regales maiestates & dominationes ad praefatam executionem efficaciter humiliter adimplendam ut ad eisdem & quilibet usum spectat & pertinet in domino exhortamur. Et nihilominus omnia alia & singula uobis in hac parte commissa plenarie exequantur iuxta praedictae litterarum applicationem & praesentis nostri processus continuationem & tenorem ita tamen quod ipsi subdelegati nostri seu quicumque alii nihil in praedictum dictorum magistrum generalem fratrum & sororum & utriusque sexus professores uel procuratorem eorum attemptare ualeant quolibet uel imutare nec in processibus per nos habitis & sententiis per nos latis absolendo uel suspendendo. In caeteris autem quae eisdem magistro generali & fratribus & sororibus & omnibus praedictis nocere possent ipsis & quibuscumque aliis potestate omnimoda denegamus. Et si contingat nos super premissis in aliquo procedere de quo uobis potestate omnimoda reservamus. Non intendimus propterea commissionem nostram humiliter in aliquo reuocare nisi de reuocatione ipsa specialiter & expressam in nostris litteris fecerimus mentionem per processum autem nostrum humiliter nolumus nec intendimus nostris in aliquo prauidicare collegis quominus ipsi uel eorum alter seruato tamen hoc nostro processu in negotio humiliter procedere ualeant prout ipsis uel eorum alterius uisum fuerit expedire praefatas quoque litteras applicas & hunc praesentem nostrum processum ac omnia & singula humiliter negotium tamen uolumus penes magistrum generalem uel fratres praedictos uel eorum procuratores remanere & non per uos aut aliquem usum seu quicumque alium ipsis inuitis quomodolibet detineri: contrarium uero facient praefatis nostris sententiis prout in hiis scriptis latas sunt praedicta canonica monitione premissa ipso facto uolumus subiacere. Mandamus tamen copiam fieri de premissis ea petentibus & habere debentibus petentium quodam sumptibus & expensis ab absoluto uero omnium & singulorum quae praefatas nostras sententias uel earum aliquam incurrerint seu incurrerit quoquomodo nobis uel superiori nostro tantummodo reservamus. Et insuper attende quod difficile foret preinsertas originales in forma quaterni litteras apostolicas ad singulas mundi partes deferre. Idcirco nos Ioannes Salouissius auditor & dictae romanae curiae iudex ordinarius praefatus ad praenominati reuerendi patris domini Christofori generalis magistri seu prioris et nomine quo supra scripto instans & requisitio nem omnes & singulos sua communiter uel diuim interesse putantes eorumque procuratores siqui tunc erant in romana curia per eisdem ad uidendum & audiendum praedictas praeninsertas litteras apostolicas dicti domini nostri Sixti papae quarti coram nobis produci & exhiberi illasque transumi & exemplari & in hanc publicam formam redigi mandari auctoritatibus & decretum dictae curiae & nostram ut moris est interponi uel uidendum & causas si quas haberet rationabiles quare id minime fieri debebat allegandum per audientiam publicam litterarum contradictarum dicti domini nostri papae ut moris est citari fecimus & mandauimus ad certum pemptorium terminum competere uidelicet ad diem & horam infra scriptas quibus quodam diei & hora aduenientibus comparuit in iudicio legitime coram nobis dictus dominus magister christoforus martignonus generalis etiam nobis supra scriptis & data per eum quadam citationis audientiae pargamei cedula in praenominata audientia litterarum contradictarum lecta sigilloque eiusdem audientiae sigillata & ut moris est signata aliasque inibi debita executioni demandata citatione in eadem pargamei citatione cedula contentorum non comparuit neque humiliter diei termino in aliquo satisfaccere curantium contumaciam accusauit ipsosque contumaces reputari & in eorum contumacia dictas originales litteras applicas in forma quaterni & carta supra scripta uera bulla plumbica in filis sericis rubei croceique coloris more romanae curiae impendens bullatas sanas integras & illeas non uiciatas non cancellatas nec in aliqua sui parte suspectas sed omnibus prorsus uicio & suspicioni ut praefertur carentes coram nobis iterum exhibuit atque produxit quas transumi & exemplari ac in publicam transumpti formam redigi mandari auctoritatemque nostram ordinariam & dictae curiae decretum ut moris est de super interponi per nos debita cum instantia postulauit. Nos igitur Ioannes Salouissius auditor & iudex ordinarius praefatus dicti citati non comparuit neque huiusmodi diei termino in aliquo satisfaccere curantes reputauimus id suadente iustitia non immerito contumaces & in eorundem con

tumaciam attenden huiusmodi requisitionem fore iustam & rationi consonam. Quodq; iusta petenti non est denegandus assensus supradictas in forma quinterni litteras apostolicas iteru ad manus nras recepimus illasq; uidimus tenuimus palpauius & diligenter inspeximus. Et quia ipsas ut pmissis sanas integras non uiciatas non cancellatas neq; in aliqua sui pte suspectas sed omni prorsus uicio & suspitioni caren repimus. Idcirco easde litteras apostolicas supius de uerbo ad uerbum descriptas & presentibus insertas ac cum dictis originalibus litteris collationatas auscultatas & concordatas per puidu uiru magistru Cinciu de uiterbio notariu publicu & dictae curiae causarum camerae aplice scriba infra scriptu trasumi & exemplari & in hac publica transumpti formam redigi fecimus & madauimus. Quibus oibus & singulis supra scriptis tanq; rite & legitime factis & celebratis nram & dictae curiae causarum camerae aplice auctoritate interposuimus ordinariam & tenore pntium interpomus pariter & decretu. Voleu & auctoritate supradicta decernetes & mandauit q; etia huic praesenti in forma trasumpti instrumeto publico in iudicio & extra iudiciu ac ubiq; locor & terraru detur & adhibeat de caetero & in antea talis & tanta fides qualis & quanta ipsis pmissis litteris apostolicis originalibus coram nobis & per nos ut pmittitur exhibitis & receptis ac supius ut pmittitur descriptis & de uerbo ad uerbu insertis ac fideliter & diligenter una cum pntibus nris litteris & pcessibus ac trasumpto publico auscultatis & collationatis data fuit & adhibita ac dat & adhibeat dareturq; & adhiberet si in mediu pducerent & exhiberent. In quorq; oium & singulorq; fide & testimoniu pmissorq; pntes litteras siue pns publicu instrumetu in qdraginta quatuor foliis huiusmodi nrm pcessum & trasumptu publicu in se continetes siue continetes exinde fieri & per notariu publicu & dictae curiae causarum camerae apostolicae scriba supra & infra scriptum subscribi & publicari madauimus Sigillisq; dictae curiae quo in talibus utimur iussimus & fecimus appensione comuniri. Datu & actum romae in ecclesia beatae mariae rotunda pro loco audientiae causarum apostolicae specialiter deputata uobis inibi mane hora ipsius audientiae causarum consueta ad iura reddend & causas audiend in loco nostro solito & consueto pro tribunali seden Sub anno a natiuitate domini millesimo quadringentesimo septuagesimo septimo in ditione decima Die uero lune uicesima quarta mensis martii Pontificatus praefati sanctissimi in christo patris & domini nostri domini Sixti diuina prouidentia papae quarti anno sexto Praesentibus ibidem prouidis & discretis uiris magistris Vesconte de uulteris & Bartholomeo de pistia ac iacobo dominici & iohanne de pistia notariis publicis dictaeque curiae causarum camerae apostolicae testibus ad praemissa uocatis specialiter & rogatis.

¶ Bulla Iulii Secundi.

N nomine Sanctae & indiuiduae trinitatis patris & filii & spiritus sancti Amen. ¶ Nouerint uniuersi & singuli. Hoc praesens publicu transumpti instrumetu inspecturi lecturi: uisuri pariter & audituri quod nos antonius de monte dei & apostolicae sedis gratia archiepiscopus sipontinu. Necnon curiae causarum camerae apostolicae generalis auditor romanarq; curiae iudex ordinarius ad uenerabilis & religiosi uiri domini cristofori martignani sacri ordinis beatae mariae de monte carmeli generalis magistri ac sacrae theologiae professoris principalis instantia & requisitione omnes & singulos sua comuniter uos diuinitim interesse putan. eorunq; procuratores si qui tunc erat in romana curia pro eisdem ad uidendum & audiendum infra scriptas litteras apostolicas ad perpetuam rei memoriam sanctissimi in christo patris & domini nostri domini Iulii diuina prouidentia papae secundi eius uera bulla plumbea cum cordulis sericis rubei. Croceiq; coloru ipsius dni nostri papae more romanarum curiae cinpenden pduci recipi & postqua pductae fuerint ad uidendu & audiendu ipsas transumi exemplari publicari ut in hac publica forma reddigi madari auctoritateq; & decretu dictae curiae per nos interpom uel dicendu causam si qua habeat rationabile quare pmissa minime fieri deberet allegandu p edictu publicu in locis consuetis de mandato nostro affixu ppter uacantias in audientia publica litterarum contradictarum praefati dni nri papae iam in dictas citari fecimus & madauimus ad certu pemptoriu terminu competente uidelicet ad die & hora infra scriptos quibus aduenien coparuit in iudicio coram nobis uenerabilis & religiosus uir dns Petrus terrasse dicti dni Cristofori principalis uiceprocurator &

certas litteras citatorias in dicta audientia nro de madata executas facto reportauit citatoresq; in eadē contentos nō cōparentiū cōtumaciā accusauit ipsosq; cōtumaces reputari Et in eorū contumaciā supradictas litteras aplicas sub tenore iscripto exhibuit atq; dedit quas trāsumi exēplari publicari: & in hac publicā formā redigi mādari auctoritatēq; & decretū interpōi p nos instanter postulauit. Nos tunc antōius de mōte archiepiscopus siponti. auditor p̄fatus dictos citatos nō cōpareñ reputauimus nō imerito put erant quo ad actū & terminū hmōi suaden iustitia cōtumaces & in eorū cōtumacia p̄dictas litteras apostolicas ad manus n̄as recepimus: uidimus: tenuimus legimus & diligēter in speximus sanas siquidē & integras ac illesas omniq; prorsus uicio & suspitioni carere repimus ipsasq; ulterius ad p̄fati dñi petri terrasse uiceprocuratoris ulteriore instātia p discretū uirū m̄ḡm Berādū de molario clericū lugdunē diocesis dictae curiae carū camerarū aplicarū notariū & scribā publicū trāsumi exēplari ac it̄rāsumpti publicā formā redigi fecimus & mādauimus uolētes & auctoritate dictae curiae decerneñ qđ p̄fati nro trāsumpto publico decetero & iantea tā i romāni curia q̄ extra ubicūq; locorū i iudicio uel extra it̄er illicq; def & exhibeat: talis & tāta fides q̄lis: & quāta dictis originalibus l̄ris isernis: isertis & cū p̄fati trāsumpto auscultatis: & collatōis data fuit & exhibita: daturq; & adhibet si i medio exhibitae aut ostēse fuissent. Quare qđ l̄ray aplicay tenor de uerbo ad uerbū sequitur & est talis.

Vilius Episcopus seruus seruorū dei ad sacrum ordinē brē semp̄q; uirginis mariae de mōte carmeli dirigētes n̄ae cōsideratiōis ituitū & attēte p̄spiciētes qđ ipse ordo in orto militantis & catholicae eccliae fundatus adiuuante eadē dei genitrice q̄ plures salubres fructus ad ipsius eccliae firmamētū & aīay salutē i dies cōtinuis pululatiōibus p̄duce re nō cessat merito illi eiusq; ecclis & domibus ac p̄sonis cōcessa a se de aplica priuilegia n̄ae approbatiōis munimine roboramus & ad illius eccliae & domorū cōseruationē augmētū & multiplicationem christifideles idulgētis remissiōibus iutamur ut exide & religiōis p̄pagatio & aīay earūdē salus pueniat dudū siquidē a foelicis recordatiōis sixto papa q̄rto p̄decessor nro emanarūt l̄rae tēoris subsequētis:

Sixtus eps seruus seruorū dei ad p̄petuā rei memoriā dū attēta meditatiōe p̄sāmus qđ gloriosissima dei gēitrix maria uēustissima & oīum uirtutū floribus isignita cuius isessabile pulchritudinē sol & luna mitant̄ cuiusq; p̄cibus iuuat̄ cūctos ppl̄s xp̄ianus: & q̄ florē p̄tiosissimū imarcessibile & aeternū dñm n̄m iesū xp̄m imēla sc̄ti sp̄s cooperāte uirtute genuit p̄duxitq; sacrum ordinē brē mariae de monte carmeli a sc̄a sede aplica & pluribus romāni p̄tōficibus p̄decessoribus n̄ris & etiā a nobis multipliciter approbatū quē eiusdē gloriosissimae dei genitricis semp̄q; uirginis mariae speciali titulo uoluit isigniri ut ob eiusdē uirginis reuerētiā ordo ipse a xp̄ifidelibus merito p̄m̄plis ueneraret̄ ip̄iq; fideles p̄pterea eiusdē uirginis mariae suffragiis adiuti aeternae retributiōis p̄mia fatilius cōseq̄ mererēt̄ dūq; sublimiū: dicti ordinis utriusq; sexus p̄sonay uirtutū merita qđē grata & i cōspectu p̄dictae sedis accepta digna memoria recēsemus ac ordinē ip̄m & illius p̄sonas sub sedis aplicae & eccliae romāni p̄tētiōe imediate existētes & iterceteros regulariū ordinū p̄fessores i firmamēto catholicae fidei militātes tāq; religiōis speculū & exēplar speciali caritate fulgentes sc̄orūq; p̄phetay heliae & helisei & enoch necnō aliōz sc̄orū patrū q̄ montē sanctū carmeli iuxta heliae fontē inhabitarūt successiōnē hereditay tenētes fructus quoq; uberes quos dictus sacer ordo in agro militantis eccliae in p̄pagatiōe religiōis & fidei orthodoxe hactenus p̄duxit utiliter & p̄duxit ac ifuturū p̄ducturū fore indubitātē speramus paterna caritate ituemur dignū qn potius debitū reputamus nō ad illa debere dirigere cogitatos p̄ quae ea quae p̄ diuini cultus gloria & dicti ordinis incrementō ac xp̄ifidelīū aīay salute a quāpluribus romāni p̄tōficibus p̄decessoribus n̄ris cōcessa dicōf sublat̄is ambiguitatibus q̄ exinde emeris̄se noscunt̄ i sua itegritate p̄sistāt & tāto firmius obseruent̄ quāto erūt sapius p̄dictae sedis munimine stabilita Sane sicut exhibita nobis nuper p̄ parte dilecti filii cristofori martignoni dicti ordinis generalis magistri ac sacrae teologiae p̄fessoris petitiō: cōtinebat: licet multi romāni pontifices p̄decessores n̄ri obreuerentiā ipsius gloriosissimae & intermeratae dei genitricis semp̄q; uirginis mariae de monte carmeli ob singularē deuotionē quam ad illam & p̄dictū ordinē sub eiusdē dei genitricis mariae titulo specialiter isignitū gesserunt dia

uerlas indulgentias & peccatoꝝ remiſſiões ac priuilegia & indulga ipſi ordini & illius domibus conceſſerūt quæ in eiſdē domibus ſunt recepta & quoꝝ cōtinentia in publicis ſcripturis & dicti ordinis eccleſiis apertiffime reperitur ſub hac uidelicet forma.

Peo papa. Quartus oībus xpīſidelibus q ecclīas briffimæ dei gēitricis uirginis mariæ de mōte carmeli hmōi i feſtis natiuitatis dñi & paſcæ apłōꝝ petri & pauli. Pētecoſtes aſſumptiōis natiuitatis annūciatiōis purificatiōis eiufdē brē dei genitricis mariæ ſctī Michaelis archangeli oīum ſctōꝝ i duobus feſtis ſcē crucis natiuitatis ſctī iōānis baptiſtæ ſctōꝝ martigē fabiāi & ſebastiāi & i die paſceus: & p octauas p̄dictōꝝ feſtiuitatū & uocabulis oīum ecclīæ dicti ordinis deuote uiſitarēt & pias elemofynas largiti forēt: ſeu domos cōfractas eiufdē ordinis reficerēt ſeptē annos & totidē quadragēas & hadriāus ſcds ſtephāus qntus ſergius tertius iōānes decimus & iōānes undecius ſergius qntus: & inocērius qrtus q dictū ordinē cōfirmāt oībus xpīſidelibus uere poenitētibz cōtritiz & cōfeſſis q p̄dictas ecclīas pie uiſitarēt in p̄dictis feſtiuitatibus & eage octauis ſeu q domos fractas eiufdē ordinis reficerēt uel p fabricis ipage ecclīæ munera darēt uel cōfratritā dicti ordīs aſſumerēt & eā itrarēt aut calicē promiſſis celebrādis uel tabalias ſiue mappas erogarēt uel q i premiſſis aut i quomolibet p̄miſſorum manus porrigerēt adiutrices uel q i ſuis ultimis teſtamētis aliqd legarēt tertiā partē oīum p̄ctōꝝ in dño relaxarūt item clāmēs tertius alexāder ſcds gregorius qntus: & gregorius ſeptius i p̄dictis feſtis & i quolibet eorūdē ſimilē grām largiti ſunt item clāmēs qrtus eiſdē xpīſidelibus q p̄dictas ecclīas qter i anno uiſitarēt uidelicet i qtuor feſtiuitatibus dei genitricis mariæ triginta annos & totidē qdragēas pie cōceſſit. Itē in priuilegio generali lucii papæ qti reuolūt ab eodē pcā leuia offenſa parētū negligētiæ uotoꝝ fractōꝝ dumtān fractor ad uora reddiret & male acquiſita ſi neſciſ cui reſtitui debeāt dūmodo p̄dictis locis ſeu illoꝝ cōuētibz aſſignent Demū innocētius qrtus gregorius octauus cōtulerūt qlibet die cuiſlibet dicēti pater nŕ & aue maria in dictis eccleſiis ſemel p uiciz & defūctis qdraginta dies indulgētiæ rursus honorius decimus & Nicolaus qrtus romaſ pōtiffices oībus uere poenitētibz & māus adiutrices p̄dictis domibus porrigētibz & illage fratribz oīum p̄ctōꝝ ſuoge ueniā polliciti fuerūt inſup honorius nonus oībus uere poenitētibz & cōfeſſis dicti ordīs ecclīas uiſitātibz ſeu māus illis adiutrices porrigētibz qdraginta annos & totidē qdragenas de iniunctis eis poenitētiis uidelicet in feſto uocabuloꝝ ipſarū ecclīæ & in die ſancto paſceus: necnō in ſctē crucis ac feſtiuitatibus natiuitatis annūciatiōis purificatiōis & aſſumptiōis brē dei genitricis mariæ miſericorditer in dño relaxauit & cōceſſit ſit ulterius bñdictus papa decimus oībus uere poenitētibz & cōfeſſis q ter i ſeptimana uidelicet qdragimali tēpore ſecunda & qrtā ac ſexta: ſeriti & etiā in feſtis uocabuloꝝ oīum ecclīæ dicti ordinis necnō diebus ſabatiniſ ob brē dei genitricis reuerētiā & diebus dñicis pie uiſitarēt quadraginta annos & totidē qdragenas & oīum p̄ctōꝝ ſeptimæ partis remiſſionē i dño relaxauit oēs indulgētiās & p̄ctōꝝ remiſſiōes a ſuis p̄deceſſoribus romaſ Pōtifficibus dicto ordini cōceſſas in diebus & feſtis p̄dictis duplicādo. Itē iōānes uioſimus ſcds oēs indulgētiās & p̄ctōꝝ remiſſiōes a romaſ pōtifficibus: p̄deceſſoribus ſuis dicto ordini cōceſſas cōfirmauit ac qdraginta annos & totidē qdragenas de iniunctis eis poenitētiis uniuerſis chriſtiſidelibus dicti ordinis ecclīas in qlibet ſolēnitāte qtuor feſtiuitatū beatæ dei genitricis mariæ uidelicet natiuitatis annūciatiōis purificatiōis & aſſumptiōis cōtrictis & cōfeſſis in dño pia largitiōe cōceſſit ſucceſſiue urbāus papa quintus oēs indulgētiās ſimiliter a ſuis p̄deceſſoribus dicto ordini cōceſſas cōfirmauit atq; in feſto annūciatiōis brē mariæ dicti ordinis ecclīas uiſitantibus ſeptē annos & totidē qdragenas in dño relaxauit poſtremo Nicolaus papa qntus oēs indulgētiās & peccatoꝝ remiſſiōes ac oīa priuilegia dicto ordini a ſupradictis romaſ pōtifficibus p̄deceſſoribus ſuis i p̄dictis diebus & feſtis cōceſſas & cōceſſa motu p̄prio duplicādo cōfirmauit: atq; annos ſeptē & totidē quadragenas in dño relaxauit tamē ſicut p̄ſati uenerabilis dicti ordinis magiſtri relatione nuper accepiuſ p eo quod p̄pter ſingularitatē priuilegioꝝ originaleſ deſuper litteræ ad manus generalis p̄dicti non peruenerūt nec de illis aliter quā ut p̄ſertur doceri poteſt circa litteras & priuilegia huiuſ modī eorūꝝ uim & efficaciam nōnulla dubia ſunt exorta aliq; in dies ſuboriri formidunt niſi per noſtræ prouidentię ſtudiū ſuper hoc p̄uideat oportune p̄ſertim cū exiniuncto deſuper nobis apoſtolice ſeruitutis officio ad nos ſpectet ſinguloꝝ ordinum cōmodis inuigilare ac quā ſum ualemuſ oīum animas altiffimo lucri facere cupiē itaq; ut indulgentiæ ac ſingulæ p̄deceſſorum noſtrorū litteræ dicto ordini & eiſ domibus ac eccleſiis cōceſſæ ſublatis quibuſcuq;

hesitationum obstaculis inuolabiliter obseruentur eisq; prout concessa dicuntur indubia fides
 adhibeat deuotioq; uniuersi populi crescat & augeat atq; dicti ordinis ecclesie domus ac coue-
 tus cōseruentur edificent & in eorū edificiis amplient: restaurent & reparent dictorū & aliorum
 plurimorū romanū pōtificū pdecessorū nrōrū q; ordinē pdictū uariis priuilegiis nō imerito deco-
 rarūt & quē etiā nos diuersis aliis gratiis ac priuilegiis gratiosissime & liberaliter ornaui-
 mus istigiis inherēdo motu pprio nō ad ipsius cristofori generalis magistri aut alicuius dicti ordi-
 nis gloriosissimæ dei genitricis semp; uirginis mariæ de mōte carmeli p̄fessoris uel alterius p̄ eis no-
 bis sup hoc oblate petitiōis istantiā sed de nra mera uolūtate ac deliberatiōe: sed ex certa nra sciē-
 tia singulas indulgētiās nō tñ plenarias ac alias spirituales & tēporales gratias a p̄dictis seu qbus-
 uis aliis romanū pōtificibus pdecessoribus nris dicto ordini b̄te mariæ de monte carmeli & illius
 domibus: ecclesiis & p̄sonis i genere uel in specie quomodolibet concessas quorū omni tenore &
 effectus ac si de uerbo ad uerbū p̄ntibus iſerent hic haberi uolumus p̄ sufficiēter exp̄ssis aucto-
 ritate ap̄lica tenore p̄ntiū in suo robore suaq; firmitate cōfirmamus approbamus & innouamus
 ac de nouo cōcedimus supplētes oēs & singulos defectus si q; forsā quoquomodo iteruenerint
 in eisdē & quomolibet inter s̄cōrū & s̄cāz solēnia gloriosissimæ dei genitricis mariæ solēnitates
 & festa numero septē uidelicet annunciatiōis: Visita tiōis: assumptiōis: natiuitatis: cōceptiōis: p̄sen-
 tationis: & purificatiōis: ac ea quæ in honorē sui noīs dedicata sunt: loca eo solēnis a xp̄ifidelibus
 cōuenit uenerari quo ipsa de utero matris suæ pcedēs secūda uirtutibus: & spiritu s̄cō repleta
 caliginati mūdo ignoratiæ tenebris obducto & ēt pp̄lo in tenebris ambulati: habitatibusq; in re-
 gione umbræ mortis lucē ineffabilē uidelicet dñm nr̄m iesum xp̄m redēptorē oīum eiisdē sp̄i-
 tus sancti cooperate uirtute ex suis purissimis uisceribus genuit & ab angelo annūciata inter oēs
 mulieres b̄ndicta p̄dicat & congrue incōparabiliter uirgo maria benedicta dicat quia mater filii
 dei effecta suscepit gloriā & integritatis suæ seruauit coronā & uere est b̄ndicta in mulieribus q;
 sine exēplo muliebris cōditionis cū decore uirginitatis gauisa est honore parētis iccirco affectan-
 ut oēs & singulæ eccl̄iæ in honore & sub iuocatione noīs eiisdem gloriosissimæ dei genitricis
 mariæ de mōte carmeli p̄ uniuersum orbē fūdata & cōstructa ac de incept quæ diuina annuēte
 clāmētia edificabunt & cōstruent congrua deuotiōe a xp̄ifidelibus uenerent ac quæ imp̄fectæ
 sunt ad operis cōplēmētū deducant & cōpletæ cōseruent necnō paramētis & aliis ad diuinū cul-
 tum inibi necessariis debite ornent ipsiq; xp̄ifideles in uniuerso orbe cōstituti ad easdē ecclesiās
 nunc & p̄ tēpore existētes eo libentius cōfluāt & ademptionē ornamētōrū hmōi necnon ad earū
 dem ecclesiāz cōplēmētū cōseruariōem & diuini cultus nubi augmētū māus p̄mptius porrigāt
 adiutrices quo ex hoc ibidē dono cōlestis gratiæ ub̄rius cōspexerit se reſectos de oīpōtētis dei
 misericordia ac p̄fatōrū petri & pauli apostolorū eius auctoritate cōfisi oībus christifidelibus ue-
 re poenitētibz & cōfessis q; in cōceptiōis: præsentiōis: natiuitatis: annunciatiōis: purificatiōis: ui-
 sitationis: & assumptiōis dictæ gloriosissimæ dei genitricis mariæ festiuitatibus: a primis uespe-
 ris usq; ad occasum solis diez festiuitatū hmōi dicti ordinis de monte carmeli prædictas eccl̄i-
 as ubilibet constitutas: necnō per septem dies prædictas festiuitates imēdiate sequentes & etiam
 in diebus uocabulorum earundem ecclesiāz deuote uisitauerint annuatim ac ad præmissa uel
 eorum aliqua manus porrexerint adiutrices triginta annos & totidem quadragenas de iniunctis
 eis poenitentiis misericorditer in dño relaxamus præsētibz perpetuo ualituris & quia difficile
 admodum foret præsētes litteras ad singulas prouincias & loca originaliter destinare uolumus
 & dicta auctoritate decernimus quod trāsūptis eorū manu notarij publici subscriptiōe & pro
 tempore existiē dicti ordinis protectoris uel alicuius archiepiscopalis se episcopalis aut genera-
 lis auditoris causarum cameræ apostolicæ uel alterius ecclesiasticæ curiæ seu dicti ordinis gene-
 ralis magistri sigillo munitis ea prorsus in iudicio & extra ubicunq; exhibita fuerint uel ostēsa
 fide adhibeat indubia ac si ipse originales litteræ forent exhibitæ uel ostēse nulli ergo omni-
 no hominū liceat hanc paginam nostræ confirmationis approbationis innouationis: concess-
 ionis suppletionis relaxationis constitutionis & uoluntatis infringere uel ei ausu temerariæ con-
 traire si quis autem hoc attemptare præsūpserit indignationem omnipotētis dei ac beatorum
 petri & pauli apostolorum eius se nouerit incursum datum. romæ apud sanctum petrum anno
 incarnationis dominicæ millesimo quadringētesimo septimo klēdas Aprilis pontificatus nostri
 anno sexto quare pro parte dilecti filii petri terrasse dicti ordinis beatæ mariæ de monte carme-
 li moderni magistri generalis nobis fuit humiliter supplicatum ut litteras prædictas p̄ illarū
 subsistentia firmiori robur nostræ approbationis adicere aliasq; in præmissis oportune prou-
 n̄ iiii

dere de benignitate apostolica dignaremur. nos igitur huiusmodi supplicationibus inclinati præ-
 insertas litteras cum approbatione: confirmatione: innouationis: concessionis: suppletionis: & lar-
 gitionis: ac omnibus & singulis aliis in eis contentis ecclesiis ac oia & singula in eis cõtenta auctori-
 tate apostolica tenore præsentium approbamus & innouamus ac ppetuæ firmitatis robur obtine-
 re debere decernimus & pro portiori cautela omnia & singula prædicta & in eisdem litteris cõtenta
 de nouo perpetuo cõcedimus prout inpreinsertis litteris fixi prædecessoris hmoi confirmata &
 concessa sunt & nihilominus ut singulæ ecclesiæ sub inuocatione eiusdem dei genitricis mariæ de
 monte carmeli per uniuersum orbem fundatæ & constructæ: ac quæ deinceps diuina fauente
 clauentia edificabunt & construunt congrua deuotione a christifidelibus uenerent & cõseruent
 ipsiq; christifideles ad easdẽ ecclesias eo libentius cõfluant & inibi manus porrigant adiutrices quo
 ex hoc ibidẽ dono celestis gratiæ uberius cõspexerit se resectos de oipotētis dei misericordia ac
 præfatoy petri & pauli apostolorum eius auctoritate confisi oibus & singulis utriusq; sexus christi
 fidelibus uere poenitentibus & confessis qui in conceptionis: præsentationis: natiuitatis: annuncia-
 tionis: purificationis: uisitatiois: & assumptiois ac quæ de mense augusti celebratur niuis eiusdem
 beatæ & gloriosissimæ uirginis mariæ festiuitatibus a primis uesperis usq; ad secundas uespera die
 rum festiuitatum hmoi prædictas ecclesias ubilibet cõstitutas & cõstruendas postquam cõstructæ
 fuerint necnon per septẽ dies prædictas festiuitates immediate sequenti ac etiam in diebus dedica-
 tionum earundẽ ecclesiay deuote uisitauerint annuatim ac ad præmissa uel eorum aliq; manus
 porrexerint adiutrices quadraginta annos & totidem quadragenas de iniunctis eis poenitentiis
 pro qualibet uice: qua contributione hmoi fabricæ fecerint misericorditer in dño relaxamus uo-
 lumus aut quod si alias uisitantibus ecclesias prædictas aut inibi manus adiutrices porrigentibus
 seu pias elæmosinas erogantibus aliqua alia indulgentias iperpetuum uel ad certum tempus non-
 dum elapsum duratura p nos concessa fuerit pñtes litteræ quo ad cõcessionẽ indulgentiay qua
 draginta annorum hmoi nullius sint roboris uel momẽti nulli ergo omnino hoium liceat hanc pa-
 ginam nostræ approbationis: innouationis: cõstitutionibus: concessionis: & uoluntatis infringere
 uel ei ausu temerario cõtrahere. si quis aut hoc attemptare præsumpserit indignatione oipotētis
 dei ac beatorum petri & pauli apostolorum eius se nouerit incursum. Datũ Rome apud sanctũ pe-
 trum anno incarnationis dñicæ millesimoquingentesimoquarto duodecimo klendas maii ponti-
 ficatus nostri anno primo qbus oibus & singulis supradictis tanquã ritæ & legitimæ factis & ce-
 lebratis iudicialiter & coram nobis & dictæ curiæ causarum cameræ apostolicæ auctoritatẽ ordi-
 nariam & iudiciariã interposuimus prout per præfentes interponimus pariter & decretũ. In quo
 rum oium & singuloy fidem & testimoniũ præmissoy præfentes litteras siue præfens publicum
 transumpti instrumentũ exinde fieri & per notarium infra scriptũ subscribi & publicari manda-
 uimus sigillisq; dictæ: dictæ curiæ quo utimur iussimus & fecimus appensione cõmuniri. datum
 & actum Romæ sub anno a natiuitate dñi millesimo quingentesimo sexto indictione nona die ue-
 ro quartadecima mensis iulii pontificatus sanctissimi in christo patris & dñi nostri dñi iulii diui-
 na puidencia papæ secundi anno tercio præsentibus ibidẽ discretis uiris magistris Andrea de far-
 tiis & Ioanne baptista de ecclesia dictæ curiæ causarum cameræ apostolicæ notariis testibus ad
 præmissa uocatis specialiter atque rogatis.

 T ego Briandus de molario clericus iugdunens dioc. publicus apostolica & iperiali
 auctoritatibus necnõ curiæ causarum cameræ apostolicæ notarius quia præmissis om-
 nibus & singulis dum sit ut præmittitur per reuerendum i christo patrem & domi-
 num Antonium de monte dei & apostolicæ sedis gratia archiepiscopum sipontifi di-
 ctæque curiæ causarum cameræ apostolicæ generalem auditorem & romanæ curiæ iudicẽ ordi-
 narium præfatum ac coram eodem agerent dicent & fierent unacum pñoiatis testibus præfens
 fui: eaq; omnia & singula sic fieri uidi & audiui ideo hoc præfens publicum transumpti instrumẽ-
 tum alterius manu fideliter scriptum exinde confeci & subscripsi signoq; & nomine meis solitis
 & consuetis unacum dictæ curiæ causarum cameræ apostolicæ quo intalibus enim utitur sigilli
 appensionẽ signaui in fidem præmissorum rogatus requisitus.

¶ Incipit tractatus paruus qui uocatur Viridariũ magri fratris Ioannis Grossy generalis ordinis
 sanctissimæ dei genitricis mariæ: de ortu eiusdem ordinis.

Via ad res grandes parvula non sufficiunt ingenia: ideo ego fr iohannes Grossy sacrae paginae imeritus doctor: prior generalis ordinis beatissimae dei genitricis mariae de monte carmeli paruulus ingenii mundiali uiridario dirupto: paruulum decreui uiridarium componere de ortu religionis & floribus eiusdem: cuius indigne professus sum: de meo modicum: aut quasi nihil ponens: sed antiquorum flosculis dictorum ipsum breuiter fulcea: amore illius languens oium bonorum matris uirgulae: quae egrediens de radice iesse florem produxit immarcescibilem: cui data est gloria libani & decor carmeli: isaya xxxv. Eidem supplicans ut meritis eius florem colligam in uiridario aeterno: cuius muri inexpugnabiles in uiroque non formidantes ictus suos reddunt possessores securitate perpetua foelices. Istud ergo uiridarium modicum duas habebit clauis: quae intrare uolentibus facilem dabunt ingressum. Prima erit de ordinis origine: temporeque primo. Secunda erit de plantulis & germine quae surgunt ab imo.

¶ Sequitur prima clauis.

Prima clauis: in qua agit de ordinis origine: temporeque primo. Nam ut testatur petrus comestor in histo. sua sup. x. cap. primi lib. regum. Cum sanctus samuel ppheta domini: primum conuentum religionis legatur instituisse: qui alio nomine cuneus pphetarum dicebatur. ut habetur indicum. x. In diebus Achab regis israel: cuius regnum praecessit incarnationem domini nostri iesu christi per annos. Dcccc. xxx. fuit uir de tribu aaron: de qua uirgo maria processisse legitur: de ciuitate thesba: quae est in regione Galaad & nomen eius sabacha: qui habuit filium cui nomen helyas thesbites: dictus a thesba ciuitate iam dicta: ante cuius ortum ut testatur dictus petrus comestor super secundum capitulum. iiii. lib. regum. sabacha pater ipsius uidit in somnis uiros candidatos se saluantes: quod inuebat filium ipsius uenturum esse caput ordinis candidi & albi: uidelicet firmi ordinis dei genitricis mariae de monte carmeli. Iste ergo helyas artiolem aliis filiis prophetarum in cuneis existentibus cupiens ducere uitam: montem ascendit carmeli quod est in terra sancta in confinibus palestinae iuxta mare: quique uocatur hebrayce Charmel: latine uocatur carmelus. Iste uero mons carmeli distat a ciuitate achon quatuor miliaribus: a ciuitate caesarea nouem miliaribus: a ciuitate sancta hierusalem. xxxii. leucas. Sed a ciuitate nazareth: quae erat ciuitas gloriosae uirginis mariae & in qua erat quando angelus eam salutauit: ut habetur ex testimonio euangelii: tantum distat tribus miliaribus: & ob hoc ipsa uirgo gloriosa matrem tantorum suorum: ipsos filios prophetarum uisitauit sepius ut fratres: & ipsi primi ad honorem ipsius gloriosae uirginis capellam fabricauerunt: eius eligentes titulum. In isto autem monte ut habetur. iiii. regum. xviii. c. & in multis aliis capitulis helyas ppheta multa fecit miracula: assumens in socios helyseu: abdia. ionam: & multos alios pphetas: quos docuit uiuere in uirginitate ad honorem predictae gloriosae uirginis: quae sine corruptioe peregrinabatur mundi saluatoris: cuius caput esse debebat ut carmelus: canticorum. vii. Et ob hoc haeremitae dicti montis carmelis uirginis matrem dicti sunt: cum ad honorem ipsius ordinem inciperent ante eius aduentum & natiuitatem. Cum igitur dominus helyam pphetam post discipulorum suorum instructionem uellet per turbine ignis in paradisu uoluptatis eleuare: ipsi helyzeo suo discipulo tantum digniori suum dimisit pallium: cum quo multa fecit miracula: ut habetur. iiii. regum. ii. quod pallium erat album in signum uirginalis puritatis quae tenebatur & seruabatur. Sed cum helyas esset in curru igneo eleuatus & pallium dimitteret helyzeo ut praefere ad maiorem miraculi ostensionem ipsum pallium album per ignem fuit adustum: & sic factum subrufum seu griseum. Infra plicas autem remansit album extunc cum fuit extensum per helyzeum remansit barratum: ob cuius memoriam omnes haeremitae monte carmeli postmodum succedebant in barratis pallis: usque ad tempora prophetarum honorem. iiii. translato autem helya: eius successor helyzeus in quo duplex spiritus helyae remansit cum aliis pphetarum filiis per uitam insignem multos traxit ad ipsius montis carmelis habitacionem & deuotionem: & ob hoc iohannes baptista per sanctitatem loci dictum montem frequenter dominum: & multi alii sancti. Ipsi tamen haeremitae per eorum uitam legem domini non praetermittentes: singulis annis ter in hierusalem ueniebant ibidem festa celebraturi. i. pascha. pentecostes & coenophagia. Et ob hoc dum spiritus sanctus uenit super apostolos: dum quod erant uiri religiosi habitantes in hierusalem ex omni natione quae sub caelo est. Actuum. ii. & tunc recepto una cum apostolis spiritu sancto. baptizati sunt ab apostolis. uirginis matrem ad cuius honorem se in contemplatione posuerunt: ibidem praeter. Et ut dicitur in cronicis romae tempore predicationis apostolorum anno a passionis domini. xlvi. regnante ipso romae tempore titi & uespasiani apud hierusalem in porta aurea ubi ioachim & anna progenitores beatae mariae sibi mutuo obolauerunt: religiose confederunt: & ibi ad honorem ipsius uirginis mariae ubi concepta fue-

rat ecclesiam fabricauerunt: & una cum apostolis in multis regionibus fidem christi constanter prædicauerunt.

Ecunda clauis: in qua agitur de plantulis & germine quæ consurgunt ab imo. Nam baptizatis ut præfertur ab apostolis hæremitis mōtis carmeli & dispersis in mōte eodē in porta aurea hierusalem: i ciuitate acchon: & in multis aliis locis terræ scē: de quibus sunt pp paganorū psecutionē iā deleti, atq; ipsis p̄dicatibus: i fide xp̄i & ap̄loze doctrina: accidit qđ Basilii magnus hæremita: postmodū anno dñi. cccxxv. per marcū papæ natione romanū factō consilio necesariē. quibusdā magnis sibi deuotis hæremitis regulā cōposuit: quā aliq; p̄fati mōtis tenuerūt hæremite: iuxta helyæ & helyzei uestigia: qui primo ut præfert dictū ih̄itauerūt montē: quoz; isti sequaces & imitatores fuerūt. Processu at t̄p̄is adrianus papa primus: natione romanus p̄tificatus sui āno. viii. assūpsit i p̄riarchā hierosolymitanū fratrē ioānē hæremitā dicti mōtis carmeli pp ipsius sc̄itatē maximā: qđ dictus frater ioānes p̄riarcha frater Gaprasio suo discipulo dilectissimo ceterisq; hæremitis mōtis carmeli dictā regulā basilii tradidit obseruādā: nullū tñ eis dedit i maiorē: sed iuxta regulā eis datā & cōsciam bonā q̄libet deo famulabāt: & sic steterūt usq; ad annū dñi. m. liii. Et iterim ab infidelibus multa passi sunt dicti fratres: Anno uero domini millesimo. liii. tempe urbani sc̄di. capta ciuitate hierusalē a xp̄ianis: & remanēte ibidē p̄ duce Gundofredo fr̄e roberti comite flaudinēsi. dñs Aymericus malafeda natiōe lemonicen. p̄riarcha antiochenus: qđ cū multis aliis uenerat: legatus sedis apostolicæ i succursū terræ sc̄tæ: firm car. uidēs sc̄itatē: oēs i unū cōgregauit: & nepotē suū fr̄em Bertoldū uirū religiosū sc̄tū & famosū qđ iā cā deuotōis ordinē diu itrauerat: eis p̄ oīm electionē assignauit i priorē: curā ei oīm fratrum tribuens & cōcedēs: addēsq; i regulā basilii quam prius susceperat qđ sp̄ unū hērent priorē p̄ cōsensū oīm uel maioris & sanioris partis electū: cui oēs obediām debitā & deuotā p̄mitterēt. sc̄dm̄ q̄lē uero sacra p̄ticularē additionē oēs p̄dicto fr̄i Bertoldo debitā obediām p̄miserūt. Sub cuius obediā. xxxv. annis māserūt: per quē deus tā in uita q̄ i morte multa fecit miracula. Quo mortuo: & in p̄dicto monte carmeli sepulto: fr̄em Brochardū uirū sc̄tū & religiosū in priorē unanimit̄ p̄fecerūt ei obediām p̄mittētes: Anno dñi. m. c. xxxi. fuit factus prior frater Cirillus natione grecus: qui postea fuit sc̄tū: & incepit regere t̄p̄e Innocētiū papæ sc̄di. Iste est ille sc̄tū Cirillus: qđ uisionē sibi p̄ angelū in missā factā scripsit abbati loachī: & rexit ordinem. xxvii. annis.

Quartus uero prior ḡnialis fuit fr̄ Bertoldus natione lōbardus: qđ āno dñi. m. clviii. regulā Basilii a p̄riarcha alberto sedis ap̄licæ legato correctā adinstar prædecessorū suorū recepit. quā alexāder papa tertius: natione thuscus p̄tificatus sui anno. v. confirmauit. Iste prior generalis ordinem laudabiliter rexit. xxvi. annis.

Quintus prior ḡnialis fuit frater alanus: natione britō: qui anno do. m. clxxxliii. t̄p̄e lucii papæ tertii: incepit ordinē regere: quē. xvi. annis rexit: cuius tēpore Innocentius papa tertius cōfirmauit regulā ord̄is: p̄tificatus sui anno primo. Iste generalis sepultus est in cōuentu coloniz p̄uinciz inferioris alemaniz.

Sextus prior generalis fuit frater Symon Stoch: natione anglicus: qui anno dñi. m. cc. t̄p̄e Innocētiū papæ tertii anno suo tertio incepit regere ordinē: quē rexit laudabiliter. l. ānis. Et i actate. c. annorū obiit: multis claris miraculis in uita & in morte. Sepultusq; ē in cōuētū burdegalen. Tempore istius sancti Symonis sc̄tū lodouicus rex frāciæ duxit fr̄es de monte carmeli in franciā. Et aliq; magis p̄fecti nō obstāte pagāorū seuiicia ibidē remanserūt: & primū cōuentū fecerūt iuxta mariliā. s. in aqlage. Tempore insuper sc̄ti Symonis multi sūmi pontifices regulā cōfirmauerunt. s. honorius tertius: romanus natione: anno do. m. cc. xvi. pontificatus sui anno primo: Bulla est tholozæ & lodon. Itē gregorius nonus natione cāpanus: regulā confirmauit anno do. m. ccxxvii. pontificatus sui anno primo. anno uero do. m. ccxy. cum pp paganorum insultus fratres in hæremis terræ sc̄tæ q̄ntūcūq; eēnt perfecti stare nō possent: sc̄tū Symō prædictus uolēs huiusmodi insultibus obuiare atq; fratrum aīos quietare: eisq; pacis cōmoda p̄curare: misit ad dominū lanocentiū papā quartum qđ in lugduno conciliū celebrabat fratres Reginaldū & petrū clericos: ut regulā eis datā & ēt confirmatā sedes apostolica modificaret quantū ad aliq; clausulas maxime quantū ad habitationē in uillis prohibitā: quam mitigationem papa commisit domino hugoni tituli sc̄tæ Sabinæ præbytero cardiali: quam regulā mitigatā præfatus papa anno do. m. cc. xxxvii. pontificatus sui anno quinto auctoritate apostolica confirmauit.

Septimus prior ḡnialis fuit fr̄ Nicolaus: natōe gallicus: qđ āno do. m. cc. l. incepit regere ordinē: qđ

annis. xix. rexit & ultra. Tpe cuius fuit cōfirmata regula p̄ Alexandrū papā. iiii. natōe cāpanū āno dñi. m. ccliiii. pōtificatus sui āno primo. Bulla est brugis Coloniz & i mōte pessulano. Tpe insup istius dictā regulā cōfirmavit Vrbānus papa. ii. i. natōe gallicus āno do. m. cc. lxi. pōtificatus sui anno prio. Bulla ē tholosæ: coloniz & i mōte pessulāo. Tādē regulā tpe istius gñalis cōfirmavit Clēmēs papa. iiii. puiciā natōe āno do. m. cclxv. pōtificatus sui āno prio. Iste gñalis obiit. xx. die mēsis aprilis: & ē sepultus i aurayca. ¶ Octauus prior gñalis fuit fr Radulphus: natōe alemanus anno do. m. cclxx. in ca. p̄fius celebrato: electus i natiuitate brē mariz: q̄ rexit ordinē tribus ānis & demū resignauit offm: ponēsq̄ se i cōtēplatōe i cōuētū Aluelbyci. puiciā āgliz et ibi ē sepult. ¶ Nonus prior gñalis fuit fr petrus de amiliano: natōe rutunen. electus i cap. burdegālēsi i ept̄phia dñi. āno do. m. cclxxiii. q̄ ordinē rexit. x. ānis & ultra. Tpe uero istius gregorius pa. x. natōe lōbardus celebrauit cōsiliū Iugdunēsis āno do. m. cclxxiii. i quo renocauit oēs ordies medicātes post cōsiliū lateranēse adiuētos: q̄ approbati p̄ sedē aplīcā nō erāt. Ordinē uero fr̄m brē mariz de mōte car. q̄ cōsiliū lateranēse p̄ maximū tps p̄cesserat & p̄ multos sūmos pōtificates fuerat approbatus: i statu solito uoluit p̄manē: ut cōtinet i lib. vi. decretaliū de religiosis domibz ca. religionū diuerfitatē. Tpe i super istius general' regulā cōfirmauit honorius papa. iiii. natōe romanus āno do. m. cc. lxxvi. pōtificatus sui āno. ii. Tpe ē istius fr̄es carmelitaz assūperunt capas albas: palliis dimissis barratis: auctoritate dñi honorii papæ. iiii. i ca. gñali i mōte pessulano in festo mariz magdalenæ. āno do. m. cclxxxvii. celebrato. Quod postea cōfirmauit bonifacius papa. viii. sub bulla q̄ hētur parisiis. Et tpe istius generalis: regulā cōfirmauit Nicolaus papa. iiii. natōe romanus āno sui pōtificatus prio āno do. m. cclxxxviii. bulla ē coloniz & bononiz.

¶ Decimus prior generalis fuit fr reymūdus de isula: cōuētus tholosæ. electus in cap. Burdegāl i puiciā agraniz i festo pētecostes Ano dñi. m. ccxciii. q̄ fr petrus cessit offitō generalatus. Iste generalis rexit ordinē tribus annis: & renunciāns demum offitō: qui est sepultus tholosæ.

¶ Undecimus prior general' fuit fr gerardus de bononia primus doctor i sacra pagia nri ordis. electus i ca. Brugēsi in festo pētecostes āno do. m. ccxcvii. q̄ tūc fr reymūdus cessit. Iste fr gerardus rexit ordinē. xx. ānis & ultra q̄ obiit auinione & est sepultus ibidem.

¶ Duodecimus prior generalis fuit fr Guido de perpiniano: in sacra pagina p̄fessor egregius in cap. generali burdegāl: in festo pētecostes anno do. m. cccxviii. celebrato electus: q̄ solū p̄ tres annos rexit ordinē. q̄ per dominū ioānē papā. xxi. natōe taruiciē. assūptus fuit in ep̄m maiorit̄ capē: & postea i ep̄m eluefi. q̄ obiit. xxi. die mēsis augusti. Iste uero papa ioānes. xxi. āno. xi. pōtificatus sui ordinē carmelitaz p̄ficauit p̄dicatoribus & minoribus i oibz gratio. i clemētis signant cōtētis: titulo de testamētis & ultis uolūtātibus. ca. sup cathedrā. Bulla est lōdoñ & i multis aliis cōuētibus puiciā anglicanæ. Iste insup domus papa ioānes. xxi. ordinauit & cōstituit cōseruatores iuriū & priuilegiōrum fratrum extra regnum franciz ubiq̄ existentium sub bulla plumbea speciali quæ est london. romæ: & in aliis multis conuentibus.

¶ Tertiūdecimus prior generalis fuit frater ioannes de alerio: sacre pagine doctor: conuentus tholosæ: electus in monte pessulano in festo pētecostes anno domini. m. ccc. xxi in sua absētia: q̄ rexit p̄ nouē annos & postea cessit ualētenis in cap. generali: & sepultus est tholosæ.

¶ Quartūdecimus prior gñalis fuit frater petrus de casa: sacre pagine doctor prouiciæ aquitaniz. lemonicen. conuentus: ualētenis electus in festo pētecostes anno do. m. cccxxx. quia tunc magr ioannes de alerio cessit officio. Iste frater petrus generalis rexit ordinē. xii. annis. & post ea fuit assumptus in ep̄m ualioensem & postea in p̄iarchā hierosolymitanū: & est sepultus in regno cipri in cōuētū samogustæ: prouiciæ terræ scē. Iste uero post mortē multis claruit miracis.

¶ Quintūdecimus prior generalis fuit fr petrus raymundi de grassa: prouinciæ narboiten. & conuentus cartas. electus in capitulo generali Iugduni. celebrato: in festo pētecostes anno domini. m. ccc. xxxii. propter assumptionem domini petri. Iste generalis rexit ordinē. xv. annis eum dimidio & obiit in officio: & sepultus est in monte pessulano.

¶ Sextūdecimus gñalis fuit frater loānes balistari: sacre pagine doctor: cōuētus maiorit̄ capē electus burdegāl in Nat. brē mariz āno do. m. cccviii. In ipā sua electōe nō fuit doctor sed dūtaxat bachallarius p̄ ordinē uniuersitati p̄fatus. Iste generalis constitutiones ordinis correxit: easq̄ in uoluntē unicū integrū congregando redaxit ex commissiōe quas demum diuersa capitula generalia cōfirmauerūt. ordinē uero rexit. xvi. annis & ultra: & sepultus ē i cōuētū suo p̄dicto.

¶ Decimūseptimus prior gñal' fuit fr Bernardus olerii: sacre pagine doctor puiciā cathaloniz de cōuētū minorit̄ electus i ca. gñalē i cōuētū podii āno dñi. m. cccxix. celebrato cuius tps i

coepit scisma i ordine pp uniuersale scisma i ecclesia dei iceptū. āno dñi. m. cclxxviii. inter sumos
 porifices: uide. urbanū. vi. cui obediebāt italia: alemāia: āglia: & alia mltā regna: & clām tē. vii. cui
 obediebāt Gallia: cathalonia: hispāia: & alia mltā regna: quē qdē clām tē i se qbať pdictus magť
 bernardus qñ i mediate post cap. gñale coelebratū āno dñi. m. cclxxxix: i cōuētu pp qđ pdictus ur
 banus. vi. ipm magrm bernardū ab offō gñalarus absoluit: cōstituēs reuerendū magrm frēm mť
 chaelē de Bonōia: in ordīs uicariū gñalē: q i cap. gñali āno dñi. m. cclxxxix. i festo pētecostes i cō
 uētu uerōz. puiciāz bononiāz celebrato in priorē gñalē fuit electus: qđ ferme rexit ordinē qnq;
 ānis i sua obedia: quē demū sapedūs papa urbanus ab offō gñalarus absoluit: cōstituēs magrm
 frēm ioānē de Rachde puiciāz lōbardia i ordīs uicariū gñalē: qui i gñali. c. anno do. m. cclxxx
 vii. i festo pētecostes celebrato i cōuētu Brixia: puiciāz lūbardia: i priorē gñalē fuit electus: qđ
 xviii. qñ ānis ordinē i obedia sua rexit i offitō demū ab hac luce meū decedēs: & i cōuētu nfo
 mediolanēsi satis honorifice ē sepultus. Cui successit magť fr matheus de Bononia: eiusdē puin
 cia: q i cap. gñali i festo pētecostes āno dñi. m. cccc. l. i cōuētu bononiāz celebrato i priorē gñalē
 fuit electus: qđ ordinē i sua obedia fere ānis sex rexit cuius uero tpe pp ulālē eccliāz uinione i
 cōfilio gñali pyfis āno do. m. cccc. solēniter coelebratā: fctā ē unio i ordīe utriusq; obediāz uide:
 magři michael de bonōia & magři bernardi olerii pdictōz: q qdē sapedictus magť bernardus
 regnāribus uniōe & scismate rexit ordinē octo ānis. Cui successit magť fr Reymūdu baqueris
 puincia Narbonē. q in ca. gñali āno do. m. ccc. lxxxi. i auinione celebrato: i priorē generalē fuit
 electus: & ordinē i sua obedia. iiii. ānis rexit: mēfib. iiii. & decē diebus. Cui successit magť fr ioh
 annes Grossy puiciāz Tholosā: & appānaz cōuētus: q in primo āno sui magisteri i generalit ca
 Anno do. m. cclxxxix. i festo Natiuitatis bte maria i cōuētu ppennā puiciāz cathalonia celebrā
 to: i priorē gñalē fuit electus: qđ rexit ordinē i sua obedia. xxi. ānis & ultra. Demū uero ut una
 ex utraq; iā dicta obedia fieret: dñs papa ioannes. xxiii. post celebrationem cōfilii pdicti pñan
 magrm frēm ioānē grossi: & magrm frēm matheū de bononia generales pdictos cū suis: ad unū
 cap. generale cōuocauit. qđ ex ordinatōe ipsius sumi pōitificis ioānis. xxiii. āno do. m. cccii. i dñi
 ca. ii. post pasca: in q cātať euāgeliū. Ego sū pastor bonus: uidel. vi. Idus April i cōuētu Bononiāz
 rite atq; canonice fuit celebratum: ibiq; utroq; gñali offm resignāte: sapedictus magť ioānēs
 Grossy in priorē gñalē totius ordīs ab utraq; obedia unanimiter & cōcorditer fuit electus: q po
 stea rexit totum ordinem annis.

¶ Iste enim generalis ordinem ampliauit in decem conuentibus: quos in partibus gallie in pro
 pria persona recepit & in duabus prouinciis: quarum una thuronia nuncupatur: quae est in par
 tibus franciae: & altera in partibus superioris alemaniae: quae bohemia appellatur.

¶ Sequitur de sanctis ordinis Carmelitarū.

Via enī deus q in scīs suis laudat quos totiēs utiq; honorari dinoscit quotiens ip
 scī i terris recitando honorant cū eoz laus & honor q ipsis spēdiť ad deū pncipalē
 referat Q uocirca ego fr ioānes Grossy sacrae pagināz i meritis doctor: prior gñal o
 dis brissimāz dei genitricis maria de mōte carmeli: cupiēs deū i suis scīs laudare ac
 ēt magnificare: decreui aliquos scōs frēs & deuotos eiusdē mei ordīs: q i uita & i morte miracip
 claruerūt: qñ currēdo sub eoz noībus recitare. Inter quos primatū tenuit scūs helyas ppha q dē
 cū ordinē i mōte carm. in quo scdm feriē sacrae scripturaz orauit: mltaq; miracula fecit: primitus
 radicaui. a quo sigdē mōte frēs ipsi carmelitaz uulgariter nūcupant: & sic uocat a bēisatō. viii. f
 vi. d religiosis domibus ti. religionū diuersitatē: sub hiis uerb car. ordinē i solido statq uolumus
 pmanere. Scūs at helyas scdm feriē sacrae scrip. iiii. regū prio. & ca. in corpe & aīa trāslatus fuit in
 paradysum uoluptatis: ubi cū enoch ppheta pmanebit usq; ad diem iudicii: ante quod ab antē
 christo propter praedicationem fidei occiduntur.

¶ Scūs fuit scūs helyzeus: quē scūs helyas ppha cū terrā araret ad religionē uocauit ungēs tūi
 pphetā: ut patet. iiii. regū. xix. ca. Sup quē duplex sps helyaz remāsit: uidelicet sps pphetādi: & sps
 miracula faciēdi: quō sigdē duplicē spm recepit cū scūs ppheta sibi palliū i turbie ignis de curru
 dimisit: ut patet ex feriaz sacrae scripturaz. iiii. regū. ii. ca. Corpus istius sancti prophetae fuit sepul
 tum in terra sancta: & inde rauennam trāslatū: ubi miraculose in aere requiescit.

¶ Tertius fuit ionas ppha: filius sareptenāz uiduāz: quē helyas a morte scdm sacrae scripturaz fe
 riē suscitauit: & q fuit i uētre coeti tribus diebus & tribus noctibus. Istius scī pphetae corpus in
 terra sancta sepultum.

¶ Quartus fuit sanctus Abdias propheta: qui multos sanctos prophetas ab iniquissima ierabel

regina nequiter persecutos abscondit & paui: cuius corpus in terra sancta quiescit.

¶ Quartus fuit sc̃tus ioh̃nes p̃riarcha: uel eps hierosolymit̃us h̃eremita m̃otis carm. q̃ regulam beati Basilĩi recepit: quā fratribus tradidit obseruēdam. Iste sanctus fuit. xxxxiij. eps post beatū iacobū apostolum ī eccl̃ia hierosolymitana: ubi eius corpus multis clarens miraculū regescit.

¶ Sextus fuit beatus bertoldus primus prior generalis ordinis qui in terra sancta & p̃sertim in monte carmeli multa fecit miracula: ubi corpus eius quiescit.

¶ Septimus fuit b̃tus Brocardus sc̃ds g̃nal' ord̃is: cui Albertus p̃riarcha regulā ord̃is signanter direxit & scripsit. Cuius sigdē gliosū corpus multis clarens miraculis in mōte carmeli quiescit.

¶ Octauus fuit sc̃us cirillus tertius g̃nal' ord̃is q̃ uisionē āgelicā sibi factā iter missage solēnia abbati iochini scripsit & direxit. Cuius uero corpus ī mōte car. gescit. Vbi ē multa sc̃tōz firm corpora regescūt q̃ a pagāis p̃ fide xpi quā cōstāter p̃dicauerūt passi sūt diuersa tormētōz g̃na.

¶ Nonus fuit sc̃us Symō de Anglia: g̃nal' ordinis sextus. Qui de gliosissimā gēitricē iugiter de p̃cabat ut carmelitaz ordinē q̃ sp̃ali gaudet ipsius uirgis titulo aliquo cōiret priuilegio: dicēs uoce deuotissima Flos carmeli uiris florigera: splēdor cœli uirgo puerpa: singularis m̃r mitis: sed uiri nescia carmelit̃is da priuilegia stella maris. Cui b̃ta uirgo cū multitudine āgeloz appuit. sc̃a pulare ord̃is in b̃ndictis manibus suis tenēs & dicēs. Hoc erit tibi & cūctis carmelitis priuilegiū q̃ ī hoc moriēs aternū nō paciē icendiū: ī hoc moriens, saluabitur. Dictus iste symō g̃nalis dū puinciam ualconia uisitauit: in cōuentu Burdegalia ab hac luce migravit: ubi eius corpus quiescit: & ideo a quibūsdam sanctus Symon de ualconia: a quibūsdam sanctus symon de burdegalia nuncupatur. Sed sanctus Symon de anglia ubi suum traxit originem rectius uocatur.

¶ Decimus fuit sc̃tus hyllarion martir puincialis prouincia terrā sanctā: cuius corpus ī regno cipri ī quodā castro seu oppido quod a sc̃to hyllarione nomine suo gaudet: in tumba solēni gescit sub custodia regis cipri: qui ipsius tumbæ clauēs fideliter possidet & custodit

¶ Undecimus fuit sc̃ssimus Albertus d̃ trapāo puicīal' puicīa sicilia: p̃ quē deus m̃lta fecit miracula: tā ī uita q̃ ī mōte: q̃ q̃li p̃ totū mūdū sūt sufficiēter pmulgata. Reliqua istius sc̃i sūt p̃ ordinē disp̃sa sed magna ps eiusdē pmanēt in regno sicilia ī cōuētu messanā ubi eius gliosū corpus fuit humatū. Caput istius sc̃i est trapani unde suum traxit orginem. Per reliquias istius sc̃i multa quotidie deus operatur miracula: quæ per ordinem singillatim recitare reputo satis tediosum.

¶ Duodecimus fuit sanctus Angelus de sicilia: cuius corpus gloriosum est sepultū in regno illo in quadā parochiali ecclesia: ubi multa per eū sūt miracula de q̃bus sc̃lares perhibēt testimōia.

¶ Tertiusdecimus fuit sc̃us francus de senis cuius corpus regescit in prouincia lumbardia in conuentu Cremonæ ubi per eum multa fiunt miracula.

¶ Quartusdecimus fuit sc̃tus theodoricus de allemania: per quē deus tā in uita q̃ ī morte multa fecit miracula: quæ ī cōuentu ueneciarum puicīa bononia habent: ubi eius corpus regescit.

¶ Quintusdecimus fuit sc̃tus petrus thomæ p̃riarcha alexādr̃us: p̃ quē deus m̃lta fecit miracula ī captōe ciuitatis alexādr̃a: & ē ī ciuitate bonōia: ubi p̃ certū tēpus m̃alit legatus papæ quo sigdē tpe fūdauit uniuersitatē bononiēse ī sacra pagia: cuius facultatis eximius fuit doctor: & hoc manifeste habet in registro doctorū illius uniuersitatis in sacra pagina: ī quo p̃cipalis fūdator notat. Vita istius sc̃i habet in multis partibus mūdī & p̃serti in anglia: cuius regni duo milites uidelicet d̃ns ioh̃nes de grey & mylode stapylton q̃ secum ī captōe p̃dictæ ciuitatis alexandriæ fuerunt personaliter: eius uitā gloriosā descriptam sub inquisitione ueridicatam seculariū q̃ religiosoz ad partes anglia deportauerūt. Corpus istius sc̃i petri est in regno cipri in conuētu famagusta: ubi p̃ eū multa fiunt miracula

¶ Sextusdecimus fuit sc̃tus Andreas de curfinis de flolerncia eps fisolanus: cuius corpus est in conuentu florēcia in tumba honesta: ubi multa per eum fiunt miracula: quæ ibidem habentur.

¶ Decimusseptimus fuit sanctus henricus: cuius corpus lucæ requiescit in quadā ecclesia parochiali: ubi multa per eum fiunt miracula.

¶ Decimusoctauus fuit sanctus albertanus ex partibus Gallia oriundus: uidelicet leōnicen. diocē. qui in sua peregrinatione moriebatur lucæ: & nō est sepultus in conuentu: sed in ecclesia sancti petri maioris extra muros ciuitatis luchanæ.

¶ Isti sunt doctores famosissimi ordinis beatissimæ dei genitricis marie de monte carmeli qui super sententias scripserunt: & alia opera notabilia composuerunt.

¶ Italici

¶ Primus doctor.

- ¶ Magister Gerardus de bononia xi. ordinis generalis doctor parisiensis scripsit super quatuor libros sententiarum.
 - ¶ Item scripsit questiones ordinarias: quas disputauit parisiis.
 - ¶ Item scripsit quodlibet: ex quibus confecit unum magnum uolumen.
 - ¶ Item sermones dominicales & scōrales cōposuit per totum annum.
 - ¶ Item scripsit unā notabilē summā i theologia pp utilitatē studentū quæ est incōpleta: qm̄ in labore illius sume obiit: quæ summa est bononiæ: cetera autē scripta sūt p̄sius & auiniōe: ubi obiit.
 - ¶ Magister bernardus de Roma: scripsit super quatuor libros sniag.
 - ¶ Maḡ michael de Bononia doctor egregius p̄siē. gñalis ord̄is. xviij. scrip. ff. liij. li. sniag: notabilem.
 - ¶ Item cōposuit qōnes super textum sniag.
 - ¶ Item cōposuit notabilem tabulam super eisdem libros sententiæ.
 - ¶ Itē scripsit opus solemnissimū super totum psalterium: de quo ope sunt quinq; uolumina.
 - ¶ Itē scripsit postillā bonā super quatuor euangelistas.
 - ¶ Itē scripsit questiones super librum ethi. ag.
 - ¶ Item composuit tabulam notabilem super moralia gregori.
 - ¶ Itē cōposuit tabulam per alphabetum super ualerium maximum.
 - ¶ Item composuit tabulam ualde notabilem super decretum. Alexam.
 - ¶ Item composuit bonū tractatum de conceptione beatæ uirginis.
 - ¶ Item opus quadregesimale composuit.
 - ¶ Itē icēpit solēnissimū dīctariū quē iclusiue ab a usq; c. cōpleuit: & nō ultra qm̄ i labore eius obiit. Oia ista scrip. sunt de māu sua pp̄ria i conuētū bononiæ ubi obiit. Et est honorifice sepultus ante altare magnum:
 - ¶ Bacalarius frater paulus de pusio scripsit notabiliter sup quatuor libros sniag: iste nūq; recepit insignia magistri: qm̄ obiit post lecturā sententiarum qm̄ scōtinēti p̄sius: & ibidē est sepultus.
 - ¶ Magister frater Nicolaus de Ryczo prouinciæ siciliæ cōuētus Cathaloniz composuit opus notabile quadregesimale: quod prædicauit Bononiæ tempore quo studuit ibidem.
- ### ¶ Cathalanī.
- ¶ Mag. Guido: doct. famosissimus: p̄siē. gñal' ord̄is. xij. p dñm iōanē papā. xxij. assumptus i ep̄m maiori ca. & postea i ep̄m eluēse scri. prio: ff diuersos li. phiz uide. phicoz: & d̄aia qōnes & scri.
 - ¶ Item scripsit super sententias.
 - ¶ Item scripsit questiones ordinarias & quolibet.
 - ¶ Item composuit librum ualde notabilem contra hereses.
 - ¶ Item cōposuit unū scriptū sup cōcordatias quatuor euangelorum: & uocat Quatuor unum.
 - ¶ Item super decretum composuit scriptum: uocatum: correctionem iuris.
 - ¶ Item composuit librum de uita & moribus christi.
 - ¶ Magister petrus Riui de pp̄iano cōposuit scriptum bonū super totum psalterium.
 - ¶ Magister franciscus bachonis cōuentus Gerunde fecit notabile uolumen congregando oia dicta doctorum antiquorum in uno uolumine.
 - ¶ Magister philippus Riboti prouincialis Cathaloniz composuit opus egregium de ord̄is carmelitarū fundacione & eius multiplicatione per sc̄os patres in terra sancta & in p̄tibz eare p̄: qd̄ qdē opus. Liber de peculiaribus gestis religiosoz carmelitaz ititulat.
- ### ¶ Allemānī.
- ¶ Magister Symon de spira scripsit super quatuor libros sententiarum.
 - ¶ Item postillam bonam.
 - ¶ Magister iohannes de aquis scripsit super quatuor libros sententiarum.
 - ¶ Item postillam bonam super Matheum.
 - ¶ Magister iohannes Brāmart: scripsit super quatuor libros sententiarum.
 - ¶ Lector frater iohannes Gluel cōposuit sermones ad populum per totum annum tam de sc̄is q̄ de tempore: qui de manu sua propria sunt aquis grant.
- ### ¶ Francigenæ.
- ¶ Magister Robertus de mostarello scripsit super quatuor libros sententiarum.
 - ¶ Item super diuersas epistolas pauli.

Anglici.

- ¶ Mag^r ioānes Bacon utriusq^{ue} iuris & sacre pagine p^{ro}ficiē. scripsit super oēs q^uatuor libros s^{en}tiarū notabiliter: & p^{re}serti^m super quartū librū s^{en}tiarū q^ud scriptū p^{ri}us uocat^{ur} cōiter scriptū baconis
- ¶ Item composuit unum scriptum super nouum testamentum.
- ¶ Magister albertus scripsit super quatuor libros sententiarum.
- ¶ Item determinationes bonas.
- ¶ Magister ioannes Galsynghin. doct^{or} parisiēsis scripsit notabiliter sup quatuor libros s^{en}tiarū
- ¶ Item q^{ue}stiones ordinarias & quodlibeta.
- ¶ Magister Nicolaus durham scripsit sup quatuor libros sententiarum.
- ¶ Item determinationes bonas.
- ¶ Magister ioannes Tyteshale scripsit sup quatuor libros sententiarum.
- ¶ Item composuit postillam bonam super Apocalipsim.
- ¶ Magister ioannes Baconsthorp. eximius doct^{or} parisiensis scripsit notabiliter sup quatuor li-
bros sententiarū: & sup epistolas pauli.
- ¶ Item scripsit egregiam lecturam sup methaphisicam aq^{ue}.
- ¶ Item scripsit q^{ue}stiones ordinarias & quodlibeta.
- ¶ Magister ioannes marre scripsit notabiliter sup quatuor libros s^{en}tētiarū.
- ¶ Item composuit tabulam originaliū ualde notabilē in duplo maiorem ista cōi.
- ¶ Magister Gualterus disse scripsit determinationes cōtra h^{er}eticos & lollardos.
- ¶ Item lecturam sup aliquos ps^{al}terii.
- ¶ Item sermones subtile.
- ¶ Magister Guilielmus cochyssorde cōposuit laudabiles sermones tam de tempore q^u de s^{an}ctis
- ¶ Magister Thomas lomb scripsit determinationes de uerbi incarnatione: quas legit oxon^{ie}.
- ¶ Item scripsit alias determinationes contra lollardos:
- ¶ Magister Ric^{ardus} maydeston scripsit notabiles determinationes cōtra lollardos.
- ¶ Magister ioannes Tompston cōposuit notabiles sermones tā de t^{em}p^{or}e q^u de s^{an}ctis.
- ¶ Magister Ric^{ardus} lanynham scripsit notabiles determinationes cōtra lollardos q^us legit oxon^{ie}.
- ¶ Item cōposuit multos notabiles tractatus in logicalibus & philosophicalibus.
- ¶ Magister Thomas Gaiden p^{ro}uincia Angliarū cōposuit opus egregiū cōtra h^{er}eticos & lollar-
dos iⁿ defensionem ecclesiarū catholicarū. quod uocatur Doctrinale xpi. &c.
- ¶ Item aliud magnum uolumē eiusdē q^utitatis de Sacramētis. Et tertiū. scilicet eiusdē q^utitatis de Sa-
cramentalibus
- ¶ Itē collegit in unum q^uōnes & opiniones Gycliff & aliorū h^{er}eticorū.
- ¶ Item composuit librum: qui intitulatur Opusculum Galden: tam sermonibus.
- ¶ Magister ioannes Bernynghm: scripsit super omnes quatuor libros s^{en}tiarū ualde notabiliter.

De britania.

- ¶ Magister Euenus Boyic scripsit notabiliter sup quatuor libros s^{en}tiarū:

De lingua occicana.

- ¶ Magister ioannes de Alerio: generalis ord^{is}. xiii. scripsit sup quatuor libros s^{en}tiarū.
- ¶ Item scripsit postillam sup ecclesiasten.
- ¶ Magister petrus de casa: generalis ordinis. xiiii: assumptus iⁿ episcopum ualionensem & postea
in patriarcham hierosolymitanū scripsit sup quatuor libros s^{en}tiarū.
- ¶ Item composuit sermones bonos per totum annum.
- ¶ Magister Guilielmus de sannico scripsit sup quatuor libros s^{en}tiarū.
- ¶ Item sup quatuor decretales quas religiosi debent legere: & adhuc legunt.
- ¶ Item scripsit declarationes super regulas ordinis.
- ¶ Magister petrus Raymūdi de grassa generalis ordinis. xv. scripsit sup q^uatuor libros s^{en}tiarū.
- ¶ Magister ioannes de regno cōuentus Tholosarū scripsit sup quatuor libros sententiarū.
- ¶ Item scripsit super matheum.
- ¶ Item composuit sermones optimos per totum annum.
- ¶ Magister blasius Andemarii scripsit super quatuor libros s^{en}tiarū ualde notabiliter.

F I N I S

TABVLA

¶ Vt autem ea quæ in hoc libro per diuersa capitula ponuntur facilius occurrant præfens tabula dictorum capitulorum hic consequenter apposita declarabit.

¶ Primus liber.

Capitulum primum: q. incipiendum est a primo huius religionis fundatore: & quo tempore floruit ipse: & a quo fuit genitus: & unde ortus: & ubi in suis primordiis cōuersatus. car. 3.

Capitulum secundum: q. helyas monasticam & prophetalem uitam hæremiticam primus homini deo mandante incepit: & q. deus formam perueniendi ad finem ac perfectionem illius uitæ sibi partim aperte & partim mystice expressit. car. 3.

Capitulum tertium: q. ad perueniendum ad perfectionem propheticā & finem monasticæ uitæ hæremiticæ expedit mōacho terrenis possessiōibus & diuitiis abrenunciare. car. 3.

Capitulum quartum: q. oportet monachū carnales concupiscentias crucifigere & propriam uoluntatem relinquere ut perueniat ad perfectionem propheticam & finem religiosæ uitæ hæremiticæ. car. 4.

Capitulum quintum: q. attingatur perfectio prophetica & finis religiosæ uitæ hæremiticæ conuenit monacho solitudinem querere atque humana conforcia & præcipue uxorem uitare: & in continentia uiuere. car. 4.

Capitulum sextum: q. ad apprehendendum perfectionem propheticam & finem religiosæ uitæ hæremiticæ primo exigitur ut monachus sit i caritate & qualiter debet deum & proximū diligere ad hoc ut sit in caritate. car. 4.

Capitulum septimum: qualiter monachus per quatuor præmissos gradus ad perfectionem prophetiam puenit & finem religiosæ uitæ hæremiticæ attigit & in eo quiescit. car. 5.

Capitulum octauum: qualiter mōachus debet humiliter perseverare dum peruenierit ad perfectionem propheticam & finem religiosæ uitæ hæremiticæ. car. 6.

¶ Secundus liber.

Capitulum primum: q. helyas monasticam uitam hæremiticam secundum formā per deum ei expositā incepit & ad pfectionem ac finem dictæ uitæ puenit & i ea pserauit. car. 7.

Capitulum secundum: q. helyas disposuit successores habet & i obseruācia mōasticæ uitæ hæremiticæ: & qua rōne ipsi in sacra scriptura appellati fuerunt pphetæ. car. 8.

Capitulum tertium: q. aliqui ex dictis helyæ prophetis sint discipulis fuerūt adeo spiritum prophetiæ consecuti: & qua ratione dicti discipuli fuerunt etiam in sacra scriptura filii prophetarum appellati. car. 9.

Capitulum quartum: q. ionas propheta fuit per helyam a mortuis resuscitatus & eius discipulus effectus & adeo spiritum prophetiæ consecutus. car. ix.

Capitulum quintum: q. helyseus propheta fuit perfectus helyæ discipulus & idolatras persecutus & in signis clarus. car. 10.

Capitulum sextum: q. micheas propheta adhefit helyæ in disciplina prophetica uitæ monasticæ & tandem accepit spiritum prophetiæ. car. 10.

Capitulum septimū unde abdias fuit ortus: & qua ratione fuit factus helyæ discipulus. car. 10.

Capitulum octauum: q. helyas tam factis quam uerbis exemplar monasticæ uiuendi se discipulis præbuit: & quod quicquid perfectionis est in monachorum uita a primo exemplari originem traxit. car. 10.

¶ Tertius liber.

Capitulum primum: q. in exordio huius religionis primi eius professores propter graues quas paciebant psecutiones nullius loci fuerūt in cole a quo possent denoiari cōgrue. car. 11.

Capitulum secundum: q. dicti huius religionis professores fuerunt cōsequenter p deū de suis psecutiōibus uindictati & securitati manēdi in regno israel restituti. car. 11.

Capitulum tertium: qua ratione helyas ex tunc ad sui & suorum discipulorum iugiter māsio.

TABVLA

- nem elegerit præ aliis: heremis carmeli montem & de situ ac descriptione carmeli in quo ipse
manfit & q alius est ille carmelus ubi nabal habitabat. car. 12.
- ¶ Capitulum quartū: q helyas magnis miraculis montem carmeli decorauit: & populum israel
ad deum in eo cōuertit: & incredulos ibi cremauit. car. 12.
- ¶ Capitulum quintum: q multi huius religionis patres tam ueteris quam nouæ legis sunt iugi-
ter conuersati monastice in monte carmeli ad imitationem helyæ in qua ratione huius oēs re-
ligionis professores appellant carmelitæ quāuis non oēs māserint in mōte carmeli. car. 13.
- ¶ Capitulum sextum: de diuersis mansionibus quas dicti carmelitæ habuerunt in solitudine: &
quis miscite significet mansio cellæ. car. 13.
- ¶ Capitulum septimum qua ratione helyas & helyseus licet præcipue conuersarentur in solitu-
dinibus: habuerunt cuneos filiorum prophetarum in ciuitatibus: quos post eruditionem in ru-
dimentis uitæ monasticæ transferebant ad solitudines longe ab urbibus. car. 14.
- ¶ Capitulum octauum: cur p̃fessores huius religionis uocati sunt anachorite: & de temporalia
monachoz genere: & sub quo genere comprehenduntur carmelitæ. car. 14
- ¶ Quartus liber.
- ¶ Capitulū primū: q helyas fuit unius ex hoc mundo in paradisu uoluptatis translatus & q illic
uiuet feliciter usq; ad antechristi tempus. car. 15.
- ¶ Capitulum secundū: q helyas est tempore antechristi iudæos ad fidē christi conuersurus & ab
antexpo martiriū suscepturus: & post tres dies resurgēs gloriose iccelū ascēsurus. car. 16.
- ¶ Capitulū tertiu: q dum helyas in paradisu uoluptatis ascēdit regimē huius religiōis helyseo
cōmisit: q a filiis pphetaz in patrē receptus fuit. car. 16.
- ¶ Capitulū quartū: q helyseus suscepto huius religiōis regimine cuneos filioz pphetaz singula-
tim uisitauit: & qualiter corā eis multa miracula fecit. car. 16.
- ¶ Capitulum quintum: q ionadab cum rechabitis ab eo dominantibus fuit helyseum in mona-
stica uita heremitica imitatus. car. 17.
- ¶ Capitulum sextum: q helyseus pphetaz ad obseruatiā uitæ mōasticæ induxit & eis in necessa-
riis uitæ etiā miraculose interdū ministravit. car. 17
- ¶ Capitulū septimum: q monachi montis carmeli fuerunt propter eoz iustitiam a captiuitati-
bus iudæorum per deū p̃seruati & pascuis doctrinæ monasticæ pasci. car. 18.
- ¶ Capitulū octauū: q licet mōachi rechabite essent tpe trāsmigrationis iudæoz in hierlām iclu-
si: ipi tñ nō fuerunt in babylonē ducti: sed pp meritū obediētiz fuerūt i tetra scā relictī. ca. 18.
- ¶ Quintus liber.
- ¶ Capitulum primū: q licet ex p̃fessoribus huius religionis aliqui fuerūt olim iudæi & alii chri-
stiani hoc tñ nō derogat huius religiōis idempnitati & unitati. car. 19.
- ¶ Capitulū secundū: q sctūs ioānes baptista fuit eximius huius religionis cultor: & in monastica
uita hæremita perfectissimus helyæ prophetæ imitator. car. 19.
- ¶ Capitulum tertium: q beatus ioannes baptista professores huius religiōis primo baptizauit
& eis christum non solum uenturum prophetauit: sed præsentem demonstrauit eosq; baptis-
mo christi baptizandos prædixit. car. 19.
- ¶ Capitulū qrtū: q tpe imperii tyberii professores huius religiōis iudæos diuersarum natiōum
ad tam transferunt: & mansionem in hierusalēm habuerūt. car. 20.
- ¶ Capitulū quintum: q durante lege ueteri professores huius religionis annis singulis in hieru-
salem tribus uicibus conuenire consueuerant: & in anno in quo christus ascendit in coelum ip-
si oēs prope domos apostolorz in monte syon manebant. car. 20.
- ¶ Capitulum sextū: q p̃fessores huius religionis ad domum apostolorz in die pentecostes acces-
serunt: & pleriq; eoz ab apostolis tunc batizati fuerunt. car. 20.
- ¶ Capitulū septimū: qualiter residui p̃fessores huius religionis ad ueram fidem baptismi christi
peruenerunt: & eos apostoli postmodum baptizauerunt. car. 21.
- ¶ Capitulū octauū: q religiosi prædicti p apostolos in doctrina euangelii & in allegoriis legis ue-
teris eruditi: p̃dicauerūt p fenicē & palestina fidem christi. car. 21.
- ¶ Sextus liber.
- ¶ Capitulum primū: q helyæ & eius discipulis fuit figurate reuelatū uirgē mariam fore mū-
dam nascituram absq; sorde peccatorum. car. 21.
- ¶ Capitulū secundū: q ueteribus professoribus huius religionis tempus significatum fuit in

TABVLA

quo beata maria haberi debuit.

car. 22

¶ Capitulum tertium: q̄ religiosi carmelitis sunt præfessum beatam mariam esse uirginitatem seruaturam exemplo eorum. car. 22.

¶ Capitulum quartum: q̄ antiqui carmelitæ pro incarnatione filii dei orauerunt: & in suis orationibus exauditi fuerunt. car. 23.

¶ Capitulum quintum: qua ratione professores huius religionis fratres beatæ mariæ uirginis appellabantur & quare huic uirgini specialiter famulantur. car. 23.

¶ Capitulum sextum: q̄ huius religionis p̄fessores in lege ueteri fuerunt & p̄phetæ & filii p̄phetarum & carmelitæ appellati: & cur fuerunt ita cognominati. car. 24

¶ Capitulum septimū: q̄ sub lege euangelii professores huius religionis fuerunt & religiosi & fratres beatæ mariæ uirginis & monachi & heremitæ & anachoritæ nuncupati: & qualiter hiis talis fuerunt decorati. car. 24

¶ Capitulum octauū de illis titulis quibus professores huius ordinis nunc designantur: & qualiter aliis antiquis titulis modo non denominantur. car. 24

¶ Septimus liber.

¶ Capitulum primum: qualis generaliter debet esse habitus monachorum: & quos illud q̄ a paucis circa eum p̄sumitur debet tamquā uanū uitari a fratribus. car. 25.

¶ Capitulum secundū: q̄ exemplo fundatorū huius religionis debent eius p̄fessores incedere cinctis lumbis: & q̄ hoc significet mortificationē luxuriōse libidinis. car. 25.

¶ Capitulum tertium: q̄ fundatores huius religionis & prisci eius p̄fessores melotis induti fuerunt: & cur eorum successores illas in alium habitum mutauerunt significantem illud idem q̄ melote significauerunt. car. 25.

¶ Capitulum quartum: q̄ huius religionis p̄fessores scapularibus semper uti sunt: & quid scapularia per significationem innuunt. car. 26.

¶ Capitulum quintum: q̄ antiqui religionis huius p̄fessores pallis albis desuper pestiti fuerunt & quid illa pallia significant. car. 26

¶ Capitulum sextum: cur huius religionis p̄fessores pallia alba dimiserunt: & pro eis pallia barrata assumpserunt: quæ aliam significationē habuerunt. car. 26.

¶ Capitulum septimum: cur posteriores huius religionis professores dimisis palliis barratis incedant induti capis albis. car. 27

¶ Capitulum octauum: q̄ decet p̄fessores huius religionis exemplo antiquorum patrū baculos in manibus gestare: & quid hoc denotet ex sua significatione. car. 27

¶ Octauus liber.

¶ Capitulum primum: q̄ institutio nostræ religionis quæ prius legebatur in sacra scriptura fuit per iohannem. xliiii ep̄m hierosolymitanum in unum uolumen redacta: & per longa temporā a professoribus obseruata sicut a iohanne fuerat scripta. car. 28.

TABVLA

¶ Capitulum secundum aymericus patriarcha antiochenus primo professores huius religionis per uotum obedientie sub uno priore colligauit: quibus albertus patriarcha hierosolymitanus ad eorum requisitionem de quibusdam articularis certam uiuendi regulam scripsit: & in monte carmeli monasterium edificauit. car. 28.

¶ Capitulum tertium in quo ponitur in sua forma huius religionis regula sicut per albertum patriarcham fuit scripta: & fratribus ad obseruandum tradita. car. 29.

¶ Capitulum quartum: q. nulla aut pauca albertus in predicta regula inseruit: quæ iohannes prius in institutione huius religionis non scripsit: sed quæ iohannes in generali suadendo scripsit. albertus in regula i speciali determinat. car. 30.

¶ Capitulum quintum: q. regula huius religionis fuit per honorium papam tertium approbata & per gregoriū nonum & innocentium quartum summos pontifices confirmata. car. 31.

¶ Capitulum sextum cur & in quibus clausulis dicta regula fuit auctoritate sedis apostolicæ per dominum fratrem Guilielmum episcopum anteradensem declarata aut correctæ seu mitigata. car. 32.

¶ Capitulum septimum in quo dicta regula ponitur in sua forma sicut fuit per dictos dominos declarata correctæ & mitigata. car. 33.

¶ Capitulum octauum: q. ea quæ in dicta regula extiterunt declarata correctæ & mitigata: fuerunt per plures summos pontifices confirmata & q. mox quo prior fuit secundum dictam regulam electus potest fungi officio prioratus: nec oportet ut prius sit ab aliquo superiore confirmatus. car. 34.

¶ Nonus Liber.

¶ Capitulum primum: q. post reductionem terræ sanctæ in christianorum potestatem: plures uiri diuersarum nationum fuerunt professi hanc religionem: quam multiplicauerunt in diuersis terræ sanctæ hæremis extra montem carmeli. car. 35.

¶ Capitulum secundum qualiter & quando religio ista fuit in prouincia syriæ multiplicata in plura monasteria. car. 35.

¶ Capitulum tertium: q. deus præsciens hanc religionem de terra sancta eradicandam: præiudic tam transplantare in europam: ad quam misit aliquos huius religionis professores ut eam plantarent per diuersas europæ regiones. car. 36.

¶ Capitulum quartum quo ordine dicti professores hanc religionem in europa plantauerunt: & per diuersas europæ regiones tam multiplicauerunt. car. 36.

¶ Capitulum quintum: q. diabolus multiplicationem huius religionis uisus fuit impedire: & qualiter professores huius religionis studuerunt sibi resistere. car. 37.

¶ Capitulum sextum: q. beatus iohannes in terram sanctam pergere profectus fuit: & inde quosdam fratres huius religionis secum in fraciā duxit quibus in ciuitate sua parisijs monasterium edificauit. car. 37.

¶ Capitulum septimū: q. diabolus contra multiplicationem huius religionis fortius bellum mouit: & qualiter hæc religio de ipso triumphauit. car. 37.

¶ Capitulum octauū qualiter & qñ religio ista fuit de terra sancta prius eradicata. car. 38.

TABVLA

Decimus Liber.

Capitulum primum: q. innocentius papa quartus suscepit religiosos carmelitas sub protectione sua: & q. alexander papa quartus precepit prelati ut non exigent obedientiam ab eis contra apostolicę sedis privilegia. car. 39.

Capitulum secundum q. alexander papa quartus precepit prelati oib. ut cessarent a molestiis & grauaminibus quę inferebant nostris fratribus. car. 39.

Capitulum tertium: q. iohannes papa. xxi. exemit ordinem religiosorum carmelitarum a iurisdictione & potestate oim. prelatorum. car. 39.

Capitulum quartum q. Clemens papa sextus indulgit religiosis carmelitis ne ratione delicti aut cōtractus uel rei de qua agitur: possint conuenire coram ordinariis: car. 39.

Capitulum quintum q. fratrum carmelitę religio est approbata a iure diuino. car. 40.

Capitulum sextum q. ius canonicum approbat ordinem religiosę carmelitę. car. 40.

Capitulum septimum: q. lugdunense concilium celebratum per gregorium papam decimū non reprobauit sed approbauit ordinem nostrum. car. 41.

Capitulum octauum: q. bonifacius papa octauus corrigendo dictum lugdunense concilium confirmauit ordinem fratrum carmelitarum. car. 41.

Item alius tractatus qui dicitur Speculū historicale declaratiuū status fratrum ordinis beatę marie genitricis dei de monte carmeli discurrendo per decem capitula.

Primum capitulum.

De origine huius sanctę religionis & primo de fundatore eiusdem ordinis ac sequacibus & discipulis primi fundatoris istius professionis. car. 42.

Secundum capitulum.

In quo loco hæc sancta religio primum habuit exordium: & de raptu prophetę dei helyę in celum. car. 42.

Tertium capitulum.

De huius religionis sanctę in diuersis locis per helycum prophetā facta multiplicatione tempore legis antiquę. car. 43.

Quartum capitulum.

De tempore in quo professores huius religiōis ab apostolis baptizati fuerunt: & fidem christi humiliter: & deuote susceperunt. car. 44.

Quintum capitulum.

Quare hæc religio ordo bte marie nūcupatur: & cur professores huius religionis fratres de monte carmeli appellantur. car. 44.

Sextum capitulum.

TABVLA

¶ De regula secundum quod professores huius religionis vivunt : & de temporibus in quibus ac personis a quibus eam receperunt. car. 45.

¶ Septimum capitulum.

¶ De regulæ huius religionis mitigatione: ac pluribus confirmationibus datis a summis romanis pontificibus. car. 46.

¶ Octavum capitulum.

¶ In quibus temporibus professores huius religionis partes occidentales habitare coeperunt: & loca quæ habebant in terra sancta amiserunt. car. 47.

Nonum capitulum.

¶ De habitu professorum huius religionis integritate: & coloris eius varietate: ac varietatis facta mutatione. car. 47.

¶ Decimum capitulum.

¶ De adventu futuro fundatoris huius ordinis: & ipsius cum antechristo contraversia disputationis: atque de morte & gloria eius resurrectionis. car. 48.

¶ Itē alius tractatus q̄ dicit speculū ordīs beatæ mariæ de monte carmeli cōtinēs septē capitula:

¶ Primo tantū ostenditur qui fuerunt huius religionis primi fundatores: car. 49.

¶ Secundo de loco ubi incepit. car. 50.

¶ Tertio de tempore quo fidem catholicam susceperunt. car. 50.

¶ Quarto quare ordo beatæ mariæ uirginis nuncupatur. car. 50.

¶ Quinto de regula & confirmatione eiusdem. car. 50.

¶ Sexto de habitu huius ordinis. car. 51.

¶ Septio q̄nter nouissime i ptibus occidētalibus & circa mare sūt tā salubriter dilata. car. 51.

¶ Item alius tractatus super regulam ordinis carmelitæ. car. 51.

¶ Hic incipit compendium historiæ & iurij pro defensione institutionis & confirmationis ordinis beatæ mariæ de monte carmeli. car. 52.

¶ Prima particula est de loco ubi incepit ordo carmeli. car. 52.

¶ Secunda particula de antiquitate ordinis carmelitarum. car. 52.

¶ Tertia particula de origine ordinis carmelitarum. car. 52.

¶ Quarta particula de regula. car. 52.

¶ Quinta particula de intitulatiōe ordinis nōie beatæ mariæ de monte carmeli. car. 53.

¶ Sexta particula de habitu ordinis carmelitarum. car. 53.

¶ Septima particula de confirmatione eiusdē ordinis iure diuino. car. 53.

¶ Octaua particula de confirmatione eiusdem iure canonico cōmuni. car. 53.

¶ Nona capitula de cōfirmatione eiusdē iure canonico speciali. car. 53.

¶ Itē alius tractatus cōtinēs tres articulos sup̄ informatiōe: successiōe: & limitatiōe: intitulatiōe: & cōfirmatiōe: ordinis beatæ mariæ de monte carmeli. car. 53.

¶ Primo articulo: quod sanctus propheta samuel conuentus religiosorum in iudæa primo instituit postmodum uero tempore achab regis israel surrexit qdā ppheta de tribu aaron nōmine helyas qui altiorē ac perfectionē uitam amplecti cōcupiscens uitā heremiticā & solitariā in monte carmeli q̄ erat locis cōtēplatiōi multū aptus incepit. Nondiu postea helyscū in agro arantē uocauit & ad eundem modū uiuendi induxit. car. 54.

TABVLA

- ¶ Secundo articulo: quod heretice montis carmeli sanctorum prophetarum helye & helyzei sequaces post christi ascensionem in eiusdem montis declino in honorem beate marie genitricis dei oratoriū cōstruxerūt: & ipsi i patronā spālē & aduocatā deuote elegerūt. car. 55.
- ¶ Tercio articulo est de confirmatione dicti ordinis: in iure cōmuni est primo cōcordantia doctorum. Secōdo pro eadem informatione facit mentio specialis facta de iure cōmuni. Tertio pro eadem informatione facit interpretatio condentis legem seu decretalem illam extra de religiosis domibus. car. 55.
- ¶ Item alius tractatus pro defensione institutionis: & confirmationis: ordinis beate marie de monte carmeli. car. 56.
- ¶ Capitulum primum quod fratres carmeli specialiter originē habuerūt pro ueneratione beate marie & qđ beata maria p carmelū decoratur & cōmendatur. car. 56.
- ¶ Capitulum scđm qđ helyas & helyzeus dicti carmelitę beate marie meruerūt. car. 56.
- ¶ Capitulum tertium. Recte rationi pontifices hunc titulum fratres ordinis beate marie de monte carmeli in suis bullis expresse runt. car. 56.
- ¶ Capitulum quartum. Recte romani pontifices & iura canonica regulam ordinis & institutionē ab antiquo: approbare decreuerūt. car. 56.
- ¶ Capitulum qualiter respondendū sit querentibus quomodo & qñ ordo noster sumpsit exordium: & quare dicuntur fratres ordinis beate marie de monte carmeli. car. 57.
- ¶ De sancto helya propheta quo tempore incepit ordinem carmelitę. car. 57.
- ¶ Quo tēpore sanctus helyzeus suscepit magisteriū sup filios pphetę. car. 57.
- ¶ De baptismo p̄dictorū fratrū. car. 57.
- ¶ Quod prius: contentus in noua lege fuit apud ierusalem. car. 57.
- ¶ Quo tempore p̄dicti fratres edificauerūt capellā in monte carmeli in honore gloriose uirginis marie. car. 59.
- ¶ De sancto ioanne episcopo hierosolymitano: qui in unum volumē collegit institutionem ordinis nostri. car. 57.
- ¶ Quo tempore beatus cirillis carmelita disputauit cōtra nestoriū hereticū. car. 58.
- ¶ De institutione primi prioris in monte carmeli per dominum Aymericum patriarcham antiochenum. car. 58.
- ¶ Quo tempore albertus patriarcha hierosolymitanus composuit regulam & tradidit eam fratribus nostris obseruandā. car. 58.
- ¶ De approbatione regulę per honoriū papam tertium. car. 58.
- ¶ Confirmatio regulę per dominū papā gregoriū nonū. car. 58.
- ¶ Confirmatio regulę per innocentium quartū. car. 58.
- ¶ Quo tempore regula fuit declarata correcta & mitigata per hegemonem & dominum ibilim commissarios. car. 58.
- ¶ Innocentius qrtus cōfirmavit declarationē: correctionē: & mitigationē regulę. car. 58.
- ¶ Confirmatio regulę per alexandrum quartum. car. 59.
- ¶ Confirmatio regulę per urbanum quartum. car. 59.
- ¶ Confirmatio regulę per Nicolaum quartum. car. 59.
- ¶ Confirmatio regulę per bonifacium octauum. car. 59.
- ¶ De mutatione habitus siue capę tempore honorii quarti. car. 59.
- ¶ Quo anno fratres dimiserūt palliū barratū & assumpserūt capā albā. car. 59.
- ¶ Nicolaus papa quartus assumptionē capę albe cōfirmavit. car. 59.
- ¶ Bonifacius octauus cōfirmavit assumptionē capę albe. car. 59.

TABVLA

De aduentu fratrum a terra sancta usq; ad partes occidentales.	car.	59.
Quo anno uenerunt fratres beatę marie genitricis dei de monte carmeli ad angliam.	car.	59.
Versus de fundatione nostra in anglia.	car.	59.
Nomina fundatorum conuentuū carmelitarum in anglia.	car.	60.
Prouincię quibus inhabitatur ordo carmelitarum.	car.	60.
Copię bullę siue priuilegię concessę ordini carmelitę.	car.	60.
Bulla honorii tertii de confirmatione regulę ordinis carmelitę.	car.	60.
Bulla innocentii quarti de confirmatione regulę.	car.	60.
Bulla Nicolai quarti de confirmatione regulę.	car.	60.
Bulla innocentii quarti q; non debemus habere proprium.	car.	60.
Bulla innocentii quarti q; omnes qui dant nobis elemosynas uel facientes nobis bona habēt decem dies indulgentiarum.	car.	61.
Bulla innocentii quarti de recōmendatione ordinis nostri.	car.	61.
Bulla innocētiū quarti q; non tenemur dare decimas de nulla re.	car.	61.
Bulla innocētiū q̄ti q; prior generalis potest absoluere fr̄s suos ab iniectione manuū.	car.	61.
Bulla innocētiū q̄rti q; generalis pōt recipere suspēditos & eos absoluere.	car.	61.
Bulla innocētiū q; nō tenemur cognoscere de causis a sede aplicā cōmittēdis inuiti.	car.	61.
Bulla Alexandri quarti q; possumus celebrare ianuis clausis tempore interdicti.	car.	61.
Bulla alexandri quarti de recōmendatione ordinis nostri.	car.	61.
Bulla alexandri q̄rti de ptate ordis carmelitę circa cōmissionē curę alia; infra ordinē.	car.	61.
Bulla alexandri quarti q; possumus familiaribus nostris ministrare sacramenta & eos tradere sepulturę.	car.	62.
Bulla urbāi q̄rti q; prior generalis p se & p alios potest absoluere de iniectione manuū.	car.	62.
Bulla clāmentis quarti q; trahi non possumus a quocunque: quocunque modo in causa per duas dietas tantum.	car.	62.
Bulla clāmentis quarti q; fratres possunt celebrare diuina in suis ecclesiis.	car.	62.
Bulla clāmētis quarti q; nō tenemur dare canonicā portionē nec quartā.	car.	62.
Bulla clāmentis quarti suscipientis nos cum omnibus bonis nostris in protectionem apostolorum petri & pauli: & districte inhibentes ne aliquis de ortis uel uirgultis nostris ad nostros usus proprios deputatis quę propriis manibus aut sumptibus colimus: decimas a nobis exigere uel extorquere præsumitur.	car.	62.
Bulla clāmētis quarti q; possumus libere eccl̄ias edificare: & in eis celebrare officia diuina non obstante priuilegio canarum.	car.	63.
Bulla gregorii. ix. pro dispensatione irregularitatum terrę sanctę.		
Bulla gregorii. ix. de susceptione ad protectionem eius & beatorum petri & pauli: & q; licet nobis tempore interdicti celebrare dummodo causam non dedimus interdicto: nec nobis cōtingat interdicti i speciali: & hoc ianuis clausis: & excommunicatis & interdictis exclusis.	car.	63.
Bulla innocentii quarti de susceptione ad p̄tectionem eius: & beatorum petri & pauli apostolorum.	car.	63.
Bulla innocentii quarti q; possumus celebrare tempore interdicti ianuis clausis excommunicatis & interdictis exclusis.	car.	63.
Bulla iohannis papę. xii. q; fratres carmelitę possunt recipere ordines tam minores quam sacros a quocunq; episcopo catholico.	car.	63.
Bulla clāmētis sexti q; fratres possunt recipere oblationes in ecclesiis suis.	car.	63.
Quadā copię indulgentiarum abbreviare per uarios summos pontifices concessarum: quem libet locum nostri ordinis pie uisitantibus & fratribus eiusdem loci suas elemosynas largientibus.	car.	64.

TABVLA

I nnocentius quartus.	car.	64.
A lexander quartus	car.	64.
G regorius decimus	car.	64.
C laemens quartus	car.	64.
N icolaus quartus.	car.	64.
I oannes.xxii.	car.	64.
V rbanus quintus.	car.	64.
C laemens quintus	car.	94.
B ulla gregori noni: in qua ponitur q non debemus habere propriam sed in comuni: & q nullus instituat nobis priorem sine assensu maioris uel sanioris partis conuentus:& etiam ponitur confirmatio regulæ nostræ.		
	car.	64.
B ulla alexandri quarti de confirmatione declarationis correctionis & mitigationis regulæ nostræ.		
	car.	65.
C opia bullæ concessæ prioribus generalibus & puincialibus uigore cuius possunt absolueret fratres suos a sententia excommunicationis quam ex apostasia incurrunt:& cum eis dispensare super irregularitate contracta in apostasia.		
	car.	65.
I tem copia bullæ eiusdem uigore cuius priores generalis & prouincialis eandem potestatem habent in audiendo confessiones:absoluendum inpendendus & poenitentiis iniungendis q̄s habent minores poenitentarii in curia romana.		
	car.	65.
B ulla eugeni	car.	65.
B ulla eugeni	car.	65.
B ulla bonifacii noni.	car.	66.
B ulla alexandri quarti suscipientis uos cum omnibus bonis uestris in protectionem apostolorum petri & pauli: & districte inibentis ne aliquis de ortis uel uirgultis uestris ad nostros usus proprios deputatis:quæ propriis manibus aut sumptibus colimus decimas a uobis extorere uel extorquere præsumat.		
	car.	66.
B ulla clamentis sexti:q nullus debet petere uel exigere decimas de hiis quæ crescūt infra septimurata locorum ipsius ordinis.		
	car.	66.
B ulla alexandri quarti:q nullus patriarcha archiepiscopus uel episcopus potest a nobis exigere uel suscipere obedientiam contra tenorem priuilegiorum nostrorum & indulgentiarum p sedem apostolicam indultorum.		
	car.	67.
B ulla iohannis.xxii.de exemptione:q nos cum omnibus bonis nostris sumus immediate sub potestate papæ.		
	car.	67.
B ulla Clamentis sexti de exemptione gratiosissima & plenissima.		
	car.	67.
B ulla innocentii quarti de susceptione ad protectionem eius & beatorum petri & pauli & q nobis liceat in tempore interdicti celebrare: dummodo causam non dederimus interdictos: nec nobis contingat interdicti in speciali:& hoc ianuis clausis:& excommunicatis & interdictis exclusis.		
	car.	67.
B ulla urbani quinti.Si ad loca quæcūq generaliter interdicta declinauerimus:possumus ibi dem diuina celebrare & audire & recipere ecclesiastica sacramenta ianuis clausis & excommunicatis & interdictis exclusis non pulsatis campanis:& uoce submissa dummodo causæ non fuerimus interdicti nec illud nobis uel eis contingit speciali interdicti.		
	car.	67.
B ulla alexandri quarti:q possumus habere oratoria & ecclesias & cimiteria iuxta ecclesias in oibus locis nostris habitis & habendis de assensu tñ diocesanorum locorum.		
	car.	68.

TABVLA

- ¶ Bulla urbani quarti: q̄ si aliqui fideles aliqua loca ad se spectantia quæ fundalia seu fundalia non sunt uobis contulerint: liceat uobis de consensu dioecesanorum illa recipere ad ædificandum singulis ecclesiam uel oratorium cum campanili & campana construere & cimiterium & liberam sepulturam habere. car. 68.
- ¶ Bulla Clementis quarti q̄ possumus officia diuina celebrare & missarum solennia cum altari uatico in locis & oratoriis nostris saluo iure ecclesiis pothialibus reseruato. car. 68.
- ¶ Bulla alexandri quarti q̄ possumus diuina celebrare quicunq; uoluerimus libere: quando uero decet ueros religiosos approbati ordinis celebrare. car. 68.
- ¶ Bulla nicolai quarti: q̄ possumus diuina celebrare quandoq; uoluerimus libere quandoq; decet ueros religiosos approbati ordinis celebrare. car. 68.
- ¶ Bulla urbani quinti: q̄ possumus ubiq; in locis cōgruentibus & honestis coram prælatis principibus & magnatibus cum super hoc per eos uel pro parte ipsorum fuerimus requisiti super altari portatili missas & alia diuina officia celebrare. car. 69.
- ¶ Bulla urbani quarti: de confessionibus audiendis & poenitentibus in iungendis cunctis fidelibus ad nos recurrere uolentibus licentia petita a prælatis eorum nisi in casibus sedi apostolicæ reseruatis. car. 69.
- ¶ Bulla innocentii quarti q̄ licet priori generali licentiam largiri fratribus quos nouerint esse idoneos ad prædicandum uerbum dei & confessiones audiendum de assensu dioecesanorum locorum. car. 69.
- ¶ Bulla bonifacii. viii. q̄ licet prioribus prouincialibus licet iare fratres quos nouerint esse idoneos ad prædicandum uerbum dei de assensu dioecesanorum locorum. car. 69.
- ¶ Bulla iohannis. xxi. de purificatione cum prædicatoribus & minoribus de cōtentis in capitulo dudum in septimo de sepulturis. car. 69.
- ¶ Bulla alexandri quarti: q̄ generalis & prouincialis possunt absolueri nisi lætio fuerit adeo difficilis q̄ ad sedem apostolicam oportet recurrere. car. 70.
- ¶ Bulla gregorii decimi in qua continetur capitulum quod ponitur extra de religiosis domibus religionū diuersitatem: ex qua patet q̄ ordo noster præcessit concilium lugdunense & ideo papa uoluit per illam nos in statu nostro remanere. car. 70.
- ¶ Confirmatio priuilegiū & indulgentiarū & libertatū orum p nicolaū quartū. car. 70.
- ¶ Confirmatio omnium priuilegiū nostrorum & libertatū & indulgentiarum per bonifacium octauum. car. 70.
- ¶ Confirmatio caparum per bonifacium octauum. car. 70.
- ¶ Bulla alexandri quarti: q̄ nō tenemur accipere officia correctionis uel citationis uel denūciationis sententiæ causam alicuius iudicis: nec curam monaliū. car. 71.
- ¶ Bulla alexandri quarti: q̄ prior generalis & priores prouinciales possunt suas uisitationes exercere & correctiones facere: & fies mutare & nouicios ad ordines recipere. car. 71.
- ¶ Bulla iohannis. xxi. licet cuilibet episcopo cimiteria nostra sanctificare seu etiam benedicere: & locorum ipsorum ordinari a nobis super hoc humiliter requisiti uoluerint aut reculerint indebite. car. 71.
- ¶ Bulla alexandri quarti: q̄ possumus apostatas & insolentes excommunicare: capere: & carceri tradere. car. 71.
- ¶ Bulla alexandri quarti: q̄ nulli religiosi professores ordinis paris artitudinis uel minoris aliquem professum in ordine uestro sine licentia generalis & eius consensu: possint ad eorum ordinem recipere. car. 71.
- ¶ Bulla iohannis. xxi. q̄ fratres prædicatores uel minores uel augustinens nō possunt ad eorum ordines in ordine nostro professores recipere. car. 71.
- ¶ Bulla Innocentii quarti de habitatione nostra in aylisfordia & london. car. 71.
- ¶ Bulla iohannis. xxi. q̄ possumus sex loca in regno anglie recipere & inhabitare. car. 72.
- ¶ Bulla urbani. vi. q̄ possumus duo loca in regno anglie recipere & inhabitare. car. 72.
- ¶ Bulla clementis. iiii. pro quatuor locis capiendis in anglia & in hollia. car. 72.
- ¶ Bulla clementis quarti. car. 72.
- ¶ Bulla Clementis quinti: q̄ nulli religiosi mendicantes ecclesias seu quæ uis loca edificare uel per alios constructa de nouo recipere aut inhabitare iuxta loca nostri ordinis infra spatium eum quadraginta annorum. car. 72.

TABVLA

¶ Bulla urbani quarti præcipientes oibus archiepiscopis & episcopis anglie ut sint nobis affectuosi: & q concedant nobis licentiam oratoria construendi: diuina officia celebrandi sepulturam liberam habendi.	car.	73.
¶ Bulla conseruationis per archiepiscopum câtuarie & londoniarum & bathoniensis: & quem habet illorum.	car.	73.
¶ Bulla urbani quarti de conseruatione per archiepiscopum cantuariensem.	car.	73.
¶ Bulla bonifacii octauii de conseruatione per episcopum uimelmensem.	car.	73.
¶ Bulla bonifacii octauii de conseruatione per episcopum londoniensem.	car.	74.
¶ Bulla innocentii quarti mandantis episcopo londonum fratres in sua dioecesi degentes: commendatos habere & ab incurisibus quorumlibet malefactorum suo domino subditorum quantum in eo est protegere & defendere.	car.	74.
¶ Bulla bonifacii. viii. de conseruatione per decanum sarum.	car.	74.
¶ Bulla bonifacii. viii. de conseruatione per archidiaconum bedeford.	car.	74.
¶ Confirmatio regulæ nostræ per honorium papam tertium.	car.	74.
¶ Confirmatio regulæ nostræ per innocentium quartum: Hic incipit regula.	car.	74.
¶ Bulla iohannis papæ. xii. damnatis quasdam conclusiones de confessione: magistri iohannis de poliaco.	car.	75.
¶ Bulla bonifacii papæ noni: confirmantis bullam præcedentem.	car.	76.
¶ Bulla alexandri quinti gratiosissima pro fratribus dñatis & reprobantis quasdam conclusiones erroneas de confessione	car.	76.
¶ Bulla benedicti. xii. q apostate tenentur iterum recipi ad ordinem cuiuscumq ordinis fuerint	car.	78.
¶ Bulla benedicti. xii. q mendicantes non possunt se transferre ad ordines. s. nigrorum monachorum & cisterciensium.	car.	78.
¶ Notificatio bullæ cōseruationis p distinctione eboraci.	car.	78.
¶ Bulla cōseruationis p religiosis & clero.	car.	79.
¶ Bulla conseruatoria ad episcopos dimalinensis & lincolinensis pro religiosis & clero (sacrali in prouincia eboracensi.	car.	79.
¶ Copia srag. a magistris hospitalariorum & tēplariorum summo pōtifici bōifacio octauo p ordis carmelitarum roboratiōe spālīter directag. rōne statuti editi i cōsilio lugdunēsis cōtra statū medicatiū religiosorum. in qbus qdē litteris patet ordis. pbata antiqtas.	car.	80.
¶ Copia srag. a p̄laris terræ scē summo pōtifici bōifacio octauo p ordis roboratiōe spālīter directag. rōne statuti editi i cōsilio lugdunēsi cōtra statū medicatiū religiosorum i qbus qdē litteris etiam patet ordinis probata antiquitas.	car.	80.
¶ Decretū uniuersitatis cātebriggie de origie ac titulo & cōfirmatiōe ordinis carmelitarum sub i strumēto publico q ē i domo nostra londoniis	car.	80.
¶ Decretū uniuersitatis cātebriggie de origine ac titulo & cōfirmatiōe ordinis beatæ marie genitricis dei de monte carmeli.	car.	81.
¶ Copia bullag. examinatag. a dño petro uillai generali auditore curiæ cameræ aplice sup antiqate: & iustulatiōe ac cōfirmatiōe ordis carmelitarum sub i strumēto publico q ē in domo nra mal don sub anno a natiuitate dñi. M. cclxxv. decia die mēsis octobris.	car.	81.
¶ Nota de titulo ordinis carmelitarum. iohannes epus seruus seruorum dei.	car.	81.
¶ Nota de titulo ordis carmelitarum. iohannes epus seruus seruorum dei.	car.	82.
¶ Nota de titulo ordis carmelitarum. Clamēs epus seruus seruorum dei.	car.	82.
¶ Nota de titulo ordinis carmelitarum. Clamēs epus seruus seruorum dei.	car.	82.
¶ Nota de antiquitate iustitutiōis ordinis. iohannes epus seruus seruorum dei.	car.	83.
¶ Copia litteræ a dño cardinali berégario epō tusculanēsis capitulo generali lōdon celebrato p re cōmēdatiōe mgri generalis fris gerardi de bonōia spālīter destiate ac misse in q qdē patet ordinis satis magna recomēdatio.	car.	83.
¶ Indulgētiæ aplice indultæ oibus appellatibus carmelitas fres ordinis beatæ dei genitricis marie de mōte carmeli sub testimonio litteræ cuiusdā dñi cardinalis: q ē london. In q etiā cōtinetur cōfessionale cōcessum fratribus antedictis.	car.	84.
¶ Bulla Sixti quarti.	car.	84.
¶ Bulla iulii secundi.	car.	98.

TABVLA

¶ Incipit tractatus parvus q uocat uiridariū magistri fratris iohannis grossy generalis ordinis sanctissimæ dei genetricis mariæ: de ortu eiusdem ordinis.

¶ Primus prior generalis ordinis carmelitæ: fuit fr bertoldus uigæ sc̃m & famosū anno dñi. M. liii. tēpore urbāi sc̃di rexit ordinē annis. 15. p quē deus tā ī uita q̃ ī morte mltā fecit miracula: quo mortuo: & in prædicto monte carmeli sepulto.

¶ Secundus prior generalis fuit fr brochardus anno dñi. 1131.

¶ Tertius prior generalis fuit fr Cirillus natiōe grecus: qui postea fuit sanctus: & incepit regere tempore innocentii papæ secundi.

¶ Quartus prior generalis fuit frater bertoldus natiōe lōbardus. q anno dñi. 1158. regulā basilii a patriarcha alberto sedis aplicæ legato recepit. quā alexander papa tertius: pōtificatus sui anno 5. cōfirmavit rexit ordinem annis. 26.

¶ Quintus prior generalis fuit frater alanus: natione britō: q anno dñi. 1184. tēpore lucii papæ tertii: incepit ordinē regere: quē. 16. annis rexit.

¶ Sextus prior generalis fuit frater Simō natiōe anglicus q anno dñi. 1200. tēpore innocentii papæ tertii anno suo tertio incepit regere ordinem quem rexit laudabiliter. 50. annis.

¶ Septimus prior generalis fuit frater nicolaus natione gallicus. qui anno domini. 1250. incepit regere ordinem qui annis. 19. rexit.

¶ Octauus prior generalis fuit frater radulphus: natione alemāus anno domini. 1270. qui rexit ordinem tribus annis & demū resignauit officium.

¶ Nonus prior generalis fuit fr petrus de amiliāo anno dñi. 1273. q ordinē rexit. x. annis:

¶ Decimus prior generalis fuit frater Raymundus de insula anno dñi. 1294. iste rexit ordinem tribus annis postea renunciauit officium.

¶ Undecimus prior generalis fuit frater gerardus de bononia primus doctor ī sacra pagina nri ordinis anno dñi. 1297. iste rexit ordinem annis. 20.

¶ Duodecimus prior generalis fuit fr guido de ppiniāo ī sacra pagina p̃fessor āno dñi. 1318. q sc̃dū p tres annos rexit ordinē: quia p dñm iōā. papā. 22. assūptus fuit ī ep̃m maioricæ.

¶ Tertiusdecimus prior generalis fuit frater iohannes de alerio sacre pagine doctor anno dñi. 1321. qui rexit p nouem annos ordinem.

¶ Quartusdecimus prior generalis fuit frater petrus de casa sacre pagine doctor āno domini. 1330. iste rexit ordinem. 12. annis & postea fuit assumptus in ep̃iscopum ualionēsem: & postea in patriarcham hierosolymitanū.

¶ Quintusdecimus prior generalis fuit frater petrus raymundus de grassa anno dñi. 1342. iste ordinē. 15. annis cū dimidio & obtit ī officio.

¶ Sextusdecimus prior g̃nalis fuit frater iohannes balistartī sacre pagine doctor anno domini. rexit. 1358. ordinem rexit. 16. annis & ultra.

¶ Decimusseptimus prior generalis fuit frater bernardus olerii sacre pagine doctor anno dñi m. ccclxxv. Urbanus sextus ipsum mag̃m bernardum ab officio generalatus absoluit:

TABVLA

¶ Decimus octauus prior gñalis fuit fr michael de bononia: año dñi. m. ccc. lxxxi. In cōuētu Veronae prouinciae bononiae celebrato in priorem gñalem fuit electus: rexit ordinem quinq; annis demum papa urbanus ab officio generalatus absoluit.

¶ Decimus nonus prior generalis fuit fr ioānes de palude. año dñi. 1387. In cōuētu brixiae puincia lōbardiae. In priorē gñalē fuit electus. xviii. ānis ordinē in obediētia sua rexit.

¶ Vigefimus prior generalis fuit fr matheus de bonōia. año do. 1405. rexit ordinem annis sex.

¶ Vigefimus primus prior generalis fuit frater raymundus baquerii puincia narbonensis: año domini. m. ccc. xxi. & ordinem in sua obedientia. iiii. annis rexit.

¶ Vigefimus secundus prior generalis fuit magister frater ioānes grossy. anno dñi. m. cccc. xii. rexit ordinem in sua obedientia xxii. annis.

¶ Vigefimus tertius prior generalis fuit fr ioānes facius. año dñi. 1435. rexit ordinē ānis. 20.

¶ Vigefimus qrtus prior gñalis fuit btūs ioānes foret qui tpe sui gñalatus a foelice recordatiōis Calixto. iiii. bullā p diuo alberto de trapano ipetrauit q nobis cōcedit & cuiuscūq; i honore pfa ti diui alberti ecclesias altaria edificare missas & alia diuina officia celebraſ: q creatus fuit gñalis año dñi. 1457. rexitq; ordinē cū multoq; cōuētuū reformatione āni. xiii.

¶ Vigefimus quintus prior gñal' fuit fr xpoſorus martignonus q tpe suo oīa priuilegia dicto ordi nī cōcessa i unū redegit eaq; oīa a sede apostolica approbari & cōfirmari fecit q nunc mare magnum appellatur cum supplemento omnium defectuum sub fixto pontifice. 4. ipsiusque pōntificis legatus directus ad imperatorem federicū factusq; fuit generalis anno domini. 1472 rexitq; ordinem foeliciter annis. x.

¶ Vigefimus sextus prior gñalis fuit fr pontius año do. 1482. rexit ordinē ānis. xxi.

¶ Vigefimus septimus: prior gñalis foelicē adhuc in humanis agens uitā ē fr petrus terrasse qui apud quāplures romāos pōntifices ita copiose atq; eloqntia rōmana porauit ut gratior oībus q ante se orauerit existerit legatusq; auinioni dñi Alexādi pōntificis maximi fuit itegerimus: q ēt priuilegia & indulta dicto ordi iā antea cōcessa cōfirmari pcurauit sub iulio pōntifice se cūdo qd & fecit creatusq; fuit generalis dicti ordi anno domini. m. cccc. iiii.

¶ Sequitur de sanctis ordinis carmelitarum.

¶ Sanctus helyas propheta qui in corpore & anima translatus fuit i paradisu uoluptatis. Vbi cū enoch propheta permanebit usq; ad diem iudicii. car. 102.

¶ Scūs helyseus ppheta: quē scūs helyas ppheta cū terrā araret ad religionē uocauit. corpus istius sancti prophetæ fuit sepultū in terra scā: & inde rauēnam translatus: ubi miraculose i ære requiescit. car. 102

¶ Scūs lōas ppheta: filius saraptenæ uiduæ istius sci pphetæ corpus i terra scā sepultū. car. 102.

¶ Scūs abdias propheta: cuius corpus in terra scā quiescit. car. 102.

¶ Sanctus ioannes patriarcha uel episcopus hierosolymitāus hatremita mōtis carmeli q regulā beati basilii recepit. car. 103.

¶ Scūs bertoldus primus prior gñal' ordi q in terra scā & pferi i mōte carmeli multa fecit miracula ubi corpus eius quiescit.

TABVLA

- ¶ Sanctus brocardus. secundus generalis ordinis: cui albertus patriarcha regulam ordinis signatè dixerit & scripsit: cuius sigdè gloriosum corpus multis clarens miracul' i morte carmeli gescit.
- ¶ Sanctus cirillus tertius generalis ordinis: cuius uero corpus in monte carmeli quiescit.
- ¶ Sanctus Symon de anglia generalis ordinis sextus: uide in suo loco.
- ¶ Sanctus hyllariō martir provincialis puincia terræ sanctæ. Et cuius corpus ē in regno cipri.
- ¶ Sanctus albertus de trapano prouincialis prouinciae sciciliae: corpus istius sancti est trapani unde suum traxit originem.
- ¶ Sanctus angelus hierosolymitanus. Cuius corpus gloriosum est sepultum in regno ceciliae. in quadam parochiali ecclesia: ubi multa per eum fiunt miracula.
- ¶ Sanctus francus de senis: cuius corpus regefcit in puincia lombardiae i cōuentu cremonae.
- ¶ Sanctus theodoricus de allemania: p quem deus tā in uita quam in morte multa fecit miracula. quæ in conuentu uenetiæ habentur ubi eius corpus requiescit.
- ¶ Sanctus petrus thomæ priarcha alexadrinus: fuit legatus papæ. corpus istius sci petri est i regno cipri in conuentu famagustæ.
- ¶ Sanctus andreas de cursinis de florentia eps filofanus: cuius corpus est i cōuētū florētiae.
- ¶ Sanctus henricus: cuius corpus lucæ requiescit in quadam ecclesia parochiali: ubi multa per eum fiunt miracula.
- ¶ Sanctus albertanus ex partibus galiae oriundus: cuius corpus ē in ecclesia sancti petri maioris extra muros ciuitatis bichanæ.

¶ Isti sunt doctores famosissimi ordinis beatissimæ dei genitricis marie de monte carmeli: q̄ super sententias scripserūt: & alia opera notabilia composuerūt. car. 103.

¶ Explicit speculū ordīs fratrum gloriosissimæ dei genitricis semp̄ uirginis marie de mōte carmelo per Reuerendum Sacræ theologie magistrum baptistā uenētū de cathaneis eiusdē sacri ordinis magna cum diligentia emendatum anno domini. m. cccc. vii. xx. chal. aprilis.

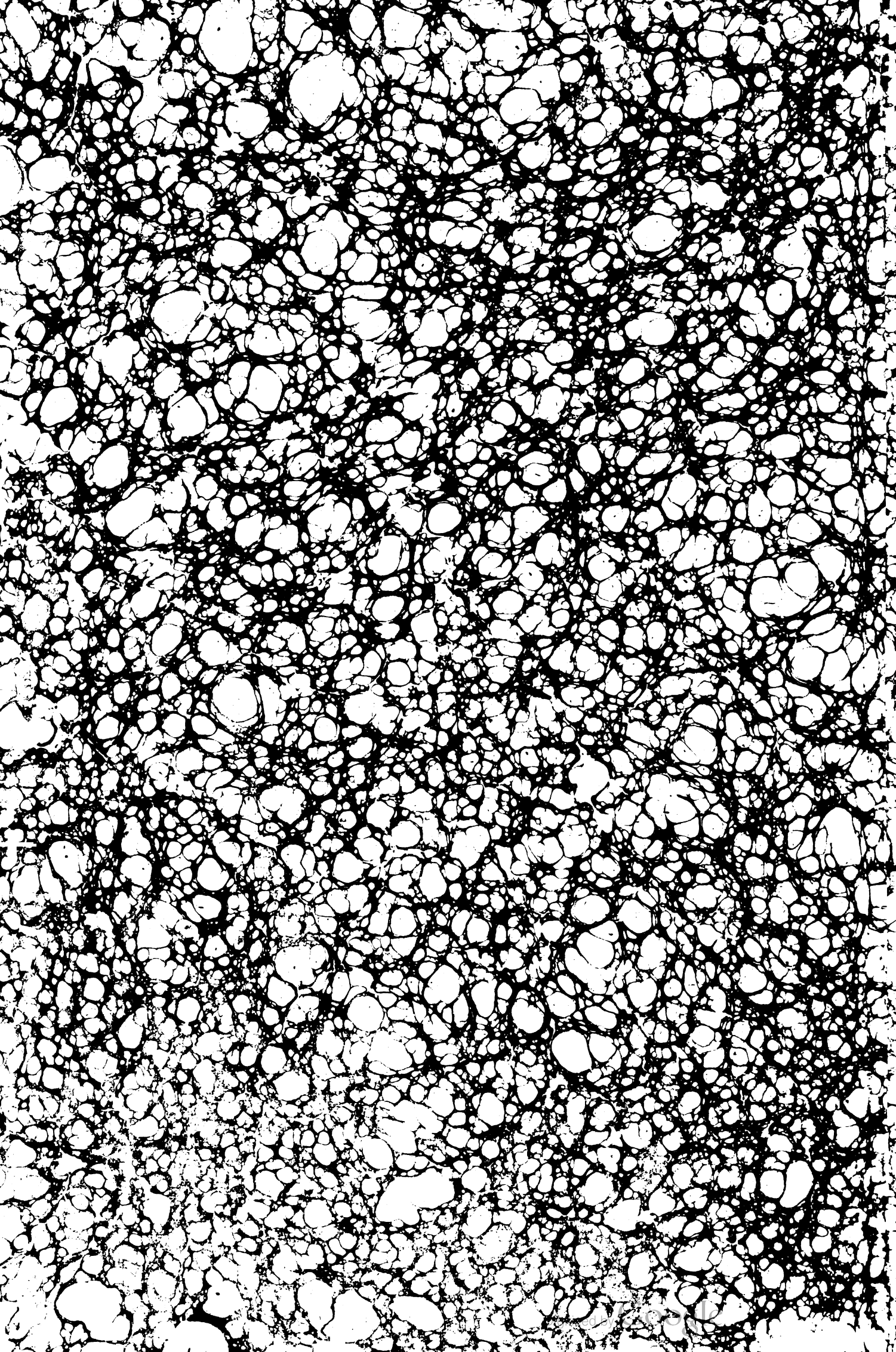
M. Iodocus Næs.
Anno M. D. LXIII.
M. Iodocus Næs.
Anno M. D. LXIII.

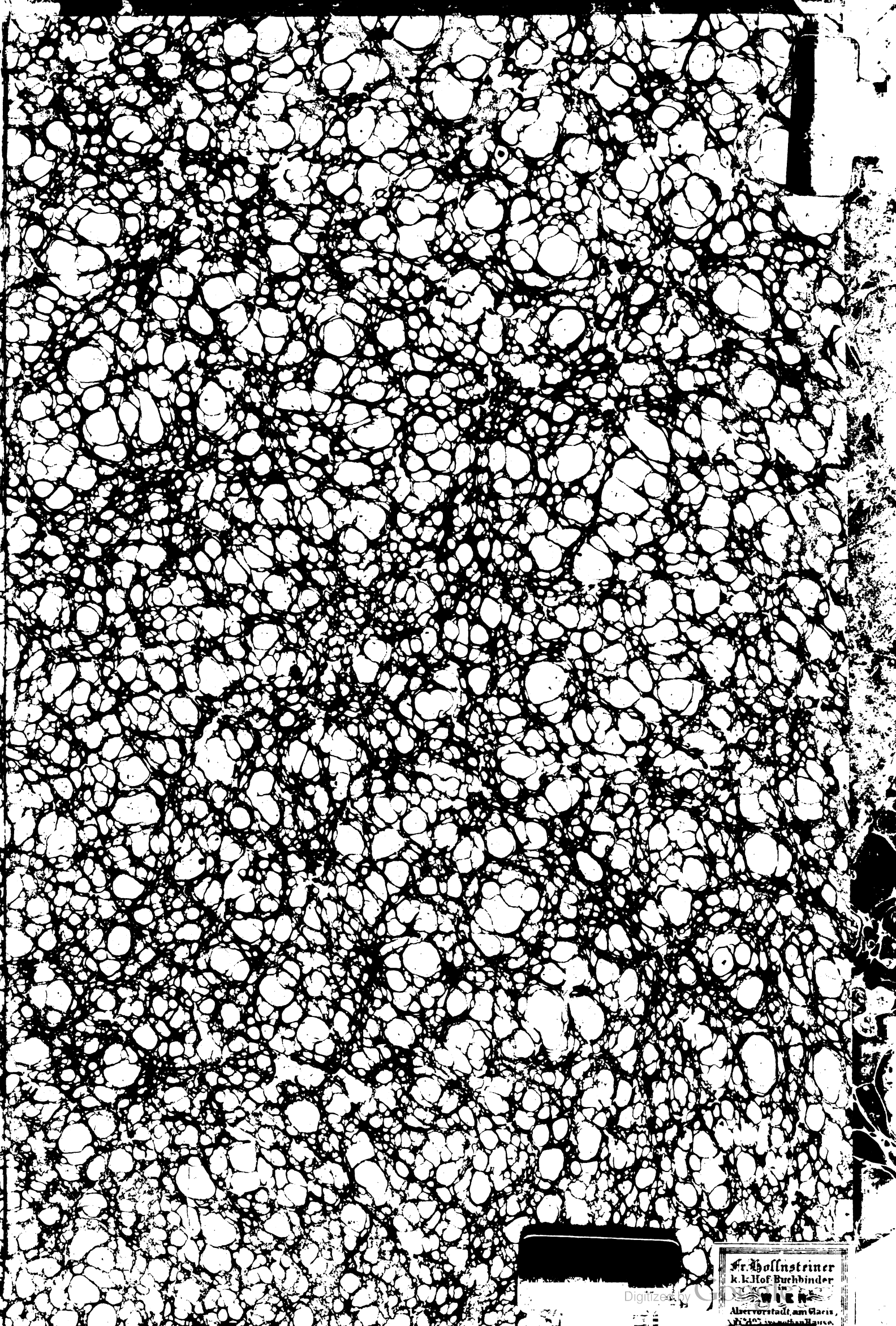

Österreichische Nationalbibliothek

+Z165720203

Fr. Hollnstriner
k. k. Hof Buchbinder
in
WIEN
Alservorstadt, am Glacis
Nr. 107, im alten Hause.

